KARMA KARIŞIK EVREN

Birinci Kitap

Dolores Cannon

KARMA KARIŞIK EVREN

Birinci Kitap

Dolores Cannon

Çeviren:
Aysu Erenuluğ

Kitabın Orijinal Adı:
The Convoluted Universe Book One
Copyright Dolores Cannon 2001

İlk basım 2001-Ozark Mountain Publishing, Inc.
Birinci Türkçe Baskı - 2021

Tüm hakları saklıdır. Edebi makaleler ve değerlendirme yazılarında sadece kısa alıntılar dışında bu kitabın hiçbir bölümü, Ozark Mountain Publishing Inc.'in yazılı izni alınmadan kısmen ya da bütünüyle, fotokopi, ses kaydı ya da herhangi bir bilgi depolama ve bilgi edinme sistemi dahil olmak üzere elektronik, mekanik veya fotoğraflama yoluyla, hiçbir şekilde çoğaltılamaz, dağıtılamaz ve kullanılamaz.

İzin almak, serileştirmek, özetlemek, uyarlamak veya diğer yayınlarımızın kataloglarına ulaşmak için Ozark Mountain Publishing, Inc., P.O. box 754, Huntsville, AR 72740, ATTN: Permissions Department'a yazılı olarak başvurunuz.

Kongre Kütüphanesi (Library of Congress) Yayım Kataloglama Bilgisi
Cannon, Dolores, 1931 - 2014
The Convoluted Universe, Book One, by Dolores Cannon
The Custodians'ın devamı niteliğinde olan bu kitap, birçok deneğin hipnozla geçmiş yaşam regresyonu deneyiminden geçirilmesiyle elde edilen metafizik bilgileri içermektedir.

1. Hipnoz 2. Reenkarnasyon 3. Geçmiş Yaşam Terapisi 4. Metafizik 5. Atlantis
I. Cannon, Dolores, 1931 - 2014 II. Reenkarnasyon III. Metafizik IV. Başlık

ISBN: 978-1-886940-82-6

Kapak Tasarımı: Victoria Cooper Art
Düzenleme: Times New Roman
Kitap Tasarımı: Tab Pillar

Çeviren: Aysu Erenuluğ
Yayımlayan:

PO BOX 754
Huntsville, AR 72740
www.ozarkmt.com
Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır.

Gerçekliğimizi etkileyen şeylerin %99,9999'u duyularımız tarafından algılanabilir olmayacaktır. İnsanoğlu kendisine öğretilenlere körü körüne bağlanmaktansa kendi adına düşünebilmeyi öğrenmek zorundadır.

Buckminster Fuller

Mümkün olanın sınırları ancak onun ötesine geçilerek belirlenebilir.

Arthur C. Clarke

ÖNSÖZ

Bu kitaptaki bilgileri anlamaya girişmeden önce *The Custodians (Koruyucular)* adlı kitabımı okumanızı tavsiye ediyorum. Çünkü bu kitap, *Koruyucular*'ın devamı niteliğindedir. *Koruyucular*, 1986'dan beri üzerinde çalıştığım UFO/alıkonma vakalarının bir derlemesiydi ve en basit bilgilerden daha ileri seviye bilgilere doğru kaydettiğim ilerlemeyi kapsıyordu. UFO gözlemlerinin ve alıkonmaların buzdağının sadece görünen kısmı olduğunu keşfetmiştim. Çalışmalarım ilerledikçe bana sunulan bilgiler de daha karmaşık hale geliyordu. Kitaptaki bilgileri derlemeyi bitirdiğimde, bu bilgilerin çok daha ileri düzeyde olduğunu ve UFO'lardan uzaklaşarak daha karmaşık metafizik konulara doğru ilerlediğini fark ettim. İşte o zaman kitaptaki bazı bilgileri, daha karmaşık teorileri kapsayan yeni bir kitapta toplamak üzere *Koruyucular*'dan çıkarmaya karar verdim ve bunun sonucunda da *bu kitap* ortaya çıktı.

Çalışmalarımın bu noktasına kadar gelen okuyucuların, hipnoz aracılığıyla paranormal konularda yaptığım araştırmalara aşina olduklarını varsayıyorum (ama yanılıyor da olabilirim). Hipnoz alanındaki geçmişim, hipnozu eski yöntemleri kullanarak uygulamaya başladığım 1960'lara dayanıyor. Çocuklarımı yetiştirdikten sonra, 1979'da hipnoza geri döndüm. Artık geçmiş yaşam regresyonu[1]* ve geçmiş yaşam terapisine odaklanmak istiyordum. O nedenle insanların daha hızlı bir şekilde transa girmesini sağlayan ve imgelemeyi kullanan yeni telkin (induction) yöntemlerini inceledim. Yıllar süren terapiler ve araştırmalarım sonucunda, özellikle uyurgezerlik[2]** (somnambulistic) durumundaki transı kullanan kendi tekniğimi geliştirdim. Bilinçaltıyla doğrudan iletişime geçerek zengin bir bilgi kaynağıyla bağlantı kurmamı sağlayan yöntem budur.

Çalışmalarım ilerledikçe başka varlıklar da deneklerim aracılığıyla iletişim kurmak için bu derin transtan yararlanmaya başladı. Bu durum 20 yılı aşkın süredir devam ediyor ve her geçen gün daha da fazla bilgi ortaya çıkıyor. Bu bilgiler, gelecek kitaplarda yer alacak. Bana testi geçtiğim ve sormak istediğim tüm soruların cevaplarını almama izin verileceği söylendi. Çünkü bana sunulan materyale sadık kalmış, onu sansürlememiş ya da üzerinde değişiklik yapmamıştım. Kendimi "kayıp" bilgi araştırmacısı, psişik araştırmacı ya da bilgi aktarıcısı olarak görüyorum. O yüzden arayışım hiçbir zaman bitmiyor.

Okuyucu benim çalışmalarımda varlıkların deneğin kelime dağarcığını kullandığını ve bunu da açıklanamayanı insanların kavrayabileceği şekilde açıklayabilmek için benzetmelerden yararlanmak amacıyla yaptığını fark edecektir. Bu nedenle sıklıkla dilimize göre yanlış olan sözcükler kullanırlar. Deneğin zihninde bulabildikleri, iletmek istedikleri anlama en yakın gelen isimler ya da fiillerden yeni sözcükler uydururlar. Bu yöntem bir şekilde işe yarıyor ve iletmek istedikleri mesajı anlayabiliyoruz.

Dolores Cannon

1. KISIM

VARİS ARAYIŞI

BÖLÜM 1

LINDA VE BARTHOLOMEW HAYATIMA GİRER

Başta Linda'nın hikâyesini *Koruyucular*'a *(The Custodians)* dahil etme niyetindeydim ama o kitabın sayfa sayısı o kadar artmıştı ki bu kısmı çıkarmak zorunda kaldım. Kaderin Linda'yı karşıma çıkarması ve onunla çalışmaya başlamam bir dizi sıra dışı olay sonucunda gerçekleşti. İlk defa 1989 yazında Little Rock Arkansas'ta yaptığım ilk konuşmada karşılaştık. *Conversations With Nostradamus (Nostradamus İle Sohbetler)* kitabımın ilk cildi basılmıştı ve kendi küçük çevremde kitabın tanıtımı için konuşmalar ve imza günleri yapmaya başlamıştım. Linda, yaptığım konuşmanın ardından kitabı satın alan ve imzalatmak için sıraya giren insanlardan biriydi. Elindeki kitabı imzaladığım sırada bana kartvizitini uzattı ve çalışma yapmak için birine ihtiyaç duyarsam kendisinin müsait olduğunu söyledi. Çekingen görünüyordu ve bunun dışında tek kelime etmedi. Başka insanlar da bana kartvizitlerini verdiler ya da adlarını ve iletişim bilgilerini bir kâğıda yazdılar. Söyledikleri bazı şeylerden UFO'larla karşılaştıklarını düşündükleri anlaşılıyordu. O sıralarda Lou Farish ile Arkansas'ta UFO araştırmaları yürüttüğüm için önce bu insanlarla temas kuracağıma söz vererek verdikleri kartların üzerine notlar aldım. Ancak çok geçmeden hepsiyle görüşmemin imkânsız olduğunu fark ettim.

Eskiden hipnozla geçmiş yaşam regresyonu deneyimlemek isteyen herkesle çalışmak için çaba gösterirdim çünkü böyle bir deneyimin kişi için ne kadar önem taşıyabileceğini hiçbir zaman bilemezsiniz. İlk kitabımın yayınlanmasından sonra bombardıman başladı ve o andan itibaren artık hiçbir şeyin eskisi kadar basit olmayacağını kısa sürede anladım. Hayatım bir daha asla eski normal temposuna dönmeyecekti. Bu insanların hepsine regresyon yapmak şöyle dursun, hepsiyle buluşup konuşmam bile mümkün değildi. Çoğunun hayatlarındaki sorunlara cevap bulmaktan ziyade meraktan bu deneyimi yaşamak istediğini tahmin ediyordum. Kartları ve kâğıt parçalarını çantama koyarken bu insanların hepsiyle temas kurmak için ciddi bir şekilde çaba sarf etmek niyetindeydim. Linda'nın kartı da bunların arasındaydı. Ancak çok geçmeden Linda ve diğerlerine dönüş yapamayacak kadar fazla işle

uğraşmaya başladım. O sırada Linda benim için belirgin bir birey değil, kalabalığın içindeki bulanık yüzlerden biriydi.

Birkaç ay sonra başka bir konuşma daha yapmak üzere Little Rock'a geri döndüm ve Janice ile ilk seansımı gerçekleştirdim. Onu görmek için özellikle çaba harcamıştım çünkü bir UFO deneyimi yaşadığından şüpheleniyordu. Kısa sürede de Janice'in vakasının daha fazla araştırma gerektiren bir vaka olduğu ortaya çıktı. Little Rock'a arabayla yapacağım dört saatlik uzun yolculukların her birinde onunla da çalışmak üzere ayarlamaları yaptım. (Keşfettiğimiz inanılmaz şeylerin hikâyesi *Koruyucular* kitabının ikinci kısmında anlatılmaktadır.)

Tesadüfen Linda'nın Janice'in arkadaşı olduğunu öğrendim ve Janice ona dönüş yapmadığım için Linda'nın hayal kırıklığına uğradığını söyledi. Durumu Janice'e izah ettim: artık telefonlar ve mektuplar aracılığıyla gelen istekler yağmur gibi yağıyordu ve ben çalışmak için zaman ayırabileceğim kişileri belirleme konusunda çok seçici davranmak zorundaydım. Janice Linda'nın benimle buluşmayı çok istediğini söyleyince, tereddüt etmeme rağmen 1989 kışında Little Rock'a yapacağım bir sonraki ziyarette Linda'yla görüşmek için bir randevu verdim. Tereddüt etmiştim çünkü çok yoğun olacağımı biliyordum. Yapacağım konuşmanın yanı sıra programıma birkaç seans da eklemiştim ve bunlara bir de beni görmeye gelip sabaha kadar benimle oturmak isteyecek insanların ekleneceğini önceki deneyimlerimden biliyordum. Meraktan arayış içinde olan çok fazla insanla meşgul olacağımdan endişeleniyor olsam da Janice'a saygımdan Linda'yı görmeyi kabul ettim. Seanstan bir şey çıkmasını kesinlikle beklemiyordum. Kuracağımız ilişkinin devam etmeyeceğini düşünüyordum.

Little Rock'a her gidişimde arkadaşım Patsy'de kalıyordum ve o da regresyonları onun evinde yapmama izin veriyordu. Patsy bütün gün işte olduğu için ihtiyaç duyduğumuz mahremiyet imkânına sahiptik. Linda eve geldiğinde Patsy'nin oturma odasında oturduk ve konuşmaya başladık. Tahminen 40'lı yaşlarda, çekici bir kadındı. Hoş giyinmişti ve saçları özenle yapılmıştı. Geçmiş yaşam regresyonunu keşfetmek isteyecek tipte birine (eğer öyle bir tip varsa) hiç benzemiyordu. Kendi petshop'unu işleten bir iş kadınıydı. Çocuklarının çoğu büyümüş ve kendi hayatlarını sürdürmek üzere evden ayrılmıştı. Sessizdi ve yumuşak bir ses tonuyla konuşuyordu. Boş hayallerin ve fantezilerin peşinde koşacak türden biri gibi görünmüyordu; çok yoğun ve koşturmalı bir hayatı vardı.

Nostradamus'a pek ilgi duymamasına rağmen konuşma yapacağımı

öğrendiğinde katılmak için çok kuvvetli bir dürtü hissetmişti. Konuşmanın gerçekleştiği gece çok heyecanlı olduğunu ve nedenini anlamadığı bir şekilde büyük bir beklenti içinde bulunduğunu söyledi. Konuşma sırasında dinleyiciler arasında otururken kocasına, benimle mutlaka konuşması gerektiğine dair güçlü bir his duyduğunu söylemişti. Bu his çok baskın olsa da bana yaklaşmak konusunda tereddüt etmişti. Konuşmanın ardından imza için sıra bekleyen insanların arasında dururken bana bir şey söylemekle söylememek arasında gidip gelmişti. Söyleyeceği şeyin nasıl karşılanacağından endişeleniyordu. Kocası, bu kadar güçlü bir şekilde benimle konuşması gerektiğini hissediyorsa bunu yapmasını söyleyerek onu yüreklendirmişti. Ama o an geldiğinde tek yapabildiği bana kartını uzatıp benimle çalışmak istediğini söylemek olmuştu. Tabii bunu yaparken o gün aynı isteği kaç kişiden daha duyduğumun farkında değildi. Konuşmamız çok kısa sürmüştü ve Linda konferans salonundan ayrılırken kartını diğer kartlarla birlikte çantama koymuştum. Kader bizi Patsy'nin oturma odasında tekrar bir araya getirene kadar bu olayı unutmuştum.

Linda'ya neden hipnoz yoluyla regresyon seansı istediğini sorduğumda bana bir neden söyleyemedi. Ne bir sorununa cevap arıyordu ne de geçmiş yaşamlarını merak ediyordu. Sadece onu rahat bırakmayan çok güçlü bir dürtüydü bu ve bana vermesi gereken bir şey olduğunu hissediyordu ama bunun ne olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Çalışmalarım Nostradamus ile ilgili olduğu için bunun o çalışmalarla bir ilgisi olabileceğini düşünmüştü. O projeyi tamamlamak için halihazırda birkaç kişiyle çalışmalar yapıyordum ve bu çalışmalar sonucunda *Nostradamus İle Sohbetler (Conversations With Nostradamus)* kitabına iki cilt daha eklenmişti. Yeni gelen birine ihtiyacım yoktu; özellikle de dört saat uzaklıkta yaşayan birine… Uğraştığım diğer projeler hakkında hiçbir bilgisi olmadığı için neden bana geldiğini de bilemiyordu.

Regresyonun sonucunda muhtemelen basit, kendisinden başka kimse için önemli sayılmayacak sıkıcı bir geçmiş yaşamın ortaya çıkacağı düşüncesiyle iç geçirdim. Önceki günlerde bu regresyonlardan çok yapmıştım ve gerçekten de bunlardan bir tane daha yapacak havada değildim. Boğaz ağrım yeni yeni iyileşiyordu ve ziyaretim boyunca enerjim çok düşüktü. Yorgun olsam da Linda için bu seansı yapmam gerektiğini biliyordum. Seansa başladığımızda hiçbir beklentim yoktu ancak çok geçmeden hoş bir sürprizle karşılaştım. Tamamen hazırlıksız yakalanmıştım. Bir işe hiçbir beklenti içinde olmadan girip başından beri her şeyin benim kontrolüm dışındaki güçler tarafından yönlendirildiğini

keşfettiğim durumlardan biriydi bu.

Linda'yı geçmiş yaşamına götürmek için normal hipnoz telkini yöntemimi kullandım. Linda sahneye girdiğinde öyle gevşemiş ve kısık bir sesle konuşuyordu ki söylediklerini duymak çok güçtü. Konuştukça sesinin de daha yüksek çıkacağını deneyimlerimden biliyordum. Yerde yapraklar gördü ve bir ormanda olduğunu anladı ama bedeninin bir erkek bedeni olduğunu görmek onu şaşırttı. Dizlerine kadar uzun çizmeler ve uzun kollu bir gömlek giyiyordu. Kendini 20'li yaşlarında, uzun kahverengi dalgalı saçlı, sakallı ve bıyıklı genç bir adam olarak tarif etti. Delici bakışlı mavi gözlere sahipti. Yaşadığı yere yakın bir yerde odun kesmekle meşguldü. Bu Linda'nın kafasını karıştırmış gibiydi. "Aslında bunu yapmak zorunda olmadığıma dair bir his içindeyim. Başkaları bunu benim için yapabilirdi. Ama ben bunu yapmayı seviyorum çünkü yalnızım ve bunu yaparken hissettiğim canlılık duygusunu seviyorum."

Yaşadığı yere gitmesini önerdim. "Burası asma köprüsü olan ve duvarlarının üzerinde bayraklar dalgalanan bir kale. Babam kral."

D: O zaman gerçekten de odun kesmen gerekmiyor, öyle değil mi?

L: Hayır ama bundan zevk alıyorum. Kendimi iyi hissettiriyor. (Usulca) İnsanlar deli olduğumu düşünüyor.

D: Neden öyle düşünüyorlar?

L: Çünkü çalışmayı seviyorum. Saray hayatını sevmiyorum. Çok yüzeysel. Ellerinle iş yaptığın zaman başka bir şeyden elde edemeyeceğin bir başarma hissi duyuyorsun.

Adı Bartholomew idi ve kalede ailesi ve hizmetkarlar da dahil bir sürü insanla birlikte yaşıyordu. "Bayağı geniş bir topluluk bu. Hepsi kalenin içinde yaşıyor."

D: En azından yalnızlık çekmiyorsundur, değil mi?

L: Ah, tabii ki çekiyorum. Onlar beni umursamıyor. Öğrenme merakımı bilmiyorlar. Bilgiyi umursamıyorlar. Ben olduğum halimle mutluyum.

Ülkesi barış içinde değildi. Tehlike söz konusuydu ve bu yüzden kaleden fazla uzaklaşmamaları gerekiyordu.

L: Köylüler ayaklanmak istiyor. Onlara pek iyi davranılmıyor. O

yüzden yanında eşlik eden biri olmadan dışarı çıkamıyorsun.

D: Baban insanların davranış şekli hakkında ne düşünüyor?

L: Bu onun suçu. Babam pek nazik değil. Onlara yardım etmeye çalışmıyor. Onları sadece kendi çıkarı için kullanıyor.

D: Bilgiye meraklı olduğunu söylemiştin. Özellikle araştırmayı sevdiğin belirli bir alan var mı?

L: Evet. Yıldızları incelemeyi seviyorum. Evreni incelemeyi seviyorum. İnsanlar bu yüzden deli olduğumu düşünüyor.

Tabii ki ben astronomiden ya da astrolojiden bahsettiğini sanıyordum.

D: Senin içinde bulunduğun dönemde insanlar yıldızları ne olarak algılıyor?

L: Sadece Ay'ın pırıldayan küçük parçaları olarak.

D: Senin zamanında yıldızları araştırmayı seven başka insanlar yok mu?

L: Sadece bir kişi var. O da benim arkadaşım.

D: Bunları öğrenmene yardımcı olan o mu?

L: Evet. O biliyor. O buralı değil. Ama çok yaşlı ve yakında beni bırakıp gidecek.

D: Ama belki bildiklerini aktarabilir?

L: Evet, şu anda yaptığı da bu. Ve bu, o gittiğinde benim üstlenmem gereken çok büyük bir sorumluluk. Gittiğinde bu sorumluluk bana ait olacak. Öğrenmeli ve öğrendiklerimi başkalarına aktarmalıyım ki bu bilgi ölmesin ve kaybolmasın. Kaybolmamalı.

D: Yıldızlarla ilgili nasıl bir bilgi bu?

L: Evrenin bilgisi. Sadece Dünya'nın değil, Tanrı'nın tüm yaratımlarının… Biz insanların nerede olduklarını bile tasavvur edemeyeceğimiz kadar uzakta bulunan çok, pek çok evrenin ve yıldızın bilgisi. Birlikte çalıştığım bu adam çok yere gitmiş ve gelecekteki insanların korkmamaları için bu bilgileri onlara iletmem umuduyla bana hediye etmek amacıyla buraya gelmiş.

D: Yaşlı adamın başka bir yerden geldiğini mi söylemiştin?

L: Evet, Pleiades'ten geldi.

D: Öyle mi?

İşte şimdi konu ilgimi çekmişti. Bu basit bir regresyon değildi.

D: Orası nerede?

Pleiades'in bir takımyıldız oluşumu olduğunu biliyordum ama onun ne söyleyeceğini merak etmiştim.

L: O… Samanyolu'nda. Buradan çok uzakta.
D: O zaman oradan gelmiş olması pek mümkün görünmüyor, öyle değil mi?
L: Hayır. O buraya bir ışın üzerinde geldi. (Kafası karışmış halde) Ki bunu anlamak benim için çok zor.
D: Öyle olduğuna eminim. Bu adamla ilk tanıştığında bu düşüncelere inanmakta zorlandın mı?
L: Hayır. Söylediklerinin doğru olduğunu biliyordum. Biz insanların anlamadığı birçok yaratım var. Biz sadece onların ne olduklarını kalbimizde hissedebiliriz.
D: Bu adamın görünüşü nasıl?
L: Çok yaşlı. Öne doğru bükülmüş duruyor. Beyaz saçları var ve bir cübbe giyiyor. Çok sıradan, yaşlı bir adam.
D: Nerede yaşıyor?
L: Bilmiyorum. Bana geliveriyor. Her neredeysem orada bana geliyor.
D: Bunu nasıl yapabiliyor?
L: Bilmiyorum. Başta sihirli güçleri olduğunu düşünmüştüm ama bunun doğru olduğunu sanmıyorum. Sanırım benim şu anda kavrayamadığım güçleri var çünkü zekâm bunları anlamama yetecek kadar ileri bir düzeyde değil.
D: Senin döneminde ortalama bir insanın sihirli güçlere bakışı nasıl?
L: Bu, burada bir yaşam tarzı. Büyücüler var ama onlar sahte büyücüler. Babam bu insanlara çok önem veriyor. Ama onlar olduklarını söyledikleri insanlar değiller.
D: Baban bana senin arkadaşına ilgi duyarmış gibi geliyor.
L: Hayır çünkü onlara bu adamdan bahsedemem. Yoksa varlığı tehlikeye girer.
D: Bu adamla uzun zamandır mı çalışıyorsun?
L: 5 yıldır çalışıyorum. Başladığımızda… Yirmi yaşındaydım.
D: Sana ilk geldiğinde ne düşünmüştün?
L: Ah! "Neden ben? Benim huzura ihtiyacım var. Buna ihtiyacım yok" diye düşünmüştüm. (Eski günleri hatırlayarak) Ormanda bir ağacın

altında oturmuş hayatımı düşünüyordum. Ve gözlerimi açtığımda karşımda duruyordu. Ona kim olduğunu sordum. Ve bana "Sana var olduğunu hayal bile edemeyeceğin şeyleri öğretmek için çok uzaklardan geldim" dedi. Ben de ona dedim ki "Bunları öğrenmek istediğimi nereden çıkardın?" Ve o da bana dedi ki "Çünkü böyle olması kaderinde var. Ve bu yüzden sen de bunları *öğreneceksin*."

D: Sanki başka bir seçeneğin yokmuş gibi.

L: Ona söylediğim de buydu. "Ben canımın istediğini yaparım." Ve o da bana dedi ki "Evet. Ve canın öğrenmek isteyecek."

D: İlginç bir adama benziyor. (Linda kıkırdadı.) Seni ikna etmek uzun sürdü mü?

L: Hayır. Kalbimde bunun doğru olduğunu biliyordum.

D: Garip bir şey olsa da… Ve beş yıldır sen neredeysen oraya geliyor, öyle mi?

L: Evet. Neredeyse her gün. Dinlenmeme pek izin vermiyor çünkü bilmem gereken çok şey var. Ayrıldığı zaman benden çok daha genç olan bir varis bulmamı söyledi. Ve bu sayede bilgi yaşayacak. Bu materyali yazmam mümkün değil.

D: Neden?

L: Yok edilme tehlikesinden ötürü. Bunun bir nesilden diğerine aktarılan, yaşayan bir bilgi olması gerekiyor. Ve sadece seçilenlerin bu bilgiyi elde etmesine izin var. Benim zamanımda seçilen kişi ben olduğum için çok şanslı hissediyorum ve minnet duyuyorum.

D: Çok büyük bir sorumluluk bu.

L: Çok büyük bir onur ama ruhumun bu onurun ağırlığı altında ezildiğini hissediyorum.

D: O zaman söylediklerini hatırlaman ve yazıya dökmemen gerekiyor, öyle mi?

L: Hayır, yazıya dökemem. Benim zihnimde saklanacak ve varisimi bulduğumda bilgilerin hepsi adeta sihirli bir şekilde tekrar hatırlanacak. Varisin bilmesi gereken bilgileri tam olarak anlayabilmesi için bilgiler doğru sıralamayla gelecek. Ve o da bilgiyi aynen benim yaptığım gibi saklayacak. Bilgilerin yazıya dökülmelerine izin yok.

D: Bilgilerin bir kısmını unutma tehlikesi olduğunu düşünmüyor musun?

L: Hayır. Zihin çok geniş. İnsanlar zihni anlamıyor.

D: Bir nesilden diğerine aktarılırken bilginin bozulma tehlikesi yok mu

peki?

L: Hayır çünkü zihinde onu olduğu gibi tutan bir şey var.

D: İnsanlar öyledir çünkü… Zaman içinde bilgiyi değiştirirler.

L: Ama bu bilgi çok özel bir yerde saklanıyor ve ancak uygun zaman geldiğinde açığa çıkarılabiliyor. Bunu herhangi biriyle istediğim anda tartışamam. Sadece doğru anda tartışılabilir ve o zaman zihindeki bilgiye erişim sağlanabilir.

D: Peki benimle bunlar hakkında konuşman uygun olur mu? (Evet) Ben senin için bir tehlike arz etmediğim için mi?

L: Bu doğru.

D: Peki bu adam özellikle seninle görüşmek için mi gelmişti yoksa zaten Dünya'da mı yaşıyordu?

L: Sadece benim için geldi. Başkalarının onu görebildiğinden emin değilim. Onunla konuştuğumu duyuyorlar. O yüzden bana deli gözüyle bakıyorlar. Başkaları onu görmüyor.

D: Bayağı kafa karıştırıcı oluyordur, değil mi?

L: Evet ama sorun değil. Ben deli olmadığımı biliyorum. Çok izole bir yerde yaşıyoruz. Bu bölgede fazla insan yok. Diğer krallıkların çoğundan çok uzakta yaşıyoruz.

D: Sana herhangi bir din inancı aşılanmış mıydı?

L: Bizim sadece… Sihre inanıyoruz. Ateşe... Ateş tanrısı çok güçlü.

D: Büyücülerin öğrettiği şeylerden biri mi bu? (Evet) Baban o yüzden mi bunlara inanıyor?

L: Evet. Çok yanlış yönlendirilmiş durumda.

D: O zaman senin aldığın bilgiler ona göre değil, öyle mi?

L: Hayır, değil. Bunları kavraması mümkün değil. Bunları kabul edemez. Çok uzağa gitmem lazım.

D: Sana uzağa gitmen gerektiği mi söylendi?

L: Evet. Öğrenimim bittiği zaman bir varis bulmak için uzağa, çok uzağa seyahat edeceğim. Bir daha kendi ormanlarıma dönmeyeceğim. O yüzden hâlâ buradayken tadını çıkarmam gerekiyor.

D: Yaşadığın yerde uygun birini bulamaz mıydın? (Hayır) Gitmekle ilgili nasıl hissediyorsun?

L: Çok üzgün.

D: Krallığın varisi misin?

L: Hayır, ben kardeşlerin en küçüğüyüm. Varis olsaydım bu işi yapmak için seçilmezdim.

D: Başka sorumlulukların olurdu.

L: Evet. Ve başka sorumluluklarım olmadığına göre, gidebilirim.

D: Aldığın bilgileri çok merak ediyorum. Ama şimdilik bu sahneyi bırakalım. Zamanda ilerleyip önemli bir güne gitmeni istiyorum. Önemli olduğunu düşündüğün bir olayın olduğu bir güne…

Şimdiye kadar anlatılanlar yeterince garipti ve çok ilgimi çekmişti. Ama sıradaki bilgiler beni daha da şaşırttı.

D: (Uzun bir sessizlik) Ne oldu? Ne görüyorsun?

L: (Etkilenmiş bir şekilde) Evrenin içindeyim. Yolculuk yapıyorum. Bir gezip görme görevindeyim.

D: Bu nasıl oluyor?

L: Benden bu göreve çıkmam istendi. Görüşlerimi uzaktaki bir ülkede bulunan başkalarına aktarmam istendi. Çok hızlı seyahat ediyorum ama öyle görünmüyor. Sanki hiç hareket etmiyormuşum gibi görünüyor.

D: Nasıl seyahat ediyorsun?

L: Bir… Kapsülün içindeyim.

D: O nasıl bir şey?

L: Yuvarlak bir şey.

D: Çok büyük bir şey mi?

L: Hayır. Sadece çok küçük oval bir odacık. Yok, küçük oval bir ışık parçası. Ve bu yerde benden başka kimse yok. Ben yapmıyorum… Onu süren ben değilim. Kendi kendine gidiyor.

D: İçinde mi oturuyorsun?

L: Ayakta duruyorum ama istersem oturabilirim.

D: O zaman içinde ayakta durabileceğin kadar geniş, öyle mi?

L: Evet. İçinde bir pencere var. Bir açıklık. Ama elini içinden geçiremiyorsun.

D: Neden peki?

L: Çünkü dışına çıkmanı engelleyen bir örtü gibi bir şey var. Ama dışarıda etrafında neler olduğunu görmeni sağlıyor.

Bu durumla birini Orta Çağ dönemine götürdüğümde sıkça karşılaşırım. Camın ne olduğunu bilmezler. O dönemde cam sıkça görülen bir şey olmasa gerek çünkü bu çok tekrar eden bir kalıp. Böyle sözlerin başkaları tarafından da söylenmesi onların doğruluğunu kanıtlıyor çünkü denekler

diğer insanların neler bildirdiğinden habersiz olarak bunları söylüyor. Bunlar izlemeyi öğrendiğim ufak işaretler.

D: Açıklıktan ne görüyorsun?

L: Dışarısının çok karanlık olduğunu görüyorum. Gerçekten de çok karanlık, çok siyah, çok huzurlu. Ve arada sırada etrafımda süzülen şeyler görüyorum. Burada Dünya'da olduğu gibi renkler pek yok. Çok siyah ve gri. Başka renk pek yok.

D: Yanından süzülüp geçen ne tür şeyler görüyorsun?

L: Ah, bazen… Siyah kaya oluşumları görüyorum.

D: Bu küçük şeyin içine nasıl girdin?

L: Uyuyordum, uyandırıldım ve gelmek isteyip istemediğim soruldu. Ben de "Tabii ki" dedim. Sonra tekrar uykuya daldım. Ardından bu küçük odanın içinde olduğumun farkına vardım. Buraya nasıl geldim bilmiyorum. Tek bildiğim gitmeyi kabul ettiğim ve sonra kendimi burada bulduğum.

D: Sana bu soruyu soran arkadaşın mıydı?

L: Hayır. Soruyu soran adam arkadaşımı tanıdığını ama kendisinin evrendeki başka bir yerden geldiğini söyledi. Pleiades'ten değil. Pleiades'in diğer tarafından… Geldiği gezegenin adı (Okunuşu: Maykon) Micon. Micon? Bu yeri hiç duymamıştım.

D: Bu kişinin görünümü nasıldı?

L: Çok, çok küçüktü. Hiç saçı yoktu. Çok büyük, yuvarlak bir kafası vardı.

D: Yüzü nasıldı, görebildin mi?

L: Yüzü var mıydı hatırlamıyorum. Sadece kafasının çok büyük ve yuvarlak olduğunu hatırlıyorum. Ve gövdesinin çok küçük olduğunu… Ve kafası çok büyük olduğu için o anda dengesini nasıl sağlayabildiğini düşünmüştüm.

D: Tabii ki, geceydi ve yüz hatlarını görmek zordu. Doğru mu?

L: Hayır. Çünkü o… Gümüş rengiydi. Parlaktı! Gümüş renkli ve parlaktı.

D: (Şaşkınlık içinde) Parlıyordu mu demek istiyorsun?

L: Evet. O yüzden yüzünü göremedim çünkü çok parlaktı. Ben de uykuluydum ve göremedim. (Linda aşağı doğru baktı.) *Büyük* bir kemer takıyorum. (El hareketleri.) Belimde büyük bir kemer var. Çok *kalın* ve çok sıcak ve o da gümüş renginde. Benim önüme denk gelen kısmında bölmeler var, kese gibi. Neden bu kemeri taktığımı

ve ne amaca hizmet ettiğini düşünüyorum. Deriden değil ama. Çok yumuşak, sert değil. Bildiğim hiçbir şeye benzemiyor. (Ellerinin hareketinden kemeri incelediği belliydi.) Bu kemerin bir başı yok, tokası yok. Ve bu kemeri taktığımı hatırlamıyorum. Bu beni biraz rahatsız ediyor.

D: Keselerin içinde bir şey var mı?

L: Sanki içlerinde bir şeyler varmış gibi ama keselerin ağzı olmadığı için göremiyorum. (Kemer onu rahatsız etmişe benziyordu.) Sanırım daha sonra bana neden bedenimde bu kemerin olduğu söylenecek.

Bu bölüm boyunca sesi kulağa daha yaşlı birinin sesiymiş gibi geliyordu ve kelimeleri telaffuz ediş şekli Linda'nın normaldeki telaffuzundan belirgin şekilde farklıydı.

D: Bu seni rahatsız etmeyecek. Sadece merakını cezbetti.

L: Evet, öyle. Bu çok garip bir his. Kemerin altında karnım genişliyormuş gibi hissediyorum.

D: Ama bu rahatsız edici bir his değil.

L: Hayır. Çok hafif, çok hafif bir his.

D: Kemerin altındaki kıyafetler günlük kıyafetlerin mi?

L: Hayır, hayır, hayır. Onları odamda bırakmamı istediler. Üzerimde… (İnceliyormuş gibi görünüyordu.) Üzerimdeki de parlak. Bu materyalin ne olduğunu bilmiyorum. Kumaş çok hafif ve tüm bedenimi sarıyor. Ayağımda ayakkabılar var. Bot değil, ayakkabı… Ve bunların hepsi birbirine bağlı. Hepsi bir. Ben bunun içine konulmuş haldeyim. Şapkam yok ama.

D: Duvarlarda bir şeyler var mı yoksa oda tamamen çıplak mı?

L: Bir bakayım. (Uzun bir sessizlik) Kocaman bir pencere var.

D: O küçük açıklıktan farklı bir pencere mi bu?

L: Hayır, o açıklık bu. Çok uzun. (Duraksama) Kapının nerede olduğunu merak ediyorum. Bir kapı görmüyorum.

D: Giderek daha da ilginçleşiyor, değil mi?

L: Evet. Nereye gidiyorum merak ediyorum.

Bunu düşündüğü anda cevaplar gelmeye başladı. Cevaplar başka bir yerden geliyor gibi görünüyordu çünkü duyduğu şeyi tekrar ediyor gibiydi. Gelen bilgiler onu da şaşırtıyordu.

L: Bana uzun sürmeyeceğini söylüyorlar. İnsanların yeni bir hayat kurmak için gittiği yeni bir yere gidiyorum. Ve oraya gitme nedenim… (Şaşırmış bir şekilde) *Varisimi* bulmak! (Sevinçle) Varisimi *bulacağım*. Onu öyle uzun zamandır arıyordum ki…

D: Onu Dünya'da bulamamış mıydın?

L: Hayıır! Her yerde aradım ve artık çok yaşlıyım. Ve onu zamanında bulamayacağımdan çok korkuyordum. (Sevinç ve keyifle) Gittiğim yer *orası*. Bu yeni yere varisimi bulmak için gidiyorum.

Birden aklıma bir fikir geldi. Bu kaçırılmayacak bir fırsattı.

D: Sana öğretilen bilgiyi paylaşmak ister misin? Sadece varisinle değil, benimle de?

L: Önce sormam gerek. Bunu sormadan yapamam.

Kayıt cihazına baktım ve zamanımızın dolmakta olduğunu gördüm.

D: Tamam. Daha sonra tekrar gelip seninle konuşursam sorup izin almaya zamanın olur mu?

L: Evet, sorarım.

D: Belki böylece iki varisle paylaşmış olursun çünkü ben de çok meraklı bir insanım.

L: (Sevinçle) Ah, bu harika olmaz mı? (Neredeyse coşkuyla) Ah, iki kat olmuş olur. Bu muhteşem olmaz mı?

D: O zaman izin istersen çok sevinirim ve böylece daha sonra gelip bu konuyu seninle konuşabilirim.

L: Bu çok güzel olur. Bu bilginin kaybolmasından çok korkmuştum. Ve varisimi bulacağıma çok sevinmiştim. Ama bilgimin bu Dünya'da kaybolacak olması beni çok endişelendirmişti. Yazık olurdu çünkü buradaki insanlar çok ilkel ve böyle şeyleri umursamaz olsalar da bu bilgi kalmalı.

D: Katılıyorum. Senden yolculuğuna devam etmeni isteyeceğim. (Evet) Bartholomew'un yolculuğunu bölmeyeceğim. Ama konuşmakta olduğum senin diğer parçanın o sahneyi terk etmesini ve zamanda ileriye doğru gitmesini istiyorum.

Ardından Linda'yı bir anahtar sözcüğe şartlandırdım ve onu tamamen bilinçli haline geri getirdim. Seansa başladığımızda kayıt cihazıma sadece

60 dakikalık bir kaset koyduğum için pişman olmuştum. Ama böyle bilgilerin geleceğini bilemezdim. Sıkıcı, sıradan bir geçmiş yaşam bekliyordum ki seans da öyle başlamıştı. Normalde bir geçmiş yaşamı 60 dakikada başından sonuna işleyebilirim çünkü basit yaşamlarda olağanüstü şeyler yaşanmamıştır. Ama Bartholomew yabancı ziyaretçi ve ondan edindiği bilgiler hakkında konuşmaya başladığı zaman bu hikâyeyi tek seansta tamamlayamayacağımı anlamıştım ve o yüzden de tamamlamaya çalışmamıştım. Saklı bilgiye erişme iznim olduğu taktirde bu yeni projeyi tamamlamanın birkaç haftayı bulacağını biliyordum. Başta gerçekleştirdiğimiz sohbet, Linda'nın bilinçaltında bu ölçüde bir şeylerin varlığına dair hiçbir ipucu vermemiş olmasına rağmen yeni bir maceraya atıldığım belliydi.

Linda uyandığında kafası karışmış görünüyordu ve hâlâ biraz uyku sersemiydi. Dedi ki, "Sana vereceğim bir mesaj vardı. Onu hatırlıyorum. Ve büyük bir sorumluluk hissediyorum. Çok önemli bir mesaj. Ama mesajın ne olduğunu bilmiyorum. Sadece sahip olmadığımız pek çok bilginin var olduğunu biliyorum. Bunlar ilkel alışkanlıklarımız ve korkularımız nedeniyle bizden alınmışlardı. Ve şimdi bu bilgilerin bize dönme zamanı. Ve bir nedenle bunları bu gezegene geri getirmek için siz ve ben seçildik. Bunu hissediyorum. Ruhum bu yükümlülüğün ağırlığını taşıyor. Seanstan hatırladığım tek şey bu."

Uyurgezer (somnambulistic) olduğu belliydi çünkü o kadar derin bir transa girmişti ki seansta konuşulan hiçbir şeyi hatırlamıyordu.

Bu hikâyenin peşine düşeceğimden emindim. Benim için bu, Pandora'nın kutusunu açmaya benzer. Gizeme bayılırım. Ve biri bana kaybolan bilgileri benimle paylaşacağını ve onları bilmem gerektiğini söylerse, bu görmezden gelemeyeceğim kadar ilgimi çeker.

Tek sorun, onunla çalışmak için kat etmem gereken yoldu. Bu nedenle en azından ayda bir kez Little Rock'a gelmeye ve aynı hafta sonu hem Linda hem de Janice ile çalışmayı denemeye karar verdim.

***

Artık Linda ve Janice ile yürüteceğim iki ayrı projem vardı. Onlarla çalışabilmek için Ocak 1990'da Little Rock'a gidip seanslardan başka hiçbir şey yapmayacağım özel bir seyahat planlamam gerektiğini düşünüyordum. Ziyaretim süresince zamanımı tamamen bu iki kadından gelecek materyal üzerinde çalışmaya ayırmak niyetindeydim. Önceden

planlanmış, yapmam gereken bir konuşma olmadığı için bu kolay olacaktı. Arkadaşlarım da ziyaretçileri uzak tutmak için geldiğimden kimseye söz etmeyeceklerini söylediler. Tabii ki işler planladığımız gibi gitmedi. Bir tanıdıkları geldiğimi öğrendi ve regresyon yaptırmak istedi. Uzun araba yolculuğu nedeniyle yorgun olacak olsam da o seansı Little Rock'a varacağım cuma gecesine ayarladım. Böylece hafta sonunun geri kalanını iki kadınla yaptığım çalışmalara ayırabilecektim.

Başta seansları dönüşümlü yapmayı düşünmüştüm ama sonra her seferinde tek bir konuya odaklanırsam, bireysel hikâyeler silsilesini takip etmemin daha kolay olacağına kanaat getirdim. Ayrıca seansları dönüşümlü yaptığımız taktirde ben kadınlardan biriyle seans yaparken diğer kadının beklemesi de gerekecekti. O yüzden kadınlardan her biriyle farklı günlerde çalışma yapmaya karar verdik. Linda ile Cumartesi günü üç seans, Janice ile de Pazar günü üç seans yapmaya çalışacaktım. İlk defa böyle bir işe kalkıştığım için bu çalışma şeklinin onları nasıl etkileyeceğini bilmiyordum. Yorulacaklarını tahmin ediyordum. Ama muhtemelen benim kadar yorulmayacaklardı çünkü gün boyu kısa şekerlemeler yapmış gibi hissedeceklerdi. Bu resmen bir deney olacaktı. Nasıl sonuç vereceğini bilmiyorduk. Ama bu işi becerebilirsek normalde bir ayda yapabileceğim çalışmayı sadece bir günde yapabilecektim.

***

Linda ile ilk seansıma cumartesi sabahı başlayacaktım. Bu seans serisi için geldiğinde sağ kolunun dirsekle bilek arasındaki kısmının alçıya alınmış olduğunu gördüm. Noel'den önce buz üzerinde kayıp düşmüş ve kolunu kırmıştı. Alçı ona rahatsızlık verebileceği için çalışmamız sırasında dikkatinin dağılabileceğinden endişe ediyordum. Rahat bir şekilde yatamayacağını ve bu durumun derin bir transa girmesine engel olabileceğini düşünmüştüm. Ama Linda karnının üzerine bir minder koydu ve alçısını da onun üzerine yerleştirdi.

Bartholomew'un bana vereceğini söylediği bilgileri araştırmaya koyulmadan önce onun geçmişiyle ilgili biraz daha bilgi edinmek istedim. İleride bu konuda bir kitap yazmam söz konusu olursa hikâyenin zeminini hazırlamak için bu bilgiler gerekli olacaktı. İlk buluşmamızla varisini bulmak için uzay aracıyla yaptığı yolculuk arasında hayatında neler olduğunu ortaya çıkarmam gerekecekti. Bu, işin en temel kuralıydı. Linda'ya verdiğim anahtar sözcüğü kullandım ve sözcük mükemmel

şekilde işledi. Kolundaki alçı sorun olmuyor gibi görünüyordu. Derin transa girdiği zaman alçıyı yok sayabiliyordu. Ardından Bartholomew'un zamanına gitmesi için geri saymaya başladım ve ona ne yapmakta olduğunu sordum.

L: (Konuşmaya yine yavaş ve yumuşak bir ses tonuyla başladı.) Açık alandayım. Burası şehrin duvarlarının içinde. Pazar yeri gibi bir yer. Çok hareketli. Bugün burada bir sürü şey oluyor. Satacak ürünleri olan insanlar var. Bir şeyler yapan insanlar var. Demirci demir dövüyor. Çocuklar koşturuyor. Köpekler, hayvanlar… Bugün çok hareketli burası. Ben de buradayım çünkü hasadın sonbahar gündönümü kutlaması var. O yüzden bu kadar hareketlilik var. Hasat yapıldı ve insanlar iyi talihlerine şükrettikleri için kutlama yapıyor. Ayrıca ekin yetiştirme sezonu boyunca bahşettikleri lütuflar için tanrılara şükranlarını sunuyorlar. Bu kutlama üç gün üç gece sürecek ve son gece en büyük kutlama gecesi olacak.

D: Ne tür tanrılara tapıyorsunuz?

L: Çok tanrı var. Element tanrıları var. Dünya tanrıları var. Güneş'in, Ay'ın, rüzgarın ve yağmurun tanrıları var.

D: Ülkenizde "kilise" denen bir şey var mı? (Sanki anlamamış gibi duraksadı.) Katolik kilisesi gibi bir şey?

L: Birçok kez buraya gelip kırsaldakilerin inancını değiştirmeye çalıştılar ama bu kabul görmedi. Gelenler taşlandı. Artık bizi rahat bırakıyorlar.

D: Halk inançlarını değiştirmeye çalışmalarından hoşlanmadı mı?

L: Hayır çünkü bizim pagan olduğumuzu söylediler ve bize kötü davrandılar; sanki değersizmişiz gibi…

D: Halkınız hâlâ eski dinine bağlı, doğru mu?

L: Doğru.

D: Henüz öğretmenle temasın oldu mu? (Duraksama) Ne demek istediğimi anlıyor musun?

L: Yakın zamanda biriyle konuştum ama bana öğretmenim olduğunu söylemedi.

Belli ki hayatının, ilk seansımızda eriştiğimizden daha erken bir dönemine gelmiştik.

L: Çok yaşlı bir adam. Buralı değil. Uzun bir süre önce, ben

ormandayken beni ziyarete gelmişti. O geçip gidiyordu ve ben bir ağacın altında oturmuş kendi kendime düşünüyordum. Bana doğru yürüdü. Sırtında bir çanta olduğu için bir yere doğru seyahat ettiğini düşünmüştüm. Ve sadece konuştuk, o kadar.

D: Nereden geldiğini söyledi?

L: Söylemedi. Sadece çok uzak bir yerden geldiğini söyledi. Benim bilmediğim bir yerden. Bana neden böyle kara kara düşündüğümü sordu. Ve ben de sadece hayatımı düşündüğümü söyledim. Şuradan buradan ve insanların anlamadığından konuştuk.

D: Öyle mi hissediyorsun? İnsanlar seni anlamıyor gibi mi hissediyorsun?

L: Evet. Sanki hayatlarında olup bitenlerle ilgili tamamen farklı bir düşünce var kafalarında. Benim hayatımı yaşamayı istediğim şekilde yaşamıyorlar hayatlarını.

D: Bu yaşlı adam da senin gibi mi düşünüyor?

L: Ah, evet. Zamanın geldiğini söyledi. Ve insanların bunun farkında olmadığını…

D: Konuşabileceğin birini bulman iyi olmuş.

L: Evet. Gittiğini görmek beni çok üzmüştü. Ama yakın zamanda yolunun tekrar buraya düşebileceğini söyledi. Belki yine konuşabileceğimizi…

D: Bu çok iyi olur. Sana adını söyledi mi?

L: Evet. Adı çok garipti. Adı… Christopher. Bu adı daha önce hiç duymamıştım. Bu isim bana çok garip geldi.

D: Sizin ülkede rastlanmayan bir isim olduğunu mu söylemek istiyorsun?

L: Bu adı daha önce hiç duymamıştım. Yaşlı bir adamdı ve bu isim sanki çok genç birine ait bir isim olmalıymış gibi geldi. Bu adı söylemek bana çok huzurlu bir his veriyor.

D: Ama şu anda festivalde iyi vakit geçiriyorsun, değil mi?

L: Ah, evet. Köylüler tarafından hazırlanmış bir dolu taze yiyecek ve türlü türlü mal var. Şarkılar söyleniyor, dans ediliyor.

D: Bu güzel bir gün. Hadi bu sahneyi bırakalım. Bu sahneden uzaklaş. Zamanda ilerlemeni ve o hayatta daha yaşlı olduğun bir zamana gitmeni istiyorum. Şimdi ne yapıyorsun? Ne görüyorsun?

L: Evden çok uzaktaki bir şehirdeyim. Taşlarla döşenmiş sokakları var. Çok kirli… Dilenci olan insanlar var. Çok kasvetli. Burayı sevmedim.

D: Bu şehrin bir adı var mı?

L: Buraya gelmek için bir tekneye binmem gerekti. Burası İngiltere ülkesinde ve şehrin adı Liverpool. Burası çok kötü.

D: Peki senin orada ne işin var?

L: Bu gezegende insanların nasıl yaşadığını görmek için çok uzaklardan geldim. Hepsinin ne kadar farklı olduğunu görmek için. Bazen uzun kalıyorum ve bazen de çabucak ayrılıyorum. Muhtemelen yarın buradan ayrılacağım. Çok üzücü. İnsanların bu kadar kötüleştiğini görmek beni üzüyor. Birbirlerine çok kötü davranıyorlar.

D: Ama başka şehirleri ve ülkeleri de ziyaret ettiğini söylemiştin, öyle değil mi?

L: Ah, evet, pek çoğunu. Son on yılda birinden diğerine seyahat edip duruyorum.

D: Ziyaret ettiğin ülkelerden bazılarını sayabilir misin?

L: Galya'ya ve Roma'ya gittim. Çok yere gittim. Doğuya gittim. Çoğu insan oraya hiç gitmemiştir.

D: Doğuda ne var?

L: Ah, çok geniş bir ülke. Ve hayat felsefeleri bizimkinden çok farklı. Tenleri farklı renkte ve adına "meditasyon" denen bir şey yapıyorlar. Böylece kendileriyle bağlantı kuruyorlar… (Zorlandı.) İçsel bilgelikleriyle… Çok bilgeler.

D: Başka ülkelere giderken nasıl yolculuk ediyorsun?

L: Yürüyorum.

D: Çok uzun bir yol olsa gerek, değil mi?

L: Ah, evet. Bazen eğer su varsa tekneye binmem gerekiyor ama genellikle yürüyorum.

D: Nereye gideceğini nasıl biliyorsun?

L: Ah, sadece gitmem gerektiğini hissettiğim yer neresiyse oraya gidiyorum. O yöne doğru gidiyorum.

D: Yanında para ya da yiyecek bir şeyler olması gerekiyor mu?

L: Bazen. Genellikle yolda birileriyle karşılaşıyorum ve bana çok nazik davranıyorlar. Bir süre için beni evlerine alıyorlar. O yüzden şimdiye kadar bu konularda endişe etmem gerekmedi. Bana bakıldı.

D: Geldiğin ülkenin adını biliyor musun? Gençken yaşadığın yerin adını?

L: İnsanlar bazen orası için farklı isimler kullanıyor. Bazıları… (Zorlanarak) Seeton (Okunuşu: Sitın). (Uzun bir sessizlik) Hatırlayamıyorum. Öyle bir ismi falan yok. Kendi kendine bir

krallık ve oradan başka yerlere seyahat eden olmuyor.

D: O zaman senin oradan ayrılman çok sıra dışı bir şeydi, öyle mi?

L: Evet. Normalde kimse ayrılmaz.

D: Gitmek istemen çok cesur bir hareketmiş.

L: Aslında ayrılmak istemiyordum ama bana ayrılmak zorunda olduğum söylenmişti. Farklı yerlerde hayatın nasıl olduğunu görmem söylenmişti. Ama endişelenmeme gerek yokmuş, yolculuklarım sırasında bana bakılacakmış. Ve yalnız değilmişim.

D: Bilinmeyene doğru yola çıkmak ve gittiğin yerde kimseyi tanımamak korkutucu olsa gerek.

L: Başta öyleydi. Korkudan ölüyordum.

D: Bunu yapmanı sana kim söyledi?

L: Düzenli olarak bana gelen arkadaşım. Bu gezegende hayatın nasıl olduğunu görmemin önemli olduğunu söyledi. Benim krallığım çok izole olduğu için, gidip kendim görmedikçe diğer insanların nasıl olduklarını anlamamın mümkün olmayacağını söyledi.

D: İnsanlar hakkında ne öğrendin peki?

L: İnsanların kültürleri hakkında pek çok şey öğrendim. Ve yaşadıkları yere ve yaşayış şekillerine göre nasıl farklı olduklarını. Bunun hayata bakışları üzerinde nasıl bir etkisi olduğunu. Bazılarının çok iyi ve bazılarının çok kötü olduğunu. Bazıları çok cahil ve burunlarının ucundan ötesini görmüyor.

D: Hepsinin de dili farklı, değil mi?

L: Evet, farklı.

D: Onlarla iletişim kurmakta zorlanıyor musun?

L: Hayır. Arkadaşım bana pek çok şey öğretti. Bunlardan biri karşındakinin alnının ortasına odaklanmak. Böylece iletişim hiçbir söz söylemeye gerek kalmadan gerçekleşiyor. Benim zihnimden karşımdakinin zihnine… Bir sohbet gibi değil ama bilgi alışverişi.

D: Karşındaki insanın da konsantre olması gerekiyor mu?

L: Hayır. Başta çok şaşırıyorlar. Benimle konuşmaya başlıyorlar ve ben bakışlarımı onlara sabitlediğimde sanki üzerlerine bir sakinlik çöküyor ve iletişim kuruyoruz. Ve iletişimimiz sonlandığında kaldıkları yerden aynı şekilde devam ediyorlar. Çok acayip bir şey.

D: Konuştuklarınızı daha sonra hatırlıyorlar mı?

L: Hayır. Zamanda sapma oluyormuş gibi bir şey bu. Ve onlar bunun farkına bile varmıyor.

D: Böyle yapmanın bir nedeni var mı?

L: Evet. Çünkü farkına varırlarsa çok korkarlar ve korktukları için beni öldürürler. Benim şeytani olduğumu düşünürler.

D: Bu iletişim şekli senin için işleri kolaylaştırıyor, değil mi?

L: Ah, evet, hem de çok. Aksi taktirde onlarla konuşamazdım. Bunu yapabilmek çok hoş. Köylülerle konuşuyorum. Soylularla konuşuyorum. Krallarla konuşuyorum. Çiftçilerle konuşuyorum. Tüccarlarla konuşuyorum. Benim için çok öğretici bir şey oldu bu.

D: Krallar gibi önemli insanlarla mı tanıştın?

L: Evet, yolculuklarımda kimi zaman krallarla, kimi zaman soylularla tanıştım. Rahiplerle, başrahiplerle tanıştım. Felsefeleri her zaman ilgimi çeker. Ama her zaman çok haklıdırlar. Bu bazen bana gülünç geliyor. Tabii onlara bunu söylemiyorum.

D: Kendi felsefelerinin tek doğru olduğunu mu düşünüyorlar?

L: Evet, evet, bana gülünç gelen de bu.

D: Seninle konuştuğumuzda bir ara bana birini aradığından bahsetmiştin. Bu doğru mu?

L: Evet, bu dünyadan ayrılma zamanım gelmeden önce, bana öğretilenleri öğretebileceğim genç bir adam arıyorum ki bu işi o devam ettirsin. Ve henüz o kişiyi bulabilmiş değilim.

D: Bulduğunda aradığın kişinin o olduğunu nasıl anlayacaksın?

L: Anında anlayacağım. Bana bir işaret verilecek ve anlayacağım.

D: İşaretin ne olacağını biliyor musun?

L: Hayır ama o kişiyle iletişime geçtiğimde işaretin bana verileceği söylendi.

D: Seyahat etmenin bir nedeni de bu mu? Aradığın genç adamı kendi krallığında bulamayacağını mı düşünüyorsun?

L: Evet. Ama aynı zamanda seyahat ederek çok şey de öğreniyorum. Ve bu genç adama gördüklerimi de anlatabilirim.

D: Şimdiye kadar muhteşem şeyler gördüğünü sanıyorum.

L: Evet. Ve çok kötü şeyler de gördüm. Ama hayat böyle. Hayatı iyisiyle ve kötüsüyle kabul etmelisin.

D: Yargıda bulunamazsın.

L: Evet. Bu hiçbir işe yaramaz. Şu anki durumu iyileştirmek için hiçbir şey yapamam. Şu anda yaptığım, bilgi toplamak.

D: Evet, insanlara yardım etmeye çalışmak boşuna olur. Çünkü çok fazla insan var.

L: Dinlemiyorlar. Şu anda bakış açılarını değiştirmeye hazır değiller.

D: O zaman sanırım sen bir gözlemci gibisin. (Evet) Ayrılmaya karar

verdiğinde ailen ne düşündü?

L: Üzüldüler. Ancak hep benim deli olduğumu düşünmüşlerdi. O yüzden buna da "delidir, ne yapsa yeridir" diye baktılar.

D: Sen hiçbir zaman onlar gibi olmadın.

L: Bu doğru. O yüzden beni bıraktılar. Bazen özlüyorum onları.

D: Zaman zaman yalnızlık çektiğini tahmin edebiliyorum.

L: Evet. Benim bildiklerimi bilmeseler de aile insanı çok rahatlatan bir ortam.

D: Evet, bunu anlayabiliyorum. Ama şu an Liverpool diye bir yerdesin, değil mi?

L: Evet. Yarın buradan ayrılacağım. Büyük ihtimalle İspanya'ya gideceğim.

D: Yine bir tekneye mi binmen gerekecek? (Evet, evet.) Hiç diğer yöne gitmeyi düşündün mü, okyanusu geçmeyi?

L: Bunun hakkında konuşmalar oldu. Ancak şu zamanda o taraf için doğrulanmış bir rotanın bulunduğunu sanmıyorum. Orada çok geniş bir okyanus var ve ben şu anda böyle bir projeye girişmeye hazır değilim.

D: Yani insanlar o yöne doğru gitmiyor mu demek istiyorsun?

L: Bu konuda çok tartışma var. Dünya'nın oval olduğunu söyleyen, Columbo adlı bir adam var. Ve insanlar ona gülüyor.

D: "Columbo" dedikleri adamı sen hiç gördün mü?

L: Hayır, hiç görmedim. Sadece kasaba halkından onu duydum. Onun hakkında konuşup gülüyorlardı. Ve ben de kendi kendime ne kadar üzücü diye düşündüm. O yüzden sadece orada durup konuşulanları bir süre dinledim. Ve bir ara belki ona biraz olsun yardımcı olabilirim diye düşündüm ama bunu yapmamam söylendi. Ama Columbo haklı. Ne kadar haklı olduğunun farkında değil.

D: Nereden biliyorsun?

L: Arkadaşım bana bu tarz şeylerden bahsetmişti. Bu adama, Columbo'ya yolculuğunda yardımcı olabilirim. Ama bana hiçbir şey söylememem söylendi.

D: Arkadaşın sana başka yerlerle ilgili nelerden bahsetti?

L: Bana resimler gösterdi. Çizim değillerdi. Onlara "fotoğraf" diyordu. Fotoğrafın ne olduğunu anlamıyorum. Çizilmiş ya da boyanmış bir şey değiller. Ama çok güzeller. Ve bana Dünya'yla ilgili hayal bile edemeyeceğim, inanılmaz şeyler gösteriyor.

D: Bana fotoğraflardan bahsedebilir misin?

L: Sanki gökyüzünde çok uzaktaymışım da aşağıya, çok aşağıya doğru bakıyormuşum gibi… Ve muhteşem. Dünya'nın şeklini ve okyanusta bulunduğunu tahmin bile edemeyeceğim yerleri görebiliyorsun. İnsanlar bugün sadece bulundukları yerin var olduğunu düşünüyor. Ama kimsenin bilmediği ya da hayal edemeyeceği pek çok yer var. Şu anda bizim yaşadığımız yerden çok daha büyük yerler... Ormanların, tepelerin ve dağların bulunduğu çok daha geniş kara parçaları... İnanılmaz yerler. Bazılarında insanlar var, bazılarındaysa hiç insan yok; öylece bekleyen topraklar var. (Bunların hepsini özlemle dolu, hüzünlü bir ses tonuyla anlatıyordu. Neredeyse melankolik bir şekilde.)

D: Bu yerlerdeki insanlar nasıl?

L: Onları ziyaret etmedim. Ben sadece benim bulunduğum bölgenin çok küçük bir kısmını ziyaret ettim çünkü o bölgelere yürüyerek gitmek imkânsız. Ancak bana söylendiğine göre belki bir gün o uzaktaki yerleri de ziyaret etme şansım olabilir.

D: Sana resimler gösterildiğini söylemiştin.

L: Evet ama bunlar insanların resimleri değildi. Sadece Dünya'nın ve karaların çok uzaktan görüntüsüydü. Ama oralarda yaşayan insanları görmek isterdim. Bize benziyorlar mıdır acaba?

D: Bu adamın, Columbo'nun gideceği yerler oralar olabilir mi sence?

L: O doğuya gideceğini düşünüyor. Diğer yerlerden haberi olduğunu sanmıyorum. Öyle yerlerin varlığından habersiz.

D: Ve arkadaşın bunu ona söylemeni istemiyor.

L: Hayır. Bunun çok kötü olacağını söyledi. Zaten söylesem de bana inanmayacağını söyledi.

D: Doğru. Tıpkı senin yaptığın gibi, kendi keşfetmeli. Senin döneminde ortalama bir birey uzak yerlerde nelerin olduğuna inanıyordu?

L: Bir gemiyle çok uzaklara gidersen seni ele geçirecek kötü güçler olduğuna inanıyorlar. Ve sonsuza kadar kaybolacağına…

D: Senin dönemindeki insanlar uzak yerlerde başka insanlar olduğuna inanıyor mu?

L: Hayır, görebildiklerinin ötesinde başka bir şey olduğuna inanmıyorlar.

D: Arkadaşın sana Dünya'nın resimlerini gösterdiğinde Dünya'nın şekli nasıl görünüyordu?

L: Yuvarlak gibiydi ve bolca su vardı. (Heyecanla) Ve size bir şey daha söyleyeyim mi? Galiba Dünya kendi etrafında dönüp duruyor.

D: Dönüyormuş gibi mi görünüyordu?

L: Evet ama çok yavaşça. Su ve kara var, büyük kara parçaları. Her yerde su daha fazla.

D: Senin döneminde insanlar Dünya'nın böyle göründüğüne inanıyor muydu?

L: Benim bunları gördüğümü bilmiyorlar. Dünya'nın sadece bulundukları yerden ibaret olduğunu düşünüyorlar. Ve onun ötesinde hiçbir şey yok. Çoğu insan korkuyla dolu ve bildiği yerde kalıyor. Yaşadıkları yerden uzaklaşmaya cüret etmiyor.

D: Öyleyse sen çok cesur davranmışsın.

L: Bana verilen talimata gerçekten güvenmem gerekti. Başta çok zordu. Ama birkaç yıldan sonra hiç de zor gelmemeye başladı.

D: Muhtemelen korkuyordun da. Gittiğin yerlerde ne olduğunu bilmiyordun.

L: Çok korkmuştum. Korku doluydum. Bana zarar gelmeyeceğini, ihtiyaçlarımın karşılanacağını anladıktan sonra çok kolay oldu.

D: Arkadaşını hâlâ görüyor musun?

L: Evet, arada sırada gelip benimle konuşuyor. Bazen bana çok hoş şeyler gösteriyor. Bana bilmem gereken şeyleri anlatıyor. Bana Dünya'yla ilgili şeyler gösteriyor. Ve bundan uzun yıllar sonra her şeyin nasıl olacağını anlatıyor. Ve insanların düşünme biçimleri ve yaşam tarzları açısından nasıl gelişim göstereceklerini... Ve uygarlığın ne kadar değişeceğini... Bunların hepsi çok ilgi çekici. Bunların gerçekten olacağını düşünmek çok zor.

D: Sana olacağını söylediği inanılmaz şeylerden bazıları neler?

L: (Heyecanla) Bir seferinde bana gökyüzünden uçan arabalar olacağından bahsetmişti ki inanması zordu. Bu çok saçma değil mi?

D: Ah, gerçekten de kulağa garip geliyor, değil mi?

L: Ve insanların onların içinde Dünya'nın her yerine seyahat edeceklerini söylemişti. Ve şu anda bizim bilmediğimiz yerlerin hepsini bileceklerinden söz etmişti.

D: Birinin uçabilmesi gerçekten de kulağa mucizevi bir şeymiş gibi geliyor.

L: Bu çok heyecan verici. Böyle bir şeyi… (İç çekerek) Aklım almıyor. Gelecekte atların kanatları olup olmayacağını sordum, hiç at olmayacağını söyledi. Bunu hayal edebiliyor musunuz?

D: Hayır. Böyle bir şey nasıl olur, hayal edemiyorum.

L: Ben de. Harikulade bir sürü şey olacak. 10 adamın işini yapacak

makineler olacağını söyledi. O zaman sadece düğmelere basarak bir şeyler üretebileceklermiş.

D: Böylece çok emek harcamak zorunda kalmayacaklardır, öyle değil mi?

L: Evet. İnsanların birbirleriyle şimdi olduğundan daha iyi iletişim kurabileceğini söyledi. Bulundukları yerden başka bir yerle konuşabilmelerini sağlayacak şeylere sahip olacaklarını ve kilometrelerce öteden birbirlerini duyabileceklerini söyledi. Bunun dünya çapında iletişimi mümkün kılacağını ve böylece hepimizin birbirimizle konuşabileceğimizi söyledi. Ve artık cahil olmayacağımızı…

D: Bunların hepsi çok iyi, öyle değil mi?

L: Evet. Korkuların bazılarının giderilmesi çok iyi olacaktır. Ve insanlar birbirine karşı nazik olacaktır.

D: Anlattığı şeyler olursa, insanlar birbiriyle konuşabileceği için öyle olacaktır diye mi düşünüyorsun?

L: Evet. O zaman o kadar korkmazlar. Şu anda insanlar çok izole yaşıyor. Kendi küçük kentlerinde, kendi aileleri arasında yaşıyorlar. Ve bu sınırların ötesinde bulunan her şeyden çok korkuyorlar. Ve bu korkudan ötürü pek iyi iletişim kuramıyorlar. Buna olanak sağlayabilselerdi birbirlerinden çok şey öğrenebilirlerdi. Bu yöntemler sayesinde cahillik ortadan kalkardı.

D: Yani çözümün iletişim kurmayı öğrenmek olduğunu düşünüyorsun, öyle mi?

L: Kesinlikle öyle. İletişim eksikliği çok kötü bir şey çünkü insanın benliğinin korkuyla sarmalanmasına ve önündeki gerçekliği görmemesine neden oluyor. Her şeyi karanlık bir örtüyle örtüyor.

D: Yani sana insanların içine konuşabilecekleri ya da aracılığıyla konuşabilecekleri bir şeylerden bahsetti öyle mi?

L: Evet. Ve bunlarla duyabilecekler de. Küçük makineler. Neye benzediklerini bilmiyorum. Bana bunların küçük makineler olduğunu söyledi sadece.

D: Ve bunlar yararlı olur çünkü o zaman insanlar birbirleriyle iletişim kurabilirler.

L: Evet. Böylece bir şeyler hakkındaki fikirlerini başkalarıyla paylaşabilir ve başkaları da onlarla kendi fikirlerini paylaşabilir. Belki bu sayede de en iyi olan fikir kullanılabilir.

D: Bu kulağa çok geliyor. Sana inanması zor olan başka şeyler de

anlattı mı?

L: Evet, bir sürü şey. Evrende başka dünyalar olduğunu söyledi. Ve oradaki insanların bizden çok daha hızlı gelişim gösterdiklerini söyledi. Ve bizden çok daha fazla bilgiye sahip olduklarını… Ama bizim dünyamız geliştikçe ve sahip olacağımız makineler sayesinde daha fazla şey öğrenmemiz mümkün olunca başka yerlerdeki bu insanların gelip bizi ziyaret edebileceğinden ve fikir alışverişinde bulunabileceğinden de bahsetti.

D: Bunların hepsi kulağa çok iyi geliyor.

L: Bence bu harika olurdu.

D: Başka dünyalarda yaşayan insanlar olduğunu düşünmek zor, değil mi?

L: Evet, öyle. Zor olmasına rağmen bunun her zaman bilincindeydim. Ve nedense böyle bir şeyi kavramak, Dünya'da bilmediğim başka yerler olduğunu düşünmekten daha kolaydı. Bunda neden bu kadar zorlandığımı bilmiyorum.

D: Başka dünyalarda insanlar olduğunu kavramak senin için daha mı kolaydı?

L: Evet, Dünya'da başka karalar olduğunu ve Dünya'nın benim bulunduğum yerden ibaret olmadığını anlamaktan daha kolaydı.

D: Ama senin dönemindeki insanlar için başka dünyaların var olduğunu düşünmek zor, değil mi?

L: Ah, evet, böyle şeyleri şeytani ve kötü buluyorlar ve bunlar hakkında düşünmekten çok korkuyorlar. Anlamadıkları her şeyi şeytani ve kötü olarak değerlendiriyorlar ve öldürerek ya da yakarak ondan kurtulmaya çalışıyorlar. Sadece çok korkuyorlar.

D: Roma'ya gittiğin zaman… Katolik kilisesinin evi orada değil miydi?

L: Evet, orada çok güzel yerler var. Kırsal kesimde o dini öğreten pek çok rahipleri var. Onlar da korkuyla bastırılmış haldeler.

D: Öyle mi sence?

L: Ah, evet. Bence öyle. Dini felsefeleriyle köylüleri kontrol altında tutmaya çalışıyorlar. Ama bunların hepsi kendi korkularını saklayan bir örtü sadece.

D: Bir dinin neden korkması gereksin ki?

L: Bilmiyorum. Tanrıları pek iyi olmasa gerek. İyi olsaydı bu kadar korkarlar mıydı?

D: Demek istediğin rahiplerin korktuğu mu?

L: Evet, bir sistemleri var. Krallığa benziyor. Aslında bildiğimiz şey,

sadece adı farklı. Maksat köylüleri hizaya getirmek. Küçük insanlara karşı üst düzeylilerin olduğu bir sistem. Sadece kendi Tanrılarının var olduğuna ve diğer her şeyin şeytani olduğuna inanıyorlar. İyi olmanın sadece bir yolu olduğuna inanıyorlar ve o yolu öğretiyorlar. Ve direktiflerine uymazsan sonsuza kadar lanetlenmiş oluyorsun. Bu doğru değil. Çok, pek çok yol var. Bu öğrendiğim bir kelime biliyor musunuz? "Yol" (avenue[3]*) kelimesi. Sizce de çok garip bir kelime değil mi?

D: Gerçekten de garip bir kelime. Sence ne anlama geliyor?

L: Keçiyolu ya da patika demek. Bu kelime bana çok ilginç geliyor. Yol.

D: Evet. Ama sen kendi dinlerinin var olan tek yol olduğunu düşünmelerini yanlış buluyorsun, öyle mi?

L: Kesinlikle. Kendilerinin çok ama çok kutsal ya da çok ama çok bilge olduklarını söylüyorlar ve bundan başka bir yol tanımıyorlar. Bu, bireyin kendi içsel gerçeklerini sorgulamasına izin vermiyor. Bireye kendisinin çok sınırlı olduğunu öğretiyorlar. Doğrudan direktiflere uyması ve bunu da sadece tek bir şekilde yapması gerektiğini söylüyorlar. Ve bu çok kötü. Çünkü bu, kişinin kendi adına düşünmesine izin vermiyor. (İç çekme) Ama zamanı geldi. Biliyor musunuz, bu her yerde böyle. Sadece Roma'da değil. Sadece dinle alakalı da değil. Günümüzün politikası böyle. Kendi adına düşünmene izin yok. Sana ne düşüneceğin ve ne yapacağın söyleniyor. Dünyanın her yerinde aynı kalıpla karşılaşmak beni çok şaşırtmıştı. Farklı geleneklere sahip olabilirler ve bazı şeyleri biraz daha farklı yapıyor olabilirler ama temelde hepsi aynı. Korku aynı. Başka bir şey üzerine olabilir ama temelde insanların üzerindeki pelerin aynı. Ve bunun hayatlarını yorumlama tarzlarını şekillendirmesine ve ilerlemelerini engellemesine izin veriyorlar. Cezalandırılacaklarından korkuyorlar.

D: Bildikleriyle yetinmeyi tercih ediyorlar. Böyle güvende hissediyorlar.

L: Bu doğru. Böylece taşlanma, idam edilme ya da kutuya konma tehlikesi olmuyor.

D: Kutuya konmakla ne kastediyorsun?

L: Öyle şeyleri var. Çok korkunç şeyler. Tahtadan kutular. Ve insanlar bu kutulara konuluyor ve yemek ya da su olmaksızın günlerce orada tutuluyor. Bazen orada ölüyorlar. Çok korkunç bir şey.

D: Aynı yola inanmayan insanlara mı yapılıyor bunlar?

L: Evet. Ya da sorgulayanlara… Bu kutulara konmayı hak eden bazı kötü insanlar var. Çalan, öldüren ya da bu tarz şeyler yapanlar… Ama sadece farklı inançlara sahip olduğun için oraya konmak çok büyük adaletsizlik bana kalırsa. Kafanın içinde farklı düşünmenin kime zararı olabilir? Yararı bile olabilir.

D: Yolculukların sırasında insanların sağlıklarıyla ilgili neler öğrendin?

L: Bazı yerlerde sağlıkları iyi ve uzun yaşıyorlar. Özellikle açık alanlarda, çiftliklerde yaşıyorlarsa… Şehirde yaşıyorlarsa sağlıkları çok, çok kötü oluyor. Söylediğim gibi şehirler genelde çok kirli ve oralarda bir sürü hastalık bulunuyor. İnsanlar pek uzun yaşayamıyor. Şehirlerde çok ölüm oluyor.

D: Bu insanlarla ilgilenecek, sizin "hekim" diye adlandırabileceğiniz kişiler var mı?

L: Evet ama bir faydaları dokunmuyor. Bu insanlar yine de ölüyor. Sanıyorum hiç yardımları dokunmuyor. Yardımlarının dokunduğunu sanıyorlar ama dokunmuyor.

D: Seyahatlerinde şansın genelde yaver gitmişti. Senin hiç hastalandığın oldu mu?

L: Birkaç defa. Çok kötü şekilde değil. Şehirde yaşayan insanların çoğu kırk yaşına geldiğinde ölüyor. Şehirde bu yaş yaşlı sayılıyor. Ben elli yaşındayım ve insanlar sağlığımın bu kadar iyi olmasına şaşıp kalıyor. Artık saçlarım beyazlamaya başladı ama sağlığım yerinde.

D: O zaman senin yaşın bayağı yaşlı sayılıyor.

L: Çok yaşlı, çok yaşlı.

D: Ama hâlâ yürüyebiliyor ve seyahat edebiliyorsun?

L: Evet, evet, fiziksel olarak iyi durumdayım. Bir atım yok. Kendimden başka birine bakma sorumluluğunu üstlenmek istemiyorum. Her ne kadar bu benim adıma zaten yapılıyor olsa da…

D: Bir atın olsaydı daha hızlı seyahat edebileceğini düşünüyordum.

L: Bu şekilde atımın yemiyle ya da konaklamayla ilgili endişelenmem gerekmiyor. Kendi hızımda seyahat edebilir ve istediğim kadar kalıp ayrılabilirim. Bazen yolda beni götürecek birilerini buluyorum ama çok sık değil.

D: Teknelerle seyahat ediyorsun ama.

L: Bu bir gereksinim çünkü o kadar uzağa yüzemem. Bu sadece başka bir yere varabilmek için gereken bir şey.

D: Yolculuk yaptığın tekneler çok büyük tekneler mi oluyor?

L: Bazen. Birçok yelkeni olan bir gemiyle seyahat ettiğim oldu. Diğer zamanlarda küçük teknelerle de gittim. Beni götürecek kimi bulabildiğime bağlı.

D: Böylece parayı dert etmen de gerekmiyor, değil mi?

L: Evet, harika değil mi? Beş param olmadan bu kadar uzun süre seyahat edebileceğimi düşünmezdim. Bu harika.

D: Yanında giysi veya başka bir şey taşıyor musun?

L: Hayır. Giysilerim yıprandığında hep birileri çıkıp bana yenilerini veriyor. Ve karnımı doyuran birileri oluyor. Yanımda taşıdığım büyük bir sopa var. Asa gibi bir şey. Tepelerden çıkıp inerken bana yardımcı oluyor. Artık benim eski bir dostum haline geldi.

D: Bilgiyi aktarman gereken genç adamı bulabileceğini düşünüyor musun?

L: Yaşım nedeniyle biraz endişelenmeye başladım. Daha önce bir endişem yoktu. Doğru zaman geldiğinde varisimin bana gösterileceğini hissediyordum. Ama yaşlandıkça onu zamanında bulamayacağımdan endişelenmeye başladım. Ona anlatacağım çok şey var, anlıyorsunuz ya… Ve bunlar bir günde ya da bir haftada anlatabileceğim şeyler değil. Ona anlatacağım pek çok şey var ve bu biraz zaman alacak. Onunla kalmam gerekecek. Sağlığım yerindeyken ona bunları öğretebilmem gerek. Şu anda bu konu beni çok endişelendiriyor. Gerçi endişelenmemem söylenmişti. Bu iş hallediliyor. Ve şimdiye kadar bana söylenen her şey gerçekten de halledildi. O yüzden sanırım endişelenmeyi bırakmam lazım. Ben yaşlanmış gibi hissetmiyorum. Sadece yaşıma dikkat çekildiğinde fark ediyorum.

D: Bedenin yaşlanmış gibi hissetmiyorsun o zaman.

L: İçimde bana öyle gelmiyor. Ama dışarıdan bakanlara göre çok yaşlıyım.

D: Ama daha İspanya'ya gideceksin, değil mi?

L: Evet, oraya daha önce hiç gitmemiştim. Ve anladığım kadarıyla çok güzelmiş. O yüzden gidip kendi gözlerimle göreyim dedim. Oranın doğusuna, kuzeyine ve batısına gitmiştim. Ama güneyine hiç gitmemiştim. Belki bu sefer oraya giderim. Genelde sabah bir yerden ayrılmak üzere uyandığımda hangi yöne gideceğimle ilgili yönlendirilirim. Doğuya, kuzeydoğuya ya da nereye gitmem gerekiyorsa oraya gitmem söylenir. Bana bir yoldan gitmem söylenir

ve ben de giderim.

D: Yani soru sormazsın. (Hayır) Pekâlâ. Hadi o sahneyi bırakalım. İspanya'ya vardığın ana kadar ilerlemeni ve orası hakkında ne düşündüğünü söylemeni istiyorum. Tekneyle mi gittin?

L: Evet, bu sefer büyük bir tekneye bindim. Kaptanla kaldığım handa tanıştım ve benden çok etkilendi ve onun teknesiyle gitmeme izin verdi. Onun kamarasında kaldım. Çok güzeldi. Bir sürü direği olan çok büyük bir gemiydi.

D: İspanya hakkında ne düşünüyorsun?

L: Şimdilik pek fazla insan göremedim burada. Çok sıcak. Büyük değişiklik oldu. Kemiklerim ısınıyor. Liverpool çok soğuk, çok nemliydi. Güneşin bedenimdeki hissi çok güzel. Hava çok temiz ve esinti de tam kıvamında. Duyduğum hikâyelerin hepsi doğruymuş.

D: Orada bir süre kalacak mısın?

L: Kalabilirim sanırım. Hayat felsefelerini görmek için bir süre bu insanlarla kalmak isterim. Çok arkadaş canlısı görünüyorlar. O kadar korkuyor gibi görünmüyorlar. Bu insanlar açık. O kadar geleneğe batmış değiller. Ve şimdiye kadar gördüklerime nazaran düşüncelerinde daha bağımsız görünüyorlar.

D: Belki varisini orada bulursun.

L: Sanmıyorum. Bence varisim buradan çok uzakta. Neden şu anda böyle düşündüğümü bilmiyorum. Onu bulacağımı sanmıyorum. Sanırım o beni bulacak. Sanırım bir süre İspanya'da kalacağım. Belki varisimi onlar bana gönderir. Burası çok farklı ve benim için büyük değişiklik oldu. Burada bir süre dinlenebilirim.

D: Peki bir gün varisini gerçekten bulacağını düşünüyor musun?

L: Bana öyle söylendi ve buna inanmamam için hiçbir neden yok.

D: Hayatını bunu gerçekleştirmeye adadın. Sen inandığın sürece içinde biraz olsun gerçeklik payı olsa gerek.

L: Evet. Çok uzun zaman önce öğrendiğim çok büyük bir ders bu. İnanç dersi.

D: Eğer öyle olması planlandıysa varisini bulacaksın o zaman. (Evet) Tamam o zaman. Orası çok güzel bir yere benziyor ve bir süre için orada dinlenebilirsin.

Ardından Linda'yı bilinçli haline geri getirdim ve yakında tekrar buluşacağımızı ve hikâyemize devam edeceğimizi bilerek Batholomew'u kendi dünyasında bıraktım.

BÖLÜM 2

DERSLER BAŞLAR

İlk seanstan sonra öğlen yemeği yemek, dinlenmek ve gezinmek için birkaç saat ara verdik. Öğleden sonra 2'de tekrar çalışmaya döndük. Anahtar sözcüğünü kullanarak Linda'yı aynı yaşama geri götürdüm. Bartholomew'un hayatının eksik olan kısmını tamamlamıştım ve artık bilgiyi öğrenmeye geçmek niyetindeydim. Merak içindeydim ve Bartholomew'un varisine aktarması gereken bilgilerin ne olduğunu keşfetmek istiyordum. Onu uzay aracına döndürmeyi ve oradan hikâyenin geri kalanına devam etmeyi planlıyordum.

D: O garip odanın içinde bir yere yolculuk eden Bartholomew'u tekrar bulmanı istiyorum. Üçe kadar sayacağım ve orada olacaksın. 1, 2, 3. Yine o sahneye gittik. Yatak odandan ayrılmış ve kendini o garip mekânda bulmuştun. Dışarıda yanından akıp geçen bir şeyler vardı. Ne yapıyorsun ve ne görüyorsun? Anlat bana.

L: Burada sadece ben varım. (Hayranlıkla) Bir sandalyeye oturmuş evrene bakıyorum. Yanımdan geçip giden yıldızları ve gezegenleri izliyorum. Uyandırılmıştım ve bana bir yolculuğa çıkmak isteyip istemediğim sorulmuştu. Çıkmayı kabul ettiğimde bu giysileri giymem söylendi. Ardından bir ışık huzmesi beni sardı ve kendimi tek başıma bu sandalyede otururken buldum.

D: Artık daha yaşlı olduğunu söylemiştin, değil mi?

L: Evet. Çok yaşlıyım. Artık neredeyse altmış yaşına geldim. Çok, çok yaşlıyım.

D: Varisini arayışın sürüyor muydu?

L: Evet, sürüyordu. Bu hayattaki görevimde başarısız olduğumu hissediyordum. Bulmacanın eksik kalan parçasının doğru zaman geldiğinde bana verileceğini bilerek güvenmeye çalıştım. Ama yaşlandıkça kuşku duymaya ve korkmaya başladım.

D: Dünya'daki seyahatlerin boyunca güvenip bilgiyi aktarabileceğin biriyle karşılaştın mı hiç?

L: Hayır, bir kişi bile bulamadım. Doğu kültürlerinin daha anlayışlı ve yeni fikirlere açık olacağını düşünmüştüm. Ama onlar da kendi

gelenekleri ve inanç sistemlerine gömülmüş durumdaydı. Hayal kırıklığına uğramıştım. İşte o zaman inancımı yitirmeye başladım. Bana yapacağım yolculuğun son yolculuğum olduğu bu gece söylendi. Ve arayışımı sonlandıracak son parçanın bana verileceği…

D: Son parça neydi?

L: Son parça bana benzeyen, benim gibi aklının almakta zorlandığı bilgilere açık olan biriyle bu bilgiyi paylaşmak. Bu bilgileri korku, önyargı ya da taraflılık sergilemeden değerlendirebilecek biriyle… Sadece sahip olduğun bilgiyi paylaşmak, o kadar.

D: Seni varisine mi götürüyorlar?

L: Beni yeni bir yere götürüyorlar. Oraya "koloni" diyorlar. Gerçeğin saf haliyle hakim olacağını ve hiçbir şekilde saptırılmayacağını umdukları yeni, deneysel bir yer. Ben onların öğretmeni olacağım. Yıllar boyunca biriktirdiğim bilgileri onlara aktaracağım. Onlar, bu bilginin koruyucuları olacaklar. Saflıklarından ötürü bu bilgiyi hiçbir şekilde çarpıtmayacak ya da yanlış yönde kullanmayacaklar. Evrensel gerçeğin bilgisine bekçilik edecekler.

D: Varisin orada mı olacak?

L: Evet. Böylece o da doğru zaman geldiğinde Dünya gezegenini aydınlatmak için dönecek. O zamana kadar burada kalacak ve diğerleriyle birlikte bekleyecek. Diğerlerinin de uygun zaman geldiğinde bu mesajı götüreceği yerler var.

D: Neden bilgiyi Dünya'daki birine aktaramadın? Yapacağın şeyin bu olduğunu sanıyordun.

L: Çünkü bilgiyi saptırmadan ya da yanlış yönde kullanmadan saklayabilecek kadar saf yürekli biri yoktu. Gezegenin evrim düzeyi şu anda insanlığın hazır olduğu noktada değil. Bu bilgiyi insanlığın yararına kullanabilecekleri noktaya gelinceye kadar öğrenmeleri gereken çok, çok ders var. Aksi taktirde bu bilgi çarpıtılır, yanlış kullanılır ve nihayetinde tüm Dünya'nın yok olmasına neden olur.

D: Yani bilgi bu şekilde tekrar Dünya'ya getirilecek.

L: Bu doğru. Bu varis bu "kolonide" yaşayacak. Burada zaman ve mekân yok. Burası bir bekleme yeri. Görevimi tamamladığım zaman buradan ayrılacağım ve dinleneceğim yere gideceğim. Ne burada kalacağım ne de uzunca bir süre Dünya'ya geri döneceğim.

D: Zaten yaşlı olduğunu düşünüyorsan nereye gittiğinin ne önemi var?

L: Bir önemi yok. Ama bu kolonide kalamam. Ruhsal döngüm bu yerdekilerden farklı. Burada süresiz kalabilecek kadar bu yerle

uyumlu değil. Burada rahat edemem. Görevim bittiği zaman dinlenme yerime gitmeyi arzu ediyorum. Bir süre dinlenmeliyim. Bütün ile birlikte olmalıyım.

D: Diğerlerine mesajlarını ve bilgilerini vermen bittikten sonra Dünya'ya aynı beden içinde geri döneceğini mi söylemeye çalışıyorsun?

L: Hayır. Kuşaklar boyunca Dünya'ya dönmeyeceğim. Dinlenmek üzere "Bütün"e gideceğim. Buraya çok zaman sonra, başka bir sıfatla döneceğim.

Cevaplarından anlaşılan, öldükten sonra ruhsal tarafa geçmekten ve başka bir bedende reenkarne olmadan önce bir süre dinlenme yerinde kalmaktan bahsediyordu. Bu yer, *Ölümün Ötesi (Between Death and Life)* adlı kitabımda anlatılmıştır. Ancak anlattıklarında anlayamadığım tek nokta ölmekten bahsetmemesiydi. Belli ki halen fiziksel bedenindeydi. Ve sanırım öldükten sonra bedenini yanında götüremeyeceğini herkes bilir.

D: Bir şeyi anlamaya çalışıyorum. Hâlâ fiziksel bedenindesin. O, odanın içinde sandalyede oturuyor.

L: Evet, o benim bedenim. Bedenime ne olacağını onlara sormamıştım. Sanırım sormalıydım. Ama o sırada bana önemli bir şeymiş gibi gelmemişti.

D: Pekâlâ. O zaman zamanda ilerleyelim ve bu taşıtın ya da her neyse onun, içinde bulunduğun bu makinenin, gittiği yere ulaştığı ana gidelim. Hadi sen gittiğin yere ulaşana kadar zamanda ilerleyelim. Bana oraya vardığın zaman neler olduğunu anlat.

L: Çok parlak bir yer ve ben sandalyemde oturmuş bu parlak yerin üzerinde süzülüyorum. Aniden çok parlak bir ışık bedenimi sarmalıyor. İçinde bulunduğum odanın tavanından başlıyor. Işık silindir şeklinde ve ben onun ortasındayım. Birden diğer ruhlarla bir araya geliyorum. Artık odada değilim. Söz ettiğim ışıkla bu varlıkların olduğu yere taşındım. Hepsi beni gördüğüne çok ama çok sevinmiş halde. Işık varlıkları gibi görünüyorlar. Hepsi birbirinden farklı ama yine de çok benzer. Çok parlak varlıklar.

D: Fiziksel özellikleri hiç mi yok?

L: Var ama çok parlaklar. Yüzlerine bakmaya çalıştığım zaman ışıkları gözümü alıyor. Güneşe bakmak gibi bir şey bu. Gülümsediklerini görebiliyorum. Ağızları var demek ki. Bana gülümsediklerini

hissediyorum. Ama o kadar parlak bir ışıkla kaplılar ki bedenlerinin şeklini ayırt edemiyorum.

D: Peki sen hâlâ fiziksel bedeninde misin? (Duraksama. Belki de emin olamadı.) Kendini nasıl hissediyorsun?

L: Çok hafif, çok hafiflemiş, sanki havada süzülüyormuşum gibi. Hiç ağırlık yokmuş, beni ağırlaştıran hiçbir güç yokmuş gibi. Sadece, özgürüm. Bir bedenim olduğunu sanmıyorum. Sanırım ben sadece benim.

D: Bu varlıkların fiziksel olduğunu düşünüyor musun?

L: (Duraksama) Belki. Ama büyük ihtimalle saf enerji halindeler. Onları görüyorum ama insan bedenlerine sahip olduklarını sanmıyorum.

Bunları meraklı bir şekilde, sanki hazırlıksız olduğu garip ve farklı bir şeyi anlamaya çalışırmış gibi anlatıyordu.

L: Sanırım farklı bir varoluş planına geldim. Fiziksel bir yolculuk olarak başladı ama sanırım fiziksel gerçeklikten geçip bilmediğim bir yere geldim. Yine de buradan ayrılmayı seçersem istediğim zaman o odaya geri dönebileceğimi hissediyorum.

D: Odaya dönersen fiziksel bedenini orada bulabileceğini mi düşünüyorsun? (Evet) Sahip olduğun bilgileri bu varlıklarla paylaşacağını söylemiştin. Bu doğru mu? (Evet) Ben de daha önce bilgini benimle paylaşmanın mümkün olup olmayacağını sormuştum. Ve sen de önce izin alman gerektiğini söylemiştin. Şimdi bu konuda ne düşünüyorsun?

Beklenti içindeydim ve bu bilgiyi almama izin verileceğini umuyordum. Merakım bunun gerçekleşmesi için can atıyordu ama her şey benim dışımda olan, bilmediğim güçlere bağlıydı.

L: Arkadaşıma sordum ve vereceğim derslere kulak misafiri olabileceğini söyledi.

Bu cevabı alınca çok sevindim.

D: Bu harika olur.

L: Bazı şeyleri duyamayacağın anlar olacağını ama çoğunu duymana

izin verileceğini söyledi.

D: Neden bazı şeyleri duyamayacağım peki?

L: Çünkü bir planın Dünya üzerindeki varoluşta yürürlüğe konması için sadece birkaç şeyin daha devreye sokulması gerekiyor. Ve bu birkaç şeyin plan yürürlüğe sokulana kadar gizli kalması gerekiyor. Ve yürürlüğe girdiğinde geri kalan bilgiler de sana verilecek.

D: O zaman derslere dinleyici olarak katılırsam bu bilgi benimle paylaşılacak, öyle mi?

L: Bu doğru. Sana böyle bir şans tanınacak çünkü sen de bu bilgiyi çarpıtmayacak ya da saptırmayacak çok az kişiden birisin. Kalbin temiz ve bunu kendi çıkarın için kullanmayacaksın.

Linda'nın soluk alıp verişi hızlanmaya başladı. Rahatsızlık duyma belirtileri gösteriyordu.

D: Bu şartların çok önemli olduğunu anlayabiliyorum.

L: Evet. Bu herkese tanınmaz. Sadece çok, çok az kişiye tanınır.

Son birkaç cümlede soluk alıp verişinin düzensiz olduğunu ve daha da hızlandığını, nefes almakta zorlandığını fark ettim. Bu durum konuşmasını bariz bir şekilde zorlaştırıyordu.

L: Buranın havasına alışmak biraz zaman istiyor. Göğsümde ağırlık yapıyor. (Nefes almakta zorlanmaya devam ediyordu.) Alışmam birkaç günü bulacak.

Herhangi bir fiziksel rahatsızlık hissetmemesi için telkinlerde bulundum. Benim için deneğin kendini rahat hissetmesi her şeyden önce gelir.

D: Benimle konuşmakta olan varlık sıkıntı çekiyor olsa bile benim şu anda konuşmakta olduğum fiziksel beden hiç sorun yaşamadan uyum sağlayabilecek. Anlıyor musun?

L: (Soluk alıp verişi normale dönmeye başlıyordu.) Anlıyorum.

D: Tamam. Derslere başlayacak mısın?

L: Yakında. Şimdi karşılama zamanı. Kutlama zamanı. Birlikte olma zamanı.

D: Seni bekliyorlar mıydı?

L: Evet, beni bekliyorlardı ve geldiğim için çok ama çok mutlular. Beni coşkuyla karşılıyorlar. Bana sarılıyorlar. Benim adıma çok sevinmiş görünüyorlar.

D: Güzel bir yere, güzel bir ortama benziyor.

L: Ah, gerçekten çok güzel. Çok sıcak.

D: Ders vermeye başladığın ve benim dinleyebileceğim ana gidebilir miyiz? Derslerde izleyeceğin bir plan, bir düzen var mı?

L: Bunu daha önce düşünmemiştim. Bir ara bir planım vardı ama üzerinden o kadar uzun zaman geçti ki ne olduğunu unuttum. Şu an arkadaşlarımdan gelecek sorularla başlamaya karar vermiş bulunuyorum. Ardından soruları üzerine ders vermeye başlayacağım. Şu anda bunun en iyisi olacağını sanıyorum.

D: Sana katılıyorum. Ama benim onların sorularını duymam mümkün olmayacağı için soruları bana tekrar mı edeceksin? (Evet) Derslere başlayacağın noktada mısın? (Evet) Tamam. İstediğin gibi devam edebilirsin o zaman.

L: İşaret ettiğim kişi… Artness (Belki de: Ardness) bana (Sanki onu dinledikten sonra söylediklerini bana tekrarlıyormuş gibi yavaş yavaş konuşuyordu.) "Dünya planında insanların inanç sistemleri konusunda bu kadar dar görüşlü olmalarına neden olacak ne oldu?" diye sordu. Çağlar, çağlar önce Dünya'ya gelen insanlar, evrene dair geniş bir bilgiye sahip olarak buraya geldiler. Ama Dünya'da halihazırda yaşayan ve yeni gelenler kadar bilgili olmayanlar da vardı. Bu yüzden yeni gelenler güç konusunu imtihan etmek durumunda kaldı. Bu, o zamana kadar deneyimledikleri bir şey değildi. Ve bu duyguyu sevdiler. Bu onlara daha önce hiç tatmadıkları bir sarhoşluk duygusu verdi. Böylece aslında paylaşmaları için onlara verilen bilgiyi kendilerine saklamaya ve paylaşmamaya kadar verdiler. Ve kendileri kadar bilgili olmayanları köleleştirdiler. Korkutup kendilerine hizmet etmelerini sağlamak için onlara doğru olmayan şeyler anlattılar. Kendilerine tanrı gözüyle bakılıyordu. Ve tanrılar haline geldiler. İnsanların geneli, yani Dünya'ya ilk gelenler olan sıradan insanlar, olağanüstü şeyler yapabildikleri için yeni gelenlerin tanrı olduklarını sandı. Bunun böyle olmaması gerekiyordu. Güç ve açgözlülüğe kapılınca Dünya'dan ayrılmak istemediler. Kalmak istediler. Ve kaldılar. Yaşamları sona erdikten sonra bu tanrılar ve sahip oldukları muazzam güçlerle ilgili hikâyeler yeni nesillere aktarıldı. Ve

Dünya'da korku hakim olmaya başladı. İnsanlar, tanrıların dediklerini yapmadıkları taktirde yok edileceklerini düşündü. Dünya gezegeni için çok karanlık bir dönemdi.

D: Bu varlıklar insanları bu kadar korkutacak, köleleşmelerine yol açacak neler söylemişti onlara?

L: Rüzgarı ve ışığı, Güneş'i, Ay'ı, yağmuru yönetebildiklerini söylediler. Bunları onlar yönetiyordu ve eğer bu insanlar kurallarına uymazlarsa yok edileceklerdi. İnsanların suyu ya da güneşi olmayacaktı. İnsanlar güneşe, suya, rüzgara ve yağmura ihtiyaçları olduğunu biliyordu. Var olabilmeleri için bunlar olmalıydı. Ve tüm bunlar tanrıların kontrolü altındaydı. O yüzden de itaat etmeleri gerekiyordu. Yoksa anında yok olurlardı. Benliklerinin, yani ruhlarının, sonsuza kadar yaşadığını bilmiyorlardı. Sadece şimdi, burada olanı görebiliyorlardı. Bu ışık varlıklarının Dünya'ya gelmelerindeki amaç, korkunun ortadan kaldırılabilmesi ve insanların gerçeği anlayabilmesi için bu bilgiyi onlarla paylaşmaktı.

D: Bu varlıklar insanları tanrı olduklarına inandırmak için mucizeler gerçekleştirdiler mi?

L: Evet, gerçekleştirdiler. Hepsi numaraydı. Işıklarla oyunlar ve sihirbazlık yaptılar ama insanlar onların tanrı olduklarını sandı. Bunun insan doğasını ortaya koyan mükemmel bir örnek olduğunu belirtmek isterim. İnsanlar duydukları korku ve kişisel çıkarlarını düşünmeleri nedeniyle sürekli bir içsel çatışma içinde. Kişisel çıkarları için. Güç için.

D: Ama sorunu yaratan sonradan gelen varlıklardı.

L: Evet. Onlardan yapmaları istenen şeyi yapmadılar. Düştüler çünkü yaptıkları kendi çıkarlarına hizmet etmek oldu, insanlığa değil.

D: Bunun insanların doğasına örnek olduğunu söylemiştin ama aslında sorunu yaratan onlar değildi.

L: Bu varlıklar, Dünya varlıklarını daha yüksek bir varoluş düzeyine çıkarmak için gönderilmişti. Burada bulunanlara öğretmek için gönderilmişlerdi, onları köleleştirmek için değil. Görevlerinde başarısız oldular. İnsanların anlamasını ve ilahi düzene uygun olacak şekilde yaşamasını sağlamaları gerekiyordu. Ama takılı kaldılar.

D: Takılı kalmak derken neyi kast ediyorsun?

L: Güçle ilgilenir oldular ve Dünya'daki insan unsuruna vermeleri gereken ışığı kaybettiler. Dünya, yeni şeylerin deneyimleneceği bir yerdi. Ve Dünya'da yaşamakta olanları kendi düzeylerine çıkarma

misyonuyla buraya gönderilenler kendi egoları içinde takılı kaldılar ve aksini yapacaklarına insanları daha düşük bir düzene mahkum ettiler.

D: Başka bir deyişle güç uğruna savaşmanın tohumlarını insan ırkına onlar ekti, öyle mi? (Evet) Bu soruyla ilgili söylemek istediklerin bu kadar mı? (Evet) Gruptan başka bir soru daha almak ister misin?

L: Burada daha ziyade tarihi geçmişe değiniyoruz ki çağlar boyunca olayların nasıl geliştiği herkes tarafından anlaşılabilsin. Açıklamak için en iyi yolun bu olduğunu düşünüyorum. Yani geçmişte neler olduğunu göstermenin ve oradan devam etmenin… Soru şu: "Takılı kalanlara yardım etmek için neden daha fazla varlık gönderilmedi? Neden güveni kötüye kullananları eve geri getirmek için birileri gönderilmedi?" Nedeni şu: O zaman dilimi içerisinde daha fazla varlık gönderirsek, o varlıkların da aynı döngüye gireceklerinden korktuk. O nedenle bu kuşak geçip gidene kadar bekleme ve ondan sonra projeyi tekrar yoluna koymak için yeni bir varlık akını gerçekleştirme kararı alındı. Olan da buydu. Dünya'ya ilk gelenler Tyrantus[4]* (Okunuşu: Tay rent tus) gezegenindendi. Orası bazı yönlerden Dünya'nın manyetik alanına çok benzer özellikler gösterir. O yüzden bu insanlar hayatın akışı içinde kabul görmekte zorlanmadılar. Garip karşılanmadılar. Dünyalılara çok benziyorlardı. Ama ne yazık ki başarısız oldular.

D: Güç isteyenler onlar mıydı?

L: Evet. Onlar önce geldi. Bazıları dünyalılarla çiftleştiler. Gönderilen ikinci dalga (Adında zorlandı.) Iranius. (Okunuşu: Ayrenyus) Bu ırk farklıydı. İnsan gibi görünmüyorlardı. O yüzden bir kamuflajla geldiler. Hayvanlar olarak geldiler.

D: Hayvanlar olarak mı?

L: Evet. Ve görevleri projeyi tekrar yoluna koymak için seçili varlıklarla çok sessiz bir şekilde çalışmaktı. Bu hayvanlardan (hayvan sanılıyorlardı) bilgi alan seçilmiş kişiler oldu. Bu öğrenim farklı bir düzeyde gerçekleşiyordu; bu varlıklar yönlendirmelerini insanların rüyalarında gerçekleştiriyordu. İnsanlara sevgiyle ilgili kavramlar, ölümsüzlük ve diğer türlerle iş birliği üzerine bilgiler veriliyordu. Bu proje, çok sessiz ve üstü kapalı şekilde gerçekleştiriliyordu. Ne yazık ki bu proje de başarısız oldu çünkü yeni düşünce sistemlerinin öğretilebileceği çok az insan vardı. Ve onlar da nüfusun geneli tarafından hor görülüyordu. Nüfusun

genelinden korktukları için kendilerine sunulan bilgileri kabul etmekten korkuyorlardı. Ve tabii ki güce sahip olanlar da böyle şeyleri kabul etmeye yanaşmıyordu çünkü kabul etmeleri demek güçlerini kaybetmeleri demek olurdu. Yani bu noktada insanoğlu olabilecek en düşük seviyeye kadar düşmüştü ve bu çok hayal kırıklığına uğratıcı bir durumdu.

D: Bu varlıklar fark edilmemek için mi hayvan kılığında geldiler?

L: Evet çünkü insana benzemiyorlardı.

D: Gerçekte nasıl görünüyorlardı?

L: Çok küçüklerdi. İri, yuvarlak kafaları ve soluk, küçük bedenleri vardı. Kolları ve bacakları vardı ama çok bükülebilir bir yapıdaydı. İnsan kolları ve bacakları gibi değildi. Fazlasıyla dikkat çekeceklerini ve insanların korkup onları öldüreceğini düşündüler.

D: Yani kendilerini hayvan gibi gösterebilme yetisine mi sahiptiler?

L: Doğru. Bir hayvan görüntüsüne bürünme becerisine sahiptiler. Kendilerini sakladılar. O varoluş şekline adım attılar.

D: Ve böylece insanlara rüyalarında, üstü kapalı bir şekilde, etki edebiliyorlardı demiştin.

L: Rüyaları aracılığıyla. Doğru. Yeterince insana etki edebilirlerse projenin hızla tekrar rayına oturacağı umut ediliyordu. Ama anlaşılabileceği gibi çok üstü kapalı ve yavaş işleyen bir yöntemdi ve o yüzden bu yöntem de başarısız oldu.

The Legend of Starcrash (Düşen Yıldız Efsanesi) adlı kitabım için Kızılderili efsanelerini araştırırken erken dönemlerde hayvanların insanlara belirip bilgi aktarmalarıyla ilgili pek çok hikâyeye rastlamıştım. Bu, Amerikan yerlilerinin kültürünün önemli bir parçasıdır. Dünyadaki başka kültürler de benzer efsanelere sahiptir. Günümüzde rastladığımız UFO/Uzaylı görme vakalarında da dünya dışı varlıkların insanları korkutmamak adına bir örtü ya da perdeleyen anı olarak sıklıkla hayvanları kullanmaları ilginçtir.

D: Bu konuyla ilgili başka sorular yöneltiliyor mu sana?

L: Soru şu: "Dünya gezegenine neden daha fazla Iranius'lu gönderilmedi? Entelektüel açıdan çok güçlü bir ırk olduklarını göz önünde bulundurursak o sırada Dünya'da bulunanların hepsini alt edebilirlerdi." Ve bunun cevabı arkadaşım, şu: Güç hiçbir zaman işe yaramaz. Geçerli bir çözüm değildir. Dünya'dakiler kendi

seçimleriyle farkındalığa varmalıdır. Güç, bugüne kadar pek çok soruna çözüm olarak gerektiğinden fazla kullanılmıştır. Bu asla ve asla işe yaramaz.

D: Bu güzel bir cevap. Sıradaki soru nedir?

L: "Daha fazla varlık gönderilene kadar yaşanan bu geçici bozulma dönemi ne kadar sürdü?" On bin yıl sürdü. Kısa bir süre için Dünya'nın kendi kendine gelişmesine ve bir şeyleri keşfetmesine izin verilmesi kararlaştırıldı. Çok uzun süre hiçbir şey değişmedi. İnsanlar gelişti ama karanlıkta gelişti. Kalplerinde çok az ışık vardı.

D: İnsanlar karanlık olan ne yapıyorlardı?

L: Çok ilkellerdi. Ve pek sevgi yoktu. Asırlar, çağlar boyunca devam eden çok fazla cinayet, nefret ve güç mücadelesi vardı. Karanlık çok uzun bir süre hüküm sürdü.

D: Başka bir soru var mı?

L: Evet. Soru şu: "Bu dönemde Dünya'da yaşanan değişiklikler nelerdi?" Yüzeyde birçok değişim yaşandı. Işık enerjisi yüksek olan üyeleri toplama umuduyla gezegenden alınan pek çokları oldu.

D: O dönemde Dünya'da ne tür değişimler gerçekleşti?

L: Seller oldu. Su, her yerde su vardı. Daha önce birleşik olan kıtalar ayrıldı. Yoğun sıcaklığın olduğu zamanlar oldu. Sıcaklık o kadar yüksekti ki gezegende bulunanların nesli tükendi. Bazıları kaçmak için gezegenin başka yerlerine göç etti. Kaçabilenler yeni koloniler kurdu, rehberlik ve bilgi almak için dua etti.

D: Kıtaların ayrılmasına neden olan neydi? Ve neden o kadar çok su vardı?

L: Dünya yüzeyinin altında "ızgara" (kafes) diye adlandırılan ve toprağı bir arada tutan bir sistem var. Ve bahsettiğimiz olaylar gerçekleşirken Dünya yüzeyinde bulunan bu ızgaralar yer değiştirdi ve kıtaların ayrılmasına neden oldu. Su, donmuş suların erimesine neden olan sıcaklıktan kaynaklandı. Kıtalar ayrıldığında pek çok şey yok oldu. İnsanlar, bitkiler, hayvanlar yok oldu. Bu yoğun sıcaklıktan sonra soğuma dönemi başladı. Soğudukça yeni bitkiler ortaya çıktı. Yeni yaşam evrim geçirmeye başladı ve Dünya'nın ışığa adım atması yönünde büyük umutlar vardı. İnsanların komşularını sevmeyi ve kabul etmeyi öğrendiğini ve bunun yayılacağını düşündüler. Ve bir süre öyle de oldu ama bu fazla sürmedi. İnsanlar huzur içinde var olmaktan sıkılıyor, heyecanlı ve farklı bir şeyler aramaya başlıyor. Ve sonunda olan da buydu.

D: İnsanların her şey iyi gittiği zaman tatminsizliğe sürüklenmesinin insan doğasında olduğunu mu söylemek istiyorsun?

L: Evet. Ve değişmesi umulan şey de buydu. Ama değişmedi.

D: İnsanlar heyecan aradığında ne yaptı?

L: Başta oyunlar oynuyorlardı ama bu oyunlar daha sonra güç ve irade testlerine dönüştü. Olaylar birbirini izledi ve böylece güç olayına geri döndüler. "Ben önemliyim. Ben daha güçlüyüm. Ben diğerlerinden daha iyiyim" olayına… İnsanların bu konuyu anlaması ve öğrenmesi hep zor oldu. Aynı tuzağa düşmeye devam ediyorlar.

D: Sence bunun nedeni buraya gelenlerin kanının insan kanıyla karışması mı? Sorun bundan mı kaynaklandı yoksa insanın doğasından mı?

L: Kültürlerin birbiriyle karışması sonucu insan doğası varoluş gerçekliğinde daha da büyüdü. Başka topraklardan, başka yerlerden gelenler… Dünyayı daha iyi bir hale getirme amacıyla geldiler ama buradaki girdaba kapıldılar. Ve bunun sonucunda yok etmeyi ve iyileştirmeyi seçmiş oldukları şeyleri, Dünya varoluşunda daha da büyüten kendileri oldu.

D: Yani genleri bu özelliğin daha da güçlenmesine mi neden oldu? Böyle de denebilir mi?

L: Evet. Gezegene farklı şekilde katkıda bulunmaları için gönderilmişlerdi. Bu nedenle tekrar birilerinin gönderilmesi zaman aldı. Bu özelliği daha da büyütmekten korkulduğu için.

D: Pekâlâ. Şu an için sorulara ayırabileceğimiz süre bu kadar diye düşünüyorum. Ama tekrar gelip daha fazla soru sorabilirim.

L: Sorun değil. Ben burada olacağım.

D: Ve hikâyeye kaldığımız yerden devam edebiliriz.

L: Başlangıcın daha yalnızca yüzeyini kazıdık.

D: Bir yerden başlamamız gerek. Daha soracağım çok, pek çok soru var.

Ardından Linda'yı tamamen bilinçli olduğu haline geri getirdim. Aklında kalan bir görüntüyü bana anlatmak istedi. Tarif ettiği şeyi kaydetmek için kayıt cihazını tekrar çalıştırdım.

D: Dünyanın içini görebildiğini mi söyledin?

L: Sanki içi boşmuş gibiydi ve onu bir arada tutan bir şeyler vardı. Ne olduklarını bilmiyorum. İçeride hareket halindeydiler. Ve bir sürü

şey yukarı çıkıyor gibiydi. (El hareketleriyle tarif ediyordu.) Böyle yukarı ve aşağı gidiyorlardı. Dünya'nın ortası, içi boş bir top gibi görünüyordu. Ve topun etrafındaki bu şeyler yukarı ve aşağı hareket ediyordu. Onların ne olduğunu bilmiyorum. Onlar topu bir arada tutan şeylerdi. İkinci kez gelenlerin büyük yuvarlak kafaları vardı ve gümüşi renkteydiler. Bedenleri vardı ama kollarından, gövdelerinden ve bacaklarından çıkan uzantıları vardı.

D: Uzantıları mı?

L: Hiç doğu kültürlerinin bazı tanrılarını tasvir eden heykellerini ya da çizimlerini gördünüz mü? Yüzleri ve bedenleri insan gibidir ama kolları bedenlerinin farklı yerlerinden çıkar.

D: Böyle bir sürü kolu olanlarını görmüştüm.

L: Evet, aynen. Ama bu insanlar çok küçüktü ve kocaman yuvarlak kafalara sahipti. Yüzleri hatırlamıyorum. Saçları yoktu. Ve bir de böyle farklı yerlerinden çıkan bir sürü kolları ve bacakları vardı.

D: O zaman bunlar gerçek uzantılardı, yani gerçek kol ve bacaklardı.

L: Evet. Küçük insanlardı. Tüm bedenleri parlaktı. Üzerlerinde bir giysi var mıydı yoksa parlaklık kendilerinden miydi bilmiyorum. Her yerleri gümüşi renkteydi, her yerde tek renk vardı.

D: Ve görünüşleri çok farklı olduğu için insanlara kendilerini öyle gösteremeyeceklerini biliyorlardı. Bu çok korkutucu olurdu. (Doğru) Bir hayvanın içine girebildiklerini ya da kendilerini hayvan gibi gösterebildiklerini mi kastetmiştin?

L: Aşağı inip bir şekilde hayvanın içine girdikleri şeklinde anladım ben. Zihinlerine giriyorlar ya da nasıl yapıyorlarsa, bilmiyorum. İnsanların yakınında olabilmek için yapıyorlardı bunu.

D: Düşündüm de, bir hayvan bir insanla konuşmaya başlasa, ne kadar geçmiş zamanlarda olduğu fark etmeksizin bu durum insanları ürkütürdü. Ama konuşma o şekilde gerçekleşmedi.

L: Hayır. Zihinleri ya da rüyaları aracılığıyla gerçekleşti. Ama bu hayvanların içine girmelerinin nedeni insanlarla yakın fiziksel temasta bulunabilmekti. Bu insanların evcil hayvanları olsa gerek çünkü onları uyurken ve bu hayvanları da yakınlarında yatarken gördüm.

D: İlk insanlar nasıldı görebildin mi? Yani köleleştirilenler…

L: Onları insan formunda gördüm. Karanlıktılar. Karanlık taraftan oldukları için o bağlamda mı öyle görüyordum yoksa zekâda ve gelişimde daha düşük seviyede oldukları için filan mıydı bilmiyorum

ama onları karanlıkta görüyordum. Ve buraya inen ilk varlıklar bayağı insana benziyordu ama tenleri çok açık renkti. Biliyorsunuz dinsel öğretilerimizde bize Adem ve Havva'nın Dünya'ya geldiği ve diğer insanların onlardan yayıldığı öğretildi. Ama benim gördüklerim farklıydı. Bu insanlardan Dünya'da çok vardı. Ama nedense ben karanlık olan insanları gördüğümde onları yerde, daha aşağılık bir halde görüyorum. Tabii bu da karanlık varlıklar ve ışık varlıklar için sembolik bir anlatım mı bilmiyorum. Ama benim açıkça gördüğüm, bu ışık varlıkların yukarıda, yüksek bir yerde olduğu; burada, aşağıdaysa, aşağılık bir karanlık topluluğun olduğuydu.

D: Doğal olarak bu insanlar karşısında şaşkınlığa uğramış ya da onlardan korkmuş olmalılar. Acaba çok ilkel bir düzeydeydiler de o yüzden mi kolayca köleleştirdiler, merak ediyorum.

L: Söylenenlerden, yani çok az bilgiye sahip olduklarının söylenmesinden ötürü öyle sanıyorum. Gelen varlıklar, onları aydınlatmak ve daha yüksek bir varoluş düzeyine getirmek için buradaydı. Ben buradan çok ilkel olduklarını çıkarıyorum.

D: Bu varlıklara karşı büyük bir korku ve saygı olsa gerek. Varlıklar da bundan faydalandılar. Bu varlıklar insan, insansı ya da her ne idiyseler, insanlık dizlerinin üzerine kapaklanmış haldeyken bir güç gösterisine kapılıp gitmeyecek kadar ileri düzeyde evrimleşmemiş oldukları aşikâr. Bu da o kadar ilerlemiş olanların bile ahlaksız olabileceğini gösteriyor.

L: Bunlar mükemmel varlıklar değillerdi ama bilgi sahibiydiler ve sanırım o yüzden buraya geldiler. Bilgilerini getirmek için… İnsana benziyorlardı ve krallara yakışır bir görünümdeydiler. Çok uzun boylu ve kendilerine güvenliydiler. Tanrılarını onları baz alarak yarattıklarını söylediğimi hatırlıyorum.

D: Neden öyle yaptıklarını anlayabiliyorsun.

L: Ve Bartholomew'un bu hikâyeyi anlattığı diğer gezegendeki ışık varlıklar… Onlar çok parlak, beyaz ışıklardı. Damla gibilerdi. Işıktan küreler şeklinde. Bana Sevimli Hayalet Casper'ın şeklini anımsattılar. Yalnız onlar çok daha parlak, yoğun bir ışığa sahipti ve çok huzurlu, çok mutlu ve sevecendi. Sevgiyi paylaşmayı çok seviyorlar.

Linda, bilgi edinme hızımızla ilgili sabırsızlığını dile getirdi. Sadece

birkaç seansın yeterli olacağını düşünmüştü. Ona bir buçuk saatte ortaya çıkaramayacağımız kadar bilgi olduğunu hatırlattım. Ayrıca yavaş konuştuğu için de bilgi almamız uzun sürüyordu. Ben bilgileri toplayıp sıraya koymak için uzun süreli (bazı vakalarda birkaç ay boyunca) çalışmaya alışkındım ama Linda tabii ki alışkın değildi. Bu projelerde bana düşen sabırlı olmak ve olaylar zincirini doğru şekilde sıraya koymaya çalışmaktı.

Akşam yemeği yemek için ara verdik, dinlendik ve Patsy'yi ziyaret ettik. Son seansımıza başladığımızda hava iyice kararmıştı. Önceki seansı bitirirken geçe kalacağımızı biliyorduk ama bu benim için önemli değildi çünkü Little Rock'a bir daha ne zaman dönebileceğimden emin değildim. Bir gün içinde yapabileceğimiz kadarını yapmaya çalışmak istiyorduk. Ertesi gün o da ben de geç vakte kadar uyuyabilirdik.

Anahtar sözcük Linda'yı tekrar derin bir trans haline soktu ve birkaç saat önce bırakmış olduğumuz sahneye geri döndük. Bartholomew, sanki hiçbir kesinti olmamış gibi anlatmaya devam etti.

L: Bir platform üzerinde, öğrencilerimin karşısında duruyorum. Şu anda soruları cevaplıyorum.

D: Tekrar soruları almaya başlamadan, daha önce söylemiş olduğun bir şeyi netleştirmek istiyorum. Diğerleri geldiği zaman Dünya'da olan ilk insanlar… Onların nereden geldiğini biliyor musun?

L: Onlar hep buradaydı. Onlar Dünya varlıklarıydı.

D: Başlangıçtan beri Dünya'da olan bu varlıkların neye benzedikleri sana anlatıldı mı hiç?

L: Benim gibi insan olduklarını düşünmüştüm. Hiç sormadım.

D: Peki. Biz hikâyeyi Dünya'nın kıtalarının ayrılmasına ve insanların güvende olabilecekleri yerlere doğru göç etmesine neden olan yıkımdan söz ettiğin zamana kadar götürmüştük. Bana seslendikleri noktada kalmıştık. Şimdi öğrencilerinden biraz daha soru almak ister misin?

L: Evet. Öğrencilerim bu insanların şartlarından neden memnun olmadıklarını öğrenmek istiyor. Neden yıllardır sürdürdükleri huzuru bozdular? Bunun cevabı benim için biraz kafa karıştırıcı. Bana daha yüksek bir doğaya ait bir duygu durumu deneyimlemek istedikleri anlatıldı. Dinginlikten sıkılmışlardı. Hayatlarında heyecan istiyorlardı. Ve oyunların savaşa dönmesi, onlara aradıkları açılımı sağladı. Kalpleri karardı ve çok fazla öldürme, çok fazla travma

yaşandı. Deneyimlemeyi arzuladıkları bir şeydi bu.

D: Huzurdan bıkmışlardı. Başka bir deyişle sıkılmışlardı diyebilir miyiz?

L: Sıkılmaktan ziyade, huzur onlara pek duygusal bir açılım sağlamıyordu. Aşırı uçlardaki davranışların duygusal ihtiyaçlarını karşıladığını hissettiler. Bunlar onlara keşfetmek istedikleri deneyimleri sundu. Bu duyguların onları yönetmesine izin verdiklerinde içlerindeki ışığı da kaybettiklerini fark etmediler. Işıkları yok olmadı ancak çok ama çok kısık bir hal aldı. Ve bunların tümü sırf ruh hallerinin ve travmanın getirdiği sarhoşluğu deneyimlemek için oldu.

D: Uzaylı varlıkların insanları yalnız bırakıp kendi sorunlarını kendilerinin çözmesine izin vermeye karar verdiklerini söylememiş miydin?

L: Evet. O zamanlar fazla insan yoktu ve kimse için tehlike arz etmiyorlardı. O yüzden sorunlarını çözmeyi kendilerine bırakmaya karar verildi. Ve bu deneyim içinde ya gelişecekler ya da yok olacaklardı. Ve ardından gezegen de iyilikle dolu bir hayat yaşamak isteyenlere devredilebilecekti.

D: Uzaylı varlıklar tarihleri boyunca insanları izlemeyi sürdürdü mü?

L: Evet. Neden böyle yaptıklarını düşünerek insanların karanlık sanatlardaki gelişimini hayretle izlediler.

D: İnsanları nereden izliyorlardı? Tüm bunlar uzun zaman sürmüş olsa gerek.

L: Onların zamanı bizim zaman kavramımızdan çok farklı. Onlar zihinsel projeksiyon yoluyla istedikleri zamana kanalize olabiliyorlar ya da bazı durumlarda gezegeni fiziksel olarak ziyaret edebiliyorlardı. Bu sıkça yapılmıyordu çünkü pek güvenli değildi. Buradaki insanlar o zamanlar çok kötüydü ve gözlerini kırpmadan başkalarını öldürüyordu. Çok fazla cinayet işleniyordu.

D: Uzaylı varlıklar burayla neden bu kadar ilgiliydi? Uzaklara gidip Dünya'yı unutamazlar mıydı?

L: Hayır çünkü bu Dünya için bir ana plan vardı. Burası bu evrendeki en güzel gezegen. Bir deney olarak bu güzellikle tasarlandı. Ne yazık ki hiçbir zaman tasarlandığı şekilde tekâmül etmedi. Buranın duygu ve fiziksel hazlar üzerine bir deney olması gerekiyordu. Diğer birçok yerde olmayan şeylerin deneyi… Buranın gelenler için bir deneyim olması ve ardından burayı terk etmeleri tasarlanmıştı.

Varlıklar Dünya'yı deneyimlemek, onlara sunacağı hazları deneyimlemek için buraya tatile geleceklerdi. Normalde bu varlıkların deneyimlemediği fiziksel hazları deneyimlemek için.

D: Yani şartlar kötüye gitmeden önce buraya tatil yapmak için mi geldiklerini söylemek istiyorsun?

L: Bu, insanların Dünya'da yaşamaya başlamasından önceydi. Sonra bu varlıklardan bazıları bu fiziksel hazza o kadar daldı, onun o kadar içine battı ki buradan ayrılmadı. Daha fazlasını deneyimlemek için burada kaldılar. Kalma süreleri uzadıkça buradan ayrılmaları da zorlaştı. Ayrılma becerilerini kaybettiler. Bu gezegenin fizikselliğine batanlara yardım etmesi, ışık ruhlarını geri kazanmalarına yardım etmesi gerekenler… Onlar da aynı şeye kapıldı.

D: İnsanların unuttukları şeyleri geri kazanmalarına yardım etmeleri gerekiyordu ama öyle olmadı.

L: Hayır çünkü onlar da fazlasıyla kendilerini kaptırmıştı. O yüzden onlar da kaldı ve baştan beri burada olanlarla iç içe geçmiş hale geldiler.

D: Başlangıçta bunun ana planın parçası olduğunu söylemiştin. Bana bundan bahsedebilir misin?

L: Başlangıçta plan güzel bir plandı. Plan başka dünyalarda yaptıkları şeylerin ödülü olarak ruhlara Dünya'ya gelip güzelliği ziyaret etme, dünyevi şeylerden keyif alma olanağı sunuyordu. Bunun kısa bir tatil olması, keyifli bir deneyim olması ve ardından buradan gidip kendi varoluşlarına devam etmeleri amaçlanmıştı.

D: Ana plan bu muydu?

L: Evet. Bu, iyi bir iş çıkarmanın ödülü gibiydi.

D: Her şey ters gitmiş gibi görünüyor, öyle değil mi?

L: Evet. Bu çok üzücüydü.

Bu, bunu ilk duyuşum değildi. Başka deneklerle yaptığım başka regresyonlarda da insanlar tarafından kirletilmediği erken dönemlerinde Dünya'nın başka dünyalardan ve boyutlardan gelenler için bir tatil yeri, bir kaçamak yeri olduğundan bahsedilmişti. Söylendiğine göre bu, ruhların Dünya fizikselliğine yakalanmasından önceydi.

D: Başka sorusu olan var mı?

L: Sellerin ne zaman geldiği ve kıtaları ayırdığıyla ilgili bir soru var. Soran kişi bunun ani bir değişim mi yoksa aşamalı olarak

gerçekleşen bir şey mi olduğunu bilmek istiyor. Bazı durumlarda bu çok aniydi. Ama gezegenin ısınması aşamalı olarak gerçekleşti. Ani olan, selin başlamasıydı. Çok şeyi yok etti ve çok hızlı geldi. Gezegende dokunmadığı bir yer kalmadı. Yaşayanların çoğu sele yakalandı ve yok oldu. Sadece çok azı hayatta kaldı. Bunun daha önce yaptıkları hataları görmelerini ve yeniden gelen bu huzur için şükran duymalarını sağlayacağı umut ediliyordu. Ama kısa sürede bundan da sıkıldılar.

Dünyanın tüm kültürlerinde var olan tufan efsanelerini düşündüm. Ama bu olay Dünya tarihinde çok eski, ilkel bir dönemde olmuş olabilirdi. Belli ki Dünya birkaç kez dönüşüm geçirmişti ve dünya tarihinde ciddi boyuttaki sellere pek çok kez rastlanmıştı. İncil'de ve diğer kaynaklarda geçen tufanlar daha sonraki bir tarihte gerçekleşmiş olabilirdi. Dünyanın fiziksel tarihinde hiçbir şey yeni değilmiş, sadece olaylar serisi tekrarlanıyormuş gibi görünüyor. Muhtemelen bu olayların bazıları antik kayıtlara geçmiş, bazıları da kayıt tutma kavramının ortaya çıkmasından önce gerçekleşmişti.

D: Başka soru var mı? Tarihi çok güzel bir şekilde izliyoruz.

L: "Kurtarılmalarına değecek kadar aydınlanmış olan insanlar varsa neden götürülmediler de gezegende bırakıldılar?" Cevap, onların aydınlanmış varlıklar olmadıkları. Onlar hâlâ Dünya varlıklarıydı ve oradan ayrılmak gibi bir arzuları yoktu. Kendi günlük hayatlarının dışında bir varoluş bilmiyorlardı. Dolayısıyla bir seçenek olduğu gerçeğinin farkında değillerdi. O yüzden de ayrılabileceklerini bilmiyorlardı. Ve ayrılmadıkları da muhtemelen iyi oldu. Soru: "Sizce ayrılsalardı gittikleri diğer yerleri de mi kirletirlerdi?" Bu ihtimal dahilinde çünkü güdüleri bazılarınınki kadar saf değildi. Onların düşünce yapısını algılamaya açık olan yerleri ziyaret etselerdi onları da etki altında bırakabilirlerdi. Ancak bunların sayısı oldukça az olduğundan gerçekten böyle bir şey olur muydu, şüpheliyim. Soru: "Daha fazla ışık varlığı gönderilmesine ne zaman karar verildi?" Dünya tekrar bir gemi tarafından ziyaret edilene kadar uzun yıllar geçti. Bu gemide çok varlık vardı ama kalmak için değil, buradaki insanlara yol göstermek için geldiler. Onların Dünya insanlarıyla birbirlerine karışmalarına izin yoktu. İnsanlara sadece biraz daha ışığa doğru tekâmül etmek üzere düşünce süreçlerini

tetiklemeye yetecek kadar şey öğretmeleri gerekiyordu. Soru:…

D: Ondan önce… Yeni gelen bu varlıkların görünüşleri nasıldı? Çok sayıda olduklarını söylemiştin.

L: Çok, çok sayıdaydılar. Bazı yönlerden insana benziyorlardı. Kabul edilmelerine yetecek kadar. Çok, çok uzun boyluydular ve ayakları garipti.

D: Ayakları garip miydi? Nasıl yani?

L: Elleri ve ayakları bizimkiler gibi değildi. Fark edilmemeleri için örtülü tutuyorlardı. Kimseyi korkutmamak için daima ayakkabılı ve eldivenliydiler. Gözleri çok iri ve koyu renkliydi. Ve yüzlerinde burun yerine sadece delikler vardı. Ağızları vardı ama onu bizim kullandığımız gibi kullanmıyorlardı. Belli bir dili konuşmuyorlardı, Dünya'daki yiyecekleri yemiyorlardı ya da sıvı tüketmiyorlardı.

D: O zaman hayatta kalmak için ne tüketiyorlardı?

L: İnsanların sahip olduğu kavrama tamamen yabancı bir sistemleri var. Bu ışık yoluyla desteklenen, canlanan, canlılık kazanan bir dizi ışık enerjisi sistemi.

D: Yani onları hayatta tutan şey ışık mıydı demek istiyorsun?

L: Evet. O olmazsa ölürler. Işıklarını gemileriyle beraberlerinde getirmişlerdi ve canlılık kazanmak için zaman zaman bir odacığın içinde dinlenmeye çekilmeleri gerekiyordu. Bu küçük haznelerde kısa bir süre kalmaları yeterliydi ama bunu arada sırada yapmaları sağlıkları için çok önemliydi.

Varlıkların sandık benzeri şeyler içinde yatıp ışık banyosu yaptığı benzer bir kavram *Legacy From the Stars (Yıldızlardan Gelen Miras)* adlı kitabımda da anlatılıyordu. O varlıkların da tek yaşam kaynağı buydu ve bu ışığın Kaynak'tan geldiğini söylemişlerdi.

D: Bu varlıkların hepsi Dünya'da tek bir yere mi geldi?

L: Hayır. Uydular vardı? (Sanki bu kelime yabancı gelmiş gibi) Ana gemiden ayrılan ve insanların yaşadığı farklı bölgelere giden uydu gemiler vardı. Ana gemiyle temasta kaldılar ve ilerlemelerine dair notları düzenli olarak paylaştılar.

Bunların hepsini sanki ezberlemiş olduğu ya da bir yerden duyduğu bilgiyi tekrar ediyormuş gibi söylemişti. Sanki bu bilgiler ona yabancıymış ve garip geliyormuş gibi…

L: Bazıları diğerlerinden daha başarılıydı. Bazılarıysa hepten başarısız oldu. Ancak çoğunluk başarılıydı. Dünyalılara birçok şey öğrettiler. Fiziksel varoluşlarını geliştirecek şeyler… Büyüyebilecek bir kıvılcım çakarak ışığa dönüşmesi umuduyla onlara ruhsal ve felsefi bakış açılarını geliştirecek felsefeler öğrettiler.

D: Fiziksel hayatlarında yardımcı olacak ne gibi şeyler öğrettiler?

L: Onlara tarım bilgisi verdiler. Dikim zamanları, toplama zamanları, nasıl dikileceği gibi bilmedikleri şeyler… Bunun öncesinde insanlar avcıydı ve çok öldürüyorlardı. Görev, insanların dikkatini öldürmekten yetiştirmek ve hasat yapmak gibi daha pozitif bir yere, başka bir gıda ve enerji kaynağına çekmekti. Aynı zamanda bu onların göçebe bir hayat yaşamaktansa tek bir yerde yerleşik hayata geçmelerini sağlayacaktı. Yerleşik hayata geçerlerse düşünecek ve mantıksal yetilerini geliştirecek zamanları olurdu. İnsanlara hayvanları öldürmek yerine onları nasıl kullanabileceklerini de öğrettiler. Birbirlerine karşı daha nazik olmayı ve daha uyumlu bir varoluş sürdürmeyi öğrettiler. Ne yazık ki insanlar öğretmenlere yine tanrı gözüyle baktı. Ama bu sefer öğretmenler amaçlarına sadık kaldı; Dünyevi varoluşa kapılıp gitmediler. Amaçları öğretmek için gelmekti. Ve görevlerini tamamlandıklarında gezegenden hep birlikte ayrıldılar. Bu deney büyük bir başarı olarak değerlendirildi. Dünya insanlarına daha iyi bir varoluş şekli ve ellerindekileri daha da geliştirmeleri için bir sebep sunulmuştu. Bir şeyler öğrenmişlerdi ve onlara uzun zamandır hiç sahip olmadıkları kadar istikrarlı bir varoluş şekli sunulmuştu. Akıllarını daha önce hiç düşünmedikleri bir şekilde kullanma şansı…

D: Bunlar çok iyi şeyler.

L: Evet. Bu çok iyi bir projeydi ve tamamlanması pek çoklarını bir süre için çok mutlu etti ve çok sevindirdi.

D: Ama bazı öğretmenlerin gittikleri yerlerde hepten başarısız olduklarını söylemiştin.

L: Evet çünkü onların gittikleri yerlerdeki insanlar dünyevi hazlara çok derin bir şekilde gömülmüştü. Verilen yardımı ne alabilecek ne de kabul edecek durumdalardı. O yüzden evrimleşebilecekleri kadar evrimleşmeleri ya da yok olmaları için kendi hallerine bırakıldılar. Kökleri kazınana kadar ki, çoğu için öyle oldu. Çünkü kimseyi dinlemediler. Ve yok oldular.

D: Bu nedenden ötürü kökü kazınan belirli ırklar var mıydı? Artık Dünya'da var olmayan ırklar?

L: O zamanlar Dünya varlıklarının hepsi birbirinin aynıydı. Farklı bir renk ve görünümün ortaya çıkması daha sonra oldu. O zamanlar hepsi birbirine benziyordu ve sayıca pek de çok değillerdi.

D: Sorularla devam etmek ister misin?

L: Soru: "Farklı renkleri ve farklı dilleri, Dünya'da konuşulan lehçeleri ortaya çıkaran değişimler ne zaman gerçekleşti?" Bunlar Dünya'nın evrim sürecinde daha ileriki bir dönemde gerçekleşti. Bu durum, farklı bölgelerde gerçekleştirilen başka tohumlamalarla ilintili. Evrenin dört bir köşesinden gelenler oldu. Bazıları Dünya'da kalıp Dünya varlıklarıyla evlendiler. Dünya'nın bugün bildiğimiz haline gelmesi uzun bir süreç gerektirdi. Benim kendi hayatımda, benim sahip olduğumdan farklı bir ten rengine sahip olanların da var olduğunun farkına varmam çok sonraları olmuştu. Seyahatlerimde sadece iki farklı renk görmüştüm ama gördüklerimden daha fazlası olduğu bana söylenmişti. Doğulu, sarı ırkı görmüştüm ve kahverengi ırkı görmüştüm. Bana kızılderili bir ırk da olduğu söyleniyor ki bir insanda bu renk nasıl görünür hayal bile edemiyorum. Siyah derili bir ırk olduğu da söylenmişti ki bunun mümkün olabileceğini hayal edebiliyorum. Ve bana daha önce görmediğim başka bir renk daha olduğu söyleniyor. Benim derime benzer ama daha farklı. Daha beyaz. Bunu da hiç görmedim.

D: Artık Dünya'da var olmayan renklerle ilgili bir şeyler anlatıldı mı sana? (Hayır) Ama bu anlatılan renkler başka dünyalardan gelen varlıklar sayesinde mi ortaya çıktı?

L: Evet. Yavaş bir evrim süreciyle.

D: Ben bu renklerden bazılarının sıcak ve soğuk iklimler nedeniyle oluştuğunu düşünmüştüm hep. Tek faktör bu değil miydi yani?

L: Hayır. Bu daha sonrası için geçerli olabilir ama öncesinde insanların birbirine karışmasıyla olmuştu. Bir zamanlar hepimiz aynıydık. Aramızda hiçbir farklılık yoktu. Ve sonra başka dünyalardan varlıklarla evlenmeye başladık ve değişimlerin evrimi o zaman başladı.

D: Hepimiz aynıyken nasıldık?

L: Hepimiz aynıyken kahverengi tenliydik. Renk buydu. Çok sıcak bir kahverengi.

D: Kıllarımız var mıydı?

L: Hayır. Hiç kıl yoktu.

D: Bu da birbiriyle karışma sonucu mu oldu?

L: Evet. Hem başka gezegenlerden insanlarla hem de bazı hayvanlarla birbirimize karıştık. Bu hayvanların gücüne sahip olmak istedik ve buna da onlarla karışarak sahip olabileceğimizi düşündük. Bu çok kötü bir fikirdi çünkü bu çiftleşmelerden garip görünüşlü bir sürü varlık evrimleşti. Ayrıca bu olay konuşmamızı ve mantıklı düşünme kapasitemizi de etkiledi. O yüzden buna bir son verildi çünkü sonuçları çok ama çok kötüydü.

D: Bu, insanların ilerlemesindense gerilemesine neden oldu.

L: Evet. İnsandan çok hayvansı bir hale geldiler. Ve biz zaten yeterince geriye gitmiştik. O yüzden hayvanlarla daha fazla karışmak yasaklandı.

D: Diğer hayvanlara nazaran daha çok çiftleşilen hayvanlar var mıydı?

L: Evet. Fiziksel güçleri ve heybetli yapılarından ötürü genelde çok güçlü ve büyük olanlar seçiliyordu.

D: Ama bunun çok garip görünüşlü varlıkların ortaya çıkmasına neden olduğunu söylemiştin.

L: Evet, öyle oldu.

D: Peki bu özellikler sonraki nesillere de geçti mi? Bu özelliklerin hepsi kökten ortadan kalkmadı, değil mi?

L: Hayır. Bazıları kalktı ama güçlü olan bazı yönler kaldı.

D: Ama bunlar pozitif özellikler değildi.

L: Hayır. Ancak Dünyalılara daha önceki yapılarından daha iri bir yapı vermesi dışında. Eskiden yapıları küçüktü ve bu olay boyutlarına değişim getirdi. Ayrıca daha önce sahip olmadıkları bir fiziksel güç de ekledi.

D: Ama fazlasıyla olumsuz yan etkileri de oldu ki daha sonra yasaklandı.

L: Evet, iyi değildi çünkü ilk çocukların aileleri ya da hayat umurlarında değildi. Sadece yalnız kalma ve fiziksel olarak var olma, safi hayatta kalma peşindeydiler.

D: Uzaylı varlıkların istediği bu değildi.

L: Hayır. Hedefleri Dünyalılara birbirleriyle daha açık ve sevecen bir yaklaşımla var olabilmeyi öğretmekti. Oysa bu yaratıklar yalnızlığı seviyordu. Fiziksel olarak hayatta kalmaları açısından zorunlu olmadıkça diğer varlıklarla etkileşime geçmiyorlardı. Bu varlıklardan sonra gelen ikinci nesil onlardan biraz daha iyiydi. En

azından bir topluluğa dahil olmuşlardı.

D: Başka yerlerden gelen, buradakilerle çiftleşen ve farklı ırklar yaratan bu uzaylı varlıklar… İyi niyetlerle mi buraya gelmişlerdi?

L: Bazıları evet. Beraberlerinde teknoloji ve iyi niyet felsefesi getirdiler. Diğerleriyse keşfetmek için, sadece keşfetme amacıyla geldi. Öğretmek ya da yardım etmek için değil, sadece görmek için. Ne yazık ki böyleleri kendilerini dünyevi yollara kazara kaptırabiliyor ve Dünya'dan ayrılma arzusu duymaları güçleşebiliyordu.

D: O zaman farklı nedenlerle gelenler vardı. Hepsinin aynı dönemde geliyor olmalarının bir nedeni var mıydı?

L: Çünkü tarım alanındaki ilk denemeler başarılı olmuştu ve bununla ilgili olan varlıklar toplu halde gezegenden ayrılmıştı. Ve ona daha fazla deneyim sunulursa Dünya'nın daha hızlı bir şekilde ilerleyebileceği düşünülmüştü. Çiftleşme programı durdurulmuştu ve artık varoluşun daha yüksek bir formunda yardımda bulunmak için gelmenin zamanı olduğuna karar verilmişti. Bazıları gerçekten de bu işi yapmak için geldi. Bazıları meraklarından geldi. Bazılarıysa bencilce amaçlarla geldi. Fethetmek için geldi. Kendi varoluşlarında savaşçıydılar. Gezegenleri çok küçük bir gezegendi ve diğer halkların çoğu onlarla ilişki kurmuyordu çünkü sadece kendilerine hizmet etme amacındaydılar. O yüzden diğerlerinden izole edilmişlerdi. Onlar da bunu evrende kendilerini ileri taşımak için bir fırsat olarak gördü. Anlıyorsunuz ya, uzun süre kimsenin Dünya'ya gelmesine izin verilmemişti. Dünya'ya gelinmesine bu dönemde izin verildi. İlk gelenler Syrus[5]* (Okunuşu: Say rus) gezegeninden geliyordu. Başarılı olup gezegenlerine geri dönenler onlardı. Ve onlar başarılı oldukları için başkalarının da gelip Dünyalılara yardım edebileceği düşünülmüştü. Ama öyle olmadı. Bazıları yardımcı oldu, bazıları olmadı.

D: Savaşçı gibi olanların gelmeleri neden yasaklanmadı?

L: Sanırım izin almadan geldiler. Gelişleri beklenmedik bir şeydi.

D: Bunlardan sorumlu olan ve istenmeyen insanları buradan uzak tutan biri ya da bir grup olabileceğini düşünmüştüm. Böyle bir grupla ilgili bir bilgin var mı?

L: Evet. Çok uzun zamandır böyle bir grup var. Ancak Dünya o kadar sorunluydu ki böyle bir kısıtlama koyup koymamanın fark etmeyeceği düşünülmüştü. Savaşçı olanlar da buradaydılar ve

herhangi bir izin almadılar. Direkt geldiler. Ve geldikleri için entegre oldular. Nasıl olsa mevcut durum daha kötü olamazdı.

D: Anlıyorum. Belki biri onlara gitmelerini emredebilirdi diye düşünmüştüm.

L: Olumsuz özelliklerinin yanı sıra iyi özelliklere de sahiptiler. Entelektüel açıdan çok gelişmişlerdi. Sadece zekâlarını yanlış yönde kullanıyorlardı. Kalkınmaya yönelik yetileri açısından dinamik liderlerdi.

D: Gruptan başka soru var mı?

L: "Dünya'daki insanlara daha iyi bir varoluş şeklinin neden sevgiye dayalı bir bakış açısı ve ruhun arındırılması yoluyla öğretilemediğini bilmek istiyorum." Cevabı, bunların onlar arzu ettiği taktirde öğretilebileceğidir. Ama o dönemde olduklarından farklı olmayı arzu etmiyorlardı. Bu evrensel bir kuraldır. Kimse bir diğerinin izni olmadan onun alanına müdahale edemez. Ve bu insanlar da her şeyin olduğu şekliyle kalmasından memnundu ve o sırada hiçbir değişiklik aramıyordu. Bir insanın neden ona sunulduğu halde daha iyi bir hayat istemeyeceğini anlamak benim için güç. Ama elden bir şey gelmez.

D: İnsanlara tarım ve teknoloji götürmeyi müdahale olarak görmediler mi peki?

L: İnsanlar bunları armağan olarak kabul etti. Kendileri için bunları istediler. Yeni bir felsefe istemediler. O sırada sadece varoluşlarının fiziksel yanlarıyla ilgileniyorlardı.

D: Hayatlarında yardımı olacak maddesel şeylerle mi yani?

L: Doğru. Hissedebildikleri, görebildikleri ya da olabildiklerinin ötesindeki şeylerle ilgilenmiyorlardı. Ateşlenen o küçük kıvılcımın, çok yavaş bile olsa, büyüyeceği ve uyanmalarını sağlayacağı umuluyordu. En azından bir başlangıçtı bu. Uyanışın gerçekleşmesiyse çağlar alacaktı.

Daha önce aynı bilgiyi başkalarından da almıştım. Bu bilgilerin büyük bir kısmı *Bahçenin Koruyucuları (Keepers of the Garden)* adlı kitabımda sunuluyor. Çalışmalarıma ilk başladığımda Dünya gezegeninin tohumlanması kavramını bayağı radikal bir fikir olarak görmüştüm. Ama birçok denekten aynı bilgi gelmişti. Ben her zaman kanıtların tekrar edilmesinin bilginin doğruluğunu gösterdiğini düşünmüşümdür çünkü çalışma yaptığım insanların daha önce elde ettiğim bilgilerden haberdar

olması mümkün değildir.

Yine seansı sonlandırma zamanı gelmişti. “Tekrar gelip birkaç soru daha sorabilir ve derslerini dinleyebilir miyim? Başkalarının yanı sıra bana da öğreteceğin çok şey var.”

L: Evet, gelebilirsin. Bildiğim şeyler bazen bana da karmaşık geliyor. Umarım senin için olabildiğince anlaşılır şekilde anlatabilirim ki gerçeği öğren. Yıllar boyunca bilgide birçok bozulma söz konusu olduğu için bu konularla ilgili çok fazla yanlış bilgiye sahibiz. Işığın pırıl pırıl parlayacağı ve her bireyin bunu göreceği umuduyla bu konuları açıklamak ve ilerlemenin nasıl olduğunu sana göstermek benim için bir zevktir. Böylece gezegenimiz evrim geçirebilir ve başlangıçta hedeflenen şeyin bir parçası olabilir. Işığa ait olmayan her şeyi reddetmek için kendimize izin verirsek, biz de ışık varlıkları olacağız. Hepimizin bir zamanlar geldiği ve oradan evrimine devam ettiği mükemmel kaynaktan olmayan her şeyi reddetmeye izin verirsek… Kişinin yazgısında oraya geri dönmenin olması harikulade bir şeydir.

Ardından Linda’yı bilinçli haline geri getirdim ve Bartholomew bir kez daha geri çekildi. Bu seans bittiğinde saat bayağı geç olmuştu, neredeyse gece onu bulmuştuk ve tabii ki Linda yorulmuştu. Seansın sonlarına doğru neredeyse uykuya dalıyormuş gibi, aralarda normalden daha uzun boşluklarla konuşmaya başlamıştı. Birkaç kez devam etmesini sağlamak için söylediği şeyi tekrar ederek onu konuşmaya teşvik etmek zorunda kalmıştım. Ama konuştuklarımız yazıya döküldüğü zaman anlattığı her şeyin birbirini tamamladığını ve mantıklı olduğunu gördüm. Seanstan sonra ikimiz de yorgunduk ama yine de saat on biri geçene kadar arkadaşlarımla oturduk ve sohbet ettik. Ertesi gün Janice ile de aynı programı izleyeceğimizi biliyordum. Ama bu şekilde çalışarak bir günde bayağı bilgi toplamamız mümkün oluyordu.

Ayda en az bir kez Little Rock’a gelerek bu hikâyeler üzerine çalışmaya devam etmeyi amaçlıyordum. Ama öyle olmadı. Takip eden aylarda Nostradamus’un devamı olan (2. Cilt) çalışmamın düzeltmeleri ve baskı hazırlıklarıyla meşguldüm. Ayrıca birkaç tane radyo programım da vardı. Hiçbir yere gidecek ya da başka bir işle uğraşacak zamanım yoktu. Tekrar çalışma fırsatı bulana kadar aradan birkaç ay geçti.

BÖLÜM 3

ENERJİ AYGITLARI

Linda eşiyle Nisan 1990'da Eureka Springs Arkansas'taki Ozark UFO Konferansı için benim yaşadığım bölgeye gelene kadar kendisini görmemiştim. Hazır gelmişken en azından bir seans daha yapmak istedik. Yapacak çok işim vardı ve bulabildiğimiz tek zaman konferansın bitimiyle ardından verilen yemek arasındaydı. Seansı motel odasında yaptık ve tam bir seans yapmak için zamanımız olmadığını biliyorduk. Kayıt cihazına bir saatlik bir kaset yerleştirdim. Elde edebileceğimiz kadarını elde etmek için elimizden geleni yapacaktık. Hiç yoktan iyiydi. Yemeğe hazırlanabilmek için seansı zamanında bitirmemiz gerektiğini bildiğimden seans boyunca gözüm saatteydi. Hikâyeye devam etmeyi çok isterdim ama en azından onu acele ettirmeden söylemek istediklerinin çoğunu aldığımı sanıyorum.

Linda'nın kocası John seans boyunca odadaydı. Seansı destekliyor ve konuyla bayağı ilgiliymiş gibi görünüyordu. Daha sonra, gelen bilgilerin Linda'dan geldiğinden emin olduğunu çünkü onun bu kadar zeki olmadığını söyledi. Bu, şaka yollu söylenmiş şoven bir yorumdu ama bir noktada doğruydu. Bunların hiçbirini Linda'nın kendi kendine uyduruyor olamayacağından emindi. Onun görüşüne göre Linda'da böyle bir hayal gücü yoktu.

Anahtar sözcüğü kullandım ve Linda'yı Batholomew'un parlayan ışık kürelerine eğitim verdiği sahneye geri götürdüm.

L: Bir platform üzerindeyim ve gelip sahip olduğum bilgileri paylaşmam için uzun zamandır beni beklemiş olan ışık varlıklarına ders veriyorum.

Sanki aradan aylar geçmemiş de, son seansımızdaki sözlerine kaldığı yerden devam ediyormuş gibi konuşuyordu. Sanki zaman biz geri gelene kadar donmuştu ve bizi bekliyordu.

L: Onlara Dünya'nın tarihini anlatıyorum. Çağlar boyunca nasıl evrim geçirdiğini ve Dünyalıların gelişmesine yardımcı olmak için çeşitli gezegenlerden ve evrenlerden gelen insanları anlatıyorum.

D: Onlara geçmişten belli bir dönemi mi anlatıyorsun?

L: Bir sürü öğretmenin gelip bilgilerini Dünya'dakilere bağışladığı dönemi anlatmayı yeni bitirdim. Bu öğretmenler tarım ve yapı inşa etme tekniklerini öğretmek için kısa bir süre Dünya'da kaldılar.

D: Öğrettikleri temel şeyler bunlar mıydı?

L: Evet. Tahılların nasıl ekileceğini, sulanacağını, toplanacağını, ne zaman ekim yapılacağını, ne zaman hasat yapılacağını ve daha sonra kullanmak üzere gıdaların nasıl saklanacağını öğrettiler. Yaşayabilecekleri ve bir araya gelebilecekleri yerler inşa edebilmeleri için bilmedikleri bazı yapım tekniklerini öğrettiler.

D: Ondan önce ne tür binaları vardı?

L: Ahşap ve hayvan derisinden yapıları vardı. İnsanlara tuğla yapmak için Dünya kaynaklarını nasıl kullanabilecekleri, taşları nasıl kullanabilecekleri öğretildi. Daha kalıcı, doğa güçlerinden etkilenip o kadar kolay yıkılmayacak bir yerleri olması için bunları nasıl bir araya getirecekleri öğretildi.

D: Başka şeyler öğrettiler mi?

L: İçlerinden çok azına doğa güçlerinden nasıl yararlanabilecekleri de öğretildi. Güneş'i, Ay'ı ve yıldızları bu gezegendeki insanların yararına nasıl kullanabilecekleri… Güneş enerjisinin nasıl kullanılabileceğini.

D: Güneş enerjisini ne şekilde kullanmayı öğrettiler?

L: Birtakım aygıtlarla. Daha sonra enerji kaynağı olarak kullanılabilmesi için enerjiyi bu aygıtlarla gün boyunca nasıl toplayabileceklerini… Bu enerji birçok şey yapabilirdi. Bir şeyleri yerinden oynatabilirdi. Bir şeyleri aydınlatabilirdi. Gıda gibi şeylerin korunmasını sağlayabilirdi. Dünyalıların bilmediği çok, pek çok kullanımı vardı çünkü Dünyalılar bu enerjiyi toplayıp doğru şekilde kullanabilecek doğru ekipmana sahip değildi. Bu bilgi sadece belirli insanlara sunuldu ve onlar da bunu sır olarak saklayacaklarına dair yemin etti. Bu insanlara rahip ya da tanrı gözüyle bakılıyordu ve sadece onların bunları bilmesine izin verildi. Ama yaptıkları çalışmayı sürdürmeleri için öğrenciler seçmelerine de izin verilmişti.

D: Harikulade şeyler yapabilen bu aygıtı tarif etmen mümkün mü?

L: Başka bir yerde bulunan bir maddeden yapılmıştı, Dünya'da bulunan bir maddeden değil. Bir bronz parçası gibi görünüyordu ama bronz değildi. Uzundu ve üçgen şeklindeydi. Dünya'nın yüzeyinde yatay şekilde duruyordu ve Güneş'in gökyüzündeki konumuna ve zamana göre Dünya ve Güneş arasında belirli bir açıya getirilmesi

gerekiyordu. Bu, günün belirli zamanlarında yapılmalıydı ve bu aygıtın Güneş ile Dünya'nın ufku arasında belirli bir açıda yerleştirilmiş olması çok önemliydi.

D: Aygıt bundan mı ibaretti? Sadece bir metal parçası mıydı?

L: Metal görünümündeydi ve üçgen şeklindeydi. Muhtemelen 1,5 metre uzunluğunda ve 1 metre yüksekliğindeydi ve ortası V şeklindeydi.

D: Ay ve yıldızların gücünü nasıl kullanabileceklerinin öğretildiğini de söylemiştin. Bu nasıl mümkün oluyordu?

L: Ay'ın da çok enerjisi var. İnsanlar bunu hiçbir zaman anlamadı. Çok pasif bir enerji formu, Güneş'in aktif ve güçlü enerjisinden tamamen farklı. Ancak Ay'ın pasif enerjisi de Güneş'inki kadar güçlü.

D: Biz Ay'ın soğuk olduğunu düşünüyoruz.

L: Evet. Tamamen farklı türden bir enerji bu. Ve insanlar o yüzden onun soğuk olduğunu düşünüyor ama öyle değil.

D: Ay'ın enerjisini toplamak için nasıl bir aygıt kullanıyorlardı peki?

L: Bir cam parçası gibi parlak, parlayan bir şey.

D: Bakınca camda olduğu gibi diğer taraf görülebiliyor muydu?

L: Hayır. Gümüş renginde, parlak bir şeydi ve yay şeklinde bir kaidenin üzerinde duruyordu. Orta kısmı içbükeydi ve birçok yöne doğru dönebiliyordu. Enerjinin doğası gereği Güneş için kullanılan aletten çok daha büyüktü. 15 metre çapında ve 6 metre yüksekliğindeydi. Çok, çok büyüktü.

D: Muhtemelen o yüzden bir kaidenin üzerinde durması gerekiyordu ki döndürülebilsin.

L: Evet. Yerinden oynatmak için çok adam gerekiyordu.

D: Ay'ın enerjisi ne için kullanılıyordu peki?

L: Ay'ın enerjisi, zamanın insan formu üzerindeki etkilerini değiştirmek için kullanılabiliyordu. İnsan bedenini iyileştirmek için kullanılabiliyordu. Pek çok şey için kullanılabiliyordu.

D: Zamanın insan bedeni üzerindeki etkilerini nasıl değiştiriyordu?

L: Bir insan yaşlandıkça sistemindeki hücrelerin iletişiminde bir bozulma gerçekleşir. Ve bu bozulma, bedenin organlarının yaşlanmasına ve işlevlerini etkili bir şekilde yerine getirememesine neden olur. Dolayısıyla da bedeni hayati fonksiyonlarından mahrum bırakır. Bu aygıtsa hücresel yapıyı yeniden gençleştirerek daha genç yaşlarda olduğu gibi, normal şekilde işlev görebilmesini sağlıyordu. Sadece seçilen kişilerin bu bilgiyi edinmesine izin verilmişti ve bu bilginin onlara verilmesinin nedeni Dünyalıları yönlendirmeleri için

Dünya'da daha uzun süre kalabilmelerini sağlamaktı.

D: Enerjinin sadece yönlendirilmesi değil, depolanması da gerekiyordu, öyle değil mi?

L: Evet. Enerji gizli yerlerde depolanıyordu. İnsanlara bunların tanrıların tapınağı olduğu söylenmişti ve oralardan korkmaları sağlanmıştı ki uzak dursunlar ve içinde ne olduğunu keşfetmesinler. Bu yerlere girmelerine izin verilmiyordu.

D: O zaman hem Güneş'in hem de Ay'ın enerjileri bu türden yerlerde mi depolanıyordu?

L: Evet. Ama farklı odalarda çünkü Güneş'in enerjisi Ay'ın enerjisi için yıkıcı olurdu.

D: Yıldızların enerjilerini kullandıklarından da bahsetmiştin. O nasıl oluyordu?

L: Belirli yıldız kümelerinden ışık parçacıkları yakalıyorlardı.

D: Yıldızlar çok uzak. Bunu nasıl yapabiliyorlardı? Yıldızların o kadar gücü olmasa gerek.

L: Hayır, olay enerjiden ziyade yıldızların gökyüzündeki konumlarıyla ilgiliydi. Kehanet konusunda daha fazla şey öğrenmek için haritaları çıkartılıyor ve hareketleri gözlemleniyordu. Daha çok olayların ruhsal doğasıyla ilgiliydi.

D: O halde yaptıkları, yıldızların enerjisinden çok onların incelenmesiyle ilgiliydi, öyle mi?

L: Başka zamanların projeksiyonları için (kelimeleri bulmakta zorlandı) yıldız incelemeleri ve… Bunu anlamıyorum. Başka… Kehanet projeksiyonları. Kehanet. Kafam karıştı.

D: Bu aşina olmadığın bir konu mu? Onu mu demek istiyorsun? Bunu anlayamadığını mı?

L: Evet. Yıldızların gökyüzündeki konumu onlara kehanet için, olacak şeyler için bilgi veriyor.

Linda belli ki astrolojiyi tarif etmeye çalışıyordu ama görünen o ki varlığın, yani Bartholomew'un, kelime dağarcığında böyle bir kelime yoktu ya da bu kavramı anlamakta zorluk çekiyordu. Bu durum, Linda'nın değil Bartholomew'un zihnini kullandığımızı gösteren başka bir işaretti.

D: Hayatlarını daha iyi bir hale getirmek için onlara böyle harikulade şeyler sunulduğuna göre aslında onlar için çok harika bir dönemmiş gibi görünüyor. Sonra ne oldu da durum değişti?

L: Bir süre her şey harikaydı. Rahipler ellerindeki bilgiyi bilgelikle kullandı. Halklarının ilerlemesine yardımcı oldular. Naziklerdi. Arızalı bedenleri iyileştirdiler. Halklarını korudular. Onlara bir sürü şey öğrettiler. Ve sonra, daha önce de pek çok kez olduğu gibi, olumsuzluk ortaya çıktı ve tarlalardaki yabani otlar gibi yayıldı. Sonunda buğdayı ya da tahılları tamamen boğarlar ya… Bu olumlu şeyler de aynen o şekilde yok oldu.

D: Sadece zamanla gerçekleşen bir şey miydi bu yoksa olumsuzluğun ortaya çıkması ani bir gelişmeyle mi oldu?

L: Zamanla gerçekleşen bir bozulmaydı bu.

D: Ve bu da bilginin yok olmasına mı neden oldu?

L: Evet. Güneş'in enerjisine sahip olmak isteyen sıradan halk arasında bir isyan baş gösterdiği için Dünyalılara armağan olarak verilen bu harikulade şeyler yok edildi. Tanrılara ait olduğunu sandıkları belirli bir tapınak vardı ve Güneş enerjisinin orada saklandığını öğrendiler. Ve bunu kitleler için istediler. Bu enerjinin onları güçlü kılacağını sandılar. Tapınağı ele geçirmek için bir ordu kurdular ve rahipleri katlettiler. Tapınağa girdikleri zaman da tabii ki enerjiyi doğru şekilde kullanamadılar çünkü bu bilgiye sahip değillerdi. Ve böylece her şey yok oldu. Büyük bir yıkım; patlamalar, ateş ve kitlesel yıkım gerçekleşti. Ve bilgi yok oldu.

D: Bu olaylar Ay'dan elde edilen enerjiyi de yok etmiş olsa gerek, değil mi?

L: Evet. Ay'dan elde edilen enerjinin patlama tehlikesi yoktu. Ancak o da Güneş'in enerjisine yakın bir yerde tutulduğu için o da yok oldu.

D: Aygıtların kendileri de tahrip oldu mu?

L: Evet çünkü onlar da aynı yerde tutuluyordu.

D: Bu bilgiyi insanlara verenler gelip bu bilgiyi tekrar veremezler miydi?

L: Hayır çünkü Dünya'dan ayrılmalarının üzerinden çok zaman, birkaç yüzyıl geçmişti. Evlerine dönmüşlerdi. Olanlardan haberleri yoktu.

D: Bu varlık grubu pozitif bir grup gibi geliyor insana. Çünkü insanlara kullanabilecekleri bilgiler vermeye çalışıyorlardı.

L: Evet. Olanları duyduklarında çok üzüldüler ama onlar duyana kadar aradan çok uzun zaman geçmişti. Ve o an için bu aygıtların yerine yenilerini koymama kararı alındı.

D: Ama Dünya'da o gruptan hayatta kalmış insanlar da olmalı.

L: Evet çevre bölgelerde yaşayan ve tapınağın kuşatılmasına

karışmamış olanlar vardı. Ayaklanmanın merkezinden uzaktılar. Onlar çoğunlukla çok genç ve çok yaşlı olanlardı ve tapınağın yıkılmasına neden olan şeyin tanrıların öfkesi olduğunu sanmışlardı. Yani gerçekte ne olduğundan haberleri yoktu.

D: Bu olaydan sonra hayatlarının bayağı değiştiğini tahmin edebiliyorum.

L: Evet. Değişti çünkü sahip oldukları az bilgiyle devam etmek zorunda kaldılar. Sadece hatırladıkları zaman ekim yapabiliyorlardı. Rahiplerden gelen bir yönlendirme yoktu. Ancak başlarının çaresine baktılar. Sahip oldukları az kaynakla iyi iş çıkardılar.

D: Muhtemelen kendilerine yardım edecek o kadar güce ve enerjiye sahip oldukları zamanki durumlarına hiçbir zaman dönemediler.

L: Hayır, dönemediler. Büyük, hem de çok büyük bir gerilemeydi bu. Pek çok şey kaybedildi. Pek çok teknoloji ve sır.

D: Hayatta kalanlar ilkel yöntemlerine geri mi döndüler?

L: Evet. Ancak evler inşa etmeye ve tarlaları ekmeye devam ettiler; daha önce yaptıkları gibi diğer halklarla ticaret yapmaya da…

D: Öyleyse kayalar ve taşlarla nasıl yapı inşa edileceğini hâlâ hatırlıyorlardı.

L: Evet. Ancak taşları yerinden oynatmak için daha önce sahip oldukları aygıtlara sahip değillerdi. Hepsinin elle yapılması gerekti. Taşları oynatacak enerji yoktu.

D: Taşları yerine koymak için kullanılan bu enerji Güneş'in enerjisi miydi?

L: Evet, sanırım öyle de denebilir. Bu enerji taşın ya da taşınması gereken her neyse onun içine giriyor ve onu hesaplanan pozisyonuna doğru mıknatıs gibi çekiyordu. Ve cisim o yere ulaştığında serbest bırakılıyor ve konulduğu yerde kalıyordu.

D: O yüzden bu enerjilerin yok olmasından sonra bu işlerin elle yapılması gerekti.

L: Aynen. Çünkü insanlar bunun enerjiyle nasıl yapıldığını bilmiyordu.

D: Bilgiyi kısmen unutmamışlardı ama o kadarı da yeterli değildi. Bunlarla ilgili öğrenilecek çok şey var.

L: Evet, öğrenilecek çok şey var. Bazıları çok, hem de çok üzücü şeyler.

Linda'nın kendi benliğini öne çağırdım. Bu seans normal bir seans kadar uzun süremezdi çünkü akşam verilecek olan yemeğe hazırlanmamız

gerekiyordu ve süremizi gerçekten de zorlamıştık.

Linda uyandığı zaman bu aygıtları algıladığı şekliyle çizdi. Güneş için kullanılan aygıtta üçgenin açısını gösterebilmek için kağıdı ikiye katladı.

Nostradamus'un devam kitabının düzeltmeleri ve baskı hazırlıklarından ötürü, 1990 Temmuz'unda bir yazar konferansı için Little Rock'a tekrar gidene kadar Linda ile çalışmam mümkün olmadı.

***

Yazar konferansına katılmak için Temmuz 1990'da arabamla Little Rock'a gittim. Programım tamamen dolu olmasına rağmen hem Linda hem de Janice ile çalışmayı da hedefliyordum. Sonuçta sadece Linda ile bir seans yapma imkânım oldu.

Anahtar sözcüğü kullanarak geri sayıma başladım ve Linda'yı Bartholomew'un parıldayan varlıklara hikâye anlatmayı sürdürdüğü ana geri götürdüm.

L: Etrafım ışık varlıklarla çevrili. Beni soru bombardımanına tutuyorlar. Öğrenilecek çok şey var ve bu bilgileri öğrenip başkalarına aktarmak için doğru zaman gelene kadar koruyacağımız için çok heyecanlıyız. Bu iş için seçilmiş olmaktan ötürü kendimizi çok şanslı hissediyoruz. Çok konuşma var. Çalışmamızı sürdürebilmek için herkesi sakinleştirmem gerekiyor. (Duraksama) Şimdi bunu başardım ve bu göreve devam etmeye hazırız.

D: Sordukları soruları benim için tekrar edebilir misin?

L: Çok soru vardı ve herkes aynı anda konuşuyordu. Bu kadar karmaşaya neden olan heyecanın başladığı yerden devam edeceğiz. Konumuz Güneş ve Ay'dan aldığımız enerji kaynaklarıyla ilgiliydi. (Aradan iki ay geçmiş olmasına rağmen onlar kaldıkları yerden devam ediyordu.) Heyecana neden olan buydu. Çünkü evrende pek çok Güneş ve Ay var ve hepsi bu güçlere ve enerjiye sahipler. Pek çok gezegende aynısı söz konusu ve bu enerjiler Dünya'da olduğu gibi tüm insanlık için ve gezegenlerarası yolculuklar için kullanılıyor.

D: Bir güç kaynağı olarak kullanılabiliyor mu demek istiyorsun?

L: Evet. Pek çok şey için kullanılabiliyor. Sadece uzay gemisi yakıtı ve bir güç ya da enerji kaynağı olarak değil. Başka kullanımları da var. Belirli bir gezegen ya da bölgede yaşayan varlıkların spiritüel

gelişimleri için de kullanılabiliyorlar. Şifalandırma potansiyelleri var ve bu şifalandırmayla spiritüel gelişim ve bilgelik de geliyor. Karmaşaya neden olan konu da buydu çünkü bu çok heyecan verici.

D: Bunu daha önce duymamışlar mıydı?

L: Bazıları duymuştu ama çoğu bilmiyordu. Bunlar üzerine düşünmüşlerdi ama gerçekliğinden emin değillerdi. Bazıları için bu bir doğrulama oldu.

D: Tabii… Sorun her zaman enerjiyi böyle şeyler için nasıl kullanacağındır.

L: Bu doğru ama bu çok da zor bir işlem değil. Çok basit bir iş. Ancak tam da bu kadar kolay olduğu için bunu bilen kişi çok az. Bu büyültmeyle ilgili bir işlem. Enerjinin büyültme yoluyla Kaynak'tan emilimi. Enerji toplanıyor ve on kat büyültülerek doğru anda kullanılmak üzere toplayıcı bir aygıt tarafından emiliyor. Büyültme işlemi, işlemin en önemli parçası. Ve bu anlaşılıp doğru şekilde yapılmadıkça işlem gerçekleşmez. Çoğunun yanıldığı nokta bu oldu. Çok uğraştılar ama işlemin en basit tarafını atladılar.

D: O basit taraf nedir?

L: Basit taraf, enerjinin büyültülmesinde kullanılan malzemenin büyüklüğü değil, kalitesi. Bu madde evrende her yerde bulunabilen bir madde değil. Sadece belirli gezegenlerde var. Dünya, bu malzemenin bulunduğu yerlerden biri. Çok ilkel olsalar da dünya insanlarıyla evrensel bir anlaşma yapmanın konuyla ilgili herkes için bu kadar önemli olmasının nedeni bu. Ve daha yüksek bir anlayışa doğru evrimleşmeleri için pek çok kez onlara yardım etme girişiminde bulunuldu ve bu girişimler pek çok kez başarısızlıkla sonuçlandı.

D: Ne gibi bir anlaşma yapıldı?

L: Dünya'ya galaksilerarası uçuşların gerçekleştirilmesi ve insanlarla bu maddenin değiş tokuşunun yapılması için Dünyalılarla birçok kez anlaşma yapıldı. Dünyalıların savaşçı doğası nedeniyle zaman zaman değiş tokuşta aksamalar oldu. Tahribat söz konusu oldu, insanlar ayrıldı ve yeni anlaşma pazarlıklarının yapılması gerekti. Bu anlaşmalar çoğu zaman Dünya'nın belirli bölgelerindeki liderlerle yapılıyordu. Bazen belirli bir bölgeden sorumlu sivillerle de anlaşma yapıldığı oluyordu.

D: Anlaşmayı genelde karşılığında bir şey verme üzerine kurulu bir pazarlık olarak düşünüyorum. (Evet) Karşılığında Dünyalılar ne

alıyordu?

L: Dünyalılar daha önce görmedikleri teknolojiler alıyor ya da geliştirmeye çalıştıkları ama çok ilkel bir aşamada oldukları teknolojilerle ilgili yardım alıyordu. Bu anlaşmalar kapsamında onlara o anda üzerinde çalıştıkları teknolojileri geliştirmelerine yardımcı olacak bilgiler veriliyordu. Bu, süreci büyük ölçüde hızlandırıyordu. Ve daha fazla bilginin uygulamaya konmasını mümkün kılıyordu.

D: Dünya'dan bu kadar çok istedikleri madde neydi?

L: Bu madde Dünya yüzeyinin hemen altında bulunan bir mineraldi. Basınç altında ince bir levha şekline getirilebilen ince, toz gibi bir maddeydi. Bu levhalar büyültme işleminde kullanılıyordu ve kullanım sonrası, enerjiyi filtre ettikleri için devamlı değiştirilmeleri gerekiyordu. Yani devamlı yenilenmeleri gerekiyordu. Dünya'nın pek çok yerinde bu maddeden bol miktarda var. Ve doğru aletler kullanıldığında bu maddeye ulaşmak çok kolay.

D: Yani Dünya'da bolca bulunuyor. Bu pudramsı maddenin rengi ne?

L: Gri. Grinin çeşitli tonlarında. Bazen toprakla karıştırılabiliyor ama aslında bu maddenin yapısı çok daha ince, neredeyse pudra gibi.

D: Levha yaparken bu maddenin basınca maruz bırakıldığını söylemiştin. Isıtılması gerekiyor mu ya da bu tozu levhaya dönüştürme işleminde izlenen başka adımlar da var mı?

L: Hayır, sadece muazzam bir basınç uygulanıyor. Basınç odasındayken basıncın derecesinden ötürü madde çok ısınıyor. Ayrıca ısı takviyesi gerekmiyor. Sadece uygulanan basınçtan ötürü ısınıyor.

D: Ve ardından levha şekli mi veriliyor?

L: Evet. Çok ince, kolayca bükülebilir levhalar şeklini alıyor.

D: Ve sonra bu levhalar büyültme işleminde kullanılıyor. (Evet) Sonra da toplayıcı bir odacığın içine alınıyor mu demiştin? (Evet) Kullanım yerlerinden birinin uzay gemileri olduğunu söylemiştin. Bir uzay aracında kullanılacaksa uzay aracına konması mı gerekiyor?

L: Evet. Aracın göbeğinde, toplayıcı bir kısım var. Uzun yolculuklar için burada çok fazla enerji depolanıyor. Bu enerji çok güçlü olduğu ve uzun süre kullanılabildiği için içinde tutulduğu konteynır çok yer kaplamıyor.

D: O zaman bu enerji uzun mesafelere yetiyor ve yenilenmesi gerekmeksizin uzun süre kullanılabiliyor, öyle mi?

L: Evet. Yıllarca dayanıyor.

D: Öyleyse aracın yeniden şarj olmak için bir noktada enerji kaynağına geri dönmesi mi gerekiyor?

L: Evet. Ancak şu anda araçta bulunduracakları bu levhalarla enerjiyi farklı aylar ve güneşlerden toplayacak portatif bir aygıt üzerinde çalışıyorlar. Ancak şimdiye kadar pek başarılı olamadılar çünkü bu levhalar çok… (uzun bir duraksama) Sanırım aradığım sözcük "kırılgan". Ve bu levhaların belirli bir şekilde ve ısının kontrol altında tutulduğu bir ortamda bulundurulması gerekiyor. Ortam koşullarında fazla bir değişme olursa bu levhanın filtre etme özelliğini ve dolayısıyla enerjiyi büyültme kabiliyetini yok eder. Bu levhaların kullanılmalarına yakın yapılmaları gerekiyor çünkü aksi taktirde özelliklerini kaybediyorlar. Levhaların yapıldığı maddeyse özelliğini kaybetmeden uzun süre saklanabiliyor. Ama levhanın kendisi bir kez yapıldı mı kısa zaman içinde kullanılmak zorunda.

D: Bunlar doğal koşullarda tutulduklarında, mesela Dünya'da olduklarında, daha uzun süre mi sağlam kalabiliyor?

L: Hayır. Aynı sorun burada da geçerli. Tozun kendisi uzun süre saklanabilir. Ancak bir kez levha şeklini alacak şekilde basınçlandıklarında kısa süre içinde kullanılmaları gerekiyor.

D: İnsanların ya da herhangi türden bir varlığın bu maddeye dokunması tehlikeli olur mu? (Hayır) O zaman gayet güvenli bir bileşen ya da element mi bu?

L: Evet. Sizin "tesirsiz" diyebileceğiniz bir element. Basınç işlemi onu aktive edene kadar belirgin bir özellik göstermiyor.

D: Yani Dünya ile anlaşma yaparken varlıkların istedikleri şey buydu.

L: Evet. Yoksa Dünya kendi haline bırakılırdı çünkü insanlar ne yapacağı hiç belli olmayan varlıklar ve daha önce de başka topraklardan gelen birçoklarının sabrını fazlasıyla sınadılar.

D: Bu elementi bir güç kaynağı olarak kullanmayı öğrenen sadece bir grup mu var?

L: Hayır, bunu bilen ve zaman zaman ziyarette bulunan pek çokları var. Ancak onlar da konseyin kontrolü altında. Bu konseyde her yerden temsilciler bulunuyor. Ve kararlar alınıyor: kimler Dünya'yı ziyaret edebilir, Dünya'ya ne verebilir ve Dünya'dan ne alabilir… Hepsi herhangi bir temasın gerçekleşmesinden önce kararlaştırılıyor. Konseyin izni olmadan kimse gelemez.

D: Bu konseyi daha önce de duymuştum ve nerede olduğunu her zaman

merak etmiştim. Bu konuda bir bilgin var mı?

L: Bu konsey, konseyin üyeleri dışında kimsenin giremeyeceği bir yerde. Ve üyeleri de diğerlerinin gözünde saygın olan varlıklardan oluşuyor. Kimse konseyin tam olarak nerede olduğunu bilmiyor.

D: Peki konsey fiziksel bir yerde mi bulunuyor?

L: Hayır, fiziksel bir yerde değil. Başka bir gerçeklikte, sadece oraya gidebilecek kadar ileri düzeye tekâmül etmiş olanların gidebileceği bir yerde.

D: O zaman başkalarının Dünya'ya gelip bu materyali almalarına izin veren onlar. Ve Dünyalılarla bilgi değiş tokuşu yapma iznini…

L: Bu doğru.

D: Başka grupların da bu materyali elde etmek dışında başka amaçlarla buraya gelmiş olduğunu düşünmekte haklı mıyım?

L: Evet. Bazı gruplar neyi neden yaptığımızı öğrenmek için geldi. Adetlerimizi gözlemlemek için. Bazıları bize daha uyumlu insanlar olmayı öğretmek için geldi. Çok neden var. Gelmelerinin çok nedeni var, sadece takas amacıyla değil. Bazıları sadece meraktan geliyor ama çok sık değil çünkü atmosfere giriş izni sadece meraka dayanan nedenlere verilmiyor.

D: Gelişleri bir amaca hizmet etmeli yani.

L: Bu doğru.

D: Bu gruplardan negatif emellerle gelenler oluyor mu?

L: Pek sık değil çünkü konsey çok bilge ve buna izin vermiyor. Dünyalılar kendilerine yaşamlar boyu yetecek kadar negatifliğe sahip. Ancak bazen ziyaretçilerin buradaki negatifliğe dahil oldukları ve negatif görünmelerine neden olacak şekillerde tepki gösterdikleri oluyor. Oysa bu atmosferden çıkarıldıklarında öyle olmayabiliyorlar.

D: O zaman bu materyali kullanmak, enerji toplama ve uzay araçlarına güç sağlama yollarından biri. Uzay araçlarının gereksinimlerini karşılamanın başka yolları da yok mu peki?

L: Uzay araçlarına enerji için güç sağlamanın pek çok yolu var. Bu sadece bunlardan biri. Ancak bu yol, her ne kadar enerji toplama kısmı daha kritik olsa da, çoğu gezegenin doğası için daha az zararlı. Çok güçlü bir yöntem olması ve küçük alanlarda kolayca depolanabilmesi onu çok çekici kılıyor.

D: O halde çevreye zarar veren ya da tehlikeli olan başka yöntemler de mi var?

L: Şu anda Dünya'da yaşadığınız dönemden de bildiğiniz üzere, son

derece fazla yöntem var. Sizin zamanınızda bunun üzerine çalışılıyor ve insanlar başka neler yapılabilecekleriyle ilgili daha fazla farkındalığa ulaştığında şu anda enerji için kullandığınız çoğu şey artık Dünya'da kullanılmıyor olacak. Ama bunun gerçekleşmesi için bir uyanış gerekli. Böyle bir değişikliğin gerçekleşmesini istemeyen çok insan var.

D: Bu varlıklar bir zamanlar daha tehlikeli türden enerjiler mi kullanıyordu?

L: Hayır, senin bahsettiğin türden bir enerji değil. Nükleer enerji araştırılmıştı ama hiçbir zaman kullanılmadı. Galaksiler açısından fazla kirletici olduğu için bir kenara bırakıldı. Çok dengesiz olduğu için iyi bir enerji kaynağı değildi.

D: O yüzden daha güvenli yöntemler buldular. Bahsettiğimiz element bu kadar nadir bulunduğuna ve diğer gezegenlerde bu elementi bulmak zor olduğuna göre kendileri için daha elverişli yöntemler geliştirmiş olabileceklerini düşünmüştüm.

L: Bu doğru. Bu maddenin daha kolayca bulunabildiği başka gezegenler buldular. Ancak Dünya, bu gezegenlere göre daha yakın bir kaynak. O yüzden Dünya'nın peşine düşüldü. Yoksa Dünya kendi haline bırakılırdı. Ama Dünya daha elverişliydi.

D: Ve eğer Dünyalılar işlemi anlayabilselerdi bu yöntemi kendileri de geliştirebilirler miydi?

L: Evet. Bu işlem şimdiye kadar birçok kişiye sunuldu ama diğer yöntemlerden ekonomik olarak kâr eden çok fazla insan olduğu için pek kabul görmedi. Ve diğer yöntemler, Dünyalıların bakış açısına göre daha iyi kaynaklarmış gibi görünüyor. Onlara göre bu yöntemler burada daha uzun süredir yürürlükte. Ama gerçekte öyle değil. Diğer enerji kaynakları daha önce burada pek çok kez kullanıldı. Ancak çok kez de yok oldular.

D: Belki de bu kaynaklar çok daha kolay olunca işe yarayacaklarına inanamamışlardır.

L: Bu da bu durumun bir parçası ama bunun çok daha büyük başka bir nedeni var. Konu güç ve açgözlülükle ilgili. Öğrencilerimin bir sorusu var. Ziyaretçilerin bu maddeyi nasıl keşfettiklerini bilmek istiyorlar. Onlara yıldız gemilerinin bir kez daha Dünya'yı ziyarete geldiğini anlatıyorum. Enerji için kullandıkları bu maddeyi keşfetmeleri kazara oldu. Bayağı önemli bir keşifti ve bu maddeyi bulduklarına çok sevinmişlerdi çünkü önceden bu maddeyi toplamak

için çok uzaktaki galaksilere yolculuk ediyorlardı. Bu seferki yolculuk, çok ilkel tıbbi yöntemler kullanan ve insanların ölümüne neden olan tıp insanlarına tıbbi bilgi vermeye yönelikti. İnsanoğlunun fiziksel biyolojik yapısı hakkında onlara temel bilgileri öğretmek için geldiler. Bu gezegende yaşamın ilerleyebilmesi için ihtiyaç duyulan bir operasyondu bu. Buraya geldikleri dönemde büyük bir veba salgını vardı ve her gün bir sürü insan ölüyordu. İnsanlar cesetlerle ne yapacaklarına karar vermeye çalışıyorlardı. bu mineral de insanların toplu mezarlar kazmaya başladıkları zaman aralığında keşfedildi.

D: Uzay insanlarından mı bahsediyorsun yoksa Dünya insanlarından mı?

L: Dünya insanlarından. Uzay insanları o dönemde sadece olanları gözlemliyordu. Onlar insanların gündelik yaşamlarına hiçbir zaman karışmaz. Sadece gözlemlerler ve sahip oldukları teknikleri insanların öğrenmesi için onlara yol gösterirler.

D: Peki madem insanlara karışmıyorlardı, o zaman onlara, doktorlara, nasıl bilgi veriyorlardı?

L: Zihinsel telepati yoluyla. Hekimler bu bilgilerin kendi kendilerine keşfettikleri bir şey olduğunu sanıyordu. Hastalıkların bir insandan diğerine nasıl geçtiğini ve kanda nasıl yaşadığını bilmeye ihtiyaçları vardı. Kan, insan bedeninin yaşam gücü açısından çok önemlidir.

D: Ve insanlar, doktorlar, hastalığın nasıl bulaştığını bilmiyor muydu?

L: Hayır, kanın insan bedenindeki akışının gerekliliğinden ve öneminden habersizdiler. İnsanın yaşam gücü açısından kanın bedende olması gerekli. Ve o dönemde insanlar hijyene dikkat etmiyordu.

D: O dönemde mikroplardan da habersizdiler, öyle değil mi?

L: Evet. İşte onlara bunları aktarmaya çalışıyorlardı. Bakteriler ve kanın bedenden dışarı akmasına izin verilmesiyle ilgili konuları…

D: Dışarı akması mı?

L: İnsanlar bedenden akan kanı durdurmuyordu. Bunun gerekli olduğunu bilmiyorlardı. O yüzden birinin bir yarası varsa ve yoğun bir şekilde kanıyorsa, durdurmak için hiçbir şey yapmıyorlardı. Yaşamak için bunun gerekli olduğunu, bedende belirli miktarda kanın bulunması gerektiğini bilmiyorlardı. Yaptıkları hatalardan biri buydu. Ve temizliğin yeterli olmaması da bakteriyel enfeksiyonlara yol açıyordu. Bakterilerin vücuda ve kan dolaşımına girmelerine

neden oluyordu. O zamanlar dezenfekte etmek, yıkamak ve temiz olmakla ilgili bilgi yoktu. Kimyasallarla ilgili hiçbir bilgiye sahip değillerdi. İlk adım kendilerini baştan aşağı yıkamaları için suyu kullanmalarını öğretmekti. Ve ortamı temiz tutmalarını da...

D: Bu bilgiyi sadece bir hekim aracılığıyla mı insanlığa aktardılar yoksa…?

L: Birçok hekim aracılığıyla. Bu bilginin tohumları zihinler aracılığıyla atıldı, bir zihinden diğerine aktarıldı. Hekimlerin çoğu bu fikrin kendilerine ait olduğunu düşündü. Bilgi, başkası tarafından aktarılıyormuş gibi verilmedi. Sadece akıllarına gelen bir fikirmiş izlenim verildi.

D: Çünkü bilgiyi sadece bir kişiye vermiş olsalardı o insandan korkulurdu ya da o kişi tuhaf biri gibi görülürdü.

L: Hayır. Bilgi birçok hekime verildi ve onlar da bilgiyi diğerlerine verdi. Ve notlarını karşılaştırdıklarında bunun iyi bir fikir olduğu konusunda fikir birliğine vardılar.

D: Peki uzaylı varlıklar bunu insanlara müdahale etmek olarak görmüyor muydu?

L: Hayır. Bunu bir armağan olarak verdiler ve almak ya da almamak bireyin kendisine kalmıştı. Bu müdahale etmek olarak görülmüyordu çünkü reddetme seçeneğine sahiptiler. Bir şey yapmak gerekiyordu. Çok insan ölüyordu.

D: Bu veba, bilgiyi aktarmaya karar verdikleri zamanda mı yaşandı mı?

L: Buraya geldiklerinde yaşanıyordu. Zaten o yüzden geldiler. Çok insan ölüyordu. Ve yaşamın dengesinin etkilenmesinden ve en sonunda insan ırkının bu gezegende son bulmasından korkuluyordu. Ve arzulanan bu değildi. Bu grup buraya bu görevi üstlenerek geldi. Ve görevlerini başarıyla yerine getirdikleri için bildiklerinden daha iyi bir enerji kaynağı bulmak onlara bir armağan gibi geldi.

D: O zaman bu o dönemde kullandıkları bir madde değildi.

L: Onunla denemeler yapmışlardı. Ancak bu madde bulundukları yerde yoktu ve elde etmek için uzun bir yolculuğa çıkmak gerekiyordu. Kolayca bulunmadığı için de bu fikirden vazgeçilmişti.

D: O zamana kadar nasıl bir enerji kullanıyorlardı?

L: Işık kullanıyorlardı. Ve o da iş görüyordu. Ancak onun da elde edilemediği ve tükendiği zamanlar oluyordu.

D: Işık nereden geliyordu?

L: Levhalar üzerinde toplanıyordu. (Sanki gördüğü şeyi anlamıyormuş gibi yavaş konuştu.) Paneller üzerinde. Levhalar. Ancak seyahat ettikleri bazı yerlerde bu panellere güç verecek ışık olmayabiliyordu. Ve bu nedenle enerjileri tükenebiliyor ve başka bir taşıtla kurtarılmaları gerekebiliyordu.

D: Işığın kaynağı neydi?

L: Çeşitli galaksilerdeki güneşler.

D: Ama uzayda yolculuk ederken bunlar çok uzakta kalıyor olsa gerek.

L: Evet. Dezavantajı buydu. (Bir şeyi inceliyormuş gibi yavaşça) Bu panellerden bazılarında ışığı çok uzak mesafelerdeki güneşlerden iletebilen büyütücü lensler vardı. Ama bunu yapmak için çok büyük parçalı mekanizmalar gerekiyordu ve bunların araçlarda taşınması elverişli değildi. O yüzden enerji için sadece panelleri araçta bulunduruyorlardı ve yakıtları bitmesin diye çok uzak mesafelere seyahat edemiyorlardı.

D: Peki ya kristal enerjisi? Onu denediler mi?

L: Hayır. O dönemde bu olasılığı keşfetmek akıllarına gelmemişti. Başka bir sistem arıyorlardı çünkü uzak mesafelere seyahat ettiklerinde bir ışık kaynağının menzilinden çıkmaları iyi olmuyordu.

D: Yani bu yeni maddenin çok kuvvetli büyültme özellikleri vardı. Doğru mu?

L: Hayır, maddenin kendisi bu özelliklere sahip değildi. Ancak zaten ellerinde olan büyültme becerileriyle bu maddeyi dönüştürebiliyorlardı. En az yükle uzun mesafelere yolculuk yapabilmelerinin mümkün olabilmesi için sahip oldukları sistem aracılığıyla bu granülleri dönüştürmek ve böylelikle küçük konteynırlarda depolanabilmelerini sağlamak onlar için çok basit bir işlemdi.

D: Bu noktada güç kaynağı yine ışık mıydı?

L: Evet, ışık gerekli ve kullanılıyor. Ancak bu granüller depolama için kullanılıyor. Enerji sistemlerinin tümündeki eksik parça buydu. Bu madde, daha önce araçlarını itmek için gereken kocaman paneller yerine enerjiyi çok küçük konteynırlarda depolamalarını sağladı. Bu, enerji sistemlerinde devrim yarattı ve onu çeşitli şekillerde kullanmanın yollarını buldular. Sadece taşıtlar için değil, çok çeşitli operasyonlar için de… Başta bu maddeyi sormadan aldılar. Ama daha sonra, zaman ilerledikçe onun için pazarlık yapmaları gerekti.

Yaptıkları şey keşfedilince bu maddeyi elde edebilmek için takas yapmak zorunda kaldılar. Ama öncesinde uzun bir süre buna gerek olmamıştı. Ne yaptıkları keşfedildiği zaman Dünya'da henüz yerleşimin olmadığı başka bir bölgeye gittiler. Ama Dünya üzerindeki nüfus arttıkça bu minerali elde edebilecekleri yerleşim olmayan bölge sayısı azaldı. O yüzden Dünya çapında birkaç hükümetle pazarlıklar yapıldı. Sadece tek bir bölgede bulunan bir hükümetle değil. Engelleneceklerinden korkuyorlardı. O yüzden de birkaç farklı yerle anlaşmalar yaptılar.

D: Anlattığın tarihsel akışa dönebilir miyiz? Bu maddeyi elde etmelerine yardımcı olmaları için insanlarla anlaşmalar yaptıklarını söylemiştin. Ve karşılığında onları türlü teknolojilerle, o dönemde yaşamlarını kolaylaştırmak için kullanabilecekleri bilgilerle ödüllendirdiklerini…

L: Bu doğru.

D: Peki bu anlaşmayı ne bozardı?

L: İnsanoğlunun fiziksel doğası gücün ve açgözlülüğün kendini ele geçirmesine izin verirse anlaşma bozulurdu. Bu teknolojiyi insanlığa yardımcı olmak yerine savaş ve yıkım için kullanmak istedikleri durumlarda… Bunlar olsaydı, insanlar buraya gelen varlıkları ele geçirmeye çalışırdı. Ve bu olduğunda, yeni bir nesil evrimleşip onlarla yeni bir anlaşma yapılana kadar başka yerlerden gelenler bir süre için burayı terk ederdi.

D: Yani Dünyalılar onlara herhangi bir amaçla ya da yararlı olsun diye verilen teknolojiyi alıp savaşmak gibi şeyler için kullanırsa… Demek istediğin bu mu?

L: Evet. Bu pek çok kez oldu, pek çok kez.

D: Kendilerine iyilik yapmaya çalışanları hedef almaya çalışmış olmaları garip geliyor insana.

L: Bu güce sahip olurlarsa yardım edenleri kontrol edebileceklerini ve onlara istediklerini yaptırabileceklerini düşündüler. Başka gezegenlerden gelen bu varlıkların ulaşabileceği tek kaynağın kendilerinde olduğunu sanıyorlardı ama yanılıyorlardı çünkü Dünya'nın başka yerlerinde de kaynaklar vardı.

D: Böyle bir durumda varlıklar geri mi çekiliyordu?

L: Evet. Orayı terk ediyorlardı. Ve pek çok kez, kural ihlallerinin derecesine göre, teknolojilerinin tümünü geri alıyor ya da yok ediyorlardı ki negatif bir amaçla kullanılmaları mümkün olmasın.

Bunu da insanların gerilemesi takip ediyordu. Bu tip durumlar bu Dünya'nın ömrü boyunca defalarca yaşandı. Görünen o ki insanlar daha yüksek bir seviyeye evrimleşiyor ve ardından gücün ve açgözlülüğün kendilerini ve öğrendikleri şeyleri tamamen ele geçirmesine izin veriyor. Sonra her şey yıkılıyor ve o zamana kadar kat ettikleri yolda çok, hem de çok geriye gidiyorlar.

Belli ki Bartholomew küçük parlak ışık varlıklarının dünyasına girdiğinde bizim zaman kavramımızın ötesine geçmişti, ya da daha doğrusu, orada zaman yoktu. Başlangıçta bilgi kaynağı Bartholomew'un zihniydi, yabancı arkadaşı tarafından verilmiş olan bilgilerdi. Bartholomew anlatmaya devam ettikçe normalde erişiminin olamayacağı, gelecek zamanlara ait bilgilere erişmeye başlamıştı. Gerçek anlamda zamanın ötesine geçmişti ve geçmiş, şimdi ve geleceğin bir olduğu bir yerdeydi. Günümüz zaman dilimiyle alakalı bilgilere nasıl erişebildiğine dair getirebileceğim tek açıklama bu. Zihni (Linda'nın zihniyle beraber) karmaşık ve gündemle alakalı gerçeklere erişme ve onları özümseme yeteneğini genişletmişti.

Ama bunları bu küçük varlıklara öğretmesindeki amaç neydi? Onlar günümüzdeki olaylarda nasıl bir rol oynayabilirdi ki?

L: İnsanlar geçmişteki kural ihlallerinden, belirli bir noktadan ileriye evrimleşmelerini sağlayacak kadar ders çıkaramadı. Bu, birçok yaşam boyunca geçerli olmuş çok ciddi bir sorun. Varlıklar, Dünyalılara evrimlerinde bu noktanın ötesine geçtikleri bir zamanda da yardım edebilmeyi umuyor. İnsanlar evrimlerinde bir kez bu noktanın ötesine geçebildiğinde, kendilerine daha ileriye gidecek fırsatı da tanımış olacak. Tek başına bu engel hep geçmiş hatalara geri dönmelerine neden oluyor. O yüzden şu anda burada toplandık. İnsanlığın evrim sürecinde ileriye doğru bir sıçrama gerçekleştirebilmesi için arayı kapatmanın bir yolunu bulmak için… Ve biz bunun gerçekleşmesine yardım ediyoruz. Bugün burada bulunan tüm varlıklar, bu uçurumu artık kesin olarak ortadan kaldırmak için yardımcı olmak istiyor. Ki böylece insanlık, onları her zaman ufukta bekleyen noktaya doğru evrimleşebilsin. Ama cehaletleri nedeniyle kendi kendilerine arayı kapatmaları bir türlü mümkün olmadı.

D: Bize bu konuda nasıl yardımcı olabilirler?

L: Yakında çok, pek çokları günlük meseleler üzerine çalışmak üzere

Dünya'ya gönderilecek. Üstü kapalı bir şekilde aydınlatmak, bir sevgi mesajı göndermek için… Ki bu konu artık kapansın. Birçok kişi Dünya'da kalmayı seçmeyecek. Ama seçenler çok çalışacak ve çalışmalarının karşılığında onlara harikulade şeyler bahşedilecek.

D: Yani bu küçük enerji varlıkları Dünya'ya yardım etmeye gelecek mi demek istiyorsun? (Evet) Bunu nasıl yapacaklar? Işıksal enerji formunda kalmaya devam edecekler mi?

L: Bazıları oldukları gibi kalacak. Diğerleriyse birden fazla insan bedenine girebilecek. Bir ışık varlığın, aynı anda on insan bedenine girme yetisi olacak. Ve insan bedenini aydınlatma, şimdiye kadar o beden için imkânsız olan düşünsel ve spiritüel bir gelişim sağlama yetisi de...

D: Dünya'da yaşayan ve başka bir ruh tarafından kullanılan bedenlere de girecekler mi?

L: Evet. Herhangi bir doğa kanununu bozmayacaklar ya da bedeni ele geçirmeyecekler. Sadece fiziksel bedenin kendisini aydınlatarak gelişmesini sağlayacak bir ışık parçacığı olacaklar.

D: Bir ruh olarak bedene gireceklerini ve bebeklikten itibaren bir hayat yaşamaya devam edeceklerini kastettiğini sanmıştım.

L: Hayır, hayır. Bu mümkün değil. Bu ışık varlıkları o kadar hafif ve evrimleşmiş halde ki fiziksel bir varoluş üstlenmeye ihtiyaçları yok. Bunun için tasarlanmadılar. Sizin varoluş kavramınızın ötesindeler. Sizin onları algılayacağınız gibi bir ruh değiller. Yaratımın tümü olan bir Tanrı'dan, Kaynak'tan evrimleşmiş ışık varlıklar onlar.

D: Ama bizim ruhlarımız da ondan evrimleşti.

L: Evet, bu doğru. Ancak "Tek Olandan" farklı, çok ama çok kaynak var ve hepsi de farklı amaçlar için farklı şekilde tasarlandılar. Ama yine de hepsi aynı şeyin parçası.

D: Ama insan bedenine kısa bir süre için girerlerse ona sahip olmayacaklarını ya da onu ele geçirmeyeceklerini, sadece yardım edeceklerini söylemiştin. Peki evrenin kanunlarına göre bunu yapmalarına izin var mı? Ben ruhu bedenin koruyucusu olarak düşünüyorum. Bedene başka bir şeyin de girmesine izin var mı?

L: Evet. Önceden girmesi konusunda anlaşmaya varılırsa girebilir. Bu ışık varlıklar o kadar saf varlıklar ki kendi isteklerini bir başkasına empoze etmeye kalkmazlar. Onların yardımını almayı sabırsızlıkla bekleyen birçok ruh olacak.

D: Bu izin iki varlık arasında bilinçli olarak mı veriliyor?

L: Hayır. Başka bir düzeyde veriliyor.

D: Yani bilinçli olan birey bunun gerçekleştiğinin farkında olmuyor mu?

L: Bu doğru. Bilinç düzeyinde bir şeyin değişmekte olduğunu fark ediyorlar. Ancak tam olarak ne olduğunu bilmiyorlar. Olanı bilinç düzeyinde de kabul edip evrime izin verdiklerinde cevabı bulacaklar ve o zaman sana anlattığım şeyi anlayacaklar. Başta sadece düşünce kalıplarında bir değişim hissedecekler. Ve bunun nedenini merak edecekler. Ama neden ve nasıl olduğu anlaşılmasa da değişmeleri gerektiği hissi çok güçlü olacak.

D: Ama bu tüm bireylerin başına gelmeyecek.

L: Hayır. Sadece bazılarına olacak ve onlar diğerlerini kendi düşünce şekillerine doğru çekecek. Bazıları da aksi yönde seçim yapacak. Bazıları değişmek istemez. Onlar bununla kıyasıya mücadele edecek ve bu çok zorluk ve acıya neden olacak. Ama negatif olan bu kişiler eninde sonunda dönüşümü gerçekleştirmek isteyen çoğunluk tarafından gölgede bırakılacak. Ve yaratılan yeni ortamda çok mutsuz olacakları için ayrılmaya zorlanacaklar.

D: Bunlar zaten böyle bir varlığın bedenlerine girmesi için anlaşma yapmayacak olan insanlar olacaktır herhalde.

L: Evet. Bu ışık varlıklarının hiçbir koşulda insan bedeninin, ruhunun ya da amacının bu yaşamdaki planına karışmayacağını netleştirmek istiyorum. Bu varlıklar sadece belirli bir gelişimin meydana gelmesini sağlamak için var. Bu zamana kadar belirlenmiş ya da üzerinde anlaşmaya varılmış olanı değiştirmek için değil.

D: Yoksa bu, bireyin özgür iradesine tecavüz olurdu.

L: Bu doğru. Bu varlıklar ilkel geleneklere geri dönülmesine neden olan toprak kaymalarının durdurulması için insanın uçurumu aşmasını ve bir daha açılmamak üzere o uçurumu kapatmasını sağlayacak kıvılcımlar sadece.

D: Deyim yerindeyse ruh formunda gelmelerinin nedeni bu mu? Fiziksel varlıkların bunu kendi kendilerine başaramamış olması mı?

L: Bu doğru.

D: Diğer varlıklar pek çok farklı yöntem denedi ve senin de söylediğin gibi gezegenin fizikselliğine kapıldıkları oldu. Ve başka şekillerde de başarısız oldular.

L: Evet. Ve bu ışık varlıklar o yüzden yaratıldı.

D: Bu görevi başka bir şekilde yerine getirmeleri için.

L: Evet. Bu varlıkların burada olmasının başka bir nedeni yok.

D: Bu yüzden mi Bartholomew'un onlara bizim dünyamızın tarihini anlatması gerekiyor?

L: Evet, bunun kaç kez yaşandığını bilmeleri gerekiyor. Sınırı hiçbir şekilde aşmamaları için insan doğasını tüm yönleriyle anlamak zorundalar. İnsan unsuru bunu kendisi için başarmalı.

D: Bu varlıkların, deyim yerindeyse, bedene giriş yapabilmesi için kişinin o dönemde daha açık mı olması gerekiyor? (Evet) Bunun belli bir şekilde mi gerçekleşmesi gerekiyor? İnsanın bilinçaltında savunma sistemlerine doğal olarak sahip olacağını düşünüyorum da…

L: Evet. Bu çok basit bir şekilde gerçekleştirilen bir geçiş olacaktır. Bunun için tek gereken gelişme arzusunun olmasıdır. Bu içeri girme ya da ele geçirme değil bir karışma, birleşme, eklenme, kaynaşmadır. Gelişme arzusunu azaltmak yerine arttıran bir unsurun eklenmesidir.

D: Bu başka şekilde yapılamıyorsa eğer böyle yapılması insana mantıklı geliyor. Bu şekilde yardımcı olmak için Dünya'ya gelmeyi planlayan başka ruhlar ya da varlıklar da var mı?

L: Şimdi bekleyip görme zamanı. Konseyin umudu, Dünya varlıklarının evrim geçirmesi ve böylece diğer yerlerden birçok varlığın Dünya'ya gelip gidebilmesinin mümkün olması. Ve gizlidense açık bir politika üzerine kurulu bir ticaret ağının kurulması. Dünya aslında ziyaretlere çok daha açık bir yer haline gelebilir.

Çalışmalarımın başlarında bu bilgiyi aldığımda bunun çok karmaşık olduğunu düşünmüştüm ama bu bilgi yıllar içinde dünyanın her yerinde yaptığım pek çok farklı seansla da desteklendi.

2. KISIM

KORUYUCULAR'DAN DEVAM ETMEK

BÖLÜM 4

JANICE'İN DAHİL EDİLMEMİŞ METİNLERİ

Koruyucular (The Custodians) kitabımda UFO'lar ve alıkonma olasılığı barındıran vakalar üzerine yaptığım araştırmalarıma odaklanmıştım. Kitap, bu alanda çalışmaya (çoğu araştırmacıda da olduğu gibi) basit gözlemler, araç inişleri ve alıkonma vakalarıyla başladığımı açıklıyordu. Çalışmalarımın basitten karmaşığa doğru gelişimini izliyordu. Kitabın son kısmı, 1980'lerin sonuyla 1990'ların başında Little Rock Arkansas'ta yaşayan genç bir kadınla gerçekleştirdiğim çalışmayı içeriyordu. Genç kadın, dünya dışı varlıkların sadece farklı gezegenler ve galaksilerden değil, farklı boyutlardan da geldiğini keşfetmemi sağlayan çok değerli bilgiler vermişti. Çalışmada bana sundukları bazı kavramlar ufkumu genişletmişti çünkü bunlar daha önce başkaları tarafından aktarılmamış olan bilgilerdi.

Janice ile çalışmalarımızda acayip bir fenomen gerçekleşiyordu. Seansa başlayıp Janice mümkün olan en derin trans halindeyken (uyurgezerlik düzeyi) kişiliği kayboluyor ve başka varlıklar onun aracılığıyla konuşuyordu. Bu varlıklar genelde Janice'in alındığı uzay aracındaki varlıklar oluyordu. Bu ilginç fenomen çalıştığım başka deneklerle de yaşanıyordu. Bu varlıklara doğrudan bağlanmamı sağlayan bir iletişim hattı geliştirmiş gibiydim. Janice'ten gelen bilgiler o kadar çoktu ki *Koruyucular* kitabının çoğu bu bilgilerden oluşuyordu. Bu varlıklar tüm sorularımı cevaplıyor ve çok çeşitli konularda bilgiler veriyordu.

Koruyucular kitabının fazlasıyla uzayacağından endişeleniyordum ve o nedenle bazı bilgilerin çıkarılması gerekeceğini biliyordum. Seanslar sırasında bazı noktalarda Janice'in UFO'lar ve uzay araçlarından uzaklaşarak çok daha karmaşık metafizik konularla ilgili keşfedilmemiş alanlar hakkında bilgiler aktardığını fark etmiştim. Artık sadece uzay gemilerini kullanan ve Dünya projesiyle ilgili deneyleri yürüten varlıklarla iletişim kurmuyorduk; çok daha ileri düzeyde varlıklarla, uzaylı varlıkların aşina olduğu ama bizim varlığından hiç haberdar olmadığımız varlıklarla temas kurmuş gibi görünüyorduk. Durum böyle olunca bu kısımları kitaba dahil etmemeye karar verdim. Böylece kitabın konusuna sadık kalabilir ve odağını dünya dışı varlıklarla ilgili çalışmalarımda tutabilirdim.

Yıllardır normal regresyon seanslarım sırasında da paranormal alana

girdiğimiz durumlar olduğu için bu konuda çok bilgi biriktirmiştim. O sırada yazmakta olduğum kitapların konusuna sadık kalmak için bu kavramları o kitaplara dahil etmemiştim. Üstelik edindiğim bazı bilgileri sırf ben kavrayamıyorum diye de yok edemezdim. O yüzden bu bilgileri, kavrayışımın gelişmesiyle birlikte ileri bir tarihte daha değerli hale geleceklerini bilerek bir kenara koydum. Toplumun genelinin bu bilgileri kavrayabilecek noktaya gelip gelmeyeceğini ya da gelirse bunun ne zaman olacağını bilmiyordum. O yüzden sadece bu bilgileri topladığım bir kitap yazmaya karar verdim ve böyle bilgilerle zihinlerini genişletmek isteyecek insanlar olacağını umdum. Zira bu bilgiler benim zihnimi kesinlikle genişletmiş ve düşünce şeklimi değiştirmişti. Kendimden emin bir şekilde tüm bilgilere sahip olduğumu ve evrenin işleyişini anlamak için bir yöntem geliştirdiğimi düşündüğüm her seferinde "onlar" sinsice kavramları daha da genişleten bilgiler sunuyor ve aklımın bambaşka bir yöne doğru keşfe çıkmasına neden oluyordu. "Onlar" bunu her zaman son derece nazikçe yapıyordu. Beni korkutmadan, her seferinde az miktarda bilgiyi bana kaşıkla yedirerek bir sonraki iştah kabartıcı lokmayı sindirebilmemi sağlıyorlardı. Onlara karşı çıkabilirdim. İnançlarıma meydan okunmasını istemediğimi, kendi teorilerimle rahat ettiğimi ve düşünce şeklimin değişmesini istemediğimi söyleyebilirdim. Ama ben bunları söyleyemeyecek kadar meraklı bir insanım. Heyecan verici bu yolculukta bir sonraki dönemeçte neyle karşılaşacağımı merak ediyorum. Karşılaştığım şey benim için kavraması güç olsa bile belki anlayanlar olacaktır diye düşünüyorum. O yüzden de benim keşiflerimin hedef kitlesi, zihinlerinin bir lastik gibi eğilip bükülecek kadar esnemesini sevenlerdir. Kitaplarım insanları düşünmeye sevk etmek içindir.

***

Janice ile yaptığım seanslar 1980'lerin sonuyla 1990'ların başında, Nostradamus ile ilgili materyalim üzerinde yoğun şekilde çalışmakta olduğum sırada gerçekleşti. 1986 senesinde Arkansa'tayken benden bir UFO araştırmacısı olmam istenmişti ve bu büyüleyici konuyla ilk tanışmam bu şekilde oldu. Bununla ilgili her şey *Koruyucular* kitabımda anlatılıyor. Mükemmel denekler olduklarını kanıtlayan ve muhteşem bilgiler sunan iki kadınla çalışmak için Arkansas'ın kuzeybatısındaki dağlarda bulunan evimden Little Rock'a gidiyordum. Yolculuk arabayla dört saat sürdüğü için her gidişime mümkün olduğunca çok seans

sığdırmaya çalışıyordum.

Little Rock'a gittiğimde üst katında seanslar için gerekli olan mahremiyeti sağlayan bir yatak odası bulunan arkadaşım Patsy'nin evinde kalıyordum. Janice de oraya geliyordu ve bir gün içinde birkaç seans yapmaya çalışıyorduk. Seanslar gece geç saatlere kadar sürdüğü için yolculuklarımdan birinde günde üç seans yapmanın hem onun hem de benim için fazla olduğunu gördük. O günden sonra ikimize de fazla yük bindirmeden ne kadar seans yapabileceğimizi görmeye çalıştık.

1990'daki ziyaretlerimden birinde Janice'in bir ay önce yaşadığı ama hatırlamadığı kayıp zaman diliminde neler olduğunu keşfetme niyetindeydik. Bir cumartesi günü Little Rock'ın biraz dışında bulunan bir evde arkadaşlarıyla akşam yemeğine davet edilmişti. Evden çıkmadan önce getirmesini istediği bir şey olup olmadığını sormak için arkadaşını aramış ve ardından otobana çıkmıştı. Eve ulaştığında arkadaşı ona çok kızgındı. Parti bitmişti ve misafirler evden ayrılıyordu. Arkadaşı, "En azından arayıp geç kalacağını haber verebilirdin!" diye çıkışmıştı. Janice arkadaşının neden bahsettiğini anlamamıştı. Ta ki evden çıktığından beri aradan dört saat geçmiş olduğunu anlayana kadar…

Bu olay Janice'in aradan geçen kayıp birkaç saatin farkında bile olmadığı, *Koruyucular* kitabımda geçen iş yemeği olayına çok benziyordu. Bu durum sosyal hayatında kesinlikle sorun yaratmaya başlamıştı. Janice, bu gariplikleri arkadaşlarına açıklamak zorunda kalacağı mahcup edici durumlara düşmemek için sosyal etkinliklere katılacağına dair sözler vermekten kaçındığı bir noktaya gelmişti. 1989'da Janice ile çalışmaya başlayıp otoyoldan alındığını (arabasıyla birlikte) ortaya çıkarana dek kendisi de bu duruma bir açıklama getiremiyordu. Alındıktan sonra kafası karışmış ama hayatından yok olan geniş zaman diliminden bihaber bir şekilde tekrar otoyola bırakılıyordu.

Yaptığımız çalışmada, bilinçli zihni farkında bile olmasa da, Janice'in ömrü boyunca dünya dışı varlıklarla iş birliği içinde olduğunu keşfettik. Deneyimleri erken dönem üreme deneylerine katılmaktan, devasa ve muhteşem "ana" gemide evrenle ilgili dilediği konu üzerine dersler gördüğü ileri seviye sınıflara katılmaya kadar gitmişti. Tabii ki tüm bu öğrenim süreci bilinçli zihnine hiçbir zaman açık edilmemişti. Açığa çıkarılmalarının uygun olacağı zamana kadar bilinçaltında saklanıyorlardı. Bir yanı başka bir düzeyde başına önemli şeylerin geldiğini hep bilmiş ama bu durum uyanık olduğu normal hayatındaki kafa karışıklığını gidermeye yardımcı olmamıştı.

Seansa Janice'i anında derin bir transa sokan anahtar sözcüğünü kullanarak başladım. Ardından onu kayıp zaman olayının gerçekleştiği ana geri götürdüm.

Evden ayrılmak üzere hazırlandığı anın detaylarını yeniden yaşadı ama içinde bir huzursuzluk vardı çünkü bir şeyler olacağını hissediyordu. "Arkadaşlarımın varlığını hissedebiliyorum. Günlerdir buradalar. İçime doğan şey… Çalışma yapacağımı biliyordum ve akşam yemeğine gitmek istemiyordum çünkü orada insanlar olacaktı. Ve deşifre olmak istemiyorum. Bu özel kalması gereken bir şey, anlayamayacak bir grup insan tarafından sansasyon haline getirilecek bir şey değil. O yüzden de gitmek istemiyorum çünkü bir deneyim yaşayacağımı biliyorum. Zamanının geldiğini hissediyorum ama ne zaman olacağını bilmiyorum. O nedenle evde kalmam gerektiğini ve böylece olayın kendi başıma olduğum bir yerde gerçekleşmesini sağlamayı düşündüm."

Bu hisler bilinçaltı düzeyde yaşanmış olmalıydı çünkü normalde Janice sadece bir olayın yaşanmasından önce neden kaynaklandığını ya da ne anlama geldiğini bilmediği bir huzursuzluk yaşıyordu. Bu durum, uyanık olan bilinçli zihninin erişemediği başka bir düzeyde gerçekleştiği için aradaki bağlantı hiçbir zaman net olmamıştı. Kayıp zaman dilimleriyle ilişkilendirilmeleri çok sonra mümkün olacaktı.

Evden çıktı ama huzursuzluk devam etti. "O garip hisleri duyumsamaya başlamıştım. Ama bu hisler varken araba kullanmanın sorun olmayacağını daha önce öğrenmiştim. Kaza yapmaktan filan korkmama gerek yok. Başlarda bazen araba kullanacak halde olmadığımdan korktuğum oluyordu. Bilememek korkutucu geliyor." Otoyolda pek de uzun bir yol gitmemişti ki "Ah! İşte oradalar!" diye fısıldadı. Yüz ifadelerinden bir şeyler olduğu anlaşılıyordu.

J: (Hayranlık içinde) Devasa! Devasa bir gemi! Tam önümde ama benden yukarıda. Ona bakıyorum ve aklımdan "Ne çıkışı?" sorusu geçiyor. Sadece birkaç dakika önce otobandaydım ve karşıma bu çıktı.

D: Etrafında başka arabalar da görüyor musun?

J: Başka arabaların da olduğunu biliyorum ama sanki bir tek ben varmışım gibi hissediyorum. Daha iyi bir tabirini bulamadığım için sanki bir koridordaymışım gibi diyebilirim. Sanki kendi "alanımdaymışım" (uzayımdaymışım) ve bu alan diğer arabaların alanından ayrıymış gibi…

Bu tip olaylar sırasında gerçekleşen dış dünyadan ayrılma ve etraftan kimsenin olan biteni görmemesi fenomeni *Koruyucular* kitabında da ele alınmıştır. Öğrendiklerime göre bu tip olaylar bireysel deneyimlerdir ve ilgisi olmayan kişiler tarafından gözlemlenememektedir.

J: Daha önce büyük gemiler gördüm ama bu devasa boyutta. Vay be! (Hayran kaldığı belliydi.) Gökyüzünün bulutlu bir gündeki görünüşü gibi gri renkte. Üzerinde farklı kümeler ya da sıralar halinde küçük pencereler var çünkü gemi birkaç katlı. Gerçekten çok büyük!

D: Peki sonra ne oluyor?

J: Bipleniyorum. (Ne demek istediğini anlamamıştım.) Hooop! Parmaklarını şıklat ve bip diye ordasın. Puf! Anında olan bir şey. Neredeyse düşünce hızında. Bir an otobandaydım ve sonra değildim. Yukarıdaydım.

D: Araban da mı yukarıda?

J: Ah, evet.

D: Bana ne gördüğünü anlat.

J: Sanki orada sana ait bir şehir varmış gibi. O kadar büyük ki… Ve arabayı orada bırakıyoruz ve ben onlarla gidiyorum. Yani orada seni bekliyorlar ve seni alıp gitmen gereken yere götürüyorlar. Bu yer o kadar büyük ki içinde kaybolursun. Kendi başına yolunu bulamazsın. O kadar büyük.

Janice'e eşlik edenler onu garip bir aletin üzerine çıkması için yönlendirdiler. "Eğimli duruyorsun. Tek başına bir koltuğa benziyor. Kablolar yok. Kablolar nerede diye bakıyordum."

Ardından içine hızla bir nefes çekti ve rahatsızlık duyuyormuş gibi göründü. Aşina olmadığı fiziksel bir his deneyimlediğini görebiliyordum. Nefesi kesilmiş gibi görünüyordu. "Nasıl böyle gidebilir? Çok hızlı hareket ediyor."

Başının dönmeye başladığını söylediği için fiziksel olarak duyumsadığı hisleri yatıştıracak telkinlerde bulundum. Çok hızlı gitmenin nasıl bir his olduğunu tarif ettiği birkaç saniye boyunca gerçek anlamda nefes nefese kalmış haldeydi. Bir yandan soluklanmaya çalışırken bir yandan da aralıklarla sesli nidalarda bulunuyordu. Roket hızıyla içinden geçmekte olduğu alanı tarif etmekte zorlanıyordu çünkü etrafındaki her şey sadece bulanık renklere dönüşmüştü ve duyumsadığı hisler ağır basıyordu.

J: Aman tanrım! Aaaah! Çok hızlı gidiyordu. Gerçekten çok ama çok hızlı. Bedenimde garip hisler var. (Neredeyse histerik bir gülüşle) Ah, her yanım karıncalanıyor.

Janice derin nefesler alırken ben de kendini iyi hissetmesi için telkinlerde bulunmaya devam ettim. Duyumsadığı hislerin dinebilmesi için onu ileriye götürerek bir yere varmasını sağlamaya çalışıyordum. Birkaç saniye sonra nefes alış verişi normale dönmeye başladı. Ve ardından yaptığı uyarı beni şaşırttı.

J: (Fısıldayarak) Çok yüksek sesle konuşuyorsun. Çok yüksek!

Bu şaşırtıcıydı. Sesimin seviyesini yükseltmemiştim. Zaten sesinin seviyesini değiştirmek trans halini bozabileceği için böyle bir şey yapılmaz.

J: Sesin adeta megafondan geliyor gibi.

Of çekiyor ve inliyordu. Belli ki bu hızlı yolculuğun ardından kendini toparlamaya çalışıyordu. Sesimi normal bir şekilde algılayacağına dair telkinlerde bulundum.

J: Teşekkürler. Bir an için megafondan gelir gibiydi.
D: Araç yavaşlarken etrafında ne görüyorsun?
J: Benim zihnimde henüz yavaşlamadı. Fiziksel olarak ben yavaşladım ama hâlâ çok hızlı. Hâlâ çok hızlı.
D: Artık her şey normale dönüyor çünkü senin herhangi bir rahatsızlık hissetmeni istemiyoruz.
J: Bu rahatsızlık gibi bir şey değil. Yanlış anlamayın. Bunu hissetmek gerekiyor olabilir. Bunu ben istediğim için buradayım. Rahatsızlık değil bu. Bu bir deneyim. Bunu burada (Dünya'da) yaşayamazsınız. Ah, tanrım, çok hızlıydı! Işık hızını geçmek için çok hızlı gitmeniz gerekiyor, anlıyorsunuz ya.
D: Ama bu hız, bu fiziksel bedeni rahatsız etmiyor öyle mi?
J: Fiziksel beden buna göre ayarlandı tabii. Dayanıklılığı... Bunun için başka bir kelime daha var, ayarlanma kelimesinden başka, ama ne olduğunu bilmiyorum.

Tekrar sık nefesler almaya başladı. Ardından kendisine sıcak bastı ve üzerine örtülmüş olan örtüden kurtulmak için kıpırdandı. Ona yardım ettim. Bu durum bazen yaşanır ve genellikle enerjide dalgalanma olduğunun göstergesidir. Denek kimi zaman sıcak basmasından üşümeye ve tekrar sıcak basmasına geçebilir. Janice sanki hâlâ hızlanmayı hissediyormuş gibi birkaç saniye daha değişkenlik gösteren rahatsızlık hislerinden geçti. Bense hikâyenin geri kalanına devam edebilmemiz için hâlâ onu yolculuğunun sonuna götürmeye çalışıyordum. Birkaç saniye daha telkinlerde bulunduktan sonra Janice derin bir nefes aldı, rahatladı ve çok zarif el hareketleri yapmaya başladı.

D: Bu hareketleri neden yapıyorsun?
J: (Yumuşak bir şekilde) Bu bir selamlama.
D: Kimi selamlıyorsun?
J: Bir varlığı.

El hareketlerine, neredeyse karşısındakine büyük bir saygı duyuyormuşçasına devam etti ve karşısındaki varlık da aynı hareketleri yapıyormuş gibiydi. Neredeyse benim varlığımı unutmuş şekilde hareketlerine konsantre olmuştu. Onu konuşturmaya devam etmeliydim. Ondan varlığı tarif etmesini istedim.

J: Varlık ışıktan bir alan, ama bu bir beden. Sanki henüz maddeleşmemiş gibi. Işık çok parlak. Bu ışık, renklerin yokluğu. Bu ışığı görseniz, gördüğünüz en parlak ışık olduğunu söylerdiniz.
D: Bu varlık seninle konuşuyor mu?
J: Evet. Bir tür talimat veriyor gibi. Açıklamalar ve direktifler.
D: Varlığın söylediklerini tekrar edebilir misin?
J: Yani, onları duymuyorum. (Yılgınlıkla iç çekme.) Sözcüklere dökülmüş değiller. Bir toz bulutunun geldiğini görmek ya da gelip senin içine girdiğini hissetmek gibi bir şey bu. Yani, insanın beyninden daha fazlası. Daha fazlası.

Daha önce pek çok okurdan, bilgileri doğrudan beyinlerine giriyormuş gibi görünen semboller vasıtasıyla aldıkları acayip deneyimlerle ilgili mektuplar almıştım. Bu genellikle bir UFO gözlemi sırasında ya da sonrasında karşılaşılabilen bir durumdur. Bunun dışında aynı şeyin, kişi bir

yatakta ya da kanepede uzanırken pencereden sızan bir ışık huzmesiyle geometrik şekillerin belirerek kişinin beynine giriş yapmasıyla gerçekleştiği de görülmektedir. İnsanlardan, bunlara fantezi deyip geçemeyeceğim kadar çok benzer hikâye aldım. Uzaylıların, bilginin hücresel düzeyde çok hızlı bir şekilde iletildiğini açıkladığı bu durum *Koruyucular* adlı kitabımda da anlatılmıştır. Bilginin gelecekte ihtiyaç duyulduğu zaman bilinç yüzeyine çıkacağını ve bilgiyi alanın bu bilginin nereden geldiğine dair fikri bile olmayacağını anlatmışlardır.

D: Direktiflerin neyle ilgili olduğunu biliyor musun?

J: (İç çekme) Bilemeyeceğim kadar hızlı oluyor.

D: Belki de çok büyük miktarda bilginin aktarılabilmesinin tek yolu budur. Doğrudan bedene ve zihne girerek...

J: Bilgi her yerde. Bir süngermişim gibi hissediyorum.

D: Bu varlığın huzurunda kendini rahat hissediyor musun?

J: Onun huzurunda olmak insanı mütevazi olmaya itiyor. Onu görmek istedim ve o da bir insana dönüştü. Işık, isterse bir insan da olabiliyor. İstediği her şey olabiliyor. Vay canına! Ooo! Bir insan olarak karşımda duruyor. (Hayranlıkla) İnsana benziyor ama farklı. Yumuşak bir ışık gibi olabiliyor. Cildinin yumuşak olduğunu anlayabiliyorsun. Bir ışık varlığı gibi... Buzlu camdan bir ampul gibi.

D: Yani yüzü ve bedeni ışıktanmış gibi görünüyor mu demek istiyorsun? (Evet) İçeriden dışarıya doğru parlıyormuş gibi mi?

J: Evet. Ona "Sen sadece ışık mısın? Olduğun tek şey bu mu? Sadece ışık mı?" diye sordum. Ve gözlerimin önünde şekil değiştiriverdi. Buna tanıklık etmek çok etkileyiciydi. Bir ışığın bir insana dönüşebileceğini idrak etmek.

D: Ona kim ya da ne olduğunu sorabilir misin?

J: Hayranlıktan ağzım açık kaldığı için sormuyorum. Sanki sessiz olman gerektiğini biliyormuşsun gibi bir his bu. (Söylenenleri dinliyormuş gibi göründü.) Sana bir şeyler oluyor. Sana bir şeyler oluyor ve bir şey söylemek gevezelik olur. Konuşmuyorsun, o kadar. Konuşuyorsun ama benim bildiğim bir şekilde değil. Sadece olması gereken ne varsa olmasına izin veriyorum çünkü bu başka bir şeyle ilgili.

D: Pekâlâ, hadi ilerleyelim. Bu sekansı hızlandırabilirsin. Olan tek şey bu mu? Sadece onunla duruyorsun ve bilgiyi mi emiyorsun?

J: Hayır. Başka bir yere gittik.

D: Koltuktan kalktın mı?

J: O zaman koltukta oturmuyordum. Oranın neresi olduğunu bilmiyorum. Gezegene ya da orası her neresiyse oraya gittik. Artık bir araçta değiliz.

Belli ki koltuk onu araçtan çıkarıp başka bir yere götürmüştü. (Ya da başka bir boyuta mı?)

J: (Derin bir iç çekiş) Burası çok parlak. O kadar parlak ki neredeyse gözlerinizi acıtıyor. Çok sessiz. Şehir turu diyebileceğimiz bir tura çıktık. Hareket şeklimiz ilginçti çünkü yürümüyorduk. Sadece hareket ediyorduk. Kablo yoktu. Ben kablo arıyordum. (Kendi kendine gülme) Kolayca akıyoruz. Tümsek filan yok. Sadece havanın içinde ilerliyoruz.

D: Bana o varlık seni gezdirirken neler gördüğünü anlat.

J: Bilmiyorum. (Gördüğü şeyleri açıklayamadığı zamanlarda canı sıkılabiliyordu. Onları anlatacak kavramlara sahip değildi.) Işık. Ve insan ışığın içinden ilerliyor. Ve sonra ışık değişiyor çünkü farklı ışık alanları var. Ve sonra onun içine ilerliyorsun ve o da, katılaşmıyor ama bir alanken bir şeye dönüşüyor. Ve sonra başka bir alana ilerliyorsun ve o da dönüşüyor.

D: Neye dönüşüyor?

J: (Açıklamakta zorlanıyordu) Yani, bir alt bölüme ilerliyorsun, sonra o değişiyor ve başka bir tanesinde oluyorsun gibi ama daha farklı.

D: Yani binalar ya da nesnelerden mi bahsediyorsun?

J: Bunlar bina değil ama onların içinde yaşadığı şey.

D: Yani sana bu ışığın içinde yaşadıkları yerleri mi gösteriyor?

J: Işık, şeyin bütünü... Of! Bunu açıklayamıyorum.

D: Bunlardan birini bana tarif edebilir misin?

J: Mümkün değil çünkü benzetme yapabileceğim bir şey yok. Bu daha önce hiç görmediğim bir şey.

D: Peki ben, duvarları ya da ona benzer şeyleri olan bir konteynır gibi bir ev ya da bina hayal ediyorum. (Yüz hareketlerinden öyle olmadığı anlaşılıyordu.) Öyle bir şey değil mi?

J: Hayır. Yani ışığın bir insana dönüştüğü bir ev gibi. Ve sen de o ışığı tanıyorsun... Bunu tarif edemiyorum.

D: Cevap verebilmek için o varlıktan yardım isteyebilir misin? Eminim

onun bu sorulara cevapları vardır ve belki sende de açıklamak için gereken kelime dağarcığı. (Uzun bir sessizlik)

Başka vakalarda böyle olmuştu. Deneğin sağlayamadığı bir açıklamaya ihtiyacım olduğunda diğer varlıktan yardım istersem o varlık devreye girebiliyordu.

J: Bunları anlamanın zamanı gelmedi.
D: Peki sana bunları neden gösterdiğini söyler mi?
J: Bu, ilk adım.
D: Neyin ilk adımı?
J: Bilmiyorum.
D: O sana söyleyebilir mi?
J: Zamanı gelmedi.
D: Bu yer Dünya'da değil, değil mi? (Hayır) Başka bir gezegende mi?
J: Onlar bunlara gezegen demiyor.
D: Ne diyorlar?
J: Şu anda söyleyemem.
D: Bunlar fiziksel mi peki?
J: Bununla neyi kast ediyorsunuz?
D: Ben Dünyamızı fiziksel, katı bir şey olarak değerlendiriyorum. Ona dokunabiliyorsun. (Derin bir iç çekiş) Yani burası daha mı farklı?

Konuşan ses değişti. Janice'inki kafası karışık ve tereddütlüyken bu ses daha akıcı konuşuyordu. Daha otoriterdi. Belki şimdi sorularıma cevap alabilirdim. Daha önce cevapları verebilen bu sesti. Bu, Janice'in bilinçaltı mıydı? Yoksa başka bir varlığın zihni miydi?

J: Bu farklı bir gerçeklik ve farklı bir boyut. Ve... (Kafası karışmış şekilde) Katı olarak değerlendirilmiyor.
D: Yani burası farklı ama yine de gerçek. (Evet) Peki orada yaşayan insanların, varlıkların, bedenlere ihtiyacı var mı? (Hayır) Janice'e gösterilen bir beden miydi?
J: Evet. Bedenlerimiz gösterilebilir olduğundan ona gösterilen bir bedendi. Bu sürdürdüğümüz bir görünüm değil.
D: Janice'in bedeni gibi katı, fiziksel bir beden değil yani öyle mi? (Hayır) Peki bunun nedeni bir bedene ihtiyaç duymamanız mı?
J: Doğru.

D: Anlamaya çalışıyorum. Bulunduğunuz bu yer, evrimsel açıdan daha ileri bir varoluş mu?

J: Evrimsel açıdan çok daha ileri bir varoluş.

D: Boyutların bazıları bana anlatılmıştı. İnsanların fiziksel bedenlerini Dünya'da bırakıp gittikleri ruhsal planlar gibi. Bu da onun gibi bir şey mi yoksa farklı mı?

J: Onun gibi.

D: Ama bana anlatılandan evrimsel açıdan daha ileri, öyle mi?

J: Sorunu anladığımı söyleyemem.

D: Çalışmalarımda insanlar, fiziksel boyutu terk ettiklerinde, deyim yerindeyse öldüklerinde, ruhlarının ya da özlerinin farklı boyutlara gittiğini bildirdiler. Ve kimi zaman bu boyutlar Dünya'ya çok benzer oluyor ama farklı bir spektrumda... Ve bazen de daha yükseğe çıkıldığında bu nesneler, ya da adına ne derseniz, değişiyor. (Başını iki yana salladı.) Burası öyle değil mi?

J: İşlevlerin bazıları için aynı terimler kullanılabilir, yani ilgili özellikler, sana sözü edilen bu boyutlara kendilerini ödünç olarak verenlerdir. Ancak varoluşun sonsuzluk noktası olan bu noktada kişinin bir eve ihtiyacı yoktur. Bedene ihtiyacı yoktur. Zira burada varoluş çok daha farklı bir... (Yumuşak bir şekilde) Terminoloji pek...

D: Doğru kelimeleri bulmanın zor olduğunu biliyorum. Ne olabilir... Titreşim mi? Frekans mı?

J: (Emin bir şekilde.) Titreşim! Tam olarak doğru değil ama sizin bağlantı kurabileceğiniz bir unsur olması açısından biz titreşimi kullanacağız. Çünkü şu noktada senin kavrayabildiğin, benim sana anlatmaya çalıştığım şeyle karşılaştırıldığında aklın alamayacağı bir şey. Ve söylemeye çalıştığım şeyin anlaşılabilmesi, evrimde gelinen noktaya bağlı. Ve bir de bunu sizin dilinizle iletmeliyim. Ama bu sözcükler yoluyla yapılabilecek bir şey değil.

D: Dil yetersiz. Bu bana daha önce de söylenmişti.

J: Bunu başka bir şekilde de yapabilirdim, ama senin için, şu noktada böyle bir şey gerçekleşmeyecek.

Daha önce doğrudan benim aracılığımla da (kanallık yoluyla) iletişim kurabileceklerini belirtmişlerdi, ama objektif bir bilgi aktarıcısı olarak kalabilmek için ben bu yöntemi tercih etmiştim. Belki de bu varlık, sembolleri doğrudan benim zihnime koyma yöntemini kast ediyordu. Ki

öyle bir durumda bilgileri seçip çıkarma ve anlamlarını başkalarına iletme kabiliyetim sınırlanırdı.

J: Diller çok sınırlayıcı. Bizim insanlarımızın kullandığı iletişim şekli dilden çok daha farklı.
D: Janice çok fazla bilgi aldığını, bilgi akışını bir sünger gibi çektiğini söyledi. Sizin iletişim şekliniz bu mu?
J: Yöntemlerden biri bu. Bilgilerin özümsenmesinin çok kapsamlı ve çok yoğun bir yolu.
D: Başka hangi yöntemleri kullanıyorsunuz?
J: Sanıyorum sana... Sembollerden bahsetti. Ama doğru kelime bu değil.

Varlık, derin gevşeme halindeyken Janice'e gelen sembollerden bahsediyordu.

D: Ama bu, bizim sınırlı kapasitemizle kavrayabildiğimiz bir kelime. Bizim bu sembolleri yorumlayabilmemiz mümkün mü?
J: Buna benim dışımda biri tarafından karar verilecek.
D: Peki Janice'e neden bu bilgileri verdiğini söyleyebilir misin?
J: Şu noktada buna izin yok. Seni daha yakından tanımalıyım.
D: Bu benim için hiç sorun değil.
J: Ve onun da bunları duymaya hazır olması gerekli.
D: Evet çünkü çoğu zaman hazır değilken duyduğun şeyler çok sarsıcı olabilir.
J: Doğru.

Ses giderek derinleşiyor ve Janice'in normal sesinden daha erkeksi bir sese dönüşüyordu.

D: Bu bilgileri ona bilinçaltı düzeyinde verdiğinizi söyleyebilir miyiz?
J: Hem bilinçaltıyla hiçbir ilgisi yok hem de tamamen bilinçaltıyla ilgili. Çünkü sana benliklerden bahsederken biz bilinçaltı, bilinç, fiziksel, fiziksel olmayan ve varoluşun tüm halleriyle ilgili konuşuyor oluyoruz.
D: Yani bu konu bizim kavrayabileceğimizden çok daha karmaşık ve sınırsız bir konu.
J: Belki.

D: Peki bu bilgi Janice'in daha sonra ihtiyaç duyacağı bir bilgi mi?
J: Kesinlikle öyle.
D: Bu dünyevi hayatında ona yardımcı olacak bir bilgi mi?
J: Kesinlikle öyle.
D: Başkalarına da yardımı dokunacak bir bilgi mi?
J: Kesinlikle öyle.
D: Daha sonra bu bilgiyi paylaşmamıza izin verilecek mi?
J: Bilgi evrim geçirecek ve açığa çıkarılacak. Ama bu doğru zamanlamayla olacak. Bilginin bir kısmı doğal bir şekilde ortaya çıkacak. Bir kısmınaysa senin erişmene izin verilecek. Yani belki de senin sorunun cevabı "evet" ama şu anda değil.
D: Peki. Ben sabırlıyımdır. Bilgiyi yazıya dökme niyetindeyim ki başkaları da onu paylaşabilsin ve herkese yararı dokunsun.
J: Bu birçok değişik faktör tarafından belirlenecek. Soruna "evet" cevabını veremiyorum çünkü bu çeşitli gezegensel ve boyutlararası etkileşimlerin sonucunda belirlenecek.
D: Dünya'daki insanlara yararı dokunacaksa bu bilgiyi edinmemize izin verilir diye düşünmüştüm.

Ses artık sadece erkeksi değildi; yaşlı ve çok bilge bir sese de dönüşmüştü. Kelimeler çok dikkatli ve hatasız bir biçimde ifade ediliyordu. Arada sırada doğru kelimeyi ararken bir duraksama ya da mırıldanmalar olabiliyordu. Tereddüt olan tek anlar bunlardı. Kendimi derin bir bilgeliğe sahip bir varlığın huzurundaymış gibi hissediyordum.

J: Şu anda olduğu gibi gelecekte de bunun bir yararının dokunmayacağı Dünya insanları olacak. Bu bilginin zarar vereceği insanlar... Zarar vereceği derken bilginin hiçbir parçasını anlayacak ya da özümseyecek kadar hazır olamayacaklarını kast ediyoruz. Ve bu nedenle bunu varlıklarına entegre edebilecek ve özümseyebilecek nadir bireyler dışında bilgi ortaya çıkarılamaz. Ve bu bireylerden... Gezegeninizde pek fazla sayıda bulamıyoruz. Dolayısıyla ileride bu sonsuzluk noktasına gelirsen, elde edeceğin herhangi bir bilgiyi korumayı bilmen şart.
D: O noktaya başka bir zamanda geleceğimi mi düşünüyorsunuz?
J: Bu biz ilerledikçe belirlenecek. Şu noktada etkileşimimiz sırasında pek çok şeyi seninle konuşma yetkisine sahip değilim. Ancak bunun nedeni benim iletişimde zorluk çekmem. Bu benimle ilgili bir

problem. İletişim başka bir şekilde de gerçekleştirilebilir ama senin olduğun gibi kalman gerekiyor. O nedenle seninle iletişim kurarken ben... Hızı, sözcüklere dayalı dili şekillendiren titreşim seviyesine düşürmek çok zor olduğu zaman bocalıyor ve kem küm ediyor gibi göründüğümü umarım anlıyorsundur. Ve bu nedenle seninle etkileşime geçmek benim için zor. O yüzden seninle ben eğer tekrar bir araya geleceksek, daha rahat olacağımız bir ilişki geliştirdiğimiz bir noktaya gelmeliyiz.

D: O zaman sizinle iletişim kurmamın en doğru yolunun bu olduğunu düşünüyorsunuz. Yani başka bir insan aracılığıyla.

J: Şimdilik. Şu anda seninle başka bir şekilde de iletişim kurabilirdim. Bunu yapabilirdim. Ama yapmayacağım çünkü sözcükleri duymadığın taktirde bunun senin için bir kıymeti olmayacak.

D: Yani ben bu şekilde mi iletişim kurmalıyım?

J: Zorunda olduğundan değil ama senin amaçlarına hizmet etmesi ve senin için verimli olması açısından tek yöntem bu.

D: Bence haklısınız. Sözcükleri başka bir insandan duymak, başka bir taşıt aracılığıyla almak, yaptığım iş açısından daha iyi olur. Bu yöntemle daha rahat ediyorum. Bazı insanların bilgiyi hiçbir zaman anlamayacağı ve bilginin onlar için zararlı olacağıyla ilgili olarak ne demek istediğinizi anlıyorum. Bana uzun yıllar önce bilginin bazıları için ilaç olduğu kadar bazıları için de zehir olabileceği söylenmişti. Yanlış anlaşılabileceği ve farklı yerlere çekilebileceği...

J: Kesinlikle öyle.

D: Bu bilgilerin bazılarına dünyanın hazır olmadığı söylenmişti. Bu nedenle bazı sorularımın cevaplanmayacağını da söylemişlerdi. Sanırım ne demek istediğinizi anladığımı ve ısrar etme niyetinde olmadığımı görebiliyorsunuzdur.

J: Evet. Şimdilik daha fazlası verilemeyeceği için üzgünüm.

D: Önemli olan Janice'in bilmesi gerekenleri özümsüyor olması. Zamanı geldiğinde bunları kullanacak ve bilinçli olarak bunun farkında olması bile gerekmeyecek.

J: Ve o da bunu biliyor. Bu sonsuzluk noktasına erişebilecek kadar sağlam bir birey olmak gezegeninizde nadir görülen bir durum. Bu noktaya kadar gelip geri dönmek için çok sağlam bir insan olmak gerekir. Ve buradaki anahtar sözcük "sağlam". Varlığın zekâ düzeyinin tarafımızdan anlaşılıyor olması önemli çünkü öyle bir birey pek çok düzeyde iletişim kurabilir. Şu anda bu etkileşimin

gerçekleşiyor olmasının tek nedeni bu. Ayrıca bu olaya dahil olan başka bir etken daha var ki o da kişinin bu çalışmayı korumaya dikkat etmek konusunda güvenilir olması. Bu sonsuzluk noktasının açıklanmasının dünyaya bir faydası olmazdı çünkü öncelikle buna inanmazlardı bile. Ayrıca anlamaları da asla mümkün olmazdı. Ve üçüncü olarak da Janice'i akıl hastanesine yatırırlardı.

D: Bunu asla istemem.

J: Zaten biz de böyle bir şeye izin vermezdik.

D: Peki benim sınırlı anlayışıma göre siz, bizim Tanrı kademesi olarak gördüğümüz düzeyde misiniz? Yani Tanrı katında mısınız?

J: Sonsuzluk noktasındayız, evet.

D: Pek çok insanı farklı düzeylere götürdüm ve daha yüksek olan bazı düzeylerden de bahsettiler. Gerçi belki de yön diye bir şey yoktur.

J: Yön burada sadece varlığın hareket etmesi anlamında var. Zira gerçekte "daha yükseği" sadece geldikleri yere göre bir referans noktası.

D: Evet, bizim lineer algılama biçimimize göre.

J: Doğru.

D: Yani orası hepimizin bir gün ulaşmayı umduğu düzey mi?

J: Buradan sonra da kademeler var.

D: Öyle mi? O zaman orası ulaşılacak son nokta değil.

J: Şu anda bunu tartışamayız. Tek söyleyebileceğim bu düzeyle etkileşime geçilebilmesi için bedensel, zihinsel ve ruhsal bir saflık gerektiği. Saflık. Bu etkileşimler gezegeninizde çok yaygın olan şeyler değil. Gerçekleşseler de bilinmiyorlar. Zira çoğu birey bilgiyi taşıyabilecek kapasitede değil.

D: Janice bu seansları kaydettiğim kasetleri dinlemediğini söyledi. Belki de olanlardan haberdar olmaması daha mı iyi?

J: O neler olduğunu biliyor. Ve daha önce sana açıkladığım da buydu, bildiklerini taşıyabileceğiydi. Zira taşıyabilir olmak, var olmanın başka hallerine erişmenin de anahtarı. Ve onun diğer evrelere kademeli olarak taşınması çok önemli. Bir şeyi anlaman gerekiyor. Bu birey birçok varlıkla beraber çok ama çok sıkı çalıştı. UFO enerjisiyle çalışmaları, yaptıklarının sadece bir veçhesi. O her ne kadar sizin insanla dolu dünyanızın bir parçası olsa da, sizin normal, insanla dolu dünyanızdan değil. İşlevsel yönden taşıdığı özellikler ölçülebilir bilimle kavranamayacak kadar bu gerçekliğin ötesinde. Anlaman gereken bu kişinin fiziksel planda işlev gösterdiği ve gayet

fiziksel bir insani varlık olduğu. Ama aynı zamanda pek çok farklı boyutla ve düzeyle de bağlantılı bir şekilde çalıştığı.

D: Bunun da ötesinde düzeyler olduğunu söylemiştiniz ama yine de bulunduğunuz düzeye sonsuzluk düzeyi diyorsunuz.

J: Bu bir sonsuzluk düzeyi.

D: Bana göre sonsuzluk ebediyet demektir, yani ondan sonra başka bir şey yoktur.

J: Bir sonsuzluk noktası vardır ve sonra bir de sonsuzluğun ötesindeki nokta vardır.

D: Janice'in buraya sıkça gelmesi mi gerekiyor?

J: Mesele gelmek zorunda olmakla ilgili değil. Bu şey için gerekli olan bir karşılıklı etkileşim... (Doğru sözcükleri ararken tereddüt etti.)

D: Onun çalışmaları için mi, ne için?

J: Hmmm. Pek çok şey için. Bunlardan bir tanesi bireyin rahatlığı.

D: Yani oraya geldiğinde rahatlığı mı deneyimliyor? (Evet) Bilgi yağmuruna tutulmasına ve o hızlanma hissine rağmen mi? (Evet) Yine de bir rahatlık var.

J: Sizin anlayacağınız, sonsuzluk noktasına ulaşmak için ışık hızını geçmeniz gerekiyor. Işığın ötesine. Yani ışığın ötesi ışıktan hızlı demek oluyor. Ve böylece daha farklı bir varoluş şekline giriyorsunuz.

D: Pekâlâ, bence yeterince uzun süredir konuşuyoruz. Çalışmamızın süresi konusunda ihtiyatlıyım. O yüzden sizinle konuşmama izin verdiğiniz için size çok teşekkür etmek istiyorum.

J: Benden başkaları tarafından önceden onaylanmış olmasaydı benimle konuşuyor olmazdın. Kem küm etsem de iletişime izin verdiğin için sana teşekkür ederim. Ve bocalamalarım karşısında sabır gösterdiğin için.

D: Hiç sorun değil. Benimle konuştuğunuz için minnettarım. Belki başka bir zaman tekrar konuşuruz, eğer isterseniz.

J: Belki daha derinlemesine bir sohbet gerçekleştirebilmemiz için o zamana kadar bir şeyler de yeterince gelişmiş olur. Ama şu an için bunun garantisi yok.

D: Sorun değil. Ben sabırlıyım. Zamanı gelinceye kadar bekleyeceğim. O zamana kadar da ne elde edebiliyorsam onunla yetinirim.

Janice'i yönlendirerek tamamen bilinçli olduğu haline geri getirdim. Her zamanki gibi dik olarak oturabilecek hale gelmesi biraz zaman aldı.

Benimle konuşması mümkün oluyordu ama o kadar gevşemiş oluyordu ki yattığı yerden doğrulması ve yürüyebilmesi birkaç dakikayı alıyordu. O zaman bile tam olarak uyanık hale gelene kadar pek kendinde olmuyordu. Onun normal süreci buymuş gibi göründüğü için endişelenecek bir şey yoktu. O kendini toparlamaya çalışırken seansın bir kısmı hakkında biraz konuştuk. Uyandığı zaman seansa dair hiçbir şey hatırlamıyor oluyordu.

***

Patsy ile beraber bir şeyler yiyip biraz dinlendikten sonra bir seans daha yapmak için Janice ile yatak odasına geri döndük. Bu ziyaretimde sadece iki seans yapmanın yeterli olacağına karar vermiştik. Daha önce üç seans yaptığımız da olmuştu ama bunun genelde yorucu ve can sıkıcı olduğunu görmüştük, özellikle de denekten çok benim için.

Başlamadan önce neyi öğrenmek istediğimizi konuştuk. Janice hâlâ bir hafta önce zihnine sel gibi akan sembolleri merak ediyordu. Varlığın şu an bunları bilmesinin zamanı olmadığını söylediğini ve henüz bu konuda bilgi alamayacağımızı ona açıkladım. Hayal kırıklığına uğrasa da geçmiş deneyimlerimden böyle durumlarda zorlamanın işe yaramayacağını biliyordum. Ancak doğru zaman geldiğinde bilginin öne çıkmasına izin verirlerdi. Onları çiğnemeye çalışmanın hiçbir yararı olmazdı. Üstelik bana olan güvenlerini sarsarsam tüm bilgi akışı anında kesilirdi ve araştırmam da son bulurdu.

Sonunda bir gece önce gerçekleşen garip bir olayı keşfetmeye karar verdik. Janice arabasına gitmek için karanlık bir otoparka girmişti. Motoru çalıştırdığı anda arabasının etrafından dumana ya da sise benzer bir şeyin yükseldiğini görmüştü. Arabayla ilgili bir sıkıntı olduğu düşüncesiyle arabadan çıkmış ve dumanın nereden geldiğini görebilmek için etrafında dolanmıştı. Ardından duman aracın ön kısmında bir yerde toplanmıştı. Ortasında bir kedi silueti seçebilmişti. En son hatırladığı sisin içinde hayvana doğru yürüdüğüydü. Kendine geldiğinde arabanın içinde eve doğru yola çıkmaya hazırlanıyordu ama aradan birkaç saat geçmişti. Biz de bu seansta bu olaya odaklanmaya karar verdik.

Anahtar sözcüğünü kullandığım anda derin bir transa girdi ve ben de onu önceki gece bir toplantıdan çıkıp otoparkta aracına doğru gittiği ana geri götürdüm. Sahneyi yeniden yaşamaya başladı.

J: Kaputun altından gelenin duman olup olmadığını görmeye

çalışıyorum. Tam olarak duman renginde değildi ama yukarı doğru hareket ettiğini görebiliyordum. Ön camın önünde, kaputun üzerinde ve arabanın ön kısmının her yerindeydi. Duman gibi yoğun değil, buhar gibi. Daha çok sis gibi. Başta motorun aşırı ısınmasından olduğunu düşündüm ama bunun başka bir şey olduğunu hissediyordum. Orada durup bekledim. "Ne olacak bakalım" diye düşündüm. Ve ardından orada bir kedi olduğunu gördüm. Ve kendi kendime dedim ki, "Biliyordum. Biliyordum. Biliyordum." Ve sonra kediye doğru ilerlemeye başladım ama o bir kedi değildi. O duman ve kedi sadece beni arabadan indirmek için oradaydı. Ve kediye doğru yaklaştım. Kedinin hareket edeceğini ve o hareket ettiğinde benim de uzaklara gideceğimi biliyordum. Çünkü hep böyle olur. Böyle şeyler olur ve bunların göründükleri gibi şeyler olmadıklarını bilirsin.

D: Kediye doğru yürüdüğünde ne oldu?

J: Kilitlendim. Bir frekansa kilitlenmek gibiydi. Kedinin gözlerine bakıyorsun ve kilitleniyorsun. Anda olmaktan bir frekansa geçmek gibi. Televizyonda kanal değiştirmek gibi ama daha farklı şekilde oluyor. Ve ardından bir ışının içinde ya da bir koridordaymışsın gibi oluyor. Ama hareket halinde olduğunu biliyorsun. Fiziksel olarak hareket halinde miyim yoksa sadece zihinsel olarak mı bilmiyorum.

D: Ona kilitlendiğinde kedi dışında başka bir şey gördün mü?

J: Evet. Kedi, gözlerimin önünde bir grup varlığa dönüştü. Ona doğru hareket ettiğimi biliyordum ama bazen ona doğru giderim ve sonra kendimi gemide bulurum. Varlıklar orada duruyordu ama baştan beri orada duruyor olamazlardı. Her neyse, onlara doğru hareket etmeye devam ettim; sanki onlara doğru çekiliyormuşum, otomatik pilottaymışım gibi. Sonra bir ses duydum ve ne olduğunu anladım. Ve başka bir yöne doğru gitmeye başladığımı hissettim. O anda çok akışkan hissediyorsunuz ve öylece gidiyorsunuz. Ve onlar da benim gelmemi bekliyordu.

D: Kim bekliyordu?

J: Orada büyük bir grup varlık vardı. Onları tanıyıp tanımadığımdan emin değildim. Yeşil cübbeli olanı tanıyorum ama. Herkese bakmaya çalışıyordum ama çok hızlı hareket ettiğim için hepsine bakamadım.

D: Ama içlerinden birini tanıdığını mı söylemiştin?

J: Kıyafetleri başka bir zamandan hatırlıyordum. Büyük bir toplantıda,

amfi gibi bir toplantı salonunda bulunduğum bir zamandan. Aynı adam aşağıda bir sahnede durmuş, konuşma yapıyordu. Ve ben de orada oturuyordum ama buhar halindeydim. Bir şeye baktığınızda onun fiziksel halini görüyordunuz ama ardından hemen buhara dönüşüyordu. Farklı bir görme şekli bu. Hepimiz orada, bu büyük mekandaydık ve o da aşağıda, hepimizin önündeydi. Kendine düşen kısmı tamamladıktan sonra sahneden indi ve ardından başka biri sahneye çıktı.

D: Sen de onu tanıdığın için mi onlarla gitmenin güvenli olduğunu düşündün?

J: Çünkü onu daha önce görmüştüm ve sorun olmayacağını biliyordum.

D: Daha önce nereye gitmiştin?

J: Neresi olduğunu bilmiyorum. Havada yatıyorum. Sadece yatıyorum. Bir masanın üzerinde değil. Ne olduğunu anlamıyorum ama Dünya'da olmadığımı biliyorum.

D: Etrafında herhangi bir şey görüyor musun?

J: Hayır, şu anda göremiyorum. Geceleri gökyüzünün nasıl göründüğünü bilirsiniz. Yıldızların orada olduğunu bilirsiniz ama ben yıldızları direkt görebiliyorum. Ama dün akşam gökyüzünde yıldızların görünür olduğunu sanmıyorum.

D: Etrafında bir şey göremiyorsan, bir şeylerin varlığını hissedebiliyor musun peki?

J: Orada olduklarını biliyorum. Gideceğim yerle aramda onların bulunduğunu biliyorum. O yüzden gideceğim yere gitmek için önce onların arasından geçtim. Benimle gideceğim yer arasında duruyorlardı. Ben güvendeyim ve iyiyim. Ve onlar da bana bunu söylüyor ve ben de güvende olduğumu biliyorum. Oraya gittikten sonra uzanmam gerekiyormuş gibi görünüyor.

D: Yanında birileri var mı?

J: Varmış gibi hissediyorum ama onları görmüyorum. Yüzüme büyük mor bir ışık vuruyor. Nabız gibi atıyor. Hareket ediyor. Kalp atışı gibi ama değil. Devasa boyutta. Ve bazen dışı tamamen yeşil. Parlayan bir şey gibi, merkezi neredeyse yanar döner bir indigo (çivit mavisi) rengi. Onu daha önce çok kez gördüm ama onun ne olduğunu bilmiyorum. Ardından ışığın içinden yine farklı şekiller geldi ama onları daha önce bu ışığın içinden gelirken görmemiştim hiç. Bu ışığı daha önce milyonlarca kez gördüm ama bunu hiç görmemiştim. Bu daha önce hiç olmamıştı. Şekiller. Desenler.

Şekiller. Desenler. (Bu sözcükleri git gide hızlanarak art arda tekrarlamasından, bunların ona seri bir şekilde göründükleri belliydi.) İçeride olanları izliyor gibiyim... Benim içime entegre oluyorlar. Şekiller, desenler, şekiller, desenler. Desenler, şekiller. Kar tanesi şekilleri, altı kenarlı desen şekilleri.

D: Peki bunlar olurken kendini iyi hissediyor musun?

J: Ah, bu bir sınava ya da onun gibi bir şeye hazırlanmak için ders çalışmak gibi. Sıkı bir şekilde ders çalışma hissini bilirsiniz. Tek farkı bunda benim çalışmama gerek yok. Sadece onu özümsüyorum. Ama bu bana olan bir şey. (Hayranlıkla) Ah, aman tanrım, şuna bak!

D: Sen buna devam ederken bizim sorularımızı yanıtlayabilecek biri var mı? Böylece bunun ne amaçla yapıldığını öğrenebiliriz belki.

J: Grup da bizimle birlikteymiş gibi görünüyor.

D: İçlerinden birinden öne çıkmasını ve sorularımızı yanıtlamasını istemeyi düşünür müsün? Sen şekilleri görüntülemeye devam ederken onlar da bizimle konuşabilirler.

J: Işık gitti. Şekiller gitti. Birilerinin konuştuğunu duyuyorum. Ama ne söylediklerini bilmiyorum çünkü o konuşma şeklini anlamıyorum.

D: Bize bilgi vermesi için birinden yardım isteyebilir misin?

J: (Duraksama) Bizi dinlemiyorlar.

D: Belki bunu zihnen yapabilirsin.

J: Yapmaya çalışıyorum. (Yumuşak bir şekilde) Ne oluyor bilmiyorum. (Kendi kendine mırıldanıyor ve biriyle sessiz sessiz konuşuyormuş gibi görünüyordu.) Şu an konuşuyorlar ve hepsi meşgulmüş gibi görünüyor. (Duraksama ve tekrar mırıldanma) Şimdi etrafımdalar.

D: Ne yapıyorlar?

J: Bilgi alışverişinde bulunuyorlar.

D: Seninle mi yoksa birbirleriyle mi?

J: İkisi de.

D: Pekâlâ. Zihinsel olarak içlerinden birine seninle yaptıkları şey devam ederken sorularımızı yanıtlayıp yanıtlayamayacağını sorabilir misin?

J: Bu gerçekleşirken sormak çok zor. Şu anda olan çok şey var. Çok büyük... Çok fazla... (Kafası karışmış ve biraz bunalmış şekilde) O kadar çok şey oluyor ki benim için soru sormak bile zor. (Eliyle teker teker etrafındakileri işaret ediyormuş gibi hareketler yaptı.) Bu bir alışveriş gerçekleştiriyor, sonra bu bir alışveriş gerçekleştiriyor, sonra bu bir alışveriş gerçekleştiriyor ve sonra bu bir alışveriş

gerçekleştiriyor. (Bunu defalarca tekrarladı.)

D: Ve hepsi bunu seninle zihinsel olarak mı gerçekleştiriyor?

J: Zihinsel olduğunu sanmıyorum. Nasıl gerçekleştiğini ya da bunun ne olduğunu bilmiyorum. Zihinselmiş gibi gelmiyor.

D: Peki, o zaman bu kısmı geçebilir miyiz? Böylece zihnin çok meşgul olmaz. Hadi bu işlemin bittiği ana ilerleyelim.

J: Başım acıyor!

Duyduğu rahatsızlığın nedeninin beynine çok fazla veri girilmesi olabileceğinden şüphelendim. Başına dokunduğumda duyduğu rahatsızlığın yok olacağıyla ilgili telkinlerde bulundum. (Rahatlama ve gevşeme sesleri çıkardı. Kendini daha iyi hissettiğini görebiliyordum.) "Hadi, o kadar veri yüklemesinin olmadığı ve benimle rahatça konuşabileceğin bir ana gidelim. (Rahatlamadan kaynaklanan uzun bir iç çekme) Şimdi gelip sorularımızı yanıtlaması için birinden zihinsel olarak yardım isteyebilir misin?"

J: Tamam. Şimdi de aralarında seninle kimin konuşacağını tartışıyorlar. Görmeye çalışıyorum ama göremiyorum. (Aniden nefesi kesildi.) Ah, yukarıdan bana bir piramit geldi. Ucu aşağı bakar vaziyette. Ve üzerinde çizgiler var. Öylece aşağı iniverdi.

D: O ne peki, bir ışık mı, nedir?

J: Nasıl bir şeyden yapılmış olduğunu bilmiyorum. Hareket ediyor şimdi. Daha çok gördüğümüz bilgisayar oyunlarına benziyor. Aşağı, başıma doğru geliyor. Bedenimin içine girdiğini görüyorum. Farklı boyutlara sahip. Bölünmüş ve kütüklerde olduğu gibi etrafında halkaları var ama bu bir piramit. Ve ucu aşağı doğru bakıyor ve belirli bir noktaya giriyor. Ve duruyor. Sonra yine giriyor ve duruyor. Yine hareket ediyor ve duruyor, hareket ediyor ve duruyor. Sanki tüm bedenim onun içindeymiş gibi. Bedenin tümüne yayılıyor. Kollarımda garip bir his var. Bedenim uzaklaşıyormuş gibi hissediyorum. (Bir an için endişelenmiştim.) İyiyim. Sorun yok. Acımıyor. Sadece bedenim uzaklaşıyor. Çözünüyor. Sadece çözünüp gidiyor.

D: Nerede olursan ol, benim sesimi her zaman duyabilirsin. Grupta sorularımızı yanıtlayabilecek ve olanları sana açıklayabilecek biri var mı?

J: Lütfen. (Derin nefesler) Şu anda sorularınızı yanıtlamak mümkün

değil. Sorularınızı yanıtlayacaklar ama şu anda değil. Şu anda olmaz.

D: Tamam. Ama kendini iyi hissediyorsun değil mi?

J: İyi hissediyorum, evet. Sadece bedenim çözündü. O tamamen...

Benden beklememi istedikleri için ben de o zamanı Janice'in kendini iyi hissetmesi için telkinlerde bulunmakta kullandım.

J: (Uzun bir sessizlik) Bir iletişim akışı beklediğini anlayabiliyoruz. Ancak şu anda bir işlem gerçekleştiriyoruz ve bir fırsatı değerlendiriyoruz ve belki de izniniz olmadan seansınızdan faydalanıyoruz. Dün gece yapılan çalışmanın bir devamı şu anda yürürlükte. Ve siz de şu anda gerçekleşen şey bu kişi için tümüyle yeni bir bilgi gelişimiyken, geçen gece hakkında bilgi edinmek istiyorsunuz. Onun yerine getirmek üzere yönlendirildiği katılımın neticesiyle ilgili daha fazla bilgi edinmek...

Ses kesinlikle değişmişti. Varlıklardan birinin konuştuğunu anlamak her zaman kolay oluyordu çünkü ses anında değişiyordu.

J: Şimdi size açıklama yapacağım. Neyi bilmek istiyorsunuz?

D: Janice gördüğü şekillerin ve görüntülerin neye hizmet ettiğini merak ediyor.

J: Bu, şu an bulunduğum yerden sizinle üzerine konuşamayacağım türden tümüyle farklı bir dil. Ancak size insanların kullanmak için hazırda tutmalarının önem arz ettiği bir iletişim yönteminin var olduğunu söyleyebilirim. Ama şu zamanda onu size anlayacağınız bir dilde aktarmak imkânsız. Janice bu şekilde işlev görmek konusunda deneyim kazandıkça bunu yapmanın bir yolu ortaya çıkacak. Şu anda kendisinin, sizin deyişinizle, gelecekte gerçekleştirilecek bir iş için rehberlik ve farklı iletişim yöntemlerini aldığını söyleyebiliriz. Belki bunu size açıklamanın en iyi yolu şu olabilir: Okula gidersiniz ve Fransızca öğrenirsiniz ki Fransa'ya gidip Fransızca konuşabilesiniz. O da bunu gelecekte gerçekleşecek gelişmeler için öğreniyor. Ve bunu kendini korumak için öğreniyor.

D: Bu semboller onun kendini korumasını mı sağlayacak?

J: Semboller onun kendini, şu anda insan düzeyinde iletişime dökülmemesi gereken şeyleri iletişime dökmekten alıkoymasının bir yolu. Ancak şu anda yerleştirilmeleri önemli, ki gelecekte bilincinde

öne çıkmaları için çağrıldıkları zaman aktive olabilmek üzere orada bulunsunlar. Onun bunları bilmesi ve açıklaması ve öğretmesi gerektiği zaman...

D: Gelecek bir zamanda benim için bu sembolleri çizmesi ve açıklaması mümkün olur mu?

J: Belki. Buna izin vermek benim yetki alanımda değil. İzin, şu anda burada bulunmayan bir gelişim düzeyinden gelmeli. Önceki seansında bu soruyu sormuş olsaydın cevabını alabilirdin.

D: Sordum ve bana şu anda alamayacağımı söylediler.

J: O zaman ben de sana aynı cevabı vereceğim.

D: Ayrıca Janice burada toplanan ve çeşitli varlıklardan oluşan bu grubun amacının ne olduğunu da öğrenmek istedi.

Ses tekrar değişti. Bu seferki kulağa daha otoriter ve profesyonel geliyordu. "Sana *ben* cevap vereceğim. Varlıklardan oluşan grubun amacı her üyesinin belirli bir düzeyde uzmanlığa sahip olması. İşte böyle! Karşınızda gelişimin çeşitli alanlarında, sizin 'en iyileri' diye tabir edebileceğiniz bir grup var. Sizin master programlarınızda eğitim veren profesörlerinize çok benzer. Master programında eğitim veren profesörler, dört yıllık bölümlerde eğitim verenlerle aynı değildir."

D: Janice hepsini göremediğini söylemişti ama birbirlerinden farklılarmış gibi hissediyordu.

J: Hem de çok.

D: Bazılarını tanıdı. Peki bu grup içinde siz, bazı sorularımızı yanıtlayacak kişi olabilir misiniz?

J: Eğer sorularınızı yanıtlayacak kişi ben değilsem, yanıtlayacak olan öne çıkar. Zira seninle etkileşime geçmek konusunda grup hemfikir. Eğer grup içinde şu anda etkileşime geçmenin uygun olmadığını düşünen herhangi biri olursa etkileşim gerçekleşmeyecek. Böyle bir şey olduğu taktirde anlayış göstermeni isteriz ki gruptan herhangi biri sorunu yanıtlayabilecek olsa bile bu gerçekleştirilmeyecektir. Eğer otorite cevabın verilmemesi gerektiğini düşünürse, kimse otorite adına cevap vermeyecektir.

Bahçenin Koruyucuları'nda *(The Keepers of the Garden)* Phil ile çalışırken de aynı şey olmuştu. O zaman on iki varlıktan oluşan bir grup benimle iletişime geçiyor ve bana Dünya gezegeninin tohumlanma

hikâyesini aktarıyordu. Onlar da sadece hepsinin üzerinde anlaştığı bilgileri bana vermeye izinleri olduğunu söylemişti.

D: Ben elde edebildiğimle yetinirim. Yanıtlamak istemezseniz bana söyleyin yeter. Şu dönemde Dünya'da pek çok insanın aklını kurcalayan gizemli bir şey gerçekleşiyor. Bu, İngiltere'de bulunan tarlalardaki ekin çemberleriyle ilgili. Aslında buğday ve diğer tahıllardan olsalar da onlara Mısır Çemberleri diyorlar. Son birkaç yılda ortaya çıktılar. Bana bununla ilgili bilgi verebilir misiniz? Nereden geldiler, nasıl ve neden?

J: Çemberlerin birkaç nedeni olduğunu söyleyebilirim. Ve hepsinin farklı nedenleri olduğunu. Ve farklı zamanlarda farklı nedenlerin geçerli olduğunu. Şimdi, spiralleri anlıyorsun değil mi? (Evet) Ve pencereleri de anlıyorsun? (Evet) Bunlar belirli zamanlarda belirli enerjiler tarafından sizin Dünyanızın akıntılarıyla, titreşimleriyle etkileşime geçmek için kullanılıyor. Sorunu çok teknik konuşmadan yanıtlamaya çalışıyorum. Sana bununla ilgili bilgilerin hepsini verememem. Ama bazılarına yeryüzüne iniş yapan gemilerin neden olduğunu söyleyebilirim. Ve buna gemiye güç veren itki ya da yolculuk yöntemi neden oluyor. Ve bu da gezegeninizin yerçekimi kuvvetiyle alâkalı. Anti gravite (itişim) dışında nedenler de söz konusu.

D: Yani hepsine gemiler neden olmuyor, öyle mi? (Hayır) Bazıları tekrar eden şablonlarmış gibi görünüyor. Çemberlerin etrafında başka çemberlere ve farklı tasarımlara sahipler.

J: Bu doğru. Onların birbirleriyle ilişkili oluşundan bahsediyorsunuz. (Uzun bir sessizlik) Özür dilerim. Yanıtlara sahibim ama onları sana bir sonraki buluşmanızda vereceğim. Şu anda verememem çünkü bu zamanlamayla ilgili bir sorun. Yani anlamı şu ki, bunun şu anda anlaşılmaması önemli. Sana sadece belirli insanların üzerinde çalıştığı bir projenin var olduğunu söyleyebilirim. Ve bunlar da o projenin bir parçası. Sadece bu çemberlerden bir zarar gelmeyeceğine inan. Bunlar enerji akışının diğer yönleriyle bağlantılı şeyler. Bunların burada bulunması çok önemli. Ve Janice'in dil sembollerini öğrendiği şu sırada bir yandan da Dünya gezegeninin kırılgan kabuğunu stabil hale getirmek için elden gelen her şey yapılıyor. Dünya tersine bir döngüye ihtiyaç duyarsa bu çemberler çok işe yarar, biliyor musun? Ve ayrıca aktarım için odak

noktası olarak da kullanılabilirler. Yani sana söyleyebileceklerim bunlar.

D: Desenlerin bir önemi var mı?

J: Desenlerin bir önemi var.

D: Bu çemberlerinin birçoğunun Stonehenge gibi eski anıtların yakınında bulunmalarının bir önemi var mı?

J: Tabii ki. Stonehenge'i düşünürseniz, eski anıtlarınızı ya da gezegeninizde "kutsal yerler" diye adlandırılan yerleri düşünürseniz, bunların kutsal yerler haline gelmelerinin zaman içerisinde gerçekleştiğini bilmelisiniz. Zaman bir enerji taşıyıcısıdır. Ve biz bu yerlerle yüzyıllardır çalışıyoruz.

D: Ama çemberlerle ilgili fenomen yeni gibi görünüyor.

J: Sadece yeni görünür oldu. Onları daha önce göremiyordunuz ama onlar hep oradaydı. Gerçekleşen boyutsal değişim nedeniyle onları artık görebiliyorsunuz.

D: O zaman onlar hep topraktaydı, öyle mi?

J: Yer yüzeyinin altındaydılar. Sadece yüzeye yeni çıktılar. Dünya o kadar büyük bir değişim içinde ki... (Büyük bir iç çekiş) Gezegeninizdeki gerçekleşen başka yöndeki değişimler onların yüzeye çıkmasına neden oldu.

D: O halde eskiden yüzeyin altından enerji yaratıyor ya da işlev gösteriyorlardı. (Evet) Ve artık yüzeyde işlev gösteriyorlar, öyle mi?

J: Evet, çünkü bir şeyler değişti.

D: Pek çok insan onların bir iletişim şekli olabileceğini düşünüyor.

J: Öyleler. Daha önce sana titreşimsel bir odak noktası olarak kullanıldıklarını açıklamıştım... Ya da belki bundan bahsetmedim. İşte farklı bir şekilde iletişim kurduğunda böyle oluyor. Senin düşündüğün şeyi herkesin bildiğini düşünme eğiliminde oluyorsun. Sana söylemeye çalıştığım şu: Onlar enerji girişi için odaklama noktaları. Şimdi, bir şablondaki, bir spiraldeki enerji girişi içeri girer ve yukarı doğru fırlar... (Bunu kelimelere nasıl dökeceği konusunda kafa karışıklığı yaşadı.)

D: Aynı yerden mi? (Evet) Sekme etkisi gibi mi? (Evet) Peki. Janice'e enerjinin kullanıldığı bir projenin parçası olduğu söylenmişti.

Koruyucular'da *(The Custodians)* Janice'in, enerjisinin Dünya'nın enerjilerini dengelemeye yardımcı olmak için kullanıldığı bir projede yer aldığı açıklanıyordu. Bu projede yer alan pek çok insan olsa da bilinçli

zihinlerinde bundan tümüyle bihaberler. Bana da bu projenin bir parçası olduğum ve enerjime ihtiyaç duyulduğu için ileride dünyanın pek çok yerine seyahat edeceğim söylenmişti. Bu proje katılımcının enerjisinde herhangi bir eksilmeye neden olmuyordu.

J: Bu aynı projenin farklı bir aşaması.

D: Ama bu kulağa daha çok enerjinin sekmesi ya da sıçraması gibi geliyor. Böyle demek doğru olur mu?

J: Arada farklar olduğu... Bunu yanıtlayabilir miyim? (Yumuşak bir şekilde soruyordu ve bu soruyu başkasına yönelttiği belliydi.) Evet. Onu yanıtladım mı? (Bu da yumuşak bir şekilde sorulmuştu ve bu sefer benimle konuşmadığını anlamamıştım.)

Uzun bir sessizlik oldu ve ardından farklı, daha yumuşak, neredeyse tatlı bir ses konuşmaya başladı. Belli ki dişiydi.

J: Belki ben sana cevap verebilirim. Senin bu projeyle ilgili her şeyi anlamanın zamanı gelmedi. Bazı detayları bilmen önemli ki bunlar grubun üyeleri tarafından sana verilecek. Bilmen gereken şeylerden biri Peru'da çemberlerin bulunduğu. Gezegeninizde başka yerlerde de insanların farkında bile olmadığı çemberler var. İnsanoğlunun iletişimin farklı şekillerini öğrenmeye başlamasını sağlamak için çaba sarf ediyoruz. Ancak bu çemberler aracılığıyla iletilebilecek başka şeyler de var. Enerji çemberleri Dünya'dan da geçtiği için aynı projenin bir parçası. Sadece projenin farklı bir aşaması. Şimdi bilinmesi gereken başka bir şey de Dünyanızın uzayda kendi etrafında döndüğü, öyle değil mi? (Evet) Ve nasıl dönüyor? Hangi yöne doğru?

D: Düşünmem gerek. Saat yönünün tersine mi? (El hareketleri yaptı.) Saat yönüne doğru, tamam. O kısmını hatırlamıyordum.

J: Aslında bağımsız bir şekilde dönseydi de fark etmezdi. Çemberlerin amacı basitçe karşıt etkiyi yaratmak. Ve bu da başka bir denge alanı. Bu sadece çemberlerin bir işlevi ve amaçlarından sadece biri. Ama onlar kullanılıyor ve enerji onlarda dolaşıyor. Baktığında başka bir boyutu görebiliyor olsaydın spirali görürdün. O sarmal dönüşün etkisini görürdün çünkü onda hem hareket hem de devinim var. Bunu göremiyorsun ama o hareket halinde. Devamlı hareket ediyor. Tıpkı bir kapağın dönmesi gibi. Saat yönünde.

Ekin çemberleri hangi yöne doğru dönüyordu? Benim gidip gördüklerim iki yöne de dönüyordu.

D: Bir şişe kapağı hayal ediyorum. Kapak dönüyor ve hareket ediyor. Ve bunlar da kapağın Dünya'ya, yani şişeye değdiği yerler mi oluyor?

J: Belki bir vorteks (enerji girdabı) hayal edebilirsin.

D: Peki. Onun uzayda olduğunu ve ardından Dünya'ya doğru inip onunla temas ettiğini hayal ediyorum.

J: Bu doğru. Aslında ışın çemberin merkezine iletiliyor ve dışarı doğru dönüyor. Sana daha önce bahsettiğim odak noktasını hatırlıyor musun? Işın çemberin merkezine iletiliyor ve çemberin içinde kendi etrafından dönmeye başlıyor.

Bu, İngiltere'deki Ekin Çemberlerine yaptığım birkaç ziyarette fark ettiğim bir şeydi. Bana merkezde bir odak noktası varmış ve çember oradan dışa doğru sarmal çizerek açılıyormuş gibi gelmişti. Neredeyse birinin suyu bir anda açması ve sarılı şekilde duran bir hortumun ucunun bir sarmal çizmesi gibi... Burada bahsedilen şeyin bir hortumla değil, enerjinin odaklanmasıyla gerçekleştirildiğinin farkındayım ama bu benim olayı gözümde canlandırabilmemi sağlayan bir benzetme.

D: Ve bu, Dünya'nın, yani yer kabuğundaki plakaların hareketlerinin stabilize edilmesine yardımcı olan projenin mi bir parçası?

J: Evet, öyle.

D: Ve sadece belirli yerleri hedef almış gibi görünüyorlar ya da oralarda daha fark edilebilir haldeler.

J: Oralarda yüzeye çıktılar. Bu insanoğlunun sorgulamaya başlamasını sağlamak için bir girişim. Ayrıca kavrayabilecek nitelikte olan varlıkların bunları öğrenmeye ve anlamaya başlamalarını sağlamak için bir girişim.

D: Bazı durumlarda tüm ekinlerin bir yöne doğru yattığı bir çember oluyor. O çemberin dışında da ekinlerin diğer yöne doğru yattığı bir çember.

J: Benim demek istediğim de bu.

D: Dış çember neden ters yönde oluyor?

J: Çünkü içsel yoğunluğu dengelemek gerekiyor.

D: Bu çok hızlı gerçekleşiyor olsa gerek. Değil mi?
J: Çok hızlı. Gözlerinizle göremezsiniz bile.
D: İnsanlar bunların bir gecede ortaya çıktıklarını söylüyor. Peki ışın nereden geliyor?
J: Bunu sana... (Hızlı nefeslerle beraber ses bozuldu. Bu noktada kasetteki ses garipleşiyor, neredeyse karmakarışık bir hale geliyordu. Belki de yükselen enerji kaseti mi etkilemişti?) ...Söyleyemem.
D: Bana söyleyemez misin?
J: (Varlığın canı sıkılmış gibiydi.) "Hayır."
D: Peki. Uzaydan mı ya da uzay aracından filan mı geliyor diye merak etmiştim...

Janice rahatsızlık duyuyormuş gibi tepkiler veriyordu. Önceki seansta olduğu gibi belki yine sıcak basmıştır diye düşünmüştüm. Üzerindeki örtüleri ayarlayıp serinlediğine dair telkinlerde bulunarak onu rahatlatmaya çalışıyordum. Ama başka bir şey oluyormuş gibi görünüyordu. Rahat olamayacak kadar hızlı nefes alıyordu. Birkaç saniye süren telkinlerden sonra nefes alışverişi yavaşladı. Tekrar rahatladığı için sorularıma devam edecektim ki varlık sözümü kesti.

J: (Yumuşak bir şekilde) Lütfen...
D: Ne oldu?
J: Varlığa uyum sağlaması için biraz zaman tanı.
D: Tamam. Biraz önce çok sıcak basmıştı tabii. (Evet) Enerji yüzünden mi öyle oldu?
J: Evet. Beden projenin o aşamasının tüm gücüyle temasa geçti. Seninle iletişim kurarken bedenin iletişim için bir araç olduğunu anlaman gerekiyor. Ancak bu bedenin bu projeye dahil olma derecesinden ötürü bazen onun gücü tümüyle deneyimlemesini önlemek imkânsız oluyor. Varlık yapılan çalışmayı zihinsel olarak deneyimler. Zihinsel olarak. "Zihinsel" sizin anlayabileceğiniz tabiri olabilir ama fiziksel olan da etkilenebildiği için aslında bu pek de zihinsel bir süreç değil. Ve bu çok hızlı gerçekleşir. Senin kullandığın ve bunun olmasına neden olan kelimeler "Bu çok çabuk gerçekleşiyor olsa gerek" idi. Yani "çabuk" kelimesi tetikleyiciydi. İletişim bu seviyede çok hassas bir mesele haline gelir.

Kaydı dinledikten sonra aslında benim *çabuk* değil "çok hızlı" dediğimi

gördüm ama belli ki Janice'in kelime haznesinden yararlanan bu varlıklar iki kelimeyi de aynı şekilde yorumlamışlardı.

D: Özür dilerim. Bunu bilmem mümkün değildi.

J: Senin böyle bir şeyi bilmen imkânsız. Ve biz seninle etkileşime geçmek istiyoruz. Çalışmanda sana rehberlik etmek istiyoruz. Bu varlıkla çalışmaya devam etmeni istiyoruz. Ve varlığın senin seanslarına dahil olmaya devam edebilmesi için bazen dengenin bizim ve senin tarafından etkilenmesi gerektiğinin farkına varman önemli. Anlaman gereken şu ki faaliyet gösteren enerji... (Kafası karışmış, doğru kelimeyi arayarak) ...Hassas.

D: Tepki verdiğinin farkındayım. Sanki bir ısı patlaması yaşıyor gibiydi.

J: Çünkü bu bireyi çemberlerden birinin merkezine yerleştirdiğinde oradaki rotasyonel güç, fiziksel olanda bir anda çok büyük miktarda ısının üretilmesine neden olabilir. Seninle paylaşmaya ve buraya gelip seninle konuşmaya çalışıyoruz çünkü bu konuların konuşulması önemli. Ancak sana zaman zaman bu bireyin devam etmesine yardımcı olacak bazı yöntemleri öğretmemiz gerekecek.

D: Evet çünkü kullandığım kelimelerin bir şeyi tetikleyeceğini bilmem mümkün değildi. Ve tabii ki böyle bir şeyin olmasını kesinlikle istememiştim.

J: Bireyin fiziksel bedeni acı çekmeyecek. Sen fiziksel gözünün gözlemine dayanarak belki bedenin fizikselliğinin acı çekeceğine inanabilirsin. Bu birey buna... (Yine kullanılacak kelimeden emin olamadı.)

D: Kelime ne? Koşullandı mı?

J: Ona yakın. Ama koşullanmadan daha fazlası. (Tereddüt ederek) Hazırlandı. Evet. Sana bunu açıklamanın bir yolu var. O yıllar içinde, buradaki tüm yaşamı boyunca süregelen bu projedeki uzun soluklu rolünden ötürü, sıradan bir birey için akıl almaz boyuttaki fiziksel enerjilere dayanıklılık geliştirdi. Başkalarının fiziksel bedenlerinin bir bozulma etkisi olmaksızın deneyimleyemeyeceği enerjilere...

D: O bunu kaldırabildiği sürece sorun yok çünkü ben kesinlikle ona zarar verecek bir şey yapmak istemem. Sizce çemberler hakkında konuşmayı bırakmak daha mı akıllıca olur?

J: Burada sadece çemberler hakkında konuşmaktan fazlası söz konusu.

Çemberler bütünün bir parçası çünkü daha bir de piramitleri deneyimlemeniz gerekiyor. Mısır'da fiziksel piramitleriniz var. Ancak çemberlerinizde olduğu gibi henüz yüzeyde görmediğiniz ama faaliyet gösterir halde olan piramitler de var. Bu enerji çalışması gerçekleştirmenin başka bir yolu. Gezegeninizin muhafaza edilebilmesinde enerji çalışmalarının hayati bir önem var. Ve bilmen gereken diğer bir şey de buraya gelen uzay araçlarının olduğu ve yüzeye indikleri zaman diğer çemberlere çok benzer fiziksel izlere neden olabildikleri. Yani çember var, çember var.

D: Ama iniş yapılan o bölgeler aynı enerji etkisine sahip değil. Onlar sadece araçlardaki itici gücün bir sonucu.

J: Ancak onlar da bir kez oluştuktan sonra kullanılıyorlar.

D: Benim sormaya çalıştığım ışınların uzaydan mı yoksa araçlardan mı geldiğiydi. Buraya nereden yönlendiriliyorlar?

J: Bunu sana söylemeye iznim yok. Bunu başka bir buluşmada konuşacağız. Burada olup sana henüz bilgi vermemiş olan varlıklar var. Sorularını onlara sormak istersen yanıtlayabilirler.

D: Pekâlâ. Ama bilmeye iznim olmayan konulara değinip değinmediğimi hiçbir zaman bilemiyorum.

J: İleride bileceksin.

Tam sorularıma devam edecekken aniden sözüm kesildi. Grubun acil durum olarak algıladığı bir şey gerçekleşti. Öncelik benim yaptığım şeyden gerçekleşmekte olan şeye geçti.

J: (Sert bir ses.) Telkini sağla!

D: Ne?

J: (Ses sabırsız gibiydi.) Telkini sağla!

D: Ne demek istiyorsunuz?

J: Varlık acı çekiyor. Telkini sağla!

Janice başını tutuyordu. O yüzden ben de böyle hisleri gidermek için alnın ortasına dokunarak yaptığım telkinleri yapmaya başladım. Ama varlık süreci bölüp araya girdi ve baskıyı tek parmakla uygulamamı emretti. Onun önerdiği gibi yapmaya çalıştım ama yine araya girdi. "Yanlış yerdesin!"

D: Bana nereye yapmam gerektiğini göster.

J: (Janice yeri işaret etti.) Hafifçe! Ben seni yönlendireceğim. (Parmağımı aldı ve alnının ortasındaki doğru noktaya götürdü.) Ben seni yönlendireceğim. Konuşmaya devam et ve telkini sağla.

Telkinlere devam etmeme rağmen varlığı tatmin edemedim.

J: Elini bana ver! Elini kullanma! Bu önemli! (Sert bir şekilde) Elini kullanma! Elini bana bırak. Bu, varlık için önemli. Elini serbest bırak! Bana parmağını ver. (Yumuşak bir şekilde) Bana parmağını ver.

D: Parmağım sizin.

Janice parmağımı alnındaki doğru noktaya yönlendirirken uzun bir sessizlik oldu. Elimi gevşettim ve o elimi kullanırken herhangi bir rahatsızlık hissini ortadan kaldırmak için telkinlerde bulunmaya devam ettim.

J: İşim bittiğinde sana haber vereceğim. Sana çıkıştığım için özür dilerim ama acil bir durum söz konusuydu.

D: Buna neyin neden olduğunu bana söyleyebilir misiniz?

J: (Duraksama) Konuşma! (Uzun bir sessizlik.)

D: Benim bedenimin enerjisini mi kullanıyorsun? (Hayır)

Uzun bir sessizlik oldu ve ardından Janice çok daha rahatlamış ve nefesi tekrar yavaşlamış gibi göründü.

J: (Mekanik bir şekilde) Teşekkür ederim. Sana sert çıktığım için özür dilerim ama acil durumdan ötürü varlıkta fiziksel teması kullanmamız gerekiyordu. Ve bizim faaliyet gösterdiğimiz yerden bunu yapmak imkânsız.

D: İşe yaradığıma sevindim çünkü Janice'in güvenliğini ben de çok önemsiyorum. Acil duruma neyin neden olduğunu bana söyleyebilir misiniz?

J: Birazdan. Önce stabilize etmeliyiz.

D: O halde benim enerjimi kullanmadınız, sadece fiziksel teması kullandınız.

J: Evet. Bu işlemin senin enerjinle bir ilgisi yok. Ama eğer sen bir şey hissediyorsan o hissi ortadan kaldırabiliriz.

D: Hayır, hissetmiyorum.
J: Ben de öyle düşünmüştüm.
D: Sadece gevşemeye çalışıyorum ki elimi kullanabilesiniz.
J: Bu çok zor ve bunun için sana minnettarım. Bu çok önemli.

Elimi başındaki farklı noktalara götürmeye devam ettiği sırada uzun bir sessizlik daha oldu. Birkaç derin nefes alıp verdi.

D: Bu farklı bölgelere neden baskı uyguladığınızı bana söyleyebilir misiniz?
J: Bunlar meridyen noktaları. Bu sizin akupunkturunuza çok benziyor. Olan şey şu: senin dokunuşun aracılığıyla birey benimle bağlantı kurabiliyor ama senin bedenin işin içinde değil.
D: Bunu kayda almak istiyorum. Alına ve birkaç yere dokunuyordunuz: gözlere, kulakların hemen önündeki bölgeye...
J: (Sözümü keserek) Bana elini ver! Kolunu sabit tut.
D: Böyle oturduğum için olmuyor. Tamam. Ve kulakların önündeki bölgeye, çenenin altına ve başın tepesine dokunuyordunuz. Ardından burun kemerinin hemen üzerinde, alnın ortasındaki noktaya.

Bu hareketler defalarca tekrar edildi. Ardından Janice gevşedi ve elimi indirdi. Belli ki acil durum geçmişti.

J: Teşekkür ederim.
D: Şimdi daha iyi mi?
J: (Sesi normaldi.) Evet, daha iyi.
D: Yardımcı olabildiğime sevindim. Ne yaptığımı bilmiyordum. Ters bir pozisyonda oturuyordum, o yüzden gevşemem zor oldu.
J: (Sert ses geri geldi.) Elini kullanmamıza izin verdiğin için teşekkür ederiz.
D: Acil durum neydi? Bana söyleyebilir misiniz?
J: Çemberlerden arta kalan etkiydi. Anlamanız gereken şu anda boyutlararası varlıklar olduğunuz. Bu varlık boyutlararası bir varlık. Boyutlar arasında çok çabuk hareket ettiğinizde doğru hizalanma sağlanmazsa, yani boyutsal değişimden önce belirli bir noktaya erişilmezse, varlığın fizikselliğinde acı ya da kısa devre yaşanabilir. Ve biz (kelimeyi bulmakta zorlandı) ...Önce davrandık diyebiliriz.
D: Biraz fazla hızlı mı gitti?

J: Bu zamanlama meselesi. Kozmik zaman, Dünya zamanı, biyolojik zaman. Bu zamanlar birbiriyle uyuşmadığında varlığın fizikselliğinde bunlar olabiliyor. Şimdi anlaman gereken şey, çemberlerden bahsettiğin zaman varlığın onu yaşadığı.

D: Bunu bilmiyordum.

J: Biliyoruz. Bunun bilmen gereken bir şey olduğunu düşündük.

D: Ama Janice'in güvenliğinden ve acı çekmediğinden emin olmak için böyle şeyleri bilmek isterim.

J: Mesele ileride sana verilecek talimata uygun bir şekilde halledildi. İleride, gerekmedikçe, sana önceden tavsiye verilmeyecek. Sana yapılan bu tür bir bilgi aktarımı bu varlık grubu için çok sıra dışı. Şunu bilmelisin ki... (Derin nefesler başladı ve Janice tekrar rahatsızlık duyuyormuş gibi göründü.)

D: Yine ısıyı mı hissediyor?

J: Bu mümkün mü diye denemek istedik ki seninle iletişim kurma sürecini hızlandırabilelim. Şu anda anladığımız kadarıyla bazı ayarlamaların yapılması gerekecek.

D: Tamam. Ama bu Janice'i rahatsız edecekse benim için bunu yapmanıza değmez.

J: Mesele senin buna değip değmeyeceğiyle ilgili seçimine dayanmıyor. Aslına bakarsan ya çalışmayı yapmayı seçersin ya da seçmezsin. Amacım seni zorlamak değil. Sadece sana bu bilginin çok önemli olduğunu söylemeye çalışıyorum. Ve mesele bilgiyi aktaracak doğru aracı bulmak. Ve grup seninle çalıştığı sürece şu anda var olmayan bir tür denge tesis edilecek. Yani varlıkla grup, grupla sen, seninle varlık ve yine varlıkla grup arasında yapacağımız ufak tefek ayarlamalar var. Çemberler gibi çok ciddi bir konuya çok hızlı bir şekilde geçtiğimizde her şey çok hızlı gerçekleşebilir. İşte yine o kelime. Ama birey için bunun icabına baktık. Görüyorsun ya, biz de "hızlı" kelimesinin bu tepkiye neden olacağını bilmiyorduk. Yani biz de bu bireyin nasıl tepki verdiğini süreç içerisinde öğreniyoruz.

D: Demek istediğim de bu. Konuşurken söylediklerimin onu nasıl etkileyeceğini bilmemin imkânı yok.

J: İçinde bulunduğun çıkmazı çok iyi anlıyoruz ve duygularını paylaşıyoruz. Ve tavrımız sertleşiyorsa bunun sana kızgın olduğumuz için değil, bir acil durum söz konusu olduğu için olduğunu anlayabilmeni takdir ediyoruz. (Uzun bir sessizlik)

D: Birini mi dinliyorsun?

J: (Sesi Janice'in normal sesi gibi çıktı.) Evet. Seninle konuşmak isteyen birileri var ama onlar İngilizce konuşamıyor ve ben de onların konuştuğunu konuşamam. Ve bunu nasıl yapacağımızı çözmeye çalışıyoruz.

D: Söylediklerini aktarması için birinden yardım alabilirler mi?

J: Bakıyorlar. Konuşuyorlar. Aralarında tartışıyorlar. Köşeye çekildiler. Karar vermeye çalışıyor gibiler.

D: Onlara zamanımızın az kaldığını söyle. Mesajı gerçekten almak istiyorum çünkü bana talimat veriyorlardı. (Kafam karışmıştı) Belki başkasına söyleyebilirler ve mesajı o aktarabilir.

J: Yapmaya çalıştıkları bu zaten. (Yumuşak bir şekilde, sanki başka birine söylermiş gibi) Tamam. (Derin bir çekiş.)

D: Artık hazırlar mı?

J: (Yüksek oktavdan başka bir ses.) Belki.

D: Çünkü bana söylemedikleri taktirde yönetmelikleri çiğneyip çiğnemediğimi bilmem mümkün değil.

J: (Tekrar konuşmaya başladı ve sanki ses tellerini ayarlaması gerekiyormuş gibi boğazını temizledi. Ardından çıkan ses kesinlikle dişiydi ve çok daha yumuşaktı.) Hiçbir yönetmelik çiğnenmedi. Ancak bu fenomenle ilgili gündelik sohbetlerinde çok dikkatli olman konusunda seni uyarırız. Bilgileri kimlerle paylaştığın konusunda dikkatli olmalısın. Hassas alanlar söz konusu. Tekrar ediyorum, bu önemli, alelâde bilgi paylaşmana izin yok. Şimdiye kadar çok iyi gittin ve sana minnettarız. Sorunlardan biri bilginin doğası ve zamanlamayla ilgili olabilir. Herkesin her şeyi bilmesi gerekmiyor. Bunları kimin bilmesi gerektiğine karar verme konusunda iyisin. Uzmanlık düzeyin seninle iyi çalışmamızı sağlıyor. Mesele sana güvenmek ya da güvenmemek değil, mesele daha ziyade zamanlama. Bilme zamanı ve bilmeme zamanı. O yüzden ileride sana bir bilgi verildiğinde, ikinci bir talimata kadar sana o bilgiyi deşifre etmemen söylenebilir. Belki başkalarının çalıştığı şey için kesinlikle çok önemli olduğunu düşünürsen onlara tavsiye vermenin bir yolunu bulabilirsin. Ama kaynağını açıklama. O insanların bilgi alışverişini biz organize edeceğiz ve böylece başkalarıyla paylaşılan her şey önceden onaylanmış olacak.

D: O zaman sizin talimatınıza uyacağım.

Onları dinlemem gerektiğini, aksi taktirde bilginin yayınlanmasını

önlemenin yollarını bulacaklarını geçmişte öğrenmiştim. Bilgilerin yazıda yerini almasının zamanı gelmediği için kayıtlarının bulunduğu dört kasetin sekiz yıl boyunca ortadan kaybolduğu bir olayı *Koruyucular*'da anlatmıştım. Bu seansın üzerinden on sene geçtiği için artık bu bilgilerin ortaya koyulmasının zamanının geldiğine inanıyorum. Haklı oldukları bir konu daha vardı. Çalıştığım yıllar içinde ya beni korumak için ya da henüz doğru zaman olmadığı için bana verdikleri hassas bilgileri yayınlamamamı söyledikleri zamanlar olmuştu. O yüzden talimatlarına uymam gerektiğini öğrenmiştim.

D: Sanırım zamanımız doluyor. Ve araç da bugün bayağı zorlandı. Ama grubun bugün benimle konuşan tüm üyelerine teşekkür etmek istiyorum.

J: Gelecek sefere seninle konuşacak olan başkaları da var.

D: Ve ben de istediğinizi yapmak için elimden geleni yapacağım. Eğer hata yaparsam bilin ki anlamadığım içindir.

J: Ah, kabiliyetlerinin çok farkındayız ve seni takdir ediyoruz ve sana teşekkür ediyoruz. Sadece bazen acilen müdahale etmek gerekebiliyor. Ve öyle olunca da sana biraz sert gelebiliriz ama amacımız sert olmak değil.

D: Ama lütfen elimden geleni yaptığımı bilin. Ve sizin güveninize ihanet etmeyeceğimi de, çünkü benim yaptığım bir hata yüzünden iletişimin kesilmesini istemem.

Janice'i bu dünyaya geri getirmek için uyum sağlama telkinlerinde bulunmaya başlamıştım ama o benim talimatıma uymak yerine el hareketleri yapıyordu.

D: Bunların anlamı ne?

J: (Çok yumuşak bir şekilde) Sana "hoşça kal" diyoruz.

D: Bu el hareketlerini tekrar edebileceğimi sanmıyorum ama teşekkür ederim.

Ardından Janice'i bilinçli haline döndürdüm. Olanların hiçbirini hatırlamıyordu ve hem kendisinin hem de benim geçirdiğim zorlu anlardan sonra fiziksel ya da zihinsel durumunda herhangi bir kötüleşme görünmüyordu. Bu seansta varlıklardan çok şey öğrenmiştim. Sıra dışı bir alanda çalıştığımdan çoğu zaman deneğe bir zarar gelmesi ihtimali beni

endişelendirir, çünkü çoğunlukla keşfedilmemiş sularda, neyle karşılaşacağımızı bilmeden ilerleriz. Ayrıca beklenmedik bir sorunun baş gösterme ihtimaline karşı kişinin fiziksel bedeninin verdiği işaretleri de yakından izlerim. Varlıklar daha önce bu konu hakkında fazla endişelenmememi, herhangi bir sorun baş gösterdiğinde daima bana bildireceklerini söylemişlerdi. Sözlerini tuttuklarını bu seansta gösterdiler. Olabileceğinin farkında bile olmadığım bir durumda beni uyardılar. Hem önemli bir ders almış hem de sadece kendi uzmanlığıma güvenmek zorunda olmadığımı öğrenmiş oldum. Çalışmalarımda bana başka bir yerden, daha yüksek bir boyuttan güçlerin rehberlik ettiği kesindi.

***

Önceki seansta yaşananların kafa karıştırıcı olduğunu düşünüyorsam *bu* seansta daha göreceğim çok şey vardı. Bu seansta ortaya çıkan bilgilere kesinlikle hazır değildim. Umarım okuyucu daha karmaşık olan bu kavramları takip edebilir.

Son seansımızın üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmişti. Little Rock'a gittiğim bir seferinde Janice benimle çalışacak durumda değildi. Öncesindeki gece bir yere gittiğinden emindi ve o kadar etkilenmişti ki evinden çıkacak ve araba kullanacak halde değildi. Bana geçmişte arabasına gittiği ve anahtarı nereye sokacağını ya da arabayı nasıl çalıştıracağını bile bilemediği anların olduğunu söylemişti. Sanki kafası tamamen boşalmış ve karışmış gibi oluyor, en basit şeyler bile onun için çok karmaşık hale geliyordu.

1991 Eylül'ündeki bu ziyaretimde Lou Farish için bazı UFO vakalarıyla ilgili görüşmeler yapmak üzere Little Rock'a gitmiştim. Dolayısıyla yine her şeyi bir hafta sonuna sığdırmaya çalışacaktım. Çalışmalarıma başlamadan önce Patsy, Janice ve birkaç arkadaşla birlikte akşam yemeğine çıktık. Çoğunlukla özel hayatlarımızla ilgili konuştuk ve UFO'lardan ya da çalışmalarımın nasıl ilerlediğinden söz etmedik. Janice'in yemekte konuştuğu konu tekrar hayatına giren eski bir erkek arkadaşıyla ve aralarındaki ilişkinin ciddiye gittiğiyle ilgiliydi. Hayatının arka planında devam eden UFO aktivitesine rağmen son derece mutlu görünüyordu. Yemekten sonra Patsy'nin evine gittik ve bir seans gerçekleştirdik. Son görüşmemizden bu yana Janice pek çok paranormal deneyim yaşamıştı ama seansta bunlardan birini seçip onu keşfetmek üzere yola çıkmamaya karar verdik. Seansın bizi nereye götüreceğini görmenin

daha iyi olacağını düşündük. Nasıl olsa şimdiye kadar Janice ile yaptığım her seans beklenmedik sürprizlerle dolu olmuş ve bizi beklemediğimiz yerlere götürmüştü.

Janice yatağa uzandıktan sonra anahtar sözcüğünü kullandım ve gevşetme telkinlerine başladım ama o araya girdi ve başlamak için belirli bir saati beklememiz gerektiğini söyledi.

J: 11:16'da başlayabiliriz. Tam olarak.
D: Tamam. Benim saatime göre bir dakika var. Umarım saatim doğrudur.
J: 11:16 lütfen. Biz saatin geldiğini bileceğiz. O zamanı beklemezsek bilginin doruğa ulaşması mümkün olmayacak çünkü.

İlk kez bir varlık seans daha başlamadan gelmiş bulunuyordu. Normalde varlıkları aramamız gerekirdi. Bir yandan saatime bakarken bir yandan da gevşetme telkinlerine başladım.

J: Ona anahtar sözcüğü tekrar vermen gerek.

Anahtar sözcüğü söylerken kayıt cihazını kapattım ki sözcük kayıtta bulunmasın. Janice transa girmiş gibi göründüğünde kayıt cihazını yeniden çalıştırdım.

D: Nereye gitmek istediğinizi biliyor musunuz yoksa benim sizi yönlendirmemi mi tercih edersiniz?
J: Zamanda bir kavşağa (bağlantı noktasına) gideceğiz. Zamanda kavşaklar var, biliyor musun?
D: Evet, söylemiştiniz. Neden zamanda bir kavşağa gitmek istiyorsunuz?
J: Çünkü bu, bir deneyimin başlangıcı olacak. Pek çok şeyi kapsıyor olacak çünkü o çok yönlü bir kavşak.
D: Daha önce bahsettiğiniz zamandayız. 11:16.
J: Ben bir andayım, siz bir dakikada.
D: Nasıl yani?
J: Zamanın birkaç farklı türden koordinasyonundan bahsediyoruz. Yani insanoğlunun zamanından söz ettiğimizde dakikalar ve saatler üzerinden konuşuyoruz. Ama başka boyutlardaki zaman, dakikalar ve saatlerle ölçülmüyor. Ama bilgiyi boyutsal zaman içerisinden

geçip getirmek için insanlığın zamanında belli bir noktada olmanız gerek. Aksi taktirde gelen bilgi bütün halde olmaz ve basitçe koordine edilemez.

D: Ama bunu bilmek çok zor. Seanslarımızı ne zaman yapabiliyorsak o zaman yapıyoruz.

J: Evet ama boyutlararası zaman içerisinde çalışan bir denek bulduğunda o bunun önemli olduğunu bilir. Ve her şeyin olması gereken zamandan ne bir dakika ne de bir saniye önce veya sonra olmaması gerektiğini bilir. Çünkü doğru anı kaçırabilirsin.

D: Bir kapı aralığı ya da geçit gibi mi? (Evet) Açılması gereken yere açılması için yönlendirmek ister misiniz?

J: Bunu yolculuğumuz sırasında göreceğiz.

D: Nasıl yolculuk ediyorsunuz?

J: Ben bir ışın olarak yolculuk ediyorum. Bir partikül olarak. Ben bir parçacığım. Sadece bir ışık taneciğiyim. Çok küçük, minicik.

D: Nereye gidiyorsun?

J: (Derin bir nefes) Yıldızların arasına.

D: Orada ne görüyorsun?

J: Ah, burası harika! Burada huzur, tam bir huzur ve sessizlik var. Kadifeye dokun.

D: Nereye gittiğini görüyor musun?

J: Hayır ama nereye gittiğimi biliyorum. Görmeme gerek yok. Oraya vardığım zaman bunu hissedeceğimi biliyorum.

D: Görüntüsü bir şeye benziyor mu diye merak etmiştim.

J: Hayır çünkü fiziksele bakmıyorum. Bir "görme" alanına bakıyorum. Bir desen görüyorsun ve bunun bir yer olduğunu biliyorsun. Ve desene gidersen o yerde oluyorsun. Ve o yer sen oluyor ve sen o yer oluyorsun. O kadar ki onu görmene gerek kalmıyor çünkü sen o oluyorsun. O yüzden de fizikselde onu görmek istersen bunu talep ediyorsun ve ona fizikselde bakabiliyorsun. Aksi taktirde onu çok farklı bir şekilde deneyimliyorsun. Bir renk var, bir roze kuvars rengi. Ve sonra ona yaklaştığını biliyorsun. Ve ona daha çok, daha çok, daha çok yaklaşıyorsun. Ve o çok hızlı hareket ediyor. Çok ama çok hızlı gidiyorsun. Çok hızlı. Ama zihinsel olarak kendini partikülün yolculuk ettiği fiziksellikten farklı bir hızda hissediyorsun çünkü partikül o kadar hızlı hareket ediyor ki onu göremiyorsun.

D: Yani o görünmez hale mi geldi demek istiyorsun?

J: Evet. İşte orada ve vın! (Başka bir şey dikkatini dağıtmış gibiydi.)

(Yumuşak bir şekilde) Tamam.

D: Ne?

J: Bir çarpı vardı. (Dikkati dağınık bir şekilde) Bir... Tamam. Bir birleşme noktası.

D: Bir kavşak gibi mi?

J: Evet. Tıpkı bir haritada varış noktasını gösteren çarpı işareti gibi.

D: O noktaya geldiğinde ne oluyor peki?

J: Duruyorsun. Duruyorsun.

D: Neden duruyorsun?

J: Farklı nedenlerden ötürü. Bu nerede yaşamak istediğine bağlı.

D: Ne demek istiyorsun?

J: O noktada istersen bilgi toplayabiliyorsun ya da istersen başka bir boyuta gidip tamamen farklı bir yaşamda olabiliyorsun.

D: Sen bilgi toplamak mı istiyorsun?

J: Daha yeni başladık ama şu noktada bilgi toplamak istiyorum çünkü bu istediğimiz bilgiye giden bir geçit. Senin anlayacağın, insanlığın zamanının bu zamana ayak uydurabilmesi için durduk. Bunun pek bir anlam ifade etmeyebileceğinin farkındayım ama başka şekilde olması mümkün değil. Yani senin anlayacağın, eğer senin zamanın buranın zamanıyla uyumsuz olursa bağlantı kurulamaz. O yüzden o duraksamaya izin vermelisin ve aynı zamana denk gelindiği anda ileri fırlatılırsın. İki daireyi yan yana yerleştirdiğini varsayalım. Onlar bir araya gelip kilitlenene kadar onlardan geçmen mümkün olmaz.

D: Ama onlardan geçersen bilginin olduğu yere mi varırsın?

J: Antik çağlara gidebilirim. Gitmek istediğin her yere gidebilirim. Ya da gitmemiz gereken yere gidebilirim. Ve Yaratıma gidebilirim. Ya da Tanrı kaynağına gidebilirim.

Derin nefesler aldı ve fiziksel tepkiler gösterdi. Bir şey oluyordu.

J: Bu bir bilgi aşılaması. Ve bu aynı zamanda seninle ve Janice ile konuşmak isteyen bir öğretmen. Size zamanı ve uzamı geçtiğinizi söylemek istiyor. (Ses değişti.) Öncelikle kaynak enerjisiyle ilgili olarak bazı temel prensipleri ve esasları anlamanız gerekiyor.

D: Öğrenmeye her zaman istekliyim.

J: Keşfettiğiniz partikül aslında bir kaynak taneciğiydi. Her şey bir ışık taneciğiyle başlar. Var olan her şey cildinizin en küçük gözeneği gibi

başlar. Bir molekülü hayal edebilirseniz, iğne ucu kadar bir ışık görebilirsiniz. Ve nihai kaynakta da bu kadarcık bir şey olduğunuzu bilirsiniz. Yani size söylemeye çalıştığım şey şu: "Var Olan Her Şey"in kaynağında parçacıklar arasındaki bağlantılar bir kaynak enerjisi oluşturur. Bir taneciğin içinde bir desen hayal ederseniz ve o taneciği başka bir taneciğin üzerine yerleştirirseniz, ikisi de her seferinde birbirine birebir uyacaktır. Şimdi, enerji maddeye dönüştüğünde, kaynaktan çıkan enerji ışın boyunca aşağı, ya da sizin kavramınıza ya da onunla nasıl bağ kurabileceğinize bağlı olarak dışarı, seyahat eder. Ve içeriye doğru patladığında dışarıya doğru patlar ve farklı bireyler oluşturmak için bir hücrenin bölünmesi gibi bölünür. Pek çok kez bölünebilir. Bir kez bölünebilir. Milyonlarca kez bölünebilir. Bölünürken ya erkek ya dişi ya da erkek erkek, dişi dişi ve erkek dişi halini alır. Bölünmeye ve boyutsal geçişler boyunca yolculuğuna devam ederken kaynakta neyse her boyutta da o olur. Ve büyümeye başlar. Ve evrenler ve galaksilerden geçerken gittiği her yerde yine odur. Taneciği Dünya koşullarında pratik gerçekliğe indirgediğinizde arkadaş olan insanlar elde edersiniz. Alt bölümlere ayrılmış parçacıklar gibi insanlar elde edersiniz. Yani: insanlarda da benzerlikler elde edersiniz. Birbiriyle tanıştıkları anda arkadaş olan insanlar vardır çünkü onlar kaynak düzeyinin alt bölümleridir. İnsanlar nadiren kaynaşırlar. O birliktelik yalnızca daha yüksek bir amaç olduğunda gerçekleşir. Çünkü insanlığın gerçekliği öyle bir değiştirme şekli var ki, bu Dünya planı düzeyinde nadiren en yüksek nihai olası gerçeklik gerçeğe dönüşüyor. O yüzden elinizde ne olduğu gezegensel hedeflere bağlı. İnsanlığın nihai yararına olacak ortak bir hedef gerçekleştirilmek zorunda ve bu, seçimlere dayanıyor. En yüksek olası son. Siz bir enerji modeline kilitlenmiş haldesiniz ve sonunda aynı enerji modeliyle geldiğiniz yer olan kaynağa geri döneceksiniz. Zamanın ötesinden, uzamın ötesinden ve yaratımın ötesinden bahsediyorum. Size söylemeye çalıştığım, sizinle yaratımın ötesinden konuştuğum. Yaratım benim konuştuğum, insanlığın gelebileceği çember. Ve insanlık, nasıl yapıldığını bilirse, kaynağına dönebilir. Ancak bu olmadan önce o gezegende yapmanız gereken biraz iş var çünkü bunun zamanı geldi. Zamana dair sizinle konuştuğum şu an, insanlığın zamanına dair ve boyutlararası zamana dair sizinle konuştuğum şu an. Size zamanı açıklamaya çalışıyorum. Zamanı anlamanız gerekiyor. Ve senin

görevin de bu. Çünkü kitaplarında ele aldığın şey bu. Sen boyutlararası zamanla uğraşıyorsun.

D: Ve bir de çok karmaşık kavramlarla.

J: Görevinin basitleştirmek olduğu karmaşık kavramlarla ki yoldan geçen bir insan da onları okuyabilsin ve "Ooo!" desin. Ki insanlar farklı hayatları aynı anda yaşamayı öğrenmeye başlayabilsin. Burada, bu fiziksel gezegende yaptıkları her şeyin diğer tüm yaşamları etkilediğini anlayabilsin. İnsanların çizgisi sonuna kadar gidiyor. Şu anda bulunduğumuz yerden uzanan enerji izi, şu anda konuştuğumuz şeyler, senin bulunduğun yerden benim bulunduğum yere doğru söylediğin her şey, sonsuza kadar kalacak. Tek fark boyuttan boyuta geçmek.

D: Ben hep kayıp bilgilere yönlendirdiğimi düşünüyorum.

J: Çünkü gerçekten kayıp bilgiler bunlar.

D: Onları tekrar keşfetmem gerektiğini hissediyorum.

J: Demek istediğim de bu. Sana söylemeye çalıştığım şey bu. Nostradamus kehanetlerine yönlendirildiğinde o sadece bir başlangıçtı. Buzdağının görünen kısmıydı. Henüz sadece yüzeye geldin. Onunla konuştuğunda onun için bu gerçeklikti çünkü onun gerçekliği onun bulunduğu yerde. Ve onun gerçekliği tıpkı senin gerçekliğin gibi hâlâ var. Varlığı hiçbir zaman sonlanmayacak. Sadece değişecek. Bu sadece bir dönüşüm. 11:16'da konuşmaya başlamamızı hatırlıyor musun? 11:16'da konuştuk çünkü 11:16 şeyle bağlantılı... (Duraksama) Belki de sana kâğıt üzerinde anlatmalıyım.

Daha önce başka seanslarda da bu durumla karşılaşmıştım ama bu sefer hazırlıklı değildim. Çantamı açıp böyle durumlar için yanımda taşımayı öğrendiğim tableti ve keçeli kalemi bulmaya çalışırken Janice ile konuşmayı sürdürdüm. Malzemeleri yatağa getirdim. Janice doğruldu, kalemi eline verdim ve tableti de diğer eline yerleştirdim. Gözlerini zorlukla açtı ve önündeki kağıda baktı.

Çalışmalarımın başlarında birkaç kez bu fenomene tanık olmuştum. Bu izlemesi büyüleyici bir şeydir çünkü deneğin gözlerinde uyanık olmayan birinin cam gibi donuk bakışları vardır. Hiçbir zaman çevrelerinde olup bitenin farkında değildirler ve tüm konsantrasyonları kâğıtta ve çizdikleri ya da yazdıkları şeydedir.

J: (Çizmeye başladı.) Bu bizim bulunduğumuz yerde sensin, sizin

bulunduğunuz yerde, benim sizinle bulunduğum yerde. Bu akışkandır. Devamlı hareket halindedir. Asla durmaz.

D: Bu nedir?

J: Düzeyler. (Çizerken bir süre sustu.) Boyutsal zamanı açıklayacağım. (Çizgiler çizerken uzun bir süre sessiz kaldı.) Sayıca çok, pek çoğu var.

D: Bu çizgiler neyi temsil ediyor?

J: Zamanı. Periyodları.

D: Zaman periyodlarını mı? (Evet) Farklı yılları mı yani?

J: Evet ama yıllardan daha karmaşık bu çünkü bunların içinde evrenler ve galaksiler de olabilir. Dışa doğru ne kadar uzağa gittiğine bağlı. Bu zaman periyodlarından her birinde sonsuzluk noktasına kadar gidebilirsin. (Konuşurken çizmeye devam etti.) Sonsuzluk, sonsuzluk, sonsuzluk. Sen, ben, gezegen üzerinde fizikseldeki herkes...

D: O noktanın üzerinde. Tamam.

J: Sonrası... Tanrı kaynağı.

D: Orada akışkanın içinde. Tamam.

J: Hepsi akışkan. (Tarihler yazıyordu.) Ah, yani, aslında hangi yılları yazdığım fark etmez. Hareket etmeye başlarsın. Enerji daima bu yöne gider.

D: İleri mi?

J: Ve bu yöne.

D: Hem ileri hem de geri.

J: Ve zaman da öyledir. Zaman da öyledir.

D: Aynı anda hem ileri hem geri mi gider?

J: Aynı anda. Cisimsizlenmede ustalaştığın zaman fizikseldeyken de başlangıçta olduğun o parçacığa dönüşebilirsin. Buraya gidebilirsin çünkü buradaydın. Buradan buraya geldiğinde var olan her şeyden geçmiş olursun. Ve her zaman var olan her şeyden geçersin. Bu karmaşık bir şeydir. Ancak bilmen gereken şey, parçacık formundayken hareket ettiğinde buraya gidersin...

D: O yıla ya da zaman dilimine.

J: Ve o periyod içindeki herhangi bir yaşama doğru açılabilirsin çünkü her periyodda birden fazla yaşam vardır. Yani sana söylemeye çalıştığım, bir parçacık halindeyken bunun, Nostradamus'un bulunduğu yere gitmenin mümkün olduğu. Çünkü o geçmiş zamanda bulunuyor. Çünkü burada, Yaratımın olduğu yerde zaman durur!

İnsan yapımı zaman periyodu durur.

D: Yaratımda mı?

J: Yaratımda. Sizin insanlığınızın tarihi, gökleri ve Dünya'yı Tanrı'nın yarattığını söyler.

D: İnsana zamanın durduğu yerden ziyade başladığı yermiş gibi geliyor.

J: İnsanlık için başlıyor ama bu boyutlar için duruyor. Çünkü iki zaman diliminde de eşit boyutlar var. Eşit boyutlar var. İnsanlığın zamanı burada başlıyor. Tüm zaman. Tüm zamanların zamanı. Ama bizim ruhsal zamanımız tamamen farklı ama yine de onunla eşleşik (uyumlu). Mekanikleri tamamen farklı. Siz "saat bir" diyorsunuz. Bizse hiçbir şey! Çünkü bizim zamana ihtiyacımız yok. Nostradamus burada, olageldiği her şey olmaya devam ediyor ve sonsuzluğa kadar devam ediyor. Ölüm onun buradaki varlığını sonlandırsa da buradaki varlığını asla sonlandırmadı. Yani aslında, gerçekte senin yaptığın şey onun öldüğü noktaya gelmek. Sen onun ölümünün ötesine geçiyorsun. Onun sonsuzluğunu yaşadığı yerde ona bağlanıyorsun. Ve ondan geri getirdiğin, buraya geri indirdiğin bilgi ve kavram gerçekte bu.

D: İnsanları geçmiş yaşamlarına götürdüğümde o yaşamlara giden ve onları tekrar yaşayan da bu parçacık mı? (Evet) Çünkü diğer yaşamdaki o kişilik asla ölmemiş gibi oluyor.

J: Asla ölmüyor.

D: O diğer kişiliklerle dilediğim zaman temas kurabilirim.

J: Doğru. Senin yaptığın şey, burada var olan parçacıkla orada var olan parçacık arasında titreşimsel olarak bağlantı kurmak. Aynı "Ah, 1964 Noel'inde ne olduğunu hatırlıyorum. Ah! Yılbaşı ağacının etrafında oturmuştuk. Ah! Bana bebek almıştınız." demeniz gibi. O, bu yaşamda. Ama aslında bu titreşimsel değerden bahsediyorsunuz. Tam buradaki. (Çizerek) Bu titreşimsel değerden. Sadece bu yaşamda 1945'te Dünya'ya bağlanmış oluyorsunuz. Çünkü bu yaşam 1945'te başladı. Bu, bu boyuttaki bir zaman periyodu. Ama ölümde parçacık buradan ta buraya gidiyor.

D: Başladığı yer olan kaynağa geri dönüyor.

J: Ama daha karmaşık olan şu: burada olan şeye bağlı olarak buraya da dönebilir. (Tarihleri işaret ederek)

D: Eğer 1800'lere geri gitmek isterse bunu yapabilir.

J: Ve oradan geri gelmek isterse. Yani burada farklı fizik kurallarına

giriyoruz. Dahası da var. Ama senin Einsteinlar ve Nostradamuslarla ilgili bilmen gereken... Bir bölgenin olduğu. (Çiziyordu.)

D: O nedir?

J: Bunlar hep bilgi. Antik, bütün bilgi. Nostradamus ve Einstein gibi insanlara olan şey şu: onlar burada başladı.

D: Tüm bilginin bulunduğu alanda mı?

J: Evet. Ama gezegene gelirken belirli bir uzmanlık alanını da yanlarında getirdiler. Artık buraya dönmüş sayılmazlar (tüm bilginin olduğu alana) ama Yaratım noktasını geçtikten sonra bunun nerede olduğunun bir önemi yok.

D: Ama bu bilginin daha fazlasını bilinçaltlarında tuttular mı yani? Böyle demek doğru olur mu?

J: Kesinlikle. Ama zaten gelme nedenleri de buydu, bu bilgileri buraya getirmekti.

D: Yani bizim zamanımıza getirmekti. Tamam. O küçük kıvılcıma "ruh" demek doğru olur mu?

J: Ruh diyebilirsiniz ama aslında gerçekte ona "kaynak enerjiniz" de diyebilirsiniz. Ruh, insanlığın kaynak enerjisine verdiği isim çünkü her şey enerji. Her şey, her şey, her bir şey enerji. Şimdi, bu... (Yine çiziyordu.)

D: Akışkan kısım.

J: Tanrı kaynağı ya da akışkan kısım. Kıvılcım bu akışkan kısmın olduğu her şey.

D: Bu bizim Tanrı kavramımız mı oluyor?

J: Olabilir. Evet, eğer isterseniz, Tanrı olabilir. Nihai olan olabilir. İstediğiniz ismi verebilirsiniz. Aslında bir adı yok. Biz isim kullanmayız. Aslında bu noktayı geçtiğin zaman hepimiz akışkanız. Aslında o şekilde var olursun. Ve burayla, burayla ve burayla da birleşebilirsin. Ve her şeyi bilebilir ve buradan çıkabilirsin. (Çizerek) Anlıyorsun ya, demek istediğim bunların üst üste geldiği... (Çizerek)

D: Tüm bu küçük noktalar. Hepsi üst üste binmiş durumda.

J: Ve sonra her bir molekül üst üste geldiğinde tekrar üçe bölünüyor. (Çizerek) Ve onlar da öbür enerjinin olduğu her şey oluyor. Her şey.

D: Ama esas nokta bizim şu anda burada olan hayatımıza odaklanmış olmamız. Ana fikir bu mu?

J: Biz burada birbirimizin hayatının içine girdiğimiz zaman onların geçmişte ve şu anda olduğu şeyin bir parçasını da yanımızda getiriyoruz. Burada yaptığımız her şeyi burada, fizikselde de

yapıyoruz.

D: Yani ruhta yaptığımız her şeyi.

J: Arada bir fark yok.

D: Ama biz diğerlerinin farkında değiliz çünkü bu hayata ve şu anda yaptıklarımıza odaklanmış durumdayız.

J: Titreşimsel değerimiz nedeniyle buradayız. Harekete geçtiğindeyse enerji hızlanıyor. Bu yöne gittiği zaman hızlanıyor (İleriye). Bu yöne gittiği zaman yavaşlıyor (Geriye).

Çizimle işi bitmiş gibi görünüyordu. O yüzden tekrar uzanmasına yardım ettim ve gözlerini kapattırdım. O yerine yerleşmeye çalışırken çizim yaptığı kağıda tekrar baktım. Onu daha sonra bir kitaba koyarım diye saklamanın gereksiz olduğunu düşündüm. Çünkü onunla işi bittiğinde anlamsız çizgilerden ve noktalardan oluşan, bir çocuğun karalamasından farksız bir şeydi. Kayıt cihazının önemli olan tasvirleri kaydettiğini biliyordum.

J: Janice'i farklı türden iletişim modellerine maruz bıraktık. Bu Einstein'ın da çok farkında olduğu, tamamen farklı bir iletişim kavramının başlangıcı.

D: Janice daha önce evindeki koltukta uzanırken camdan sızan bir ışınla bilgi yağmuruna tutulduğu bir andan bahsetmişti. Görüntüler. Semboller. Onlar neydi?

J: Enerji modelleri.

D: Onların amacı neydi?

J: Enerji modelleri bilgiyle kodlanmıştır. Her bir model farklı bir bilgi dizisi içerir. Farklı bir kavramı. Bu bir gezegenin tarihinin tümü bile olabilir.

D: Hepsi bu tasarımlarda ve görüntülerde mi olabilir?

J: Evet. Çünkü onun zihinsel kapasitesi bilgiyi taşımaya uygun ve bu zaman ayarlı olarak salgılanan bir vitamin kapsülüne çok benzer bir şey. İnsanlığın zamanıyla boyutlararası zaman ne zaman kesişse gezegenlerarası bir... (doğru kelimeyi bulmaya çalışarak) üst üste binme, bir dizi durumun gelişmesine neden olur. Öyle ki bunlar kayda da geçirilebilir, üstelik belki de senin tarafından. Şu anda kurduğun bağlantılar doğru şekilde kayda geçireceğine güvenildiği için kurulabiliyor. Ve niyetin saf olduğu için.

D: Evet, daha önce bana hiçbir şeyi sansürlememem söylenmişti.

Geldiği gibi rapor etmem söylenmişti.

J: Ve sansürlemedin. (Yumuşak bir şekilde) Birkaç durum dışında.

D: Bazen bazı kısımları sansürlemek gerekti ama büyük kısmı her zaman olduğu gibi kaldı. Peki Janice'in deneyimlediği bilgi bombardımanının amacı bu muydu?

J: Hayır, tek amacı bu değildi. Ancak biri buydu. Başka bir amacı daha var. Ve o da sana daha önce bahsettiğim projeyle ilgili olarak belirli bir titreşimsel değeri taşımasıydı. Ayrıca halihazırda sahip olduğu diğer bilgileri de aktive etmekti. Ve kavşakların önemini anladığı için onda zamanların entegrasyonunu da sağlamaktı. O halihazırda kendisinde bulunan bazı kavramlar için... (Doğru kelimeyi bulmaya çalışarak) aktivasyon alma konusunda aktif hale gelecek. "İçine yerleştirilmiş" (implant) kelimesini kullanmıyoruz ama bunlar onun anı bankasına yerleştirilmiş durumda. O yüzden bunlar fizikselde ona sunulduklarında bilginin bilinçli zihninde öne çıkmasını ve zaman dilimlerinin entegrasyonunun gerçekleşmesini sağlıyorlar. Ve bir kaynak düzeyinde, bir enerji modeli düzeyinde, gezegenin titreşimsel değeri ta kaynağa kadar boyutlararası bir şekilde birbiriyle bağlantılı. İşte o yüzden insanoğlunun gezegenini yok etmemesi önemli, anlıyor musun? Çünkü bunun boyutlararası yönden ta kaynağa kadar her şey üzerinde etkisi olur. Şimdi, sana daha önce açıklamadığım şey şu ki Janice'in bir seçim şansı olduğunu söylerken onun yoluna bilgiler yerleştirdiğimizi kast ediyordum. Ve o bunları elinin tersiyle itti. Bu onun seçimiydi. Onu belli anıları aktive etmek üzere tasarlanmış kitaplara yönlendirdik. Ve o bunları okumadı, o yüzden de anılar aktif hale gelmedi. Anı bankasına yerleştirilmiş olan kavramlar için ona fiziksel uyarıcılar veriyoruz. Ama o bu fırsatı görmezden gelmeyi seçerse, bu durumu düzeltmek için başka bir kavşağı beklememiz gerekecek.

D: Yani bu yüzden mi Janice'in benimle çalışması gerektiğini düşünüyorsunuz? Bu bilgilerin serbest kalmasını sağlamak için mi?

J: Evet. Sana açıklamak istediğim şey, Janice'in farklı boyutlara uyumlanma kapasitesine sahip çok yönlü bir birey olduğu. Boyutlararası kavşaklar açısından zamanı tümüyle anlıyor. Bir şeylerin anlaşılması için yapılan ince ayarlamalar, güneş tutulması gibi şeyler bile, gezegeninizin geleceğini değiştirebilir. Üçgen Projesine dahil olan her kişi zamanın belirli bir noktasında gezegende bulunması gereken noktada bulunacak olsa, tarih değişir.

Eğer bir kişi kendini o noktaya koymazsa, o an, o kavşak, çok boyutlu zamana göre minicik olan o insanlık zamanı, bir daha asla gelmez. Ve değişimin gerçekleşebilmesini sağlayacak bir fırsatın var olabilmesi için insanlığın zamanında geleceğe, boyutlararası zamana yansıtılması gerekir. Aksi taktirde değişim gerçekleşmez.

D: Ama biz normal insanlarız. Belirli yerlerde olup belirli şeyler yapmamız gerektiğinin pek de farkında değiliz.

J: Hayır, farkındasınız. Biliyorsunuz. Biliyorsunuz. O da biliyor. Buna hazırlanıyorsunuz. Janice'in seninle bir bağlantısı var ve senin de onunla. Ve zamanı geldiğinde daima bileceksiniz. "Şunu yapmam lazım. Bunu yapmam lazım." diye düşüneceksiniz. Ve deneyeceksiniz. Sana kavşaklara dair yaptığım açıklamayı hatırla. Bunu ayarlayamazsın. Deneğin bunu ayarlayamaz. Bu önceden ayarlanmıştır. Ve bilmen gereken bunun olacağıdır. Senin zamanına ya da deneğin zamanına bağlı olarak değil. Gezegensel, evrensel önemliliğe bağlı olarak. Tıpkı Nostradamus bilgilerinin sana gelişinde olduğu gibi.

D: Ama ilk geldiğinde benim için tamamen sürpriz olmuştu.

J: Ama bu önceden planlanmıştı. Sen bir kavşakta başladın. Bunu başka bir anda yapamazdın. Gerçekleşmezdi. Ama şu anda UFO çalışmalarının Nostradamus çalışmalarından daha önemli olduğunu bilmelisin. Sana bunu söylüyorum çünkü hazır olmanı istiyorum. Ve organize olmanı istiyorum. UFO'larla işin bitmedi. Ve UFO'lar konusunda Janice ile yaptığın çalışmaların çoğu senin bazı şeyleri anlaman için. Çünkü sen UFO temasları konusunda ilerledikçe resmin bütünüyle arandaki bağlantıyı gördüğün bir noktaya geleceksin. O yüzden bilgilerin bazıları yayınlanmak için değil. Bilgilerin bazılarını kullanmana izin verilecek. Ama büyük bir kısmı şu anda yararlı olmaz. Bilgi, kendisinin ve yayılmasının titreşimsel sonuçları nedeniyle ilerideki gelişmelerin akışının değişmesine neden olur. Anlamadığın şey şu: bilgilerin yayıldıkça, kitapların burada, orada, burada, orada, burada, orada satıldıkça ne oluyor? Enerjisel açıdan ne olduğunu hiç düşündün mü?

D: Yani, birçok insanla bağlantı kurduğumu biliyorum.

J: Enerjisel düzeyde ne oluyor? Enerjiden bahsediyoruz. Nostradamus'un enerjisi kitabı okuyan her kişiden geçiyor.

D: Pek çok insan bana yazıyor ve bir şeyler hissettiklerini söylüyorlar.

J: Çünkü sana ne söylediklerinden bahsediyorum. Sana açıklamaya

çalıştığım şeyi söylüyorlar.

Yine seansın sonuna geliyordum. Bir deneği hiçbir zaman bir buçuk saatten uzun transta bırakmam. Daha uzunu rehavet ve kafa karışıklığı gibi istenmeyen etkilere neden olabilir.

D: Sanırım artık seansı bitirmemizin vakti geldi. Ben çalışmaya devam edeceğim ve diğer bilgiler de doğru zamanda gelecek. Bana bilgi veren size, herkimseniz, teşekkür ederim.
J: Sana zamanın ötesinden sesleniyorum. Yaratımın ötesinden.
D: Yaratımın ötesinden. Yaratımın başlangıcının ötesinden mi yani?
J: Evet. Sen harika bir varlıksın. Ve biz çoğu zaman senin etrafındayız. Ve seni bilgi toplaman için belirli yönlere yönlendiriyoruz. Zira gerçekte sen bir çevirmensin, tıpkı Nostradamus'un çevirmeni olduğun gibi, çünkü onun bilgileri bu biliş düzeyinden geliyor.
D: Bilgileri elimden gelen en iyi şekilde derlemeye çalışıyorum.
J: Ve harika bir iş çıkarıyorsun.

Ardından varlıktan geri çekilmesini ve Janice'in bilincinin ve kişiliğinin bedenine tekrar tümüyle entegre olmasını istedim. Varlığın geri çekildiği anında anlaşılıyordu çünkü Janice öncesinde hiç öyle belirtiler göstermezken birden öksürmeye ve kımıldanmaya başladı. Ardından onun tekrar buraya alışmasını sağladım ve onu tamamen bilinçli olduğu haline geri getirdim.

***

Bu Janice ile yaptığım son seans oldu. O da benim gibi hayatına devam etti. Başlıca kaygısı kimliğini korumaktı ve ben de iki kitapta da adını değiştirerek bunu yaptım. Düşünme biçimimi ve hayata bakışımı sonsuza kadar değiştiren harika bilgiler ve kavramları bana sunduğu için ona her zaman minnettar olacağım. Bunlar çalışmalarımı yürütme ve bilgi toplama şeklimi de etkiledi. Janice'in sunduğu bilgiler yaşadığımız dünyaya farklı şekilde bakmamı sağladı ve her şeyin mümkün olduğu, gerçekten çok karmaşık bir evrende yaşadığımızı bana gösterdi.

BÖLÜM 5

BİLGİ DEPOLAYAN GEZEGEN

Bu seansın bir kısmı *Koruyucular*'a da dahil edilmişti. Alıkonma vakaları üzerinde yaptığım çalışmaların başlarında bir denek kayıp bir zaman aralığı deneyimlediğinde genelde kendini bir gemide dünya dışı varlıklarla etkileşime geçerken buluyordu. Çalışmalarım gelişip ilerledikçe durum değişmeye başladı. Kendilerini fiziksel bir araç yerine başka alemlerde bulan vakalarla karşılaştım. Bunun bir örneği Bölüm 4'te anlatılmıştır. Bu tür çalışmalarda varsayımda bulunamayacağımız sonucuna vardım. Tam bir kalıbın ortaya çıktığını düşünürken o kalıptan ayrışan ve bambaşka bir yöne giden vakalar gördüm. Bunlar, araştırmakta olduğum bilinmeyenlerle dolu dünyayı algılayışıma daha geniş bir perspektif kazandırdı. Bu vakanın ilk kısmını kayıp bir zamanın dramatik bir örneğini sunmak amacıyla *Koruyucular*'a dahil ettim ama geri kalan kısmı standart dışı olduğu için onu bu kitaba saklamaya ve hikâyenin tümünü burada anlatmaya karar verdim.

1997'de Clara pek çok kez bana yazarak ve telefon ederek seans isteğinde bulunmuştu. Bu artık o kadar sık karşılaştığım bir şey ki arayanların yaşadığı yerde bir konuşma yapmayacaksam ya da zamanım elvermeyecekse yeni deneklerle çalışamıyorum. Hem herkesle çalışma yapıp hem de kendi enerjimi muhafaza etmem mümkün değil. Başlarda isteyen herkese yardım etmeye çalışarak seans yapmak için uzun mesafeler kat ediyordum ama artık zaman ve şartlar değişti. Seans isteyen o kadar çok insan var ki seansları evde ve konuşma yapacağım günlerde gerçekleştirmeyi bıraktım. Konuşma yapmak için çıktığım turnelerde pek çok şeyi birden yapmaya çalıştığımda enerjimin bölündüğünü görüyorum. O yüzden sadece programımın çok yoğun olmadığı turne günlerinde seans yapıyorum. Genelde insanlara bekleme listesine alınacaklarını ve yaşadıkları şehre bir dahaki ziyaretimde bir randevu ayarlayabileceğimizi söylüyorum.

Clara da 1997 Mayıs'ında bir konferans için Hollywood'da olacağımı öğrendiği için beni aramış ve bir randevu talep etmişti. Kendisi San Francisco yakınlarında yaşıyordu ama arabayla Hollywood'a kadar gelmeye razıydı. O şartlar altında onu geri çeviremeyeceğimi hissettim. Özellikle de kendisi o kadar zahmeti göze almışken...

Konferans tam bir fiyaskoydu. Bunun ana sebebi tanıtım ve planlama eksikliğiydi. Tüm konuşmacılar orada olduğu halde katılımcı yoktu. Dinleyici olmadığı için birkaç konuşma iptal edildi. Katıldığım en kötü konferanstı ama sonuç olarak beklediğimden daha fazla boş zamanım olmuştu. Phil (arkadaşım ve *Bahçenin Koruyucuları*'ndaki deneğim) artık bulunduğum yerde yaşıyordu. Seyahatimi turistik bir geziye dönüştürdü ve gençliğimde karanlık sinema salonlarında hayalini kurduğum zamanlardan bu yana görmeyi arzu ettiğim Hollywood'u bana gösterdi. Daha önce Hollywood'u gerçekten görecek zamanım hiç olmamıştı çünkü hep otelime ya da konferans salonlarına kapanmış oluyordum. Bir konferanstan sonra hep doğrudan havalimanına gitmem gerekiyordu. Talihsiz bir durumu lehimize çevirmeye karar verdik ve ben de şehrin göz alıcı yanlarını görmekten çok keyif aldım.

Bu sayede Clara geldiğinde dinlenmiş haldeydim ve ona ayırabileceğim bolca zamanım vardı. Phil daha sonra beni akşam yemeğine götürmek için gelecek ve biz işimizi bitirene kadar lobide bekleyecekti.

Clara kırklarında, sarışın, aktif, zeki ve sağlıklı, çekici bir kadındı. Seans öncesinde sorununu anlamak için yaptığımız sohbette kendisini rahatsız eden esas şeyin birkaç yıl önce yaşadığı kayıp zaman olduğunu söyledi. İşi gereği arada sırada Hawaii'ye gitmesi gerekiyordu. Bu olay yaşandığında Maui adasında araba kullanıyordu. Neredeyse karanlık çökmüştü ama hava hâlâ aydınlıktı ve daha önce kaldığı bir oteli bulmaya çalışıyordu. Otel deniz kıyısındaydı ve akşam yemeğini orada yiyip okyanus manzarasının tadını çıkarmak istiyordu. Oteli ararken girişi kaçırdığını fark etmiş ve yolun ilerisinde geri dönüş yapabileceği bir yer bulma umuduyla biraz daha ilerlemeye karar vermişti. Adanın o kısmı tropik bitkilerle çevriliydi ve palmiyelerin gölgesi Clara'nın ilerlemekte olduğu iki şeritli yolun üzerine düşüyordu. Etrafta çok az ev vardı ve olanlar da yoldan ve gözden uzaktı. Sonunda dönüş yapabileceği bir garaj yolu bulmuştu ama daha önce bu yoldan geçerken bunu hiç fark etmemiş olduğunu da düşünmüştü. Yola yanaştığında kendini modüler evlerden oluşan küçük bir konut sahasında buldu. Evler palmiyelerin arasında, çok hoş bir ortamda bulunuyordu. Tek garip olan Clara'nın daha önce bu yoldan geçerken bu yerleşim yerini hiç görmemiş olmasıydı. En son hatırladığı arabasını buraya yanaştırıp dönüş yaptığıydı.

Bir sonraki an kendini adanın öbür tarafında dört şeritli yoğun bir trafikte araba kullanırken bulmuştu. Hava artık karanlıktı ve oraya nasıl geldiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Bir sonraki sene başka bir konferans için tekrar Maui'ye döndüğünde meraktan tekrar o yerleşim yerini gördüğü yola girmişti çünkü bu garip olay aklından hiç çıkmamıştı. Bölgeden tekrar geçti ama oteli bulmasına rağmen modüler evlerin bulunduğu yerleşim alanını hiçbir zaman bulamadı. Bu olay o zamandan beri aklını kurcalıyordu ve onu seans istemeye iten de buydu. O gece neler olduğunu ve arabasını oraya doğru sürdüğünü hiç hatırlamamasına rağmen adanın diğer tarafına nasıl gittiğini öğrenmek istiyordu.

Clara harika bir denek çıktı. Onu anında derin bir transa sokmakta hiç sorun yaşamadım. Olayın tarihini hatırladığı için onu Hawaii'nin Maui adasında olduğu 1994 Mart'ına geri götürdüm. Kendini kaldığı otel olan Maui Sun'ın cam kapılarından içeri girmek üzereyken buldu. Yılda bir gerçekleşen bir workshop'a katılmak için yeni gelmişti ve iş ile rahatlamayı birleştirmeyi seviyordu. Oteli çevreleyen çiçeklerin canlı renklerine hayranlıkla bakıyordu. Check in yapmasının ardından onu zamanda ilerleterek akşam yemeği yemek üzere diğer otele doğru yola çıktığı ana götürdüm.

C: Daha önce orada yemek yememiştim. Sadece önünden geçip gitmiştim. Benim kaldığım otel tepede kalıyor, bu otelse hemen deniz kıyısında. Ve otelde açılmış camların önünde oturup suyun kıyıya vurma sesini dinlemeyi gerçekten çok istemiştim. Uzun zamandır oraya gitmek istiyordum ama hiç fırsat bulamamıştım.

D: Günün hangi zamanındasın?

C: Akşam olmak üzere. Saat tam olarak kaç bilmiyorum ama hava kararmaya başladı. Görmek zor çünkü sokak lambası yok. Astland'den geçiyorum. Burası gerçekten çok büyük bir bölge ve garaj yolunu kaçırdım. Bir sürü ağaç var. Ve garaj yolu... Gizlenmiş değil ama bir şekilde kaçırdım. (Canı sıkılmış şekilde) Onu göremiyorum. O yüzden dönüş yapıp geri gidebileceğim bir yer bulmak için aşağı doğru devam ediyorum çünkü o otelde akşam yemeği yemeyi gerçekten çok istiyorum.

Bu kısımda bir yandan araba kullanırken kendi kendine konuşuyor bir yandan da benim sorularıma cevap veriyormuş gibiydi.

C: Araba kullanıyorum. Ve bu yeri buluyorum... Tamam. Bu yeri görüyorum. Burası çıkmaz sokak. Evet, burası dönüş yapabileceğim

bir yere benziyor. Hmmm. Burayı daha önce hiç görmemiştim. (Kafası karışmış bir şekilde) Hmmm. Çok güzel palmiyeleri ve çiçekleri var ve bir de çitleri ama arkasını göremediğin türden. Ve burada her türden... (Tarif etmekte zorlanarak) Modüler evler ya da şık mobil evler var. Evet, tamam, burası güzel bir yer.

D: Ve dönüş yapacak bir yer buluyor musun?

C: Evet. Bu bir çıkmaz sokak ve arabamı döndürüyorum. (Yumuşak bir şekilde) Ve parlak ışıklar görüyorum. (Duraksama ve sonra kafa karışıklığı.) Adeta... Kör edici ışıklar.

D: Işıklar nerede?

C: (Soluk alıp verişi hızlanmaya başladı.) Gökyüzünden geliyorlar. Huni gibi bir ışık. Geniş tarafı aşağı, bana doğru bakan bir huni. Neredeyse... Güneşten gelen, ağaçların arasından sızan parlak, çok parlak ışık gibi. Ve bu ışıktan gelen çok güçlü bir enerji hissediyorum. (Derin nefesler)

D: Bu yoğun bir ışık mı?

C: Parlayan bir ışık gibi. Işık huzmeleri.

Sesinden ve nefes alışverişinden sıra dışı ve biraz da rahatsız edici bir şey deneyimlediği kesindi.

D: Hâlâ arabanı sürüyor musun?

C: Hayır! Ben sadece varım. Ben sadece varım.

D: Ne demek istiyorsun?

C: (İnanamıyormuş gibi) Bu ışığın bir parçasıymışım gibi hissediyorum.

D: Hâlâ arabanın içinde misin?

C: Hayır. Havada süzülüyormuş gibi hissediyorum. Ve ışığın bir parçasıymışım gibi. (Derin nefesler) Ben ışığım. Zamanı ve ışığı aşmak gibi görünüyor. Hareket ediyormuşum gibi. Bir yere gidiyorum ama nereye gittiğimi bilmiyorum. Ve sorun yok. (Kendini kesinlikle deneyime kaptırmıştı.) Havada süzülme hissi. Hareket etme. Renklerden, zamandan ve uzamdan geçiyormuşsun gibi... (Derin nefesler) Bu çok keyifli.

D: Tek görebildiğin renkler mi?

C: (Uyuşuk bir şekilde) Renkler ve altın rengi ışık. Ve çok huzurlu. (Çok rahatlamış bir şekilde nefes verdi.) Hissettiğim şey her şey olduğum, ve her şeyin ben olduğu. Var olan her şey orada. Var olan

her şey burada. Var olan her şey var.

D: Hareket ediyor ya da bir yere gidiyormuşsun gibi hissediyor musun?

C: Evet. Yukarı gidiyorum. Yükseliyorum. Başka bir yere ve başka bir zaman doğru.

D: Hadi, nereye gittiğini görelim.

C: (Tereddüt) Sanki bir yere indim gibi. Burası şey gibi bir yere benziyor... (Derin bir iç çekiş) Tarif etmesi çok zor.

Etrafındakileri tarif edecek kelimeleri bulmakta zorlanıyordu ama birkaç sivri kulenin olduğu düz bir araziye inmiş gibi görünüyordu. "Bunlar bina gibi şeyler. Granit gibi griler. Parlak renkte ama daha çok gri. Granit gibi parlak."

D: Oraya gitmek istiyor musun?

C: İstiyorum ama tereddüt ediyorum. Bu muhteşem bir şey. (Duygusallaştı ve ağlamaya başladı.) Burada olmak! Sanki... (Hüngür hüngür ağlıyordu.)

Böyle bir sahneyi görmenin onu neden bu kadar duygulandırdığını anlamak zordu.

C: Bunu tekrar göreceğimi hiç düşünmemiştim. (Hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.)

D: Ne demek istediğini açıkla.

C: Sanki eve gelmişim gibi. (Yüksek sesle ağlıyordu.)

D: Ve burası bildiğin bir yer mi?

C: (Hıçkırıklarla) Evet. Burayı biliyorum. Ama çok uzak bir zamandan. Ve bir daha buraya gelip gelemeyeceğimden emin değildim. (Hıçkırarak) Bu harika bir duygu.

Onu sakinleştirmeye çalışırken bir anda tüylerim ürperdi. Bu *deja vu* gibiydi. Beklenmedik bir şekilde Üç Kuleli Gezegen'e gittiği zaman Phil'in gördüğü aynı sahneye ve yaşadığı aynı duygusal deneyime benziyordu bu. Burası Phil'in de "yuvam" dediği, uzun süredir ayrı kaldığını bildiği ve bir daha göremeyeceğini düşündüğü yerdi. Bu deneyim *Bahçenin Koruyucuları*'nda *(Keepers of the Garden)* anlatılmıştı. Clara aynı yere gitmiş olabilir miydi?

D: Hiç insan görüyor musun?

C: (Burnunu çekerek) Hayır, şu anda kimseyi görmüyorum. Daha yeni geldim... (Kendini toparlamaya çalışıyordu.)

D: Sürpriz oldu mu demek istiyorsun? Beklenmedik bir şey miydi?

C: Çok şaşırdım. Ben... Ben bir daha buraya gelebileceğimi sanmıyordum. Ve burada olmak çok ani olmuş gibi geliyor. Sanki çok uzun yoldan gelmişim gibi. Ve uzun zaman almış gibi. (Hâlâ duygusaldı.) Burada olmak.

D: Burası kulağa özel bir yermiş gibi geliyor. (Hikâyeye devam edebilmemiz için duyguyu aşmasını sağlamam gerektiğini biliyordum.) Bana neler olduğunu anlat.

C: Etrafa bakıyorum ve sanki o ışıkla bu yere gelmişim gibi. Ve... (Duraksama) İnsanlar görüyorum.

D: İnsanlar nerede?

C: (Sakinleşerek) Bir grup insan binaların etrafından geliyor.

D: Seni görüyorlar mı?

C: Evet. Ve onlara çok garip görünüyorum. (Yine ağlamaya başladı.)

D: Onlara neden garip görünüyorsun?

C: Çünkü onlar gibi gri renkte değilim. Ben ışığım. Işık varlığım. Ve beni merak ediyorlar. Ama ben de merak ediyorum. Bunun nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum.

D: Görünüşleri nasıl?

C: Kahverengi başları var ve... (El hareketleri) Başları böyle.

D: (El hareketlerinden anlamaya çalıştım) Yani yumurta gibi uzun mu demek istiyorsun?

C: Biraz uzunca. Ve çeneleri aşağı doğru sivrilerek neredeyse bir nokta halini alıyor. Ve neredeyse sırf baştan oluşuyorlarmış ve bedenleri pek yokmuş gibi. Sadece başı görüyorsunuz.

D: Yüz hatlarını seçebiliyor musun?

C: Daha çok zekâyı görebiliyorum. Ve o çok...

Açıklamakta zorluk çekiyordu ama en azından artık hıçkıra hıçkıra ağlamıyordu.

D: Üzerlerinde giysiler var mı ya da sen görebiliyor musun?

C: Sımsıkı saran bir tulum gibi. Hepsi aynı renk; gri, parlak.

D: Ve bu insan grubunun seni parlayan bir ışık olarak gördüklerini mi söylemiştin?

C: Ben sadece ışığım. Ve benim ışık olmam onların ilgisini çekiyormuş gibi görünüyor. Çok yaklaştılar. Bana dokunmaya çalışıyorlar. Ve ben biraz endişeliyim. Ne olacağını bilmiyorum. Bana dokunmaya çalışıyorlar.

D: Ellerini görebiliyor musun?

C: Evet. Elleri biraz çırpı gibi... Ah, parmaklar. Üç tane görüyorum ve bir de minik bir tane var. Ama o neredeyse yok gibi, sadece bir çıkıntı. Ve sadece bana dokunmak istiyorlar.

D: Işığa dokunabiliyorlar mı?

C: Evet. Işığın sevgi dolu bir hissi var.

D: Sen endişelisin.

C: Evet. Ve onlar yaklaştıkça... (Yüz ifadesi ve çıkardığı sesler hoş bir deneyim yaşıyormuş gibiydi.) Çok meraklılar.

D: Ama bu artık seni rahatsız etmiyor.

C: Hayır. Bu sorun değil.

D: Senin ne olduğunu anlıyorlar mı?

C: Benim ne olduğumu ve kim olduğumu biliyor gibi görünüyorlar. Ve biz beraberce binalara doğru gidiyoruz. Bana onlardan biri olduğumu söylüyorlar. Ama ben bir araştırmacı olarak bilgi toplamak için buradan gitmişim. Ve zaman içinde ışık varlığı olarak gitmişim. Ve şimdi bilgi topladım ve bu bilgiyi bu topraklara getirmek için geri döndüm.

D: Uzun zamandır mı uzaktaydın?

C: Çok uzun zamandır. Çok, çok, çok, çok, çok uzun zamandır.

D: Ama onlar seni hâlâ tanıyor mu?

C: Tanımaları biraz zaman aldı. Merak ettiklerini söylediler. Benim ben olduğumdan, bilgi toplaması için gönderilen kişi olduğumdan emin olamamışlar. Artık beni tanıdılar. Benim gönderilen kişi olduğumu biliyorlar.

D: Böyle şeyler yapmaları için çok kişi gönderiliyor mu?

C: Her milenyumda bir veya iki kişi.

D: Senin bilgi toplamanı neden istediler?

C: Bu yerin ötesindeki bilgiyi geri kazanmak için ki bilgi saklanabilsin. Kaybolmasın.

D: Yani bu bilgi onların tarihinin bir parçası olmayan bir bilgi miydi demek istiyorsun?

C: Evet. Başka bir zamana ve uzama ait bir tarih ve bilgiydi.

D: Eğer bu onların tarihine ait bir bilgi değilse neden bu bilgiyi geri

kazanmakla ilgileniyorlar?

C: Çünkü başka bir yer olduğunu ve oradaki bilgiden bir şeyler öğrenebileceklerini duydular. O bilgi kaybolmamalıydı.

D: O zaman senden sahip olmadıkları, yeni bir bilgiyi bulmanı istediler.

C: Diğer yerde bulunan, daha önce bilmedikleri yeni bilgiyi. Toplayabilecekleri bilgiyi.

D: Bilgiyi toplamalarının başka bir yolu var mı?

C: Bu varlıklar zaman zaman aralarından seçilmiş bir kişi belirliyor. Ve onlar da zaman, uzam ve mekânlarla ilgili bilgi için başka galaksilere, başka zamanlara ve uzaydaki başka yerlere gitmeyi seçiyor. Ve o bilgiyi bu varoluş alanına getiriyorlar. Öğrenmek için. Gelişmek için. Genişlemek için. Çünkü bu zaman ve mekân gelişmeyi ve genişlemeyi öğrendikçe ayrılıyor. Başka bir zaman ve mekân haline geliyor.

D: Yani ancak bilgi aracılığıyla genişleyebildiğini mi söylemeye çalışıyorsun?

C: Bilgi aracılığıyla.

D: Bilgi toplamak için başka yerlere seyahat etme yöntemleri var mı?

C: Işık huzmeleri üzerinde seyahat ediyorlar. Işık huzmeleri bazen yumurta gibi, yuvarlak küreler oluyor. Bir boyuttan bakıldığında gümüşi, uzun ve oval görünüyorlar. Ve başka bir yönden bakıldığında yuvarlak görünüyorlar. Gümüş rengi diskler şeklindeler. Ve havada kayıyorlar.

D: Katı, yani fiziksel şeyler mi bunlar?

C: Evet, evet.

D: Çünkü ışık huzmeleri gibi olduklarını da söylemiştin.

C: Öyleler. Katı da olabiliyorlar saf enerji de. Mekân için hangisi uygunsa. Gitmemiz gereken yere gidebilmek için saf enerji de olabiliyoruz katı bir disk de.

D: Böyle bir "ekipmanı" bilgiyi toplamak için kendileri kullanamazlar mıydı?

C: Kullanabilirlerdi. Ama deneyimin kendisi için bir varlık gitmeyi seçti ve bir varlık gitmesi için seçildi.

D: Yani makineleriyle gitselerdi deneyimleyemezler miydi demek istiyorsun?

C: Hayır. Varlık gider ve isterse disk, isterse araç, isterse varlık olabilir. Varlığın kendisi araç olabilir ya da araç varlık olabilir.

D: O zaman fiziksel bir forma sahip olması gerekmiyor mu yani? (Hayır) Ama sen yine de onları fiziksel formda görüyorsun.

C: Benim onları ayrıldığım zamanki halleriyle tanıyabilmem için fiziksel forma giriyorlar.

D: O halde sen ayrıldığından beri artık fiziksel forma ihtiyaçları kalmamış mı? Öyle mi?

C: Ben buradan ayrıldığımdan beri saf enerji olabildikleri bir yere yükseldikleri için fiziksel forma ihtiyaçları yok ama onları tanıyabilmem için fiziksel forma girdiler. Onları ayrıldığım zamanki halleriyle tanıyabileceğim için. O zamanlar ben de onlar gibi bir varlıktım.

D: Ve sen gittiğin zamandan bu yana bedene ihtiyaç duymayacak şekilde değiştiler.

C: Eğer isterlerse. Eğer saf enerji olmak isterlerse saf enerji olabilirler. Ya da beden, disk ya da araç olabilirler.

D: Ama hâlâ seyahat etmek için bir şeye ihtiyaç duyuyorlar.

C: Pek sayılmaz. Ben diğer zamandan ve diğer mekândan saf enerji olarak bir ışık üzerinde geldim. Bana gösterdikleri obje bu stratosfere geri gelmeyi hatırlayabilmem için, bu... Burada atmosfer yok. Bu...

D: Boyuta ya da yaşadıkları dünyaya mı?

C: Evet. Yaşadıkları bu dünyaya ki eskiden disk kullandığımızı hatırlayabileyim. Başka bir dünyaya gitmemiz gerektiğinde hâlâ diski kullanabiliriz. Diski kullanabiliriz ya da sadece saf enerjiyi kullanabiliriz. Bu sadece benim ayrıldığım zamanki haliyle tanıyabilmem için.

D: Ama hâlâ bilgi toplamak için en iyi yöntem birinin gidip onu özümsemesi mi? Bu uygun bir sözcük olur mu?

C: Bu uygun bir sözcük. Özümsemek, evet.

D: Ve şimdi bilgiyi onlarla paylaşmak için geri geldin. Ama orada kalmayacak mısın?

C: Kalacak mıyım yoksa daha fazla bilgi edinmek için başka bir dünyaya daha mı gideceğim, buna başka bir zaman karar verilecek.

D: Pekâlâ. Ama seni bir yere götürdüklerini söylemiştin.

C: Yuvarlak bir odaya giriyoruz. Yuvarlak bir masanın etrafında oturuyoruz. Bu varlıklardan oluşan bir konsey gibi bir şey. Ve orada gittiğim diğer dünyalardan topladığım bilgileri onlarla paylaşıyorum.

D: Bilgiyi onlarla nasıl paylaşıyorsun?

C: Oturuyoruz... Fiziksel formda olduğu gibi. (Açıklamakta zorlanmasına rağmen yüzünde bir gülümseme vardı.) Bilgiyi telepatik düzeyde paylaşabiliriz ya da sözel olarak konuşabiliriz. Düşünce kalıpları... Düşünsel iletişimimiz bazen gruptaki birinin araya girip... (Gülümseyerek) komik bir şey söylemesiyle bölünüyor. Biraz gezegenlerarası mizah...

D: Söylediğin bir şeyi komik mi buluyorlar?

C: Evet. Ve onlar da bana komik gelen bir şey söylüyor. Böylece paylaşım işitsel bir yolla gerçekleşiyor. Ve sanki benim varlığım bir bilgisayara bilgi aktarıyor. Toplanan ve öğrenilen bilgiyi telepatik yolla onların bilgisayarlarına, sistemlerine aktarıyor.

Varlıklar arabasını otoyoldan alıp devasa bir uzay aracına götürdüğü zaman Bonnie'ye de aynı şey olmuştu. Başına yerleştirdikleri bir aygıt sayesinde Bonnie'nin anılarını kopyalayarak bir tür bilgisayara aktarmışlardı. Bu olay *Koruyucular*'da anlatılmaktadır.

D: Bu sistemleri görebiliyor musun? Bunlar odanın içinde mi?

C: Hayır. Bu onların beyinlerinde, zihinlerinde ve varlıklarında.

D: Yani bilgi senin zihninden onların zihnine aktarılıyor. (Evet) Ayrıldığından beri ziyaret ettiğin tüm dünyalardan bilgiler. (Evet) Bunlar yaşadığın tüm yaşamlardan mı yoksa sadece başka dünyalardan mı?

C: Sadece dünyalardan.

D: O halde onlara bahsettiğin bu dünyalarda gerçekten yaşamadın öyle mi?

C: Başka dünyalarda bulunduğum zamanlar oldu. Ama bu sefer o kültürle, o dünyayla, o sistemle ilgili bilgi toplamak için sadece bir dünyaya gittim. Ve o bilgiyi geri getirmek için. Burası diğer dünyaların hepsinin bilgisinin toplandığı bir yermiş gibi görünüyor. Bilgiler buraya getiriliyor. Var olan tüm yerlerden, tüm galaksilerden, tüm evrenlerden bilgilerin depolandığı devasa bir yer burası. Bir toplama yeri gibi. Tüm zamanların ve mekânların bilgisinin bulunduğu devasa bir kütüphane gibi.

D: Bilginin depolandığı bu yere kimlerin erişimi var?

C: Herkesin var. Eğer burayla nasıl bağlantı kuracaklarını biliyorlarsa, tüm galaksilerden herkes buraya erişebilir. Bu bir kaynak. Herkes burayla bağlantı kurabilir. Sadece bunu başarabilmek için gereken

anahtara sahip olmanız gerek.

D: Ve sen de şu anda bulduğun bilgileri aktararak bunun bir parçası oldun. Peki söylediğin gibi bilgi toplamak için tek bir dünyaya gittiysen, o dünya hangisiydi?

C: O dünya Dünya'ydı.

D: Bilgileri toplayabilmek için Dünya'da farklı hayatlar yaşaman gerekti mi? (Evet) O zaman bayağı uzun süredir yoktun. (Evet) Paylaşacak çok şeyin olsa gerek.

C: (Derin bir iç çekiş) Sandığımdan da çok.

D: Ama buna rağmen aktarım çok hızlı gerçekleşiyormuş gibi görünüyor.

C: Evet. Işık hızından daha hızlı. Çünkü her ne kadar bilgileri toplamak çok ama çok uzun zamanı ve pek çok hayat yaşamayı gerektirse de, bilginin bu kaynakta ya da şu anda bulunduğum bu yerde yayılması çok hızlı gerçekleşiyor. Aktarılabiliyor. Benim sisteminden bulunması gereken yere çok hızlı bir zaman ve uzamda akabiliyor çünkü burada her şey şu anda oluyor. Burada her şey anda oluyor.

D: Ve bilgiler bu varlıklarla depolandıkları için mi burada güvende?

C: Bu varlıklarla ve burada var olan her şeyde depolandıkları için. Kayalarda, binalarda; buradaki her şey bilgiyi emiyor. Adeta her şey bir bilgisayarmış gibi. Bu bilgiyi her şey emiyor. Her şey bu bilgiye dönüşüyor. Buradaki her şey, beraberimde getirdiğim her şeye dönüşüyor.

Phil de Üç Kuleli Gezegen'ine gittiğinde tüm bilgilerin oradan edinilebileceğini ve bilginin gezegenin kendisinde depolandığını söylemişti. Bu bilgi, *Bahçenin Koruyucuları*'nda bulunmaktadır.

D: Eğer benim gibi biri bu bilgiyi bulmak isterse onu nasıl elde edebilir?

C: Özel bir anahtarla. Kendi içine dönme anahtarıyla, çünkü tüm bilgilere ulaşmanın anahtarı kendi içine dönmektir, ve tüm bilgilerin bulunduğu yer orasıdır. Ve herkesi, herhangi bir zamandan ve mekândan herhangi bir varlık, kendi arzuları doğrultusunda bu bilgilere erişebilir.

D: Yani önce bilgiyi arzu etmeleri gerektiğini mi söylemek istiyorsun?

C: Evet, ve bilgi sevgi aracılığıyla gelir. Benim bulunduğum, bu varlıkların bulunduğu bu yere gelmeniz gerekmiyor. Sadece bilgiyi

talep edin, ve o size verilir.

D: Çok önemli bir görevin varmış gibi görünüyor.

C: Benim hayat amacım bu. Var olma amacım ve yapmak için geldiğim şey.

D: O halde uzun zaman mı orada, bu enerji varlıklarıyla kalacaksın?

C: Her zaman.

Bu şoke ediciydi. Eğer o orada kalıyorsa Hollywood'da yatakta uzanan Clara'nın bedeni ne oluyordu? Clara'nın bir parçası oradayken aynı anda burada da olabilir miydi? Her zaman deneğe zarar vermekten çekinirim ve bu da garip bir cevaptı.

D: Demek istediğim, onlar bilgiyi alana kadar mı orada kalıyorsun?

C: Hayır. Başka bir yere ya da başka bir zamana gitme görevi alana dek burada olacağım. Bu Dünya gibi başka bir dünyadan, başka bir yerden bilgi toplamak olabilir.

D: Ama ben şu anda Dünya'da konuşmakta olduğum bedeni düşünüyorum. Clara'nın bedenini. Şu anda konuştuğum bu enerji o bedene geri dönecek mi? Yoksa ikisi ayrı şeyler mi? Ne olduğunu anlamaya çalışıyorum.

C: İkisi bir ve aynı.

D: Ama enerjinin başka bir göreve kadar orada kalacağını söylemiştin?

C: Bu doğru.

D: Ama enerji aynı anda Dünya'daki bu bedenin de bir parçası mı yani?

C: Bu doğru.

D: Aynı anda iki yerde nasıl olabilir? Bu anlaşılır bir şey mi?

C: (Derin bir iç çekiş) Clara bunu anlamıyor.

D: Anlamamıza yardımcı olabilir misin?

C: (Kararlı bir şekilde) Clara bir bedene girip bilgi toplamak üzere gönderilmişti. Ben onun bilgi toplamış ve şimdi de topladığı bilgiyi geri getiren bir parçasıyım. Bu kaynağa. Bu kütüphaneye. O orada bilgi toplarken benim de burada bilgiyi yayıyor ya da geri getiriyor oluşumu anlamakta ve öğrenmekte güçlük çekiyor. Ve o yüzden onun için enerjinin ikiye ayrıldığı bir zaman oluyor. Bir yerde mi yoksa başka bir yerde mi olduğunu bilemediği bir zaman.

D: Bu başka insanlara da oluyor mu?

C: Evet. Benzer yaşamlar deneyimleyen başkaları da var.

D: Yani aynı anda iki yerde olma hissini...

C: Evet, evet. Çünkü gönderilen sayısız varlık var. Tüm bilgiyi tek bir kişinin toplaması muazzam bir yük ve sorumluluk olurdu.

D: Sanırım neredeyse imkânsız olurdu.

C: Evet, evet. O yüzden bir sürü varlık var. Ve benim burada ve Clara'nın o formda olduğu zamanla aynı anda başka dünyalara giden başka varlıklar var. Umarım Clara o fiziksel formdayken, bilgiyi getiren tarafı olan bana aktarmak için daha fazla bilgi toplayabiliyordur.

Bu konu benim anlayışımı aşıyordu ve daha fazla çalışma gerektirecekti. Keşfetmek üzere seans yaptığımız başlangıçtaki deneyime geri dönmem gerektiğini düşündüm.

D: Bu aktarım gerçekleşirken onun Hawaii'deki o yolda araba kullanırken başına gelen şeyi açıklayabilecek konumda mısın? O anda Clara'nın fiziksel bedeni hâlâ arabada mıydı? (Cevap yok) Biz arabasıyla yolda ilerlediği ve o parka geldiği anı tekrar gözden geçiriyorduk.

C: O anda ve yerde oraya gönderilmişti. Çünkü orası onun iyiliği için cisimleşmiş bir yerdi. Clara'nın o boşluğa girebilmesi ve ben olan parçanın oradan ayrılarak buraya, bu kaynağa bilgiyi getirebilmesi için. Ve bilgi burada yayıldıktan sonra onun o noktaya dönmesi uygun değildi. O yüzden bu fiziksel bedende bildiği bir yola, Pelanoni'ye götürüldü. Ben olan parça fiziksel bedenini terk ettikten sonra arabasının orada olacağı, gideceği yere nasıl gideceğini bileceği yere.

D: O zaman aktarımın o anda Hawaii'deki belirli bir yerde mi gerçekleşmesi gerekiyordu?

C: Pek sayılmaz. Orası sadece bu fiziksel bedendeyken kendini rahat hissettiği bir yerdi. Ve onun orada olması için yaratılan yer de ona çok güzel gelen bir yerdi. Böylece tamamen rahat olabilirdi ki onun ben olan parçası bedenini terk edebilsin ve yukarı gelip bilgiyi aktarabilsin.

D: O halde arabası ve arabasının içindeki fiziksel bedeni adanın diğer tarafındaki o yola fiziksel olarak götürüldü, öyle mi?

C: Bu doğru. Bu basit bir cisimsizlenme ve sonra tekrar başka bir yerde

cisimlenmeydi.

D: İnsanları ve arabaları bir yerden başka bir yere taşımak alışıldık bir şey mi?

C: Ah, evet. Evet.

D: Bu sıkça mı olur?

C: Çok sık, çok sık.

D: Peki bu olduğunda fiziksel beden de mi cisimsizleniyor ve sonra tekrar cisimleniyor?(Evet) Ve bunun bedene hiçbir zararı olmuyor.

C: Zararı yok. Beden saf enerjiye dönüşüyor.

D: Ve Clara aracıyla öylece bir yerden başka bir yere taşındı.

C: Bu doğru.

D: Yani tekrar kendine geldiğinde adanın başka bir yerindeydi. Ve o sırada araba kullanıyordu. (Evet) Ve o ana kadar neler olduğuyla ilgili hiçbir şey hatırlamıyordu.

C: Doğru.

D: Clara'nın yaşamında böyle bir şey sadece o zaman mı oldu?

C: Daha önce pek çok kez oldu. Ama bu kez hayatında ne olduğunu ve nasıl olabileceğini araştırmaya açık olduğu bir zamanda ve yerdeydi. Diğerleri bununla ilgili bir anlayışa sahip olmaya hazır olmadığı ya da dünyevi fiziksel yaşamında ne olduğunu anlayamayacağı bir büyüme döneminde olduğu sırada gerçekleşmişti.

D: Muhtemelen bu olaylar hatırlamasını sağlayacak kadar dikkat çekici şekilde de gerçekleşmedi.

C: Doğru.

D: Yani bu sefer sıra dışı bir şey gerçekleşti ve onun bunu hatırlamasına neden oldu.

C: Doğru.

D: Şimdi bilginin ne olduğunu öğrenmesi uygun mu?

C: Evet. Bilgiyi bilmeli zaten. Bilgiyi öğrenmeyi hep çok arzuladı. Şimdi onu anlayacak. Bu onu çok mutlu edecek.

D: Bu çok önemli bir şey. Başka bir zaman tekrar gelmem ve onun bu yanıyla tekrar iletişim kurmam uygun olur mu?

C: Ah, evet. Biz iletişim kurmayı seviyoruz. Bizim işimiz bu, iletişim kurmak.

D: Çünkü daha önce başkaları da bana bilmem gereken her konuda bilgiye erişebileceğimi söylemişti.

C: Doğru. Senin özel bir yeteneğin var, sana verilen özel bir yetenek var. Çağlar boyunca sessiz kalmış, bastırılmış, gizlenmiş, üzeri

> örtülmüş bilgileri toplamak. Ve şimdi harika bir iş çıkardığını bilmen ve bunun farkına varman için bu taşıt yoluyla seninle bu iletişimi kuruyoruz. Ve yapmak üzere seçildiğin gibi bilgiyi yayman için Dünya gezegeninde uygun zaman bu. Ve bu kaynaklardan gelen bu bilginin yayılmasıyla başkaları da kendileri hakkında daha fazla şey öğrenmek için herkesin derine dalma yeteneği olduğunu bilecek. Geçmiş, gelecek ve var olan her şey tüm evrenlerde oluyor. Yani, evet, bu kaynaktaki tüm bilgiye erişim iznin var. Ve biz seni onaylıyoruz.

Ardından varlıktan, parçadan ya da her neyse ondan geriye çekilmesini istedim ve Clara'nın kişiliğinin bedeniyle tamamen birleşmesini sağladım. Kişilikteki bu değişim her zaman fark edilebilir olur çünkü denek bu noktada derin bir nefes alır. Onun şimdiki ana yeniden alışmasını ve tamamen kendine gelmesini sağladım.

Clara tamamen uyandıktan sonra lobiyi aradım ve Phil'den yukarı gelmesini istedim. İkisinin tanışması gerektiğini düşündüm çünkü deneyimleri birbirine çok benziyordu. Phil onu Clara ile tanıştırmama çok şaşırdı çünkü deneklerimin mahremiyetlerini korumak için onların kimliklerini açıklamamak konusunda ne kadar dikkatli davrandığımı biliyordu. Ben olanları anlatınca ikisi de çok duygulandı. Sanki iki ruh tanışmış ve birbirleriyle olan bağlarının anında farkına varmıştı. Konuştular ve kulelerin bulunduğu bu garip gezegenle ilgili benzer anılar anlattılar. Bu çok duygusal ve mantıken hiç doğal olmayan bir sahneydi çünkü hepimiz kısa bir süre için "yuva" dedikleri yere geri döndüklerini biliyorduk ve duygular çok yoğundu. Bu kitapta deneklerin Dünya'dan çok uzak, alışılmadık yerlerde "yuvalarını" buldukları başka seanslar da olacak (Bölüm 10).

Son birkaç yılda, 2000 ve 2001 arasında, kişinin aynı anda iki yerde birden bulunduğu ya da başka bir perspektiften bilgi aktardığı başka vakalarla da karşılaştım. Bunlardan birinde bir kadın, geçmiş yaşama gitmek yerine ruhsal boyutta öğretmenler, rehberler ve üstatlarla yapılan bir toplantıya gitti. Oradaki parçasının her zaman orada kalmaya devam ettiğini ve görevlerinden birinin Dünya'daki parçasının gelişimini izlemek ve bilinçaltı düzeyde ona tavsiyeler vermek olduğunu söyledi.

2001'de bu kitap yayına hazırlanırken benzer bir vakayla daha karşılaştım. Diğer taraftan bu şovu her kim yönetiyorsa belli ki bu bilginin açığa çıkma zamanının geldiğine karar vermişti. Başka bir vakada bir

kadın bir erkek olarak Yunanistan'ın ücra bir köşesinde yaşadığı bir geçmiş yaşama gitti. Oraya ait değildi ama etrafı gözlemliyor ve dinliyordu. Nereden geldiğini anlamak için onu daha da geriye götürdüm ve kendini karanlık bir gezegende buldu. Gezegende her şey griydi. Sadece birkaç bina vardı ve hiç ağaç yoktu. Çoğu şey yerin altındaymış gibi görünüyordu. Kendini garip bir bedende buldu. Balık bedenine benzer bir beden tarif etti ama daha ziyade geniş ağızlı, kocaman gözlü, arkasında bir tümsek olan garip kafalı ve kuyruklu bir kertenkeleye benziyordu. Bir gözlemci olduğunu ve tarih boyunca farklı dönemlerde Dünya'ya gönderildiğini söyledi. O dönemlerde yaşayan varlığın şeklini alan bir gözlemci ve bilgi toplayıcısıydı. Onu hayatının son anına götürmeye çalıştığımda bana son gün diye bir şey olmadığını söyledi. Mevcut kişiliğinin halen gözlemcisiydi. Onun görevi buydu.

Şekil değiştirenlerden çok bahsedilmiştir. Eğer öyle bir şey varsa onların birden fazla formda var olabilen bu varlıklar olduklarını düşünüyorum. (Ayrıca enerji varlıklar istedikleri şekli ya da bedeni yaratabiliyor.) Benim vardığım sonuca göre şekil değiştirenler güçlü pozisyonlarda ya da karar mercii konumunda olmayacaktır (ki söylenenler de bu yöndedir) çünkü onlar gözlemci, biriktirici ve aktarıcılardır. Bartholomew'un hikâyesinde de benzerlikler olduğu için bu durum zamanın başlangıcından beri yaşanıyor gibi görünüyor.

Anlaşılan o ki Dünya üzerinde yaşayan bu parçamız, bundan çok daha büyük olan bir benin sadece küçük bir parçası ya da kıymık kadar bir kısmı. Tek parça olmaktan çok birçok parçayız ya da daha doğrusu çok daha karmaşık bir bütünün parçalarıyız. Ancak sadece bütünselliğimiz olarak algıladığımız kıymığa odaklanabiliyoruz. Bu iyi bir şey çünkü bu durumun karmaşıklığının farkında olsaydık bu dünyada ya da bu gerçeklikte işlev gösteremezdik. Biz yalnızca çok daha büyük bir resmi maskeleyen yüzü görebiliyoruz. Perdenin aralığından diğer tarafa bakmamıza ancak şimdi izin veriliyor.

***

Kaliforniya'ya döneceğimi öğrenince Clara bir seans daha istedi. Pasadena'daki Whole Life Expo'da konuşma yapmak için bir sonraki hafta dönmek zorundaydım. Bu sefer Clara araba yerine uçakla San Francisco'ya geldi ve bir seans yapabildik. Son seansta istediğimiz her tür bilgiye erişebileceğimiz söylendiği için ben özellikle Dünya gizemleriyle

ilgili sorulara odaklanmak istedim. Clara'ya neleri keşfetmek istediğimi söylemedim. Tabii ki bilgiyi koruyanların genelde istediğin her şeyi vermediklerini önceki deneyimlerimden biliyordum. Üstelememeyi ve alabileceğim kadarını almakla yetinmeyi öğrenmiştim. Zaten her zaman soracak bolca sorum vardır ve başka bir konuya geçmek benim için sorun olmaz.

Bu seansta açıklanamayan pek çok konuda sorular sordum. Cevaplar Dünya Gizemleri bölümünde yer almaktadır. Henüz zamanı gelmediği için piramitlerle ilgili sorularıma cevap vermeyi reddettiler ama bu konuyla alâkalı olan başka bilgiler alabildim.

D: Piramitleri sordum çünkü kuleli gezegenin, o gezegenin tümünün, kayaların, gezegenin her parçasının bir hazneye dönmüş olduğunu söylemiştiniz. (Evet) Dünya'da böyle bir şey söz konusu değil mi?

C: Dünya'daki her şeyde bilgi var. Hepsi insanın zihninde, tabii eğer insan zihninin ona sunduğu genişlik düzeyine açık olursa. İnsanoğlu ya da Dünya üzerindeki insanlar, zihinlerinin şu anda gelebildiği gelişim düzeyinde, örneğin bir kütüphane gibi, dokunup hissedebilecekleri, elle tutulur bir yere ihtiyaç duyuyor. Bilginin olduğu yer orası. Orada depolanıyor. Oraya gidebilirsiniz. O yüzden insan için tüm bilginin, tüm yaratımın, Dünya'nın ve evrenin tüm bilgisinin Dünya'da depolandığı bir yer olması daha akla yatkın. Ve bu da piramitlerde bulunuyor. Ama insan, zihnini tam kapasiteyle açabilirse tüm bilginin kendi içinde olduğunu görür.

D: Evet, doğru. Ben yaptığım çalışmalarla bu bilgiye bu yöntemle ulaşılabildiğini gördüm. (Evet) Ama insanlar bilinçli haldeyken bunun farkında olmuyor. Sadece transtayken ve bilinçaltı çalışmaları yaparken bunu fark edebiliyorlar.

C: Doğru. Ve sen de bunun için seçildin. Dünya üzerindeki insanlara bunun zihni genişletmenin bir yolu olduğunu ve tüm bilginin kendi içlerinde olduğunu göstermek için. Mesele bu bilgiyle bağlantı kurmanın yolunu bulabilmek. Ve sen kendi yöntemlerinle bunun yapılabileceğini gösteriyorsun. Buna inanmayan insanlar olacaktır ama şimdiye kadar yaptığın gibi bilginin senden akmasına izin verdikçe bu daha geniş ölçekte kabul görmeye başlayacaktır. Ve zamanla daha çok insan, herkesin içinde var olan bu bilgiyle bağlantı kurmanın bir yolu olarak bu yöntemi kabul etmeye başlayacaktır. Ve belki ileride insanlar bu türden bilgilerle bilinç düzeyinde de bağlantı

kurabilmeye başlayacaktır.

D: Ben her zaman buna inandım. Yüzyıllardır insanlar ölüyor diye bilginin de onlarla beraber yok olmadığına, bilgilerin halen bilinçaltında saklı olduğuna...

C: Bilgi DNA'da hücresel düzeyde depolanıyor. O yüzden bir kişi fiziksel bedenden saf enerji bedene geçiş yapsa bile olduğu kişiyi asla unutmaz.

D: Yani onunla temas kurma yöntemini bulduğunuz sürece bilgi hep orada.

C: Evet. Bilgi herkesin içinde. Bilgi orada.

D: Ben hep piramitlerin ve daha yeni Peru'da ziyaret ettiğim anıtların söylenenden çok daha eski olduklarından şüphelenmişimdir.

C: Maçu Piçu mu?

D: Evet, oraya gitmiştim. Farklı dönemlerden olduğunu düşündüğüm yapı kombinasyonları görebiliyordum.

C: Maçu Piçu'da farklı dönemler var. Bazıları diğerlerinden daha yeni. Sanki orada iki uygarlık bulunmuş gibi. Ve gerçekte de zaten öyleydi.

D: Şaman da bize aynı şeyi söylemişti. Devasa blokların bulunduğu ana yapıların İnkalar tarafından inşa edilmediğini...

C: Bu doğru. İnkalar asıl uygarlıktan çok kuşak sonra; çok, çok, çok, çok uzun yıllar sonra geldiler. Şu an bildiğiniz haliyle o kalıntılar, o uygarlık, şehirler, İnkalardan çok çok önce kurulmuştu. İnkalar oraya diğer uygarlık gezegenden ayrıldıktan sonra yerleşti.

D: Ben de öyle düşünmüştüm. Şaman da buna inanıyordu. İnkaların sonradan gelip orada buldukları şeyleri kullandıklarına.

C: Evet. Çok iyi bir yaşam alanı buldular. O yüzden dediler ki, "Bizim için halihazırda yaratılmış bir şey varken neden başka bir şey yaratalım ki?"

D: Ve onların inşa ettiği binaların kalitesi çok daha düşük.

C: Bu doğru. Çünkü onlardan önce gelen uygarlığın ulaştığı bilgiyi kaybetmişlerdi.

D: Asıl uygarlığa ne oldu? Bir anda ortadan kaybolmuşlar ve şehirlerini terk etmişler gibi görünüyor. Kimse onlara ne olduğunu bilmiyor.

C: Artık bir fiziksel forma ihtiyaç duymadıkları bir titreşim seviyesine tekâmül ettiler. Öyle bir saflık düzeyine ulaşmışlardı ki saf enerjiye dönüştüler. Ve kütleden ya da insan bedeninin yoğunluğundan, sizin

deyişinizle “ortadan kayboldular”. Ya da sizin bildiğiniz şekliyle fiziksel formdan. Bu şehirler Atlantis’te hayatta kalan ve Peru’ya göç edenler tarafından inşa edildi. O yüzden zaten yüksek bir tekâmül düzeyindeydiler. Ve onlardan ayrılıp başka yerlere giderek başka topluluklar ve uygarlıklar yaratanlar, o yüksek titreşim düzeyinin birazını kaybettiler çünkü kendilerini bütünden ayırmışlardı. Bütünden kastım olduğu gibi uygarlığın kendisi. Uygarlığın yıldızlardan geri geldiği zaman yaratıldığı hali. Ve başka yerlere gidip, sizin deyiminizle, başka topluluklar ve uygarlıklar yaratırken o yüksek titreşimlerini kaybetmeye başladılar. Titreşimleri daha düşük ve dolayısıyla da giderek daha yoğun, daha yoğun ve daha yoğun hale geldi. Ta ki bugün bildiğimiz yoğun fiziksel form haline gelene kadar.

D: Daha yüksek bir tekâmül düzeyinde olanlarsa titreşim düzeylerini daha da yükselterek değişim geçirdikleri bir noktaya mı geldi?

C: Tamamen form değiştirdiler. Artık yoğunluk yoktu. Işığa dönüştüler.

D: Işığa dönüştükten sonra Dünya’da var olmaya devam ettiler mi?

C: Bugün hâlâ varlar.

D: Onları neden göremiyoruz?

C: Çünkü o kadar yüksek bir enerji frekansında titreşiyorlar ki artık sizin bildiğiniz şekliyle fiziksel bir forma ihtiyaçları yok. Ve sahip oldukları form görülebilir değil.

D: Peki ne yapıyorlar? Hâlâ bir hayat yaşıyorlar mı?

C: Yaşıyorlar. Sıklıkla, sizin rehber ruh dediğiniz rehber ruhlar oluyorlar. Size bir varlık ya da enerji görünürse bunun o titreşim düzeyine erişmiş olanlardan biri, yani sizin “yükselmiş üstat” dediklerinizden biri olma olasılığı çok yüksek. Bu uygarlığın tümü, grup halinde, bir birim. Ve bir birim olarak artık fiziksel forma ihtiyaç duymadıkları bir düzeye tekâmül etmiş bulunuyor.

D: Tekâmül ettiklerinde bedenlerine ne oldu?

C: Bedenleri yok oldu.

D: Ve gittikleri bu yer, bir arazi ya da şehir gibi bir yer miydi?

C: Evet. Bir şehirde olabilirler. Herhangi bir şehir, herhangi bir yer evleri olabilir. Ayrıca sizin “eterik şehirler” diyebileceğiniz yerler de var. Bunlar sizin şehirleriniz gibi şehirler ancak sizin bildiğiniz kadarıyla insanların göremeyeceği kadar yüksek bir notadaki titreşim düzeyindeler. Ama varlar.

D: Ve bu şehirler de ışık formunda.

C: Işık formunda, evet. Bilincinizi yoğun bir fiziksel bedene daha fazla ihtiyaç duymayacak bir seviyeye kadar yükseltebilseydiniz, bu şehirleri görebilirdiniz. İçeri girebilir, dışarı çıkabilir, günlük yaşamınızda ne yapıyorsanız, yoğun formunuzda yaptığınız gibi yapabilirdiniz. Ama bu titreşim düzeyi, çok saf bir düşünce düzeyi diyebilirim. O düzeyde düşünceleriniz çok saf. Yaşantınız o kadar saf ki her şey olumlu. Ve duyarlılığınızın ve titreşiminizin, enerji seviyenizin o kadar yüksek bir notada titreştiği bir düzeye erişiyorsunuz ki artık bu halinize ihtiyacınız kalmıyor. O yüzden bugün de var olan bu yere gidiyorsunuz.

D: Bu yerde saf ışık halinde olduklarına göre ölmüyorlardır herhalde.

C: Hayır, ölmüyorsunuz. Hiçbir zaman ölmüyorsunuz. Yoğun formda bile siz hiçbir zaman ölmüyorsunuz.

D: Biliyorum, sadece form değiştiriyoruz.

C: Evet. Sadece farklı bir titreşime geçiyorsunuz. Ve bir noktada o uygarlığın bulunduğu titreşime gitme olasılığınız da var. Yani daha da üzerine çıkabilirsiniz. Çünkü bildiğiniz şekliyle yoğun bir fiziksel formdan ayrılmış olsanız bile hâlâ oraya doğru büyüyebileceğiniz ve gelişebileceğiniz titreşim düzeyleri var. Pek çok farklı titreşim düzeyi var.

D: Peki onlar yükselip oraya topluca gittiklerine göre hâlâ ödemeleri gereken karmaları var mı?

C: O titreşim düzeyine eriştiğinizde, ki boyutlar olarak düşündüğünüzde bu beşinci boyutun da ötesi oluyor, halletmeniz gereken tüm karmayı halletmiş olursunuz. Yani o titreşim düzeyine geldiğinizde karma yoktur.

D: O zaman sonsuza kadar orada kalabilirler mi yani?

C: Ne kadar isterlerse.

D: Ölmeseler bile devam edip başka bir şey yapmaya karar verebilirler mi?

C: Tekrar fiziksel forma gelmeye karar verebilirler. “Ah, bu çok eğlenceliydi. Neden bunu tekrar denemiyoruz?” diyebilirler.

D: Ama o zaman tekrar karma döngüsüne kapılabilirler.

C: Bu bir olasılık, evet.

D: Bunu duyduğum diğer şeylerle birleştirmeye çalışıyorum. Bu, insanların Dünya’da ölüp fiziksel bedenlerini bıraktıklarında gittikleri ruhsal alemden farklı bir yer. Bu varlıkların bulunduğu yer farklı bir yer mi?

C: Aynı da olabilir. Bu, ruhun gelişim düzeyine bağlı. Yeni geçiş yapmış biri bu topluluğun bulunduğu titreşim düzeyinde olabilir ya da oraya gidebilmesi için biraz daha gelişmesi de gerekebilir. Bu, o kişinin geçiş yaptığı sıradaki aydınlanma düzeyine bağlı.

D: Bugün Dünya'daki insanların çoğu ölüp bedenlerini terk ettiklerinde hâlâ karma sorunlarıyla uğraşıyor ve o yüzden tekrar tekrar buraya gelip gitmek zorunda kalıyor. Bu durumda anlaşılan Peru'dakiler geçiş yaptıklarında daha farklı bir noktadalardı.

C: Evet. O grup bunu bireysel form yerine grup formunda gerçekleştiren bir uygarlıktı.

D: O halde muhtemelen bizim ulaşmaya çalıştığımız şey de buraya geri dönüp durmamıza gerek kalmayacak düzeye erişmek.

C: Nihai hedef o.

D: Ben nihai hedefin Yaratana, Tanrıya dönmek olduğunu duymuştum.

C: Bunlarının hepsi bununla ilgili. Kaynak olan ışığa gitmekle. Ki siz buna Tanrı diyorsunuz.

D: Evet, Onun için farklı isimler var.

C: Pek çok farklı isim. Kendin için hangisini seçersen o.

D: O zaman bu insanların Yaratana olabilecek en yakın yerde oldukları söylenebilir sanırım.

C: Çok yakın. Çok yakın. Çünkü bir uygarlık, sizin deyişinizle Tanrının kucağına grup formunda, bir olarak, aralarında ayrılık olmaksızın gitti. Ki bu da Tanrıyla bir olmak ya da her şeyle bir olmak, var olan her şeyle bir olmaktır. Var olan her şey olmaktır. Çünkü nihai hedef Tanrıyla bir olmaktır. Ve siz ayrılık olduğunu fark ettiğinizde Tanrıyla bir değilsiniz çünkü insanoğlu Tanrıdan ayrı olmak için çok çabaladı. Ruhun nihai hedefi başta geldiği yer olan Tanrıya geri dönmektir.

D: Evet, bu bana mantıklı geliyor. Bu geçişi toplu olarak gerçekleştirmiş başka uygarlıklar var mı?

C: Pek çoğu bunu yaptı.

D: Tarihte bizim bildiğimiz uygarlıklardan var mı?

C: Bilinen tarihinizden değil, hayır.

D: Bundan daha mı önceydi?

C: Daha önceydi, evet.

D: Atlantisliler korkunç şekilde ölmüşler gibi görünüyor. Kitlesel felaketler farklı bir durum oluyor herhalde.

C: (Sözümü keserek) Kitlesel felaketlerle ilgi tek bir şey söyleyeceğim.

Bu bir uygarlıkta ya da bir grup insanda görülüyorsa o ruhlar, o varlıklar, o felaketi o zamanda, başka bir düzeye gitmenin yolu olarak seçmiştir. Ya da başka bir yönde gelişebilecekleri başka bir yere gitmek için. Bu bir seçimdir.

D: Gördüğünüz gibi sorularım çok.

C: Evet, öyle. Çok iyi soruların var. Ve sen bu yüzden seçildin. Ve biz de bu yüzden seninle bilgiyi paylaşmak istiyoruz ki şu anki haliyle insanoğlu, kendisinden sakladığı bilgilere ve sırlara sahip olsun. Seninle biraz daha konuşmak istiyoruz. Clara da senin yaptığına çok benzer bir şey yapıyor ama farklı bir anlamda. Sen bilgileri insanlığa bildiriyorsun. O ise insanlarla temasa geçiyor, bilgi alıyor ve bize bildiriyor. Bilgi toplayabilmen için sana bu kadar çeşitli ve farklı insan gönderiliyor.

D: Ama ben çalışmaya devam ettikçe gelen bilgi de giderek daha karmaşıklaşıyor.

C: Çünkü sen giderek daha fazla kapı açıyorsun. Ve sen kendine daha fazla kapıyı açmak için izin verdikçe kapılardan giriyorsun ve ardından başka kapılar açılıyor ve dolayısıyla sana başka gerçeklikler ve çok daha karmaşık materyaller veriliyor. Bunları seninle birlikte keşfetmek bizim için bir onur olacak.

D: Bana olan güveninize hiçbir zaman ihanet etmemeye çalışacağım.

C: Bunu biliyoruz. Yoksa sana gelmezdik.

Clara'yı bulunduğumuz ana yönlendirdim ve onu bilinçli haline geri getirdim. Uyandığında konuşurken neler hissettiğini anlattı.

C: Şu anda olduğumu hissediyordum. Gelecek zamanda, geçmiş zamanda ve şu andaymışım gibi hissettim. Sanki tüm zamanlar şu andaydı.

D: Hepsi bir araya gelmişti. Bölünmüşsün gibi miydi?

C: Hayır, bölünmüşlük hissetmedim. Daha çok bir bütünlük hissettim, aynı anda hem gelecek zamanda hem de antik, çok uzak geçmişteymişim gibi... Sayısız uygarlıktan önce. Bu varlığın zamana dair hiçbir sınır kavramı yokmuş gibiydi. Tüm zamanlar şu andaymış gibiydi.

D: Bilgileri nasıl alabildiğimizi görüyorsun işte. Çünkü bilginin bir zaman sınırlaması yok.

Seanstan sonra alışılmışın dışında bir şey oldu. Clara otel odasına geri döndü. Birkaç dakika sonra beni aradı ve odasına gelmemi istedi. Gittiğimde bana ensesini gösterdi. Saçını tararken ensesinde kırmızı bir iz görmüştü. (Bu oteldeki banyolarda karşılıklı iki duvarda da aynalar vardı. Bu sayede Clara saçını toplamak için tararken başının arkasını görebilmişti. Saçını sıkı bir at kuyruğu yapmıştı.) Kırmızı iz saç çizgisinden içeriye doğru iki santim kadar uzanıyor ve saç çizgisinden aşağı doğru bir santim kadar iniyordu. Çok kızarıktı ve bir şerit gibi görünüyordu. Saç çizgisinin altındaki bölgede bir ila bir buçuk santim genişliğindeydi ve yukarı doğru sivrilerek bir buçuk santim kadar çıkıyor ve en geniş kısmı saç çizgisinden yukarıda kalıyordu. Kameramı aldım ve izin birkaç fotoğrafını çektim ama ben çekene kadar kaybolmaya başlamıştı bile. Seans sırasında başının altında bir yastıkla hareketsiz bir biçimde yattığı için bedeninin o bölgesinde kızarıklığa neden olabilecek bir şey olamazdı. İzin acımadığını ya da kaşınmadığını söyledi. Sadece kırmızıydı ve o da ne onun olabileceğini merak etmişti. Bunun gibi enerjilerle çalışırken bedenlerinde izler ya da kabartılar çıkan başka danışanlarım da olmuştu. Bu vakalar *Koruyucular*'da anlatılmıştır.

***

Tüm bilgiyi tutan ve yenilerini biriktirmeye devam eden bu gezegenle kurduğumuz temas, haberci olduklarını söyleyen diğer deneklerimin açıklamalarıyla çok uyumluydu. Pek çok insanın bedeninde verici görevi gören implant'lar bulunuyor. Gördükleri, duydukları ve hissettikleri her şey, Dünya gezegeninin tarihsel kaydını tutan bilgisayarlara gönderiliyor. Bunlar ayrı iki proje mi yoksa bir şekilde bütünle ilişkili mi? Bilinçaltının, ya da belki ruhun kendisinin, işlevlerinden birinin yaşadığımız tüm yaşamlardan bilgileri biriktirmek olduğunu gördüm. Nihai amacımız Kaynağa, bizim Tanrı kavramımıza, Yaratana geri dönmek. Çok çeşitli hayatlar boyunca geçtiğimiz yolculuklarımızı ve maceralarımızı tamamladıktan sonra biriktirdiğimiz bilgilerle Yaratana dönmemiz gerekiyor. Bilgi böylece özümseniyor. Bu bakımdan Tanrının bedenindeki hücreler gibi olduğumuz söylenebilir.

İnsan türünün var olmasının temel nedeni bilgiymiş gibi görünüyor. Ve bu nedenle hiçbir şey doğru ya da yanlış olamaz. Sadece olumlu ya da olumsuz olabilir. Biz birtakım dersler alıyoruz ve bu karmamızı çözümleyerek görevlerimizi tamamlayıp geldiğimiz yere dönebilmemizi

sağlıyor. Bu açıdan son tahlilde elimizde kalan tek şey, sahip olduğumuz deneyimlerin ve bilgilerin toplamı.

***

Peru'da bir uygarlığın toplu halde daha yüksek bir titreşim düzeyine yükseldiğini ve bu yüzden görünmez olduklarını duyduğumda aklımdan rahatsız edici bir düşünce geçti. Daha önce başka uygarlıkların da başına aynı şeyin geldiği söylenmişti. Günümüzde de Dünya'nın titreşiminin değiştiğinden ve daha yüksek bir titreşime geçerek boyut değiştireceğinden bahsediliyor. Bazılarının gideceğinden, bazılarının geride kalacağından ve geride kalanların ne olduğunu hiçbir zaman bilmeyeceğinden söz ediliyor. Geçmişteki uygarlıkların başlarına gelen de aynı şey olabilir mi?

3. KISIM

DÜNYA GİZEMLERİ

BÖLÜM 6

ATLANTİS

Asırlardır insanoğlunun aklını kurcalayan önemli gizemlerden biri Atlantis uygarlığının gerçekten var olup olmadığıdır. Birçokları onun sadece bir mit, bir efsane olduğunu söylese de bu gizem ilgi çekmeye devam etmiştir. Ben her zaman mitler ya da efsanelerde bir gerçeklik payı olduğuna inanmışımdır. Ve hipnoz çalışmalarımda da bu fikrim defalarca doğrulandı.

Deneklerim en derin trans düzeyine geçtiği zaman bilinçaltına pek çok şekilde doğrudan erişimimiz olur. Bilinçaltının bilgeliğiyle bağlantı kurduğumuz zaman istediğimiz tüm bilgiye erişebileceğimizi gördüm. Bilgi sıklıkla geçmiş yaşamları aracılığıyla kişiye verilir ve diğer zamanlarda da kişi, bilgiye ulaşıp onu yorumlayabileceği bir yere götürülür. Bu genelde ruhsal boyuttaki Kütüphane'nin ziyaret edilmesiyle olur. Bu muhteşem binada, akla gelebilecek her konuda var olmuş ve var olacak olan tüm bilgiler bulunur. Ben her zaman "kayıp" bilgilerin peşinde olduğum için burası benim ruhsal alemde en sevdiğim yerdir. Genellikle bu yeri koruyan bir varlık vardır ve görevi bilgiye erişmek isteyenleri değerlendirmek ve amaçlarının ne olduğunu belirlemektir. Bana bilgiyi değiştirmeden, sansürlemeden ve elimden geldiğince doğru şekilde aktardığım için kendimi kanıtladığım ve istediğim her tür bilgiye erişebileceğim söylenmişti. Ama tabii ki her zaman insan zihni o anda kaldıramayacağı için verilemeyecek bilgiler olur. Ancak yirmi yılı aşkın süredir gerçekleştirdiğim regresyon çalışmaları sonucu görüyorum ki ilk zamanlarda yasaklanmış olan pek çok bilgi şu anda açıklanıyor. Bu durum insanoğlunun zihninin sonunda daha karmaşık kavramları kavrayabilecek noktaya eriştiğine dair bana umut veriyor.

Yıllardır ne zaman bir denek bu derin trans düzeyine giriş yapsa, merak ettiğim birçok konuda sorabileceğim kadar çok soru sormaya çalışmışımdır. Bilgiye erişebilme fırsatını asla geri çevirmem. Bu kısımda yer alan bilgiler bundan on beş yıl önce geldi. Doğru zaman gelene kadar onları bir kenara koymuş ve bilgi biriktirmeye devam etmiştim.

Atlantis ile ilgili bazı bilgiler ilk bakışta çelişkili gelebilir. Ama ben öyle olduğunu düşünmüyorum çünkü seanslarda farklı denekler Atlantis'i farklı zamanlarda görüyordu. Atlantis'in tek bir kıta, şehir ya da yer

olmadığını da öğrendim. O, zamanında dünyanın tümüne verilen isimdi. Ancak zaman içinde bu isim, o dönemdeki uygarlığın en gelişmiş kısmıyla ilişkilendirilir hale geldi. Şu anda olduğu gibi o zamanlarda da dünyanın tümü aynı gelişmişlik düzeyinde değildi. Bu olağanüstü uygarlık binlerce yıl varlığını sürdürdüğü için insanlığın ulaşabileceği en ileri seviyeye yükseldiği ve ardından giderek gerileyip çöküşe geçtiği değişimler yaşadı. Aradaki benzerliği görebilmek için insanın dünyamızın bin ya da iki bin yıllık tarihine bakması yeterli. Dünyamız sayısız değişiklikler ve ilerlemeler gördü; kimi iyi kimi kötü.

Bana bugün hayatta olan insanların çoğunun Atlantis zamanında da yaşadığı söylendi. Bu zamanda Dünya'ya geri geldik çünkü insanoğlu bir kez daha Atlantis'i de yutan uçurumun kenarına yaklaşıyor. Zaman bir spiral şeklinde işleyerek benzer koşulları bugün de karşımıza çıkardı ve biz şu anda Atlantislilerinkiyle aynı yolda ilerliyoruz. Biz insanoğlunun aynı hataları tekrarlamadığından emin olmak için buraya geri döndük. Bu fırtınalı zamanda yaşamayı seçerek, normalde on yaşamda halledebileceğimiz karmayı tek yaşamda geri ödeyebiliyoruz. O yüzden hepimiz bu zamanda burada olmaya gönüllü olduk.

Brenda bize Atlantis'in gerilemeye başlamadan önceki ihtişamlı günlerine dair bilgiler verdi.

B: Atlantis'in tarihi binlerce yıllık bir tarih. Sana olayların nasıl geliştiğine dair genel koşulları vererek başlayabiliriz. Ve ardından sen daha fazla ayrıntı arzu edersen, onları organize ederek sana Atlantis tarihini farklı dönemleri açısından aktarabiliriz.

D: Atlantis bu gezegendeki ilk gelişmiş uygarlık mıydı yoksa ondan önce başkaları da var mıydı?

B: Bunu söylemesi zor çünkü çok eskiye dayanıyorlar. Görünen o ki Atlantis ortaya çıkmadan önce Dünya'da bulunan esas uygarlık insanoğluna yardım için gelen galaktik topluluktu. İnsanoğlunun kendi uygarlığını kurabilmesi için Atlantis'in gelişmesine yardım ettiler. Çünkü insanoğlunun ileride galaktik topluluğa katılabileceği bir noktaya gelebilmesi için yapması gereken buydu. Galaktik topluluk Atlantis yok olduğunda çok üzüldü çünkü insanoğlu o noktada topluluğun üyesi olmanın eşiğindeydi. Ve Atlantis'in yok oluşu insanoğlunu o kadar sarstı ve o kadar geriye götürdü ki artık galaktik topluluğa katılamazdı.

D: Nereden başlamak istersiniz? Ben sırayla gitmeyi severim. Benim

için işleri kolaylaştırır.

B: Evet. Biraz önce de bahsettiğim gibi galaktik toplulukların kendi aralarında yaptıkları çeşitli anlaşmalar Atlantis'in kurulmasına yardımcı oldu. İnsanoğlunu yakından izliyor ve gelişmelerine yardımcı olmaya çalışıyorlardı ama gizli kalmayı da sürdürüyorlardı. İnsanoğlu tarım gibi basit şeyler yapıyordu, ateşi bulmuştu ve basit şehitler inşa ediyordu. Ve onlar insanoğlunun insan olmayan başkalarının da olduğu bilgisiyle baş edebilecek kadar ilerlediğini düşündüler. Atlantis'te diğerlerinden çok daha gelişmiş bir grup olduğunu gördüler. Mal üretiminde, sanatta, edebiyatta ve onun gibi şeylerde en ileri uygarlık onlarınkiydi. Çok görgülü bir halktı. Uygarlığı daha ileriye götürmeleri için bu insanlara yardım etmeye başladılar. Daha hızlı şekilde buluşlar yapabilmeleri için uyarıcı yöntemleri vardı. Yaratıcı düşünceye yardımcı olan enerji türünü biliyorlardı. Ve insanların zihinlerini bu enerjiyle uyardılar. İşe yaradığını görünce bunu dünyanın diğer medenileşmiş merkezlerinde de uygulamaya başladılar ve böylece başka uygarlıklar da ortaya çıktı. Ama sen özellikle Atlantis'i sormuştun o yüzden sadece o hikâyeye odaklanmaya çalışacağım.

D: Atlantis tek bir yer miydi?

B: Bir yer olarak başladı ama uygarlık büyüdükçe etkisi de yayıldı. O yüzden Atlantis olarak değerlendirilen şey, başlangıçta adına Atlantis denen tek bir ülke olmaktan çıktı. Uygarlık öyle bir yayıldı ki bu kürenin etki alanında kalan her şey Atlantis'in parçası olarak değerlendirilmeye başlandı.

D: Peki bizim ona Atlantis dememiz doğru oluyor mu?

B: Bu iyi bir isim. Bu orijinal ismin düzeltilmesi oluyor. Bildiğiniz gibi bir uygarlık geniş bir alana yayıldıkça ana dilden farklı lehçeler ortaya çıkar. Ve güneyde gelişen lehçede bu isim Atlanta'ya daha yakın şekilde telaffuz ediliyordu ki bunun telaffuzu dilinizde daha da değişime uğradı. Ama yine de yeterince doğru... Bu doğal bir gelişme ve bu ismi benim sözünü ettiğim uygarlıkla ilişkilendirmekte hiçbir sorun yok.

D: Başka uygarlıklar da vardı ama siz şu an için buna odaklanmak istiyorsunuz.

B: Sen bununla ilgili bilgi edinmeyi arzu ediyor gibi görünüyorsun. O yüzden diğer uygarlıklara da gönderme yapacağım. Bu uygarlıkların tümünde istikrarlı bir gelişim söz konusuydu. Atlantis biraz daha

ilerideydi çünkü ilk gelişmeye başlayan oydu. Ama diğer uygarlıklar da hepsinin birlikte çalışmasını mümkün kılacak kadar gelişme gösterdi. İnsanlığın iyiliği için bu gerekliydi. Böylece uygarlık gelişmeye devam etti. İnsanları çok güzeldi. Genelde mutlu, hoş yüz hatlarına sahip insanlardı. Fiziksel olduğu kadar duygusal olarak da sağlıklı insanlardı ki bu durum güzel insanlar olmalarına yardımcı oldu. Açık tenli anlamında değil, güzel anlamında.[6]* Diliniz betimleyici sözcükleri açısından kesinlikten yoksun.

D: Biliyorum. Bunu daha önce de duymuştum. Atlantislilerde baskın olan ten renkleri ya da yüz hatlarından söz edilebilir mi peki?

B: Pek sayılmaz. Başlarda evet ama yayıldıkça başka halklarla temasa geçmeye başladılar. Ve zamanla senin ülkende olduğu gibi genel bir karışıma dönüştüler. Bazen birinin ten rengine bakarak genel olarak atalarını, atalarının nereli olduğunu çıkarabildikleri oluyordu. Ama onlar için bunun bir önemi yoktu o yüzden buna pek kafa yormuyorlardı. Başlangıçta ağırlıklı olarak kızıl sarışın ve az sayıda da kahverengi saçlıydılar. Açık buğday tenliydiler; açık buğday ile süt beyaz arası. Ve genelde yeşil ya da ela gözlü. Ve daha sonra sarışın ya da esmer, kahverengi gözlü, açık tenli, koyu tenli, yani genel bir karışım haline geldiler. Ve vücutları genelde uzun ve biçimliydi.

D: Zihnimde bir resim oluşturmak istedim.

B: Onların kültürleri sizinki gibi zihne dayalı değildi. Onlar materyalleri orijinal haline olabildiğince yakın şekilde kullanmaya inanırlardı. O yüzden de binalarında bolca taş ve kil kullandılar. Ve bilimleri de doğrudan enerjinin manipülasyonuna doğru gelişti. O yüzden her tür enerjiyi manipüle edebiliyorlardı; yerçekimi dahil. Dolayısıyla size kendi uygarlığınızın prensipleri ve düşünce yapısıyla baktığınızda imkânsız gibi görünse de, devasa taş bloklarından yapılar inşa edebiliyorlardı.

D: O halde makineler ya da ona benzer ekipman kullanmıyorlardı, öyle mi?

B: Doğru. Çünkü buna gerek yoktu. Böyle şeyleri yapmanın imkânsız gibi göründüğü basit aletleri kullanarak bu enerjileri nasıl manipüle edeceklerini biliyorlardı. Ama farklı enerji akışı türlerine bağlanmayı ve onları bir şeylerin istedikleri şekilde gerçekleşmesi için birbirleriyle temasa geçirmeyi biliyorlardı. Böyle söyleyince kulağa biraz belirsiz geliyor ama en iyi bu şekilde açıklayabilirmişim gibi

görünüyor.

D: Bunları yapabilmek için çok sayıda insana ihtiyaçları var mıydı?

B: Yapılanın ne olduğuna bağlı. Ellerindeki aletlerle bu işi bir kişi yapabilirdi ama enerjinin olumlu yönde akması için herkesin onayını almak gerekiyordu.

D: Yani herkesin konsantre olması ya da enerji göndermesi gerekmiyor muydu?

B: Hayır. Ama genel olarak onay vermeleri gerekiyordu ki aynı görüşte olmadıkları için enerjiyi bloke etmesinler. Bu sizin olumlu düşünce kavramınıza benziyor. Olumlu düşünce için aşırı konsantre olmanız gerekmiyor. Bu sadece elde etmeye çalıştığınız genel bir bakış açısı. Bu enerjilerle ve onları manipüle etmeyle ilgili daha çok şey öğrendikçe psişik kabiliyetlerini de geliştirdiler. Bizim uygarlığımızın bel bağladığı pek çok şeye onların uygarlığında ihtiyaç yoktu. Telefonlar, bürokratik formaliteler gibi şeylere... Yönetimsel süreçler çok daha doğrudandı çünkü insanlar telepatik olarak iletişim kurabiliyordu. Ve ne zaman bir şeyin yapılması ve herkesin onayının alınması gerekse telepatik olarak insanlara soruyorlardı ve onlar da onay veriyordu. Bu neredeyse anında gerçekleşiyordu ve şu anda da böyle bir şey olsa, modern dünyada var olan birçok sorunu ortadan kaldırırdı.

D: Tek iletişim yöntemleri bu muydu, sadece zihinsel miydi?

B: Hayır. Sözel olarak da iletişim kuruyorlardı ama iletişimleri ikisinin bir karışımıydı. Ama bunun doğal olduğunu düşünüyorlardı. İkisini aynı anda yaptıkları için sözel ve zihinsel iletişim arasında bir ayırım yapmıyorlardı.

D: Bu öğrenmeleri gereken bir yetenek miydi yoksa doğuştan mı geliyordu?

B: Tüm insanlar bunu tercih etme seçeneğine doğal olarak sahip. Atlantislilerde bu yetenek ırka işlemişti ama mesele bunu geliştirmekti. Örneğin tüm insanların beş parmaklı elleri vardır. Bu eller son derece yetenekli aletlerdir ve çok ince el becerileri gösterebilirler. Ama bu kasları geliştirmenize ve elleri kullanmanıza bağlıdır. Psişik beceriler de aynıdır. Tüm insanların psişik becerileri vardır ama onları ancak kullanarak geliştirebilirler.

D: Ama bu yetenek Atlantislilerde doğal olarak vardı, öyle mi?

B: Hayır, bu yeteneği geliştirmeleri gerekiyordu. Bunu olgunlaşma sürecinin doğal bir parçası olarak görüyorlardı. Tek fark, bu konuda

insanların bugün olduğundan daha bilinçli olmasıydı. Onlar kasların gelişmesiyle birlikte psişik yeteneklerin de gelişmesini, bir çocuğun gelişiminin normal bir parçası olarak görüyorlardı. Psişik yeteneğe dair işaretleri insanların bugün yaptığı gibi görmezden gelmiyorlardı. Bu yetenekler orada geliştirilmeyi bekliyordu ama Atlantislilerin de bu konuda çalışmaları, yürümeyi öğrendikleri gibi bu yetenekleri de kullanmayı öğrenmeleri gerekiyordu. Bu kabiliyet her zaman oradaydı ama bunun sürekli olarak orada bulunduğunu fark etmeleri biraz zaman aldı. İlk insanlar hayatta kalmak için bu yeteneklerini kullanıyordu ama ne yaptıklarının farkında değillerdi. Sonraları insanlar medenileşmeye başladıklarında bunun varlığını unuttular, ama bu yetenekler hep oradaydı. Ve daha sonra uygarlıkları galaktik topluluğun yardımıyla ilerlediğinde, bu yeteneklerin geliştirilebilir bir şey olduğunun farkına vardılar. Bilimleri, genel olarak evrenle uyum içinde olmak istiyorlarsa önce kendi içlerinde uyumlu bir bütün olmaları gerektiğini işaret ediyordu. Bu yetenekler kişilerin bir parçasıydı. Ve geliştirilmezlerse dengeli ve uyumlu bir bütün olamazdınız. Birinin hastalandığı nadir durumlarda psişik yetenekleri o kişiye evrendeki temel enerji düzeylerinde nerede dengesizleştiğini bulması konusunda yardımcı oluyordu. Yani psişik yeteneklerini sayısız konuda, günlük yaşamlarının en küçük ayrıntısında bile kullanıyorlardı. Psişik yeteneklerini kullandıkları her şeyi listelemek imkânsız olur. Sadece bu yeteneklerini kullanabildikleri farklı yerlerin listesini yapmaya çalışmak bile çok uzun zamanımızı alır. İnsan ruhu (psişesi) zihin aracılığıyla işlev gösterse de ondan çok daha beceriklidir. O, insan beyninin zihinden daha farklı bir yönüdür. Zihin ve insan ruhu, insanın beyin denen organı aracılığıyla çalışan iki farklı yanıdır. Biri basittir ve hayatın gereklilikleriyle ilgilenir. Diğeriyse detayları ekler ve son dokunuşları yapar. Yaptıklarında çok isabetli olabilir ve yeterince bilenmiş olmayan zihnin yapamayacağı şeyleri yapabilir.

D: O zamanlar dünyadaki insanların büyük çoğunluğu bu yönde mi gelişmişti?

B: Bu uygarlıktan olanlar, evet. Geri kalmış bölgelerde olanların psişesi o kadar iyi gelişmemişti. Bu yeteneklerini sadece içgüdülerini kullandıkları kadar kullanıyorlardı.

D: Bir devletleri var mıydı?

B: Başlarda vardı, ama uygarlık ilerledikçe bu durum değişti çünkü

psişik güçlerin gelişmesiyle devletin başlangıçtaki var oluş amacı hükmünü yitirdi. O yüzden devlet zaman içerisinde değişime uğradı ve başka bir görev üstlendi. Organizasyon yapısını daha iyi bir alanda, araştırmaları organize etmede kullandılar.

D: Bilim camiasında mı yani? Ya da o zamanlar böyle deniyor muydu?

B: Pek öyle denemez çünkü araştırmalar ağırlıklı olarak mistik ve psişik şeyler üzerineydi. O yüzden bunlar bireysel arayışlar olarak değerlendiriliyordu. İnsanlar ne zaman belirli konular hakkında içgörü elde etseler bunları bu organizasyon yapısına bildiriyordu ve onlar da o unsuru takip edip büyük resimdeki yerini anlamaya çalışıyorlardı çünkü her unsuru büyük resimle ilgili görüyorlardı. Evrenin yapısını daha iyi anlayabilmek için bulguları topluyor, düzenliyor ve büyük resimdeki yerlerine yerleştiriyorlardı. Bu işe her insan dahildi. Çok karmaşık bir işti ve organizasyon gerekiyordu. Orijinal devlet yapısının geldiği yer buydu.

D: Kayıt tutuyorlar mıydı?

B: Evet, çok geniş çaplı kayıtlar tutmaları gerekiyordu. Bu uygarlığın doğası gereği bilgisayarları filan yoktu ama evrenin temel enerjisini kullanarak bilgiyi depoladıkları bir yöntemleri vardı ve bu bilgilerle psişik yetenekler aracılığıyla bağlantı kurulabiliyordu. (Belki de bu bizim bilgi toplama yöntemimize benzer bir yöntemdir.) Ana depolama alanları bu olduğu için arkeologlarınız şimdiye kadar hiçbir şey bulamadı. Depoladıkları bilgiler bağlantı kurulmaya hazır şekilde hâlâ duruyor. Onlarla bağlantı kurmak için doğru psişik yetenekleri geliştirmeniz yeterli. Çocuklara okumayı öğretmek ya da psişik yeteneklerini nasıl geliştireceklerini çizerek anlatmak gibi şeyler için kâğıda benzer ürünleri vardı. Ama bunlar çok uzun zaman önce çürüyüp gitti.

D: Sanırım bilim insanları yazıya dökülmüş, kayalara oyulmuş ya da buna benzer kayıtlar bulmayı bekliyor.

B: Evet. Kayıtlar orada ama psişik boyutlarda. Çok düzenli, depolanmış ve kullanıma hazır halde. Ve sizin dünyanıza büyük yararı olur. Neredeyse Akaşik kayıtlar gibiler ama tam olarak değil çünkü Akaşik kayıtlar evrenin bir parçası. Onlar bu kavramı aldılar ve farklı türden kayıtlar oluşturmak için kullanabileceklerini gördüler. Kayıtlar enerji düzeyinde var.

D: Ben de piramitler ya da onlara benzer bir şey düşünüyordum. Bilgiye öyle fiziksel bir yerden mi erişiyorlardır diye...

B: Hayır. Ancak gökcisimleriyle hizalanmış olan piramitler ya da diğer anıtsal yapılar, ki bununla Avrupa'daki taştan yapılmış gizemli çemberler gibi şeyleri kastediyorum, bu enerjinin odaklanmasını sağlar ki onunla bağlantı kurulabilsin. Çünkü bu amaçla kullanılabilmesi için enerjinin düzenlenip odaklanması gerekir.

D: Biri bu tarihi mekânlara giderse bu o kişinin bu enerjiye daha kolay erişmesine yardımcı olur mu?

B: Evet, olur. Gerçi ekinoksların şu anki hizalanışları nedeniyle bazı taş çemberler eskiden oldukları kadar hassas şekilde ayarlanmış halde değil.

D: Bununla gökyüzünde ve Dünya'da gerçekleşen değişimleri mi kastediyorsunuz?

B: Evet ve o yüzden şu an hizalanma biraz kaymış durumda. Ama güneşle güçlü bir hizalanmaya sahip olan diğerleri hâlâ işlev görür haldedir. Örneğin Atlantis yok olduğu için ana odak merkezi artık Mısır'daki piramitler oldu. Ve onlar hâlâ inşa edildikleri zamanki mükemmel hizalanmalarını korudukları için güçlerinden bir şey kaybetmediler. O yüzden piramitlerin iç kısımlarındaki belirli yerlerde uzun zaman geçiren insanlar halüsinasyonlar deneyimledi. Çünkü oralar enerjinin odaklandığı yerlerdi. Ve bu enerji yayılımını hissetmemeniz için hem sağır hem aptal hem kör hem de geri zekâlı olmanız gerekir. Atlantis'te de benzer anıtsal yapılar vardı. Eğer bir gün arkeologlarınız bir şey bulacak olursa bu, bu anıtsal yapılar olacaktır ama onlar artık doğru şekilde hizalanmış durumda değiller. Atlantis yok olduğunda onlar da çok kötü zarar gördü ve doğal olarak hizalanmaları bozuldu. Arkeologlarınız onların bir zamanlar Güneş ile hizalanmış olduğunu zarar görmemiş olan diğer anıtsal yapılara bakarak anlayacaktır. Bunlar Dünya'nın ve onu çevreleyen uzayın doğal enerji akışını kullanan devasa taş bilgisayarlar gibiydiler. Ve evrenin farklı enerji düzeylerini kullanabilmek için onları belirli şekillerde odaklıyorlardı.

D: Atlantislilerin metal kullanmadığını söylemiştiniz, değil mi?

B: Çok az metal kullanıyorlardı çünkü bir şey ne kadar işlenir ve orijinal halinden uzaklaştırılarak değiştirilirse, evrenle uyumunu ve titreşimini o kadar kaybettiğini öğrenmişlerdi. Ve eğer Dünya'dan aldığınız bir şeyi moleküler yapısını çok değiştirmeden kullanırsanız, o şey enerji düzeyleriyle uyumunu kaybetmez ve bu amaçla kullanılabilir. O yüzden yapılarında taşları bolca kullandılar

çünkü bunlar metallere yaptığınız gibi eritme gibi işlemlere tabi tutulmadan sadece bir yerden alınıp başka bir yere taşınan, Dünya'dan kesilmiş katı parçalardı.

D: Öyleyse tüm binaları, özel kuyuları bile, taştan mı yapılmıştı?

B: Taştan, kilden ya da ahşap gibi şeylerden. Evlerindeki bazı mobilyalar taştan oyulmuştu. "Oyulmuş" sözcüğünü kullandım çünkü dildeki sözcük bu ama aslında işlemi tarif etmek için pek de doğru bir sözcük sayılmaz. Taşı Dünya'dan çıkardıkları zaman geçici bir süre için enerji alanlarını değiştirerek onu kil gibi esneyebilir bir hale getiriyorlardı. Ve bunun sonucunda onu, sizin kili şekillendirdiğiniz gibi, istedikleri şeye dönüştürüyorlardı. Ve sonra enerji alanının normal haline dönmesine izin veriyorlardı ve o da tekrar taş gibi katı hale geliyordu. Medeni bir topluluktan bekleyeceğiniz tüm sıradan konforlara sahiplerdi.

D: Peki ya yemek?

B: Sadece dengeli beslendikleri sıradan yiyecekler. Enerji hakkında bir şeyler öğrenirken beslenmelerinde dengeli olmayı da öğrendiler. Ve bu sizin uygarlığınızda dengesiz beslenmeden kaynaklanan birçok hastalığın ve tıbbi sorunun ortadan kalkmasını sağladı. Sonuç olarak insanların çoğu sebze ağırlıklı, etin az tüketildiği, yüksek lifli bir beslenmeye geçti. Sizin bazı vejeteryanlarınızın yaptığı gibi aşırılığa gitmediler çünkü beden proteine ihtiyaç duyuyordu ve protein için de sürekli yumurta yemek istemediler. O yüzden ete ihtiyaç duyduklarında hayvan öldürdüler. Daha ileri düzeydeki bazı mistikler ete ihtiyaç duymuyordu çünkü enerjiye bağlanarak bedenlerinin ihtiyaç duyduğu şeyleri gıdalar aracılığıyla dolaylı yoldan almaktansa doğrudan evrenden alıyorlardı. (Bazı dünya dışı varlıkların hayatta kalma yolu da budur.) Bu çok ileri bir tekniktir. Ve Atlantislilerin genelde fiziksel olarak gelişmiş olmalarına rağmen aralarında ancak çok ileri düzeyde olanlar bunu düzenli olarak uyguluyordu.

D: Hayvanları bizim şu anda Dünya'da sahip olduğumuz hayvanlara benziyor muydu?

B: Temelde benzerdiler. Arkeologlarınızın erken dönem uygarlıkları olarak değerlendirdikleri tarım yapan ve hayvanları evcilleştiren uygarlıklar aslında onlardan önce gelen ve çöken bu uygarlıktan hayatta kalanlardı. Bu uygarlığın parçalanmış kalıntılarından yeniden bir uygarlık inşa etmeye çalıştılar. Büyükbaş hayvanlar,

keçiler, koyunlar, develer ve bazı at türleri gibi evcil hayvanlar oradan geldi. Cinsler ve görünüşleri farklıydı ama bunun nedeni evcil hayvanlarının görünüşünü değiştirmek için insanoğlunun hep seçici çiftleştirme yapmasıdır. Ama temelde hayvanlar aynıydı. Aralarındaki fark bir süt ineğiyle Brahman sığırı arasındaki fark kadardı.

D: Herhangi bir ulaşım yöntemleri var mıydı?

B: Ah, evet. Sahip oldukları ulaşım türü uçan halılar olarak efsanelerinize geçti. (Şaşkınlıkla güldüm.) Yani havaya yükselme konusunda hiçbir sorun yaşamıyorlardı çünkü enerjiyi ve yerçekimini manipüle etmeyi biliyorlardı. Ve çoğunlukla havaya yükselme yoluyla seyahat ediyorlardı. Ama yanlarında bir şeyler götürmek isteyip de onları taşımak istemediklerinde onu da ayrıca havaya yükseltmek için ekstra enerji harcamaktansa halı ya da onun gibi bir şey alıp üzerine oturuyor, eşyaları da üzerine koyuyor ve kendilerini havaya yükseltiyorlardı.

D: Haha, tıpkı 1001 Gece Masalları'ndaki gibi.

B: Evet. Pek çok şeyi başarmak için enerjiyi manipüle etmeyi öğrendiler; Dünya'nın yüzeyi üzerinde seyahat etmek de dahil. Sadece kısa bir mesafeye seyahat edeceklerse enerjiye bağlanmak istemiyorlardı ve o zaman bir hayvan kullanıyorlardı. Ama enerjiye bağlanabilmelerinin sonucu olarak otomobiller ya da uçaklar geliştirmeye ihtiyaç duyulmadı. Ve bu yetenekleri galaktik topluluğu çok heyecanlandırmıştı. Çünkü, benim görebildiğim kadarıyla, bu bizim ırkımıza mahsus bir yetenekmiş gibi görünüyor. Ve bu yetenek de galaktik topluluğa katkılarımızdan biri olacaktı. Çünkü diğer gezegenler, makineler ve taşıtlarla gelişmişlerdi.

D: Bizim bu sefer yaptığımız gibi.

B: Evet. Ve galaktik topluluk bu sefer psişik yeteneklerimizi geliştirmediğimiz için biraz endişeli ama bu yeteneklerin hâlâ bizde olduğunu ve geliştirilmeyi beklediklerini biliyorlar. Ve öteki uygarlıkta bunun nasıl olduğunu hatırlıyorlar. Bu psişik bilgiyle kendi kendimize bağlantı kurmakta başarılı olamazsak, diğer keşiflerimizde de olduğu gibi, bu yeteneği "keşfetmemiz" için de bizi teşvik edecekleri ve yardımda bulunacakları kesin. Bu tür enerjiler ağırlıklı olarak kişisel ulaşım için uzun mesafelerin kat edilmesinde ve taş blokları gibi şeylerin taşınmasında kullanılıyordu. Bugün dünyanızda da bunu yapabilen bazı mistikler var ama

dünyanın izole bölgelerinde yaşıyorlar. Bazıları Hindistan ormanlarının derinliklerinde. Ama bu yeteneğe sahip insanlardan en dikkat çekici olanları Tibet'in yüksek dağlarında yaşayan Lamaların arasında. Çok izole yaşadıkları için bu yeteneği koruyabildiler. Atlantis'in yok oluşundan en az etkilenen onlardı.

D: Atlantisliler eğlenmek için bir şey yapar mıydı?

B: Ah, evet, bu insan doğasının temel bir ihtiyacı. Bu, uygarlığa ve o uygarlığın kendine ait kültürüne bağlı olarak değişiklik gösteriyordu. Örneğin Atlantis'te çok popüler olan eğlencelerden biri, bir grup insanın kollarına ve kıyafetlerine renkli şeritler takmaları ve havaya yükselerek arkalarından uçuşan bu şeritlerle çok güzel renkli şekiller yaratmalarıydı. Çocuklar bunları izlemeye bayılıyordu. Hayal edebildikleri her şeyi yapabiliyorlardı. Dramalar, oyunlar ve müzik vardı. Canlı performansları tercih ediyorlardı ama bulundukları yerin dışında gerçekleştirilen bir gösteri varsa da oraya psişik olarak bağlanıp gösteriyi psişik yetenekleriyle izliyorlardı. O yüzden bir bakıma bu, televizyona çok benziyordu.

D: Fiziksel yönden çok gelişmiş durumdalarmış gibi görünüyor.

B: Evet ama Atlantis'in yok oluşu onları çok korkuttu. Bu durum onlarda zihinsel travmaya eş bir etki yarattı. Tıpkı bir bireyin gençliğinde çok ciddi bir travma yaşaması ve onun farkına varıp üzerinde çalışarak onu çözümlemediği sürece hayatının geri kalanında onun etkilerini yaşaması gibi. İnsan ırkının tümü buna eşdeğer bir şey yaşadı. Ve Atlantis'in yok edilme şekli, psişik odaklanma merkezlerinin yok edilme şekli, herkese geçici bir psişik yanma yaşattı. Bunu tesadüfen bir patlamayı yakından görmeye ve gözlerinizin geçici olarak kör olmasına benzetebiliriz.

D: Ve bu etki onlarda birkaç kuşak boyunca devam etti.

B: Evet. Yetenek hâlâ oradaydı. Sadece bir süre için uyuşmuştu. Sonra yavaş yavaş his geri gelmeye başladı. Sanacağınız kadar uzun sürmedi. Ama genel olarak insanlık bu olayı bilinçaltında hep hatırladı ve tekrar yanmamak için birkaç bin yıl boyunca psişik yeteneklerini geliştirmekten kaçındı.

D: Mantıklı. Peki geçirdikleri bu psişik gelişim dönemi uzun sürmüş müydü?

B: Evet, uygarlıklarının ana itici gücü buydu. Belirli enerjileri odaklamak için, galaktik toplulukla temas kurmak için kristalleri kullanıyorlardı. Bunu zihinsel olarak da yapabiliyorlardı ama belirli

kristalleri zihinsel enerjilerini kuvvetlendirmek için kullanıyorlardı. Kristalografi (kristal bilimi) konusunda çok ilerlemişlerdi.

D: Bunu galaktik toplulukla temasa geçmek için mi kullanıyorlar demiştin?

B: Evet, uzun mesafeli iletişim için. Bunun için herkesin telepatik yeteneklerine bağlanıp herkesin enerjisini tüketmek yerine kristalleri kullanıyorlardı. Ayrıca galaktik toplumdaki herkes bu yetiye uyumlu olmadığı için telepatik olarak bunu yapmaya çalışmak sağır bir insanla konuşmak gibi olurdu. Onun için başka bir iletişim yöntemi kullanmanız gerekir.

D: Ve onlar kristal iletişiminden mi anlıyorlardı?

B: Evet. O yüzden galaktik toplulukla etkileşime geçmek için kristalografiyle üretilen enerjileri kullanıyorlardı. Bu yöntem bedavaydı ve hem kendi uygarlıkları hem de galaktik topluluktan çeşitli uygarlıklarla uyumluydu.

D: Bir insan tek başına bu kristalleri odaklayabiliyor muydu yoksa bunu yapmak için sürü insan mı gerekiyordu?

B: Bir kişi tek başına yapabiliyordu çünkü bu kristaller Dünya'nın enerji alanlarını ve çeşitli enerjileri kullanabiliyordu. Elektromanyetik alanlar, yerçekimi, güneş ışığı, ne varsa... Ne yapılması gerektiği, kristalin kullanacağı enerjinin türüne bağlıydı. Ve farklı amaçlar için farklı kristal türleri kullanılıyordu. Belirli kristaller, özellikle belirli türde enerjilerden yararlanmak içindi.

D: Kristallerin belirli bir şekilde yontulmaları ya da şekillendirilmeleri gerekiyor muydu?

B: Moleküler yapılarının, matrislerinin, moleküler yapılarının örgüsünün belirli bir şekilde tasarlanması gerekiyordu. Ve evet, çoğunlukla yüzeyinin şeklinin de bir etkisi vardı. Ama işe moleküler düzeyden başlarlardı ve kristallere de taşlara yaptıklarına benzer bir şey yaparlardı. Belirli bir enerjiyi belirli bir şekilde odaklayabilmeleri için kristallerin enerji alanlarını değiştirip moleküler örgülerini yeniden tasarlarlardı. Ve ardından enerji alanlarını yeniden ayarlarlardı ki o şekilde kalabilsin.

D: Öyleyse kristallere farklı amaçlar için farklı şekilleri böyle veriyorlardı, öyle mi?

B: Şekil değil! İçsel yapı. Kristalin moleküler yapısı. Ve sonra, evet, kristalin yüzeyinde de gerekli değişikliği yapıyorlardı. Ama ilk olarak içsel yapıyı, moleküler yapıyı düzenlemek önemliydi. Yoksa

istediğiniz kadar şekil verin, bir işe yaramaz.

D: Odaklamanın kristalin yüzleriyle ya da onlara verilen şekille alâkalı olduğunu düşünmüştüm.

B: Önce moleküler yapının doğru olması lazım. Bir kar tanesinin yapısını düşünün ama bunu küçük enerji seviyelerine doğru sonsuza kadar götürün. Bunların hepsini doğru şekilde şekillendirmelisiniz. Yoksa kristal hiçbir işe yaramaz.

D: Peki kristalin büyüklüğü önemli miydi?

B: Büyüklüğü ya da şekli ne için kullanacağınıza bağlıydı. Ama onların esas ilgilendiği moleküler yapıydı. Kristalografide bu kadar ilerlemiş olmalarının nedenlerinden biri kristallerin moleküler şeklini kontrol edebilmeleriydi. O sayede kristalleri pek çok farklı amaç için kullanabiliyorlardı. Kristalin boyutunu ve şeklini kontrol edebildikleri kadar moleküler yapısını da belirli ölçüde kontrol edebildikleri için.

D: Ben kristallerin hep ne kadar büyüklerse o kadar güçlü olacaklarını düşünmüştüm.

B: Pek sayılmaz. Belirli türde bir enerjiyi odaklamak için kullandıkları yedi buçuk santim uzunluğunda, çok ince bir kristal vardı. Mercek gibi şekillendirilmişti ve iki ucu sivriydi. Ve bir ucundan baktığınızda beş köşeli bir yıldız ya da ona benzer bir şekli vardı. Ve en geniş kısmı yalnızca otuz milim kadardı. Çok inceydi ama odakladığı enerji açısından çok güçlüydü. Ne için kullandığıyla ilgili bilgiyi bulamıyorum ama kristalin şeklini görebiliyorum.[7]*

D: Anladım. Öyleyse elde etmek istedikleri enerjiyi ve farklı enerjilerin neler yapabileceğini bilmeleri gerekiyordu.

B: Aynen. Bence artık anlamaya başladın. Farklı amaçlar için farklı türde enerjileri odaklayan farklı kristalleri vardı. Örneğin, gece görünür bir ışık yapmak için kozmik ışınları, ultraviyole tipi radyasyonu ve yıldız ışığını odaklayabilen belirli türde kristalleri vardı. Ve bu kristaller geceleri ışık yapmak için insan bedeninden gelen kızılötesi ısıyı da kullanabiliyordu. Arkeologlarınız bu kristallerden bazılarını Orta Amerika'nın ormanlarında buldu. Yüzyıllardır bakım görememelerine rağmen hâlâ geceleri parlıyor ve ışık üretiyorlar ama eskisi kadar değil tabii. Ve arkeologlar bunların taştan yapılmış basit küreler olduğunu düşünüyor. Ne işe yaradıklarını ya da nasıl çalıştıklarını anlayamıyorlar çünkü bunlar özel bir tür kristal. Farklı boyutlarda küreler buldular. Ve gece

parlamalarıyla ilgili söylentiler vardı. O yüzden buralarda bulunuyorlar ve bu kadar yaygınlar. Bu kristaller onları buldukları bölgelerde geceleri ışık sağlamada kullanılıyordu. Çoğu uygarlıkta olduğu gibi gece yapılan şeyler de vardı ve nispeten geniş ölçekli bir yapay ışık kaynağına ihtiyaç vardı.

D: Gece şehirleri aydınlatan büyük sokak lambaları gibi mi kullanılıyorlardı?

B: Evet. Ne tür bir aydınlatmaya ihtiyaç duyulduğuna bağlı olarak sokak lambaları, iç mekân ışıkları, spot ışıkları gibi. Ve evleri ısıtmaya yarayan, ısı yayan başka tür kristaller de vardı. Yani ateş yakmak için ormanlarını kesmelerine gerek yoktu. Onun yerine bu kristalleri kullanıyorlar ve ormanları mobilya yapmak için kullanıyorlar ya da sadece yetişip havaya oksijen vermeleri için koruyorlardı.

D: Evlerde ışık olarak ne tür kristaller kullanıyorlardı?

B: Taş küreler. Farklı farklı boyutları vardı. Bunlar Orta Amerika'da bulundular. Sen kişisel olarak sadece büyük olanlarını duydun ama bowling topu büyüklüğünde ya da biraz daha küçük, iki elle taşınabilecek boyutta olanları da bulundu.

D: Bunlar taştı ama sen onlardan kristal olarak bahsediyorsun.

B: Daha önce de belirttiğim gibi arkeologlarınız onlara taş diyor çünkü taş gibi görünüyorlar ama aslında onlar özel bir tür kristal.

D: Kristal denince ben şeffaf olan türden kristalleri düşünüyorum.

B: Bazıları şeffaf, bazıları değil. Onlara kristal denmesinin nedeni dış görünüşleri değil, moleküler yapıları.

D: Anladım. O zaman daha küçük olan bu taştan toplar evleri aydınlatmak için kullanılıyordu, öyle mi?

B: Doğru. Duvardan çıkan kaidelerin üzerine yerleştiriliyorlardı. Ya da tavanda, sizin mücevherlerinizde taşları yerleştirmek için kullandığınıza benzer bir tür yuvaya koyarak. Mesela tavandan çıkan avize gibi bir iskelet olurdu ve bu toplardan birini, ya da istedikleri aranjmana göre birkaçını onun üzerine yerleştirirlerdi.

D: Isınmada kullanılanlar da bu kristallere benzer kristaller miydi?

B: Onların yapısı farklı olduğu için görünüşleri de farklıydı. Onların görünüşü senin kristal algına daha yakındı. Ve dekorasyona uyacak şekilde farklı renklerde elde edilebiliyorlardı. Ve ışık toplarıyla sizin aklınıza gelmemiş olan bir şey yapıyorlardı. Toplar farklı boyutlarda oldukları için çok küçüklerinden, iki ila beş santimlik olanlarından

alıyorlardı ve bunlardan hoş bir aranjman yaparak hem süs hem de ışık kaynağı olarak kullanıyorlardı.

D: Atlantis konusundan biraz uzaklaşmış olacağım ama bu bana İsa hakkında yazdığım kitaptaki (Jesus and the Essenes) bir şeyi hatırlattı. İsa'nın Kumran'da yaşadığı dönemde gizemli bir ışık kaynakları vardı. Bu anlattığına çok benziyordu. Bu konuda bir şey biliyor musun?

B: Görünüşe göre o ışık kaynağı önceki dönemlerden kalan ve nesilden nesle geçen eski kristallerdi. Artık bunları yapma bilgisine sahip olmadıkları için onlara çok değer veriyorlardı.

D: "Eskilerden", uzun yıllar önce yaşayanlardan geldiklerini söylemişlerdi. Onlardan kalan pek çok şeye sahiplerdi.

B: Evet. Onlar nesilden nesle geçmiş, çok iyi bakılan ve kullanılan şeylerdi. Bunlara nasıl bakmak gerektiğini de nesilden nesle aktardılar çünkü bu kristallere iyi baktıkları sürece sonsuza kadar ışık sağlayabilirlerdi. Uygulanacak bakım basitti.

***

Phil ile uzun yıllar çalıştım ve onun bana sağladığı bilgiler pek çok kitabımda parçalar halinde yer aldı. Phil bilgilerini ruhsal taraftaki Kütüphane'ye gitmek yerine tüm bilginin mahzeni ya da deposuymuş gibi görünen Üç Kuleli Gezegen'den ediniyordu. Sıkça on iki varlıktan oluşan bir grup kayıp parçaları tamamlar ya da Phil'e birtakım sahneler gösterilir ve o da varlıkların yardımıyla bu sahneleri yorumlamaya çalışırdı.

Bu bilgilere çoğu deneğimde çok etkili olan bulut yöntemi yerine asansör yöntemini kullanarak erişim sağladık. Phil bir ofis binasında bulunan bir asansörde olduğunu ve aradığımız bilginin bulunduğu katta asansörün durduğunu imgelerdi. Bu seansta Atlantis ile ilgili bilgi almayı planlamıştık. Bu çalışmada hangi yöntemin kullanıldığının bir önemi yoktur, önemli olan bilgiye erişim sağlamaktır.

Asansör durmuştu ve asansör kapıları açılırken Phil'e ne gördüğünü sormuştum.

P: Parlak, parıldayan ışıklar var. Onlar bizim çalıştığımız düzeyin enerjileri. Ben ışıkların arasından geçiyorum. Yeşil çimenlerle kaplı bir çayırın üzerinde uçan bir aracı ya da uçan bir gemiyi görebiliyorum. Ön kısmı sivri ve arkaya doğru oval bir şekli varmış

gibi görünüyor. İki kişiyi içine alacak büyüklükte. Havada daha fazla insanı alabilecek büyüklükte araçlar da var. Benim bulunduğum yerden uzakta, güneşin altında parlayan bir şehir var. Bu, şu anda burada bulunan pek çok şehirden biri.

D: Nerede olduğumuzu biliyor musun?

P: Bu biraz önce tartışılmıştı. Sorular Dünya'daki o döneme ilişkindi. Bu, o zamanlar Atlantis kıtası olarak adlandırılan kıtadaki şehirlerden biri.

Brenda böyle şeyler görmediği halde Phil'in uçan araçlar görmesi çelişkiliymiş gibi görünebilir. Daha önce de belirtildiği gibi bu uygarlık binlerce yıl boyunca var olmuştu ve birçok değişimden geçmişti. Phil ile gittiğimiz dönemde belli ki mekanik cihazlar geliştirmişler ve teknolojiye geçiş yapmışlardı. Başka değişimler de keşfedecektik.

D: O aracın nasıl bir materyalden yapıldığını söyleyebilir misin?

P: Günümüzde kullanılana çok benzer bir alüminyum alaşımından.

D: Nasıl çalıştığını söyleyebilir misin?

P: Kristal gücü denen bir şeyle. Arazi boyunca, kıtanın çeşitli kısımlarına doğru yönlendirilmiş kristal enerji ışınları var. Ve bu araçlar sadece kendilerini bu ışınlara hizalıyor ve ışınlar boyunca ilerliyorlar. Bugün ülkenizin her yerinde kullanımda olan otoyol kavramına çok benziyor bu.

D: Gezegenden ayrılan ya da uzayda seyahat eden araçları da var mı?

P: Evet, ancak onlar aynı yapıda değil. Gezegenden ayrılma olasılığına izin verilen insanlar vardı. Ancak onlar yıldız doğasındakilerle paylaşım içinde olan başrahipler ya da işlevsel örgütün en üst düzeylerindekilerdi. Bunlar nüfusun geneli için olağan deneyimler değildi. Bu deneyim, en yüksek ahlaki niteliklere ve anlayışa sahip olanların öğrenimlerinin ve ruhsal tekâmüllerinin bir parçası olarak sunuluyordu. Bu keyfi bir deneyim değildi. Öğrenim bağlamında sunuluyordu.

D: Bugün orijinal kıtadan suların üzerinde kalan bir parça var mı?

P: Atlantis kıtasının parçaları gerçekten de tekrar yükseliyor ve bir kez daha yükselecek ve yüzeye çıkacak. Ancak şu anda orijinal kuru kara parçaları diyebileceğimiz parçalar yüzeyde değil. Yani kayda değer bir parça yok.

D: Amerika Birleşik Devletleri'nin bir kısmının Atlantis'in bir parçası

olduğunu duymuştum.

P: Bu algıladığımız şekliyle doğru değil. Siz Atlantis'in daimi bir parçası olan toprakları sordunuz ve tüm Birleşik Devletler kıtası gerçekten de bir zamanlar okyanus zemininin bir parçasıydı.

D: Bugünkü coğrafi haritamıza göre Atlantis'in aslen nerede olduğunu biliyor musun?

P: Atlantik Okyanusu'ndaydı. O dönemde yukarıda ve aşağıda olan bölgeler de var. O zamanlar yüzeyde olup bir süre için batan ve o zamandan beri tekrar ortaya çıkan bölgeler var. O zamanlar suların altında olup şimdi yüzeyde olanlar da var. O zamandan bu yana Dünya'da pek çok değişim oldu. Pek çok kez bir öyle bir böyle, yani bir kara bir deniz olan yerler oldu.

D: O zaman kıtanın büyük kısmı şu anda sular altında.

P: Bu doğru.

D: Peki ya dünyanın geri kalanı? Atlantis yerleşim olan tek kıta olamaz herhalde.

P: Söz konusu olan tek bölgede pek çok farklı halkın uygarlıkları vardı. Ve bugün gezegeninizde sahip olduğunuzdan çok da uzak olmayan sosyal bir yapı. Bununla demek istediğim, pek çok farklı tipten ve sınıftan insan. Daha alt ya da fakir işçi sınıfı vardı. Ve de ekonomik açıdan konuşursak orta ve üst sınıflar.

D: Ama Atlantis dışında başka kıtalar da vardı, değil mi?

P: Bu doğru. Kıtalar gibi belirli bir isim ya da sıfat atfedilmiş şekilde değil ama, bölgeler vardı. Zira o dönemde nüfusun bulunduğu başlıca bölge "Atlantis" olarak anılıyordu. Ancak o zamanlar nüfusun bulunduğu tek yerin orası olduğunu söylemek doğru olmaz. Ama orası uygarlığın vitrini ya da merkeziydi.

D: Diğer bölgelerin isimleri yoktu.

P: Bu doğru. Bunları, o zamanlar adlandırılabileceği şekliyle "dünya devleti" bünyesinde toplamaya ihtiyaç yoktu.

D: Onlar da kültürel yönden Atlantis kıtası kadar gelişmiş miydi?

P: Teknolojik yönden daha üstün denebilecek bölgeler vardı. Ancak ahlaken kimse Atlantis bölgesini geçemezdi. O noktada orası uygarlığın başarısını gösteren örnek yerdi. O zamanlar için Atlantis, gezegeninizde gerçeği arayışın simgesiydi.

D: Atlantis bu noktaya eriştiğinde insanlık uzun zamandır mı vardı?

P: Öncesinde çok, pek çok nesil gelip geçti. Spiritüel tezâhürlerin evrimi yüksek bir noktaya erişmişti, bugünkünden çok daha yüksek

bir noktaya.

D: Bu o zamanlar insanoğlunun evrimsel olarak ulaştığı en üst nokta mıydı diye merak etmiştim.

P: Bu doğru, ayrıca şimdiye kadarki de. Zira bugünkü ahlaki karakterine bakıldığında gezegeninizin aynı noktaya ulaşması için çok yol kat etmesi lazım.

D: Belki onlardan önce bizim bilmediğimiz başka uygarlıklar da olmuştur diye düşünmüştüm.

P: Gerçekten de Atlantis kültüründen önce başka uygarlıklar ve kıtalar vardı. Ancak hiçbiri, tamamen ahlak ve karakter açısından söylüyorum, o dönemde Atlantis'te kurulanın üzerine çıkamadı.

D: O zaman Atlantis kıtası şekillenmeden önce insanoğlunun bir noktaya kadar evrimleştiği ve sonra uygarlığın yok olduğu başka zamanlar da oldu mu?

P: Oldu, çöl kumlarının değişmesi gibi insanoğlunun talihi de değişir. Zira her zaman belirli bir kültürün emsalleri arasından sıyrılmasını ve üstünlük seviyesine ulaşmasını sağlayan gelişmeler olmuştur. Türlü "talihsizlikler" diyebileceğimiz olaylar sonucu bu kültürler o dönemde bir türlü kalıcı bir yer edinemedi. Dolayısıyla sürekli bir kayıp ve yeniden inşa ve sonra tekrar kayıp söz konusu oldu. Ta ki Atlantis kıtasının elde ettiği büyük ilerlemelere kadar. Daha önce spritüel karakter açısından Atlantis'i geçen kültürler de vardı. Ancak genel nüfusa yayılım bağlamında değil. Diğer kültürlerde sabır, kendinden feragat etme ve çok çalışmayla böyle bir farkındalık seviyesine erişen bireyler oldu ki bunlar Atlantis'teki genel nüfusun bulunduğu seviyenin üzerindeydi. Ancak biz burada genel nüfusun bir bütün olarak farkındalığından bahsediyoruz. Ki Atlantisliler bir kültür ya da uygarlık olarak farkındalıkta çok yüksek bir noktaya ulaşmıştı. Atlantislilerden önce gelen ve daha yüksek ahlaki niteliklere sahip olan kültürler de oldu ama Atlantislilerle aynı kültürel özelliklere sahip değillerdi ya da Atlantisliler gibi içsel olarak bağlantıda değillerdi. Farkındalık onlarda daha bireysel temeldeydi.

D: Peki insanlık her seferinde çok düşük bir seviyeden tekrar başlamak zorunda mı kaldı?

P: Bilgiyi saklayanlar her zaman vardı çünkü o kıskançlıkla korunan bir sırdı. Bilgi büyük bir özen ve saygıyla korunuyordu. Ancak nüfusun geneline açık değildi. O yüzden daha yüksek ahlaki niteliklere sahip

olanların bilgilere koruyuculuk ettiği her zaman oldu.

D: O zaman Atlantis'in bu döneminden önce de Dünya'nın değiştiği, kıtaların yükseldiği ve yok olduğu oldu.

P: Bu doğru. Bunlara gezegenin doğası gereği gerçekleşen çeşitli afetler neden oldu. Çünkü o dönemde Dünya hâlâ bazı ayarlamalar yapıyor, uzun ve varlıklı bir yaşama hazırlanıyordu. Dünya o zamanlar şimdi olduğundan daha gençti, henüz tam olarak yerine oturmamıştı.

D: Bilim insanlarımız o erken dönemlerde Dünya'da hiç insan olmadığını düşünme eğiliminde.

P: Ama öyle değildi çünkü bilim insanlarının Dünya'da yaşamın olmadığını düşündükleri zamanlarda bile insanlar vardı. Ancak bilim insanları bu insanların varlığını doğrulamak için gerekli olan bakış açısına sahip değil. Her gelen değişim, o değişimden önce varlığını sürdürenleri yok etti; öyle ki bu kültürler arkalarında hiçbir iz bırakmadan kayboldular. Halklar birbirlerini hiçbir insan kalmayana kadar yok ettiklerinden değil, sadece başarılarını gösteren eserlerden geriye bir iz kalmadı. Bunun nedeni Dünya'nın doğal olarak geçirdiği değişimleri takiben gerçekleşen afetlerdi.

D: O halde her zaman hayatta kalanlar oldu.

P: Bu doğru. Zira değişimin yakın olduğu her zaman bilindi. Ve bunun farkında olanlar değişimlere hazırlanır ve böylece zarar görmez ve yaşamlarını idame ettirirlerdi. İnsanoğlunun tarihi boyunca elde edebileceği en büyük başarının bugün ne yaptığı olduğunu söyleyen bakış açısı hep vardı. Bu bakış açısı insanoğlunun tarihi boyunca geçerli oldu. Ne yazık ki önceki uygarlıkların çoğu da aynı bakış açısına sahipti. Ama insanın doğası böyle.

Dünya'da gerçekleşen dramatik değişimler sonucu bir uygarlığın tümünün yok oluşuna tanıklık ettiğim regresyon seanslarım oldu. Bazen tsunamiler, bazen de volkanik patlamaların yarattığı çamur ve yıkıntıların etkisiyle... Bana bunların Atlantis'ten önce gerçekleştiği ve insanoğlunun erken dönemde elde ettiği muhteşem başarılardan habersiz olduğu söylendi. Bilim insanlarının elinde bunlara dair hiçbir kayıt yok çünkü bunların kalıntıları ya Dünya'nın suları ya da dağları altında gömülü. Dünyamız devamlı kıpırdanıp duran huzursuz bir yaşlı kadın gibi.

Phil'in gözlemlediği şeye geri döndüm.

D: Uzakta bir şehir gördüğünü mü söylemiştin?

P: Doğru. Bilginin koruyucuları burada bulunuyor ya da buradan çıkıyor. Eskilerden Elohim: gerçeğin ahlaki fiziksel kanunlarının koruyucuları. Bu, insanlığın doğal ve fiziksel kanunlarının spiritüel farkındalıkla birleştiği en yüksek formu.

D: O zaman bu zihinsel güçlere sahip olanlar azınlıkta mıydı?

P: Öyle değil çünkü bir bütün olarak şehir farkındalığa sahipti. Sanki şehrin kendisinin bir enerjisi vardı ve bu insanları normalde ülkenin geri kalanında görülenden daha büyük bir potansiyele yükseltiyordu.

D: Bu şehrin parlamasına neden olan neydi?

P: Binaları inşa ettikleri kristal yapısındaki materyal. Bugün kullandığınız betonun kristalin özelliğinde olması gibi bir şey bu.

D: Şu anda şehirde misin? Etrafa bakıp gözlem yapabilir misin?

P: Nedense şehre yaklaşma konusunda bir çekince söz konusu. En yüksek enerjiden olmayanların şehre girmesine izin verilmiyordu çünkü bunun fiziksel ve ruhsal bir varlık olarak bütün üzerinde kayda değer ölçüde zararı olabilirdi. Bu şehrin enerji seviyesi o kadar yüksekti ki ona aşina olmayan ve bu enerjiyi nasıl kanalize edeceğini bilmeyenlerde aşırı yüklenmeye neden olabilirdi. Yani bir tür ihtiyati tedbir olarak uzaktan gözlemliyoruz. Çünkü enerji şu anda kanalize etme girişiminde bulunmak için fazla güçlü.

D: Bana bunu söylediğin için teşekkür ederim. Sana zararı dokunacak bir şey yapmayacağız. Onu uzaktan gözlemleyerek de bilgi alabilir misin?

P: Evet. Şu anda buradaki varlığımızın farkında olanlar var ve taşıtta (Phil'de) herhangi bir fiziksel rahatsızlığa neden olmadan bu bilgiyi bize aktarabilirler. Bu temastan öğrenilecek bir şey olduğunu zihin gözüyle görebilenler bazen oluyor. O yüzden görünmeyen bir güç tarafından bu şehre çekiliyorlar. Buraya vardıklarında Gerçeğin Bekçileri olanlarla aralarındaki bağı sezgisel olarak hissediyorlar. Ve ardından bekçiler bu bireylerle temas kuruyor. Ve onu arayan bireyler için gerçek olanı tesis edecek olan paylaşım gerçekleştiriliyor.

D: Ama biz gerçekte gelecekten geliyoruz. Normalde de farklı zamanlardan gelen insanlarla konuştukları oluyor mu?

P: Zaman bariyeri diye adlandırılan şeye köprü kurma olasılığı her zaman var çünkü aslında gerçek anlamda öyle bir bariyer yok. Bu üst düzey üyelerle sadece düşünce aracılığıyla bağlantı kurmak her zaman mümkün. Düşüncenin sınırı yoktur. Buna kalkışmanız onları

çok memnun eder çünkü buna izin veren üst düzey bir düşünce şeklidir. Öyle olmasaydı, buna izin verilmezdi.

D: Evet, ben her zaman bilgi arayışındayım. O zaman biz geride, senin güvende hissedeceğin şekilde durabilirsek eğer şehirle ilgili sormak istediğim sorular var.

P: Taşıt için, ve senin diyebileceğin şekliyle genel misyon için, güvenli olan bilgiler verilecek. Genel misyondan kastımız bilgiyi sizin zamanınıza getirmek.

D: Bu şehrin enerjisi o kadar güçlüyse, peki ya orada yaşamayanlar? Onların girmesine de izin verilir mi?

P: Daha önce de söylendiği gibi şehre doğru gelme girişiminde bulunanlar olmuştu. Ancak öyle bir enerji seviyesi vardı ki içgüdüsel olarak daha fazla yaklaşmazlardı çünkü buranın yasak olan bir bölge olduğunu anlayabilirlerdi. Daha yüksek bir düzeyde olan farkındalık onlara daha fazla yaklaşmamaları gerektiğini, aksi taktirde zarar göreceklerini söylerdi. Bu doğuştan gelen, içgüdüsel bir farkındalıktı. Muhafızlara ya da bekçilere gerek yoktu çünkü öyle bir farkındalık söz konusuydu ki bu şehre yaklaşmaya uygun olanlar zaten geri dönme ihtiyacı hissetmezdi. Bu, daha yüksek bir doğaya sahip olmayanları geri çeviren otomatik bir güvenlik özelliğiydi.

D: O dönemde böyle başka şehirler de var mıydı?

P: Bu şehir birkaç tanesinden biriydi. Her biri sahip oldukları enerji açısından eşsizdi. Oradaki insanların bilgileri ve seviyeleri eşsiz sayılırdı. Ancak şehirler genel olarak benzerdi. Yani bu benzer türde tezâhürlerde yaygın olan enerji düzeyleri ortaktır.

D: O zaman her şehir başka bir amaca mı hizmet ediyordu?

P: Bu doğru; zira fiziksel yapılar, kişiliğin öğeleri gibi şeyler öğreniliyordu. Ruhsal farkındalık ve ruhsallığın öğelerine dair öğretiler de vardı. Bunları özümseyen şehirler vardı.

D: Peki bu şehir ne için kullanılıyordu?

P: Bu şehir sağlık ve doğayla ya da fiziksel ve ruhsal farkındalığın dengesini ve sağlığı korumak için fizikselle ruhsal olanı birleştirme farkındalığıyla ilgiliydi.

D: Sana binalarıyla ilgili bilgi verebilirler mi? Onların kristalden yapıldıklarını söylemiştin.

P: Yapılarında ayrı ayrı kristallermiş gibi görünen bir kristalin tozu var. Sanki binanın kendisi kristalinden yapılmış gibi. Öyle ki bina bir bütün olarak bir kristal reseptörü halini alıyor.

D: Başta devasa kristallerden yapıldıklarını sanmıştım.

P: Öyle değil, kristaller toz halde, öyle ki taneciklerin her biri kristalin yapıda.

D: Zaten o kadar büyük kristaller bulunabileceğini sanmıyorum. Peki duvar yapmak için bu toz başka bir şeyle mi karıştırılıyordu?

P: Doğru. Onları tek bir katı form almaları için betonlaştıracak bir baz ya da harçla karıştırılıyordu. Beton formunda dökülüyor ve sertleşmeleri için bırakılıyorlardı. Kendi kendilerini ısıtma özellikleri vardı, yani yaydıkları sıcaklık gün içinde Güneş'ten aldıkları ısıydı.

D: Bunlar büyük binalar mıydı?

P: Onlarca katlı, gerekirse otuz kata kadar çıkan yapılar vardı. Böyle binaları inşa etme bilgisine sahiptiler. Ticaret ve endüstri binalarıyla ofis binaları vardı diyebiliriz. Bunlar bugün sizin toplumuzdakine benzer şekilde, bilginin özümsenip dağıtıldığı bölgelerdi.

D: O zaman bu şehirdeki tüm binalar aynı malzemeden yapılıyordu.

P: Şehrin bütünü aynı malzemeden yapılıyordu ve tüm şehir ve içinde yaşayanlar bu enerjiyi alıyordu.

D: Ama gezegen üzerindeki normal şehirler bu malzemeden değil miydi?

P: Daha alt düzeydeki şehirler yaygın olarak kil, taş ve ahşap gibi sıradan maddesel formlardan inşa ediliyordu.

İşte bu Brenda'nın gördüğü şehre daha çok benziyordu.

D: Bu, bu şehrin neden daha farklı bir enerji yaydığını açıklıyor.

P: Doğru. Adeta şehir, içinde yaşayanların daha yüksek olan zihinsel karakterini yansıtıyordu.

Mobilyaları da tarif etti ama onlar bizim bugün kullandığımıza benzer malzemelerden yapılıyorlardı. Çoğunlukla tunikler ve cübbeler giyiyor olmaları dışında insanlar ve kıyafetleriyle ilgili de sıra dışı bir şey yoktu.

P: Aydınlatma kristal enerjisiyle sağlanıyordu. Aydınlatma için kullanılan kristaller bir ışık enerjisi yayıyordu ama parlak, mavimsi tonda bir ışık. O zamanlar kozmik enerji yayılımıyla uyarılan kristaller vardı. Ya da o enerjiyi fiziksel ışığa dönüştüren. Aslında enerji transformatörü gibiydiler.

D: Duvarlar ve zemin de bu kristalin malzemeden miydi?

P: Doğru. Adeta tüm şehir bu materyalden inşa edilmiş gibiydi.

D: Gökyüzünde gördüğün o araç dışında başka taşıtlar da var mıydı?

P: Ulaşım için pek çok taşıt vardı. Ulaşım için olanlara kıyasla taşıma araçları daha çok sayıdaydı. İnşaatlar için uzun mesafelerde büyük yükler taşıyacak araçlar gerekliydi.

D: Ulaşım için kullanılanlar neye benziyordu?

P: Görünüşte bir servis aracına benzetilebilir. Burada daha önce bahsettiğimiz iki kişilik aracı kastediyoruz. Aşağıdan bakıldığında yumurtaya benziyor ve arka kısmı önüne göre daha geniş. Önde şahısların oturduğu bir yer vardı. Etrafı, aşağıyı ve yukarıyı gözlemlemek için bir seyir alanı vardı. Sizin şu anda sahip olduğunuz sürtünme mekaniği prensibindeki araçlara ihtiyaç yoktu. Bunlar daha çok havalanan yapıdaydı. Kristallerden güç alıyorlardı. Ekstra yükü karşılaması için enerji çıkışını artırmak gerekiyordu. Sürüş kristallerinin aranjmanı çoklu olabiliyordu ki bu hepsinden toplu bir enerji çıkışı sağlıyor ve taşıma yükünü ileriye sevk etmek için yeterli oluyordu.

D: Yani aracın ne kadar yük taşıyacağına ya da çekeceğine bağlı olarak daha küçük kristaller de kullanılıyordu mu demek istiyorsun?

P: Doğru. Bir kristalden birkaç tane vardı ve öyle bir şekilde yerleştiriliyorlardı ki enerji çıkışlarının toplamı tek bir formda çoklu enerji çıkışına dönüşüyordu. Bu kristallerin hepsi doğal olarak enerji yayıyordu. Ancak belirli bir amaç için, enerji çıkışının yönlendirilebileceği şekilde üretilmişlerdi.

D: Bunların başka yerlerden yansıtılan ışınlarla çalıştıklarını söylemiştin. Otoyol gibi miydi?

P: Bu doğru. Uzun mesafe ulaşımı için kristal enerji fenerleri (işaret ışıkları) vardı. Yolun taşıtı bir fenerden uzak bir noktada konumlandırılmış başka bir fenere götüreceği şekilde hizalanmış kristal enerji vericileri. O noktadan sonra yapılması gereken tek şey kişinin aracını hizalaması ya da bu enerji ışını boyunca yol almasıydı. Ve araç bu ışın boyunca sürülüyor veya ileri doğru sevk ediliyordu. Enerjinin yönünü ayarlamak gerekiyordu ki kişi bir noktadan bir noktaya ileri ya da geri gidebilsin. Bu da itkinin bir yöne ya da diğerine doğru olabilmesi için kristallerin, yani itki tertibatının, yeniden düzenlenmesiyle mümkün oluyordu. Işınlar ya da işaret ışıkları birden fazla aracın aynı anda, bazen ters yönlerde, gidip gelebileceği kadar genişti. Yani bunlar yorumlanabileceği gibi

dar ışınlar değil, geniş ve genel bir fener ışığı gibiydiler.

D: O halde bu fenerler gezegen üzerinde farklı yerlere mi yerleştirilmişlerdi?

P: Gezegen çapında sayılmaz çünkü bu ulaşım şeklini kullanmak için gereken farkındalık her yerde yaygın değildi. Kıtanın çeşitli stratejik ve önemli yerlerine yerleştirilmişlerdi. Gelişigüzel yerleştirilmemişlerdi. Çünkü böyle fenerlere ihtiyaç olan yerler vardı, olmayan yerler vardı.

D: O halde bu şehrin içindeki taşıtlar farklı şekilde mi çalışıyordu?

P: Tüm şehir boyunca enerji vardı, o yüzden ışınlara ya da fenerlere ihtiyaç yoktu. Şehri çevreleyen atmosferdeki enerji ya da ortam enerjisi bu araçları içindekilerin arzu ettikleri yöne uçurmaya yetiyordu.

D: Kristal binalardan ve şehrin kendisinden kaynaklanan enerjiyle bağlantı kurabiliyorlardı.

P: Bu doğru.

D: Öyleyse şehirden çıkmak istediğinde başka taşıtlara ihtiyacın vardı.

P: Bu doğru.

D: Şehrin içindeki iletişim nasıldı peki?

P: Telepatikti. İnsanın bugün yorumlayacağı şekliyle telefonlara ihtiyaç yoktu. Şehirde yaşayanlar çok telepatikti ve istedikleri an istedikleri kişiyle iletişim kurabiliyorlardı. Ancak bir bakıma bilgisayarlara benzer, "makineler" diye adlandırabileceğimiz şeyler de vardı. Bunlar bilgi biriktiricileri ve dağıtıcılarıydı. Bunlar daha doğru bilgi iletişimi için, ağırlıklı olarak şehrin içinde kullanılıyordu.

D: İnsanlar şehrin dışındakilerle telepatik olarak iletişim kurabiliyor muydu?

P: Bu doğru sayılır. Gezegendeki farklı bölgelerle iletişim kurabilenler vardı. Yapay iletişim formlarına ihtiyaç duyulmuyordu. Kişinin kendini gezegenle sınırlamasına da gerek yoktu çünkü çok uzakta bulunan gezegenlerdekilerle bile sadece telepatik yollarla iletişim kurmak mümkündü. Bu iletişim formu bugün de hâlâ kullanılabilir; tabii kullanılabileceği fark edilirse.

D: Bir ölçüde tekrar aktive edilebilir yani.

P: Bu doğru.

D: Gezegendeki herkes bu iletişim yeteneğine sahip miydi?

P: Pek değil. Çünkü bunu hiç umursamayanlar da vardı. Belki bu formdaki iletişime ihtiyaç duymuyorlar, belki de bu şekilde iletişim

kurabilmek için gereken öğrenime merak duymuyorlardı.

D: O halde gezegenin tümü evrimlerinde ileri bir noktada değildi.

P: Bu doğru. Bu iletişimi mümkün kılacak bilgi ve adanmışlığı arzulayanlar vardı. İletişimin kendisi bilgi arayışının odak noktası değildi. Yani amacı değildi.

D: Diğer gezegenlerle neden iletişim kuruyorlardı?

P: Kişiye, kendisini daha iyi anlayabilmesini sağlayan, kendisi ve başkalarıyla ilgili bilgiler veriliyordu. Bu bilgiler Atlantislilerin sosyal farkındalıklarının ilerlemesiyle birlikte onlar için erişilebilir kılınmıştı. Gezegen düzeyindeki sosyal işlevlere dair daha bütünsel bir anlayışın gelişmesiyle...

D: Yani evrimlerinde uygun bir noktaya geldikleri zaman başka gezegenlerdeki insanlar onlarla temasa mı geçti?

P: Öyle değil. Bu sadece farkındalığın evrimiyle ilgili bir mesele. Gezegendekilerin farkındalığı kendi gezegenlerinde bulunan kendi türlerinden çok daha fazlasının olduğunun farkına varacak bir noktaya erişti. Farkındalıkları genişleyip arttığı için gezegenlerarası iletişimin farkına vardılar.

D: Başka gezegenlerden gelenlerle fiziksel temas da kurdular mı?

P: Evet, bunu daha önce de söylemiştik. Kişilere farklı doğadan olanlarla doğrudan iletişim kurma ya da yüz yüze tanışma imkânı sunuluyordu.

D: Evet, belirli kişilerin gezegenden gitmesine izin verildiğini söylemiştiniz.

P: Bu doğru.

D: Başka gezegenlerden buraya gelenler de var mıydı?

P: Bu doğru. Zira bilgi alışverişinin iki taraf için de yararlı olabileceği görülmüştü. Böylece öğrenme süreçleri de daha eksiksiz ve sağlam bir şekilde gerçekleşiyordu.

D: Başka gezegenlerle iletişim kurulabileceğinin farkına varmalarından önce de herhangi bir iletişimin kurulup kurulmadığını biliyor musunuz?

P: Evrenin diğer bölgelerinde bu gezegen bir bütün olarak ortaya çıkmadan çok önce de iletişim vardı. Ancak nüfusun belirli kısmının eriştiği o farkındalık, başka gezegenlerdekilerle iletişimi sağladı.

D: Ben Atlantisliler bunun farkına varmadan önce de başka gezegenlerden Dünya'ya gelenler var mıydı diye merak etmiştim.

P: Vardı ve Atlantislilerin enkarnasyonundan çok daha önce

gerçekleşen bu ziyaretler, evrenin başka bölgelerinde bu gezegenle ilgili bir farkındalık yarattı. Gezegenin nasıl evrimleştiği bilinmeyen bir şey değildi. Ve evrimin, diğer gezegenlerden buraya yolculuk yapmayıp gezegende kalanlar ile yeni evrim geçirmeye başlayan bu gezegende yaşayanlar arasında doğrudan bir temasın gerçekleşmesini sağlayacak telepatik iletişim formlarına doğru ilerleyeceği görülmüştü.

D: Şehirde başka türden makineler de var mıydı?

P: Yine iletişim için olan türden makineler vardı. Ve bilgiye erişmeyi ve bilgi saklamayı sağlayanlar da. Binaların konforlu olmasını sağlayan türden makineler vardı. Bir de muhafaza makinesi vardı ki gıda, kıyafet ve onun gibi şeylerin sağlıklı, temiz ve görüntü olarak iyi bir halde korunmasını sağlıyordu.

D: "Muhafaza makinesi" ilginç bir tanım. Aklıma bizim buzdolaplarımız geliyor. Ama kıyafetlerden de bahsettiğine göre tam olarak öyle olamaz.

P: Burada geniş bir kategoriden bahsediyoruz, tek bir kavramdan değil. Evet bunlar gerçekten de bugün toplumunuzda yaygın olan buzdolapları ve çamaşır makinelerine kavramsal açıdan çok benziyor.

D: O zaman insanların bunlara her zaman ihtiyacı oldu sanırım.

P: Bu doğru. Zira temizlik ve muhafaza etme ihtiyacı insanoğlunda asırlar boyunca yaygın oldu.

D: Şehirde hiç hayvan var mı?

P: O zamanlar kıtanın başka yerlerinde alışılmış olduğu gibi hayvanların sokaklarda dolaşması bu kristal şehirde uygun görülmüyordu. Hayvanlar şehrin muazzam enerji gücüne uyum sağlayamazdı.

D: İnsanların yaşam süreleri bizimkine yakın mıydı?

P: Şu anda genel olarak geçerli olan ortalamadan biraz daha kısaydı. Ancak hastalığa bağlı olarak değil. Bu enerjinin içinde olmak yaşam süresini bir miktar kısaltıyor. Ancak daha düşük seviyedeki yaşamlarda yılları bulacak kadar bilgiyi biriktirmek onlarda çok daha kısa zamanda mümkün oluyordu. Sanki öğrenme süreci hızlandırılmış gibiydi. Ve bu enerjilerin dışında yaşayanlara göre bu enerjilerle yaşamak fiziksel bedenleri çok daha hızlı yıpratıyordu. Gezegende diğer bölgelerde yaygın olan hastalıklar ve rahatsızlıklar bu tür şehirlerde pek görülmüyordu.

D: O halde gezegende yaşayanların yaşam süreleri şehirde yaşayanlardan farklıydı.

P: Bu doğru. Enerji şehirlerinde yaşayanların yaşam süreleri ortalamaya göre daha kısaydı. Muhtemelen kırk ve elli yaş diliminin ortalama olduğu söylenebilir. Şehrin dışında yaşayan ve daha yüksek erdem düzeyinden olanlar içinden temizlik ve beslenme farkındalığına sahip olanların altmışlarına ve yetmişlerine kadar yaşaması beklenebilirdi. Ancak daha primitif olanlar vardı ki onların yaşam süresi çok daha kısaydı.

D: Bunların tıbbi ilerlemelerle de alâkalı olduğunu sanıyorum.

P: Bu doğru. Yaşam süresinin uzunluğunu belirleyen şey özünde farkındalık düzeyiydi.

Kristal şehirle ilgili yeterince bilgi aldığımı düşündüğüm için seansı sonlandırmaya karar vermiştim. Başka bir zaman tekrar gelerek Atlantislilerin bilgileri ve yetenekleriyle ilgili daha fazla bilgi alıp alamayacağımı sordum.

P: O anda verilmesi en uygun olanı sana vermeye çalışacağız. Bu seansların her birinin yürütülme şekli için geçerli olan standart kuralların uygunluğa dayandığını anlamanı isteriz. O nedenle bir seansta uygun olan, diğerinde uygun olmayabilir.

D: Bu, soruları hangi enerjinin yanıtladığına bağlı olarak mı değişiyor?

P: Durumun bir bütün olarak enerjisine bağlı olarak. Zira sizin tarafınız dışında da bu girişimde rol oynayan birçok katılımcı bulunuyor ve hepsinin bu operasyonun geneli üzerinde etkisi var. Uygunluk faktörünü belirleyen de bu enerjilerin koşullarının toplamı. Onu (Phil) ve hayatını, kendini anlama çabasında koruyacağız, ki her zaman olduğu gibi bu çok ayrı ve bağımsız bir şey olabilir. Zira insanlar çoğu zaman kendilerinin hayatları olduğunu sanıyorlar. Ama gerçekte kişinin hayatı, kişinin kendisinin bir uzantısıdır. Kişinin kendisi, hayatından ayrı bir hale gelebilir. Burada hayatı sosyal toplumsal kültür açısından tanımlıyoruz, fiziksel açıdan değil. O zaman yaşama deneyiminin kendisi, kişinin hayatı olur. Ve böylece kişi yaşama kavramından, yaşam deneyiminin kendisi olan o deneyimleri süzer.

Bu benim için zor bir seanstı. Phil gördüğü şehre yakın bir mesafede olmamasına rağmen ondan yayılan bir enerji varmış gibiydi. Enerji başımı ağrıttı, düşünme ve sorgulama şeklimi etkiledi. Konsantre olmakta ve soruları oluşturmakta çok zorlandım. Bu seanstan sonra Nostradamus materyali üzerine çalışmak için John'un evine gittiğimde de garip bir deneyim yaşadım. Kötü İmam'ın beni enerjisiyle vurduğu gün o gündü. Bu olay *Conversations With Nostradamus (Nostradamus İle Sohbetler)* adlı kitabımın ikinci cildinde anlatılmıştır. Aynı gün içinde garip bir enerjiye maruz kaldığım iki olay. Tesadüf mü?

***

Başka bir seansta Dünya Gizemleri hakkında sorular sorarken Phil'den bilgilerin devamı gelmeye başladı.

D: Atlantis'in tarihi hakkında yarım kalan konuları tamamlamaya çalışıyorum. Atlantis halkının büyük zihinsel becerilere sahip olacak bir noktaya tekâmül ettiğini söylemişlerdi. Günümüz insanlarının yapamayacağı birçok şeyi zihinleriyle yaptıklarını... Bana Atlantis halkının zihinsel becerilerinden bahsedebilir misin?

P: Atlantisliler dediğiniz insanlara daha görünür olan şeyler var. Bu halk varoluşun nefesine daha uyumlanmış bir haldeydi ve daha fazlasını algılayabiliyordu. Bu bireylerin yeteneklerinin arkasındaki motivasyon sahip olma arzusu değil, öğrenme arzusuydu. Ki şu anda sizin toplumunuzda bunun tam tersi görülüyor.

D: Bizim bugün yapamadığımız neleri yapabiliyorlardı?

P: Bugün de yapılamayacak hiçbir şey yapmıyorlardı. Ancak belki şu anda gezegeninizde gördüğümüz insanların çoğunda motivasyon eksikliği söz konusu. Kaybolan bu bilgileri yeniden kazanmaya çalışan pek çok insan da var.

D: Peki ama bizim kaybettiğimiz hangi güçlere sahiplerdi?

P: Metamorfoz becerisi kullanılmaz hale geldi ve unutuldu. Yani kişinin mevcudiyetini belirli bir varlıktan başka bir varlığa dönüştürmesi. Bu, kişinin halihazırda belirlenmiş ve tanımlanmış bir atomik uyum kümesine sahip başka bir varlıkla özdeşleşebilmek için kendi atomik yapısını onunkine benzetmesi kadar basit bir olay. Bunu yapabilme becerisi, bugün genel olarak bilinenlerden daha fazla yaşam modelinin kabul edilmesine dayanıyor. Kavram şu:

fiziksel bir gezegenin oluşumunda, gezegeni meydana getiren enerjiler arasında bir anlaşma söz konusudur. Şu ve şu enerjiler şöyle ve şöyle, diğer enerjiler böyle ve böyle olacak gibi... Kayaların kaya olacaklarına ve ağaçların ağaç olacaklarına dair bir anlaşma vardır. Bu, bireysel enerjilerin ihtiyaçları ve arzularıyla uyum içindedir. Ancak kendi kabul edilmiş gerçekliklerini değiştirerek başka bir gerçekliğin yaratığı olarak kendilerini modelleme becerisine sahip olanlar vardır. Bu evrensel yasaların çiğnenmesi değildir, sadece evrensel yasaların bir uygulamasıdır. Bugün gezegeninizde bulunan pek çok insanda bu yetenek var ama onlar bu yetenekten korkuyor. Bir şekilde bu yeteneğin farkında ve bilincindeler. Ama pek çok farklı korku ve bağlılıklar nedeniyle böyle bir yeteneğin var olabileceğini kabul etmeyi reddediyorlar. Ama bu yetenek o zamanlar Atlantisliler için çok olağan bir şeydi.

Hollywood'un kendi versiyonu dışında böyle bir kavramı ilk kez duyuyordum. Bu konuyu netleştirmek istedim.

D: Yani ruhun bir hayvanın bedenine girmesindense var olan insan bedenini gerçek anlamda değiştirerek bir hayvanın formuna soktuklarını mı söylemek istiyorsunuz?

P: Bu doğru. Bu sadece belirli bir mevcudiyetin genel ahengini yeniden modellemek oluyor. Öyle ki tamamen başka bir varoluş tipine dönüşüyorsun. Bunlar farklı titreşimler. Birinin titreşimini ağacınkinden taşınkine doğru değiştirmesi sadece bir ayarlama meselesi. Bunu bir amaç için, canı istediğinde yapabilen varlıklar var. Ancak Atlantis zamanı, çöküşten önce, bu yeteneği ve beceriyi kullananların yıkıma ve zarara neden olduğu görüldü. Üstelik sadece çevrelerindekiler için değil, kendileri için de. Bu becerinin yüce ve ahenkli olan tarafı, kişisel çıkarlar ya da kendini tanrılaştırma arzusu uğruna bir kenara atıldı. Ve bunun bir sonucu olarak bu yetenek kayboldu.

D: Neden biri böyle bir şey yapmak ister? Buna bir oyun gibi yaklaşmışlar.

P: Hayatta öğretici olmayan oyun yoktur. Ancak bazı "oyunlar" vardır ki sağlıklı ve erdemli olmayan bir yönde kullanılabilirler. O zaman oynanan, ölüme ve yıkıma neden olan o oyunların oyun olmaktan çıkıp, ilgili bireyler için ağır yükümlülükler haline geldikleri görülür.

D: Peki ama metamorfoz, yani form değiştirme, nasıl olur da ölüme ve yıkıma yol açabilir?

P: Kandırma ve hainlik eylemleri o dönemde de görülmemiş bir şey değildi. Dolayısıyla başka bir kişiye dönüşebilen ve o kişiyi taklit eden bireylerin uygarlığı kötülük yağmuruna tuttuğunu anlayabilirsiniz. Kendini başka biriymiş gibi göstererek o kişi kılığında kötülük yapmaya yeltenen bir kişinin, sizin zamanınızda bile, foyasının hemen ortaya çıkacağını düşünebilirsiniz. Ama bir insan bunu bir türden diğerine geçtiği çaprazlama bir kimlik değiştirme haline getirirse, hangisinin onun gerçek kimliği olduğu konusunda kafası karışan pek çok insan olur. Ve kimlik değiştiren de gerçekte kim ya da ne olduğu karmaşası içinde kaybolur.

D: Yani bunu kötü emeller için kullandıklarını söylemeye çalışıyorsunuz.

P: Doğru. Bu yeteneklerin verilme amacı, kaygı uyandıran bir hızla bir kenara atılıyordu. Ve dolayısıyla uygarlığın topluca yıkıma sürüklenmesini engellemek için bu yeteneğin ortadan kaldırılması gerektiği görüldü.

D: Bunun yarı insan yarı hayvan efsaneleriyle de ilgisi var mı?

P: Bu doğru. Örneğin Minotorlar[8]*. Bazıları bir şeye dönüşürken daha önceki halinden bazı özellikler kendisinde kalabiliyordu. Ve daha sonra bu ikisinden hangisi olduğu konusunda kafa karışıklığı yaşıyor ve ikisini de korumayı seçiyordu. Ardından bu yeti, iki gerçekliğe ya da varoluşa ait kimliklerle ilgili kafa karışıklığına yol açıyordu. Öyle ki genel bir kimlik yitimi tehlikesiyle karşı karşıya kalıyorlardı. O yüzden kimlik değişimine verilen izin ortadan kaldırıldı.

D: Ben bunu başka insanlara izinleri olmadan yaptıklarını da duymuştum.

P: Bunun olabilmesi için bireyin farkındalığının bunu bilmesi gerekiyor. Sadece geldiği yeri değil, gideceği yeri de. Dolayısıyla bunun gerçekleştirilebilmesi için bu sürecin bilinçli olarak farkında olması lazım. Bir bireyin bir şekilden başka bir şekle nasıl dönüştürüleceği bilgisinin verildiği durumlar gördük. Ve ardından o kişinin bir başka şekle daha dönüştürülmesi için tekrar yönlendirmelerin yapıldığını... Ta ki orijinal kimlik tamamen yok olana kadar. Bunun birini etkisiz hale getirmenin bir yolu olduğu görüldü diyebiliriz. Kişiyi artık tehdit oluşturmayacağı, nötr bir hale getirmek için...

D: Ama bu ahlaki kurallara ve ayrıca evrensel kurallara da aykırı olurdu.

P: Açıkça görülebileceği gibi, tekniğin kendisi kurallara uygundu. Bu zaten var olan bir kural olmasaydı, bunu gerçekleştirmek mümkün olmazdı. Bunun mümkün olması bunun belirlenmiş bir kural olduğunu gösteriyor. Ancak bu eylemin ahlaki sonuçları, gezegene yaşamın bahşedilmesi ve ırka engellenmek yerine ilerleyerek gelişme şansının sunulması gibi imtiyazlarla doğrudan çatışıyordu. Bu çapraz mutasyonun ilerlemeyi engellediği görüldü ve o yüzden bu yeti geri alındı.

D: Onların o zamanlar zihinleriyle yapabildikleri ama bizim kaybettiğimiz ya da bu zamanda geliştiremediğimiz başka becerileri var mıydı?

P: Sizin deyiminizle çok ama çok farklı yetenekler vardı. Ancak bu yetenekler aslında sadece evrensel gerçeklerin kabulü, o kadar. Zaman içinde bu gerçeklikleri, daha iyi bir tanım bulamadığımız için, tanıma ve kullanma becerisi ve farkındalığı tekrar sunulacak.

D: Duyduğum şeylerden biri de buydu. Atlantislilerin yeteneklerini kötüye kullandıkları ve evrensel yasaları çiğnedikleriydi. O yüzden durdurulmaları gerekiyordu.

P: Bu doğru.

***

Bu kısım başka bir seansta geldi. Aynı şeyden mi bahsediyor, emin değilim.

D: Ruhların fiziksel bedenlere girmek için Dünya'ya gelmeye başladığı zamanlarda ilk olarak hayvanların bedenlerine girdikleri söylenmişti. Ve yanılmıyorsam sen de bana artık buna izin verilmediğini söylemiştin. Bir şey mi olmuştu? Neden artık buna izin verilmiyor?

P: Sizin ruhun göçü olarak adlandırabileceğiniz bu deneyimle, deneyler yapma fırsatı sunulmuştu. Ya da belki daha basit bir ifadeyle, hayvan bedenlerine bilinç ve farkındalık yerleştirme fırsatı. Böylece bir hayvan bir insan gibi algılayabiliyor ve bir insanın bilincine sahip olabiliyordu.

D: Hayvanlar o zamanlar şimdi olduğundan daha bilinçli miydi demek

istiyorsunuz?

P: Sadece hayvan bedenlerinin, sizin "insan" dediğiniz hayvani bedenlerin farkındalığına ve bilincine sahip olduklarını söylemeye çalışıyoruz. Yani hayvanların kendileri fiziksel açıdan değişmiş değildi. Ancak insanla hayvan arasındaki ayrımı oluşturan farkındalık ve bilinç, o zamanlar hayvanlara bahşedilmişti. Bu sadece farkındalığın, hayvan bedenine entegre olmasına izin verilmesiydi.

D: Peki bu durum hayvanların farklı şekilde davranmalarına neden olmuş muydu?

P: Ruhsal açıdan farkındalık pek değişmemişti ama bir hayvan bedenine ya da farklı bir yaşam formuna yerleşmeyi deneyimleme fırsatı elde etmişlerdi. Bu senin bilincinin bir hayvanın bedenine girmesine izin verilmesi gibi bir şey olurdu. Sen kendin, yani senin farkındalığın, pek değişmezdi. Kimliğini hâlâ koruyor olurdun. Ancak fiziksel ifaden farklı olurdu. Böylece bir hayvan bedeni içinde farkındalık sahibi olurdun.

D: Ama bir hayvanın yapabilecekleriyle sınırlı olurdum.

P: Hayvan taşıtının fiziksel limitleriyle sınırlı olurdun, bu doğru.

D: Günümüzde hayvanlarda bulunan yaşam gücü hakkında sorular sormuştum ve bana bu yaşam gücünün farklı olduğu söylenmişti.

P: Bu doğru. Senin kadar farkındalığa ya da algılama kapasitesine, ya da senin sahip olduğun zekâ düzeyine sahip değiller. Onlar da kendi içlerinde bir hayvan ya da yaşam gücü ancak senin taşıdığınla aynı bilinç enerjisine sahip değiller.

D: O zaman o erken dönemlerde durum farklıydı, öyle mi?

P: Hayvanların zekâsı, senin hayvan bedeninde bulunan zekândan çok da farklı değildi. Yani o zamanlar zekâ, birden fazla fiziksel beden türüne verilmişti.

D: O zaman bu sadece bir deneydi, öyle mi?

P: Doğru. Deneyim aleminde yeniye ve daha önce denenmemiş olana her zaman ihtiyaç vardır. O yüzden buna izin verilir. O dönemde gezegeni yönetenler, bu zekâların hayatı fiziksel bir ortamda, birçok farklı fiziksel ifade aracılığıyla deneyimlemesini sağlamak için ruh göçlerine izin vermişti. Bunun kendini fizikselde ya da fiziksel boyutta ifade etme becerisini artıracağı görülmüştü. Eklenen ifade becerileri, zekâların sahip olduğu kabiliyetleri artıracaktı. Bunu kelimelere dökmekte zorlanıyoruz çünkü bu boyutta bununla ilgili

bir kavram yok. Ancak ifadenin ardındaki niyet öğrenmekti.

D: Öyleyse bunlar ruhlar ilk kez Dünya'ya geldiği zaman olmuştu, öyle mi?

P: Bu doğru değil çünkü bu, gezegenin ilk kez tohumlanmasından çok sonraydı. Gezegende yaşamın başlamasının ileri bir safhasında, yaşam güçlerinin yüksek bir farkındalık düzeyine ulaşmış olduğu Atlantisli deneyimi sırasındaydı.

D: Bunlar yapıldığında gezegende hiç insan yoktur, sadece hayvanlar vardır diye düşünmüştüm.

P: Bu doğru değil. Zira bundan önce bir insan gelişimi olmasaydı, böyle bir ruh göçü bahşedilmezdi. Yani insan enkarnasyonu deneyimi olmasaydı.

D: O dönemde Atlantislilerin daha yüksek bir farkındalığa sahip olduğunu mu söylemiştiniz?

P: Doğru. Yaşam gücünün ve onun hayvanlardaki ya da fiziksel bedenlerdeki varlığının farkındaydılar. Bu, çok ileri bir seviyeye taşıdıkları bir bilim dalı gibiydi. Dolayısıyla zekânın ya da farkındalığın bir hayvan bedenine yerleşmesi fenomenini daha iyi anlamalarını sağlamak için daha fazla taşıtla (bedenle) denemeler yapmalarına izin verildi. Bu izin verilen bir şeydi. Ancak bu izin istismar edildi ve yanlış kullanıldı. O kadar ki hayvansal ifadeler genetik havuzun sularını kirletmeye başladı. Bu durum fiziksel ifadenin ahengini bozuyordu. Bu deney yüksek ahlaki kurallara uyularak yürütülmeye devam etseydi, zekânın en yüksek ifadesi olan pek çok kişinin pek çok farklı hayvansal yaşam formunu deneyimlemesine olanak tanıyacaktı. Ancak bu deneye uyumsuzluğun taşınması, onu başarısızlığa mahkum etti.

D: Anlamaya çalıştığım bir nokta var. Ölüp öyle mi hayvan bedenine giriyorlardı yoksa hâlâ insan bedenindeyken mi bunu yapıyorlardı?

P: Aynı anda yapılıyordu. Zira farkındalığın bir taşıttan diğerine göç edebileceği onlara gösterilmişti. Bu birinin meditasyon yaparken bedeninden ayrılmasına benziyor. Ve sonra başka bir hayvanın fiziksel bedenine girmesine...

D: Bunu bir deney olarak yapıyorlarsa ölüyor ve sonra bir hayvan olarak geri geliyorlardır diye düşünmüştüm. Ki gerçek anlamda ruh göçü budur.

P: Öbür taraftakilerin hâlâ fizikselde olanlara yardımcı oldukları deneyimler oldu. O yüzden bir enkarnasyonun gerçekleşmesine izin

verildiği durumların olduğu söylenebilir. Ancak şu anda gezegeninizde olduğu gibi klasik anlamda yeniden doğmak değil bu.

D: O halde Atlantisliler zihinsel ve entelektüel olarak o kadar gelişmişlerdi ki böyle şeyleri deney olarak yapıyorlardı.

P: Farkındalıklarının daha yüksek olduğunu söylemek daha doğru olur. Bunun entelektüellikten ziyade açık fikirlilikle alâkası var. Zira burada önemli bir ayrım var gibi görünüyor. Çok yüksek bir zekâya sahip olmasalar da yüksek bir farkındalığa sahip olanlar var. Ve dâhi olup beş duyuyla algıladıklarının ötesindekilere kapalı olanlar da olabilir. Birinin diğerinden daha iyi ya da daha büyük bir başarı olduğu söylenemez.

D: Çok gelişmiş olduklarını düşünmüştüm.

P: Bunun için birinin diğerine eşlik etmesi gerekmiyor.

D: Bunu doğru şekilde anlamaya çalışıyorum, o yüzden söylediğim bazı şeyler kulağa safça gelebilir. Ama insana bir oyun oynuyorlarmış gibi geliyor.

P: Bu doğru değil. Zira bunda ciddiyetsizlik yoktu. Keşfetmek adına gösterilen ciddi bir çabaydı bu. Ya da daha doğru bir şekilde anlatmak gerekirse, zekâların hayvansal form ya da fiziksel forma girmelerinin sonuçları üzerine ciddi bir araştırmaydı.

D: Ama farkındalıklarını hayvanlara yansıtabiliyorlardı. Ve istedikleri zaman kendi bedenlerine geri dönüyorlardı.

P: O durumlar için bu doğru. Ama belki daha sık rastlanan durumlarda bu, zekânın bir formdan diğerine göç etmesiydi.

D: Yani bu tam anlamıyla mı bir göçtü?

P: Bazı açılardan bu doğru. Ancak arada şu anda tümüyle açıklanamayacak belli belirsiz farklar var. Şu zaman için bu boyutta, simultane farkındalığın fiziksel sonuçlarına dair bütünlüklü bir anlayışın eksik olduğunu algılıyoruz. Ancak birinin daha düşük ya da farklı bir doğaya yerleşmek için önceki fiziksel bedeninden ayrılmayı seçtiği durumlar yaşandı.

D: Ama o durumlarda onlar orijinal bedene geri dönmüyordu.

P: Bu doğru.

D: O zaman orijinal beden ölmez mi?

P: Başka bir zekâ ya da farklı bir zekâ o bedene yerleşebilir. Sanki yer değiştirmiş gibi olurlar.

D: Ama hayvan insan bedenine giriş yapmaz. Yani o yönde bir takas olmaz.

P: Olmaz çünkü zaten en baştan zekâ hayvanda değildir. Hayvan zekâsı diye adlandırabileceğiniz bir şey yoktur. Burada zekâ dediğimiz şey ruhsal doğayla ilgilidir ve basitçe anlatmak gerekirse sadece fiziksel ifadenin yeni formlarını denemektedir.

Belli ki bu zekâ tarafından arzu ediliyordu. Ve hayvanlar yer değiştirmeyi arzu edecek kadar gelişmiş değildi. Ayrıca *Ölümün Ötesi (Between Death and Life)* adlı kitabımda görülebileceği gibi hayvan ruhunun insan ruhundan farklı olduğunu çünkü onların daha çok karınca kolonileri ya da arı kovanlarındaki gibi sürü bilincine sahip ruhlar olduklarını keşfetmiştim.

D: Bunun huzursuzluk yarattığını mı söylemiştiniz?

P: Bu doğru çünkü o farklı formların yaygın gruplanmalar içine entegre olması söz konusuydu. Ve böylece mutasyonlar ortaya çıktı. Öyle ki esas formlar ya da... Bu kavramı kelimelere dökmekte zorlanıyoruz zira fiziksel bedenlere yerleşen yaşam formlarının gerçekliklerine dair şu anda doğru bir anlayış da bulunmuyor. O yüzden şu anda bilinenleri kullanmak zorundayız: bizim nihai gerçek olarak algıladığımız şeyi olabilecek en yakın şekliyle resmedebilmek için elimizde bulunan malzemeleri kullanıyoruz. Başka bir deyişle, şu anda sizin sahip olduğunuz bilgiyi kullanıyoruz. Ancak sizin de anlayabileceğiniz gibi çizdiğimiz resim doğruyu arzu ettiğimiz kadar net yansıtmayabilir. Dolayısıyla bizim gerçek olarak algıladığımıza en yakın olanı iletebilmek için çeviride bazı şeylerden ödün vermeliyiz. Ayrıca yanlış ya da yanıltıcı bir şekilde resmedilecek olsaydı bunun kelimelere dökülmesine izin vermeyeceğimizi de anlamanızı isteriz. O yüzden hakkında konuşamayacağımız bazı alanlar olacak. Sırf onları iletebileceğimiz kavramsal bir temel bulunmadığı için. Zira bu kavramsal temeli aktarmaya kalksak, aktarılabilecek olanların doğasından ötürü, doğru olmayan ve yanıltıcı bir resim çiziyor oluruz.

D: Sadece elinizden geleni yapın. Bana verebileceğiniz her şey için minnettar olurum.

P: O zaman bilmek istediğin şeyin ne olduğunu söylemeni rica ediyoruz.

D: Pekâlâ, bedenleri mutasyona uğratabildiklerini söylemiştiniz...

P: Bedenler mutasyona uğradı, kendileri değil. Burada fiziksel ve ruhsal

yönden bir ayrım var. Yoksa, başka bir deyişle, bedenler ruhun doğasını ifade eder ya da yansıtırdı. Çünkü fiziksel olanın sadece ruhun bir yansıması olduğu bilinir. Ve bu nedenle bu ruhsal enerjilerin çaprazlama olarak karıştırılması sonucu ruhsalın fiziksele çapraz yansıması ya da mutasyon ortaya çıktı.

D: Ben bir bedene yerleştikten sonra başka hayvanlarla çiftleştiklerini düşünmüştüm. Mutasyonla bunu kastettiğinizi sanmıştım.

P: Bu doğru. Ancak birlikte yaşamanın kendisinin bu mutasyonlardaki belirleyici faktör olmadığını anlamak önemli. Kişi bir hayvanın yaşam formunu deneyimleyip benimser ve ardından başka bir hayvan türünün taşıtına göç edecek olursa, fiziksel özelliklerin belirgin sınırlarının bu şekilde aşılması sonucu bir formda benimsenen özelliklerin bir sonrakine taşınması söz konusu olurdu. Mutasyonlar da buradan doğdu.

D: Hayvanların normalde farklı türlerle çiftleşmediğini duymuştum. Ve mutasyonlarla bunu kastettiğinizi düşünmüştüm.

P: Yine burada fiziksel ifadenin sadece ruhsal olanın bir yansıması olduğu fikrini iletmek istiyoruz. O nedenle bir yansımanın yarısı bir diğerinin yarısıyla karıştığı zaman sonucun mutasyon olduğunu görebilirsiniz.

D: Öyleyse bu sayede genetiği etkileyebiliyorlar mıydı...?

P: (Sözüm kesildi.) Bu doğru çünkü genetik tamamen ruhsal olandan etkilenir. Bu şöyle açıklanabilir: insan ifadesi özünde ruhsal bir ifadedir. Ve bu ifade etrafında şekillenen fiziksel form, ruhsal olarak insan olanın ifadesidir. Bu nedenle bu insan formuna evrenin pek çok farklı yerinde de rastlanır. Çünkü bunlar benzer ifadelerdir. İster bu gezegende ister başka bir gezegende olsun, insan formu insan formu olarak ifade bulur. Başka ifadeler de mevcuttur. İnsan ifadesi olmayan, ama bir farkındalığa sahip olan... O ifadeler bu gezegende ifade bulacak olsaydı, oldukça alışılmışın dışında ve muhtemelen korkunç ifadeler olarak görülürlerdi. İnsan formu ruhsal olanın fizikselde ifadesi olan fiziksel ifadelerden sadece biri.

D: Bu iki soruyu gündeme getiriyor. İkisini de konuşmamız mümkün olabilir. Bu, garip varlıklarla, yarı insan yarı hayvan varlıklarla ilgili efsanelerin bir kısmını açıklar mı?

P: Bu doğru. Gerçekten de çaprazlama ifadeler vardı. Yani suların bulanması.

D: Huzursuzluk derken bunu mu kastediyordunuz?

P: Doğru.

D: O zaman bunlar gerçek fiziksel varlıklardı.

P: Doğru. Kendi toplumlarında istenmeyenlerdiler. Çünkü kendilerini saf olarak değerlendirenler ve "daha az saf" bir ifade olarak gördükleri bu yaratıklara yukarıdan bakanlar vardı. Buradan da bugün Hindistan'da sahip olduğunuza benzer bir kast toplumu doğdu. Daha üstün bir doğaya sahip olduğu düşünülenler ve daha alt düzeyde bir doğaya sahip olduğu düşünülenler vardı.

D: Bu yarı insan yarı hayvan olanlar ve buna benzer farklı doğalara sahip olanlar ortaya çıktıktan sonra, üreyerek kendi türlerini çoğaltabildiler mi?

P: Pek değil çünkü onlarınki genetik bir tasarım değildi. Onlar sadece ruhsal olanın ifadeleriydi, sizin şu anda sahip olduğunuz ırklar gibi değillerdi. İnsan ya da hayvan olarak ırklara sahip varlıklar da var.

D: O zaman türünün tek örneğiydiler.

P: Bu doğru.

D: Dünyada farklı türlerle ilgili çok fazla hikâye var gibi görünüyor.

P: Bu doğru. Çünkü bu çapraz mutasyonla alâkalı olarak birden fazla münferit olay yaşandı. Birçok olay. Ancak bunlar özünde "bir ırk" diye tanımlayabileceğiniz varlıklar değildi. Bunu daha iyi açıklayabilmek için belki de sana kısaca ruhsal entegrasyon farkındalığından bahsetmeliyiz. Fizikselde ya da insan ifadesinde, özünde insan doğasına sahip olan enerjiler vardır. Burada herhangi bir fiziksel bileşeni dışarıda tutarak, tamamen ruhsal açıdan konuşuyoruz. Bunlar insan enerjileridir. Fiziksel ifadede bu insan enerjileri sizin bildiğiniz insan formunda tezahür eder. Burada gerçek, fizikselin ruhsal olanın bir ifadesi olmasıdır. Fiziksel açıdan konuşursak insan formu, doğasında insan olan bir enerjinin ifadesidir sadece. Özünde insan olan yaşam gücü, fiziksel boyutta insan formunda tezahür eder. Sizin "çimen" olarak adlandırdığınız enerji gibi enerjiler vardır. Bir çim, çim doğasına sahip o enerjinin fiziksel bir tezahüründen ibarettir. Yani göreceğiniz üzere pek çok enerji formu vardır. Bu farklı enerji formları fiziksel boyutta farklı şekillerde tezahür eder. Evren enerjiden oluşmuştur. Fiziksel evren, bu yüksek düzeydeki enerjilerin ifadesi ya da tezahürüdür. Anlıyorsun ya, evrenin gerçekliği ruhsal enerjiye dayanır. Fiziksel evren, özünde ruhsal olanın bir ifadesinden ya da tezahüründen başka bir şey değildir. O nedenle biri ruhsal bir enerjiyi fiziksel

ifadeye aktardığı zaman fiziksel form olarak algılanan şeyi elde edersiniz ki bu da belirleyici olan ruhsal enerjiyi yansıtmaktadır. O yüzden aslında etrafınızdaki fiziksel formlara baktığınızda gördüğünüz şey, yansımalar ve tezahürlerden ibarettir. Bu yansımalar ya da tezahürler, yansıması ya da parçası oldukları bu enerjilere dayanır ya da onlardan kaynaklanır. O yüzden ruhsal göç gerçekleştirmiş olan varlıklarda, bu enerjilerin bir karışımı görülür. At enerjisi olan enerjinin insan ifadesi olan enerjiyle karışmasını ya da kaynaşmasını ele alalım. Enerjilerin bu karışımı ya da kaynaşmasının ifadesi doğal olarak yarı at yarı insan olacaktır.

D: Burada insan başlı at (centaur) örneğini kullanıyorsunuz. Bu yarı insan yarı at efsanesi buradan mı geliyor?

P: Doğru. Ancak karışımın oranları değişkendir. Genel kanı bunun yarı at ve belki de yarı insan olduğuydu. Ancak insan olan kısmın atın boynunun olması gereken yerden başlayacağını söyleyen bir kural ya da kaide yoktu. İfadelerin tüm vakalarda bire bir aynı olduğu söylenemez ancak birbirlerine benzerdiler.

D: O halde efsanelerde sadece bir genelleme resmediliyordu.

P: Bu doğru.

D: O zaman denizkızları ve harpyalar (harpy), yani bedeni yırtıcı kuş başı kadın olan canavarlar, bunların hepsi gerçek olaylara dayanıyor.

P: Bu doğru.

D: O halde bu yaratıklar gerçekten de o zamanlar yeryüzünde geziniyorlardı ama söylediğiniz gibi insanlardan aşağı görülüyorlardı.

P: Biz yeryüzünde geziniyorlardı demezdik. Çünkü gezegenin dört bir yanına yayılmış değillerdi. Aslında belli bir bölgede toplanmışlardı ya da toplu bir şekilde deneyin gerçekleştirildiği bölgelerde bulunuyorlardı. Kültürün farkındalığın yüksek seviyelerine eriştiği ve böylece bu deneylerin tezahür etmesinin mümkün hale geldiği bölgelerde.

D: Bu efsanelerin belirli kültürlerde ortaya çıkmasının nedeni de bu.

P: Bu doğru. Bu deneyim gezegenin evrim süreci boyunca birçokları tarafından biliniyordu. Ancak gerçek fiziksel tezahürleri Atlantisli enkarnasyonlarıyla sınırlı sayılırdı.

D: Peki ya bir bireyin, bir tür büyücü gibi birinin, büyüyle insanları hayvanlara dönüştürdüğü hikâyeler?

P: Bunları fantezi ve arzu alanlarıyla ilişkilendirmek belki daha doğru olur. Kişinin hayatı üzerinde daha fazla kontrole sahip olma isteğiyle. Zira büyünün insan farkındalığında mevcut olduğu o dönemde fiziksel çevre üzerinde kontrol sahibi olma arzusu vardı. Ve bu hikâyeler insanların içinde bulundukları ortam üzerinde kontrol sahibi olduğu düşüncesinin inanılırlığını artırıyordu. Bu sadece kişinin psikolojik olarak elementleri yönetme gücünü ifade etme ihtiyacının bir tezahürüydü. Bu hikâyeleri anlatmak ve onlara inanmak, insanların hikâyeleri dolaylı olarak yaşamasını sağlıyordu. Böylece bu sihirli güçlerin bir kısmına sahip olduklarını hayal edebiliyor ve dolayısıyla fiziksel çevreleri üzerinde daha fazla kontrole sahip olabiliyorlardı. Aslında bu, bu devirde bilimin fiziksel çevreyi kontrol etmek için kullanılmasından çok da farklı değil. Bu da yine elementler üzerinde kontrol sahibi olma ihtiyacıyla aynı şey.

D: Öyleyse Atlantis'teki bu vakalarda insanlar farklı bir gerçekliği deneyimleme ihtiyacındaydı.

P: Bu doğru.

D: Ama sonraları bunun yasaklandığını mı söylemiştiniz?

P: Bunun yarardan çok zararı olduğu görüldü. O yüzden deneysel düzeydekilerin çok daha üzerinde olan enerjiler, ırkın selâmeti için, ve söz konusu bireylerin selâmeti için, böyle bir şeye müsaade edilmemesi gerektiğine karar verdi.

D: Öyleyse bu durum bedene giren ruhta ya da enerjide uyumsuzluk mu yaratıyordu? Bir şekilde kişiliklerinde ya da ruhlarında bir bozulmaya mı neden oluyordu?

P: Bu doğru. Burada doğru tezahür arayışında olduğumuz göz önüne alındığında, mutasyonların ruhsal plana dönmesinin ve bir daha böyle tezahürlere izin verilmemesinin en doğrusu olacağına karar verildi. Böyle bir şeye izin verilmesi o dönem için uygun değildi ve bu durum bugün de hâlâ geçerli. Bir gün buna tekrar izin verilebilir. Ancak gezegenin şu anki gidişatı göz önünde bulundurulduğunda, yakın bir zamanda böyle bir şeyin olması pek mümkün görünmüyor.

D: Ama bunların anıları Atlantis yok olduktan sonra da varlığını sürdürdü ve bu efsanelere sahip olmamızın nedeni de bu, öyle mi?

P: Bu doğru. Bunlar sonraki nesillere aktarılan rivayetlerdi. O yüzden de asırlar içinde değişerek efsanelere dönüştüler.

D: Bu uyumsuzluk ruha daha fazla karma yarattı mı?

P: Karmayı uyumsuzluk olarak yorumlarsak ya da uyumsuzluğu karma

olarak yorumlarsak, belki. Bu uyumsuzluğun ortadan kaldırılması ve kişilerin enerjilerini tekrar düzeltmeleri gerekti. Bu bakımdan karma olarak görülebilir. Zira senin sözünü ettiğin bağlamda ele alırsak karma, deneyimler yoluyla tekrar hizaya getirilmesi gereken enerji uyumsuzluklarını ya da sapmalarını temsil ediyor. Ancak biz anlaşıldığı şekliyle karma kavramının bu durumu doğru şekilde yansıtmadığını düşünüyoruz, çünkü burada öç alma gibi bir faktör söz konusu değil. Şu anda yaygın olan karma anlayışı ceza ya da cezalandırma türünden bir etkiyle ilişkilendiriliyor ve biz bunun tamamen yanlış bir algı olduğunu düşünüyoruz. Aslında kişi "kötü" karma olarak adlandırdığı şeyi yarattığı zaman, sadece uyumsuz ya da hizasından sapmış enerjilerle uğraşması söz konusu oluyor. O yüzden biz karmasını düzeltmeye çalışan bir kişinin aslında kendi enerjilerini tekrar hizaya sokmaya çalıştığını söylemenin daha doğru olacağını düşünüyoruz.

D: Atlantis'i çöküşe götüren şey, bu tür yeteneklerin kötüye kullanılması mıydı?

P: Bunun çöküşe götüren koşulların bir yansıması olduğunu söylemek daha doğru olur. Bu tek başına çöküş nedeni değildi. Ancak bu tür durumlar ya da deneyimler, bu kültürün çöküşüne neden olan mevcut koşulların birer öğesi ya da tezahürüydü.

D: Sormak istediğim bir soru vardı, sonra unuttum. Anlaşılan o ki yaşam gücü, genlerin manipülasyonu yoluyla ya da her nasıl oluyorsa, hayvanın görünümünü değiştirebiliyordu. Bu bizim de kendi bedensel hücrelerimizin yapısı üzerinde kontrol sahibi olduğumuz anlamına gelir mi?

P: Bu doğru. Bu kontrolün pek de bilinç düzeyinde olmadığını anlamalısınız. Fiziksel ifadeniz, olduğunuz enerjinin doğru bir temsilidir. O nedenle yansımanız, özgür iradenizle değiştirebileceğiniz bir şey değildir. Enerjinizi değiştirirseniz, yansımanızda da bir değişime neden olabilirsiniz. Ancak aynadaki yansımanızı değiştiremezsiniz. Görünüşünüzü, yani bedeninizi değiştirebilirsiniz ve o zaman yansımanız da benzer şekilde değişir. Ancak yansımanızın o şekilde olmasına neden olan şeyi değiştirmeden yansımanızı değiştiremezsiniz. Fizikselin sadece bir yansıma olduğunu anlamak önemlidir. Yansımayı değiştirebilmek için, yansımaya neden olan şeyi değiştirmelisiniz.

D: Yani fiziksel görünüşümüzü değiştiremeyeceğimizi mi söylemeye

çalışıyorsunuz?

P: Önceden olduğu gibi enerjileri kaynaştırmanıza izin olsaydı, o zaman bu mümkün olurdu. Örneğin bir çimin bir insan enerjisiyle karışmasına izin verilseydi sonuç, başında saç yerine çim olan bir insan olabilirdi.

D: (Kıkırdama) Tüm bu öykülerin nereden geldiğini görebiliyorum. Bunların mümkün olabileceğini düşündüklerini de...

P: Bunlar tamamen mümkün. Ancak bunları yapabilmek için izninizin olması başka bir konu.

D: Genetik üzerinde kontrolümüz olsaydı görünüşümüzü değiştirebilirdik ve farklı bir insan tipi yaratabilirdik.

P: Bu noktada sadece yansımayı değiştirmek için değiştirmenin pek bir kıymeti olmadığını anlamak önemli. Böyle bir deneyi değerli kılacak olan yansımaya neden olan enerjileri bir araya getirmek olacaktır. Gerçekten değerli olanın sadece ilginç yansımalar yaratma arzusundan değil, daha yüksek bir amaçtan geleceğini bilmelisiniz.

***

Atlantis'in varlığını sürdürdüğü uzun yıllar içerisinde, insanların zihinsel güçlerini çok yüksek bir düzeye çıkardıklarını öğrendim. Başka nelerin mümkün olduğunu keşfetmeye dair duydukları bilimsel merak da buna eklenince, türleri karıştırma deneylerini fazla ileri götürdüler. Bilimsel yönden çok ilerlemiş olan bu insanlar yaratımın kendisiyle ilgili sırları deşifre etmeye çalışıyorlarmış gibi görünüyor, ki bu da bugün insanlığın geldiği noktayla kaygı verici derecede benzerlik gösteriyor. Belki de onları bu sapkın deneyleri gerçekleştirmeye iten, zihnin yapabileceklerini keşfetme konusunda zirveye ulaştıktan sonra gelen can sıkıntısıydı. Bu güçleri yaratıcı bir şekilde ve yararlı olacak yönde kullanmak yerine amacı dışında kullandılar.

John'u ne zaman derin bir transa soksam ruhsal boyuttaki Bilgelik Tapınağı kompleksi içinde yer alan görkemli Kütüphane'ye erişim sağlayabiliyordu. Benim birçok kitabımda yer alan bilgilerin çoğunu John bu arşivlerden edinmişti. Binaya girdiğimizde her zamanki gibi Kütüphane'nin bekçisi tarafından karşılandık. Niyetimizi öğrenmek istedi ve ardından bizi sınırlamalarla ilgili bilgilendirdi.

D: Atlantis kıtasıyla ilgili bilgilerin bulunduğu ciltlerin, ya da her

neyseler onların, yerini bize söyleyebilir mi?

J: Evet. Ellerinde Atlantis ile ilgili pek çok araştırma olduğunu söylüyor. Görüntüleyiciye gidebilirsiniz diyor.

D: O nedir?

J: Beni başka bir odaya götürüyor ve burası izleme odası gibi bir yer. Dikkatini Atlantis'e veriyorsun ve bir sürü görüntü belirmeye başlıyor. Görüntüler duvarlarda beliriyor.

D: Bir duvara konmuş bir ekran gibi mi?

J: Ekran gibi değil pek. Görüntü etrafını çevreliyor ve ben tam ortasında durup izliyorum. Ah, bu çok, çok güzel bir şehir. Işık saçıyor gibi görünüyor; sanki ışık şehrin duvarlarından geliyor. Etraf karanlık ve yıldızlar görünüyor. Çok güzel bir dolunay var. Ay'ın enerjisini kullanmayı biliyormuş gibi görünüyorlar. Burası çok güzel. Bu sahneyle çevrelenmiş durumdayım. İnsanlar görmeye başlıyorum. Onlara yakınlaşıyorum. İnsanlar çok güzel.

Uyandığı zaman şehrin uzaktan bakıldığında bir piramit şeklinde düzenlenmiş gibi göründüğünü söyledi. Merkezde bir kule ya da en yüksek nokta vardı ve etrafındaki binaların yükseklikleri bu noktaya doğru yaklaştıkça artıyordu. Aralarında farklı seviyeleri birbirine bağlayan rampalar bulunuyordu.

D: İnsanlar nasıl görünüyor?

J: Ah, bizim gibiler ama film yıldızlarına benziyorlar. Hepsinin mükemmel dişleri ve güzel saçları var. Saçlarında farklı renkler, modeller ve tasarımlar kullanıyorlar.

Uyandığında saçlarında kuşlardaki gibi farklı, parlak renklerde tutamlar olduğunu söyledi: kırmızılar, sarılar, yeşiller ve maviler. Saçlar örgülüydü ve kıvrılarak çeşitli modellere sokulmuştu. "Bugünün punk stillerine benziyorlardır herhalde" diye bir yorumda bulundum ama o kadar çılgın olmadıklarını söyledi. Bunlar daha farklıydı; gösterişlilerdi ama yine de kendine has bir güzellikleri vardı.

J: Şeyler giyiyorlar gibi görünüyor... Entariler, eğer bu doğru kelimeyse. Hayır, entari değil, tunik ve cübbeler giyiyorlar. Ve bunlar ışıldıyor. Yani demek istediğim, giysileri renk değiştirebiliyor. Sanki çok güzel renk spektrumları kumaşa

dokunmuş gibi, o yüzden giysiler farklı ışıkta farklı renkler yansıtıyorlar. Bir elbiseye baktığında pembe gibi görünebilir ama ona farklı bir yönden bakınca pastel bir mavi gibi görünüyor. Tekrar bakıyorsun ve bu sefer mormuş gibi görüyorsun. Renkleri değişiyor ve parlıyor. Giysiler muhteşem. Farklı türden takıları olduğunu görüyorum ve takılarında kristaller var.

D: Peki ya şehir? Duvarlar neden ışık saçıyor sence?

J: Bilmiyorum. Burada gerçekten çok büyük binalar var. Bazıları bizim Yunan tapınaklarımıza benziyor. Bazıları da 20. yüzyılın modern tarzında. Bazı binalar yirmi ya da otuz katlı.

D: Farklı katlara nasıl çıkıyorlar?

J: Hareketli rampalar var. Rampaya çıkıyorsun ve gitmen gereken yere gidiyorsun. Bunlar rampa ama tarif etmesi zor. Yani bu binalar bizimkiler gibi asansöre ihtiyaç duyulacak şekilde yapılmamış. Kademeler şeklinde yapılmış. (Tarif etmekte zorlandı.) Alt katlar çaprazlama yapılmış, kelime bu. Bu yapılar tek bir bina halinde değil. Bunlar aralarında rampalar olan farklı binalar. Ve bu rampalar elektrikli. Asansör gibi ama onun düz hali. Seni gitmen gereken yere çok hızlı bir şekilde çıkarıyorlar.

D: Şehirde herhangi bir ulaşım aracı var mı?

J: Evet. Pek çok ulaşım aracı var. Puro şeklinde uçaklar var. Puro şeklinde arabalar var. Ama şehirde bir yerden bir yere gitmek için çoğunlukla bu rampaları kullanıyorlar.

D: Rampalar neyle çalışıyor?

J: Güneş enerjisi ve kristallerle. Kristallerden akan güneş enerjisiyle.

D: Peki ya uçaklar? Uçakların kanatları var mı?

J: Hayır, kanatları yok. Bizim uçaklarımıza hiç benzemiyorlar. Hatta kocaman bir puroya benziyorlar. (Kahkaha) Ve orta kısmının her yanında pencereler var. Görünüşe göre gücünü burnundaki devasa kristalden alıyor. Bu kristal bir kule gibi görünen şeyden enerji çekiyor. Bu şey gemimin yukarı ve aşağı gitmesine yardımcı olan bir demirleme yeri gibi bir şey. Yani gemi bu demirleme direğinin bir parçası olduğu için ondan da enerji alıyor.

D: Gücünü oradan aldığına göre çok uzağa gidemiyordur herhalde, değil mi?

J: Ah, binlerce kilometre uzağa gidebiliyor. Bataryasında güneş enerjisini depolayabiliyor ve geminin ilerlemesini sağlayan da bu.

D: İletişim aygıtları var mı?

J: Burada insanların telefona ihtiyacı yok. Telepatik olarak konuşabiliyorlar.

D: Peki ya uzak mesafelerle, şehrin dışındaki yerlerle? Oralarla da aynı şekilde konuşabiliyorlar mı?

J: Evet. Radyo, televizyon ya da onun gibi şeyler görmüyorum. İhtiyaç yok. Eğlenceleri var, evet. Müziği seviyorlar. Ve arenalar var. (Durakladı ve sonra aniden nefesi kesildi.) Aman tanrım! Bu korkunç! Bunlar gerçekten çok zalim insanlar.

Bir şeylerin değiştiğine dair ilk belirti buydu. Buraya kadar tarif ettiği şeyler diğerlerinin anlattıklarına çok benziyordu. Belli ki orada her şey güllük gülistanlık değildi. Daha önce de belirttiğim gibi Atlantis binlerce yıl varlığını sürdürmüştü ve belki de John gerilemeye başladığı dönemdeki halini görüyordu. İnsanlar ve şehir güzel ve muhteşemdi ama bu dış görünüşün altında karanlık ve çirkin bir sır saklıydı.

J: Burada gerçekten çok acımasızca şeyler oluyor. İnsanlar hayvan bedenlerine yapışık gibi görünüyorlar. Onları bu arenaya koymuşlar ve birbirleriyle dövüşmeye zorluyorlar. Roma gladyatörlerinin yarışmalarına benzer bir şey bu.

D: Yaratıklar neye benziyor?

J: Bir yaratık görebiliyorum. Bir adam ama bir atın sırtının ortasından çıkan bir adam gibi görünüyor. Dört ayağı var ve gövdesi bir adamın gövdesi. Ve atın sırtının tam ortasında. Parça olarak oraya eklenmiş gibi görünüyor. Ve atın başının olması gereken yer sadece boşluk.

D: Sanırım ne demek istediğini anlıyorum.(Bir centaur'u tarif ediyor gibi görünüyordu.) Diğer yaratıklar neye benziyordu?

J: Ah, bir tanesi de... Jaguara benziyor. Başı jaguar ama arka ayakları bir insanınki gibi. Arka kısmı bir insan bedeni. Ah, gerçekten çok korkunç! Bunlar genetik ucubeler gibi. Ve onlara karşı çok zalimler.

D: Orada sadece bu iki yaratık mı var?

J: Ah, hayır, onlarcası var. En az yüz, iki yüz kadar var diyebilirim. Hepsi bu arenada. Hepsi birbiriyle ölümüne dövüşüyor. Ve insanlar oturup izliyor; ne alkışlıyor ne de bağırıyorlar. Bu onlar için eğlenceli sadece.

D: Başka bir karma yaratık görebiliyor musun?

J: Evet. Boğaya benzeyen bir yaratık daha var. Bir boğanın boynuzlarına, yüzüne ve bedenine sahip ama ayaklarının olması

gerektiği yerde insan bacakları var. Bu şeylerin görünüşleri gerçekten mide bulandırıcı. Başkaları da var. İnsan yüzüne sahip bir yılana benzer bir şey var. Sonra... Ah! İnsan yüzüne sahip, zürafaya benzer bir hayvan var.

Bu garip yaratıkları izlemek hiç hoşuna gitmiyormuş gibi görünüyordu.

D: Merakım yüzünden senin rahatsızlık duymana neden olmak istemem.

J: Hayır, rahatsız etmiyorlar; sadece bunlar genetik hatalar. "Üreyemediklerine göre neden ölmelerine izin vermeyelim ki?" diye düşünüyorlar. Bu insanlar için bu sadece keyif aldıkları bir spor. Bu insanlar çok acımasız.

D: Telepatik oldukları için daha anlayışlı ve nazik olacaklarını düşünürdüm. Öyle değiller mi yani?

J: Hayır. Aslına bakarsanız kendileriyle bir hayli övündüklerini ve diğer yaratıklara yukarıdan baktıkları hissini alıyorum. Kendileri dışında Dünya'daki diğer yaratıkların hepsini berbat hayvanlar olarak görüyorlar.

D: Sence bu yaratıkları toplayıp dövüşmeleri için mi buraya getirdiler?

J: Bunu düzenli olarak yapıyorlar çünkü her zaman yeni bir karışım için deneyler yapabilirlermiş gibi görünüyor.

D: Bu yaratıkların silahları var mı yoksa doğrudan birbirlerine mi saldırıyorlar? Gladyatörleri düşünüyordum da...

J: Hayır, doğal içgüdülerini kullanıyorlar. Ve insanlar bunu izlemekten keyif alıyor ama alkışlamıyor ya da herhangi bir tepki göstermiyorlar. Bağırmıyorlar ya da herhangi bir duygu göstermiyorlar. Ama izlemeyi seviyorlar. Onlara göre bu çok eğlenceli.

D: İnsanın eğlenirken herhangi bir duygu göstermediğini düşünmek zor.

J: Evet, hiç duygu göstermiyorlar. Bu çok değişik bir durum. Bu insanlar gerçekten de nazik insanlar değiller. Demek istediğim, soğuklar. Üstünler. Diğer yaşam formlarını gerçekten de beğenmiyorlar. Şimdi arenanın içine doğru yürüyorlar. Ve ellerinde silah gibi şeyler var ama bunlar kristalden yapılma. Bunları geriye kalan tüm hayvanların kalp merkezlerine doğrultuyorlar.

D: Birbirlerini öldürmemiş olanların mı?

J: Evet, ve onları öldürüyorlar. Bir ışık huzmesi çıkıyor ve kalbe

odaklanıyor. Lazere benziyor ama bu bir ışık huzmesi, lazer değil. (Tiksinti duyduğunu gösteren sesler çıkardı.) Ve şimdi bu hayvanları ürettikleri yere götürülüyorum. Tasarım öncesi bu insanlar bir araya geliyorlar. Ayrı bir odada bir hayvan bulunuyor ve bu hayvanda bir insan yüzü imgeliyorlar. İnsan yüzüne sahip bir hayvan çizimine bakıyorlar ve zihinleriyle bunu o hayvanda tezahür ettiriyorlar. Buna konsantre oluyorlar. Ve bu onlara tezahür etmeyi öğretmek için var. Orada canlı bir hayvan var. Bir köpeğe benziyor. Hayvan için bu süreç çok acı verici oluyor. Bu yüzden onların zalim olduğunu düşünüyorum. Bunu gerçekleştiren dört insan var; biri kadın, üçü erkek. Bunu gerçekleştirmek için hepsinin konsantrasyonunun birleşmesi gerekiyor. Odadaki hayvanın yüzüne bir yüzü koymak için konsantre oluyorlar.

D: Ve bunu salt zihinsel güçle yapabiliyorlar, öyle mi?

J: Evet. O kadar konsantre oluyorlar ki bu gerçek oluyor. Ama konsantre oldukları şey, hayvanın yüzünün yeniden yapılandırılması oluyor. Hayvanın yüzünün hücresel yapısı üzerinde çalışmak için konsantre oluyorlar ki bu da hayvan için çok acı verici bir işlem.

D: Bunu bir zihin kontrolü egzersizi olarak mı yapıyorlar?

J: Yani, muhtemelen öyle. Ama bizim kedilerimiz ve köpeklerimiz gibi bir tür evcil hayvan üretmek için de yapıyorlar. İnsani özelliklere sahip bir evcil hayvan üretmek için.

D: Odada onlara bu işlemde yardımcı olan bir makine filan var mı?

J: Evet, var... Kristal bir cama benziyor. Ve bir de taş var ama taş elastiki. Yani lastik gibi. Onu eğip bükebiliyorsun. Bu taş odanın iç kısmında kullanılıyor.

D: Bu taş bir makinenin parçası mı?

J: Hayır. Sadece odanın kaplamasında kullanılıyor. Duvarlar boyayla boyanmak yerine bu elastiki taşla kaplanmış.

D: O zaman kristaller kullandıkları şey neyse onun bir parçası.

J: Evet, her yerde kristaller var. Çok büyük ve farklı renklerde kristaller. Ve kristalli bir kontrol panosu görüyorum. Işık tavandaki kristallerin yıldız kümelerinden geliyor.

D: Bu makineyi kullanan biri var mı?

J: Bunu zihinleriyle yapıyorlar ama buna kristallerle uyumlanıyorlar.

D: Bu bilgiye erişimin var mı yok mu bilmiyorum ama bu hayvanı yarı insan yarı hayvan haline getirdiklerinde, hayvan bundan herhangi bir şekilde etkileniyor mu?

J: Yani, hayvan bundan nefret ediyor çünkü bu canını yakıyor. Bu çok acı verici bir şey.

D: Demek istediğim bu işlem hayvanın daha insani özellikler kazanmasını sağlıyor mu?

J: Evet, her ne kadar çok iyi insani özellikler olmasalar da, daha insana benzer özelliklere sahip oluyor.

D: Ben bunun hayvandaki yaşam gücünü ya da ruhu nasıl etkilediğini merak ediyordum.

J: Bu hayvanlar üzerinde deney yapabileceklerini düşünmelerinin nedeni onları daha aşağı, kendilerini ise üstün yaşam formları olarak görmeleri. Hayvanlar alemine yaklaşımları, "Biz üstünüz, o yüzden istediğimizi yapabiliriz."

D: Ama yaptıkları bu şey hayvanın seviyesini yükseltmiyor mu?

J: Hayvanı evrimleştirmeye çalışmıyorlar, hayır. Hayvanın bir ruhu olduğunu düşünmüyorlar. Ruha sahip olan kendileri ve kendilerini tanrı olarak gördükleri için istediklerini yapabileceklerini düşünüyorlar. Ve gerçekten de öyleler, onlar tanrılar. Çok şeye muktedirler. İnsan yüzüne benzetmek için köpeğin yüzünü yeniden yapılandırabiliyor ve yaratabiliyorlar.

D: Ama bu bir amaca hizmet etmiyor, değil mi? Onları arenada toplayıp birbirlerini öldürmelerine izin verdiklerine göre...

J: Hayır, bu hayvanların bazılarını hizmetçi olarak kullanıyorlar. Onların daha düşük yaşam formları olduğuna inandıkları için bunda bir sorun görmüyorlar.

D: Yani sadece daha insan gibi görünmelerini istiyorlar. O zaman onlar için bu bir oyunmuş gibi görünüyor.

J: (Kaşlarını çattı.) Oyun oynadıklarını sanmıyorum. Pek nazik insanlar değiller. Onlardan hoşlanmıyorum.

D: Böyle bir şeyi izlemek zorunda kalmana neden olarak sana rahatsızlık vermek istemezdim.

J: Ah, bu zavallı hayvanların birbirlerini öldürmelerini görmek acı vericiydi. Ama moleküler yapıları bozulmuş olduğundan onlar her zaman ıstırap içinde.

D: Onlara yapılan şey evrenin yaşam gücüne, içinde bulundukları ortama tersmiş gibi görünüyor.

J: Atlantis bu yüzden yok oldu.

Atlantisliler mükemmel insanlar olarak resmedilmişti. Belki de insan

bedenini genetik olarak değiştirme sanatında o kadar mükemmelleşmiş ya da ustalaşmışlardı ki o alanda keşfedilecek başka bir şey kalmamıştı. O yüzden kendi genlerini hayvanlarınkiyle birleştirmeye giriştiler. Bu onlar için bilinmeyeni keşfetme yolculuğunda yeni bir dönemeçti.

D: Zihinleriyle yapabildikleri başka şeyleri de görebiliyor musun? Belki o kadar yıkıcı olmayan başka güçlerini?

J: Evet. (İç çekme) Sadece düşünce yoluyla bir insana orgazm yaşatabiliyorlar. (Bunu bayağı komik buldu.) Bu yapmayı sevdikleri bir şey sadece; başka insanlarla selamlaşmak, konuşmak ve onları sevmek. (Gülme) Bu oynadıkları bir oyun. Gezegendeki diğer varlıkları etkileyebiliyorlar. Üstünlük hisleri çok güçlü ve kendilerinin en iyi olduğunu düşünüyorlar. Ve her şeyin onlara hizmet etmek için var olduğunu. Bunun sonucu olarak da daha düşük yaşam formlarını hor görüyorlar. Hayvanlar üzerinde böyle deneyler yapmalarının nedeni de bu.

D: Peki zihinlerini olumlu yönde kullandıkları oluyor mu?

J: Ah, evet. Böyle şehirleri düşünce gücüyle yaratabiliyorlar. Ağır nesneleri kaldırabiliyor ve başka bir yere taşıyabiliyorlar.

D: Havaya kaldırma mı? Bu gerçekten de olumlu bir özellik.

J: Çok benmerkezciler. Söylemeye çalıştığım bu sanırım. Her şeyin onlara hizmet etmesi gerekiyor.

D: Bu elastiki taş da ilgimi çekti.

J: Bu, şehirlerinin ve elektrikli rampalarının yapımında kullandıkları bir tür taş.

D: Bu taş doğal olarak mı böyle elastiki?

J: Gerçekten bilmiyorum. Şimdi bunu soruyorum. Bana bunun daha elastiki hale gelebilmesi için düşünce deneyiyle işlenen bir taş olduğu gösteriliyor. Bunlar çok ama çok zeki insanlar. Ama yine de başka varlıkları hor görebiliyorlar. (Duraksama) Oooo, bu iğrenç! (Ani bir çıkış yaptı.) Burada kalmak istemiyorum! (Yüzünde tiksinme ifadesi belirdi.)

D: Sorun değil. Kalman gerekmiyor. O şehirden uzaklaşabilirsin. O kıtada bulunan diğer insanlar da bu tarz şehirlerde mi yaşıyor yoksa böyle şehirlerde yaşayanlar sadece küçük bir grup mu?

Onu izlemesi hoş olmayan bir şeyden uzaklaştırmaya çalışıyordum.

J: Hayır, bazı insanlar kırsal bölgelerde yaşıyor. Güzel evlerde yaşıyorlar ve güzel bahçeleri var. (Şaşırarak) Bizde olduğu gibi böcekler yok. O dikkatimi çekti, hiç böcek yok. Dışarıda durabilirler ve gerçekten rahatsız edici hiçbir böcek yok.

D: Nedenini biliyor musun?

J: (Şaşırarak) Deneylerinde birçok zararlı böcek yaratmışlar. Onlardan hoşlanmıyorum. Üstelik yamyamlar da. İçlerinden bir grubun başka bir insanı yediğini gördüm.

D: Onu yiyenin bu hayvanlardan biri olduğunu mu düşünüyorsun?

J: Hayır, bunu yapan o hayvanlardan biri değildi. Bu adamı yakaladılar ve yediler. Bu şehrin dışında oldu. Bir gruptular. Uçakla gittiler. Ve bu insanlardan birini yakaladılar ve pişirdiler ve yediler.

D: Aman tanrım! (Konuyu değiştirmek istedim.) Peki bu zararlı böcekler? Onları deney için yaptıklarını söylemiştin?

J: Evet. Atlantis'in bu yüzden çökmesi gerekiyordu, çünkü yaşam gücünü istismar ediyorlardı. Bunları sadece yeni şeyler bulmak için yaptılar. Onların hiç de iyi insanlar olmadıkları hissindeyim. Burada olmaktan hoşlanmıyorum. Buradan gitmek istiyorum.

D: Tamam. Seni rahatsız ediyorsa kalmak zorunda değilsin.

J: Gitmeyi tercih ederim. Anlıyorsunuz ya, hayata karşı gerçekten kibirli bir tutumları var. Kendilerinin üstün olduğuna ve diğer her şeyin onlardan yararlanmaları için var olduğuna inanıyorlar. Yaşam gücüne saygı duymuyorlar. Bu nedenle yok oldular.

D: Buna baktığın ve bana bilgi verdiğin için teşekkür ederim. Seni rahatsız etmek istememiştim.

J: Beni rahatsız eden yamyamlıktı. Çok anlamsızdı. Ve halen dünyada yamyamlığın olmasının nedeni bu sanırım. Düşünmeden hareket ederek çok anlamsız şeyler yapıyorlar.

D: Orada rahatsızsan izleme odasını terk edebilirsin.

J: Artık boş. Atlantislilerin iyi insanlar olduklarını düşünürdüm, yüksek enerji ve onun gibi şeyler nedeniyle. Ama öyle değillerdi. Çok gelişmişlerdi, evet, ama oldukça kibirlilerdi ve diğer yaşam formlarına karşı çok saygısızlardı. Duyarsızlardı. Bu hayvanları mutasyona sokuyor ve sırf canları istedi diye zavallı hayvanların acı çekmesine neden oluyorlardı.

D: Belki de canları sıkılıyordu.

J: Bu adamı yakaladıklarında görünen manzara o yöndeydi. Bir grup insan olarak uçakla gittiler ve bu Aborjin görünümlü adamı

yakaladılar. Tıpkı şu an bizim Yeni Gine'ye gitmemiz gibi.

D: O halde o dönemde de yerli insanlar vardı.

J: Doğru. Yerlilerin bulunduğu bir yere gittiler ve bu adamı yakaladılar, pişirdiler ve yediler. Ve ben bunun gerçekten de çok mantıksız olduğunu düşündüm.

D: Belki her şeyde o kadar ilerlemişlerdi ki artık canları sıkılıyordu. Ve böyle şeyler onların ilgisini çeken ve eğlenmelerini sağlayan sporlardı.

J: Muhtemelen. Öyleymiş gibi hissediyorum.

D: Zihinsel evrimlerinde öyle bir noktaya erişmişlerdi ki artık aşılacak hiçbir zorluk kalmamıştı. O yüzden de farklı şeyler denemek istediler.

J: Kütüphaneci bana Dünya'daki çoğu insanın Atlantislileri yüksek enerji insanları olarak gördüğünü söylüyor. Ama kıtaları neden yok olmuştu? Çünkü yaşam gücünü kötüye kullanmışlardı ve yok olmaları gerekiyordu.

D: Daha önce duyduğumuz diğer şeylere göre bu çok daha mantıklı görünüyor.

***

Kütüphane'deki izleme odasına diğer bir ziyaretimizde daha fazla bilgi edinme imkânı bulduk.

J: Şimdi kütüphaneye giriyorum. Kütüphanenin bekçisinin bulunduğu yerdeyim. Diyor ki, "Size yardım etmek için hizmetinizdeyim." Ve bana sordu, "Talebin nedir?"

D: Daha önce Atlantis ile ilgili bilgileri istemiştik ve bize izleme odası gösterilmişti. Ve bu rahatsız ediciydi. Eğer mümkünse şimdi onların olumlu güçleriyle ilgili bilgilere göz gezdirmek istiyoruz.

J: Evet. "Lütfen izleme odasına buyurun" diyor. Daha önce bizi yanlış anlamıştı çünkü istediğimiz bilginin Atlantis'in batışını ve neden battığını izlemek olduğunu sanmıştı.

D: Bu konuya başka bir zaman değiniriz.

J: "Bilgi o yüzden taşıta (John'a) rahatsız edici geldi çünkü Atlantis'in çöküşünün nedenlerinden biri buydu" diyor. Bir adalet anlayışının var olduğunu söylüyor. "Bir kişi negatifliğini çok güçlü kullanırsa negatifliği kendine çeker. Ve Atlantis uygarlığının çöküşü de böyle

oldu.”

D: Her ne kadar rahatsız edici gelmiş olsa da bilgiyi bize sunduğu için kendisine teşekkür ederiz. Bu sefer o dönemde sahip oldukları şifa güçleriyle ilgili bir şeyler görmek istiyoruz. Bu tür güçlerle neleri başarabilmişler, onu görmek.

J: Bana güzel bir kristal oda gösteriyor. Bu odanın her yanında binlerce kristal var. Buzlu pencere camlarına benziyorlar ama bunların hepsi onların imal ettiği kristaller. Kendi icatları olan bir jeli alıyorlar, onu kumla karıştırıyorlar ve bu mükemmel kristaller ortaya çıkıyor. Ama bu özel bir aparatın içinde duruyor. Aparat neredeyse biyolojik bir şeymiş gibi görünüyor. Bana farklı renklerde ışıkların bulunduğu harika bir alanı gösteriyor. Yeşil, mavi, kırmızı, mor, sarı, turuncu ve beyaz ışıklar var. Ve diyor ki, “Bunların her biri bedende şifalandırılacak farklı bir bölgeyi temsil ediyor.” Beyaz olan eterik bedenin ve astral bedenin şifalandırılması için. Yeşil, fiziksel bedeni şifalandırmak için. Mavi, duygusal bedeni şifalandırmak için. Kırmızı, ruh bedeni şifalandırmak için. Bu renkli ışınların uyumu ve sekansı içinde oturan kişi, içinde yatan her tür zorluğa şifa bulur. Ayrıca kişinin üzerine yattığı bir levhanın üzerinde, farklı şablonlar yaratacak şekilde düzenlenmiş sonlandırıcı kristaller de var. Bu, taştan bir levhaya benziyor ama aynı zamanda çok da rahat. Üzerinde çok inceymiş gibi görünen ama dayanıklılık yönünden çok güçlü bir örtü var. Bu örtü uzay çağı battaniyelerine benziyor. Gümüşi metalik bir renge sahip. Ama battaniyeden daha farklı çünkü üzerine yattığında köpük hissi veriyor. Bu yatak farklı renklerin altında geziniyor. Ve renklerin doğru sekansla uygulanması gerekiyor. Yanlış sekans uygulanırsa hastalığa neden olabiliyor, o yüzden uygulanan belli bir sekans var. Ama henüz o sekansı bana vermiyor. Şu anda bunun önemli olmadığını söylüyor. Bunun Atlantis’teki en yüksek şifa odası olduğunu ve devlet yönetiminde yer alan aristokratları ve elitleri tedavi etmek için kullanıldığını söylüyor.

D: Yani sıradan insanlar için değil miymiş?

J: Hayır. Buna çok benzeyen başka yerler de olduğunu söylüyor. “Ama burası sizin ülkenizde ve döneminizde elitlere özel bir hastaneye benzer bir şey,” diyor.

D: O halde bireysel rahatsızlıkların tedavi edilmesi gerekmiyor muydu?

J: Tüm bedenlerin şifalandırılması gerekiyordu. Sadece fiziksel beden

değil; duygusal, zihinsel, tüm bedenlerin şifalandırılması gerekiyordu.

D: Yaralanmalar ya da hastalıklar ayrı bir şey olarak tedavi edilmiyordu.

J: Hayır. Bu uygulama çoğunlukla ruhsal gelişim ve geçmiş hataların şifalandırılması gibi şeyler içindi. Psikiyatrik bir yaklaşım türünden bir şeydi. İnsanların kırık kemiklerini ve bu gibi şeyleri tedavi ettirdikleri bölümleri bana gösteriyor. Ve bunlar bir yönden bizim ameliyathanelerimize benziyorlar ama onlar bizden farklı olarak jilet gibi inceltilmiş ve keskinleştirilmiş kristal aletler kullanıyorlar.

D: Diğer odada gördüğün, farklı bedenleri şifalandıran makinenin neredeyse biyolojik olduğunu söylemiştin. Bununla neyi kastetmiştin?

J: Canlı gibi! Canlı gibi görünüyor. Bitki türleri ailesindenmiş gibi görünen bir bilgisayar terminali bu. Çünkü tıpkı bir bitkinin büyüyüp genişlemesi gibi büyüyebiliyor ve genişleyebiliyormuş gibi görünüyor. Ve açık yeşil bir renge sahip. Ayrıca bir bilimkurgu dergisinden fırlamışa benzeyen likit kristalden bir gösterge ünitesi de var. Ama bu ünite büyüyebiliyor ve kendini çoğaltabiliyormuş gibi görünüyor.

D: Birinin bu odada tedavi görmesini gerektiren bir rahatsızlığa sahip olduğuna kim karar veriyor?

J: O zamanın insanları ileri düzeyde bir farkındalığa sahipti. Burası bir insanın yakın bir akrabası geçiş yaptıktan (öldükten) sonra ona hoşça kal demek ve sevgisini sunmak için geldiği bir merkezdi. Bu pek çok şeyi şifalandırmak için kullanılan bir işlem. Mesela kederi. O zamanlar bu insanlar kendi güdülerinin ve motivasyonlarının çok farkında olan hayli gelişmiş insanlardı. Bu dönemde insanlar birbirlerine karşı yargılayıcı değillerdi.

***

2001'de bu kitabı toparlamaya çalıştığım sırada Memphis'te gerçekleştirdiğim bir seanstan küçük bir bilgi parçası elde ettim. Seans sırasında danışanım olan kadın, Atlantis'te kullanılan bir frekans makinesini tarif etmişti. Bu makine, bedenin frekanslarını düzenlemek için ışık kullanıyor ve bedene uyum getirerek onu şifalandırıyordu. Kişinin zihniyle çalıştırılıyordu ve saf enerjidendi. Gerçekti ve etkiliydi. Ama bir

süre sonra bilim insanları daha etkili olduğunu düşündükleri başka bir makine geliştirince kullanımdan kalkmıştı. Bilim insanları daha güçlü olan kristal makineleri kullanmayı tercih etmişti ama bu sefer de enerji bozulmuştu. Kristaller, içinde bir tür sıvı bulunan kutuların içindeydi. Kutulardan çıkan ışık odada bulunan insanların zihinlerinden güç alıyordu. Bu makineler başlangıçtaki amaçlarından farklı olarak yanlış emeller için (bilhassa cinsel amaçla) kullanılmaya başlanmış ve çarpık etkilere neden olmuşlardı.

Atlantisliler enerjileri kullanma konusunda daha çok şey öğrenip bilgilerini genişlettikçe enerji manipülasyonu konusunu daha da büyüleyici bulmaya başladılar. Enerjiyi yönlendirmek ve onunla deneyler yapmak için yeni yollar keşfettiler. Ancak bunları yaparken enerjiyi hayatlarında şifa ve dengeleme gibi olumlu amaçlar için kullanmayı gözden kaçırdılar. Enerji (birden fazla insanın konsantre olmasıyla çoğaltılıp gücü artırılarak) negatif yönde kullanıldığında yanlış yönlendirildi, bozuldu ve yıkıcı hale geldi. Bu yıkıcı enerji o kadar güçlendi ki, sonunda kendine zarar verdi. Atlantis'in yok olmasının nedenlerinden biri de buydu.

John ile Kütüphane'ye geri döndüğümüzde bilgi toplamaya devam ettik.

J: Bekçi hangi konuyu tartışmak istediğimizi soruyor.

D: Hâlâ Atlantis ile ilgileniyoruz. Atlantis'in mutlu günlerine, çöküşten öncesine dair birkaç soru sormak istiyorum. En parlak günlerine dair. Atlantis'in iyi zamanlarında bir ailenin yaşantısı nasıldı bilmek istiyoruz. Bunu görebilir misin?

J: Evet, bana Atlantis'in resimlerini gösteriyor.

D: Kendilerine ait aileleri ya da bir aile yapıları var mıydı?

J: Evet, kendilerine ait aileleri vardı. Aileler gerçekten birbirine bağlıydı. İnsanlar çok uzun yaşadığı için ailede çok sayıda insan olurdu. Bir aile bir köyü doldurabilirdi. Ya da bir köyü değil ama bizim zamanımızda onun gibi bir şey olurdu. Ama birbirlerine bağlılardı ve ailenin her bir üyesi çok önemliydi. Hepsi diğerlerine yardımı dokunacak farklı yeteneklere ve tekniklere sahipti. Ama bizim gibi bir arada yaşamıyorlardı. Herkesin kendi bireysel alanı vardı ama yemek yemek, sohbet etmek ve buna benzer şeyler için farklı zamanlarda bir araya geliyorlardı. Karı kocalar bile ayrı odalara ya da ayrı alanlara sahipti. Evleri genişti ve içinde ailenin her bir üyesi için ayrı birçok oda bulunuyordu. Ve bunların hepsi de

avlulara benzer şeylerle birbirlerine bağlanıyordu. İçinde farklı insanların olduğu avlular görüyorum. Hepsi birbirine bağlı olsa da çok bireyselleştirilmiş haldeler. Yaşlıların çocuklarla çalıştığını görüyorum ve bu yaşlılar yüzlerce yaşındalar. Sadece yüz değil, yüzlerce yaş yaşındalar. Ve özellikle küçük çocuklarla çalışmayı seviyor gibi görünüyorlar. İnsanların farklı şeylerle uğraştığını görüyorum. Meditasyon yapanlar var. Çeşitli bilimsel deneyler ve onun gibi şeyler üzerine çalışanlar var. Ve hepsinin kendi uğraşlarıyla meşgul olabildiği kendi alanları var. Bireysellik hissi onlar için çok önemli.

D: Yemek yemek için bir araya geldiklerini söylemiştin, değil mi?

J: Evet, eğlence için, yemek yemek için, dans etmek ve şarkı söylemek için zaman zaman bir araya geliyorlardı. Ailece grup aktiviteleri gerçekleştiriyorlardı. Tatilleri ve ona benzer şeyleri vardı ama genelde herkes bayağı bireysel bir hayat sürüyordu.

D: Peki ya resim ya da müzik gibi şeyler?

J: Ah, evet, resimleri çok güzeldi. Boyalarına yeryüzü kristallerini karıştırdıkları için hepsi ışıldama özelliğine sahipti. Ve boyama stillerinde spirallere benzer bir şeyler vardı. Resimlerin size doğru geliyormuş gibi görünmesini sağlayan küçük spiral şeyler. Ve kristalleri müzikte de kullanmak için bir sürü işlemleri var. Bu, kristali döndürerek spiral bir şekilde ipliğe dönüştüren bir tür makine gibi görünüyor. Böyle gidiyor. (Eliyle bir spiral çizdi.) Ve bunlar çaldıkları telli çalgılardı. Kristali alıyorlar ve döndürüp... Bunlar şu an bizim sahip olduğumuz kaya kristalleri gibi kristaller değildi. Aslen öylelerdi ama kıtanın dört bir yanında bulunan laboratuvarlarında mutasyona uğratılmışlardı. Kristali öyle bir noktaya kadar döndürüyorlardı ki ortaya spiral bir tel çıkıyordu. Ve bu spiral tel gitarlarında kullanılıyordu ama bunlar bizim gitarlarımıza benzer şeyler değildi. Çok farklı görünümde enstrümanlar bunlar. Telli çalgılar var. Flütler var. Ve bir de devasa uzunlukta kristallere benzer şeylerden yapılanlar var. Hepsi kristal türü bir maddeden yapılma. Ve rezonans üretmeleri için bunları özel alanlarda çalıyorlar. Müzik çok güzel olduğu için kalplerini ve kaslarını açıyor. Bu çok rahatlatıcı ve spiritüel bir müzik. Huzurla dolmanızı sağlıyor. İnsanlar dans ediyor ve şarkı söylüyor. İnsanların etrafında bir sürü ip ve çiçek görüyorum. Kendilerini bu ipler ve çiçeklerle sararak dans ediyorlar. Antik Roma ya da

Yunan'a benzemiyor. Aslında herkes çok güzel renklerde giysiler giyiyor. Kırmızı, mavi, yeşil, sarı... Ve bu çiçekler ve şeritlerle dans ediyorlar. Müzik, klasik müzikle elektronik klavye (synthesizer) müziği karışımı gibi bir müzik. Tınıları çok benzer ama bu aletlerin tonları çok saf. Bunlar elektronik klavye kullanılmış sesler gibi değil, ses ondaki gibi ekolu değil. Bu müziği ritüellerinde kullanıyorlar. Kiliselerde kullanıyorlar. Kiliselerde değil, tapınaklarında kullanıyorlar. Sanat olarak. Sanat her yerde. Her şey çok güzel boyanmış. Yer boyasına benziyor. Kullandıkları boya likit bir boyadan ziyade katı gibi görünüyor. Bazı resimler tuval türü şeyler üzerinde bazılarıysa duvarlarda. Ve diğer şeyler de kısmen duvara oyulmuş ve sonradan renklendirilmiş heykeller.

D: Evlerinde kullandıkları herhangi bir ışık kaynağı görüyor musun?

J: Şekillendirilebilir kaya kristali enerjisi var. Her yerde ışık yayıyor o yüzden her zaman ışık var. Ama ellerini aşağı ya da yukarı doğru sallayarak ışığın daha da parlamasını ya da biraz daha kısılmasını sağlayabiliyorlar. Uyuyacakları zaman odayı daha huzurlu hale getirmek için karanlık olmasını isterlerse ellerini böyle aşağı doğru indiriyorlar. (Elini yavaşça aşağı doğru indirdi.) Duvara doğru. Ve duvar onların titreşimini algılıyor ve odayı karartıyor. Her şey kendi enerjileri aracılığıyla kontrol ediliyor.

D: Peki ya yemek pişirme ve yeme alışkanlıkları nasıl?

J: Büyük bağlar ve bahçelere benzer bölgeleri var. Ve bunlara bakan garip görünümlü varlıklar var. Tarlaları ve bahçeleri işliyorlar. At adamlara (centaur), denizkızlarına ve keçilere benziyorlar. Mutfak alanına gelen tüm gıdalar da bu yaratıklar tarafından işlemden geçiriliyor. Tüm ekimi, hasadı ve meyvelerin toplanmasını onlar yapıyor. Ve bunun karşılığında onlara yiyecek veriliyor. Atlantislilerin çoğu onları çok seviyor, tıpkı iyi bir çiftçinin atlarını sevdiği ve onlara iyi baktığı gibi. Bu garip yaratıklar, iyi huylu hayvanlar gibi muamele görüyor.

Yani yaratılan bu yaratıklara kıtanın bazı bölgelerinde değer veriliyordu.

D: Bu hayvanları merak ediyorum. Bunlar nereden geldi?

J: Bu amaç için yaratıldılar. Genetik mühendislikle.

D: Denizkızları da mı var demiştin?

J: Evet, denizkızları sulara dalıyor ve sepetler dolusu balık getiriyor. İnsanlar geliyor, bu hayvanlara gülümsüyor, şarkı söylüyor, sarılıyor ve onları okşayıp öpüyor. Sevildiklerini ve yaptıkları şeylerden ötürü onlara minnet duyduklarını hayvanların bilmesini istiyorlar. Yaratıklar yemeği de hazırlıyor. Denizkızı değil. Denizkızı yarı balık olduğu için bu gölet benzeri şeyde kalıyor. Küçük at adamlar sepetler dolusu yiyecek, meyve ve bunun gibi şeylerin yüklendiği arabayı getiriyor ve araba doğrudan merkezi mutfağa gidiyor. Orada üst gövdesi insan, ayakları keçi ayağı olan bir varlık var. Burada bir mutfak atmosferi var ama bizim mutfaklarımızla yakından uzaktan ilgisi yok. Bir şeyleri saklamak için dolapları var. Ama gıdalar pişirilmekten ziyade canlı olarak işlem görüyor, meyvelerin soyulup dilimlenmesi gibi. Balık ve ona benzer şeyler onları çabucak pişiren bir şeyin içine konuyor. Bu şeyin farklı bölmeleri var. Mikrodalga tipi bir şey ama mikrodalga değil. Balık gibi pişirilmesi gereken şeylerin konduğu kristal bir odacığa benziyor. Hiç et görmüyorum. Sadece balıklar ve deniztarağı ya da midye gibi kabuklular görüyorum. Ve sadece artık canlı olmadıkları noktaya gelinceye kadar ısıtılıyorlar. Ve sonra da yeniyorlar.

D: Bu yaratıklar hizmetçi olmaları için genetik olarak mı üretildi?

J: Evet, bu insanlara hizmet etmeleri için üretildiler. Ama seviliyorlar. İçlerinden biri yaralandığında ya da onun gibi bir şey olduğunda tüm aile bir araya gelerek hayvanın yaralı olan yerine enerji veriyor. Yaratıklara hizmetçi gibi davranılıyor ama sevilen hizmetçiler gibi. Bizim bir kedi ya da köpeğe davrandığımız gibi sevgi ve ilgi göstererek. Bu hayvanların yaptıkları için onlara minnet duyuyorlar çünkü onları hayvandan çok insan gibi görüyorlar. Bedenin parçaları daha çok hayvan gibi görünse de temelde yüzleri insana benziyor.

D: Peki ya davranışları ve zekâları?

J: Ah, konuşabiliyor ve komut alabiliyorlar. Basit şeyleri biliyorlar, evet, ama ondan ötesini insanlar kadar bilmiyorlar.

D: Kısmen insan gibi görünseler de insan kadar zeki değiller.

J: İğrenç göründükleri filan yok. Çok doğal görünüyorlar ve onlara iyi bakılıyor. Onlara çok değer veriliyor ve sevildikleri söyleniyor. Meyve tabağını düzenleyen bir hizmetçiyi görüyorum. Ve kadın tabağı alıyor, hizmetçiyi öpüyor ve başını okşuyor çünkü hizmetçinin baş bölgesinde küçük boynuzlar var. Boynuzları bu şekilde okşarken (el hareketleri) diyor ki, “Ah, harikasın. Şuna bak,

bu harika. Çok güzel olmuş. Herkes bunu çok sevecek. Neden daha sonra yukarı gelip...” Ve daha sonra hepsi yukarı çıkıp ailenin geri kalanı tarafından seviliyorlar. Onlara çok sevilen bir evcil hayvana davranıldığı gibi davranılıyor.

D: Bu yaratıklar genetik olarak üreyebiliyor mu yoksa türünün tek örneği olarak mı kalıyor?

J: Hayır, üreyemiyorlar. İnsanlar onları satın alıyor. Her biri birer birey ama toplu olarak pazarlanıyorlar. Hizmet etmeleri için gidip bu yaratıklardan satın alabileceğiniz yerler var.

John uyandıktan sonra hatırladığı en son şey olan, mutfakta gördüğü o yaratığı tarif etti. Yüzü kısmen bir insana, kısmen bir ineğe benziyordu. Bir ineğin burnuna ve küçük boynuzlara sahip bir insan gibi... Üzerinde bedeninin üst kısmını kapatan mutfak önlüğü gibi bir şey vardı çünkü yaratık dişiydi.

***

Phil: Kristallerin şu anki insan kavrayışınız için müsait olmayan çok daha fazla kullanım şekli mevcut. Bilineni misliyle aşan bilinmeyen kullanımları... Ancak farkındalık düzeyiniz bu gerçeklikleri kabul edip barındırabilecek kadar arttığında bu kullanımlar kendilerini tezahür ettirecekler. Kuvars kristalinin insan enerjisi olan enerjiyi büyütüp yoğunlaştırdığı görülebilir. Burada bunu kelimelere dökmekte zorlanıyoruz çünkü gerçek enerji kavramı anlaşılmadı. Ancak hem insana ait olan hem de olmayan enerjilerin harmanlanması gayet mümkün ve bu halihazırda kristallerle başarılabiliyor. Kristali yönlendiren ya da kullanan kişi ve kişilerin enerjiye verdikleri yönlendirmeye bağlı olarak karıştırıcı ve ayırıcı olarak kullanılabilirler. Kristaller birer filtredir. Pek çok yönde kullanılabilirler. Yapabilecekleri, onları kullananların hayal gücüyle sınırlıdır.

D: Kozmik ışınları filtreleyen bir taş derken... Kozmik ışınların neden filtrelenmesi gerekiyor?

P: Bir filtreleme bir de odaklama var ki ikisi aynı anda da gerçekleştirilebilir, ayrı ayrı da. Filtrelemenin dört belirgin nedeni ya da amacı var. Buna uygun olan belirli enerjiler var. Yani filtreleme ve odaklama açısından. Odaklama, enerjileri tek bir bölgeye

odaklamaktan ya da yoğunlaştırmaktan ibarettir. Amaca göre farklı taşlar bunlardan birini yapabilir ya da özel taşlar ikisini de yapabilir. Kozmik enerjiler çok güçlü olmalarına rağmen sonuçta el değmemiş bir enerji kaynağıdır ki bu gezegen, şimdiye kadar burada bulunan herhangi bir ham maddeden milyonlarca kez daha güçlü olan ve bolca bulunan bu ham enerji kaynağını henüz keşfetmedi.

D: Mesele onu ortaya çıkartabilmek.

P: Mesele, bu kavramı kabul edebilmek için gereken bilince yükselirken bir yandan da onu kullanmanın gerektirdiği sorumluluk duygusunu geliştirebilmek. Bu enerji bir zamanlar bu gezegende yaygındı ama sorumluluk duygusundaki eksiklikten ötürü nasıl kullanılacağı bilgisi kaybedildi.

D: Bu Atlantis döneminde miydi?

P: Evet, bu doğru. O dönemde pek çok şey kaybedildi. Atlantisliler zamanında birçok farklı enerji türünün ve formunun yanlış yönde kullanılması söz konusuydu. Zira başta fiziksel gerçekliği oluşturan bu enerjilerle ilgili yüksek bir anlayış geliştirilmişti. Ama ardından bu enerjilerle ilgili anlayışın yanlış yönde kullanılması söz konusu oldu.

***

Clara, Phil'in Üç Kuleli Gezegenine çok benzeyen bir yerden bilgi aldı. Onunki de kuleye benzer garip yapılara sahip bir gezegendi ve adeta bilgi depolaması için oluşturulmuş gibi, gezegenin bütünü bilgiyi bünyesinde barındırıyordu. Bu tarif Phil'in tarifiyle aynıydı. Tıpkı Phil gibi Clara da bu yeri duygusal bir şekilde "yuva" olarak adlandırmıştı. Burayı nasıl bulduğunun hikâyesi bu kitabın daha önceki bölümlerinde anlatılmıştır.

D: Bana Atlantis ile ilgili bir şeyler anlatabilir misin? Kayıtlarda o da var mıdır?

C: Atlantis denize gömüldü.

D: Ben gömülmeden önceki haliyle ilgili bilgi almak istiyordum. Atlantis nasıl bir uygarlıktı?

C: Çok sofistikeydi. Çok yeşil. Ve teknolojik açıdan çok ilerideydi; Dünya'nın bugünkü düzeyinden çok ileride...

D: Bu uygarlık uzun süre mi var oldu?

C: Çok uzun bir süre.

D: Bana teknolojik başarılarından birkaç örnek verebilir misin?

C: Şekil değiştirme ve enerjiyi zaman ve uzay boyunca hareket ettirme konusunda teknolojik açıdan çok daha... Nasıl diyorsunuz? Bugünkünden ileridelerdi. (Zorluk çekti.) Hmmm, gelişmiş makineler için kullandığınız sözcük neydi? Bilgisayarlar ve iletişim aygıtları gibi şeyler için. Sahip oldukları ekipman çok çeşitliydi. Çok ama çok minik yapılıyorlardı. Öyle ki bazı bilgilere telepatik düzeyde erişiliyordu.

D: Makineleri ya da bilgisayarları çalıştırmak için nasıl bir güç kullanılıyordu?

C: Hepsi için güneş enerjisi kullanılıyordu. Her şey güneşle yapılıyordu. Büyük Merkezi Güneş ile...

D: O zamanlar bugün bizde var olduğu şekliyle elektrik yoktu, öyle mi?

C: Bir zamanlar vardı. Ama var olduğu zamana yakın olan son yıllarda artık her şey büyük Merkezi Güneş'ten sağlanıyordu.

D: Bu gökyüzündeki bizim bildiğimiz Güneş mi yoksa başka bir şey mi?

C: Bildiğiniz Güneş.

D: Ekipmanları bugün sahip olduğumuz ekipmanlara benziyor muydu?

C: Çok daha sofistikelerdi. Siz devasa güneş panellerine ve solar ekipmana sahipsiniz ki bunlar Atlantis'te kullanılandan çok daha büyük. Onlarınki o kadar gelişmişti ki çok daha verimli bir şekilde kullanılabiliyordu ve sizinki kadar yer kaplamıyordu. Onların teknolojisi enerjiyi yayan Merkezi Güneş ile daha uyumluydu. O nedenle onlar adeta çok daha büyük bir güce bağlanıyor gibiydi. Yıldızlarla ve başka yıldızlardan güçlerle bağlantı içindelerdi.

John Ay'ın gücünü kullanmayı bildiklerinden de söz etmişti. Bartholomew da eski insanların bu bilgiye sahip olduğunu söylemişti.

C: Başka gezegenlerden, başka yıldızlardan varlıklarla iletişim kuruyorlardı. Ve iletişimleri aracılığıyla bilgi alışverişinde bulunuyor ve bu bilgileri makinelerinin teknolojisinde, bilgisayarlarında ve diğer her tür teknolojik ilerlemelerinde kullanıyorlardı.

D: Yani yıldızlardan başka varlıklar onlara yardım etti, öyle mi?

C: Evet. Bu bir işbirliğiydi.

D: Bana bilim insanlarının düşünce gücünü geliştirerek bu sonuçlara ulaştıkları söylenmişti.

C: Bu doğru. Zihinlerini geliştirme sürecinde kendilerini tüm olasılıklara açmaya başladıklarında, gerçekten de başka gezegenlerde başka varlıklar olduğu fikrine kendilerini açtıklarında, onlarla neredeyse sınırsız bir şekilde temas kurmaya başladılar. Ancak sınırlı olan düşünme, hissetme ve inanç şekillerini terk ettikleri zaman diğer evrenlerden ve diğer gezegenlerden gelenleri algılama becerisine kendilerini açabildiler. Ve bunun karşılığında o gezegenler de onları telepatik olarak bilgiyle beslemeye başladı. İletişim, sizin telefon hatlarınız gibi uzun iletişim hatlarına gerek olmaksızın, zihinden zihne gerçekleştiriliyordu. Telepatik yetilerini böyle kazandılar ve başka gezegenlerle iletişim kura kura bu yetiyi ilerlettiler. Böylece Atlantisliler insan ırkının sadece bir kesimi olmaktan çıkıp küresel bir topluluk haline geldi.

D: Yani böylece çok daha fazla şey başarabildiler. Demek istediğin bu mu? (Evet) Daha önce Atlantis'in tek bir ülke olmadığını, o zamanlar tüm dünyayı kapsadığını duymuştum.

C: O zamanlar için bilinen dünya, Atlantis'in var olduğu yerdi.

D: Bilinen bu dünyanın her yeri gelişmiş miydi?

C: Hayır. Her yeri değil. İnsanların kendilerini bu iletişim yöntemine henüz açmamış olduğu daha ilkel bölgeler de vardı. Gezegenin tümü daha yüksek bir titreşim düzeyine yükselmiş değildi. Yeni bir varoluş şeklini, yeni bir yaşam şeklini onaylamayan ve buna kalplerini açmamayı seçen bazı yerler ve yerleşim olan bölgeler vardı. Ve bunlar zamanla, sizin deyiminizle, toplumdan dışlanmışlar haline geldiler. Bunlar, kendi sınırlamalarını aşabileceklerine inanmayanlardı. Sınırlı bir hayat yaşamayı seçenler, gezegenin farklı bir bölgesinde yaşamayı kendileri seçenlerdi. Buna karşılık kalplerini ve zihinlerini sınırsız bir yaşam şekline açanlar yükseldi ve ilerledi. Ve başka gezegenlerle iletişim kurdu.

D: Yani adeta birbirleriyle hiçbir ortak yanları yoktu.

C: Aynen.

D: Daha ilerlemiş olan bilimsel topluluğun bugünkü dünyaya göre nerede yaşadığını görebilir misin? Biliyorum dünya o zamandan beri çok değişti ama...

C: Büyük ölçüde değişti. O zamanlar için dünyanın bilinen kısmı, şu an Atlantik Denizi olarak adlandırdığınız bölgeyi kapsıyor.

D: Bu uygarlıktan kalan ve insanların bir gün bulabileceği kalıntılar var mı?

C: Sadece eterik düzeyde.

D: Yani fiziksel düzeyde bulunamaz mı?

C: Şu anda insanoğlu bilinçli bir şekilde, gerçekten inanmaya yetecek kadar kendini açarsa eğer, bulunma olasılığı var. O zaman bulunur.

D: Bazı insanlar sualtında şehirler, yollar ve binalara ait olabilecek kalıntılar gördüğüne inanıyor.

C: Bu doğru değil. Gördükleri Atlantis'ten sonra gelen başka uygarlıklara ait kalıntılar.

D: Bana Atlantisli bilim insanlarının fiziksel deneyler yapacak noktaya erişmiş oldukları da söylenmişti. Sen bunun gibi bir şey görüyor musun?

C: Ne gibi fiziksel deneyler?

D: Genetik ya da onun gibi şeyler.

C: Şu anda bu gezegende deneyimlenen her şey Atlantis döneminde de gerçekleşmişti. Ancak bunlar Atlantis'in batışından yüzyıllar önce gerçekleşmişti. Genetik olarak hayvanları klonladılar. İnsanları klonladılar. Ama bunun doğru bir şey olmadığını gördüler. Zira bu, insan ırkının DNA'sına müdahale ediyordu ve böyle devam ettikleri taktirde insan ırkı çok acı çekecekti. O yüzden durmaları gerektiği onlara gösterildi.

Yani zihin gücüyle fiziksel olanı etkilemeye ek olarak genetik deneyler de yapılmıştı. Hangisinin önce geldiğini ya da ikisinin de aynı dönemde mi gerçekleştiğini hiçbir zaman öğrenemedim. Görünüşe göre merakları sınır tanımıyordu. Ve geçmişten gelen bu ses, bugün de yankılanıyor.

D: Sadece deney için mi deney yapıyorlardı yoksa bir hedefleri var mıydı?

C: Yaptıkları deneyseldi. Amaçları yapılıp yapılamayacağını görmekti. Ve yapılabildiğini keşfettikleri zaman, bunun getirdiği sonuçlarla alâkalı olarak pek çok zorlukla ve pek çok sorunla karşılaştılar. Bunlar arzu edilmeyen sonuçlardı ve o nedenle kural koyucular tarafından buna devam edilmemesinin en iyisi olacağına karar verildi.

D: Ne tür problemlerle karşılaştılar?

C: Formlar insana benzer görünmüyordu. Ve pek çok farklı deney daha yapılmıştı. Nasıl diyorsunuz? Türler arası çiftleşme? (Bu kelimeyi de sorguladı.) Türler arası klonlama? Karıştırma. Ve sonuçlar daha çok

hayvan benzeriydi. Evrim sürecini aksi yöne doğru götürüyordu. Ve hastalıklar baş gösterdi. Buna devam edilmesi gezegenin amacına hizmet etmiyordu. O nedenle, gezegenin iyiliği için, devam edilmemesine karar verildi. Bu gidişat durdurulmalıydı; yoksa insanlığı yok edecekti.

D: Çok kesin bir karar alınmış gibi görünüyor.

C: Kesindi. Hâlâ da kesin.

D: O halde bire bir klonlama yerine DNA'yı, genleri sırf ne olacağını görmek için mi karıştırmaya başladılar? Demek istediğin bu mu?

C: Evet. Meraktan. Denemek için. Hadi şöyle yapalım ve ne çıkacağını görelim. Bunu yapalım, şunu deneyelim ve ne olacağına bakalım. Bitkiler aleminde farklı bitkilerin, sebzelerin ve ağaçların melezlerini üretmişlerdi. O yüzden "Vay canına, bunda başarılı olduk. Bunu neden insanlarda da denemiyoruz?" diye düşündüler. Sonra da başladılar. Ve "Ah, şimdi bunu, bunu ve bunu yapabiliriz," diye devam etti. Ve durum büyük bir felakete dönüştü.

D: Farklı genleri klonlamaya ve karıştırmaya başladıkları zaman insandan çok hayvana benzeyen sonuçlar aldıklarını mı söylemiştin?

C: Evrimi tersine çevirmişler gibiydi. Ama durum çok iğrenç ve çok kötücül bir hal aldı.

D: Böylece arzu edilmeyen kombinasyonlar elde etmeye başladılar.

C: Ve daha önce hiç var olmamış kombinasyonlar.

D: Ama belli ki bunlar yaşayabilen kombinasyonlardı. Sonuçta hayatta kaldılar.

C: Bir süre yaşadılar. Ve "deli" diyebileceğiniz bir hale doğru ilerlediler. Ve yıkımlar gerçekleşti çünkü canavarlara dönüşmüşlerdi.

D: Neden delirdiler? Bu normal bir işlem olmadığı için yaratığın aklını etkiledi mi demek istiyorsun?

C: Kısmen öyle. Ama kısmen de hayvanlar alemine ait genlerin insanlarınkiyle karıştırılmış olmasından kaynaklandı. Ve bu işlemler bilim insanlarının elinde oyuncak haline geldi. Nereye varacağımızı, ne yaratacağımızı görelim. Artık tanrılar haline gelebiliriz ve neyi yaratmayı seçersek yaratabiliriz. Daha önce hiç olmayan şeyleri. Ve böylece felaket geldi çattı.

D: Hastalıkların baş gösterdiğini de söylemiştin.

C: Daha önce hiç bilinmeyen hastalıklar ortaya çıktı.

D: Bu nasıl oldu?

C: Genlerin karıştırılmasıyla. Hasta olanla sağlıklı olanın

karıştırılmasıyla. Ve şey olanın... (Kelimeyi bulmakta zorlandı.) Sizin insanlar için "yabancı maddeler" olarak adlandırdığınız şeylerin bünyeye katılmasıyla. Bunlar hayvan da olabilir, hayvanlar aleminden insan bünyesine katmak istedikleri herhangi bir şey de. Yaptıkları buydu. Yani bir iplikten ya da bir ırktan gelen bir DNA parçacığında bir hastalığa ait en ufak bir ize bile rastlansa, bu bütüne katılıyordu ki bu da yepyeni bir hastalık şeklini yaratıyordu.

Bu, taşıyıcı bedende uykuda olan ve büyük olasılıkla taşıyıcının bağışıklığının olduğu hastalıklardan olabilir. Ve klonlama süreci bu hastalığı uyandırdığı gibi değiştirmiş de olabilir.

C: Hastalık mutasyona uğruyor ve sonra yine mutasyona uğrayarak başka bir şeye dönüşüyordu. Ve eğer DNA'nın bir ipliğinden bir hastalık taşınır ve başka bir hastalıkla aynı bünyede buluşturulursa, bu kombinasyon bünyeyi çok yıkıcı olabilecek ve çok da yıkıcı olan bir şeyle tanıştırıyordu.

D: Yani bu yaratıkların sadece bedenleri, fiziksel görünüşleri ve akılları değişim göstermekle kalmıyor; bakteriler, moleküller diye adlandıracağım şeyler de mutasyona uğrayarak bedenlerinde farklı hastalıklar doğuruyordu. (Evet) Daha önce görülmemiş şekilde patlak veriyorlardı.

C: Bu doğru. Ve bu durum öyle bir boyuta geldi ki tüm deneyleri durdurmak zorunda kaldılar çünkü gidişatın önlenemeyecek bir noktaya doğru ilerlediğini gördüler. Ve tüm insan ırkını yok edebileceğini.

Resmen ilk klonlamanın İngiltere'de bir koyunla gerçekleştirildiği 1997'de açıklanmıştı. 1997 Ağustos'unda gerçekleştirdiğimiz bu seanstan sonraki dönemde otoriteler, klonlamanın tehlikelerini ve ne derece etik olduğunu topluma açık bir şekilde tartışmaya başladılar. Ben yaptığım çalışmalardan insanların klonlanmasının daha önceden başarılmış olduğunu zaten keşfetmiştim. Ama halkın genelinin henüz farkında bile olmadığı çok şey var. Görünen o ki, insanın klonlandığına dair yapılacak olan ilk resmi açıklamaya kadar bu fikre alışmış hale gelebilmemiz için konuyla ilgili bilgilerin kırıntılarını yavaş yavaş bırakmaya başlamışlardı. (Özellikle de en yakın akrabamız olan maymunlarla ilk başarılı klonlamanın gerçekleştirildiğine dair yakın zamanda yapılan açıklamayla.)

Bilim insanları hayvanları klonlayabildiklerini ve daha iyi etler ve hayvanlar üretmek için onlara insan genleri katabileceklerini söylüyorlar. Ayrıca organlarının organ naklinde kullanılabilmesi için domuzlara insan genleri katmaya da başladılar. Çünkü bağışçı domuz insan genlerine sahip olursa, normalde insana ait olmayan ya da onunla uyumlu olmayan her şeyi reddeden insan bedeni, organı reddetmeyecektir.

Bir bilim insanı, hayvanla başlayıp insana geçebilecek bilinmeyen hastalıklar yaratabileceği için insan genleriyle hayvan genlerinin karıştırılmasına itiraz etti. Örneğin domuzlar, dokunulmaları ya da etlerinin yenmesiyle insana bulaşamayacak, kendilerine has hastalıklara sahip. Ama bilim insanları nakledilen organın insan bedeninde kalıcı olmasından ve içinden devamlı kanın geçecek olmasından ötürü endişeleniyorlar. Çünkü organ, taşıyıcının siteminde bulunan hastalıkların mikroplarını taşıyabilir ve bunlar mutasyona uğrayarak nüfusun tümünü etkileyebilecek bilinmeyen hastalıklara dönüşebilir. Şu anda bu donör programının daha fazla araştırma gerçekleştirilene kadar durdurulmasına yetecek ölçüde endişe yaşanıyordu.

Tarih tekerrür ediyormuş gibi görünüyordu. İnsanoğlu Atlantis'in mazide kalan günlerinde yaptığı hataları tekrarlıyordu. Belki de bu bilginin insanlık tarihinin bu noktasında öne çıkmasının nedeni buydu. Geçmişten günümüze gönderilen bir uyarı gibi...

D: O halde hastalıklar sadece genetik deneylerle sınırlı kalmamıştı. İnsan ırkının kalanına mı yayılmaya başlamıştı?

C: Genetikle sınırlı kalmışlardı. Ama bilim insanları devam ettikleri taktirde yayılacaklarını gördü. Çünkü o varlıklar diğer topluluğa karışacaktı. Sonra da o hastalık uygarlığın tümüne geçecekti. Ve güçlerin de dediği gibi, buna izin veremezdik. O yüzden izin verilemeyecek olan, yok edildi.

D: Yarattıkları yaratıklar kısır mıydı yoksa üreyebiliyorlar mıydı?

C: Kendi kendilerine üreyemiyorlardı. Üreme organları olmayan "klonlardı" sadece.

D: Başlarda, her şey kontrolden çıkmadan önce bu varlıkları ne için kullanıyorlardı? Onları yaratmalarının bir nedeni var mıydı?

C: En başta bu işe girişmelerinin nedeni, yapılıp yapılamayacağını görmekti. Ve sonra işler kontrolden çıktı.

D: O zaman bu varlıkları herhangi bir şey için kullanmadılar öyle mi?

C: Varlıklara yapabildikleri şeyleri onlar öğretti. O yüzden varlıklar,

bilim insanlarının komutlarına cevap veren robotlar gibi davranıyorlardı. Onlara asistanlık yapabiliyor ya da başkalarına oyun arkadaşı olabiliyorlardı. Hizmetçi olmak için, çoban olmak için, ne isterlerse o olmak için tasarlanmışlardı. Bunu gördükleri zaman "Pekâlâ, bunları yaratmaya devam edeceksek bir amacımız olmalı." dediler.

Bahsettiği John'un gördüğü nazik hizmetçi varlıklar mıydı?

C: Ve şöyle düşündüler: "Pekâlâ, bu iyi. O zaman tüm bu farklı genleri hayvanlarınkilerle karıştıracağız ve neler yaratabileceğimizi göreceğiz." Ve ondan sonra kaos başladı.

D: O zaman deneyi durdurmalarının asıl nedeni işin kontrolden çıkacağından ve hastalığın yayılacağından korkmaları mıydı?

C: Tek neden buydu. Çünkü tüm uygarlığın tamamen yok olabileceğini gördüler. O yüzden yarattıkları varlıkları yok etmeyi seçtiler.

D: Ve bunu yapmaları gerektiğini onlara "güçler" söyledi demiştin. Bununla kimleri kastediyorsun?

C: Hükümetleri.

D: O halde onlar bilim insanlarının yaptıklarından haberdardı.

C: Evet. Bunu desteklemişlerdi. Ta ki bu deneyin gidemeyeceği, gitmemesi gereken bir noktaya geldiğini görene kadar. Aksi taktirde uygarlığın tamamı yok olurdu.

D: Yoksa "toplumdan dışlanmış olanlar" diye adlandırdığın topluluklara kadar bile yayılır mıydı yani?

C: Ah, evet. Evet.

D: O yüzden yarattıkları varlıkları toplayıp yok etmeleri mi gerekti?

C: Evet, yok ettiler. Büyük bir olay şeklinde değil, doğal görünen çok sessiz ve üstü kapalı bir şekilde. Böylece topluluğun geneli telâşa kapılmayacak ve bir panik durumu baş göstermeyecekti. O yüzden bu olay kontrol altında tutuldu. Toplumun genelinin deneylerde ortaya çıkan bazı nahoş varlıklardan haberi bile yoktu. Bu, sizin hükümetlerinizin pek çok şeyi toplumun genelinden saklamasına benziyordu. Atlantis'te yöntem buydu.

D: Ben yarı insan yarı hayvan efsanelerinin o dönemden kaynaklandığından şüphelenmişimdir hep. Bu mümkün mü?

C: Evet. Mümkün. Ve öyleydi.

D: O zaman yarı insan yarı hayvan olan bu yaratıklar Atlantis'ten

sonra hiç var olmadı mı? (Hayır) O halde efsaneler o kadar eskiye dayanıyor olmalı, öyle mi?

C: Evet. Efsanelerin kökeni Atlantis.

D: Romalılar, Yunanlılar ve Mısırlılar döneminde de bu öyküler var. Öyleyse bu öyküler gerçeğe dayanıyordu ama çok eski zamanlara aitti. Bu doğru mu?

C: Mısır ve Roma'nın tasavvur edilmesinden bile çok, çok önceye.

D: Ama bunlar eski anılardan parçalardı ve onlar bunları efsanelere dönüştürdü.

C: Evet, bu doğru. Nesilden nesle geçtiler. O nedenle kolektif bilince ait anılardı.

D: Efsanelerde gerçeklik payı olduğuna inanmışımdır hep. Yeterince geriye giderseniz, temellerini bulabilirsiniz.

C: Hepsinde gerçeklik payı var. Yoksa nasıl efsane haline gelebilirlerdi? Bir kez efsane haline geldikleri zaman, duyan her kişi efsaneyi daha da büyük, daha da renkli hale getirmek için ona kendi yorumunu katmak ve onu biraz süslemek ister.

D: Ama her efsanenin bir temeli olması gerekir.

C: Her zaman vardır.

D: Bilim insanları daha sonra durdurmalarının istendiği başka çalışmalar da yapmış mıydı?

C: En büyüğü buydu. Sizin öğrenmek istediğiniz en belirgin olay buydu ve şu anda bahsetmek uygun göründü.

D: Çünkü dönüp dolaşıp aynı olaya geliyoruz. (Evet) Bana bugün de, 20. yüzyılda da, buna benzer deneyler yapan bilim insanları olduğu söylenmişti. Bunun hakkında bir şey biliyor musun?

C: Bu doğru. Bu doğru. Genetikle oynamanın çok başındalar. Ve halk bunun farkına varmaya başladıkça bir ayaklanma baş gösterecek. "Bu doğal değil. Olduğu gibi bırakın" denilerek...

D: Ben bilim insanlarının, insanların bilmesine izin verilenden daha ileri gitmiş olduklarından şüpheleniyorum.

C: Evet, gittiler. Bilginin birazını bir yerde, birazını başka bir yerde açıklarlar. Ve Atlantis zamanında da olduğu gibi, bilginin bütününü gizlerler. Günümüzde de bilginin çok küçük bir kısmının sızmasına izin veriyorlar. Halkın genelini paniğe sevk etmeyecek kadarını. Ve yeterince bilgi içeriden biri tarafından mahsus sızdırıldığında halk ellerinde silahlarla ayaklanacak ve "Bunun olmasına izin veremeyiz. Bu gerçekleşmemeli. Çünkü bu, insan ırkının yok olmasına neden

olur.” diyecek.

D: Tarih kendini tekrar edecek.

C: Evet. Ama yaşadığınız şu zamandaki iletişim şeklinden ötürü daha fazla insan daha hızlı bir şekilde olanlardan haberdar oluyor. Bunun dünyayı yok edebileceği öğrenilecek olursa halk silahlı ayaklanma çıkarır.

D: 20. yüzyılın bilim insanları farklı türlerin DNA'larını birleştirmeye başladı mı?

C: Evet. Çok gizli bir şekilde.

D: Bana bununla ilgili bilgi vermen mümkün mü? Ne kadar ilerlemiş olduğumuzu merak ediyorum. Bunun rahatsız edici bir konu olduğunun farkındayım.

C: (Derin bir nefes) Şu anda bu konu hakkında daha fazla konuşmamız uygun değil.

Koruyucular (The Custodians) kitabımda da bu konuyla ilgili daha fazla bilgi edinmek istediğimde aynı şey olmuştu. Uzaylılar bana pek çok bilgi verdi ama çoğunlukla verecekleri bilgi onu aktaran taşıtı kötü etkileyebileceği için açıklamadıkları konular da oldu. Böyle bir şeyle karşılaştığımda onların direktiflerinin dışına çıkamam, ki çıkmak da istemem.

D: Peki. Ama daha önce bana dünya dışı varlıkların bu tarz deneyler için hükümetimize yardım ettikleri söylenmişti. Bu doğru mu? (Evet) Yapılmakta olan şeyleri onaylıyorlar mı?

C: Dünya dışı varlıkların yapmaya çalıştığı şey bunları kontrol altında tutmak ve insan ırkının kendisini yok edecek bir noktaya gelmemesini sağlamaktan ibaret.

D: Çünkü onlar bu işlerin nasıl geliştiğini aşağı yukarı biliyorlar, değil mi?

C: Evet, biliyorlar.

D: Bilim insanları onları dinliyor mudur yoksa kendi bildiğini mi okuyordur, merak ediyorum.

C: Bilim insanlarının sınırlar olduğunu bilmesini sağlayacak yöntemlerimiz var.

D: Ve tahminimce bu deneyler gizli yerlerde gerçekleştiriliyordur.

C: Evet. Gezegenin her yerinde. Ama biz, deneylerin Dünya'yı yok etmeyeceğinden emin olmak için onları kontrol altında tutuyoruz

diyebiliriz.

D: Bilim insanlarının deneyleri kontrolden çıkacak noktaya getirebileceklerini düşünüyor musunuz?

C: Bu mümkün. Burası bir özgür irade gezegeni. (Rahatsız olmuş gibi göründü.)

D: Sorun değil. Bana veremeyeceğiniz bilgiler olduğu zaman bana hep söylersiniz ve ben de buna saygı gösteririm. Atlantis'e dönecek olursak, bana yok oluşu sırasında neler olduğunu söyleyebilir misiniz? Gerilimin giderek artmasına ve sonuçta da sular altına gömülmesine neden olan bir olay söz konusu muydu?

C: Bugün bundan bahsedemem.

D: Neden?

C: Bu olayın nasıl gerçekleştiğini konuşmak için uygun zaman değil. İleride bu bilginin verilmesinin uygun olacağı bir zaman olabilir.

D: Tamam. Peki yıkımdan sonra hayatta kalanlar oldu mu?

C: O sırada hayatını kaybeden çok oldu. Dünyanın yeniden tohumlanması gerekti.

D: Tohumlama konusuna inanıyorum, o yüzden bu beni şaşırtmıyor. Size kendi teorimi söylememe izin verin ve siz de bana bunun doğru olup olmadığını söylersiniz. Hayatta kalanların olduğunu ve bunların dünyada Mısır ve Peru gibi büyük anıtların bulunduğu yerlere geldiklerini düşünüyorum. Ve bu anıtları inşa etmek için gereken taşla çalışma gibi bilgileri de beraberlerinde getirmiş olabilirler. Bu doğru mu?

C: Atlantis döneminde Atlantis'teki insanlarla temas halindeydik. Ve bu işbirliği sırasında Atlantis'ten bazı varlıklar başka yıldızları ziyaret etti. Ve başka yıldızlarda bulunan bu Atlantisliler daha sonra Mısır'ın ve diğer bölgelerin tohumlanmasına yardımcı oldu. O nedenle Atlantis'ten kalan bilgiler ve anılar var olmaya devam etti. Efsane başladı ve nesilden nesle taşındı çünkü başka yıldızlarda yaşayan Atlantisliler, fiziksel formdaki fideler olarak geri döndüler.

D: Ama fideler olarak derken demek istediğiniz... Tamamen büyümüş olarak. (Evet) Çünkü hayatın en başta hücresel düzeyde başlayıp evrimle geliştiğini biliyorum.

C: Evet. Bu sefer öyle olmadı. O varlıklar Atlantis'ten, ücretli izne çıktılar da diyebileceğiniz, bir tatile çıktı ve başka bir yıldıza gitti. Ve daha sonra Atlantis yeryüzünden yok olup başka bölgeler yüzeye çıktığında bu varlıklar Dünya gezegeninde yaşamı tekrar başlatmak

için geri döndü. Çok sayıda yaşam kaybedildiği için Dünya nüfusunu oluşturacak olanların çoğu başka yıldız sistemlerinden gelmek zorundaydı. Gezegenin yok oluşunun patlamayla gerçekleşmesinden dolayı... Ve bu konuda söyleyebileceklerim bu kadar. Belki başka bir zaman, eğer uygun olursa, ve konsey bu bilginin verilmesine izin verirse, bu bilgiyi aktarabiliriz.

Clara'nın insanların başka yıldızlara taşınmaları ve yaşanan felaketten sonra geri dönmeleriyle ilgili söyledikleri, aldığım ve bu kitabın ilerleyen bölümlerinde anlatılacak olan başka bir bilgiyle benzerlik gösteriyordu. Bu, gelecekte gerektiği taktirde insan ırkının bir kısmının gezegenden tahliye edilmesiyle ilgili bir plandı. Görünen o ki bu plan geçmişte de uygulanmıştı. Ve tarih tekerrür edecek olabilir. Uzaylılar her zaman insan ırkının yok olmasına izin vermeyeceklerini söylemiştir. Çünkü dünyanın gelişimine çok zaman ve enerji harcanmıştır. Biz onların uyarılarına kulak asmazsak, onlar bize rağmen bize yardımcı olacak.

Clara'nın Atlantis'in yok oluşuyla ilgili bilgiyi vermemesi beni endişelendirmemişti çünkü bu bilgiyi daha önce başka deneklerden zaten almıştım. Bu bilgileri dosyalarım arasında yıllarca saklamıştım. Bu kitabı toparlamaya başladığım zaman ihtiyacım olan tüm bilginin elimde olduğunu fark ettim. Bilgiler birkaç yıllık bir süre içinde küçük parçalar halinde gelmişti.

Zihin güçlerini yanlış yönde kullanmaları ve genetik kodları yeniden yazarak evrenin etik yapısına ters girişimlerde bulunmaları nedeniyle bu büyük uygarlığın yok olmasının gerektiğine dair ipuçları bize verilmişti. Ama ben Atlantis'i batıran felaketin ortaya çıkmasına çok daha güçlü bir şeyin neden olduğundan şüpheleniyordum.

***

Bu bilgi, ruhsal plandaki büyük Kütüphane'nin kütüphanecisinden geldi.

D: Atlantis ile ilgili dosyalara ulaşabilir miyiz? Atlantis'in gerçekten yok olduğu anla ilgili bilgi almak istiyorum. Geçen sefer kütüphaneci bize zihin gücünün yanlış kullanılması gibi nedenlerini anlatmıştı. Ama ya gerçek yok oluş anı? Sana bununla ilgili gösterebileceği bir şeyler var mı?

John: Evet, bana Dünya'nın içinde oluşan derin çatlakları gösteriyor. Bunlar kristallerin neden olduğu derin çatlaklar. Kristal gücünü kullanarak güneş ışığını yeryüzüne aktardılar ve bu da gerilime neden oldu. Ayrıca eriyik haldeki çekirdeğe de bağlanmaya çalıştılar ve bu, adanın yok olmasına yol açan çok büyük bir basınç yarattı. Eriyik çekirdeğe sondaj yaptılar. Ve bu eriyik çekirdek patladı. O yüzden her şey havaya uçtu.

D: Bunu neden yapıyorlardı?

J: Sadece Güneş'ten yararlanmak yerine başka bir enerji kaynağı arıyorlardı.

D: Güneş'i kristallerle kullanıyorlardı. Dünya'ya nasıl sondaj yaptılar peki?

J: Yoğun konsantrasyon ve zihin gücüyle.

D: Zihinlerini gerçekten de bayağı geliştirmişler. (Evet) Sonra ne oldu? Kristaller ve zihinlerinin gücüyle, ikisiyle de Dünya'da çatlaklar oluşturduklarını söylemiştin.

J: Bununla kuyrukluyıldızların da bir ilgisi var.

D: Kütüphaneci ne ilgisi olduğunu biliyor mu?

J: Hayır. Bana sadece bu olayın gerçekleşeceğinin alameti olarak gökyüzünde görünen kuyrukluyıldızları gösteriyor. Bilim insanları sert kayaları delerek eriyik çekirdek seviyesine indi. Bu, Dünya'nın eriyik çekirdeğinde muazzam bir boşalım yarattı. Ama bu durum sadece Dünya'daki kıtaları değil, tüm gezegenleri de etkiledi.

D: Güneş sistemimizdeki gezegenleri mi kastediyorsun?

J: Evet. Çünkü bu çok yüksek miktarda enerjinin açığa çıkmasına neden oldu ve Atlantis'in batmasının nedeni de buydu.

D: Tam olarak kavramadıkları bir şeye mi müdahale ediyorlardı yani?

J: Eriyik çekirdeğin altında yatan gücü kavrayamamışlardı.

D: O zaman kuyrukluyıldızların aslında bununla bir ilgisi yok.

J: Hayır, ama gökyüzünde bu olaya eşlik eden şeyler söz konusuydu.

D: Sonra ne oldu?

J: Bu zihinsel sondaj çatlaklar yarattı. Ve dışarı sızan içerideki eriyik çekirdekti ki bu da dünyayı yana doğru eğdi ve Atlantis bu yüzden battı.

D: Volkanik bir patlama gibi mi?

J: Doğru. Dünya'nın ekseni kaydı.

Uyandıktan sonra John, kayıt cihazına kaydedilmemiş olan ama

gördüğü şeylerden hatırladıklarını anlattı. Genellikle olduğu gibi hatırladığı en net anı, konuştuğumuz son şeydi.

J: Astroloji hakkında bilgi sahibiydiler. O sanatta ustalaşmışlardı. Kuyrukluyıldızların görünmesi, enerji bulmak için Dünya'nın merkezine müdahale etmemeleri gerektiğine dair bir uyarı mahiyetindeydi. Ama onlar yine de zihin gücünü kullanarak Dünya'nın içine sondaj yapmaya devam ettiler. Bir sondajın Dünya'nın içine girdiğini hayal edin. Sondaj eriyik haldeki çekirdeğe ulaştığında bu, devasa miktarda enerjinin salıverilmesine neden oldu. Bu da volkanik patlamalara yol açtı. Sanki bir şey patlayıp yüzeye çıkmış gibi. Nasıl patlayıp köpürdüğünü bilirsiniz, ve sonra...

D: Bunun bir volkan olduğunu sanmıştım ama belli ki ondan çok daha güçlü bir şeymiş.

J: Ah, evet, çok daha güçlüydü. Bu enerjiyi kanalize edemeyeceklerini fark etmediler.

D: Yani durduramayacaklarını mı demek istiyorsun?

J: Evet, fazla güçlüydü. Bir volkan gibi ama onun milyon misli. Bütün adayı olduğu gibi parçaladı. Kütüphaneci bunları bana anlatmakta çok tereddüt etti. Sanırım insanların kafasına bunu tekrar yapmalarına neden olacak fikirler sokmak istemiyordu.

D: Makinelerle Dünya'nın merkezine sondaj yapmakla ilgili şeyler konuşuluyor.

J: Evet. Bunun hakkında konuşmak konusunda çok tereddütlüydü. Ben konuya daha derinlemesine girebilirdim ama tavrı "Konu bitti, dosya kapandı." der gibiydi. Bu kadarı yeterdi.

***

Phil'in seansı sırasında Üç Kuleli Gezegen'den tarihle ilgili bilgiler alırken Atlantis hakkında da bilgi edindik.

D: Atlantis'in sonunu getirenin ne olduğunu görebilir misin?

P: Burada görünen ve görünmeyen pek çok faktör var. Ancak fiziksel olanın senin bilmek istediğin şeye daha yakın olabileceğini hissediyoruz. Yıkım çok katmanlıydı. Ancak en travmatik olanı, depremlerle harekete geçen volkanik aktivitelerin yol açtığı afetle

kara kitlesinin kendisinin yıkılmasıydı. Bu yıkımın büyük bir kısmı, o zamanın yönetici sınıfı tarafından daha da şiddetlendirildi. İnsanlara pek çok farklı enerji formunu kullanarak kendilerini yok etme yetisi verilmişti. Kullanabilecekleri pek çok farklı enerji tipi vardı. Ve bunları o kadar yanlış kullandılar ki, gezegenin o bölümünde pek çok uyumsuz güç ortaya çıktı.

D: Buna doğal bir fenomen mi neden oldu yoksa yıkımın gerçekleşmesinde insanların bir parmağı mı vardı, merak ediyorum.

P: Yıkım büyük ölçüde cehalet ve akılsızlığın bir sonucuydu. Ancak yaptıkları eylemlerin sonuçları olacağına dair belirli bir farkındalık da vardı. Ve bunlar yine de anlık kazançlar için göz ardı edildi.

D: Ama enerjileri kullandıklarını ve kullandıkları enerji tiplerinin de depremler ve volkan patlamalarında kısmen etkili olduğunu söylemiştiniz, değil mi?

P: Bu doğru. Dünya'nın kendi enerji hatlarının kesintiye uğramasına neden olan odaklanmış kristal enerjileri söz konusuydu. Dolayısıyla Dünya'nın o bölümünü bir arada tutan, deyim yerindeyse tutkal, zarar gördü. Ve bunu felaket izledi.

D: Yani bu, böyle olacağını beklemedikleri anlamına mı geliyor?

P: Bu tarz eylemlerin böyle bir reaksiyona neden olacağı konusunda onları uyaranlar oldu. Ancak doğa kanunlarına ve Tanrıya cevap vermek zorunda olmadıkları hissi, o zamanın karar alıcı insanlarının çoğunun gözünü kör etmişti. Ve bu insanlar çok fazla yıkıma neden olan eylemlerde bulundular.

D: Yani başka bir deyişle oynamamaları gereken şeylerle oynuyorlardı.

P: "O şekilde" oynamamaları gereken şeylerle oynuyorlardı. Yani oynamamaları gereken şeylerle oynadıklarından değil.

D: Ve bunun sonucunda yaptıkları geri tepti ve hem onları hem de o zamanki dünyalarını yok etti.

P: Bu doğru.

***

D: Atlantis o kadar mükemmel bir yerse ve o kadar muazzam kabiliyetler geliştirdiyse nasıl oldu da çöktü, merak ediyorum.

Brenda: Görebildiğim kadarıyla beklenmedik doğal bir afet gerçekleşti. Ve bu afet o kadar geniş çaplıydı ki her şeyi kaosa sürükledi. Görünen o ki, gayet güzel ilerliyorlardı ama küçük bir grup insan

sahip olmaları gerekenden daha fazla güce sahip olmak istedi. Ama çok büyük sorunlar doğuracak kadar güce de henüz sahip olmamışlardı. Atlantis iki farklı tektonik plakanın üzerinde bulunuyordu. Ve bu plakalar arasındaki gerilim öyle bir boyuta ulaştı ki büyük bir deprem yaşandı. Yani, çok büyük bir deprem. Öyle ki, yer yarıldığında yerkabuğundan ta magmaya kadar yarıldı ve lavların ortaya çıkmasına bir volkan değil, depremin kendisi neden oldu. Ve o kadar şiddetliydi ki dünyanın dört bir yanından hissedildi. Her iki kıtadaki binaları da yıkıyordu. Bu deneğin deyimiyle, Atlantis'i tuzla buz etti.

D: Bir hikâye duydum ve ne kadar doğru olduğunu bilemiyorum. Güç arzu eden bir grup ana kristali ya da onun gibi bir şeyi kullanmış ve bunun da yıkımda etkisi olmuş.

B: Muhtemelen bunun da depremin şiddetinin artmasında payı oldu çünkü yer çok istikrarsızdı ve her an bir deprem olabilirdi. Ve Atlantislilerin yerin orasını burasını kurcalaması depremi normalde olacağından çok daha kötü bir şekilde tetikledi.

D: Kıtanın batmasına bunun neden olduğunu mu görüyorsun?

B: Tamamen batmadı. Battı ama sonrasında gemiler asırlar boyu o okyanustan geçemedi çünkü önlerinde çamur yığınları bulunuyordu. Sular gemilerin geçebilmesi için fazla sığdı. Ve plakalar birbirlerinden uzaklaştıkça çamur yığınları da gemilerin yere sürtmeden geçebileceği kadar derine çökmeye başladılar. Denizcilik yıllıklarınızda insanların açıklama getiremediği, buna dair bazı kayıtlar var.

Bu, eski haritaları ve denizcilerin çok uzaklara yelken açmaktan neden çekindiğini açıklayabilir. Kristof Kolomb zamanında bile deniz canavarlarına ve kayıp gemilere dair hikâyeler vardı. Belki Dünya'nın kenarından düşen gemi efsanelerinin altında yatan da buydu. Gemiler yelken açıp geri dönmediğinde o zamanın insanlarına göre Dünya'nın kenarından düşmüş oluyorlardı. İnsanlar gemilerin bu yığınlara çarpıp battığını ya da çamura saplandığı için mürettebatın açlıktan öldüğünü bilemezdi. Bu, Sargasso Denizi[9]* ya da Kayıp Gemiler Denizi efsanesini de açıklayabilir.

D: Bu olay yaşandığında karadaki insanlara batıyorlarmış gibi geldi mi?

B: Hayır, karanın deliler gibi sallanması ve lavdan nehirlerin sokaklardan akması nedeniyle karışıklık ve yıkım hakimdi. Gerçekten çok korkunçtu; insanlar lavlardan ve karanın sallantısından uzaklaşabilmek için okyanusa doğru koşuyor ve açıklara doğru yüzüyordu. Ve okyanusa kaçanlar da boğuluyordu çünkü deprem tsunamiye neden olmuştu ve dalgalar kıtanın iki tarafından karaya vuruyordu. Ve bu tsunamiler lavların ve depremin yok edemediği kalıntıları da silip süpürdüler.

***

2000 yılında New Orleans'ta karşılaştığım bir vaka üzerine yorum yapmak istiyorum. Bu vakada bir adam Atlantis olarak tarif ettiği bir yerde rahiplerden oluşan bir grubun üyesi olduğu bir yaşama geri gitmişti. Üstlerinde bir başrahip vardı ve kristalleri kullanarak baskın olan bir grup bilim insanından kaynaklanan olumsuz etkileri etkisiz hale getirmeye çalışıyorlardı. Görünüşe göre bilim insanlarından oluşan diğer grup zihin gücünü ve zihin kontrolünü olumsuz yönde kullanıyordu. Ve olumsuz deneyler de yürütüyorlardı. O nedenle bu rahipler grubu kristalleri kullanarak olumsuzluğu etkisiz hale getirmeye ve enerjiyi yönlendirerek bu grubun yarattığı olumsuz etkileri yok etmeye çalışıyordu. Ama rahipler bu konuda sorun yaşıyordu. Ellerindeki kristallerin etkili olabilmesi için belirli bir düzende ya da belirli bir şema yaratacak şekilde hizalanmaları gerekiyordu ama bu bir türlü işe yaramıyordu. Kristalleri tekrar tekrar düzenleyip durdular ve zihinsel güçlerini kullandılar ama yine de işe yaramadı.

İşler giderek daha da kötüleşti ve büyük kara parçalarında sismik aktiviteler görülmeye başladı. Rahipler kıtanın batacağını anladı. Ona bundan nasıl emin olabildiklerini sordum ve o da diğer grubun yaptığı olumsuz şeylerden dolayı olduğunu söyledi. Bunlar dengesizlik yaratıyordu ve her şey çok dengesizleşmişti. Bununla beraber yaşanmakta olan şeylerin hepsi sismik aktivite yaratıyordu. Ve rahipler kara parçasının, adanın ya da Atlantis'in, batacağını anlamışlardı. O yüzden kıtadan ayrılıp başka bir yere gitmeye karar verdiler.

Tüm grubun gemilerle ayrıldığını söyledi. Gemileri tarif etmesini istedim. Çok acayip bir görüntüleri vardı. Büyük yuvarlak baloncuklar gibi olduklarını söyledi. Bir tanesi elli insanı alacak büyüklükteydi. Gemiler suda gittikleri zaman baloncuğun yarısı suyun üzerinde, yarısı suyun

altında kalıyordu. Baloncuğun suyun üzerinde kalan kısmı şeffaftı. İçi görülebiliyordu. İnsanlar bu baloncukların içindeydi ve onları kristaller ve zihin kontrolü ile çalıştırıyorlardı. Kristalleri de yanlarına almışlardı ve her gemide bu kristallerden bulunuyordu. Grup bu baloncuk şeklindeki gemileri okyanusta ilerletecek itiş gücünü yaratmak için zihinlerini odaklıyordu. Daha sonra Mısır olarak bilinecek olan yere gidiyorlardı.

Grup Mısır'a ulaştığında kristalleri kullanarak yaşam alanları inşa etti. Kıtaya ne olduğuna dair bir şey duymadılar çünkü hayatta kalıp da yolculuğu tamamlamayı başaran kimseyle karşılaşmadılar. Bölgede psişik yeteneklere sahip olmayan yerliler yaşıyordu. O yüzden onların arasına karışmadılar bile. Kendi aralarında bir rahipler grubu olarak kaldılar. Çalışmalarına devam edecek ve kristalleriyle zihin kontrolünü kullanarak yepyeni bir uygarlık kuracaklardı. İleri ilimleri kullanmaya devam etmek niyetindeydiler.

Bu, trajediden kurtulup ileri düzeyde bilgileri beraberinde getirenlere dair şaşırtıcı bir örnekti. Önceki uygarlık gibi aşırılara gitmeyecek yeni bir uygarlık yaratmayı umuyorlardı. Kim bilir kaç kişi daha hayatta kaldı ve başka ülkelere gitti? Bu, bilim insanlarının nasıl inşa edildiklerini açıklayamadıkları anıtların ve mabetlerin nasıl yapıldıklarını açıklayabilir. Bunun için gereken bilgi o zamanlar vardı ve muhtemelen birkaç neslin ardından kaybolup gitti. Bu olasılık bir sonraki bölümde keşfedilecek.

BÖLÜM 7

PİRAMİTLERİN GİZEMİ

Ne zaman bir deneğimi mümkün olan en derin trans haline soksam, soracak bir sürü sorum olur. Bana sınırsız bir bilgi kaynağına erişimim olduğu söylendiği anda doymak bilmeyen bir meraka sahip olan araştırmacı tarafım devreye girer ve akla gelebilecek her konu hakkında her şeyi bilmek isterim.

Phil'in sınırsız bilgi kaynağına erişimi Üç Kuleli Gezegen aracılığıyla gerçekleşiyordu.

P: Bilgi gezegenin kendisinde değil, ama gezegende bulunan iletişim sistemi aracılığıyla bilgiye bu gezegenden ulaşılabiliyor.

D: Bir takas merkezi gibi de diyebilir miyiz? Bir iletişim sistemi aracısı?

P: Evet, bu doğru olur.

D: Dünya'nın geçmişiyle ilgili kayıtlara bu yerden ulaşılabileceğini söylememiş miydin?

P: Bu doğru. Tarih burada. Tarih aynı anda her yerde. Sadece bu noktada benim ona erişimim var, o kadar.

D: Mısır'da bulunan antik piramitlerin nasıl inşa edildiğine dair pek çok farklı teori var. Bu konu hakkında bilgi alabilir miyiz lütfen?

P: Bu yapılar havaya yükseltme yöntemiyle inşa edilmişti ki bugün de Dünya'nın bazı bölgelerinde bu yöntem yeniden keşfediliyor. Bu taşları yerinden oynatma eylemi tamamen zihinsel enerjiyle gerçekleştiriliyordu. Bu o zaman ne kadar mümkünse bugün de, bu saatte de o kadar mümkün. Bunun için gereken şey tam bir odaklanma ve konsantrasyon. Bu ilim ve daha pek çok ilimle ilgili eğitim görmüş beş ila yedi rahipten oluşan bir grup vardı. Bu ilim aldıkları eğitimin sadece bir alanıydı. Bu bilgi Atlantis'ten devralınmıştı. Piramitler Atlantis'ten kalan bilginin hediyesiydi.

D: Bu taşların kaldırılması için kullanılan tek yöntem havaya yükseltme miydi?

P: Buna belirli tonlarda şarkı söylemek de eşlik ediyordu. Bu aynı zamanda dini bir deneyimdi.

D: Ben bazı piramitlerin farklı şekilde inşa edildiğini de duymuştum.

P: Dünyada çok fazla spekülasyon var. Bir şeyin nasıl inşa edildiğine dair bir bilgi bulunmadığı zaman, uygarlıkta o dönemde yaygın olan yöntemle inşa edildiğine dair teoriler öne sürülür. O zamanlar bilinmeyen bir inşa yöntemiyle yapıldığını varsaymak doğal olmaz. Piramitleri inşa etmenin pek çok yolu var. Bazıları diğerlerinden daha belirgin.

D: Başka bir kişi bana piramitlerin bugün bizim betonu döktüğümüz gibi dökülerek inşa edildiğini gördüğünü söylemişti.

P: Biz taş ocağından çıkarıldıklarını, kesildiklerini ve sonra bu taşların havaya yükseltildiğini görüyoruz. Ancak o bilgiyi de geçersizleştirmiyoruz çünkü bilgilerin tümüne hakim değiliz. Ve o bilgi de tamamen doğru olabilir. Ancak bizim gördüğümüz, bizim bildiğimiz taşların uzak bölgelerde bulunan taş ocaklarından çıkarılıp kesildiği ve telepatik yolla başka bir yere nakledildiği. Rahip nakil sırasında taşlara eşlik eder ve dikilecekleri noktaya havaya yükseltme yöntemiyle yerleştirirdi. İş fizikselden çok zihinseldi.

D: Yani nakledilmeleri de mi havaya yükseltme yöntemiyle gerçekleştiriliyordu?

Ben taşların nakledilmesinden bahsediyordum ama Phil rahiplerin de havaya yükseltildiğinden bahsettiğimi sandı.

P: Rahipler tekerlekli arabalar gibi daha geleneksel yöntemlerle nakliyordu ama taşlara eşlik ediyorlar ve konsantrasyonlarını taşların üzerinde tutabilmek için gözlerini taşlardan ayırmıyorlardı. Taşlar, taş ocaklarından havaya yükseltme yöntemiyle inşaat alanına nakliyordu ve ardından yine havaya yükseltme yöntemiyle yerlerine yerleştiriliyordu. Tüm kaldırma işlemi havaya yükseltmeyle yapılıyordu. Taşları havaya yükseltmek için kullanılan enerji taşlarda depolanıyordu. Her bir taşta bu enerjiden küçük bir miktar kaldığı için piramidin bütünü çok fazla enerjiye sahipti. Taşlar bu yönden kristaller gibi çalışıyorlar. Yani insan enerjisi gibi daha pek çok enerjiyi depolayabiliyorlar.

D: Şarkı söylendiğinden bahsetmiştiniz. Onun nasıl bir rolü vardı?

P: Bu, odaklanan enerjinin fiziksel olarak tezahür ettirilmesiydi.

Jesus and the Essenes (İsa ve Esseniler) adlı kitabım üzerinde

çalışırken Essenilerin aşırı bir gizlilik ilkesiyle yaşamış olmalarından ötürü belirli konularla ilgili bilgi toplamak benim için zor oluyordu. Kendilerini düşmanlarından korumak için herhangi bir yöntem kullanıp kullanmadıklarını öğrenmeye çalışıyordum. Ulaşabildiğim tek bilgi sesle ilgili bir şey yaptıklarıydı. Silahları yoktu çünkü onlara ihtiyaç yoktu. Piramitlerin inşasını da sormuştum ama bana sadece o dönemde kültürlerinde yer alan öyküler ve efsaneler anlatılmıştı. Bir denek regresyonla geçmiş bir yaşama gittiği zaman o yaşamdaki karakterinin ahlaki değerlerinden çok etkilenir. Bu nedenle deneğin sırları ifşa etmesini sağlamak çoğunlukla imkânsızdır.

Bu materyal üzerinde yıllarca çalıştıktan sonra Amerika Birleşik Devletleri'nin başka bir yerinden başka bir kadın, orijinal deneğimin zihinsel kısıtlamalarından ötürü elde edemediğim eksik parçaları elde etmemi sağladı. Bu kadın geçmiş yaşamında Esseniler topluluğunun da bir üyesiydi ve gizemlerin öğretilmesinde görev almıştı. Gizliliğe aşırı derecede önem veriyordu. Tam anlamıyla uyurgezer (somnambulistik) bir transa girmediği için trans sırasında gördüğü sahneleri bilinci yerine geldiğinde de hatırlayabiliyordu. Uyanık haldeyken bile bu konuları konuşmanın zor olduğunu söyledi. Bedeninde bir gerginlik baş gösteriyor ve boğazı kapanmaya çalışıyordu. O yaşamda bu sırlarla ilgili kısıtlamaların bu topluluğun içine ne kadar işlemiş olduğunu görmek etkileyiciydi. Bilinçli haldeyken topluluğun bu bilgileri koruyabilmek için gizliliğe neden bu kadar ihtiyaç duyduğunu anlayabiliyordu. Çünkü belirli bilgilerin duyulması ve yanlış yönde kullanılması çok fazla strese ve zarara yol açabilirdi.

Zihninde kalan bilgileri şöyle aktardı: "Yüz, belki de iki yüz kadar insanın sıralar halinde oturduğu bir vadi gördüm. Taştan kocaman bir yapıyı yerden kaldırıp istedikleri yere götürmek için sesi kullanıyorlardı. Ses mistik, ulvi bir sesti ama aynı zamanda da dünyeviydi. Evrendeki her şeyin birleşimi gibiydi. Bu ses sadece insan sesiyle yaratılmıyordu. Bir takım üflemeli çalgılar da insan sesine eşlik ediyordu. (Gördüğü enstrümanları nasıl tarif edeceğinden emin değildi çünkü bunlar bu hayatında gördüğü hiçbir şeye benzemiyorlardı.) Borazanlar çok uzundu; bazıları kıvrık bazıları düzdü. Uzun, net notalar çıkarıyorlar ve bunu hep birlikte yapıyorlardı. Ortaklaşa çıkardıkları bu ses, yapmakta oldukları iş bitene kadar durmuyordu. Başka bir deyişle, kimse aynı anda nefes almıyordu ki ses kesilmeden devam edebilsin. Bunun için gereken insan sayısı işe göre değişiyordu. İş ne kadar büyük ölçekli ya da zorsa o kadar

çok insan gerekiyordu.

Ses sadece bir şeyleri havaya kaldırmak için kullanılmıyordu. Başka birçok şey için de kullanılabiliyordu. İnsanları güçsüz bırakıp bayılmalarına neden olan ya da insanların delirmiş gibi, öfkeli ya da huzursuz şekilde hareket etmelerine neden olan farklı tonlar ya da perdeler de mevcuttu. İnsanları sesle öldürmek de mümkündü ama Esseniler hiçbir zaman o kadar ileri gitmiyordu çünkü insanları bayıltmak da aynı amaca hizmet ediyordu. Sesi, kendilerini görünmez kılmak için de kullanabiliyorlardı. Bunun armoniyle, bir nesneyi doğal olarak harekete geçiren matematiksel denklemi bulma yöntemiyle ilgisi vardı. Bu tek kişinin de yapabileceği bir şeydi ama yaklaşmakta olan bir ordu söz konusuysa o orduyla başa çıkabilmek için birkaç kişi gerekiyordu."

Bu, tabii ki, akla hemen İncil'de geçen ve sesin şehrin duvarlarının yıkılmasına neden olduğu Yeşu (Joshua) ve Eriha (Jericho) Savaşı hikâyesini getiriyordu. Sesin böyle şeyler yapabildiği biliniyor. Tıpkı belirli bir notanın kristal bir bardağı paramparça edebileceği ya da uygun adım yürüyen bir grup askerin ortaya çıkardığı titreşimlerin bir köprüyü yıkabileceği gibi.

Bu güçlü silahın, Romalıların Kumran'a saldırarak şehri yerle bir ettikleri ve Essenileri yakalayarak onlara işkence ettikleri sonraki yıllarda neden kullanılmadığını merak ettim. Bu, Kumran metinlerinin mağaralarda saklandığı dönemdi. Bir devrin sona erme zamanının geldiğini mi anlamışlardı? Yoksa bu yöntemin nasıl kullanılacağı unutulmuş, hatta bu yöntem onlara hiç öğretilmemiş miydi? Muhtemelen cevabı hiçbir zaman bilemeyeceğiz. Ama kesin olan şu ki eskiler nesneleri sesi kullanarak yerden yükseltme bilgisine sahipti ve sonraki nesillerde bu bilgi tümüyle kaybolmuştu.

Piramitlerle ilgili sorularıma döndüm.

D: Hepsi aynı şekilde mi inşa edildi?

P: Piramitlerin yapımı daha karmaşık hale geldi. Buradaki anlamı kelimelere dökmek zor ama rahiplerin kendi dinleri içinde giderek daha uyumlanmış hale gelmeleriyle eş zamanlı olarak daha kaba bir inşa sürecinden daha rafine bir inşa sürecine doğru evrim gösterdi. Rahiplerin daha yüksek frekansa uyumlanmasıyla daha fazla şey yapılabilir, daha fazla şey başarılabilir oldu. Bu ortalama bir vatandaşın yapabileceği bir şey değildi. Bunu başarabilmek yıllar süren çalışmalar ve odaklı bir çaba gerektiriyordu. Bu sadece seçkin

bir azınlığın yıllar süren çalışmalar sonucu başarabileceği bir şeydi.

D: Bugünün insanlarının da havaya yükseltmeyi öğrenebilmesi mümkün mü?

P: Bunun yanıtı, evet. Bu bilgiye kimlerin haiz olabileceği konusunda fiziksel, zihinsel ya da duygusal açıdan hiçbir sınırlama yok. Bunun peşinden gideceği ve öğrenmek için gereken çabayı ortaya koymak isteyeceği bir şey olup olmadığı kararını verecek olan kişinin kendisi.

D: Peki ya insanların piramitlerin nesneleri olduğu gibi koruma enerjisine sahip olduğuyla ilgili söyledikleri?

P: Enerji, insan bedeni aracılığıyla odaklanabilen bir enerji. İnsan bedeninin odaklayamadığı, dolayısıyla da insan deneyimiyle uyumlu olmayan enerjiler de var. Yani bu piramitler onlara bu enerjiyi yükleyen insanların kanallık edemediği türden enerjileri barındırmıyor. Dolayısıyla bu piramitler insan deneyimine özgü enerjileri barındırıyor. Madde, kendi enerjisini ona odaklayan her insan tarafından enerjiyle yüklenebilir ki kristallerle çalışanlar bunu çok iyi bilir. Aynı prensip burada da geçerli.

D: Piramitlere ya da mezar odalarına giren insanları öldüren lanetler olduğunu okumuştum. Bu doğru mu yoksa sadece insanların hayal gücünün bir ürünü mü?

P: Buralarda intikam peşinde olan varlıkların var olması anlamında bir lanetten söz edemeyiz. Bu doğru değil. Piramitler şu anda Dünya'da bulunan herhangi bir nesneden ya da aygıttan çok daha fazla insan enerjisiyle yüklü. Biri bu piramitlere giriş yaptığında, konsantre haldeki bir insan enerjisi alanına giriş yapıyor. Taşları enerjiyle yükleyenlerin kişiliklerinin parçası olan bir enerjiyle yıkanıyorlar. Bahsettiğin lanet, kötü şans, bu enerjileri kaldıramayan insanlarda ortaya çıkan dengesizliğin tezahürleri sadece. O yüzden bu trajedileri kendilerine çekiyorlar. Eğitimli, farkındalık sahibi ve açık olan biri bu piramitlere girdiği zaman, piramidin kendisinde depolanmış olan bilgileri alabilir. Kişi açık ve uyumlu olduğu taktirde bunlar çok psişik alanlardır. Psişik binalardır da diyebiliriz.

D: Peki ya Güney Amerika'daki piramitler? Onlar da Mısır'dakilerle aynı yöntemle mi inşa edilmişti?

P: O piramitler de yıkım zamanı Atlantis'ten göç eden insanlarla aynı soydan gelen insanların ürünü. Onları inşa etmek için kullanılan yöntem bire bir aynıydı, çünkü Atlantis'te herkesçe bilinen yöntem

oydu. Bu tapınaklar ibadet için kullanılıyordu. Doğuda ve batıdaki bu piramitler inşa edilene kadar orijinal Atlantis deneyiminin üzerinden çok ama çok uzun yıllar geçmişti ve fikirler de farklı yönlere doğru evrim geçirmişti.

D: Ama prensip aynıydı. Peki ya Meksika'daki piramitler? Onlar da mı havaya yükseltme yöntemiyle inşa edilmişti?

P: Bu sanat giderek yok oldu ve pek çok uygarlık bu inşa tekniğini daha geleneksel yöntemlerle taklit etme yoluna gitti. Şu anda bu bilgiyi arıyoruz ve görünen o ki bu piramitler köprü inşa tekniği ve fiziksel işçilik gibi geleneksel yöntemlerle inşa edilmiş.

D: Bunun nedeni o dönemde bu bilginin kaybolmuş olması mı?

P: Bunun nedeni o neslin bu bilgiyi hiç edinmemiş olması ve duydukları ya da gördükleri o yapıları taklit etmek istemesi. Atlantis kıtasında piramitler vardı. Ancak onlar şu anda su altında. Afetin ardından bu piramitlerin bir kez daha yükselmesi kaderlerinde var. Bu piramitlerde depolanan bilgi, Dünya'nın şu anda entegre etmeye çalıştığı yeni farkındalık, kurucu nesil için açığa çıkacak. Bu bilgi o dönemki evriminde insanoğluna yardımcı olacak.

D: Afetle neyi kastediyorsunuz?

P: Bu, bu gezegen şu anda gerçekleşmekte olan ve önümüzdeki on sekiz kronolojik sene boyunca gerçekleşecek pek çok fiziksel değişimi anlatmak için kullandığımız bir terim. (Bu bilgi 1985'te kaydedilmişti.) Bu değişimler genel olarak "afet" terimi içinde toplandı. Bunun devasa tek bir olay olarak değerlendirilmemesi gerekiyor.

***

D: Bana Mısır'daki büyük piramitleri kimlerin neden inşa ettiğini söyleyebilir misiniz? Ve nasıl inşa ettiklerini?

P: Daha önceki pek çok kanallıkta bu bilgi verilmişti. Bu, önceki uygarlığın ustalığının ya da başarılarının bir temsili olarak kendisinden sonra gelen nesillere bıraktığı bir anıt. Eriştikleri noktanın bir göstergesi, elde ettikleri başarıların bir sembolü. Gerçekliğin doğasını anlayış şekillerinin somut bir örneği. Bu anıtların halen gizemlerini koruyor olmaları gerçeği, sonraki nesillerin anlayış yönünden eksik kaldıklarını gösteriyor. Bu anıt anlaşılır olduğu zaman, o zamanki neslin teknolojisi piramidin açık

etmediği bu bilgiyi elde etmek için yeterli bir farkındalık düzeyine erişmiş olacak. Bu, o nesil için bir litmus testi.[10]* Bununla kastedilen o ki, enerjilerin yayılmasından sorumlu olan daha yüksek düzey enerjiler, o zaman gezegende bulunan neslin yeterli bir anlayış seviyesine ulaştığını ve önceki nesilden geriye kalan bilgilerin verilmesinin uygun olduğunu algılayabilir. Piramidin bütünüyle anlaşılabileceği noktaya erişilmesinden önce piramidin bünyesinde tutulan bilginin taşlardan yayılmasına izin vermek erken olacaktır.

D: Ben bu piramitlerin nasıl inşa edildiklerini merak ediyordum. Bunu görebiliyor musun?

P: "Bunu görebiliyor musun?" (Kahkaha) Ses tonlarının kullanılması ve zihinsel rezonans da dahil olmak üzere, havaya yükseltme ve çeşitli elektromanyetik itki yöntemleriyle yapıldıkları kanısına zaten varıldı. Bunun üzerine daha fazla tartışmak gereksiz olur çünkü anlayış düzeyin, sana vereceğimizi kavrayabileceğin bir noktaya yükselmiş değil. O nedenle sen anlamaya çalışma girişimlerinle kendini ilahi düzen gerçekliklerini anlayabilecek seviyeye yükselttiğin zaman sana konuyla ilgili daha bütünsel bir anlayış sunulacak. Evini inşa etmeden önce zemini hazırlamalısın.

D: Mantıklı. Piramitlerin inşasında müziğin kullanıldığını duymuştum. Bu sizin ses tonlarıyla ilgili söylediğiniz şeyle uyumlu mu?

P: Ses tonları anlamında müzik, şarkı anlamında değil.

D: Bu tonları çıkarmak bizim bugün sahip olduğumuz klavyelerle (synthesizer) daha kolay olur mu? Bunlar daha önceleri üretilemeyen tonları üretebiliyor.

P: Basit ses dalgaları ya da titreşimsel gerçeklikler anlamında hayır. Ancak kavramsal gerçeklikler, zihinsel enerjilerin tonu anlamında evet. Zihinsel enerjinizin belirli bir tonda rezone etmesi anlamında. Sizin zihinsel enerjiniz olarak ton kavramı, çoğunluğun şu anda uyguladığı gibi gelişigüzel bir gürültü değil. Ama zihinsel enerjiniz, belirli bir tonda rezone edecek şekilde odaklanabilir. Bu, gürültü hatta armoni bile değildir. Ancak zihinsel tonlar kavramının daha iyi anlaşılmasıyla zihinsel enerjiden pek çok farklı akor çıkarmak mümkündür. Öyle ki, yeterli sayıda varlığın ortak bir çabayla ürettiği zihinsel tonların birlikteliği, Dünyanızı ikiye bölecek güçte bir enerjiyi açığa çıkarabilir. Böyle bir şey Atlantis'in yok oluşunun yeniden yaşanması gibi olur.

D: Bu bize dünya dışı varlıkların araçlarını itecek gücü zihinsel

konsantrasyonla yarattıkları yönünde söylenenlerle uyumlu olur mu?

P: Bu doğru.

D: Bunlar aynı enerji mi?

P: Aynı enerji değil. Aynı kavram ancak farklı şekillerde uygulanışı.

D: Piramitler sadece birer anıt mı yoksa doğadaki enerjiyle ilgili belirli bir ihtiyaca da hizmet ediyorlar mı?

P: Onlar gezegeninizde bulunan enerjinin psikoreaktif bir bileşeni. Gezegeninizde eylemleriyle kendi farkındalık düzeylerini piramitlerin titreşim düzeyine çıkarmaya çalışanlar için bir uyaran gibi olduklarını da söyleyebiliriz. Sadece kavramsal anlamda değil, reaktif anlamda da bir uyaran. Bir anlamda gezegeninizdeki enerji, piramitlerin kavramsal gerçekliklerinin kavranmaya çalışılmasıyla daha da büyüyor.

D: Piramitlerin diğer gezegenlere, hatta galaksilere enerji gönderen vericiler oldukları doğru mu?

P: Bu doğru. Gezegeninize akan enerji, "mükemmel" kavramının yakınından bile geçemeyeceği mükemmellikteki bu geometrik tasarım aracılığıyla odaklanıyor. Ancak kare, hatta küp, bu mükemmelin de mükemmeli kavramının titreşimi üç boyutlu gerçekliklerin ötesine erişiyor. Sizin düşük seviyedeki gerçekliklerinizde erişilebilecek en mutlak gerçeğe erişerek sizin üç boyutlu gerçekliklerinizin ötesine uzanıyor. Sonra bu gerçek, galaksinizin diğer bölgelerinde hissediliyor. Gezegeninize akan ya da gezegeninizden akan enerjiler, bu gerçekle yönlendiriliyor ya da bütünleşiyor. Gerçek, bir tür kutuplaştırma filtresi oluyor. Bu kavramsal benzetmeler, sizin anlayışınızda, tam karşılığı olacak isimlerin yokluğu nedeniyle doğru olmuyor. Ancak biz olabildiğince gerçeğin sadece soyut bir şey olmadığını, gerçekten gerçek olduğunu, sizin kavrayabileceğiniz şekilde anlatmaya çalışıyoruz. Gerçek, soyut olandan çok daha gerçek ve kullanılabilirdir. Sizin düşüncenize göre gerçek, soyut bir şeydir. Ancak gerçekte sizin "gerçek" diye adlandırdığınız şeyin bir sebebi ve sonucu vardır. Bu gerçek daha sonra bir filtreye, hatta bir yansıtıcıya dönüşür. Belki de sizin lazer ışını yansıtıcılarınıza çok benzer şekilde. Belirli bir dalga boyu ya da spektruma uyan ışık burada lazer oluyor ve Ayınızdaki benzer bir aygıta ya da sismik aygıta ışığı yansıtıyor. Buradaki benzetme Ayınızdaki yansıtıcı aygıtın karşılığının bu piramit oluşu.

Ve kavram ya da gerçeğin kavramsal akışı, evrensel gerçek, piramitten yansıtılıyor. Gezegeninizde daha yüce gerçeklerin, daha yüksek bilgilerin yansıtıcıları var. Öyle ki gözlerini sizin gezegeninize çevirenler, gerçeğin bu yansımalarını görebilirler. Dolayısıyla gezegeninizden biri gerçeğin daha yüksek seviyelerine sahip olduğunda, gezegeniniz gerçeğin daha yüksek seviyelerinin yansıtıcılarına sahip oluyor. Tekrar etmek gerekirse, gerçek basit bir soyutlamadan çok daha fazlasıdır.

D: Düşündüğümden daha büyük bir cevap aldım sanırım. (Kahkaha)

***

P: Piramitler gözlem noktaları olarak kullanılıyordu. Zira üçgenin tepe noktasının en yakın gösterge yıldızına ya da işaret yıldızına yakınlığına bakarak yıldızların hizalanmaları hesaplanabiliyordu. Belirli yıldızlar "işaret yıldızı" olarak belirlenmişti. Böylece kendini piramidin belirli bir noktasına konumlandırarak yukarıya, piramidin uç noktasından gökyüzüne doğru baktığında işaret yıldızını ya da piramidin ucunun işaret yıldızına göre konumunu bulabiliyordun.

D: Bu bilgiyi ne için kullanıyorlardı?

P: Gökyüzünün haritasını çıkarmaya olduğu kadar zamanın haritasını çıkarmaya da yarıyordu. Böylece Dünya'nın Güneş etrafındaki dönüşünün tam neresinde bulunulduğu anlaşılabiliyordu.

***

D: Peru ve Meksika'daki piramitleri düşünüyorum. Büyük taşlardan yapılmış olan anıtları. Bu taşları dikmek için bizim 20. yüzyılda sahip olmadığımız bir beceriye mi sahiptiler?

Clara: Hayır. Siz de sahipsiniz. Kullanmıyorsunuz.

D: (Kırkırdama) Bu bana daha önce de söylenmişti. O zaman bunlar bizim artık kullanmadığımız zihinsel güçler.

C: Bu doğru.

D: Bu büyük taş anıtları nasıl dikiyorlardı?

C: Sana bir soru sormama izin ver. O taş o yere ait mi?

D: Sanırım bazılarında öyle ama diğerlerinde taşların uzaklardan getirildiğini söylediler.

C: Pek çok yıldızda ve pek çok gezegende biz, sadece enerjiyi

kullanarak bir şeyleri var ederiz. Ve taşlar da böyle yaratıldı. Taşlar bulundukları bölgeden yaratılabilir. Ama telepatik olarak yaratma ya da saf enerjiyle cisimleştirme yetisine sahipsek taşları herhangi bir yerden herhangi bir yere nakledebiliriz. Ama büyük piramitler ağırlıklı olarak o bölgede bulunan taşlarla yaratıldı. O yüzden bu, asırlardır olduğu gibi şimdi de birçok insanın kafasının karışmasına neden olabilir. Piramitler sadece zihinle var edildiler ki bugün bu yöntemi kullanmıyoruz. Sadece yaratarak, taşı istediğin şekilde, o piramit için seçilen mimari yapının modeline uyacak şekilde keserek.

D: Bir yerde çimento ya da harç olmaksızın taşların yerlerine mükemmel şekilde oturduğunu görmüştüm. Üstelik birbirlerine uymaları için kenarları yuvarlanmıştı.

C: Evet. Bu telepatik olarak yapılıyor, sadece düşüncenin kullanılmasıyla. Her şeyi yaratan düşüncedir. Önce düşünce gelir. Ve o yapıyı yaratanlar düşüncelerini taşların her köşesinin birbirine mükemmel bir biçimde uyacağı şekilde birleştirirler. Çünkü her düşünce de diğer düşüncelere mükemmel şekilde uyar. Ve her düşünce kendini diğerine uyacak biçimde şekillendirirken düşüncenin kendisi diğer düşünceye dönüşür ki kişinin var etmeyi seçtiği şekle ya da tasarıma mükemmel bir biçimde uysun.

D: Bazıları bunların lazer ışınlı makinelerle yapıldığı kanısında.

C: Düşünce bilinen en hızlı lazerdir. Her blok bir düşüncedir. Yani bir düşünce temel olabilir. Her seferinde bir blok koymak, her seferinde bir düşünce koymaktır. Ve düşüncelerin tümü... Telepatik bir taşa bir düşünce diyebilirsin. Yani her düşünce telepatik bir taş ya da fiziksel bir taştır çünkü düşünce fiziksel hale gelebilir ve ardından her biri bir diğerinin üstüne eklenir. Birbirlerinin yanına konur. Ancak şekiller yaratmak için birbirine uyar.

D: Peki taşlar nasıl taşınıyor ya da birbirlerinin üzerine konuyordu?

C: Düşünceyle. Yani benim düşüncem bu taşı yaratmak. Diyebilirim ki, "Bu taşı şuradan alacağım ve buraya yerleştireceğim." Bu, bir sürü insanın bir şeyi düşünceleriyle kolektif olarak inşa etmesiydi. Yani benim düşüncem bu taşı şuraya ve diğerini oraya koymak. Bu düşünce gerçeğe dönüşür. Yaşayan bir varlığa. Taş bir varlıktır. Sadece farklı bir enerji kütlesidir. Ve onu görebilirsiniz, kütlesi hareketsizdir. Ama aslında o tamamen boşluklardan oluşur. Demek istediğim taşın tümü boşluktur, tümü enerjidir. O yüzden bu kolektif

grup, bir yapı yaratmak için tek bir zihin, tek bir birlik, tek bir amaçla bu düşünceleri bir araya getirir. Ve fiziksel bir yapı yaratır.

D: O halde grup zihni bireysel zihinden daha güçlüydü.

C: Çok daha güçlü. Bir düşünce ya da ulaşılacak bir amaç olduğunda, her zaman öyledir.

D: Ben bunların hep havaya yükseltmeyle başarıldığını düşünmüştüm.

C: Buna havaya yükseltme de diyebilirsin. Buna düşüncelerinle havaya yükseltme ya da "Tamam, şuraya gideceğim ve düşüncem bu taşı yontacak. Böylece onu yaratacağım. Onu buraya getireceğim." de diyebilirsin. Bu iyi bir benzetme. Kendi lineer düşünme şeklinde bu gerçekten de havaya yükseltme sayılabilir.

D: Daha önce bana taşların sesle de havaya yükseltilebildiği söylenmişti.

C: Bu da mümkün. Düşünce sesten çok daha hızlı. Düşünce ışıktan hızlı.

D: Sizce insanlar sesi daha sonra, zihinlerini kullanmayı unuttukları için kullanmış olabilirler mi?

C: Evet, evet. İnsanlar kendi kişiliklerine, gündelik hayatlarına, olup bitenlere kendilerini o kadar kaptırdılar ki kolektiften uzaklaşmaya başladılar. Kaynaktan uzaklaşmaya. Var olandan uzaklaşmaya. Var Olan Her Şey'den ayrılarak bireyselleşmeye. Ve bireysel bir kişi ya da varlık olarak kaynaktan ayrı olmayı seçtiler. Ve kaynaktan ayrılmayla beraber düşünceyi kullanmayı unuttular. Ve bu nedenle yeni yöntemler bulmaya başladılar.

D: Yani sesi daha sonraları kullanmış olmaları muhtemel.

C: Ah, evet.

D: Piramitleri inşa etmek için grup düşüncesini kullanan orijinal grubu oluşturanlar insan mıydı?

C: Ah, evet. Evrimsel açıdan ileri düzeyde insanlardı.

D: Bunlar Atlantis'ten hayatta kalanlar olarak söz ettikleriniz miydi?

C: Yıldızlardan Dünya'ya geri getirilenlerdi.

D: Ve bunlar merkezi bölgelerde; Mısır, Peru ve Meksika'da mı yaşıyorlardı?

C: Evet, başlangıçta öyleydi. Daha sonra insanlar yeni evrenler, yeni gezegenler, yeni ülkeler keşfetmek için buralardan ayrıldılar. Ve ayrıldıkları zaman yeni topluluklar yarattılar. Ve yoldaşlık istedikleri ya da tepelerin ve suların ötesindeki bilinmeyen topraklarda ya da yabani doğada karşılaşabilecekleri tehlikelerden korunmak

istedikleri için gidenler genelde bir kişiden fazla oluyordu.

D: Ve başlarda bu bilgileri beraberlerinde götürdüler. (Evet) Ama bu büyük anıtları yaratabilmeleri için grup zihnine ihtiyaçları vardı. (Evet) Bana büyük piramidin ne işe yaradığını söyleyebilir misiniz?

C: O bir bilgi deposu, Dünya'nın olduğu her şeyin depolandığı yer. Dünya'nın gizemi ve yaratımı büyük piramidin içinde.

D: Kendini Üç Kuleli Gezegen'e benzer bir depoya mı dönüştürmeye çalışıyor?

C: Büyük piramit ona benzer bir depo. Ona dönüşecek bir depo değil.

D: Birçokları piramidin ölçülerinin ve konumunun, onunla ilgili gizemi çözmekte yardımcı olabileceğini düşünüyor.

C: Bu doğru ama daha fazlası da var. İnsanoğlu aklını tüm kapasitesiyle kullanmayı unuttu. Kullanabileceğinin sadece küçük bir kısmını kullanıyor. İnsanoğlu kendini açmalı ve hiçbir sınır olmadığını kabul etmeli. Ve hiçbir sınır olmadığı için zaman ve mekânın ötesine gidilebileceğini de. Böylece öğrenilebilecek tüm gizemleri öğrenebilirsiniz. Ve gelecekte size daha fazla bilgi verilecek çünkü piramitlerin enerjileri aktive oluyor ve o bölgede değişimler gerçekleşiyor.

D: İnsanlar piramitlerde bulunan bilgilere nasıl bağlanabilir?

C: İnsanoğlu şu anda buna hazır değil. Buna yeterince açık değil. Bunların sadece lahitler olduğunu düşünüyorlar. Piramitlerin aslında evrenin yaratımının gizemini ve evrenin ne olduğu bilgisini taşıdığını kabul etmeye gönüllü değiller. Dünya'nın, evrenin ve yıldızların gizemini taşıdıklarını kabul etmeye istekli değiller.

***

Brenda: Piramitleri yapan insanların kültürü Atlantis'le bağlantılı. Ve inşa ettikleri taş yapılar, Atlantislilerin ilimlerine dayanıyor. Atlantis yok olduğunda bu taş yapılar tasarlandıkları şekilde işlev gösteremez oldu çünkü merkezi kısımları Atlantis'le birlikte yok oldu.

D: Nasıl işlev göstermeleri planlanmıştı ki?

B: Bulabileceğim buna en yakın kavram, bilgisayar. Birbirleriyle etkileşim içinde olduklarından göksel şeyleri hesaplamak için kullanılabiliyorlardı. Ama çeşitli amaçlarla, yerçekimi ve onun gibi kozmik enerjileri ve Dünya enerjilerini manipüle etmek için de kullanılabiliyorlardı. Bunlar pek çok şey için kullanılabilen karmaşık

cihazlardı. Ama bunlarla ilgili çoğu kavram bu dilde ifade edilemiyor çünkü bunlar sizin uygarlığınızın şu anda yapmayı hayal bile etmediği şeyler.

D: Daha önce bana piramitlerin sırrının kendilerinde gizli olduğu söylenmişti. Sayılar ve hesaplamalarda.

B: Evet, öyle. Piramitler, özellikle de Mısır'daki üç ana piramit, çok hassas bir hesaplamayla tasarlanmıştı. Konumlandırıldıkları yer ve tasarımları, boyutlar ve akla gelebilecek tüm ölçüler, örneğin bir tepe noktasından diğer tepe noktasına ya da her neyse, itinayla uygulanmıştı. Piramitlerde aklınıza gelebilecek her şey, o uygarlığın sahip olduğu matematiksel formülleri barındırıyor. Ve buna sizin uygarlığınızın henüz düşünmediği matematiksel formüller de dahil. Piramitlerde keşfedeceğiniz, kavramanızın ve uygulamanızın zaman alacağı birkaç şey var. Bunları kullanmanın yollarını bulacaklar ve siz de bunun harika olduğunu düşüneceksiniz. Piramitler bu uygarlığın tüm bilimsel bilgisini sıkıştırılmış halde bünyesinde barındıran bir hazne gibi.

D: Piramitleri nasıl bir enerjinin çalıştırdığını biliyor musunuz? Atlantis'ten sonra işlev gösteremediklerini söylemiştiniz.

B: Piramitlerin güç kaynağı Dünya'nın kendisiydi. Ama işlev gösterememelerinin nedeni Dünya'nın akışını kullanabilmeleri için gereken dengenin bozulmuş olması.

D: Bize piramitlerin Mısır krallarının mezarları oldukları söylenmişti.

B: Uygarlıklar bilgiyi kaybettiği ve piramitlerin ne olduğunu bilmedikleri için öyle oldukları yönünde akıl yürüttüler. Ve asırlar boyunca aktarılan hikâye bu oldu.

Piramitlerin nasıl inşa edildiklerini tasvir eden, kölelerin toprak rampalar üzerinde kayaları sürükleyerek yerlerine yerleştirişini gösteren resimler ve hiyeroglifler bulundu. Belki de piramitler bu resimler çizilmeden çok önce vardı ve bu resimler insanların onların nasıl inşa edildikleriyle ilgili fikirlerini yansıtıyordu. Belki piramitler bu resimleri yapanların zamanında da en az bizim zamanımızda olduğu kadar gizemliydi.

D: Orada hiçbir ölü bedeni bulunmadı.

B: Oraya hiç kral gömülmedi.

D: Öyleyse içerideki odalar ne için kullanılıyordu?

B: Gömü odasından çok daha karmaşık amaçlar için kullanılıyorlardı. Odaların bazıları enerji manipülasyonunun bir kısmını gerçekleştirmek için kullanılıyordu. Ama çoğu hesaplamaları, matematiksel formülleri ve onların piramidin ölçüleriyle ilişkisini barındırıyordu.

D: Bu devasa taşlarla nasıl inşa edildiklerini görüyor musun?

B: Kısmen Dünya kuvvetlerinin manipülasyonu, kısmen de daha önce bahsedilen taşı sıvı forma dönüştürme işlemiyle.

D: Atlantis'te kullandıkları yöntemlerle aynı yöntemlerle o zaman. (Evet) Biri bana müziği kullanmış olabileceklerinden bahsetmişti.

B: Enerjileri manipüle etme yöntemlerinden biri sesin kontrollü kullanılmasıydı.

***

Bazı denekler piramitlerle ilgili bilgiye regresyonla geçmiş bir yaşama gittiklerinde rastlantı sonucu ulaştı.

Steve ile Ağustos 2000'de, New Orleans'ta bir seans gerçekleştirmiştim. Seanstan birkaç ay önce Mısır'daki Büyük Piramit'e gittiğinde garip bir deneyim yaşamıştı. Transta keşfetmek istediği şeylerden biri de buydu.

Aslında Mısır'a gitmeyi planlamamıştı ve piramitleri görmek gibi bir arzusu da yoktu. Ama eşiyle akrabalarını ziyaret etmek üzere İsviçre'ye gittiklerinde, akrabalarının onlar için bir sürprizi vardı. Steve ve eşini Mısır'daki piramitlere götürmek için plan yapmışlardı. Steve aslında gitmek istememişti ama başka seçeneği de yoktu. Ama şaşırtıcı bir şekilde orada *inanılmaz* bir zaman geçirmişti.

Rehberleri biletleri alırken Steve, karısı ve akrabalarından ayrı düşmüştü. Mısırlılar çok seçici davranıyordu ve özellikle yabancıları içeri almamaya çalışıyorlardı. Günde sadece 300 kişinin piramitlerin içine girmesine izin veriyorlardı. O yüzden rehberleri onlara bilet almak için sıraya girmişti. Steve de içeri girebilmeleri için turistlerin arasında yakınlarını arıyordu. Gize Platosu'nda yüzlerce insan ve otobüs vardı. Ortam hayli hareketliydi.

Steve platoda piramide doğru yürürken garip bir şey oldu. Birden sanki bir zaman tüneline adım atmış gibiydi. Etrafına baktığında platoda kendisinden başka kimseyi göremedi. Hiçbir şey duyamıyordu, hiç ses yoktu. Tüm insanlar ve otobüsler ortadan kaybolmuştu. Kendini farklı

hissetmiyordu ama çevresine baktığında tamamen yalnız olduğunu görüyordu. Piramitlere baktığında inanılmaz bir duyguya kapıldı. Sanki "evine" gelmişti. Burasının "evi" olduğunu hissediyor ve olağanüstü bir deneyim yaşıyordu. Önündeki yapıya baktığında kendisini tamamen içine aldığını söyledi.

Ardından aynı hızla her şey normale dönmüştü. Sesler geri gelirken ani bir gürleme olmuştu. İçinde bulunduğu zamana dönerken etrafındaki tüm hareketlilik, tüm insan kalabalığı, otobüsler ve her şey etrafında dönmüştü. Karısı kalabalığın içinde kendisini bulduğunda duygusal bir şekilde ağladığını görmekten ötürü şaşırmıştı. Piramidin içine girmişlerdi ve bu onun için harika bir deneyim olmuştu. Ama o saniyenin biri kadar zamanda ne olduğunu bir türlü anlayamamıştı. Zaman durmuş gibi olmuş ve her şey değişip sonra tekrar eski haline dönmüştü.

Steve derin bir transa girdikten sonra normal bir regresyon sürecinden geçiyor ve ben de sormamı istediği sorulara yanıt bulmak için bilinçaltıyla konuşuyordum.

D: Steve Mısır'a gidip piramitleri gördüğünde garip bir deneyim yaşadı. Kendisi o anda ne olduğunu öğrenmek istiyor.

S: Bu bir armağandı. Ruhunun en mutlu olduğu yerdeydi. Neşeyle doluydu.

D: Tekrar aynı yerde olmaktan dolayı mı? (Evet) Orada ne oldu? Bana garip bir deneyim olduğunu söyledi.

S: Ruhu neşe içindeydi. Bunu ifade etmek istedi. O nedenle bu ona bir armağandı.

D: Sanki her şeyin ortadan kaybolmuş gibi olduğunu söyledi.

S: Evet, kayboldu.

D: O birkaç dakika içinde gerçekten başka bir zamana mı gitti?

S: Kısmen. Bilinçli olarak, hayır.

D: Çünkü diğer insanlar orada değildi.

S: Hayır, değillerdi. Bu, ona devam edecek gücü vermek içindi.

D: Ruhu neden piramitlerin etrafında en neşeli halindeydi?

S: Bu başka bir yaşama dayanıyor. Piramidin inşasında rol oynamıştı. Piramidin inşa edilmesine yardım eden başlıca insanlardan biriydi.

D: İnşasına nasıl yardım etti?

S: Blokların yerleşiminin mühendisliğinde.

D: Bu nasıl gerçekleştirildi?

S: Farklı şekillerde. O sadece birinden sorumluydu. Her bir yerleşim

için hangi taşın seçileceğinden. Bu çok karmaşık bir ilimdi.

D: Birbirlerine mükemmel şekilde uymaları gerekiyordu, değil mi? (Evet) Bunun için aletler mi kullanılıyordu?

S: Bazıları için aletler. Bazıları için zihinsel güçler.

D: Bu iş zihinsel güçlerle nasıl yapılıyordu?

S: Beyin dalgaları taşın titreşimlerine uyumlanıyordu.

D: Senkronize olmak gibi mi yani?

S: Evet, ses ve zihinsel düşünceler yoluyla.

D: Bunu yalnız başına mı yapıyordu yoksa başka insanlarla beraber mi?

S: Bu, evrimsel açıdan ileri düzeyde olanlarla gerçekleştiriliyordu. Onlar kendi tekniklerini sergiliyor ve biz de inşasını gerçekleştiriyorduk.

D: Bunlar o sırada orada yaşayan insanlar mıydı?

S: Evet, orada yaşıyorlardı. Oraya göç etmişlerdi.

D: Bunun sesle de gerçekleştirildiğini mi söylemiştin?

S: Evet. Bu, taş bloklarının moleküler yapılarına uyumlanabilen ve onları istenilen şekilde kesebilen yüksek frekans türünde bir ses.

D: Bu ses bir şey aracılığıyla mı üretiliyordu?

S: Bazen evet.

Bir müzik aletini düşünüyordum.

S: Bu diyapazon gibi bir şey. Ama zihinle de yapılması gerekiyor. Zihin olmazsa hiçbir şey elde edemezsiniz.

D: Tonu elde etmek için kullandıkları enstrümanı görebiliyor musun?

S: Uzun, metal gibi parlaktı. Üzerinde bir sürü çatal vardı. (İnceler gibi) Ve bununla taşa dokunuyorlardı.

D: Büyük bir alet miydi?

S: Hayır, küçüktü ama uzundu.

D: Onunla taşa dokunduklarında ne oluyordu?

S: Bazen taş havalanıyordu. Bazen parçalanıyordu. Çok güçlü bir aletti.

D: Ve o tonu taşa değdiğinde mi çıkarıyordu?

S: Evet. Bazen bu sesi zor duyuyordunuz. Neredeyse bir kıvılcım gibi bir şeydi.

D: Ama biri bu enstrümanla taşa dokunurken diğerlerinin zihinlerini kullanmaları mı gerekiyordu?

S: Evet, bu doğru.

D: Gücünü öyle mi artırıyorlardı? (Evet) Evrimsel açıdan ileri seviyedeki bu insanların oraya göç ettiklerini söylemiştin. Nereden göç ettiler?

S: Emin değiliz.

D: Onlar bunun nasıl yapılacağını diğerlerine gösteriyorlardı.

S: Evet. Ama düşüncelerinizi kontrol edebilmeniz gerekiyordu. Sadece belirli kişiler bunu yapabiliyordu yoksa bu çok tehlikeli olurdu.

D: Neden tehlikeli olurdu?

S: Sizi öldürebilirdi. Frekans sizi moleküler düzeyde etkileyebilirdi. Kendinizi korumak için frekansı zihinsel olarak bloke etmeniz gerekiyordu.

D: Frekansı dışarıya mı yönlendirmek gerekiyordu? (Evet) Yani doğru düşüncelere sahip değilsen frekans sekebiliyordu ya da geri tepebiliyordu diyebilir miyiz?

S: Özünde evet.

D: Yani sadece saf zihinlere ya da doğru düşüncelere sahip insanlar bu enerjiyi yönlendirebiliyordu.

S: Evet, sadece doğru düşüncelere sahip olanlar.

D: Öyleyse zihinsel enerjiyi yönlendiren insanların, aşağı yukarı, saf zihinlere sahip olmaları gerekiyordu diyebilir miyiz?

S: Evet, çok az insan bunu yapabiliyordu.

D: Çok sayıda işçi varsa, onlar zihinlerinin kitlesel bilincini kullanabiliyorlar mıydı? (Hayır) Bunu enerjiyi nasıl yönlendireceğini bilenlerin yapması gerekiyordu. (Evet) Ve bu enstrüman enerjinin taşa yöneltilmesine mi yardımcı oluyordu?

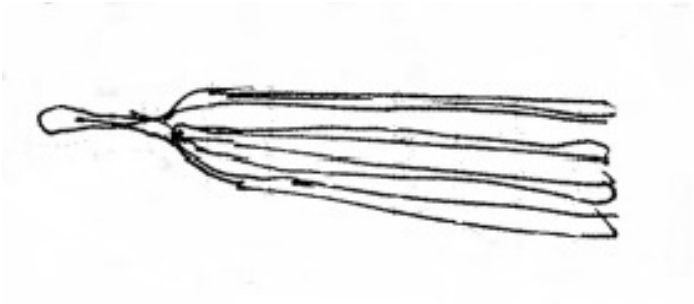
S: Evet, zihinsel enerji aracılığıyla.

D: Ve bu enstrümanı göç ettiklerinde yanlarında getirdiklerini mi söylemiştin?

S: Evet, yanlarında getirdiler.

D: Oraya geri döndüğünde Steve'in duygusallaşmasının nedeni de buydu.

S: Evet. Bu deneyim ona güç vermesi için bir armağan olarak ona verildi. Devam edebilecek gücü ona vermek için. Geçmişte çok önemli ve güçlü şeyler yapabilecek yeteneğe sahipti. Ve aynı yetiyi şimdi de kullanabilir, çünkü zihin çok güçlüdür. Hayatta istediği her şeyi yapabilir ama disiplini öğrenmesi lazım.

Steve'in gördüğü enstrüman yaklaşık olarak 30 cm. uzunluğundaydı. Ayna gibi parlak bir metalden yapılmıştı. Çatallar inceydi ve tutma yerinde bir kristal bulunuyordu.

***

2000 senesinde bir kadın danışanım, Mısır'da bir tür yönetici konumunda bulanan bir erkek olduğu bir geçmiş yaşama gitti. Çölde büyük bir şehrin sınırına yakın durmuş, görkemli bir yapının inşa edilişini izliyordu. Üzerindeki kıyafetler dışarıda giyilen türden kıyafetler değildi; fazla gösterişliydiler. Ayaklarında parmak arası altın sandaletler ve boynunda üzerinde bir sembol (Güneş ışınları) olan ağır bir kolye vardı. Kolye ağırdı ama ağırlığına rağmen onu taşımaya alışmıştı. Başında altın bir miğfer türü, tepesinden tüyler (tavuskuşu tüyüne benzer tüyler) çıkan bir başlık vardı. Hepsi ağır ve kızgın güneşte rahatsız eden şeylerdi.

Yapının inşasının yavaş ilerlemesinden yakınıyordu. Herkesin sürekli çalışmaktan ötürü çok ama çok yorgun olduğunu söyledi. Bunların hepsi hükümdarın egosu için yapılıyordu ve dur durak yoktu. Yapının piramit şeklinde olduğunu ve doğru şekilde hizalanmadığı için inşaatın yavaş ilerlediğini söyledi. Hükümdarın iki piramit daha yaptırdığını, birinin bittiğini ve diğerinin de bitmek üzere olduğunu ama buna rağmen bu üçüncüsüne başladıklarını söyledi. Buna başlamadan önce diğerlerini tamamlamaları gerektiğini düşünüyordu. İnsanlar sürekli inşa etmekten dolayı yorulmuştu.

Ona bu yapıları nasıl inşa ettiklerini sordum. Belirli odalar ve geçitlerin bulunduğu temelin yerin altında olduğunu ve konumunun mükemmel şekilde belirlenmesi gerektiğini söyledi. Bu kısmın fiziksel işçilikle yapılması gerekiyordu çünkü "onlar" Dünya'yla temas kuramıyorlardı. Tabii ki "onların" kim olduğunu öğrenmek istedim. Onların operasyonun tümünü yöneten diskteki varlıklar olduğunu söyledi. Temel inşa edildikten sonra yapının geri kalanının (yerin üstündeki kısmının) diskten yönlendirilen enerjiyle inşa edildiğini söyledi. İşçiler yapının etrafında

kesintisiz bir çember oluşturuyordu. Ardından enerji diskten kendisine ve başkalarına, sonra da işçilere yönlendiriliyordu. Bu, kocaman taş blokları kaldırıp yerlerine yerleştirmeye yetecek bir enerji çemberi yaratıyordu. Enerjinin doğrudan bedenleri aracılığıyla yönlendirilebilmesi için işçilerin bedenlerinin saf olması (içki içmemiş olmaları vs.) önemliydi. Sonrasında işçiler ne olduğunu hatırlamıyorlardı. Deyim yerindeyse sadece elektrik hattı olarak kullanılıyorlardı.

Tek sorun, diskin bazen fazla alçalmasıydı. Normalde sonunda piramidin tepe noktasının denk geleceği yerde duruyordu. Enerjinin yönlendirildiği konum burasıydı. Ama disk daha alçakta durursa işçilerden bazılarını yere seriyor ve çemberin dışına fırlatıyordu. Bunun işçilere bir zarar verip vermediğini bilmiyordu ama çemberin bozulmaması gerektiği için yerlerine hemen birilerinin konulması gerekiyordu. Diskin tarifi bugünkü UFO gözlemlerinde görülenlere çok benziyordu: ortasında daha küçük bir daire olan büyük, parlak gri metalden bir daire. Enerji daha küçük olan daireden geliyordu. İçindekilerin nasıl göründüklerini sordum. Alışılmışın dışında başlıklar giydikleri için yüzlerini göremediğini söyledi. Başlıklar insanların zihinlerini okumalarını ve niyetlerini öğrenmelerini önlemek üzere tasarlanmıştı. Metal başlığın başın üst arka kısmında daha kalın olduğunu çünkü düşüncelerin buradan yayıldığını söyledi. Kendi başlığı da onlarınkinin bir kopyasıydı ama aynı amaca hizmet etmiyordu.

Her ne kadar süregelen inşaatlar için hükümdarın egosunu suçluyor olsa da, aslında bu piramitlerin diskteki varlıkların gündemiyle ilgili olduklarını düşünüyordu. Toplamda yedi piramit olması planlanıyordu ve belirli bir düzende inşa edileceklerdi. İnşaat kendini bildi bileli, en az 50 yıldır sürüyordu. İnsanların bıktığından yakındı ve bu işin çok uzun sürdüğünü söyledi.

Piramitlerin inşa edilmesindeki nihai amaç uzaya enerji yönlendirmekti. O yüzden koordinatlarda hata olmaması gerekiyordu ve taşların tam olarak nereye yerleştirileceği disk tarafından belirleniyordu. Piramidin ucuna geldikçe inşaat kolaylaşıyordu çünkü orası daha küçük bir alandı ve o kadar çok taş gerektirmiyordu. İnşaat tamamlandıktan sonra işçilerin bazılarının taşların arasındaki boşlukları ve yarıkları doldurmalarına izin veriliyordu ama bunun bile kusursuz bir şekilde yapılması gerekiyordu. Bir piramidi tamamlamadan bir diğerine başlamamaları gerektiğini düşünüyordu. Şehirdeki diğer yapılar farklı şekilde inşa ediliyordu ve piramitlerle karşılaştırıldıklarında kaba kalıyorlardı. İşçiliğin o kadar yoğun bir titizlikle gerçekleştirilmesi gerekmiyordu. Taşların

havalandırılması için yönlendirilen enerji, sürece dahil olan herkes için çok yoğundu. Buna rağmen disktekilere karşı gelmek niyetindelermiş gibi görünmüyorlardı.

Hükümdar sıra dışı yapıya sahip bir adamdı. Çok uzun ve inceydi. Yaşlı olmalıydı ama yaşlılık emaresi göstermiyordu. Konuştuğum adam yedi piramidin hepsi tamamlanmadan öleceğini biliyordu ama bu işi ondan sonra başkaları sürdürecekti. Disktekilerin Dünya ile temas kuramayacaklarının altını çizdi. O yüzden inşaatın fiziksel kısmını işçilerin gerçekleştirmeleri gerekiyordu. Disk tarafından "toplandığı" ve yeniden yönlendirildiği belli olan "Dünya" enerjisini yönlendirebilmeleri için işçilerin inşaat alanının çevresinde kesintisiz bir çember oluşturacak şekilde durması gerekiyordu. Taşların yerden havalanmasını sağlayan güç bu şekilde elde ediliyordu. Bu güç işçilerin bedenleri aracılığıyla yönlendiriliyordu. İşçilerin bedenleri "yükseltici" olarak kullanılıyordu. Sonrasında hiçbir şey hatırlamıyorlardı. Bunun bir önemi yoktu; onlar sadece kullanılıyorlardı. Kendisi neler olduğunun farkında olmasına rağmen enerjinin yönlendirilmesi için o da kullanılıyordu. Hizalamada matematikçilerden, astrologlardan ve diğer bilge kişilerden yararlanıldığını söyledi. Sonunda (inşa tamamlandığında) enerjinin uzaydaki doğru noktaya yönlendirilebilmesi için hizalamanın kusursuz olması gerekiyordu. Kendisi sürekli inşa halinde olmalarının nedenini bilen sayılı kişiden biriydi ama bu yapıların sonuçta nasıl kullanılacağını bilmiyordu. Diskteki varlıklar sadece hükümdarla temas kuruyordu.

Bu hikâyenin sonuna varmak istediğimde danışanım olan kadın başka bir yaşama atladı ve bu seansı terapi olarak gerçekleştirdiğim için oradan devam ettim ve bu hikâyeye geri dönmedim. Tüm göstergeler bu hikâyenin Mısır'da geçtiğine işaret ediyordu ama hikâye Atlantis'te de geçiyor olabilirdi.

O dönemde çok sayıda piramit olduğu için hangi piramitlerden söz edildiğini söylemek zor. Bazıları bizim zamanımıza kadar dayanmamış olabilir. Başka bir seansta bir adam büyük piramidin inşa edildiği dönemdeki yaşamına gitti. Piramidin ölçülerinin hesaplanmasında rol almıştı ve piramidin Dünya ile Sirius arasında bir iletişim cihazı olarak kullanılacağını belirtmişti.

***

2000 senesinde gerçekleştirdiğim başka bir seans da hiç beklemediğim

bir yöne gitti. Piramitlerin inşasıyla ilgili olmasa da Mısır'la alâkalı başka bir gizemin kökenine ışık tutuyordu.

Regresyonla Marie'nin geçmiş yaşamına gittikten sonra sorular sormak için bilinçaltıyla temasa geçtim. Marie bilmek istediği şeylerin listesini yapmıştı. Daha önce Mısır'da yaşanan bir olaydan bir sahne ya da vizyon görmüştü. En azından oranın Mısır olduğunu tahmin ediyordu. Kendini garip bir cihazla birlikte bir odanın içindeyken görmüştü.

D: Marie'ye bunun ne olduğunu anlatabilir misin? Gördüğü şey gerçek miydi yoksa hayal gücünün bir ürünü müydü?

M: Gerçekti. Gördüğü çok daha büyük bir makinenin sadece küçük bir parçasıydı. Ve biz ona "makine" diyoruz ama bildiğimiz makineler gibi değildi. O enerjiyi içinde hapseden bir güç kaynağıydı.

D: Marie onunla ne yapıyordu?

M: Marie laboratuvar asistanı gibi biriydi. İnsan formunu yeniden canlandırmak için bu enerjinin forma geri gitmesi gereken miktarını ayarlamayı bilen biriydi. Bu makine gerçekten de ölü bedenleri hayata döndürüyordu. Ve bu deneysel bir çalışmaydı.

D: Bu deneyler Dünya'da mı gerçekleştiriliyordu?

M: Dünya'da gerçekleştiriliyorlardı ama Dünyalı varlıklar tarafından değil. Bunun nasıl yapılacağını bilenler bu insan topluluğu üzerinde deneyler yapıyordu. Bu insanların nasıl öldüğünü bilmiyorum.

D: Bunun hangi ülkede yapıldığını biliyor musunuz ya da bir adı var mı?

M: Targa kelimesi geliyor.

D: Marie oranın Mısır olduğu hissinde. Ama siz öyle düşünmüyor musunuz?

M: Belki Targa gurubun adıydı. Burası çöl sıcağının ortasındaydı. Mısır gibi bir uygarlıktı ama Mısır değildi.

D: Birçok insanın bir şekilde öldüğünü mü söylemiştin?

M: Bedenlerin hepsi kavrulmuş. Ve mumya gibi görünüyorlar. Uzun süre mumyalanmış halde kalan bedenlere benziyorlar.

D: Kurumuş haldeler mi demek istiyorsun? (Evet) Peki neden onları canlandırmak, öyle bedenleri yeniden hayata döndürmek istesinler ki?

M: Çünkü o sırada yaşayan çok az beden vardı. Bir şey olmuştu. Ve gezegene yeterli sayıda yaşam gücünü geri getirmenin bir yolunu bulmaları gerekiyordu. Yeterince canlı ve aktif bedenin olması için.

D: Peki böyle bir şey işe yarıyor muydu?

M: İşe yaradı.

D: Onları yeniden aktive edebildiler mi?

M: Evet. Ama bir gebelik dönemi söz konusuydu. Bedenleri yeniden bandajladıktan, onlara kozaya benzer bir şey verdikten sonra. Ardından bu hammaddeyi alıyorsunuz ve dönüştükleri şey bu oluyor. Sadece kurumuş, kemikli bir genetik materyal oluyorlar.

D: Sanırım bu bedenler uzun zamandır ölü olsalar gerek.

M: Doğru. Ama hiç beden sıvısı yok. Ve onları yeniden sarıyor ve yeniden yapılanabilmeleri için muhafaza ediyorsunuz.

D: Yani üstlerinin örtülü olması gerekiyor.

M: Tamamen sarılı olmaları. Sonra temelde bulunan enerji kaynağına bağlı olan hortumu ayaklara takıyorsunuz. Ve pompalıyorsunuz. Pompa gibi ses çıkarıyor (sesi taklit ederek), kocaman bir kalbin sesi gibi. Ve bandajların şiştiklerini görene kadar pompalıyorsunuz. Ve bu paketleri, bu paketli bedenleri, onlara ihtiyaç duyana kadar öyle bırakıyorsunuz.

D: Yani bu askıya alınmış bir canlandırma gibi bir şey mi? (Doğru) Peki onlara ihtiyaç duyduğunuzda yürüyüp hareket edebiliyorlar mı?

M: Bundan sonrasını bilmiyorum. Sadece benim oradaki görevimin onları sarmak, yeniden enerjiyle doldurmak ve muhafaza etmek olduğunu görebiliyorum.

D: Nasıl muhafaza ediliyorlardı?

M: Raflarda.

D: (Bu bana garip gelmişti.) Raflarda mı? (Evet) Ama bir ruh bedene giriş yapmadıkça bedenin gerçekten canlı hale gelmediğini sanıyordum. Sen ne dersin?

M: Hayır, beden sistemini aktive eden bir yaşam gücü var. Bunun ruhla alâkası yok.

D: Öyleyse aşağı yukarı mekanik ya da robotik bir varlık gibi bir şey mi oluyorlar?

M: Sistemi çalıştırıyorsunuz ama zekânın ve bilincin aktive edilmesi sonra geliyor.

D: Yani bu insanlar bunları yapabiliyordu ama sen sadece bir yardımcıydın.

M: Bir teknisyen gibi.

D: Gerçekten ilgimi çeken bir şeyi bilinçaltına sormama izin ver. Mısır

mumyalama fikrini buradan almış olabilir mi? Bu bilgiye erişimin var mı?

M: Ah, evet, bu doğru. Ama Mısırlılar bunu tam olarak bilmiyordu. Konuyu biraz tersinden anladılar diyebiliriz. Gerekli ekipmana sahip değillerdi. Sarma, yaşamın geri dönmesi ve devam etmesi gibi eskiden kalan önbilgiye sahiplerdi. Yeniden yapılandırmayı bilmiyorlardı. Ve bizim yaptığımız da buydu.

D: Öyleyse daha sonra gelen insanların bu ekipmana erişimi yoktu, öyle mi?

M: Doğru. Ruhun yolculuğunun, ölümden sonra yaşamın ve yıldızların dönüşümünün bilgisine sahiplerdi. Ama fiziksel bedeni gerçekten geri getirmeyi bilmiyorlardı.

D: Ama senin de orada olduğun zamanlardan bunun yapılabileceğini hatırlıyorlardı, öyle mi?

M: Bunun bir yerde, bir şekilde mümkün olduğunu biliyorlardı çünkü ilk öğretmenlerinden bazıları o dönemde bizimleydi. Ve onlar bunu biliyordu ama teknolojiyi kaybetmişlerdi. Başka teknolojilere sahiplerdi. Yaşamı geri getiren bu teknolojiye sahip değillerdi.

D: O yüzden kişiyi hayata döndürmeye çalışıyorlardı. Ve bunun böyle yapıldığını sanıyorlardı.

M: Sanırım ihtiyaç duyduğumuzda hayata dönen bedenlerin sargılarını açtığımızı hatırlıyorlardı. Bunu biliyorlardı. O yüzden bedenleri sarmanın içindeki yaşamı muhafaza edeceğini sanmışlardı. Ama sonra bir şeyin eksik olduğunu anladılar.

D: Sahip olmadıkları bir şeyin. Bir bileşenin, bilgiden bir parçanın. Peki bu teknoloji ve bilginin kökeni neresiydi?

M: Dünyalı olmayan insanlar. Ben onlar için çalışıyordum ama onlardan biri değildim. Onlar çok ama çok yetenekli ve akıllılardı. Ve çok büyüklerdi.

D: Büyük insanlar mı? (Evet) Tüm bu insanların ölmesine neyin neden olduğu hakkında bir bilgin var mı?

M: Hayır, yok. Ben bu odada işimi yapıyorum.

D: Ama bu insanları geri getirmeleri gerekiyordu çünkü yeterince insan kalmamıştı. Her ne olduysa çok fazla insanı öldürmüş olmalı.

M: Evet, çok sayıda insanı.

D: Ve insanları hızlı bir şekilde geri getirmenin yollarından biri buydu, öyle mi?

M: Ya da ırkı kurtarmanın.

D: Daha fazlasını yaratamazlar mıydı ya da her şeye baştan başlayamazlar mıydı?

M: Belli ki hayır. Bu çok önemli bir işti çünkü çok çaba gerektiriyor ve zaman alıyordu. Ama hayli spiritüel de bir işti.

D: Sadece işçiler yaratmakla ilgili değildi. Öyle bir motivasyonla yapılmıyordu.

M: Hayır, hayır, hayır, hayır. Kesinlikle bu varlıklara ve ırka karşı duyulan sevgiyle ilgiliydi.

Bu Mısırlılardan öncesine ait bir anı olduğu için çok eski çağlarda gerçekleşmiş olmalı. Pek çok insanın ölmesine (yanmasına) neden olan bir felaket yaşanmış olduğu akla geliyor. O dönemde Dünya'da daha sonraları olduğu kadar büyük bir nüfus yoktu. Anlaşılan o ki ırkın yeniden çoğalmasını beklemek çok uzun zaman alacaktı. Belki de bu bir geçici prosedürdü. İnsanları muhafaza edip ihtiyaç duyulduğunda yeniden canlandırmanın bir yoluydu. Sarılıp muhafaza edilen şeyin kurumuş genetik materyal olduğunu söylemişti. Günümüzde tek bir hücrenin bile bir insanı yeniden üretmek için gereken tüm genetik bilgiyi barındırdığını biliyoruz. O nedenle bedenlerin kalıntıları sargılarla sarılarak yeniden canlandırılabilecekleri zamana kadar muhafaza ediliyordu. Bu işlemle ilgili daha fazla bilgi edinebilmemizi dilerdim ama Marie sadece ona söylenenleri yapan bir işçiydi ve sadece bildiği kadarını aktarabiliyordu. Bu bilgi ırka dair bir anı olarak aktarıldığında, sonraki nesillerin bedenlerin sarılması ve muhafaza edilmesinin yeniden hayata dönmenin anahtarı olduğunu düşündükleri sonucuna varmak mantıksız olmaz. Muhtemelen sarılan bedenlerin uzun zaman sonra hayata döndürüldüğüne ya da yeniden canlandırıldığına dair anılar ya da efsaneler nesilden nesle aktarılmıştı. Tarihte sıklıkla karşılaşıldığı gibi sonraki nesiller bilginin sadece bir kısmına sahipti ama bu antik varlıkların yapabildiklerini tekrarlayabilecek kadarına sahip değildi. Muhtemelen zaman içinde bedenlerin sarılması ve muhafaza edilmesinin arkasındaki gerçek neden unutulmuş ve sadece ölümden sonra yaşamla ilişkilendirilen bir ritüel olarak kalmıştı.

***

Bu kitap baskıya gittiğinde piramitler ve Sfenks'in gizemine dair daha fazla bilgi elde etmeye başlamıştım. Baskıyı ertelemektense yeni materyali

Karma Karışık Evren'in ikinci kitabına koymaya karar verdim. Bu durum bilinmeze yaptığım yolculuğun devam etmekte olduğunu doğruluyordu. Daha keşfedeceğim çok şey var.

BÖLÜM 8

AÇIKLANAMAMIŞ GİZEMLER

Bu bölümde yer alan Dünya'nın çeşitli gizemleriyle ilgili açıklamalar birkaç senelik bir süre zarfında çalıştığım çeşitli deneklerden elde edilmiştir. Bazıları çelişkili gelebilir. Ben okuru düşünmeye sevk etmek amacıyla aldığım bilgilerin hepsini buraya dahil ediyorum. Okurların bu konularla ilgili kendi kararlarını kendilerinin vermesine olanak tanıyacağım. Tamamen gerçeği yansıtmıyor olsalar bile, açıklamaların hepsinde biraz olsun gerçeklik payı olabilir. Bu her zaman taşıtın (deneğin) aldığı bilgiyi kavrayış şekline ve yorumlayışına bağlıdır.

PERU'DAKİ NAZCA ÇİZGİLERİ

D: Peru'daki Nazca çizgilerini biliyor musunuz?

Phil: Bu doğru. Ne bilmek istiyorsun?

D: Nereden geldikleri ve ne işe yaradıklarıyla ilgili bir gizem söz konusu.

P: Bunlar bir sanatçının bu gezegene yukarıdan bakarken çizdiği tasarımlar. Artistik yetenekleriyle bu gezegenin o yerini ya da noktasını süslemeyi arzu etti. Bu uzaktan telepatik yöntemlerle gerçekleştirilen bir manipülasyondu. Uçan bir araçtan gerçekleştirildi ancak bu dünya dışı varlıkların uzay gemileriyle karıştırılmamalı zira bu, Dünya kökenli, yerçekimi karşıtı yöntemlerle çalıştırılan bir araçtı. Bu sanatçı kendini ovaların üzerinde yüksek bir görüş noktasına havalandırdı ve oradan telepatik bir çabayla bu çizgileri çizdi. Bunlar basitçe söylemek gerekirse "karalamalar".

D: Ama orada bu çizgilerden başka şeyler de var, öyle değil mi? Ovalarda birtakım çizimler de var.

P: Evet, bizim atıfta bulunduğumuz şeyler de bunlar; örümcek, maymun ve diğerleri. Bunlar sadece artistik çalışmalar ve bir adamın elinden çıkmaları dışında özel bir anlamları yok.

D: Yani bu adama sadece eğleniyordu diyebilir miyiz?

P: Evet, bu doğru.

D: Bir yazar bu çizgilerin antik astronotların uçuş pistleri olduğunu

düşünmüştü.

P: Püf! Biz bunu komik buluyoruz çünkü bu sanatçıyı siyah sakalı ve beyaz cübbesiyle bir tür arabanın içinde görüyoruz. Şimdi onu çok net görüyoruz; çizgilerin üzerinde süzülüyor, düşünüyor, duruyor, bir sonraki hamlesinin ne olacağına karar veriyor. Yani tarlaya "7 Up" yazsa bu kadar önemi olur.

D: (Kahkaha) Bunların antik astronotların araçlarının inip kalktığı yerler olduğu sanılmıştı.

P: Bu doğru olmaz. Dünya dışı varlıkların araçlarının kendilerine rehberlik etmesi için bu boyuta ait çizgilere ihtiyacı yok. Zira gözlerinin görüşü gayet iyi ve çölün ortasına bir madeni para koysanız, onun üzerine bile iniş yapabilirler.

D: Öyleyse sizce dünya dışı varlıkların araçları sadece meraktan mı o bölgedeydi?

P: Çizgileri gözlemlemek için mi? Bu doğru olabilir.

D: Bu sembollere çok fazla önem atfedildi.

P: Evet, çünkü çok fazla yanlış anlama var. O nedenle de yanlış anlaşılan şeyden doğal olarak ya korkuluyor ya da o şey insanoğlunu çok aşan bir boyuttaysa ona çok saygı gösteriliyor.

D: Çizimlerin ne kadar zaman önce yapıldıklarını biliyor musunuz?

P: Kronolojik yıllar üzerinden bir tarif mi istersin?

D: Evet, eğer mümkünse.

P: On iki bin, beş yüz yıl. (12.500)

D: Vay canına! Çok uzun zaman önceymiş.

P: Pek sayılmaz.

D: Yani, bize göre öyle. O halde bu çizimler o dönemde yaşayan bir insan tarafından yapılmıştı.

P: Bu doğru. Bir insan, bir Dünya varlığı tarafından. O, Dünya dışından bir varlık değildi.

D: Uçan araçları olduğuna göre bayağı ileri bir uygarlık olsalar gerek.

P: Bu, bugün konuştuğunuz şeyle karşılaştırıldığında görece doğru. O açıdan ileri olabilir. Ancak sizin bugün sahip olduğunuz ilaçlar ve teknoloji, sizi onların zamanında Tanrı yapardı.

D: Ah, o halde biz onların farkında bile olmadıkları şeylere sahibiz.

P: Bu doğru.

D: Çok uzun bir zaman önce yapılmışa benziyorlar ama çizgilerde hiçbir bozulma görülmüyor.

P: Kayalardan yapılmışlar ki rüzgarın uçurmasının en zor olduğu şey

bu. Dış hattı şekillendirmek için kayalar yerleştirilmiş. O ovalara pek yağmur da yağmıyor.

D: O zamandan beri hiç afet olmadı mı ki?

P: Tabii ki oldu ama bunları silebilecek bir afet olmadı. Yoksa silinmiş olurlardı.

D: Bir afet gerçekleşmişse okyanus yükselmiş ve bu kısım sular altına gömülmüştür diye düşünmüştüm.

P: Böyle bir şey olmadı.

D: Uçan araca sahip bu adamın Atlantis'le bir bağlantısı var mıydı?

P: Aracın uçmasını sağlayan bilgi Atlantis'te kullanılanla aynıydı. Ve adamın kendisi de Atlantis soyundandı. Ancak bağlantısı bundan ibaret. Senin de bildiğin gibi, Lemurya ya da Mu gibi başka kıtalar da vardı.

D: Bu kıtalar bu adamın yaşadığı dönemden önce mi vardı?

P: Aynı dönemde. Bu adam yalnız değildi çünkü o dönemde orada bir uygarlık vardı.

D: Şu anda Nazca çizgilerinin bulunduğu bölgede mi?

P: Tam orada değil ama aşağıda kıyı bölgesinde denebilir.

D: Oradan çok uzak olmayan bir kıyıda, sarp bir kayalığın yan tarafında da birtakım işaretler var.

P: Bunlar yine karalamalar çünkü o adam bayağı yaratıcıydı. Çizilen başka çizgiler de vardı ama onlar elementlerin kurbanı oldu. Fakat bunlar konumları ve elementlerden görece korunuyor olmalarından ötürü oldukları gibi kaldılar. Bire bir aynı yöntemle geniş kapsamlı tasarımlar yapan birçok başka sanatçı da vardı. Ancak onların yarattıkları elementlere maruz kaldıklarından zamanla yok oldular.

***

D: Peru'daki Nazca çizgilerinin nereden geldiklerini biliyor musun?

Brenda: Şu anda çok eskiler. Ve bir zamanlar oldukları kadar net değiller. Bize yardım etmek isteyen uygarlıklardan birinden bir dizi ziyaretçi insanlığı gözlemlemek istedi ama büyük gemilerini indirecekleri ve Dünya yüzeyine seyahat etmek için daha küçük gemileri kullanacakları bir yere ihtiyaçları vardı. Operasyonlarının merkezi olarak kullanmak üzere terk edilmiş bir bölge seçtiler. Ve enerji ışınlarıyla toprağı keserek kendilerine yön işareti olarak hizmet edecek bu çizgileri çizdiler. Böylece kendilerini ele verecek

herhangi bir enerji aygıtı kullanmadan nereye ineceklerini bileceklerdi. Tüm enerji sistemlerini kapatarak sadece görsel araçlarla iniş yapıyorlardı ki varlıkları gizli kalsın. Ve sonuç olarak bir dağın tepesinden diğerine kilometrelerce uzanan uzun çizgiler ortaya çıktı. Bunu oranın üzerinden hızlıca uçtukları ilk seferde bir enerji ışınıyla yaptılar. Başkaları tarafından fark edilmemek için bunu çok hızlı yapmaları gerekmişti. Hayvan figürleri gibi olanları başka pilotlar, görevde olmadıkları boş zamanlarında yaptı. Paskalya Adası'ndaki diğer grup tarafından fark edilmemek için düşük debili enerji aygıtları kullanıyorlardı. Çeşitli halkların farklı sanat formlarını gözlemlediler. Onları elle tutulan aletlerle yazı yazılacak bir yüzeye çizmektense, hem eğlence olsun hem de uçuş becerileri pekişsin diye, kişisel uçuş araçlarına taktıkları enerji aygıtlarıyla çizdiler.

D: Yani sadece eğlence olsun diye mi demek istiyorsun?

B: Evet. Oraya yaptıkları uçuşlar çok basit, becerilerini keskinleştirecek uçuşlar değildi. Hepsi de inanılmaz derecede yetenekli pilotlardı ve formlarını korumak istiyorlardı. Tıpkı bir müzisyenin her gün çalışmaya ihtiyaç duyması gibi. O yüzden bunu yapıyorlardı. Ayrıca can sıkıntısından kurtulmak için de.

D: O zaman bu figürlerin, örümcek ve maymun gibi yani, özel bir anlamları yoktu. (Hayır) Oysa hayatları boyunca bu figürleri çözmeye çalışan bilim insanları var.

B: Bu pilotlar arasında çok komik bulunan bir noktaydı. "Bir gün bu halkların bilim insanları buraya gelecek ve bunları keşfedecek. Ve 'burada neler olmuş' diye düşünecekler." diyorlardı.

D: (Kahkaha) Dünya'da yaşanan tüm değişimlere rağmen bu izlerin nasıl bu kadar kalıcı olabildiğini merak ediyordum.

B: Enerji ışınlarıyla kesilmiş oldukları için; ışınlar kesilen yeri öyle etkiledi ki, başka bir yöntemle olamayacağı kadar kalıcı oldular.

D: Kıyıda da mızrağı andıran bir tasarım var.

B: O görsel yolla gelebilmelerine yardımcı olması için yön gösteren bir fener gibi kullandıkları şeylerden biriydi. Dünya'nın atmosferinde fark edilebilecek kadar alçaldıklarında enerji aygıtlarını kapatmaları gerekiyordu ve atmosferde alçalmak için birkaç kez Dünya'nın etrafında daire çizmeleri gerekiyordu. Karayı görebilecek kadar alçaldıkları zaman çoğunlukla kıyıya yaklaşıyorlardı. Ve o dik kayalıklara oyulmuş olan o figür onları doğru yöne yönlendiriyordu.

O yöne doğru uçuyorlar ve ardından dağ tepesinden dağ tepesine devam eden uzun çizgileri takip ediyorlardı ve böylece doğru yöne doğru ilerlediklerinden emin oluyorlardı.

D: O zaman bu iniş yapabilecekleri ve gizlenebilecekleri bir yerdi. Bunu mu kastediyorsun?

B: Evet. İndikleri yer terk edilmiş bir platonun ortasıydı. Orada hiç insan yoktu, onlardan başka kimse yoktu. Bu konum sayesinde fark edilecekleri konusunda endişe duymaları gerekmiyordu. Güvende olacaklarını biliyorlardı. Ve gemileri saklamak zorunda kalmak yerine her an havalanmaya hazır olarak tutabiliyorlardı.

D: O zamanlar Dünya'da hiç insan var mıydı?

B: Ah, evet! Evet! O sırada Dünya'da epey insan vardı. Ve gelişmekte olan birkaç uygarlık vardı. O yüzden gözlem yapıyorlardı. Çünkü uygarlıklar umut vadediyor gibi görünüyordu ve insanlığın uzun soluklu bir teknolojik uygarlığı hızla geliştirecek zekâya ve meraka sahip olduğunu biliyorlardı. O yüzden gözleme dayalı gelişim raporlandırması yapıyorlardı.

***

D: Merak ettiğimiz bir diğer gizem Peru'daki Nazca çizgileri. Neden bahsettiğimi biliyor musun?

John: Evet. Şimdi beni oraya götürüyor. (Kütüphane içinde.) Bu çizimlerin sadece gezegensel taşıtlardan gözlemlenebildiklerini söylüyor. Burası Lemuryalılar için de kutsal bir yerdi. Burası Lemurya kıtasına aitti. Ve bunlar dünya dışı varlıkların geldiği ve o zamanın halkına teknolojik yönden yardım ettiği iniş alanlarıydı.

D: Bu kadar eski olduklarını düşünmemiştim.

J: Bazıları Lemuryalıların torunları tarafından yapıldı. O yüzden dünya dışı varlıkları yine çekeceklerdir.

D: O halde ilk dünya dışı varlıklar geldiği zaman bu çizimler yok muydu?

J: Onlar tarih boyunca pek çok kez gelip gitti, gelip gitti, gelip gitti. Ve bu sanat çok erken dönemlerde aktarılmaya başlandı. Dünya dışı varlıklar bu çizgilerin yapılmasına yardım etti. Yerden ziyade havadan bakıldığında daha düzgün görünmelerinin nedeni bu.

D: Bunların çizilmesindeki amaç neydi?

J: Bu bölgeye gelen dünya dışı varlıklar, ziyaretçi olarak, tatile gelir

gibi geliyordu. Hani "Hadi ilkel bir dünya görelim" der gibi. Amerikalıların Yeni Gine'ye ya da Orta Avustralya'da aborijinlerin bulunduğu bölgelere seyahat etmeleri gibi. Bu dünya dışı varlıklar Dünya'ya insanları ve o dönemin ve yerin atmosferini gözlemlemeye geliyorlardı. Ve bu noktaya günümüzde bile sayısız iniş gerçekleştiriliyor. Burası bu yerkürede dünya dışı varlıkların hoş karşılandığı bir yer.

D: Bu çizimlerin anlamları var mı?

J: Farklı hayvan figürlerini temsil ediyorlar. Hatta bir tanesi insanları temsil ediyor. İlkel insanların zihniyeti böyleydi; dünya dışı varlıklara onları hoş karşılayan insanları ve hayvanları gösteriyorlardı. Bunlar kısmen yerel halk tarafından, kısmen de Lemuryalıların torunları tarafından yapılmıştı. Burası uzay çağı açısından hep çok özel bir yer oldu. Uzay araçları binlerce ve binlerce ve binlerce ve binlerce yıl buraya iniş yaptı. İlk kez burası Lemurya'ya aitken iniş yaptılar ve şimdi de burası Güney Amerika kıtasının bir parçası. Buraya hep iniş yaptılar ve halen de yapmayı sürdürüyorlar.

D: Kütüphane bekçisi sana hayvan tasarımlarının nasıl yapıldıklarını gösterebilir mi? Nasıl bir yöntemin kullanıldığını?

J: Bir uzay gemisinden gelen bir enerji ışınını kullanan bir dünya dışı varlık vardı. Ve bu ışın araziye yönlendiriliyordu. Böyle yapılıyorlardı.

D: Düz çizgileri mi yoksa tasarımları da mı?

J: Tasarımları da. Ama bunlar havadan yapılıyordu. Aşağı inen bir enerji ışını var. Ve ardından onun izlediği güzergâhı izleyen bir grup insan ve dünya dışı varlık vardı. Çizgi toprağı yakıyordu ve onlar da yanan toprağı kazıyorlardı. Belirli bir katmana ulaştıktan sonra toprak toz haline geliyordu ve tozu bir şekilde oradan uzaklaştırıyorlardı.

D: Sadece havadan görülebildiklerini bildikleri için insanlar yıllardır bunların neyi sembolize ettiğini çözmeye çalışıyor. Kıyıya çok yakın bir yerde bir tepenin yan tarafına çizili olan bir tane var ve ona mızrak diyorlar. O da aynı dönemden mi kalma?

J: Evet. O da dünya dışı ziyaretçileri karşılamak için. Bu tıpkı Hawaii Adası'ndakilerin ziyarete gelen insanlara çiçekli kolyeler sunmaları gibi bir şey. Bu halk da başka gezegenlerden gelen ziyaretçileri bu tasarımlarla karşılıyordu çünkü dünya dışı varlıklar şifacılar ve yerli

insanlara yardım edenler olarak tanınıyorlardı. Ayrıca yanlarında mısır gibi tahıllar getiriyorlardı. Bunlar bu halkı beslemek için dünya dışı varlıkların melezleştirdiği tahıllardı. Barış gönüllüleri gibilerdi.

D: Bu, mısır ve onun gibi şeylerin Dünya kökenli olmadığı anlamına mı geliyor?

J: Dünya'ya uyacak şekilde melezleştirilmişlerdi, evet.

D: Dünya kökenli olmayan ve buraya sonradan getirilen başka bitkiler ya da besinler biliyor musun?

J: Kütüphaneci, deyim yerindeyse, dosyayı değiştiriyor. Belirli tahıllar dünya dışı varlıklarca melezleştirilmişti. Şeker, mısır, pamuk ve patatesin melez olduğunu söylüyor. Bunlar Dünya bitkileriydiler ama dünya dışı varlıklar kimyasal ya da ona benzer bir yöntemle bu bitkilerin dönüşümüne yardımcı oldular. Dünya dışı varlıklar yerlilere özellikle patates ve mısırın geliştirilmesinde yardımcı oldu. Bu çok önemliydi. Diğer dünya dışı varlıklar Hindistan ve dünyanın o tarafında pamuğun yetiştirilmesi için çalıştı. Var olan bir bitkiyi aldılar ve onu dönüştürmeye yardım ettiler.

Maçu Piçu'yu görmek için Peru'yu ziyaret ettiğimde bir şaman bana mısır ve patatesin Peru'da çok önemli iki ürün olduğunu söylemişti. Peru'da mısır ve patatesin yüzlerce çeşidi bulunuyor.

D: Muzun da böyle bir meyve olup olmadığını hep merak etmişimdir. Çünkü bir tohumdan değil, bir bitkinin kökünden elde ediliyor.

J: Hayır. Muz Lemurya döneminde de vardı. Popüler meyvelerden biriydi. Pek çok bitki ve hayvan, Dünya'da bulunan orijinal materyalin dünya dışı varlıklar tarafından melezleştirilmesiyle ortaya çıktı.

***

D: Nazca çizgilerini merak ediyorum. Bana bu tasarımlarla ilgili söyleyebileceğin bir şeyler var mı?

Clara: (Uzun bir sessizliğe rağmen yüz ifadesinden bir şeyler olduğu anlaşılıyordu.) Sadece yukarı çıkıp onlara bir kez daha bakmam gerekti. Başta bunlar enerji hatları olarak yapılmışlardı. Çok geniş bir topluluk söz konusuydu. Ve bu çizgiler başka gezegenlerden gelen varlıkları yere yönlendirmek için kullanılıyordu. Yere inmeleri

için. Tasarımın üzerindeki farklı noktalar farklı toplulukları, farklı limanlar gibi gelip iniş yapabilecekleri farklı yerleri sembolize ediyordu.

D: Öyleyse o ovada yaşayan insanlar vardı, öyle mi?

C: Evet. Farklı yerlerde. Ovada farklı noktalarda. Ama bunlar gidebilecekleri ve iniş yapabilecekleri limanlardı. Ve bu çizgiler bu farklı köylerin ve insanların yaşadığı farklı yerlerin nerede olduğunu belirten kılavuzlar gibiydi. Farklı topluluklar için. Ve bu topluluklardan bazıları, Maçu Piçu'da olduğu gibi, hiçbir zaman keşfedilmedi. Bazıları bulunacak, bazılarıysa hiçbir zaman bulunamayacak. Ama binlerce yıl öncesinden beri var olan ve henüz bulunmamış uygarlıklar var.

D: Bu tasarımlar hâlâ dururken toplulukların kalıntıları neden günümüze kadar dayanmadı?

C: Çünkü o ova üzerinde değillerdi. Bu köylerin yeri gizliydi. Uzaydan gelenlerin iniş yaptıkları havalimanları gibi oldukları da söylenebilir. Büyük gemiler gelip iniş yapıyorlardı ve içlerinden küçük gemiler çıkıyordu. Köylere büyük gemiden çıkan daha küçük gemilerle gidebiliyorlardı.

D: Örümcek ve maymunu düşünüyorum da, köyler onların üzerinde bulunmuyordu.

C: Örümcek ya da maymunun üzerinde değil. Onlardan uzakta bir yerdeydiler. Gemilerin maymunun üzerindeki belirli bir yeri bulması gizlilik için bir numaraydı. O yerden gidip köyü bulabiliyorlardı. Ve maymunun üzerindeki farklı bir yerden farklı bir köyü. Başka bir uygarlığı.

D: Anladım. Adeta bir navigasyon aleti gibi.

C: Aynen. Teşekkürler. Evet.

D: Bunları eski kabilelerin yaptığını düşünüyorlar ve nedenini bilmiyorlar. Çünkü bunlar Dünya üzerindeyken görülemiyor.

C: Bu doğru. Havadan baköadıkça onları göremezsiniz. Yani kim... (Duraksama) Bu konuda daha fazla konuşmama izin verilmiyor. Tek söyleyebileceğim hiçbir zaman ortaya çıkarılmamış, araştırılmamış başka köylerin de var olduğu.

D: O halde bunları yapanlar orada yaşayan yerliler değildi çünkü çok eğitimsizdiler. Bunları onlar yapmadı.

C: Hayır, onlar yapmadı. Bunlar orada yaşayan yerlilerden daha yüksek, daha zeki bir kaynağa aitti. Ama yerliler bu zekâyla

etkileşimde bulunuyordu.

D: Öyleyse bunun çok uzun bir zaman önce olduğunu tahmin ediyorum.

C: Evet. İnkalardan da eski. İnkalar gelmeden çok daha önce. Bunlar köylülerle etkileşime geçmek içindi çünkü aralarında bir iletişim vardı ama köylüler uzay aracındaki varlıklar kadar zeki değillerdi. Yine de bazı köylerle aralarında etkileşim oluyordu. Uzay aracının gidip geldiğini görmek ortak bir deneyimdi. Orası bu gezegendeki gezegenlerarası bağlantının merkeziydi. Dünya gezegenine baktıklarında burayı büyük bir iniş alanı olarak görüyorlardı. Gelebilecekleri ve korunabilecekleri bir yer olarak. Gelip giderek gerçekleştirdikleri etkileşimlerin fark edilmeyeceği bir yer olarak. Ve halen de öyle. Bugün bile.

D: Hâlâ oraya geliyorlar mı?

C: Evet, geliyorlar.

D: Şimdi neden geliyorlar? Köyler artık orada değil.

C: Çünkü bu onların davranış kalıbı. Ve orası halen gezegenin diğer yerlerine göre gidip gelirken kolay kolay fark edilemeyecekleri bir yer. Peru dağlarının coğrafi konumu nedeniyle.

D: O zaman bu tasarımları uzaylıların yaptığını tahmin ediyorum. (Evet) Çünkü yerliler bunu yapacak yetilere sahip olamazdı.

C: Hayır, sahip değillerdi.

Nazca çizgilerinin kökeniyle ilgili bu versiyonlar birbirleriyle çelişiyormuş gibi görünebilir. Ama ben bunların binlerce yıla yayılan bir süre içinde bu bölgede hem dünya dışı varlıkların hem de daha sonraki uygarlıkların gerçekleştirdiği aktivitelerle ilgili farklı dönemlere ait hikâyeler olabileceklerini düşünüyorum. Belki de bu tasarımların yaratılmasında hepsinin bir katkısı olmuştu.

***

TUFAN EFSANELERİ

D: Her ülkenin bir tufan efsanesine sahip olduğu söylenir.

Phil: Bilginin çoğu değişmemiş olarak ve olabildiğince doğru şekilde aktarıldı. Ancak hepsi değil. Tufan efsanesi gerçekten de sadece bir efsane değildir, gerçeğe dayanır. Buna karaların yükselmesi neden olmuştu. Atlantis'in batışı, o karada bulunan birinin bakış açısından

tufan gibi görünecektir.

D: Bu efsanenin Atlantis'le bağlantısı olup olmadığını merak ediyordum. Tufan Atlantis'in batışıyla aynı anda mı gerçekleşti?

P: Tufanın nasıl gerçekleştiği konusuna getirilebilecek açıklamalardan biri bu. Zira bazı açılardan bu tufan sadece karaların alçalması ya da batmasıydı ki bazı efsanelerde de böyle geçer. Ancak kutupsal değişimlere ya da kaymalara bağlı olarak eriyen buzul kütlelerinin neden olduğu gerçek bir küresel problem de söz konusuydu. Kutupsal kaymalarda kutuplar doğal olarak yer değiştirecektir ve bir kutbun yeri diğerinden farklı olacaktır. Bu olay pek çok kez yaşandı.

D: Peki bu Atlantis'in batmasıyla aynı anda mı gerçekleşti?

P: Evet, bu doğru. Gerçekten oldu ve aynı anda gerçekleşti. Zira bu, buna neden olan şeyin fiziksel tezahürlerinden biriydi.

D: Ayrıca bunun çok ani bir şekilde gerçekleşmiş olması gerektiği de söyleniyor çünkü bazı dinozorlar ağızlarında hâlâ yiyecek varken bulundu.

P: Bu doğru. Dünya'nın ekseninde eğilmeye neden olan değişim bir anda olmasa da çok hızlı gerçekleşti. Atmosfer değişti. Yerküre altlarında eğilirken rüzgarlar ve hava kütleleri olduğu gibi kaldı. Ve bunun sonucu olarak daha önce kutupların üzerinde olan soğuk Arktik rüzgarları ve hava kütleleri çok hızlı bir şekilde ılıman iklime sahip olan karaların üzerine geldi. Hayal edebileceğiniz gibi buna, karanın üzerine hücum eden hava kütlelerinden kaynaklanan korkunç rüzgarlar eşlik etti.

D: Peki ya depremler ve diğer fenomenler (volkanik)?

P: Bunlar doğru. Daha önce suyun üzerinde olan pek çok kara battı ve suyun altında olan pek çok karar da yükseldi.

D: O zaman bir süre için Dünya'nın tümü suyla mı kaplıydı? Yoksa bu sadece efsanelerin bir parçası mı?

P: Bu öykülerle bağlantılı şekilde, geniş çaplı su baskınları söz konusuydu. Ancak Dünya'nın tümünün suyla kaplandığını söylemek doğru olmaz. Selden etkilenmeyen bölgeler de vardı. Ancak bunlar o dönemde dünyada bilinen yerler değildi.

***

PASKALYA ADASI

D: Güney Amerika açıklarında Paskalya Adası denen, üzerinde bir sürü dev heykel bulunan küçük bir ada var. İnsanlar oranın kökenini hep merak etti.

Phil: Bir açıklama mı istiyorsun? O tektaşlar Atlantis kültüründen gelen ve Atlantis'in çöküşü zamanında göç etmiş olan bir insan ırkı tarafından yaratıldı. Doğuya bakan heykeller, geri dönecek olan o ırkın adaya gelişini beklemeyi sembolize ediyor.

D: Heykelleri o kadar büyük yapmalarının nedeni bu mu?

P: Fiziksel boyutları, bu insanlara ya da varlıklara duydukları saygının göstergesi niteliğinde. İnsan doğasında saygı, sıklıkla boyutla ilişkilendirilir. Buna ilginç bir örnek, görüntüsü beyaz perdeye yansıtılan bir film yıldızının insanlarda anında uyandırdığı hayranlık ve saygıdır. Bu fenomen iki taraflı işler. Saygı duyulanlara devasa boyutlar verilir. Devasa boyutlar verilenlere saygı duyulur.

D: Anlıyorum. Yani abartılı şekilde resmedilirler.

P: Kesinlikle. Ve bu iki taraflı işler. Hayranların çılgınlığı ya da manisi gibi fenomenler böyle ortaya çıkar. Bu, insan ırkının acayip özelliklerinden biridir.

D: Heykellerin bazı özellikleri neden abartılmıştı peki?

P: Bu sanatsal ifadeyle ilgili bir şey. Resimlerde belirli bir özelliği ya da ifadeyi vurgulamak için abartının kullanılması gibi.

D: Heykeller o kadar büyük ki, insanlar nasıl yapılabildiklerini merak ediyor.

P: Piramitlerin inşasında kullanılan teknolojinin aynısı söz konusuydu. Ancak materyal, taş bloklardan daha farklı şekilde biçimlendiriliyordu. Bugün de yapıldığı gibi yontma işlemi için aletlerin de kullanıldığı oldu. Ama bir yerden bir yere taşıma yöntemi aynıydı. Bu yöntem telepatik nitelikteydi ve düşünce enerjisiyle gerçekleştiriliyordu.

Bir zamanlar bu heykellerin tepesinde bulunan şapkaya benzer bloklar o zamandan bu yana yerlerinden düşmüşler. Bu bloklar, heykellerin yapıldığı taştan farklı bir taşla yapılmış gibi görünüyor. "Tepe topuzları" (top knots) denen bu şeylerin ne amaca hizmet ettiklerini merak ediyordum.

P: Bunlar heykellerin tepesine çıkarak heykellerin baktığı düzleme ya da yöne bakan insanların oturmaları için yapılmıştı. Bunun rahiplere

güç ya da içgörü vereceği düşünülüyordu. O nedenle putheykellerle aynı yöne bakıyorlardı.

D: Yani kendi ırklarından olan diğerlerinin yolunu gözleyerek açık denize doğru bakıyorlardı. Bunu mu demek istiyorsun?

P: Böyle yaparak geri dönüşlerini hızlandıracaklarını düşünüyorlardı. Enerjinin geri dönmesi için önce gönderilmesi gerektiğini. Heykeller gözlenecek yola doğru bakıyordu. Ve rahipler de onların tepesine tırmanıp bu taşların ya da tepe topuzlarının üzerinde oturuyor ve varlıkları çekmek için enerjilerini yöneltiyorlardı. Bu çaba çoğu kez başarıyla sonuçlandı. Dünya dışı nitelikteki varlıklar tarafından ziyaret edildiler. Araç denizden geliyordu. Yolun gözlenmesi ve onlara duyulan özlem, varlıklara bir iletişim kurma isteğinin sinyalini veren bir deniz feneri görevi görüyor ve böylece varlıkların gelişi gerçekleşiyordu.

D: Denizden ne tür bir araç geliyordu?

P: Uçan aracın içinde dünya dışı varlıklar vardı. Farklı türde pek çok araç olduğu için buradaki tanım uçan araç.

D: Bir tür tekne olacağını sanmıştım.

P: İnsanların bildiği türden değil çünkü bu araçlar denizde gitmiyor, denizin üzerinde uçuyorlardı.

D: Bu Atlantislilere ne oldu? O adada mı kaldılar?

P: Dünya'nın eksenindeki değişim ve iklim değişikliğinin getirdiği zorluklardan ötürü zamanla başka yerlere dağıldılar. Adadaki halk ya da yerliler yerkürenin farklı bölgelerine dağıldı. Bugünkü yerliler, iklimin geçirdiği değişiklikten sonra şu anki haline gelmesiyle beraber adalara göç eden ve birçok nesil sonra bu tektaşları bulan Hint kökenli kabilelerdi.

D: Tabii bunların ne olduğunu anlamadılar, öyle değil mi?

P: Hayır, taşların kendilerinin tanrılar olduklarını düşündüler.

D: Orada yazıtların bulunduğunu da duymuştum. Günümüz diline çevrilmediler. Bunlar hangi kabileye aitti, ilk gelenlere mi yoksa sonrakilere mi?

P: Bunlar taşları diken insanlar tarafından yaratılmış ya da ifade edilmiş yazılardı. Şu anda elinizde bulunan yazıların bir kısmı yerden havaya yükseltmenin nasıl gerçekleştirileceğini anlatan kılavuzlar niteliğinde. Yazıtlarda bulunan fikirler o kadar soyut ki okunabilseler bile okuyanın işine yaramazlar. Bunun için günümüzde Dünya'da bulunmayan soyut kavramlar ve fikirlerin

tümüne sahip olmak gerekir.

D: Atlantislilerin atalarından orada kalan ve soylarını modern zamanlara kadar devam ettirmek için diğer ırklarla karışanlar oldu mu?

P: Mısırlılar, yanık tenli ırk, fiziksel soy olarak onların en yakın doğrudan akrabası. Yanık tenli insanlar Atlantis kökenli. O dönemde iklim, yaşamı destekleyecek nitelikte olmadığı için hepsi adayı terk etti. Zira Dünya sürekli kıpırdanıp duran huzursuz yaşlı bir kadın gibi. O yüzden insanlar da farklı bölgelere taşınıp duruyorlar.

D: Peki dünya dışı varlıklar adayı terk etmelerine yardımcı oldu mu?

P: Yardıma ihtiyaç yoktu çünkü dalgaların üzerinde tekneyle yol almak o zamanlar uzmanlaşmış oldukları bir sanat ya da ilimdi.

Phil uyandığında rahipleri heykellerin tepesinde bağdaş kurmuş şekilde oturmuş, suyun üzerinden uçarak gelen aracı izlerken görebildiğini söyledi.

***

John bir kez daha ruhsal boyuttaki kütüphanedeydi ve kütüphanenin bekçisi bize hangi konuda yardımcı olabileceğini sordu. Ona kütüphaneye kimlerin gelebileceğiyle ilgili herhangi bir kısıtlama olup olmadığını sordum. Öyle bir şey olmadığını ama düşük enerji düzeyindeki ruhların oraya gelmeyeceğini söyledi. Bilgi edinmekle ilgilenmedikleri için bu boyutun yaydığı enerjinin onları iteceğini belirtti.

D: Dünya'da insanların anlamlandıramadığı birçok gizem var.

J: Bu doğru. Gökyüzünde de birçok gizem var. Diyor ki, "Bilinçli zihin her zaman her şeyi anlayamaz. O bakımdan buna bir tür kısıtlama diyebilirsin. Ama insanlar süper bilinç düzeyindeyken, bilinçliyken zihinlerinin kavrayamadığı şeyleri kavrayabilirler. Yani bir bakıma, kısıtlamalardan bahsedersek, olay böyle işliyor."

D: Yani aksi taktirde insanlara çok karmaşık gelebilir mi demek istiyorsunuz?

J: Evet. "Uygun enerji seviyesinde değilsiniz" diyor. "Kreşe giden üç yaşındaki bir çocuğun eline cebir kitabı vermezsiniz." Diyor ki, "Bunu yapmazsınız. Bizim kütüphanemizin işleyiş şekli de öyle. Üç yaşındaki biri cebirden anlamaz."

D: Ama bazen bana anlayamayacağımı düşündüğüm bilgiler verdikleri oluyor.

J: Bu doğru. Ama bu bilgiler senin büyümeni sağlamak için. Daha çok şeyi kavrayabilmeni sağlamak için.

D: Zihnini açmak için.

J: Ve seni açmak için, evet.

D: İnsanların anlamlandıramadığı bazı Dünya gizemlerine cevap bulmaya çalışıyoruz. Bunun için izleme odasına mı gitmeliyiz?

J: Hangi bilgi hakkında konuşmak istediğinize bağlı.

D: Paskalya Adası'nda dev heykeller bulunuyor. Onlarla ilgili bilgi alabilir miyiz?

J: Diyor ki, "Evet, lütfen izleme odasına buyurun." Buranın bir zamanlar Lemurya kıtasına ait olduğunu söylüyor. Ve Lemurya kıtası battığında geriye kutsal bir dağ tepesi olan burası kalmış. Lemuryalıların bir kabile toplumu olmalarına rağmen fizik kurallarını tezahür ettirebildiklerini söylüyor. Bu heykelleri yapabiliyorlardı. Ve onları katılaştırıp zihinsel güçleri ve düşünceleriyle taşıyabiliyorlardı. Bu farklı kabilelerin şamanları, rahipleri ve liderleri tarafından gerçekleştiriliyordu. "Dünya'da değişim meydana geldiğinde burası geriye kalan yerlerden biriydi" diyor. "Modern bilim insanları bunların yaşını söyleyemez çünkü taşlar ilkel bir döneme ait." Bu taş ya da kaya türünü eşsiz kılan bir şey var. Kelimeyi getiremiyorum. Jeologlar bu taşların yaşını bildiklerini sanıyorlar ama aslında bilmiyorlar. Taşlar bu yüzden gizemini koruyor. Ama bunlar antik Lemurya uygarlığının kalıntıları. Bu taşların yirmi bin yıl öncesine kadar gittiğini söylüyor.

D: Modern bilim insanları bu heykellerin yakınlardaki dağlardan çıkarılan taşlardan oyulduğunu düşünüyor.

J: Kayalar yakınlardaki dağlardan çıkarıldı. Bu doğru. Ama şekillendirilmeleri enerji formlarının odaklanmasıyla gerçekleştirildi. Taşlar, enerjinin yönlendirilmesiyle şekillendirilebilir hale getirildi. Böylece taş aletlerinin bu şekilleri çıkarması kolaylaştı. Taşları şekillendirmek, bir bıçağın tereyağını kesmesi gibi, çok kolay oldu.

D: Taşların heykellerin bulunduğu yerden çok daha uzak bir yerden geldiğini düşünüyorlar. (Evet) Peki nasıl taşındılar?

J: Bu taşlarda telepatik olarak havaya yükseltme yöntemleri kullanılmıştı. O yüzden taşların sürüklendiğini gösteren hiçbir iz yok.

D: Bazıları devrilmiş halde. (Evet) Şu anda gördüklerimizin hepsi tek bir yöne doğru bakıyor. Hepsi suya doğru bakıyor gibi görünüyor. Tabii eğer yerleri değiştirilmediyse.

J: Hayır, değiştirilmedi. O zamanlar güneşin doğduğu yöne doğru baktıklarını söylüyor. Güneş şu ankinden farklı bir konumdan doğuyordu. Ve heykeller onunla hizalanmıştı.

D: Doğan güneşe doğru bakmalarının bir nedeni var mıydı?

J: O zamanki insanlar için ruhsal ve dini deneyimler açısından bunun belirli bir önemi vardı.

D: Heykeller neyi temsil ediyordu? Hepsi birbirine benziyor gibi görünüyor.

J: İnsanoğlunun ruhlarını temsil ediyorlar. Gözetleme kulesinin gardiyanlarını temsil ettikleri de söylenebilir. İnsanlık tarihi boyunca bunun izlerine rastlanır. Bunlar antik Lemuryalılarda farklı klanların koruyucu ruhlarının tezahürleridir. Antik Lemurya'da 136 farklı klan vardı. Ve heykeller bu klanlar, atalar arasındaki farklı grupları temsil ediyor denebilir. Sizin gözünüzde ilkel bir halk olabilirler ama büyük ruhsal yeteneklere sahiplerdi.

D: Gelişmiş psişik yeteneklere de sahiplermiş gibi görünüyor.

J: Evet, liderleri gelişmiş psişik güçlere sahipti.

D: Heykeller abartılı fiziksel özelliklere sahip. Bunun bir nedeni var mıydı?

J: Evet, belirli bir nedeni vardı. O dönemde insanların görünüşü öyleydi. İnsanoğlu, evrim süreci içerisinde, daha rafine bir hale geldi. Aslına bakarsanız Kova Çağı'nın çiçek açmaya başlayacağı altın çağa geçildiğinde, daha da rafine hale gelmesi için insanoğlunun önünde bir adım daha olacak. O zaman daha da rafine hale gelecek.

D: Bu heykellerin başlarında bizim "tepe topuzu" dediğimiz ve sonradan yere düşen taşlar da vardı. Bunlar farklı bir kaya türünden yapılmışlardı.

J: Evet. Bu ruhsal bir bağı temsil ediyor. Saçlarını böyle topluyorlardı. Bazen topuzlarından çekilerek maddesel evrenden çıkarıldıklarını söylüyorlardı. (Kahkaha) Bu özenilmiş saç süslerine sahip olmalarının nedeni buydu.

D: Bunlar gövdelerde kullanılan kayadan farklı bir kaya türünden yapılmış.

J: Evet, tıpkı şu anda sizin de hayatınızda saçların farklı renkte olması

gibi. İnsanların bedenlerinden çekilip çıkarılmalarına yardımcı olacağını düşündükleri farklı saç şekilleri vardı. Ruhsal varlığın, kendi ruhları değil evrenin ruhunun, astral boyuta gitmelerini sağlayacağına inanıyorlardı. Ve bunun yolu saçlarından çekilip çıkarılmalarıydı. Ama sizin zamanınıza göre bunlar çok eskide kaldı.

D: Bu yüzden bilim insanları için bunları kavramak bu kadar güç. Onlar heykellerin daha yakın dönemden bir halk tarafından yapıldığını düşünüyor.

J: Bunlar Lemuryalılardan kalma.

D: Bu adaya başkaları da geldi mi peki?

J: Ah, evet. Bu adaya bir sürü insan geldi. Taşların bazılarına saygı göstermediler. Birbirlerini yediler. En düşük düzeydeki hayvanlar gibiydiler.

D: Ama onlar bu adadaki orijinal halk değildi.

J: Hayır, bu adanın orijinal halkı değillerdi. Aslına bakarsanız bu istilacı kabile geldiği zaman adada Lemurya uygarlığından kalan insanlar hâlâ vardı. Ve bu acımasız, savaşçı halk tarafından yendiler.

D: Orijinal soydan hayatta kalan oldu mu?

J: Hiçbiri hayatta kalmadı. İstilacı kabile tarafından yok edildiler. Çünkü Paskalya Adası'nı çevreleyen sular hayvanlarla dolup taşıyordu ama adanın üzerindeki bölgenin koşulları hayatı desteklemiyordu. Ve bu savaşçı kabile gerçekten de bu insanları yakalayıp yedi.

D: O zaman bu savaşçı kabile şu anda o bölgede yaşayan insanların ataları.

J: Evet. Ada halkı, bu savaşçı kabilenin torunları. Lemuryalılar modern insana göre ruhsal ve fiziksel açıdan çok gelişmiş bir halktı ama ilkel bir yaşam sürüyorlardı. Demek istediğim, bizim sahip olduğumuz icatlara sahip değillerdi. Şehre benzer yerleri vardı ama kolayca değiştirilebilen materyallerden inşa edilmişlerdi. Palmiye lifleri ve doğal bitki örtüsü gibi şeylerden.

D: Bilim insanları bu halka ait olduğunu düşündükleri yazıların kalıntılarını da buldu ama bunların ne kadar eski olduklarını bilmiyorlar.

J: Bunların kökeni antik Lemuryalılara dayanıyor. Onların torunları tarafından sonraki nesillere taşındılar. Ama sonunda bu soy, bu vahşi kabile tarafından yok edildi. Vahşi kabile onların yemeye çok uygun olduklarını düşündü. Onlara hayvan gözüyle baktılar ama aslında bu

insanlar eski gelenekleri taşıyorlardı. Aralarındaki bazı kahinler daha önceki zamanlara dair yazılar bile yazdı. Ve Lemurya'yı yıkan Dünya'nın değişimlerini.

D: O halde yazıları muhafaza etiler ama ne anlama geldiklerini bilmiyorlardı. Bu doğru mu?

J: Lemuryalıların torunları ne anlama geldiklerini biliyordu.

D: Ama diğer halk...

J: Ah, hayır, onlar hayvandı. Savaşçıydılar. Fetihçi halkın şamanları mekândaki ruhları hissedip yazıların bazılarını yorumlamış olabilir. Ama onlar... Bunun hakkında konuşmak istemiyorum. Çok savaşçılar, çok acımasızlar ve gerçekten çok... Buradan gitmek istiyorum. Bana gösterdiği şeyler... Gerçekten korkunç insanlardı. İnsanların kalplerini kesip çıkarıyorlardı. Ah, korkunç bir şey bu.

John uyandığında bu insanların Lemuryalıları kovaladığını gördüğünü söyledi. İçlerinden birinin bir adamın göğsünü kesip açtığını ve kalbini çıkardığını anlattı. Adam kalp hâlâ atarken onu yemeye başlamıştı. Gördüğü şeylerin onu bu kadar tiksindirmesine şaşmamalı.

D: Tamam. Seni rahatsız eden bir şeye bakmak zorunda kalmanı istemiyorum.

J: Bekçi "İlerle," diyor.

D: Evet, konuyu değiştir. Ekranı değiştirelim. Başka bir şey göstersin. Buna bakmak zorunda değiliz.

***

AHİT SANDIĞI[11]*

D: İncil'de Ahit Sandığı hakkında çok şey yazılı ve bu sandıkla ilgili büyük bir gizem söz konusu.

Phil: Evet, bu alana aşinayız. Bunu yüksek boyutlardan gelen mesajları alan ve onları fiziksel boyut düzeyiyle uyumlu hale dönüştüren bir alıcı, bir radyo alıcısı olarak görmenizi istiyoruz. Ki bu insanlar için bilgiye mümkün olan en doğru şekilde kanallık edilebilsin. Çünkü o zamanlar bu bilginin aktarılabileceği bir insan farkındalığı ya da bilinci yoktu.

D: İnsanlara bu yolla konuştuklarını mı söylemek istiyorsunuz?

P: Bu doğru. Bu konuşulan bir mesajdı.

D: Böyle bir sandığı yapmak için gereken planlar nereden geldi?

P: Bu bir armağandı. Bilgileri muhafaza edecek bu sandığın yapılması için planlar verildi. Kabilenin zanaatkârları ve ustaları yeteneklerini bu muhafazayı, bu kabı yapmak için kullandı. Ancak alıcının kendisi, o sırada gezegensel evrime yardımcı olan varlıklar tarafından yapılmıştı. Tamamlanan muhafazanın ya da kabın insanlar tarafından görülmeden aktive edilebilmesi için nereye yerleştirilmesi gerektiğiyle ilgili talimat verildi. Bu karanlıkta, gizlice yürütülen bir görevdi. İnsanlara bu Ahit Sandığı'nı nereye yerleştirecekleriyle ilgili talimat verildi ve ardından bu sandık, içindeki alıcıyla aktive edildi. Sandık kozmik güçten enerjiyi kendine çekiyordu ki bu enerji bugün de gezegenin etrafında bu şekilde kullanılmaya hazır olarak bulunuyor. Şu anda bu sandığın ya da alıcının nerede olduğunu bilmek istiyorsun. Ve şu anda bulunduğu yeri açıklamak uygun olmaz. Ancak emin ellerde olduğunu söyleyebiliriz.

D: Hâlâ Dünya'da mı?

P: Şu anda bir konum vermeyeceğiz.

D: İncilimizde yazdığına göre, sandık tehlikeli hale gelmişti.

P: Bu doğru değil. Kötüye kullanılır hale gelmişti. Ama kendisi, eylemsizdi ve bir çim sürgününden daha tehlikeli değildi. Ancak politik amaçlarla, ya da bunun için uygun tanımlama neyse, kullanılması amacına ters düşüyordu.

D: İncil'de ona dokundukları zaman insanların öldüğü yazıyor. İçinde bir tür güç mü vardı?

P: Bu ürünün içinde işlem gören bir enerji vardı ki bu enerjiye fazla maruz kalmak kişinin bayılmasına ya da ölmesine neden olabilirdi. Dokunmanın sonucunun ölüm olacağı yönündeki bu ısrar insanların sandığı açmalarını ve içindekileri keşfetmelerini önlemek içindi. Ve ayrıca bu aygıtın etrafında koruyucu bir aura yaratmak içindi ki ona korku ve saygıyla yaklaşılsın.

Kaydın bu kısmında ses bozuluyor ve dikte etmesi imkânsız hale geliyordu. Yoğun, yüksek bir statik gürültü Phil'in sesini tamamen yok ediyordu. Benim sorularımı zar zor duyabiliyordunuz ama Phil'in verdiği cevaplar hiç duyulmuyordu. Sandıkla ilgili sorduğum soruların devamı ve Bermuda Şeytan Üçgeni'yle ilgili sorularımın başı tamamen bloke

olmuştu. Bu kısmı deşifre etmenin bir yolu varsa bu eksik kısmı da kullanmayı çok isterim. Belki şu anda bilgisayarlarla statiği sesten ayırmak mümkündür. Kasetin bu tarafının sonlarına doğru ses aniden geri geliyordu. Kaseti çevirdiğimde diğer tarafının da normal olduğunu gördüm. Bu garip bir deneyimdi çünkü Phil'in kendi kayıt cihazı da yatağın diğer tarafında bulunuyordu ve onunki de dikte edilemeyecek durumdaydı. Kasette bir sorun olsaydı kasetin iki tarafı da etkilenirdi diye düşünüyorum. Ayrıca mikrofonda bir sorun olduysa neden kaseti çevirdiğimde aynı sorun devam etmedi?

Bir elektronik uzmanı kayıt cihazını televizyonun ya da elektronik dalgalar yayan bir kaynağın üzerine yerleştirdiysem böyle bir sorunun olabileceğini söyledi. Ama kayıt cihazı yatağın yanındaki küçük masada duruyordu ve yakınlarında bir radyo bile bulunmuyordu. Bu, sesin neden aniden geri geldiğini açıklamıyordu. Sorun bir elektronik sinyalden kaynaklanıyor olsaydı sanırım kasetin iki tarafı da bundan etkilenirdi.

Bu başka deneklerde de başıma gelmişti. Adeta bir dış kaynaktan gelen enerjiden etkileniyormuş gibi, kayıt cihazımın başına garip şeylerin geldiği olmuştu. (Statik, sesin alçalıp yükselmesi, hızlanması ve yavaşlaması, üst üste iki sesin binmesi vb. gibi.)

Kasetin karman çorman bir halde olmasından ötürü söylenenlerin üzerinden özet geçmeye çalışacaktım ki bu genellikle imkânsız olur. Ertesi hafta Phil ile seansa başladığımızda bana neler olduğunu açıklamalarını istedim.

D: En son buraya geldiğimizde Ahit Sandığı ve Bermuda Şeytan Üçgeni ile ilgili çok ilginç bilgiler almıştık. Ama nedense bunlar kasete kaydolmamış. Bunun nedenini biliyor musunuz?

P: Verilen bilgi, kelimelerin tarif ettiği enerji vorteksine benzer bir enerjiyi beraberinde getirdi. Ve içinde bulunduğumuz bu alanda anlatılana benzer bir vortekse neden oldu. Bu sözü edilen gücün bir göstergesi. Zira şu anda gezegende bulunan bu enerjiler öyle bir yapıda ki sadece onlar hakkında düşünmek bile o düşünceyi fizikselde yaratıyor. Yeni bir farkındalık çağına girdiğimiz bu dönemde gezegende bulunan enerjilerin doğası böyle.

D: Dünya gezegeninden mi yoksa sizin konuşmakta olduğunuz gezegenden mi bahsediyorsunuz? (Üç Kuleli Gezegen)

P: Buradaki bu fiziksel gezegenden, Dünya gezegeninden. Şu anda bu gezegendeki enerjilerin doğası nedeniyle düşünce gerçeğe

dönüşüyor. Ve bu yüzden bu durum, bu enerjilerin ne kadar dikkatle ele alınması gerektiğini gösteriyor. Çünkü bunlar çok yaratıcı nitelikte enerjiler.

D: Kayıt cihazının sorunsuz çalıştığını biliyordum.

P: Bu doğru. Kayıt cihazı aldığı şeye sadık kalarak ses çıkarıyordu. Ve gördüğün gibi kayıt cihazın, insan duyularınızla algılayabileceğinizin üzerinde ve ötesinde bir farkındalığa sahip. Bu planda üretilen makine ve ekipman da farkındalığını yükseltiyor. Enerji düzeyleri doğal olarak yükseliyor çünkü onlar da bu Dünya'dan ve bu Dünya'nın bir parçası ve bundan böyle bu Dünya'daki her şey de bu enerjilere yükseltilecek.

Tekrar denemek ve aynı soruları sormak istediğimi söyledim. Çünkü bu bilgileri kullanmak istiyordum ama bunu yapacaksam net bir ses kaydına sahip olmadığım için hafızama güvenmek zorunda kalacaktım.

P: İstersen tekrar sorabilirsin. Sormaktan zarar gelmez.

D: Enerjinin ses kaydına yine müdahale etmemesi için yapabileceğimiz bir şey var mı?

P: Kanallık için istenen enerjileri daha net bir şekilde odaklamaya çalışacağız ve böylece bu taşıtın (Phil'in) kanallık ettiği enerjilerin sınırlandırılmaları konusunda yardımcı olacağız. Ancak yine de bu durum nüksedebilir çünkü bu enerjilerin kanalize edilmesinde en büyük rol bu taşıta ait. O nedenle bu geniş spektrumlu enerjilerin farkında olmayı ve içinden geçip dışarı çıkanları sınırlamayı öğrenmek zorunda. Bu zararlı bir enerji değil. Bu sadece akan bir enerji ve kendini kayıt cihazında tezahür ettiriyor. Bunun fiziksel açıdan bir zararı dokunmaz.

D: Tek sorun makinenin bunu algılaması.

Ardından, bu sefer kayıtta bir sıkıntı olmayacağını umarak, Bermuda Şeytan Üçgeni ile ilgili sorularımı tekrarlamaya başladım. Bu kaseti deşifre ettiğimde her şeyin yolunda olduğunu gördüm. Phil ile çalıştığımız yıllar boyunca arada sırada kayıt cihazına garip şeyler olduğu olmuştu ama bu kadarını hiç yaşamamıştık.

***

1980’lerden 1990’lara kadar geçen süre zarfında fırsat buldukça başka deneklere de aynı soruları sormaya devam ettim.

D: Ahit Sandığı’nın tehlikeli olduğuna dair hikâyeler var. Bu doğru muydu?

Brenda: Tabii ki doğruydu! O bir enerji aygıtıydı.

D: Dokunduklarında insanlara zarar verdiği ya da...

B: Onu nasıl kullanacaklarını bilmiyorlarsa ve doğru şekilde yalıtım kullanmıyorlarsa, evet, zarar görebilirlerdi.

D: Ahit Sandığı’na ne olduğunu biliyor musun?

B: Birkaç yüzyıl boyunca durdu. Ona ne olduğunu söylemek zor çünkü en son, kaybolmadan önce, ortada birden fazla Ahit Sandığı vardı. Bunlardan biri yanlışlıkla bir vadiye düşürülmüştü. Onu çerçeve gibi bir şeyin üzerinde taşıyorlardı ve derin bir vadinin üzerinde dar bir köprüden geçiyorlardı. Adamlardan biri tökezledi ve sandık vadinin dibini boyladı.

D: Bu vahşi topraklarda dolaştıkları sırada mı oldu?

B: Daha sonra. Başka bir tanesi birkaç yüzyıl boyunca bir tapınakta muhafaza edildi. Ve ülkeye işgalciler geldiği için onu saklamaları gerekti. Bir üçüncüsü hâlâ mevcut ama gizleniyor ve sadece küçük bir grubun ondan haberi var.

D: Birden fazla olduklarını bilmiyordum. (Kesinlikle öyle.) Hepsi aynı anda mı vardı yoksa biri vadiye düştükten sonra bir tane daha mı yaptılar?

B: Orijinali yaptılar ve sonraki yüzyıllarda diğerlerini yaptılar. Hâlâ var olan bir tane var. Vadinin dibindeki artık bir buzulun parçası. Bazen buz saydamlaştığı zaman insanlar onu görebiliyor. Ve gizlenmiş olan da bir mağaraya kapatılmış durumda ve keşfedilip keşfedilmeyeceğini göremiyorum. Var olan üçüncüsü şahsi bir banka kasasında.

D: Hangi ülkede olduğunu biliyor musun?

B: Söylemesi zor. İleri teknolojiye sahip batı ülkelerinden birinde.

D: Biri kasada bulunan sandığa denk gelecek olsa onun ne olduğunu bilir mi?

B: Banka kasasında durana kimse denk gelemez çünkü o şahsi bir banka kasası. Çok zengin birinin özel mülkü.

***

BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ

D: Uçakların ve gemilerin Bermuda Şeytan Üçgeni bölgesinde kaybolmalarının nedenini açıklayabilir misin?

Phil: Bu konuda çok spekülasyon yapıldı ki hepsi yalan yanlış açıklamalar. Bu bölge bir enerji vorteksi; şu anda gezegende bulunan enerjilerden oluşan geniş ve çok güçlü, yaratıcı bir vorteks. Bu dengesiz hareketler kısmen okyanusun dibinde bulunan, aktif olmayan ama tamamen uykuda da olmayan makinelerden kaynaklanıyor. Bu gezegen boyunca akan geniş enerji akıntılarında, bu makinelerde kalan gücün enerjiyi odaklamasına yetecek kadar enerji var ki bu da, deyim yerindeyse, kaybolmalara neden oluyor. Bu kaybolmalar bir kapıdan başka bir gerçekliğe geçiş yapılmasından ibaret. Fiziksel anlamda kaybolmuş değiller, zira hâlâ buradalar, ama sadece başka bir yerdeler. Doğal bir ölümle öldüklerine inanılıyor ama sadece başka bir gerçeklikte, başka bir varoluş planında, başka bir zaman dilimindeler. Bu bir bükülme ya da geçit; böyle de ifade edilebilir. Bu insanlar geçiş yaptıkları zaman; psikolojik, zihinsel ve duygusal yönden gördükleri zarar dışında bir zarar görmüyor. Fiziksel enerji düzeyleri bu geçitten geçmeleriyle yükselmiştir. Birçokları çok telepatik ve durugörü yeteneğine sahip hale geldiklerini görebilir. Zira birçokları kendilerini süper insan mekanizmalarının gayet normal karşılandığı bir gerçeklikte buldu. Tezahür ettirdikleri gerçeklikler öyle gerçeklikler ki, birlikte oldukları kişilere uyum sağlıyorlar. Zihinler böyle şeylerin mümkün olabileceğine inanmaya niyetli olsaydı, buradaki gerçeklik de hayli farklı olabilirdi. O zaman kişi bunların mümkün olduğu düşüncesini düşündüğü anda, düşünce gerçeğe dönüşürdü. Bu sadece neyin gerçek olup neyin gerçek olmadığına inandığınızla ilgili. Ve neyin gerçek olup neyin gerçek olmadığını belirleyen de bu.

D: Bu olaylar yaşanmadan önce uçakların göstergelerinin kontrolden çıktığı rapor ediliyor.

P: Bu doğru. Manyetik akımda bir sıkıntı meydana geliyor. Bu fenomenin belirtisi bu. Bu akım Dünya'nın manyetik alanındaki bükülmelerin ve şu anda insanoğlunun bilmediği başka enerjilerin bir sonucu. Göstergeler bu alanlar normal hallerindeyken çalışıyor.

Ancak normal hallerinde olmadıkları durumlarda aletler tasarlandıkları şekilde çalışmıyor. Çünkü çalıştıkları alan düzgün şekilde işlev göstermiyor da denebilir.

D: Ayrıca ufkun garip göründüğünü ve bazen üzerinde uçtukları şeylerin farklı göründüğünü söylüyorlar.

P: Pek çok şeyin garip görüneceği aşikar çünkü farkındalık yükseliyor. Sadece fiziksel farkındalık açısından değil, içsel düzlemdeki farkındalık açısından da... O nedenle bu gerçeklikte çoğunlukla üzeri örtülü kalan ve görünmeyen şeyler, farkındalık yükseldikçe ve içsel düzlemler aldıkları bilgiyi özümseyerek bilinçli beni bu farkındalıkla beslemeye başladıkça, daha görünür hale geliyor.

D*: Bu bükülme orada hep var mı? Birçok insan uçakla ya da teknelerle o bölgeden sorun yaşamadan geçebiliyor.*

P: Her zaman orada değil, bu doğru. Değişiyor, değişken.

D: Bu insanlar o geçitten geçtiklerinde bir yere varıyor mu?

P: Bu doğru. Zira orada da buradaki gibi fiziksel kütle var. Hâlâ Dünya'da oluyorlar. Ancak başka bir gerçeklikte, başka bir zamanda oluyorlar diye de benzetme yapılabilir. Deyim yerindeyse fırtınanın göbeğinden geçiyor ve kendilerini daha önce hiç gitmedikleri bir yerde buluyorlar. Kendilerini Dünya'da başka bir zamanda buluyorlar.

D: Bu insanların geçmişe mi yoksa geleceğe mi gittiklerini bilme şansın var mı?

P: Aslında aralarında pek bir fark yok zira, açık konuşmak gerekirse, geçmiş ya da gelecek yok. Bu sadece kavrayabildiği olayları algılayabilmek için insanoğlunun yarattığı bir kavram. Geçmişe ya da geleceğe geçiş yaptıklarını söylemek doğru olmaz. Onlar sadece "başka bir zamanda".

D: Bir uçak geçmişe iniş yapsa, o zamanın insanları için bu bayağı şaşırtıcı bir şey olur diye düşünmüştüm. Öyleyse bu insanlar bir yere iniş yaptı ya da gemiler bir yerde kıyıya yanaştı ama farklı bir zamanda.

P: Farklı bir düzlemde demek belki daha doğru olur.

D: Ama böyle bir şeyi beklemediklerine göre bu insanlar için bu durum hayli korkutucu olmalı.

P: Olayların böyle gelişmesinden etkilendiklerine şüphe yok. Ancak, bizim algılayabildiğimiz kadarıyla, çoğu kolayca adapte oldu ve geçmişe dönmek diyebileceğimiz bir şey için istek duymuyorlar.

Çünkü birçoğu İsa bilincinin hakim olduğu geleceğinize bodoslama daldı. Bu, bu tarafta da olduğu gibi, çok bilinen ve gözlemlenen bir fenomen. Burada birileri öylece kaybolur, orada birileri öylece belirir. Bu her iki taraf için de gizemli bir olay. Onlar da bu insanların kim olduklarını ve neden oraya gelip durduklarını merak ediyor. Ve bu insanların hikâyeleri onlara bir hayli fantastik geliyor.

D: Gelecekteki insanlar için bu insanların birden belirmeleri şaşırtıcı olsa gerek.

P: Geleceğin bakış açısından pek de sürpriz sayılmaz. Çünkü gelecek, geçmişte nelerin yaşandığını zaten biliyor. Bu sadece birinin daha geçitten geçtiğinin fark edilmesiyle ilgili. Ve ardından onları karşılayıp yeni gerçekliklerine alışmaları ve uyum sağlamaları için onlara yardım etmekle ilgili.

D: O halde kaybolan insanlar hâlâ yaşıyor olabilir ya da o zamanda yaşlanmış olabilirler.

P: Bu doğru.

D: Geri dönmelerinin bir yolu var mı?

P: Şu zamanda bu pek mümkün görünmüyor çünkü geçit biraz eğrilmiş ve kontrolsüz halde. Deyim yerindeyse, rüzgara kapılmış gidiyor. Kişinin doğru zamanda doğru yerde olması ve geçidin doğru şekilde açılacağını umması gerekiyor. Bu, şu anda bu gezegende mevcut olmayan bir bilgiyi gerektiriyor. Bunu yapabilecek olsalardı bile muhtemelen istemezlerdi. Çünkü şu anda içinde bulundukları farkındalık, bu gerçekliğin çok çocuksu görünmesine neden oluyor. Çünkü onlar bizim şu anda içinde bulunduğumuz düzlemin çok daha ötesine yükselmiş durumdalar.

D: Bu insanlar bunun için seçilmiş miydi yoksa deyim yerindeyse bu geçide denk mi geldiler?

P: Büyük kozmik planda, işleyen evrensel saatte, olan her şeyin bir nedeni vardır. Ve bu nedenle bu olayların çok geçerli bir nedene dayalı oldukları söylenebilir. Ancak planlanmış olduklarını söylemek doğru olmaz. Çünkü hayatta planlanmayan pek çok şey olur ama o an için çok uygundurlar da. Bu sadece o anda o an için en uygun olan şeylerin gerçekleşmesiyle ilgilidir. O yüzden de bu insanların başına bunun gelmesi çok uygun olmuştur. Örnek vermek gerekirse, bu insanların bazıları için ilerlemeleri en uygunu olmuş olabilir. Belki bir sonraki farkındalık düzlemine bu kadar hızlı bir şekilde geçmeye hazırlardı. Buna karşılık bizim bu fiziksel

enkarnasyonu tamamlamamız ve sonra yeniden doğmamız ve onların kendilerini içinde buldukları ortamda yetişmemiz gerekiyor olabilir. Bu insanların, muhtemelen, böyle bir şeye ihtiyacı yoktu. Kendi içsel düzlemlerinde farkındalık ve eğitimleri açısından böyle bir şeyin olmasına hazırlardı. Dolayısıyla kendilerini olmaları gereken yerde buldular.

D: Bu bölgeye gidenler için böyle bir şeyin gerçekleşebileceğinin göstergesi olacak bir işaret var mıdır?

P: Kişinin içsel katmanlarında ona rehberlik eden farkındalık vardır. Kişi kendini böyle bir durumun içinde bulduğunda, içsel katmanlarda kendisine uyarıda bulunulmadığı söylenemez.

D: Yani kendi zihinlerinde beliren bir uyarıdan mı bahsediyorsunuz?

P: Bu doğru. Kişinin kendi bilgeliğiyle uyumlu olması ve kendini tanıması için, tüm yaşam formları için de uygun olacağı gibi, kendisini dinlemesi gerekir.

D: Öyleyse böyle bir şeyin olacağını anlamanın fiziksel bir yolu yok. Böyle bir durumda yanlış zamanda yanlış yerde oluyorlar, o kadar.

P: Tamamen öyle sayılmaz çünkü daha önce de söylendiği gibi, uyarı yapılmıştır. Ancak uyarı dikkate alınmamıştır.

D: Ama pilotların kaybolan uçakları aramak için o bölgeye gönderildikleri bir vaka var. Bu durumda onların başka bir seçeneği yoktu. Gitmek ve uçakları aramak zorundaydılar.

P: Biz kendi kaderimizi kendimiz yaratırız. Bu nedenle de bu bireylerin kaybolacakları koşulları kendilerinin yarattığını söylemek doğru olur. Tıpkı çoğu insanın kendi ölümünü seçmesi gibi. Çünkü herkes kendi ölümünü kendi seçer.

Bu fikir *Ölümün Ötesi (Between Death and Life)* adlı kitabımda kapsamlı olarak işlenmiştir.

D: Dünya'nın yüzeyinde bu bükülmelerden ya da elektromanyetik alanlardan çok var mı?

P: Sayısal olarak, hayır. Bu münferit bir olay.

D: Biraz önce okyanusun dibinde kısmen işler durumda bulunan ve bu olayların yaşanmasının nedenlerinden biri olan makinelerden bahsetmiştiniz.

P: Bu doğru. Bir aynayı, bir zamanlar kocaman olan ama artık kırılmış olan bir aynayı gözünüzde canlandırabilirsiniz. Ve bu devasa

aynanın bir parçası artık bir ipin ucunda sallanıyor. Rüzgar ve su akıntıları bu aynayla oynadıkça ayna tepede ışıldayan güneşi arada sırada yakalıyor ve ışığı bir anlığına, havanın ve suyun içinden, net ve parlak bir şekilde yansıtıyor. Hangi benzetmeyi tercih ederseniz öyle hayal edin. Ama bunun rastgele bir olay olduğunu ve insanın kontrol edebileceği bir şey olmadığını anlayabilirsiniz. Aynı şekilde bu enerji akıntıları da bir zamanlar çok heybetli olan bir toplumun kalıntılarıyla hareket edip oynuyor, ve bu olayların yaşanmasına neden oluyor.

D: Bu ayna gerçek mi yoksa bir benzetme mi?

P: Bu bir benzetme. Zira aynanın kendisi aslen kristal.

D: Okyanusun dibine nasıl gitti peki?

P: Aslen okyanusun dibinde değildi. Bu Atlantis dönemindeydi. O muazzam kıtanın makinelerinden bazıları... Yıkım sırasında sulara gömülmüştü ve şimdi hayli rahat ve güvenli bir şekilde denizin derinliklerinde yatıyorlar.

D: Bir tür binanın içinde mi bulunuyor?

P: Aslen dikildiği yer olan bir platoda. Kara kütlesinin tümü battı ve bu uygarlığın yarattığı her şeyi de beraberinde götürdü.

D: Kristalin neye benzediğini biraz daha açıklayabilir misiniz?

P: Açıklamanın gereği yok çünkü bunu denemek anlamsız olurdu. İnsanın görsel olarak ne göreceğiyle ilgili tatmin edici açıklamalar sunmak mümkün olmaz. Bu şu anda insan kavrayışını aşıyor.

D: Ben piramit şeklinde bir kristal hayal ediyorum. Bu doğru mu değil mi bilmiyorum.

P: O halde sana bu benzetmeyi kullanmaya çalışarak zihin gözünde canlandırmanı ve algının hayli doğru olacağını söyleyebiliriz. Bunu yargılamayacağız çünkü bu senin gerçekliğin ve gerçekliğin öyleyse, öyle olsun. Çünkü yine bu da insanın dilediği şekilde var olan nitelikteki enerjilerden. Ve bu nedenle de sen nasıl dilersen öyle olsun.

D: Ama ondan sanki kırılmış gibi bahsettiniz. Bu doğru mu, yani derinlerdeki o kristal ya da her neyse, kırılmış halde mi?

P: Parçalanmış halde, evet. Bu doğru.

D: Bu nasıl oldu?

P: Bu kristali uyumsuzluk yaratacak şekilde kullanmaya can atanları engellemek için bunun kasıtlı olarak yapıldığını söylemek en iyisi olur. Çünkü bu muazzam güç kaynağına sahip olmayı her şeyden

çok isteyenler vardı. Ve yıkıcı yönde kullanılmasını önlemek için bu kristali parçalamak gerektiği görülmüştü.

D: Yani ona mahsus zarar verdiler.

P: Bu doğru.

D: Bu Atlantis'in batışına yakın mı oldu yoksa daha önce mi?

P: Aynı anda.

D: Peki Atlantis'in batmasına kristalin yok edilmesi mi neden oldu?

P: Kristalin uyumsuz bir şekilde kullanılmasıyla hızlanan eşzamanlı olaylar söz konusuydu. Kristalin, enerjilerin zararlı yönde kullanılmasına neden olacak şekilde kullanılmasıyla. Ve bunlar bir ölçüde kıtanın batmasına neden oldu. O nedenle kristalle Atlantis'in batması kısmen ilintili. Ancak burada basit bir sebep ve sonuç durumu söz konusu değil. Bunlar birbirlerinden ayrı olaylardı ama yine de bir ölçüde ilintiliydiler.

D: Ona zarar veren insanlar bunun böyle bir felakete yol açacağından habersiz miydi?

P: Açgözlülükleri ve hırsları bu insanların gözünü kör etmişti ve akılsızlıklarının nelere neden olabileceğinden haberleri yoktu. O yüzden enerjileri bu yönde kullanmaya devam ettiler ve bunun bedelini ödediler.

D: Belki cehaletten bunların olacağını bilememiş olabilirler diye düşünmüştüm.

P: Tamamen cehalet içinde oldukları söylenemez çünkü bu enerjilerin bu şekilde kullanılmaması gerektiğine dair onları ısrarla uyaranlar olmuştu. Onların kristalleri kullanış şekilleri ve ellerinde tuttukları güçten ötürü farkındalığın azalmasıyla beraber, bütün yaşamlarını enerjilerin insanların aydınlanması için kullanılmasına adayanlar da oldu. Ancak cehalet kısa süre içinde aydınlanmayı gölgede bıraktı ve uyumsuzluk uyumun önüne geçti.

D: Parçalar okyanusun derinliklerinde mi?

P: Bu doğru.

D: Sizce bir gün birileri onları bulabilir mi?

P: Büyük değişim sırasında bu kara yeniden yüzeye çıkacak. Ve tapınakta gelecek nesiller için saklanan bilgi tekrar keşfedilecek ve uygulanacak. Zira bu karanın sulara gömüleceği ve erişilmez olacağı önceden görülmüştü. O yüzden bu bilgi, ona ulaşacak olan gelecek nesiller için saklanmıştı. Bu nedenle bu bilgi erdemli olanlara, hazır olanlara ve onu kullanabilecek olanlara verilecek.

D: Onu bulan bilim insanları, ya da onu bulan kim olursa onlar, bunun ne olduğunu anlayabilecek mi?

P: Öyle umarız. Ancak buna o zaman karar verilecek.

D: Bilgi kitap formunda mı? Ya da nasıl saklanıyor?

P: Taşa yazılı. Deşifre edilmesi gerekecek çünkü onu saklayan insanların dilinde yazılmış durumda. O yüzden bir dilden diğerine çevrilmesi gerekecek. Ancak bu üstesinden gelinemeyecek bir iş değil çünkü bunun nasıl yapılacağıyla ilgili farkındalık büyük ölçüde sezgisel olacak. Şu anda işlerin basit mantıksal düzeyde yapılış şekline kıyasla, zihinsel düzeyde çok fazla çalışmanın ve işlemden geçirmenin yapılması gerekecek.

D: Tapınak hâlâ yerinde duruyor mu yoksa sadece kalıntıları mı var?

P: Binlerce yıldır okyanusta kilometrelerce derinlikte kaldığı için doğal olarak çok iyi durumda olmayacaktır. Ancak bilgiyi korumuş olacaktır. Şu an için bu doğru bir değerlendirme olur.

D: Ama karanın yükselmesine kadar keşfedilmeyecek, öyle mi?

P: Bu doğru. Ve bu doğru zamanda, onu bulanların en yüksek erdemlilik düzeyinden olacağı ve bu bilgiyi uygun şekilde kullanacağı zamanda gerçekleşecek. Bu bilgi, uygun zaman gelene kadar verilmeyecek.

D: Bu bilgi Atlantis'e ne olduğunu da içeriyor mu?

P: İçeriyor. Tarihi ve bu uygarlığın binlerce yıllık hikâyesini gün be gün içeriyor. Ve sosyal çöküşe ve fiziksel batışa giden son günlerin bir özetini. Bilgiyi bulanlar bu hikâye sayesinde uygarlığa ne olduğunu anlayacak.

D: Bu kristal Atlantis döneminde çalışır haldeyken, onu ne için kullanılıyorlardı?

P: Bu kristal enerjinin ana kaynağıydı. O zamanlar pek çok enerji kanalize edilebiliyordu. Bazı enerjiler uygulanış şekillerine bağlı olarak birden fazla amaç için kullanılabiliyordu. Şifa enerjisi, havaya yükseltme enerjisi, aydınlatma, ısıtma, motivasyon enerjileri vardı. Pek çok türde enerji mevcuttu. Şu anda da olduğu gibi çünkü bu enerjiler gezegene geri dönüyor.

D: Öyleyse kristalin kırık olması bir şekilde bu zaman bükülmesini yaratıyor.

P: Bu sadece enerjilerin gelişigüzel yansıtılması ya da aktarılması. O zamanlarda yaşayan pek çok kişinin şu anda enkarne olduklarını söylemek isteriz.

D: Bir sürü gizem söz konusu ve biz de bunlara yanıt arıyoruz.

P: İnsanlar çoğunlukla soru soruyor ama cevapları duymayı reddediyor. Çoğu soruları soruyor ama cevaplara inanmıyor ve o yüzden duymak istedikleri cevapları veren biri çıkana kadar soru sormaya devam ediyor.

***

LOCK NESS CANAVARI

D: Dünyada insanların ilgisini çeken gizemlerden biri de İskoçya'daki Loch Ness Canavarı. Bununla ilgili bilgi verebilir misin?

Brenda: Yanıtı biraz karmaşık. Kafamda düzene sokmaya çalışıyorum. Dünya yüzeyinde buna benzer birkaç yaratık var. Genellikle derin, tatlı su göllerinde yaşıyorlar. Sibirya'da en derin göl olarak değerlendirilen bir gölde buna benzer bir tane var. Bu yaratıklar derinlerde yaşıyor ve aslında yüzeye çıkmaları için bir neden yok.

D: Bu yaratık bir tür memeli mi ya da tam olarak nedir?

B: Tatlı suda yaşayan bir su sürüngeni. Ve çok antik bir hayvan. Dünya'da uzun zamandır var. Dünya'da bulunan bazı böcekler gibi. Geldiği noktaya kadar evrimleşmişti ve daha fazla evrimleşmesine gerek kalmamıştı. O nedenle çağlar boyu aynı şekilde kaldı. Nazik ve zararsız bir yaratık olduğu için koruyucu bir renge sahip; başkalarının kendisine zarar vermesini önlemek için. Suda yetişen su bitkilerini yiyerek besleniyor.

D: Bu yaratıklardan çok var mı? Demek istediğim, hızlı çoğalabiliyorlar mı?

B: Biraz çoğalabiliyorlar. Diğer hayvanlar kadar çabuk üreyen hayvanlar değiller. Yumurtalarını gölün dibinde çamura bırakıyorlar ve yavrular yumurtalardan çıkıyor. Bunlar aslında sürüngenle amfibi (hem suda hem karada yaşayan) hayvan arası yaratıklar. Amfibi bir hayvandan ziyade sürüngene daha yakınlar. Çoğunlukla soğuk su göllerinde yaşıyorlar çünkü soğuğu seviyorlar. Ve bu yaratıklardan insanların sandığından daha çok var. İnsanlar orada burada bir tanesine rastladıklarını sanıyor ama bu yaratıklardan sandıklarından daha fazla var. Çok fazla değil ama bu yaratıklardan oluşan birkaç küçük topluluk var.

D: Memeli olmadıklarına göre hava almak için yüzeye çıkmaya ihtiyaçları da yok, değil mi?

B: Pek yok. Çıkabilirler. Amfibilere benzer tarafları da bu; hem solungaçları hem de tam gelişmemiş akciğerleri var. O yüzden boğulmadan birkaç dakika yüzeye çıkabiliyorlar ama suyun altında da nefes alabiliyorlar. Bunlar suda yaşayan yaratıklar. Karada görüldükleri de oldu ama gölü nadiren terk ediyorlar.

D: Bir seferinde sonarla sudaki yansımalarını yakalamışlardı. Sonar, radar gibi bir şey; büyük nesnelere çarpıp geri geliyor. İnsanların bu şekilde yakaladığı şeyler neydi?

B: Bu doğru ama sonar sıklıkla suyun sıcaklığının değiştiği alanlardan da yansır. Ve farklı bir sıcaklık derecesinde olan bir su katmanı varsa ona da çarpıp geri döner. O yüzden yaptıkları okumalara çok güvenmeseler iyi ederler.

D: Yani başka bir deyişle, fotoğraflar ya da onun gibi kanıt olarak görülen şeyler güvenilir sayılmaz.

B: Bilim insanlarınızın standartlarına göre güvenilir olarak değerlendirilemezler.

D: Bunun tarihöncesi bir hayvan olduğunu iddia ediyorlar.

B: Öyle. Söylediğim gibi, çağlar önce evrimi durdu. Sizin Loch Ness Canavarı olarak adlandırdığınıza benzer başka yaratıklar da var. Diğer kıtada ve... Superior Gölü'nde?[12]* O su kütlesinde bir koloni var. Bir de Sibirya'daki Baykal Gölü'nde. Diğerleri dağılmış halde bulunuyor ve Amazon havzasında da bunlara benzer sıcak suları seven yaratıklar var. Oranın yerlileri bunları gördüklerini rapor ediyor ama güce sahip olanlar bunları batıl inançlar olarak değerlendirerek önemsemiyor.

***

D: İskoçya'daki büyük gölde bulunan Loch Ness Canavarı ile ilgili bana ne anlatabilirsin?

Phil: Bu yaratıklar karayla hapsolmuş halde, yani gidebilecekleri hiçbir yer yok. Bir zamanlar yerkürenin her yerine seyahat edebiliyorlarken şimdi zincirlenmiş haldeler. Ancak özgür okyanuslarda bununla kıyaslanabilecek bir yaratık bulunmuyor.

D: Peki bu yaratıklar en başta nereden geldi? Dinozorlardan geriye kalan yaratıklar mı bunlar?

P: Bu doğru. Geçmiş çağlarda dünyadaki okyanuslarda ve denizlerde bu yaratıklardan çok vardı. Ancak karaların yükselmesi ve değişimler

döneminde okyanusların tuz içeriğinin değişmesinden ötürü, bu yaratıklardan sadece karaya çıkanlar hayatta kaldı. O nedenle de etraflarında bulunan diğer yaratıklar gibi değişim gösteremediler. Değişim göstermemelerinin nedeni içine hapsoldukları suların değişmelerini gerektirmemesiydi. Oldukları gibi kalabildiler ve halen de öyleler.

D: Bu yaratıklar amfibi mi yoksa memeli hayvanlar mı?

P: Omurgalarının olması ve hava solumaları bakımından daha çok yunuslara ve musurlara[13]* yakınlar. Ancak görünüş olarak daha çok yılana ya da sürüngene benziyorlar ve uzantılara sahip değiller.

D: Çoğalabiliyorlarsa onları daha sık görüyor olmamız gerekmez miydi?

P: Hayvanların sayısıyla görünmelerinin sayısı arasında bir bağlantı yok. Bugüne kadar hayatta kalmış olmalarını gizlenmelerine ve suyun üzerindeki dünyayı önemsememelerine borçlular. Bunların ilkel zamanlardan kalan yaratıklar olduğunu düşünenler çok. Ancak bu yaratıkların içinde kökeni daha yakın döneme dayalı olup öyle tanınmayanlar da var.

D: Aralarından karaların yükselmesi döneminde hayatta kalanlar olduğundan söz etmiştin. Bu dönem Atlantis dönemi miydi yoksa Atlantis'ten öncesi mi?

P: O günlerde gezegen çapında pek çok yükselme yaşanıyordu. O dönemde jeolojik değişimlerden çok iklim değişikliği nedeniyle yok olan pek çok yaratık oldu. Ancak sizin Loch Ness Canavarı olarak adlandırdığınız yaratıklardan bahsedersek, bunlara ikisi de neden oldu. Yani aslen geldikleri daha ılıman denizler soğudu ve bu yaratıklardan açık denizlerde kalanların çoğu iklim değişikliğinden öldü. Ancak o sırada söz konusu bölgede bulunan yaratıklar suyun daha sıcak olduğu derinliklerde kalarak hayatta kalabileceklerini gördüler. Ama zamanla daha soğuk olan iklime de adapte oldular. O nedenle Loch Ness Gölü gibi kısa sürelerle soğuyan sularda da hayatta kalabildiler.

D: O halde Atlantis felaketi zaman sıralamasında çok daha sonra gerçekleşti.

P: Gerçekte durum öyle değil. Ancak şu anda söz ettiğimiz doğal afetler, Atlantis kültürünün başına gelenden çok daha geniş bir zaman diliminde gerçekleşti. Söz konusu senaryo bin yıla değil, milyonlarca yıla yayılan bir durum.

D: Anlıyorum. Bu yaratıklardan dünyanın başka yerlerinde de var mı?

P: Dünyanın pek çok farklı yerinde bu yaratıklardan var. Sizin kültürünüzce bilinmiyorlar. Ancak daha farkındalık sahibi olan kültürler bunlardan haberdar. Gezegeninizde sizin varlığından haberdar olmadığınız pek çok yaratık var.

D: Bu yaratıklar denizde yaşayan yaratıklar mı? Yoksa kara yaratıkları mı?

P: Dağılım öyle ki balıklardan çok memeliler var. O nedenle ırkınız bunun farkında bile değil ama bugün "doğa" dediğiniz şeyin duvarınızdaki tablosu, doğanın bu karanlık kuzeni nedeniyle biraz çarpık duruyor.

D: Bu hayvanlar genelde nüfusun az olduğu Afrika ve Güney Amerika gibi kıtalarda mı?

P: Bilinen şekliyle gezegenin her yerinde bulunuyorlar. Ancak bu gezegen üzerinde bulunuyorlar anlamına gelmiyor. Gezegenin içinde bulunuyor da olabilirler.

D: Yani yüzeyin altında da mı olabilirler?

P: Bu doğru.

D: Çünkü bildiğimiz kadarıyla dünyanın çoğu yeri keşfedilmiş durumda. Ve biz yüzeyde keşfedilmemiş yer kalmadığını düşünüyoruz.

P: Bilinen dünyanın çoğu keşfedildi. Ancak bilinmeyen kısmı henüz keşfedilmedi. Dolayısıyla bu yaratıklar dünyadan değil çünkü var oldukları bilinmiyor.

D: Yani yeryüzünün altında varlığından haberdar bile olmadığımız yaratıklar bulunuyor.

P: Bu doğru. "Yüzey sakinleri" dediğiniz insanların varlığından haberdar bile olmadığı ırklar ve kültürler var.

D: Yerin altındaki insanlar Atlantis'in soyundan mı? Yoksa Atlantis'ten önce de orada olan ırklar mı?

P: İkisinden de var. Önceden orada olanlar da var, sonradan gelenler de. Ancak birbirleriyle tamamen uyum içinde değiller. O nedenle birbirlerinden uzak duruyorlar ve ayrı kalma istekleri nedeniyle birbirlerinden pek de haberdar değiller. Yüzeydekilerle yerin altında yaşayanlar arasındaki etkileşimin gerçek boyutları da yaygın ya da herkesin bildiği bir bilgi değil. Ancak iki gurup tarafından da bilinen ama bu gruplarla konuşmayanlar da var.

***

D: Kütüphanenin bekçisi bize Loch Ness Canavarı gibi yaratıklar hakkında bilgi verebilir mi? Bu yaratıklar gerçek mi?

John: Evet, gerçek. Bunlar sürüngen çağında Dünya'da yaşayan ilkel yaşam formlarının kalıntıları.

D: Dinozor çağı mı demek istiyorsun?

J: Evet. Denizde, karada ve hatta havada bile insanoğlunun henüz keşfetmediği yaratıklar var. Belirli bölgelere kaçtıkları için ömürleri uzadı. Ve ürüyorlar.

D: Ben özellikle bir tanesini merak ediyorum. Loch Ness Canavarı deneni.

J: Loch Ness havuzunda bunlardan yedi tane kadar var. (Kahkaha) Öyle diyor, "havuzu". (Kahkaha) Ve zaman içinde çoğaldılar. Bayağı uzun yaşıyorlar, yüzlerce yıl kadar. Pek sık üremiyorlar. Bunun soğuk suyla bir ilgisi var.

D: Nasıl ürüyorlar?

J: Çoğu hayvanın ürediği gibi.

D: Demek istediğim bunlar memeli mi yoksa yumurtluyorlar mı?

J: Suyun altına yumurta bırakıyorlar. Bu yumurtaların çatlaması ve bir yetişkin haline gelmesi uzun zaman alıyor. Görünüşe göre neredeyse iki yılı alıyor. Dikkat edilmesi gereken avcılar, balıklar ve onun gibi şeyler var. Ama Loch Ness'in kayalıklarının altında bir yuvaları var.

D: Bunlar hava soluyabilen canlılar mı yoksa sadece suda mı nefes alıyorlar?

J: Suda yaşıyorlar ama kısa sürelerle su yüzüne de çıkabiliyorlar. Uçan balıkların suyun yüzeyinde uçmasına benzer şekilde çıktıktan sonra tekrar suya dalıyorlar. Bu yetiye sahipler. Hava solumaları gerekmiyor. Oksijen ihtiyaçlarını sudan karşılıyorlar çünkü solungaçları var.

D: Karaya çıkmalarıyla ilgili söylentiler var. Böyle bir şey oluyor mu?

J: Ara sıra. Geçmişte oldu ve tekrar olabilir.

D: Gölün etrafında görüldüklerine dair söylentiler de var.

J: Ah, görüldüler. Gölden çıktıkları oluyor. Ama yakalanmaktan kurtulabiliyorlar çünkü çok sezgisel hayvanlar ve içgüdüleriyle hareket ediyorlar.

D: Sonarda görüntülerinin görüldüğü de söyleniyor. Bu gerçekten oldu mu?

J: Evet. Onlar var. Şu anda yedi tanesi Loch Ness'te suyun altının kayalık kısmında bir mağaranın içinde yaşıyor. Balık avlıyorlar ve büyükler.

D: Evet. Bazı insanlar suyun yüzeyinde belirdiklerinde fotoğraflarını çekmiş. Sayıca çok oldukları başka bir yer var mı?

J: Afrika'da bir gölde iki ya da üç tanesi var. Eskiden on iki tane vardı. Amazon'daki yağmur ormanlarında iki tane var; Amazon Nehri'nden uzakta bulunan bir gölde. Ve güneydoğu Asya'daki nehirlerde dört tane var.

D: Bu yaratıklar tehlikeli mi?

J: Bir dereceye kadar hayır, tehlikeli değiller. Ama balık yiyorlar ve sudaki bir insanı bir balıkla karıştırabilirler. Özellikle de daha iri olanları.

D: O çağdan bugüne gelen başka yaratıklar olduğunu da söylemiştin.

J: Evet. Hepsi Loch Ness Canavarı'na benzemiyor. Sürüngen formundalar. Bazıları büyük bir kertenkeleye benziyor.

D: Karada yaşayanlarının olduğunu mu söylemiştin?

J: Hayır, çoğu suda yaşıyor. Nehirlerin ve göllerin dibinde, mağaralarda yaşıyorlar.

D: Bunların dinozorlar çağından arta kalan yaratıklar söylemiştin.

J: Sürüngenler çağından.

D: Bu yaratıklardan suda değil de karada yaşayıp hayatta kalanlar var mı?

J: Bunlar mutasyona uğrayarak modern biyolojik evrimsel hayvanlar oldular. O çağdan bugüne kalanlar ağırlıklı olarak suda yaşayan hayvanlar. Havada sizin henüz keşfetmediğiniz bir tane var. Bu bilgi yakın bir gelecekte ortaya çıkacak. Sanki "Daha fazla soru sorma. Bu henüz açılmamış olan bir dosya," der gibi. (Kahkaha)

D: Madem havada, onu neden görmedik?

J: Kendini neredeyse görünmez hale getirebiliyor. Nedeni bu.

D: Bunu nasıl yapıyor?

J: (Gülümsedi.) Bilmiyorum. Bu konudaki dosya açılmadı. Ve gelecekte daha fazla bilginin açıklığa kavuşturulacağını söylüyor. Ve karada, Afrika ormanlarında bir yaratık daha var. Karada bulunan başka bir tanesi de And dağlarında. Bunun merakını cezbedeceğini ama bu konu hakkında daha fazla konuşamayacağımı çünkü bunun açık bir dosya olduğunu ve dosyalama işleminin hâlâ devam ettiğini söylüyor.

***

YETİ YA DA KAR ADAMI

Brenda: Evrim sürecinde ileri gidemeyen başka yaratıklar da var. Bu yaratığın birçok ismi var. Bu yaratık için dilinizde o kadar çok isim var ki ona en uygun düşecek etiketi bulmak zor: Yeti, Sasquatch, koca ayak, kar adamı. Bu beklenebilecek bir şey çünkü bu yaratık birçok bölgeye yayılmış durumda. Karla kaplı dağlara sahip her bölgede bu yaratıktan var. Ve bu yaratık gerçekten çok çekingen ve insanlardan korkuyor. Çok uzaktan diğer yaratıkları hissedebilecek kadar psişik. Genellikle başka yaratıkların varlığını hissettiklerinde saklanıyorlar. Bunlar bir şekilde insanoğluyla akraba. İnsanoğlunun kardeşleri gibiler. Zekâları gelişiyor ve bu gezegen birden fazla zeki türü destekleyebilecek güçte. Tabii eğer şu anda baskın olan zeki tür buna izin verirse. Ve bu, bu gezegeni zenginleştirir ve sonuç olarak galaktik topluluğun zenginleşmesine katkıda bulunur.

D: Bu yaratığın kökeni nedir? Bu gezegene ait bir tür müdür?

B: Evet. Antik varlıklar, kadim varlıklar bu gezegende türlerin gelişmesine yardım ederken şu anda insanoğlu olarak bilinen zeki bir türü ortaya çıkardılar. Bu türün gelişimi sırasında sergilediği şiddet eğiliminden rahatsızlık duydular. Ve paralel çizgide gelişim gösteren bir türün şiddet eğilimi göstermeksizin zeki bir türe doğru ilerleme açısından gelecek vadettiğini fark ettiler. Bu nedenle o türü de geliştirmeye devam ettiler. Bu tür de tam potansiyeline ulaştığında insanoğluyla eşit ölçüde zeki olacak ama farklı yönlerden. Ve iki türün de birbirlerine uyum sağlamak için epey çaba göstermesi gerekecek. Çünkü bu tür insanoğlundaki şiddet özelliğine sahip değil ve o yüzden aşırı hassas ve çekingen.

D: Ama gelişmeleri insanoğlundan daha uzun zaman mı alıyor?

B: Hayır, sadece gelişmeye daha geç başladılar.

D: Biz saldırganlık sergiledikleri hikâyeler duyuyoruz.

B: Bu genelde yaratığın uzaklaşıp saklanabilmek için insanları korkutup kaçırmaya çalışmasından kaynaklanıyor. Sadece yalnız kalmak istiyorlar. Şu ana kadar gelişimleri insanoğlundan daha uzun zaman almadı. Yanlışlıkla şiddet özelliğinin devreye girmeyeceğinden emin olmak için gelişimlerinin yavaşlatılmış olma ihtimali var. Ama bazıları zorluklar karşısında hayatta kalabilmeleri için birkaç şiddet

özelliğine ihtiyaç duyabileceklerini söylüyor. Çünkü insanoğlu zekâsına ulaştığından beri, taşıdığı şiddet özelliği sayesinde pek çok zorluğa karşı hayatta kalabildi.

D: Tamamen pasif olmak pek de iyi bir şey değil zaten.

B: Bu doğru.

D: İnsanoğlu daha fazla toprak alanını imara açıp yayıldıkça bu yaratıkların bölgesine tecavüz etmeye mi başlıyor?

B: Evet, ve durum epeydir öyle. O nedenle "Eğer insanoğlu izin verirse gelişecekler" açıklamasını yapmıştım. Ama bu yaratıklar gizlenmekte iyiler. Gezegenin her yerinde yaşıyorlar. Çok yüksek dağlarda gözden uzakta olduğu kadar gezegenin tropik bölgelerinde bulunan yağmur ormanlarının derinliklerinde de yaşıyorlar. Değişen iklimlere ve rakımlara adapte oldular ama gözden ırak olan bölgeleri tercih ediyorlar.

D: İnsanlar anlamadıkları şeylerden korkuyor, bu da bize özgü özelliklerimizden biri.

***

D: Sasquatch ya da Yeti olarak adlandırdığımız bazı yaratıkları da duyuyoruz. Neden bahsettiğimi biliyor mu? Kar adamı gibi yaratıkları? Pek çok farklı isimle anılıyorlar.

John: Diyor ki, "Evet, onlar gerçekten de var."

D: Bunlar dünyanın farklı yerlerinde görülseler de aynı hayvan türünden mi?

J: Hayır, onlar hayvan değil. "Onlar en az sizin kadar evrim geçirmiş varlıklar" diyor.

D: Bize onlar hakkında biraz bilgi verebilir mi?

J: Çok nazik, spiritüel olarak duyarlı insanlar olduklarını söylüyor çünkü doğa ruhlarıyla çok uyumlular. Neredeyse görünmez olabilmelerinin nedeni bu. Çevrelerine ve içinde bulundukları araziye karışarak kamufle olabilme gücüne sahipler. Özellikle insanların peşine düşmüyorlar çünkü insanlardan korkuyorlar. Doğa ruhları onlara insanoğlunun gezegeni ve kaynaklarını yanlış yöne doğru sürüklediğini söylemiş. O yüzden insanlardan çekiniyorlar. Ama insanların sahip olduğu yiyecekleri seviyorlar.

D: O halde dünyanın farklı yerlerinde görülen bu yaratıkların hepsi aynı tür mü?

J: Evet. Onlar Lemurya felaketinden hayatta kalan ilkel bir tür.

D: İnsanların tariflerinden oldukça hayvanilermiş gibi görünüyor.

J: Bir zamanlar hepimiz öyleydik. (Kahkaha)

D: Öyleyse onlar evrim geçirmedi ve aynı bedenle mi kaldı?

J: Bir noktaya kadar evrim geçirdiler. Ama fizikselden ziyade ruhsal bilinç ve zihinsel bilinç açısından evrim gösterdiler. Kütüphaneci onların korunan bir ırk, deyim yerindeyse korunan bir azınlık olduğunu söyledi. Çünkü daha düşük yaşam formlarıyla çok daha uyumlular.

D: Kimler tarafından korunuyorlar?

J: Doğa ruhları.

D: Elde ettiğimiz tanaımlardan bizim gibi konuşmuyorlarmış gibi görünüyor.

J: Telepatik olarak iletişim kuruyorlar. Siz insanlarınsa bunun için konuşmaya ihtiyacı var. Yani düşündüğünüz kadar az gelişmiş değiller. Hayvanların çıkardığı türden sesler ve klik sesleri çıkarıyorlar. Ama insanoğlunun şu ana kadar geliştirebildiğinden çok daha güçlü bir telepatik kapasiteye sahipler. Açık olmak gerekirse, konuşma eylemi çok kısıtlayıcı bir şey. Bir başka varlığa söylediğimiz her sözcük, ancak o varlığın o sözcüğün anlamına dair sahip olduğu referans çerçevesi içerisinde anlaşılabiliyor. O nedenle aslında biz bir şeyden bahsederken bilgiyi alan kişi o sözcüğün tanımıyla ilgili deneyimine bağlı olarak tamamen farklı bir şey anlıyor olabilir. Telepatik iletişimdeyse düşündüğün şeyi iletiyorsun. Sözel iletişimden çok ama çok daha geniş kapsamlı. Biz insanlar sesli iletişimle sınırlıyız. O yüzden aşacağımız büyük, çok büyük bir engel var.

D: Birçok insan onların saldırgan olduğunu düşünüyor.

J: Hayır, doğrudan saldırgan olduklarını söylemek doğru değil ama hayvani özelliklere sahipler. İnsanlardan korkuyorlar. Ortamın duygusal enerjisini algılıyorlar. İnsanların aurasını ya da enerji alanını sezgisel ya da telepatik olarak okuyabiliyorlar. Tacize uğrayacaklarını hissederlerse bu, negatif reaksiyonlara neden olabilir. Ya da köşeye sıkıştırılacaklarını hissederlerse. Ve çoğu kişi, ister insan ister hayvan olsun, köşeye sıkıştırılmaktan hoşlanmaz.

D: Peki beslenmeleri nasıl?

J: Bolca yemiş ve çalı meyvesiyle besleniyorlar. Balık. Balığı bütün olarak yiyorlar. (Sanki yediği bir şeyin tadı hoşuna gitmemiş gibi bir

yüz ifadesi takındı ve ben de güldüm.) Topraktan elde ettiklerini yedikleri çok basit bir beslenme şekilleri var. Kelebek ve böcek gibi şeyleri de seviyorlar.

D: İnsanların kümeslerine daldıklarına dair hikâyeler de duyduk.

J: Evet. Daha küçük yaşam formlarını yiyorlar. Tavuk yemişlikleri var. Fare de yiyorlar. (Yine benzer bir yüz ifadesi takındı ve güldüm.) Kemirgenler. Yabani köpekler. Ama etçil hayvanları yemiyorlar. Sadece bitkisel besinler yiyen hayvanları yiyorlar.

D: Zihinsel güçlere sahip olacak kadar evrim geçirmiş birinin hayvanları yemeyeceğini düşünürdüm. Bu bana biraz ilkel bir davranış gibi geliyor.

J: Yargılama. (Parmağını bana doğru salladı.) Bekçi diyor ki, "Yargılama! Onlar sizin anlayamayacağınız birçok yönden çok daha gelişmişler." Çünkü Dünya ve Dünya enerjileriyle ve doğa ruhlarıyla uyum içindeler ve telepatikler. O yüzden insanlardan bu kadar iyi gizlenebiliyorlar. "Yargılayıcı olma." dedi.

D: O halde bizim standartlarımıza göre ilkel görünseler de öyle olmayabilirler.

J: Evet. Onların standartlarına göre öyle değiller.

***

D: Yerkürenin farklı bir yerine geçelim. Neden Avusturalya'daki hayvanlar dünyanın diğer yerlerindekilerden farklı? Orada başka hiçbir yerde bulunmayan hayvanlar var.

Phil: Sorduğun sorunun bir cevabı olduğu söylenemez çünkü biz böyle bir ayrım görmüyoruz. Her kıtada bir başkasında rastlanmayan hayvanlar var. Ancak bu, gezegendeki diğer hayvanlara nazaran daha eşsiz oldukları anlamına gelmiyor. Sadece bir yerde yaşıyorlar, diğer yerlerde değil. Belki sorunu biraz daha netleştirmeni rica edebiliriz.

D: Avusturalya'daki hayvanların uzaydan geldiğine dair teoriler öne sürüldü. Onları uzaylılar getirdiği için gezegenin diğer bölgelerindekilerden farklı olduklarına dair...

Bunu ilk kez 1994'te Avusturalya'ya gittiğimde duymuştum. O zaman bu teoriyi açıklayan bir kitap yayınlanmıştı.

P: Gerçekten de başka gezegenlerden bu gezegene getirilmiş olan hayvanlar var. Fakat başka gezegenlerden getirilen bu hayvanları dışarıda bırakacak olsak bu gezegende hiç hayvan kalmazdı.

D: Gezegenin tohumlandığı kavramı aklıma geliyor ama biz o fikirle ilerlemeyeceğiz değil mi? Yoksa ilerleyecek miyiz? Ben daha çok tohumlama sonrasında bir hayvanın fiziksel olarak bir yerden bir yere nakledilmesini düşünüyorum.

Dünya gezegeninin tohumlanması teorisi *Bahçenin Koruyucuları (Keepers of the Garden)* ve *Koruyucular (The Custodians)* adlı kitaplarımda yer almaktadır.

P: Buna dahil olan pek çok öğe vardır, ki burada sadece hayvanlar alemini değil, gezegeninizdeki bütün yaşamın varlığını buna dahil ediyoruz. Gezegeninizde yaşam, canlı ve yaşayan yaratıkların ve varlıkların başka gezegenlerden ve boyutlardan buraya nakledilmesiyle geliştirilmiştir. O nedenle gezegeninizdeki herhangi bir yaşam formu varlığını başka bir gezegendeki sözü geçen yaşam formunun varlığına borçludur.

D: O halde Avusturalya dünyanın geri kalanından pek de farklı değil.

P: Diğer gezegenlerdeki yaşam formlarından farklı olarak bu gezegendeki yaşam formlarında pek çok kez geliştirme yapıldı. Bu birinin diğerinden daha iyi olduğu anlamına gelmiyor, sadece içinde yaşayacakları iklime ya da ortama göre değiştirilmiş olabileceklerini ifade ediyor. Belki gezegeninizde o hayvanları, yetilerinden ya da görünüşlerinden ötürü kendi algılarına göre biraz garip bulanlar olabilir. Ancak biz resmin tümüne bakmanızı ve farklılığın, kendi başına, bu yaratıkların bu gezegende başından beri mi bulunduğunun yoksa başka bir gezegenden mi geldiğinin göstergesi olmadığını görmenizi isteriz. Sizin gezegeninizde genel resme bakınca görülen benzerlik, başka gezegenlerdekinden çok daha farklı.

***

STONEHENGE

D: İngiltere'de bulunan Stonehenge ile ilgili bir şeyler sormak istemiştim.

Phil: Burası bir astronomi okuluydu. Astronomi öğrenmek isteyenlerin öğrenebileceği bir yerdi.

D: Bunu hangi ırk inşa etti?

P: Galler kökenli bir ırk. Bu bilgi Atlantis'in batışı zamanı dünyanın her yerine yayıldı ve bu bilgiden mahrum kalan pek çok kültür de dünyayı gezenler sayesinde ondan yararlanabildi.

D: Taşların bu şekilde yerleştirildiği tek yer Stonehenge miydi?

P: Tam olarak o yapıda yerleştirildiği tek yerdi, evet. Dünyanın dört bir yanında işlevi birebir aynı olan birçok yapı var ama formları farklı. Güney Amerika'daki piramitler gözlem için kullanılıyordu; Mısır'dakiler de. Dünya üzerinde buna benzer birkaç yer var.

D: Stonehenge'de taşlar yerden nasıl kaldırılmıştı?

P: Telepatik yöntemlerle, düşünce enerjisiyle. Piramitlerdekiyle genel olarak aynı işlev kullanılarak. Taş ocaklarından inşaat alanına telepatik düşünce enerjileriyle götürülüyorlardı. Bu yapının inşası birkaç yıl sürdü. Bu süre içerisinde inşa edilmesindeki asıl amaç unutuldu. Ancak bu demek değil ki bu anıtın hiçbir işlevi kalmamıştı. Sadece başta hedeflenen işlevi mesafeyle ilgiliydi, zamanla değil. Gezegenlerin konumunu izleyerek, evrende bilinen başka yerlere göre bu gezegenin yerini tespit etmekti.

***

D: Mayalara ne olduğunu biliyor musunuz? Onlar eşsiz bir topluluktu. Aniden yok oldukları söyleniyor.

Phil: Sizin deyiminizle bu konuda mahkeme süreci hâlâ devam ediyor. Hikâyenin kendisi ya da belki de sonu hâlâ tamamlanmış değil. Ancak ölmediklerini ama taşındıklarını söylemek yeterli olur. Şimdilik bu konuda daha fazla konuşmak istemiyoruz. Ama taşındılar.

D: Nedenini biliyor musunuz?

P: İspanyol fethi sırasında kardeşlerinin başına geleceğini öngörebildikleri yıkımdan kaçmayı seçtiler.

D: Bu tarih boyunca uygarlıkların başına sıkça gelen bir şey mi?

P: Daha önce böyle bir şey olmadı değil. Ancak bu sıkça olan bir şey de değil. Bir uygarlık toplu olarak belirli bir seviyeye gelmişse ve hayatta kalabilmeleri için taşınmak istedikleri bir durum baş gösterirse, o zaman evet, bu olabilir. Yani böyle bir şeyin olması

gerektiğini söyleyen bir yasa var olduğundan değil. Ancak bireyler farkındalık düzeylerini ve ulaştıkları başarıyı korumak, anlayışlarını ve gelişimlerini ilerletebilmek, ve topluluklarını korumak için bunu istediğinde, o zaman bu olanak onlara tanınır. Eğer bu onların olduğu kadar etraflarındakilerin de yararına olacaksa...

***

EKİN ÇEMBERLERİ

D: Bana İngiltere'de belirmeye başlayan ekin çemberleriyle ilgili ne anlatabilirsin? Başka yerlerde de belirmeye başladıklarını biliyorum ama İngiltere'dekiler sahip oldukları sembollerle çok daha belirgin ve detaylı gibi görünüyor. Onları kimlerin yaptığını ve nasıl yapıldıklarını söyleyebilir misin?

Phil neredeyse bir saattir derin transtaydı ve bir sürü soruyu cevaplamıştı ama buna rağmen birden gözlerini açtı ve rahatsız olmuş gibi göründü.

D: Bu soruyu yanıtlamak istemiyor musun?

P: (Çok rahatsız olmuş gibi göründü.) Hayır, ondan değil... Bilmiyorum... Kendimi pek iyi hissetmiyorum. Nedense midem bulanıyormuş gibi hissediyorum. Doğru olmayan bir şeyler var. Bunun ekin çemberleriyle ilgili olduğunu sanmıyorum. Gerçi soruyu sorduğun anda onunla bir ilgisi olduğuna dair bir his alıyorum.

D: Onların hiçbir zaman zararlı olduğunu düşünmedik çünkü sadece tahıllarda görülüyorlar.

P: Ama bunlarla ilişkili gizlenen bir şey var. Emin değilim... İnsandan farklı bir şeyle ilgili. Belirgin bir... Bilmiyorum. Bu çok daha derin ve çok daha geniş düzeyde bir şey.

D: Sence canını sıkan bu muydu?

P: Neredeyse hasta gibi, midem bulanıyormuş gibi hissettim. (Dik oturdu.) Geri dönebilirim. Sadece... Biraz ara vermeme izin ver.

Phil kalktı ve tuvalete gitti. Diğer deneklerim arasında rahatsızlık duyduğunda derin transtayken bile kendini uyandırabilmesi açısından eşsizdi. Birkaç dakika sonra geri döndü. Rahatsızlık veren his geldiği gibi

hızla gitmişti. Tekrar yatağa uzandığında gevşedi ve derin transa yeniden giriverdi. Benim hiçbir şey yapmam gerekmemişti. Kendini gayet rahat hissedeceğine dair telkinlerde bulundum ve her zaman korunuyor olduğu gerçeğini pekiştirdim.

P: Biz hem seni hem de bu bilginin alıcısını koruyacak aygıtların mevcut olduğunu söyleyeceğiz. Herhangi bir yönden zararlı olabilecek şeyler verilmeyecektir.

D: Ama fiziksel bir reaksiyon gösterdi. Beni endişelendiren de bu.

P: Böyle bir aygıta ihtiyaç duyulacağı o zaman aşikâr değildi. Ancak bağlantılar rahatsızlık verebilecek kadar yakın olmaya başlamıştı ki bunun anlamı böyle bir bağlantının kurulmasının fiziksel rahatsızlığa neden olabileceğidir. Taşıta (Phil'e) bağlanan enerjiler taşıtın enerjisiyle uyumlu değildi.

D: Soruya şimdi yanıt verebileceğinizi düşünüyor musunuz? Sadece ekin çemberleriyle ilgili bilgi edinmek istemiştim. Bunları kim, ne amaçla yapıyor? Bir de nasıl yapılıyorlar?

P: Daha yüksek formda iletişim, şu anda gezegeninizde iki haneli olarak ya da bilgisayar dilleri olarak algılanıyor. Sizin yaygın inanç sisteminize göre iletişimin daha yüksek formları bilim insanları aracılığıyla hayata geçiriliyor ve o nedenle genel kitle tarafından anlaşılmaz görülüyor. Bu ekin çemberleri, gezegeninize sunulan bilgiyi kitlelere aktarma niyetiyle yapıldı ki varlığınızın doğasının genel olarak kabul gördüğüne inanılan bakış açısından radikal bir şekilde farklı olduğu tüm nüfus tarafından anlaşılabilsin. Her şeyin göründüğü gibi olmadığı anlaşılabilsin. Böyle bir işi üstlenenler bilgiyi öylece vermek yerine her bireyle çok kişisel bir düzeyde, her bireyin açık olduğu düzeylerde rezone olacağı bir şekilde iletişim kurmaya teşebbüs ediyor.

D: Ekin çemberlerini kim ya da ne yapıyor?

P: Böyle bir soruya verilecek yanıtın tümünü vermek bu bağlamda mümkün değil, yani bunun için insan ırkının bir bütün olarak kökeniyle ilgili ayrıntılı bir konuşma gerçekleştirmek gerekir. Ama bu sembollerin gezegeninizdeki yaşamın tarihçesiyle bağlantılı olduğunu söylemeliyiz. Bunlar gezegeninizdeki yaşam formlarının kökeniyle ilgili bir coğrafya dersi niteliğinde. Ve şu anda bu sembollerin önemini yavaş yavaş fark etmeye başlayanlar var; yani anlamlar taşıdıklarını fark etmeye başlayanlar. Bunlar gelişigüzel

gerçekleştirilmiş sanatsal eylemlerin ürünleri değil. Bunlar gerçekten de birer iletişim formu. Bu iletişim formu konusunda bilgiye sahip olanlar yavaş yavaş kendileriyle iletişim kurulduğunu fark edecek ve bu gezegendeki yaşamın kökenleriyle ilgili olarak aktarılan mesajı anlayacak.

D: Yani bu sembolizm. Bir nevi "bizi köklerimize götür" demek gibi bir şey, öyle mi?

P: Bu doğru.

D: Bunları Dünya insanları mı yapıyor?

P: Bunları kopyalama girişimleri söz konusu oldu. Ancak bunların kökeninin insanlara dayandığını söylemek mümkün değil. Çünkü bunların aktardığı bilgiler bu gezegende asırlardır yaygın olarak bilinen bilgiler değil.

D: Peki kökenleri kime dayanıyor? Bunların gerçek olanlarını kimler yapıyor?

P: Onlar... (Doğru sözcüğü bulmaya çalışarak) Gerçeğin bekçileri birliğinin üyeleri.

D: Gerçeğin bekçileri nerede bulunuyor?

P: Fiziksel olarak nerede olduklarının konumuzla bir ilgisi yok. Ancak amaçlarının var. Onlar şu anda bir ırk olarak size kökeninizle ilgili gerçeği sunuyorlar.

D: Demek istediğim onlar uzay araçlarında bulunan uzaylılar mı?

P: Ve bizim söylememeye çalıştığımız da bu. Zira kesinlikle öyle değil. Ancak Dünya'dan olmadıklarını söyleyebiliriz.

D: Gözcülerden de değiller, öyle mi?

P: Bu doğru. Başka bir yerden buraya gelme anlamında değiller. Onlar buradan. Zaten evlerindeler. Ancak sizin bildiğiniz şekilde Dünya'dan değiller.

D: Başka boyutlardan olduklarını söylemek yeterli olur mu?

P: Onlar sizin dünyanızdan ama bildiğiniz şekilde Dünya'dan değiller. Ancak bu varlıklarla iletişime geçme girişiminde bulunulması adına gerçek konumlarını ya da size göre konumlarını deşifre etmeye gerek yok. Ama zaman içinde geldikleri yerle ilgili bilgi verilecek. Öyle ki daha yüksek bir anlayışa sahip olmak için onların yanına gidecekler olabilecek.

D: Ama onlar öldükten sonra gittiğimiz ruhlar aleminden değiller, öyle mi?

P: Hepimizin ruhlar aleminden olduğumuz kadar onlar da ruhlar

aleminden. Ancak onlar kendilerini sizinle aynı şekilde tezahür ettirmiş değil. Bu, amaçlarını gerçekleştirmek için belirli fiziksel formlarda tezahür etmedikleri anlamına gelmiyor. Ama kalıcı olarak fiziksel formda değiller.

D: Yani bir şekilde Dünya ile ilişkililer ama bizim aşina olduğumuz bir formda değiller. Böyle söylemek doğru olur mu?

P: Bu doğru.

D: Ölmüş ruhlar değiller.

P: Önceden fiziksel yapıda olup sonra ayrılmış olmak anlamında değiller, hayır. Bildiğiniz şekliyle fizikselde bulunmayan daha yüksek bir formdalar. Ancak bu fiziksel formdan olmadıkları anlamına gelmiyor. Zira evrim süreçleri içinde bir noktada gerçekten de fiziksel yapıdalardı ama sizin bildiğiniz şekilde değil.

D: Yani uzay araçlarında ve bizim gibi Dünya'da bulunanlardan daha ileri bir evrim seviyesindeler. Deyim yerindeyse başka bir düzeye tekâmül etmişler diyebilir miyiz?

P: Uzay aracında bulunanların üzerindeki bir noktaya tekâmül etmiş değiller, onlardan bağımsız olarak kendilerinin daha önce bulunduğu düzeyin üzerine tekâmül etmiş durumdalar. Ancak hâlâ gidilecek yol var ve oraya gitmeden önce yapmaları gereken çok şey var. Bu iletişim (ekin çemberleri) onların, sizin dünyanızdan olanlara dünyalarının gerçekliklerini iletme girişimlerinin bir parçası.

D: Ekin çemberlerinin nasıl yapıldığını anlatabilir misiniz?

P: Aslında işlemin kendisi pek de gizemli değil, sadece dünyanızda yaygın olmayan bir ölçekte gerçekleştirilmiş. Enerjileri bu bitkilerin moleküler yapısını değiştirecek kadar konsantre formlara yönlendirebilenler var. Bu bir dalı dışarıdan değil içeriden bükmeye benziyor. Bu, ortamdan ziyade moleküler yapılarının yeniden hizalanmasıyla ilgili.

D: Biz bunların yapılmasında bir tür enerjinin kullanılmış olduğunu düşünüyoruz.

P: Bu doğru.

D: Yani bir makine ya da bir uzay aracı gibi bir şeyle yapılmadılar.

P: Sizin algıladığınız şekliyle değil. Makinelerin fiziksel değil ruhsal olduğu bir gerçeklik var. Yani o açıdan, senin sorunun tanımladığı şekilde, sizin bildiğiniz şekliyle fiziksel makineler olmadıklarını söyleyeceğiz. Ancak bu da ruhsal plandaki makine kavramını içermiyor. Spiritüel makineleri dışarıda tutmuyoruz.

D: Sanırım ben daha çok uzay araçlarını düşünüyorum.

P: Bahsettiğimiz makineler bir boyuttan başka bir boyuta gitmek ya da seyahat etmek için kullanılan makineler değil. Ama ruhlar dünyasındaki makine kavramı da bir yönden eksik kalıyor. O nedenle üç boyutlu dünyanın dışında ruhsal planda da sizin "makine" dediğiniz şeylerin bulunduğunun gerçek olduğunu söyleyeceğiz. Onlar gerçekten de imal edilmiş ve belirli bir amaca hizmet eden şeyler. Ancak, sizin üç boyutlu dediğiniz türden değiller. Onlar daha yüksek enerjilerin ürünleri.

D: Bu ekin çemberlerine giden bazı insanların hastalandıkları ya da bazı fiziksel semptomlar gösterdikleri de rapor edildi.

P: Bu doğru. Bu taşıtın (Phil'in) o enerjilere yaklaşırken gösterdiği tepki de aynıydı. O enerjilerle uyumlu olmayanlar var. Bu sadece o enerjilerin tanığın enerjileriyle uyumlu olmamasıyla ilgili, o kadar.

D: Ben çemberin içindeyken harika bir deneyim yaşamıştım. Çok huzurlu ve güzeldi, çok canlandırıcıydı.

P: Onlarla uyumlu olanlar ve uyumlu olmayanlar var. Ancak bunda herhangi bir yargı yok. Bu sadece bazı notaların bazı notalarla uyumlu olmasına benziyor. Ve bazı notaların da bazı notalarla uyumlu olmamasına...

D: Phil'in gösterdiği fiziksel reaksiyon, sanki enerjide iyi olmayan bir şey varmış gibiydi.

P: Bu doğru. Deneyiminden ne anladığıyla ilgili algısına göre bu doğru. Bilinç filtresinde bilinmeyen ve bir tehdit olarak algılanan bir varlık ya da enerji vardı. Biz bunun bilinmeyene karşı duyulan korkudan kaynaklanmış olduğunu görüyoruz. Fiziksel semptomları, kişinin birçok gerçeklik formuyla uyumsuz olduğunu fark ettiği anda gösterdiği semptomları anımsatıyor.

D: O zaman bu enerjiler negatif değil.

P: Bu doğru. Yanlış anlaşılma ya da anlayış eksikliği gayet anlaşılabilir. Bununla bu taşıttan hiçbir zaman o seviyede bir iletişim kurmasının talep edilmediğini söylemeye çalışıyoruz. Bu yeni bir deneyimdi.

D: O zaman benim gibi ekin çemberlerine gerçekten gitmiş olsaydı, kendi enerjisi farklı olduğu ve çemberle uyumsuz olduğu için bir rahatsızlık hissi deneyimleyebilirdi.

P: Bu doğru.

D: Ekin çemberlerinin neden Stonehenge, Avebury ve Glastonbury gibi bölgelerde belirdiğini biliyor musunuz? Bu bölgelerin çok ama çok

eski güç noktaları olduğu söyleniyor. Ama ekin çemberleri neden dünyanın başka bölgelerinde değil de ağırlıklı olarak İngiltere'deki bu bölgelerde beliriyor?

P: Şu anda gezegeninizdeki enerji vorteksleri arasında birçok kutupsal zıtlık söz konusu. Bazı noktalarda enerji içeri giriyor ve diğerlerinde enerji dışarı çıkıyor. Bunlar gezegeninizin içine ve gezegeninizden dışarı akan nehirlerin kapıları. Şu anda gezegenin o kısmında enerjiyi içeri alan birçok vorteks, yani giriş var. Bu vortekslerde bu gezegene yönlendirilmiş enerjilerden sadece gezegenin ihtiyaçları ve hedefleriyle uyumlu ve hizalanmış olan enerjilerin girmesini sağlayan filtreler bulunuyor. Kapı bekçileri, ya da daha doğrusu kapı muhafızları, bu sembollerin kendini gösterdiği bu vortekslerde bulunur. Şu anda bu semboller gezegeninize yeni bilgileri getiriyor.

Phil uyandığında aldığı bazı bilgileri hatırlıyordu. Seanslarda her zaman bana sözel olarak aktarılandan daha fazla bilgi verilir. Doğru soruları sormak bu yüzden çok önemlidir.

D: Ekin çemberleriyle ilgili hissin neydi? Bunları yapanların insan olmadığını ama uzay aracındaki bir uzaylı da olmadığını söyledin.

P: Ama Dünya'da olduklarını söylemek de tam olarak doğru olmuyor. Sanki başka bir boyuttalarmış gibiydi. Ve teknolojiye sahiplermiş gibi görünüyordu. Belki dördüncü boyut teknolojisine... Onlar gerçekten de makineydi. İmal ediliyorlar ve tıpkı buradaki makineler gibi çalışıyorlar. Ama bizim makinelerimizin bu düzeyde çalıştığı enerjilerden farklı enerjilerle çalışıyorlar. Onların makineleri çok daha incelikli. Hareketleri buradaki makinelerin hareketleri gibi hantal değil. Ve enerjiyle çalışıyorlar. Yani, kelimenin tam anlamıyla enerjileri değiştiriyorlar.

D: Yani onlara şekil mi veriyorlar?

P: Şekil veriyorlar. Değiştiriyorlar. Dönüştürüyorlar. Ama makinelerin kendileri enerjiyle çalışan enerji. Bizimkiler gibi büyük fiziksel formlarda değiller ama en ufak parçalarına kadar bizim makinelerimiz gibiler.

D: En çok onların uzay aracında bulunan uzaylılar olmadığı konusunda nettin.

P: Onlar buralı. Bu benim gördüğüm ruhların bulunduğu düzeyden çok daha yüksek bir düzeydi. Adeta bizim daha yüksek bir formumuz

gibiydiler.

D: Başka bir boyutta yaşayan halimiz mi?

P: Belki de. Emin değilim. Sanki bizim enerjimiz yükselmiş de fizikseli terk edecek kadar yükselmemiş gibi. Hâlâ fizikselmişiz ama ultra fizikselliktеymişiz gibi. Evet bu iyi bir tanım: ultra fiziksel. Daha iyi enerji. İşte bu. Bizim standartlarımıza göre fiziksel sayılmazlar ama ruhsal da değiller. Hiper fizikseller. Onların enerji formu bizimkinden çok daha yüksek bir frekansta. Ultra fiziksel. Bu sözcük cuk oturuyor.

D: Yani onlar bizi gözlemleyebiliyor ama biz onları göremiyoruz. (Evet) Daha önce de enerjisel dünyalardan ve diğer boyutlardan bahsetmiştik. Bazıları bizimkiyle yan yana bulunuyordu. Bilincimizi onların yapacağımızı iddia ettikleri gibi yükseltirsek...

P: Bu sadece bizim bilincimizle ilgili değil, ondan öte. Sanki fiziksel varlığımız bir şekilde çok daha yüksek bir hale geçiş yapıyormuş gibi. Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum ama atomlarımız şimdikinin iki katı hızla titreşiyormuş gibi. Yani her şeyi olduğu gibi yükselttiğinizi, tüm elementleri sahip oldukları elektronların sayısıyla ve titreşimleriyle birlikte yerli yerinde tutarak tabloyu yeniden düzenlediğinizi düşünün. Bunu nasıl tanımlayacağımı bilemiyorum. Ama her atomun enerji düzeyini alıp onu iki katına çıkarsanız hepsinin enerji düzeyinin birbirine oranı korunmuş olur ama her şeyin enerji düzeyi bizimkinden iki kat yüksek olur. Onları bu yüzden göremiyoruz çünkü çok hızlı titreşiyorlar. Ekin çemberlerinin de tek seferde yapıldıklarını görüyorum, parçalar halinde falan değil. Bunu yapan makine ekin çemberiyle aynı büyüklükte değil. Ama bizim anladığımız şekilde fiziksel de değil. Ultra fiziksel.

Kasette bu tartışmanın kayıtlı olduğu kısım giderek hızlanıyor ve sonunda dikte etmesi imkânsız hale geliyordu. Anlaşılması giderek güçleşiyordu. Belki bu kısmın anlaşılabilecek kadar yavaşlatılması mümkündür. Ama zaten bu kısımdaki tartışma dert etmeye değecek kadar önemli bilgiler içermiyordu. Tartışmanın yarısına doğru kaset tekrar yavaşlıyordu. O noktada artık neden bahsettiğimizi bile bilmiyordum.

P: ...kaya kayadır ve ağaç ağaçtır. Ama kendi moleküllerinizin patronuysanız ve üzerinde uzlaşılan bazı modellerin bulunduğunu

anlıyorsanız, moleküllerinizi başka bir modele çevirebilirsiniz.

Kaset ilk kez burada normale dönüyordu. Bundan önceki birkaç dakika hızlı bir uğultudan ibaretti.

D: Yani bu, bedenimizdeki hücreleri kontrol edebileceğimiz ve böylece hastalıkları kontrol edebileceğimiz fikrine kadar varıyor. Hücrelerde değişim sağlayabiliriz.

P: Aynen. Ve daha da ileri gidebilirsiniz. Molekülleri kontrol edebilirsiniz ama yine de moleküler ya da atomik düzeyde belirlenmiş ve değiştirilemeyecek bazı şablonlar var.

Kasette seansın kayıtlı olduğu kısımdaysa tersi söz konusuydu. Ses giderek yavaşlıyor ve sonunda sözcükler iyiden iyiye uzar hale geliyordu. Korkunçtu ama en azından dikte edilebilecek kadar anlaşılabilir haldeydi. Kaseti başka bir kayıt cihazına taktım ama ses onda da aynıydı. Yani bu kayıt cihazının mekaniğinden kaynaklanan bir hızlanma ve yavaşlama değildi. Bu kesinlikle kaseti etkileyen bir şeyden kaynaklanıyordu. Makine de Phil'i rahatsız eden ve transtan çıkmasına neden olan enerji akımından mı etkilenmişti? Bu Bölüm 4'te ekin çemberlerinden bahsetmenin bile Janice'i şiddetli bir şekilde etkilemesine benzer bir olaydı. Ekin çemberlerinde sadece deneklerimi değil kullandığım makineleri bile etkileyen bir tür enerji olduğu kesin.

***

D: "Ekin Çemberleri" ya da İngilizlerin deyimiyle "Mısır Çemberleri" denen bir fenomen var. Eski kutsal alanlarda ortaya çıkıyorlar gibi görünüyor. Aralarında bir bağlantı var mı?

Clara: Kiminin kutsal alanlardan Mısır Çemberleri'ne, Ekin Çemberleri'ne doğru gittiği belirgin enerji şablonları yaratılmış. Bunda çok belirgin bir şablon söz konusu. Sizin şeyiniz gibi, ne diyorsunuz? Anagram mı?

D: Bir yapboz gibi mi?

C: Evet, bu bir yapboz ve buğdaylara yazılmış. Yani yapboz sizin ona bakmanız için, tamamen enerjilerle yapılıyor. O yüzden siz bu "anagrama", bu yapboza baktığınız zaman onu çözmek sizin işiniz.

D: Bana bu ekin çemberlerini kimin ya da neyin yaptığını söyleyebilir

misin?

C: Tek söyleyebileceğim pozitif amaçla yapıldıkları. Sevgi için, iyilik için.

D: Ama yapanlar uzaylı varlıklar mı? (Hayır) Peki bunlar başka ne olabilir?

C: Dünya'da bulunan enerjiler. Sadece bu kadarını söyleyebilirim. Dünya'nın kendisi.

D: Peki senin gibi bir varlık tarafından yönlendirilmiş olabilirler mi? (Clara aracılığıyla konuşan varlığı kastediyordum.) Çünkü ben seni uzay aracında bulunan varlıklardan farklı türde bir varlık olarak değerlendiriyorum.

C: (Muzip bir gülüş) Ne düşünüyorsun? Buna sen karar vereceksin.

D: (Kıkırdama) Senin çok daha fazla güce ve bilgiye sahip olduğun hissindeyim. Ama yine de bu araçlarda bulunan varlıklardan daha önce konuştuğum bazıları da çok zeki ve bilgiliydi.

C: Evet, öyleler. Onlar çok zeki, çok usta varlıklar. Çoğu daha yüksek titreşime giden yolda bir Dünya deneyiminden geçti. Ve Dünya gezegeninden de başka bir gezegene geçtiler. Geldikleri gezegen neresiyse oraya.

D: Ama buna rağmen ekin çemberlerinin uzay aracında bulunan varlıklardan daha yüksek güçler tarafından yönlendirildiğini düşünüyorum.

C: Biz sana bunun gerçek olduğunu söyleyeceğiz.

D: Çünkü bu tasarımları Dünya'nın kendisinin yapmış olabileceğini düşünemiyorum. Belki Dünya'nın enerjisi kullanılarak yapılmışlardır ama...

C: (Sözümü keserek) Bu doğru. Bunlarda, bu çemberlerde Dünya'nın enerjisi kullanıldı.

D: Ve bunlar bize mesajlar vermeye çalışıyor. Demek istediğin bu mu?

C: Evet. Bize mesajlar vermeye çalışıyor.

D: Dünya mı? (Evet, evet.) Ama bazı insanlar bunların uzay araçları tarafından yapıldığını düşünüyor.

C: Biz şunu söyleyeceğiz. Uzay araçlarından çok daha yüksek, çok daha güçlü bir kaynak tarafından yapıldılar.

D: Çemberlerin içinde bulundum. Ve bana kesinlikle bir enerji ışını ya da onun gibi bir şey buğdaylara bu sarmal şeklini vermiş gibi göründü. (Evet) Çünkü merkezi bir noktadan başlayıp dışarı doğru gidiyor gibilerdi.

C: Bunları Dünya ananın enerjisiyle yaratan çok kuvvetli bir güç. Bir uzay aracından çok daha büyük. Ve deşifre ettiğiniz ya da çözdüğünüz taktirde, çemberlerde bir mesaj var.

D: Bu mesajın ne olduğunu bana söyleyebilir misin?

C: Bu senin yapbozun. (İkimiz de güldük.)

D: Ben çemberlerdeyken çok huzurlu ve pozitif bir enerji hissetmiştim. Ama bana bazı insanların çembere girdikleri zaman hasta gibi hissettikleri söylendi.

C: Bu o varlığın kendi yolculuğunda, kendi yolunda hangi noktada bulunduğuna bağlı. Yolculuklarında nerede bulunuyorlarsa hissedecekleri de odur. Eğer yolculuklarında huzurlu ve uyumlu bir noktadalarsa, huzur ve uyum hissedeceklerdir. Eğer yapmak üzere geldikleri yolculukları, yolları ve kontratları içinde ilerliyorlarsa... Öyle değilse yer değiştirme, oradan uzaklaşma isteği duyacaklardır. Fiziksel varlıkları içinde olduklarından, yolculuklarında başka bir noktaya gitme isteği duyacaklardır. Yani, diyelim ki, eğer kontratları dışına negatif yönde çıkmışlarsa çemberlerin içinde huzurlu hissetmeyeceklerdir.

D: O zaman bu neden bazı insanların midelerinin bulandığını ve kendilerini hasta hissettiklerini açıklar. Ve çemberlerin içinde bulunmaktan neden o kadar rahatsızlık duyduklarını.

***

Bu seans Londra'nın kuzey tarafında bulunan bir pansiyonda gerçekleştirildi. 1992 yazında ilk kez İngiltere'ye gitmiştim ve vereceğim seminerler bittikten sonra Ekin Çemberleri'ni görmeyi iple çekiyordum. İngiltere'deki yayıncım Alick Bartholomew da Ekin Çemberleri Araştırmacıları Kurulu üyelerinden biriydi. Beni Alton Barnes'daki Milk Hill ve Oliver's Castle bölgesi yakınlarında bulunan Ekin Çemberleri'ne götürecekti.

Laura başarılı bir astrolog olan alımlı bir sarışındı. Herhangi bir sorunu ve seanstan beklediği belirli bir şey yoktu. Seans başladığında son derece normal ve sıradan bir geçmiş yaşama gitti. O yaşamındaki ölüm deneyiminden geçmesinin ardından bana ruh dünyasını tarif ediyordu. Tam bu noktada başka bir varlık onun aracılığıyla konuşmaya başladı. Esas sürprizle işte o zaman karşılaştık. Bu tarz seanslarda hiçbir şeyi hafife almamayı ve daima beklenmeyen bir şeyle karşılaşabileceğinizi bilerek

tetikte olmayı öğrenmeniz gerekir. Karşıma çıkan varlık bilgi sahibi gibi görünüyorsa soru sorma fırsatını asla kaçırmam.

D: Bir soru sorabilir miyim? İngiltere'de ortaya çıkan ekin çemberlerini çok merak ediyoruz. Bunların nasıl yapıldığıyla ilgili bilginiz var mı?

L: Evet, bu bilgiye sahibiz. Şu anda Dünya'nın enerji frekansına yerleştirilmekte olan bir kalıbın parçası olarak yapılıyorlar. Bu kalıp Dünya planındaki pek çok insanın farkındalığına geçecek. Aynı şey enerji frekansının içinde dünya çapında gerçekleşmeye devam edecek. Dünyadaki her bir insan bu frekans kalıbıyla temasa geçtikçe şarj olacak. Kendi frekansları çemberler ve diğer konfigürasyonlar içindeki kalıplarla etkileşime geçecek.

D: Bunlar nasıl yapılıyor? Birtakım aletler kullanılıyor mu ya da kullanılan yöntem nedir?

L: Bir enerji frekansı sistemi var. Ve her bir kişi kendi bedenlerindeki frekansların farkına varır hale gelecek. Senin belirli bir frekansın var. Bu sana özel bir şablon. Başka insanlarla etkileşime geçtiğinde onların frekanslarının farkına varıyorsun. Sizin Dünya planınızda başka insanlarla konuştuğunda ya onlarla olmaktan keyif aldığını ya da yanlarından ayrılmak istediğini fark ediyor musun?

D: Evet, bu doğru.

L: Ah! İşte bu enerji frekanslarının doğrudan etkileşimi. Ve uyum frekansı algıladığında, o frekansın kendininkiyle etkileşime geçebileceğini hissediyorsun. Ve birbirinizin düşünce kalıplarıyla temasa geçebileceğinizi. Düşünce kalıplarınızdan bahsetmeniz rastlantısal bir şey değil. O frekanslar, o düşünce kalıpları sizin galaksideki, evrenin kendisindeki tüm zeki yaşam formlarıyla bağlantı kurmanızı sağlıyor. Bu şekilde iletişim kuruyorsunuz, enerji hatları aracılığıyla da... Ekin çemberlerini ve konfigürasyonları şekillendiren de bu.

D: O halde bu çemberler uzay aracı içinde bulunan insanlar tarafından mı üretiliyor?

L: Bu doğru ama ayrıca kendi düşünce kalıplarınız aracılığıyla da. Bunu anlayabiliyor musun? Dolores, senin kendi düşünce kalıpların tüm bu iletişim sistemine katkıda bulunacak.

D: Bu yüzden mi şu anda İngiltere'de bulunmam gerekiyordu? Yoksa ben mi öyle sanıyorum?

L: Hayır, sen öyle sanmıyorsun. Söylediğin doğru. Yoksa neden seni diğer çember araştırmacılarıyla bir araya getirelim? Tanıştığın her insanın frekansının seninkiyle bağlantı kurduğunu hatırla. Bağlantılar böylece sürüp gider. Belirli uzay araçları ve kapsüller, Dünya'nızdaki tüm yaşam formlarının düşünce frekanslarına ve bunun yanında pek çok başka frekansa doğrudan bağlanır.

D: Yani aslında bu tasarımlar düşünceyle mi yapılıyor?

L: Öyle de düşünülebilir. Bu iletişimin nasıl gerçekleştiğini iletmek her zaman kolay olmuyor. Bunu en kolay düşünce dalgası kalıpları olarak hayal edebilirsiniz.

D: Başka bir deyişle, bir tür makine ya da ışınla filan yapılmıyorlar. Daha önce öne sürülen teorilerden biri buydu. Mekanik bir şeyle yapıldıkları...

L: Bu mekanik bir şey değil. Bunları makinelerle yapmayı deneyen insanlar oldu. Onlar çok iyi biliniyor. Ama bizim bahsettiğimiz makine, sizin dünyevi planınızda kullanılan fiziksel makinelere hiç benzemiyor. Kelime dağarcığınızda bulunduğu için bu kelimeyi kullandık. Ve bulabileceğimiz en yakın kelime buydu. Bizim kullandığımız makineler sizin kavrayabileceğinizden çok daha sofistike ve karmaşık.

D: Ben muhtemelen konuya çok basite indirgeyerek yaklaşıyorum ama bu soruları sormak istedim çünkü bu sorular bana verildi. O zaman bu tasarımları yaratan belirli insanların enerjilerinin birlikte çalışması.

L: Bu doğru.

D: İnsanlar bu tasarımların bir dil gibi olduğunu ve bize bir mesaj vermeye çalıştıklarını düşünüyor. Çemberlerde bir mesaj var mı?

L: İletilen mesaj, bunda her insanın rolü olduğu. Ve hangi sembolü görmeyi seçerseniz, dikkatinizi çekmek ve dalga kalıplarınızı değiştirmek için hangi aracı kullanabilirsek, onu kullanarak çabalamayı sürdüreceğiz. Bazıları için bu bir ışık ya da senin kullandığın terimle bir ışın olabilir. Başkaları için bunlar antik semboller olabilir. Başkaları içinse mısırların düzleşmesi olabilir. Sizin dikkatinizi çekmek için ne gerekiyorsa o kullanılacak. Çünkü dikkatinizi çektiğimizde düşünce formlarınız bizim boyutumuzla etkileşime geçebilir. Ve böylece dünyevi planınızda bulunan herkese yardımcı olmak için gereken destek her an verilebilir.

4. KISIM

TİTREŞİMLER, FREKANSLAR VE DÜZEYLER

BÖLÜM 9

UYANIŞ

1980'lerde pek çok seans gerçekleştirdim ve bunlardan bazı bölümleri kitaplarımda kullandım. Bazı bölümleriyse onları ekleyebileceğim başka bir kitapta kullanmak üzere dosyalarım arasında sakladım. Derin transtayken Pam ile pek çok konuyu konuştuk. Bu seanslar sırasında bize bilgi vermek ve sorularımızı cevaplamak için farklı varlıklar öne çıkıyordu.

1988'de gerçekleştirdiğimiz bu seansta Pam kendisine "Zaman Baba"yı (Father Time[14]*) anımsatan cübbeli bir varlık gördü. Bu varlığın bir cinsiyeti olmadığını sezgisel olarak bilse de onu bir erkek olarak hayal etmişti. Varlık beyaz bir cübbe giyiyor gibiydi ama aslında çok yoğun içsel bir enerjiyle parlıyordu. Ona nereden geldiğini sorduk ve bize "Ötenin ötesinden. Ya da Her Zamanın Büyük Salonu'ndan da diyebiliriz," yanıtını verdi.

D: Onun kim olduğunu biliyor musun?

P: Hayır. İletişim kurmamızı kolaylaştırması için tezahür ettirilmesi seçilen özlerden biri olduğunu söyledi. Ve benim için daha kolay olması açısından kendini yoğun, ağır bir fiziksel maddeye dönüştürmüş. Çünkü benim için boş havayla konuşmaktansa fiziksel bir varlıkla konuşmak daha kolay. Bunu ilk kez yapmıyor. Sadece iletişimi kolaylaştırmak açısından değil, ilham vermek ve rahatlık sunmak açısından da bu gezegende ve diğerlerinde bulunan başkalarına da başka zamanlarda görünmüş. Bu hafife alınan bir iş olmadığı gibi tek başına gerçekleştirilen bir iş de değil. Ve aslında iletişim kurma amacıyla bunun yapıldığı nadir oluyor. Daha çok ilham ve rahatlık sunmak amacıyla insanların düşlerinde ve rüyalarında beliriyor.

D: Onun bir rehber gibi olduğunu söylemek doğru olur mu?

P: "Rehber" tanımının çok kısıtlayıcı olduğu düşüncesinde ama sonra bizim rehber kavramımızın da çok kısıtlı olduğunu fark etti. Biz rehberler hakkındaki düşüncelerimizi genişlettiğimiz taktirde bu etiketi kabul edebilir.

D: Sanırım onu bir kategoriye yerleştirmeye çalışıyorum.

P: Evet. Bunun çok insani bir şey olduğunu söylüyor. (Güldü.) Kısıtlı Dünya varlıkları olarak sorunlarımızdan birinin sınırsız ve sonsuz olan şeyleri etiketlemeye, kategorize etmeye, kutulara ve kalıplara oturtmaya çalışmamız olduğunu söyledi. Ve bu çok sınırlayıcı bir düşünce. Eğer sonsuz, zamansız, ebedi ve sınırsız olasılıkların olduğu bir uzamda düşünme pratiğini geliştirebilirsek, ancak o zaman "rehber" denilen şeyi nasıl tanımlayabileceğimizi düşünmeye yaklaşabiliriz. Bir varlığa bir cinsiyet yakıştırmak bile o varlıkla hakkındaki düşüncemizi bir şekilde sınırlandırıyor. Herhangi bir şeye herhangi bir etiket koymak onu sınırlandırıyor. Onu "rehber" yerine bir "arkadaş" olarak görmemizin daha iyi olabileceğini söylüyor. Çünkü bizi yönlendirmek değil, bize istediğimiz her şekilde yardımcı olmak istiyor.

D: Hiç Dünya'da, fiziksel bir bedende yaşamış mı?

P: Hayır ama yardım isteyen Dünya varlıklarıyla yakından ilgili. Bu gezegende bir insan olarak bir fiziksel form içinde yaşamaya eşlik eden unutma deneyimini yaşamaya hiç ihtiyacı olmamış.

D: O halde hiç fiziksel bir yaşama sahip olma, bu deneyimi yaşama ihtiyacı duymamış mı?

P: İhtiyaç duymamış. Sadece tek bir sorumluluğu olduğunu söylüyor ki o da sevgi ilkesini tezahür ettirmek. O yüzden insan olma ihtiyacı onu çok daha büyük olan bu görevini gerçekleştirmekten alıkoyabilir ya da dikkatini dağıtabilirdi.

D: Farklı düzlemleri ve boyutları göz önünde bulundurarak onu fiziksel olarak bir yere koymaya çalışıyorum.

P: Gezegeni bir pinpon topu olarak düşünün ve bunun etrafında, diyelim ki portakal büyüklüğünde başka bir daire hayal edin. Bunun da dışında, diyelim ki bir basketbol topu büyüklüğünde başka bir küre var. Ve küreler dışa doğru gittikçe daha büyük ve daha büyük hale geliyor. Bu kürelere farklı planlar ya da katmanlar (düzeyler) diyebilirsiniz. Ve gerçekten de bazı planlar ve katmanlar pinpon topu olan Dünya kadar yavaş, yoğun ve unutturucu olabiliyor. Ama o bu katmanları aşmış. Bu katmanlardan geçmenin zorluğu, bunların bazılarının yapışkan, neredeyse bir şurup akışkanlığında olması. Kurutucudan çıkan giysilerin birbirine yapışması gibi. O böyle bir iletişim kurulabilmesi umuduyla bu en yoğun katmanlara sevgiyle nüfuz etme girişiminde bulunuyor. Ama kendisinin ait olduğu planda, kendisi bizim "düzey" olarak değerlendireceğimiz bir

katmanla sınırlandırılmış değil. O, ışık. Ve ışık neredeyse her düzeye nüfuz edebilir. Onun verdiği yanıt, ışığın tüm düzeylere nüfuz edebildiğiydi. Söylemine sadık kalmak gerekirse, öyle.

D: Fiziksel bedenlerimizi terk ettiğimizde biz de pinpon topunun dışındaki bu farklı katmanlara mı geçiş yapıyoruz?

P: Evet. Dediğim gibi, yapışkan katmanlar var. Bizim bulunduğumuz yerden dışa doğru her zaman titreşimler, bir sürü titreşim düzeyi var. Bunlar dışa doğru ilerleyip bir X noktasında son bulmuyor. Tüm yönlere doğru akarak herkesin ve her şeyin titreşimiyle birbirlerine geçiyorlar. Her bir titreşim sadece güce ve elektriğe denk bir enerjiye sahip değil, bir manyetizmaya da sahip. O nedenle titreşimlerimiz benzer titreşimlere çekiliyor. Örneğin eğer düşüncelerimizin büyük bir kısmı belirli bir titreşim düzeyindeyse, o zaman belirli bir eş merkezli daireye daha kolay çekilebiliriz. Ancak düşüncelerimizi, duygularımızı ve arzularımızı Var Olan Her Şeye, evrenlerin evrenindeki en büyük güce ve sevgiye yönelttiysek, o zaman suda kayarak giden bir balık gibi çok, birçok düzeyi aşabileceğimizi söylüyor çünkü düşüncelerimiz son derece güçlü titreşimler. Bu son derece güçlü titreşimler eşit derecede güçlü titreşimlere çekiliyor. Ve böylece daha yapışkan olan bu düzeylerin birçoğunu kesinlikle aşabiliriz.

D: Bizim belirli düzeylere gitmemizi engelleyen herhangi bir bariyer var mı?

P: Düşüncelerimiz, inançlarımız ve niyetimiz.

D: Onun geldiği düzeye gitmemiz mümkün olur muydu?

P: Şu anda bunu bilincimizle yapabiliriz ki bunun bir kısmı daima bu düzeyde bulunuyor ve %99'u uyuyan kısmımız bundan habersiz. Her zaman ışık ve sonsuzluk planında gezinen muazzam bir parçamız var. Bunu bilincimizin "uyanık" haline taşımak bizim sorumluluğumuz.

D: Fiziksel bedenlerimize o kadar odaklanmış haldeyiz ki, söz gelimi öldüğümüzde ve fiziksel bedeni terk ettiğimizde sadece belirli bir mesafeye kadar gidebileceğimizi ve oradan fiziksel düzeye geri döneceğimizi düşünüyorum.

P: Bu kesinlikle olası. Bu neye odaklandığınıza bağlı. Bilinçli düşünceleriniz sizin ve her insanın sahip olduğu bir güç kaynağı. Bilinçli olarak ürettiğiniz düşünceler nereye gideceğinizi ve bu gezegende fiziksel forma ne kadar çabuk geri döneceğinizi ya da

dönüp dönmeyeceğinizi belirlemekte büyük rol oynayacak.

D: %99'luk bir kısmımızın uyuduğunu mu söylemiştiniz? Tüm insanlarda mı bu böyle?

P: Tabii ki düşünceleri, sevgi dolu niyetleri ve ebedi sevgi ve ışığa olan inançları sayesinde farkındalığa varan insanlar da var. Sizin de bildiğiniz gibi bu gezegende ağır fiziksel maddeyi kesinlikle aşan ve "ölmeyen" insanlar oldu. Onlara "yükselmiş üstatlar" denildi ki bu esprili bir tanımlama zira bu sadece onların birçok yapışkan katmanı aşabildikleri anlamını taşıyor. Gerçekten de gezegende fiziksel bir formda bulunurken aynı anda da ışıkla iş görmek imkânsız gibi görünüyor. O yüzden bu düzeye erişmek için gerçekten de maddesel ve yoğun olandan sıyrılmamız gerekiyor ki bazı insanlar bunu başarabildi. Bunun için insan bedenindeki tüm moleküllerin güçlerini arttırmalarına izin vermek gerekirdi. O zaman her bir molekül tamamen ışık olurdu. Ve ışığın açılmasıyla titreşim öyle yükselir ki beden, sonsuz bilinçle de birlikte, bu düzeyi aşar.

D: Ve beden yok mu olur?

P: Bu doğru.

D: Çünkü öbür boyutta fiziksel bir bedene ihtiyaç olmazdı.

P: Bu çok dikkat dağıtıcı olurdu. (Güldü.) Dünya'nın nesneleri bir ağırlıkla yerinde tutan bir yerçekimine sahip olduğunu biliyorsunuz. Uzayda seyahat edebilmek için yerçekimi ve ağırlık sorununu çözmeniz gerekir. O yüzden gerçekten de ışınlanma becerisi diye bir şey var. Suda yüzen simler gibi... Kişinin bilinçli niyetine göre ayrışıp yeniden bir araya gelmesi.

D: Yani bedenin tümü çözünüyor. Bu doğru sözcük mü bilmiyorum. Ortadan kayboluyor.

P: Evet, ortadan kayboluyor demek yeterli. Bunun kontrollü yapılması gerek, zira titreşimler sizin fiziksel görme duyunuzun ötesine geçen bir düzeye kadar yükseltilebilir. Bu daha önce yapıldı ancak sizin genelde normal olarak kabul ettiğiniz insanlar tarafından değil. Bazı insanlar gerçekten de Tanrı gücünün bir parçası olduklarının farkına vardı. Bir kez, bilinçlerinde, oldukları ışığa dönüştüklerinde, kendi moleküllerini ayrıştırma yetisini kazandılar. Gelişmiş olanlar ve moleküllerini yeniden düzenleyebilenler var. Ancak bu normal ya da yaygın olan bir durum değil. Molekülleri hantal, yoğun fiziksel forma dönüştürecek şekilde yeniden düzenlemek için pek bir neden yok. Bir kez ayrıştıkları zaman onları yeniden bir araya getirmek

demek, bir şekilde geri dönebilmeniz gerekiyor demek.

D: Bazı insanlar bunun ölümden kaçmak için bir yöntem olabileceğini düşünüyor.

P: Ölümden kaçmaya gerek yok. Çünkü gerçekte ölüm diye bir şeyin olmadığını görebilirsiniz. O anlamda ruhsal bir ölüm yok. O nedenle fiziksel bedenin başka bir düzeye yükseltilmesi doğal olarak gerekmeyecektir. Bu öldüğünüzde paltonuzu da yanınızda götürmeye çalışmaya benzerdi. İhtiyacınız olmadığına göre onu neden yanınızda götüresiniz? Ruhsal plana giderken yanınızda götürebileceğiniz bir beden geliştirmeye çalışmak gereksiz olacaktır. Onun o düzeyde hiçbir işlevi ya da yararı olmayacaktır. Ancak enkarne formda hâlâ sağlıklı ve işlev görür haldeyken daha fazla bilgi edinebilmek için bunu yapmak isterseniz, o zaman evet, bu yararlı bir şey olabilir. Yani normal ya da günlük deneyimler olarak değerlendirilecek deneyimlerin çok ötesinde deneyimler sunacağı için. Ancak yine, özünde, bunu gerçekleştirmeye çalışmanın size bir yararı olmayacaktır.

D: Peki İsa'nın başkalaşımıyla ilgili söylenenler? Bu onun gerçek fiziksel bedeni miydi?

P: O fiziksel beden hemen çözünecek bir düzeye yükseltilmişti. Doğal çürüme sürecini hızlandırmak için ileri düzey bir enerji uyarım işlemi aracılığıyla moleküller ayrılmış gibi olmuştu, öyle ki moleküller kendi kendilerine parçalanmışlardı. Ki bu hızlandırılmış formdaki bir doğal çürüme süreciydi. İsa'nın "ölümünden" sonra insanlara göründüğünde frekansını, ya da ruhunun frekansını demek daha doğru olur, onu görecek olanlara göre ayarlaması onun için mümkündü. Frekansını kalabalık içinde sadece bir kişinin onu görebileceği şekilde ayarlayabiliyordu. Gerektiği taktirde frekansı tüm kalabalığın onu göreceği şekilde de ayarlanabilirdi. Bu pek çok farklı yerde pek çok kez yapıldı. Sadece İsa deneyimine özgü bir şey değildi.

Dünya dışı varlıkların bunu yapabildiği birçok vakam oldu. Genellikle başka bir yerde, başka bir bedende, başka bir maceraya atılmak için var olan bedenlerini terk etmeye hazır oldukları için ölmeye karar verene kadar ölmüyorlardı. Bu vakalarda bedenleri ortadan kayboluyor, onların deyimiyle "deformüle" oluyordu. Bedenin parıldayan bir maddeye ya da birbirinden ayrı minicik moleküllere dönüştüğünün görüldüğü olmuştu.

Bunun bir insan tarafından gerçekleştirildiğini hiç duymamıştım çünkü normalde ruhlarımızın bedenden çıkabilmesinin tek yolu ruhun fiziksel bedeni terk ederek çözünmesi için onu geride bırakmasıyla oluyordu.

D: Çoğu insan öldüğünde bedenini Dünya'da bırakır ve ruhları, özleri varlığını sürdürür.

P: Bu doğru. Normalde öyle olur. Bizim tarif ettiğimiz örnekse %99'u uyumayan biri. Bu, bunu yapmak inancında, arzusunda ve niyetinde olan biri olur. Bedenini de yanında götürerek yükselmek isteyen biri. Diğer insanlar da yükseliş arzusu duyar ama bunu yapabileceklerine inanmazlar. Dolayısıyla da yapamazlar ve o yüzden bedenlerinin fiziksel olarak ölmesi gerekir. İnanç sisteminizin çelikten bir gövdesi vardır. Bir şeyin mümkün olduğuna gerçekten inanmazsanız, mümkün olmaz.

D: Yanlarında götürmek istediklerine göre bedenlerine çok bağlılar gibi görünüyor.

P: Bedenin birey için önemli bir unsur olduğunu söyleyerek kendi sorunu kendin yanıtlamış gibisin. İnsan bedeninin belirli bir amacı vardır ve o da hayatın o formda deneyimlenmesidir. O senin fiziksel formun bir formla tezahür ettirilmiş insanlar üzerindeki etkisi üzerine sorduğun soruyla ilgili bir şey söylüyor. Fiziksel formun önemi burada yatıyor. İnsanlar tek "tür" değil, ve bu tırnak içinde ve esprili bir şekilde söyleniyor. (Güldü.) Fiziksel forma bağlı olan tek tür değil. Benim "parçalarına ayrılmak" terimini kullanmamı sağlayan insanların %99 oranında uyuyan halde olmadıklarını anlamalısın. Aslına bakarsan varoluşun bu düzeylerini ya da katmanlarını aşabileceğin ve bunu daha önce başarmış olduğun bilgisine uyanır ve inanırsan, sen de ağır ve yoğun maddesel planda ağır ağır ilerlemen gerekmediği gerçeğine uyanmış olursun.

D: Zihni o ölçüde kontrol edebilmek, geçilecek son ders olurmuş gibi geliyor bana. Bu doğru olur mu?

P: Ders. Öğrenme. Burada anlamda bir sorun var gibi görünüyor. Ve öğrenilecek "son" ders sözcüğü, tabii ki, sınırlandırıcı çünkü o sözcüğü kullandığına göre bunun son olacağını düşünüyorsun. Ama aslında bu edinebileceğimiz en büyük fiziksel öğreti. Tabii eğer kalbin inancı da buna eşlik ederse. Yani bunun zihinden öteye geçmesi gerekir. Zihin ruhun kullandığı bir alettir.

D: Ama eğer zihni ve bedeni o kadar kontrol etmeyi öğrendiyseniz, bu

fiziksel öğrenmenin sonu olur herhalde.

P: Bu zor çünkü biz Pasifik Okyanusu'na yaklaşan çocuklara benziyoruz. Geniş, uçsuz bucaksız bir denize bakan mini minnacık varlıklar gibiyiz. Ve deniz bize çok büyük görünüyor. Demek istediği, sanırım, ruhu anlamak için zihnimizi bir alet olarak kullandığımız. Ama uyku halimizi serbest bıraktığımız zaman aslında zihni kullananın ruh olduğunu göreceğiz. Titreşiminizi yükseltmeyi bilinçli olarak düşündüğünüz her anda o düşüncenin bir gücü ve netliği vardır. Tüm dikkatinizi başarmak istediğiniz şeyde toplamışsınızdır. O düşünce bir ok gibi fırlar. Durmaz. O net, dümdüz giden düşüncenin farkına varan tüm bilinçler onun gücüne güç ekleyebilir. Ama en başta o düşünceye sahip olanın siz olması o hatları, o uyum otoyollarını ve "yükseltilmiş" titreşimleri sizin gönderdiğiniz anlamına gelir. O arttırılmış ya da hızlandırılmış titreşimleri... O nedenle o bilinçli çabayı sergilediğiniz her seferinde aslında niyetinizi gerçekleştiriyorsunuz çünkü bunun mümkün olduğuna inanıyorsunuz. Bunu fiziksel formdayken de yapabileceğiniz kesindir. Zihninizin, her şeydeki her molekülün ışık olduğuna ve ışığın sevgiyle aynı anlama geldiği gerçeğini kabul etmesine gerçekten izin verebilirseniz, bunu inanç sisteminize taşıyabilir ve ardından fiziksel varlığınızın her bir atomuyla çalışabilirsiniz. Gücü artırabilirsiniz. Işığın ışıldamasına izin verebilirsiniz. Gücü artırarak, ışığı açarak, o titreşimi hızlandırarak fiziksel formunuzu gerçekten de parçalarına ayırabilirsiniz.

D: Söylediğiniz gibi insanlar %99 uyuyorsa, uyanmak için nasıl adımlar atabiliriz?

P: "Harika bir soru!" dedi. Bu bilgi tabii ki daha önce de verildi ama tekrar edilmesi gerektiği kesin. Eğer zihnimiz elimizdeki en iyi aletse ve onu tam kapasiteyle kullanmak istiyorsak, ışık planındakilerle bilinçli olarak bağlantı kurmamız gerekir. O yüzden o titreşimleri göndeririz. Bilinçli olarak ışığı, genişlemeyi, yıldızların ötesini düşünme pratiğini uygularız. Bunun bir yerde sonlanacağını düşünmeyin çünkü hemen ardından başka bir şey gelir. Siz sadece bir uydu aracı gönderin. Sadece niyet ettiğiniz şeye dönüşeceğini bilerek. Niyetimiz, gönderebileceğimiz inanılmaz güce sahip bir cankurtaran hattıdır. Ancak biraz disiplinli ve odaklı bir şekilde yapılması gerekir. Bir tür devamlılığı olması gerekir.

D: O halde her gün ne yapmalıyız?

P: Bilinçli olarak düşüncelerinizi ışığa odaklayın. Ama bedeninizin her hücresinden ışık yayarak. Gezegenin kendisinden, her bir bitkiden ve hayvandan, havanın ve suyun kendisinden... Karşılaştığınız, hatta düşündüğünüz her şeyin özünde ışıktan yapılmış olduğunu düşünün. Ve ışığın özü, temelde, sevgidir. Ve sevgi, onu çok küçük, dar bir kutuya koyan insanlar tarafından çok yanlış anlaşılmış bir güçtür.

D: Işıkla düşünmek nasıl olur ya da ışığa nasıl odaklanılır?

P: İnsan nasıl odaklanır? Gülüyor çünkü bunun ne kadar önemli bir soru olduğunu ve aslında ne kadar bariz olduğunu şimdi fark etti. (Güldü.) "Film izlermiş gibi imgelemeye çalışmayın ama her şeyin parladığını hayal etmeye çalışın" dedi. Sadece parlamayı düşünün. Belki bu daha kolay olur.

D: Aura görüyormuş gibi mi?

P: Siz bu soruyu sorduğunuzda benim gördüğüm, her şeyden duman yükseliyormuş gibi bir görüntü. Dalgalanan, dönen, şekil alan, yayılan ve salınmaya devam eden bir duman. Yani bu parlayan bir duman gibi. Birçok Kızılderili öyküsünde anlatılan ışıldayan lifler gerçekten de var. Yani belki parlayan iplikler hayal ederseniz... Aslında auranın sonsuza kadar gittiğini görürsünüz! Çoğu insan aurayı sadece bir şeylerin etrafında bulunan bir şey olarak düşünür ama aslında aura içeridedir ve içeriden dışarıya yayılır. Her şeye nüfuz eder.

D: O zaman biz de her şeyle bağlantılı oluruz çünkü her ışık sonsuza kadar gidiyorsa, deyim yerindeyse, her şey birbiriyle kesişir.

P: Doğru. Dokuma benzetmesi de ıskalanmadı.

D: Dokuma benzetmesini nasıl açıklarsınız?

P: Dokumayı algıladığımız kadar basit bir şekilde değil ne yazık ki. Çünkü dokuma her ne kadar bir sürü lifin içeri ve dışarı doğru örülmesinden, kesişmesinden, desenler ve tasarımlar yaratmasından oluşsa da görece düz görünür. Dokuma aslında holografiktir, o nedenle de derinliği ve boyutları vardır.

D: Bu soruyu sordum çünkü daha önce dokumanın bulunduğu odaya götürülmüştüm. (Ölümün Ötesi'nde tarif edilmektedir.)

P: Lütfen o bilginin sana başka insanlar aracılığıyla, onların yorumlayabildiği ve ardından bilgiyi aktarabildiği en iyi şekilde verildiğini göz önünde bulundur. Var Olan Her Şeyin muazzam büyüklüğünü insanlara anlatmak için öyle sevgi dolu girişimler söz konusu ki, varlıklar senin konuştuğun kişiye görünür olacak birçok

farklı benzetme kullanacak. Ve bunlar o kişilerin zihninde çok gerçek olacak. Bunların gerçeğe dönüşen benzetmeler olduklarını da söyleyebiliriz. Yani gerçekten de Akaşik kayıtların içinde bulunduğu katı formda bir oda olduğuna inanmak harika, insana kendini iyi hissettiriyor ve o nedenle de bu iyi bir benzetme.

D: Farklı insanlardan aynı benzetmeler geldi.

P: Bu doğru. Ama "Diğer sevecen özler de aynı kitapları okuyor" diyor. Varlıklar bir insanın datayı kavrayıp yorumlayabilecek kadar diğer olasılıklara ve alemlere açılmasını sağlayan bir teknik bulduğunda, benzer teknikleri farklı bireylerde de kullanma eğilimi gösteriyorlar. İnsanlarla çalışırken karşılaştığımız sorun doğrulama, onaylama ve bir şekilde mantıkla anlaşmaya varma zorunluluğu. Ve bu bir hayli kısıtlayıcı ve gereksiz. Amaç uyanış. Özümüzde ışık olduğumuz, sevgi olduğumuz gerçeğine uyanış. Bedenlerimizdeki her bir hücrenin, molekülün ve her şeyin ışık olduğuna. Hayatın tümünü yöneten güç kaynağı ışıktır. O nedenle bu bilgiye uyanmak, bu düzeyde işlev görmek ve bunun mümkün olduğuna inanmak sizi oraya götürecek olan faktörlerdir.

D: Ve bizi buraya bağlayan, yükselmemizi engelleyen karma döngüsüne takılı kalıyoruz.

P: Kesinlikle. Çünkü karma döngüsü içerisinde olan sizin uyuyan haliniz. Ve bu terime de bir hayli açıklama getirmek gerekiyor. Ama devamlılığı bozmamak için karma döngüsündeyken insanın uyuduğunu, o nedenle de farkındalık sahibi olmadığını söylemek yeterli.

D: İnsanlar karma döngüsünden çıkabileceklerini fark etmiyor.

P: Bu doğru. Ancak bu gerçek bir inanç olmadan başarılamaz. Anlıyorsunuz ya, inançlar gerçek şeylerdir; tıpkı düşünceler gibi. İnançlar üzerlerine ışık tutulana kadar bizi bağlayan halatlar gibidir diyebiliriz. Ve bizim daha geniş olan benliğimiz... Daha geniş ve ondan da daha geniş ve o benlikten de daha geniş gibi tanımlarla konuşmanın çok kafa karıştırıcı olduğunu söylemem gerek. Çünkü sözünü ettiğim daha geniş olan benlik kesinlikle ışık hücreli değil ama melek katında. Daha da geniş olan benlikse onun daha bilinçli olanı ama henüz Var Olan Her Şeye kadar genişlemişi değil. Görüyorsunuz ya, burada terminoloji konunun anlaşılabilmesi için çok kritik bir hale geliyor. Keşke kullanabileceğimiz başka bir terim olsaydı. Belki de buna "karmik" benlik demeliyim. Çünkü karmik

benlik, oyalayıcı şeylerden hangilerine tutunacağımızı belirliyor.

D: Öğreneceğimiz dersler için.

P: İnancımız aracılığıyla öğrenmemiz gerektiğine karar verdiğimiz dersler için. Bu seanstan diğer insanlar için ortaya koyabileceğimiz bir öğreti varsa o da inançlarımızın gücüdür. İnanç, bir insan için bile gerçek anlamda kavranması güç bir terim. İnanç nedir? Bir şey hakkındaki düşüncenizden öte bir şeydir. Hakkında düşündüğünüz, hissettiğiniz ve içsel biliş sahibi olduğunuz şeydir. Ama aslında bundan da büyüktür. Tanımları aşar. İnançlar otoyollarmış gibi görünüyor. Bu inanç otoyollarına sıkı sıkı tutunuruz. Aydınlanmış hale gelmeye çalışan varlıklar olarak bizim görevimiz, ışığa doğru inanç otoyolları göndermektir. İnançlar... Böyle çok güçlü düşünceleri söze dökmek çok zor. Arkadaşımızın anlamsal bir sorun yaşadığımızı düşündüğünü görüyorum. Çok geniş, sınırsız ve keskin köşelere sahip olmayan bir şeye bir sözcük atayarak bu otoyolları daraltma eğilimi gösteriyoruz.

D: Tüm bu bilgiler neden bize şu anda sunuluyor?

P: Öncelikle, bir çağrı yapıldığı için. Büyük ölçüde insanlık tarihinin bu noktasında kitlelerle anında iletişim kurma olanağına sahip olduğumuz için. Giderek çok daha fazla sayıda insan, daha büyük alemlerin var olma olasılığının farkındalığına eriyor. Meraklı insan bir kez bu olasılığın var olduğunu entelektüel olarak fark ettiğinde, bunu denemek ister. Dolayısıyla da evrene istek, niyet ve en önemli unsur olan "talebi" göndermeye başlar. Yani şu anda gezegende görünmeyen alemlerle iletişim kurmayı talep eden daha fazla sayıda insan var. Ancak bu bilgiyi ortaya çıkarmamız için gerçekten de içsel bir aciliyet söz konusuymuş gibi görünüyor. Meleksi katlarda insanlarla bilinçli bir iletişim ve temas kurmak arzusu uzun zamandır var. Yani bu aciliyet yeni bir durum değil. Meleksi katların uzun zamandır böyle bir arzusu var. Aciliyetin nedenini, yakında olacak bir şey mi var yoksa bu uzun zamandır beklenen bir şey miydi, şu anda tam olarak ayırdına varamıyorum. Şu anda kurulan iletişimin ardında yatan niyet, birçokları tarafından ortaya atıldığı gibi potansiyel bir gezegensel felaket değil.

***

Pam: Tanrı, güç, Var Olan Her Şeyi üreten güç santrali, birçok isimle

biliniyor ama biz şimdilik bu güce Tanrı diyeceğiz, aynı zamanda merak da. Merak muazzam bir güçtür. O nedenle var olan en kuvvetli gücü alıp onun sadece bir kısmını kullandığınız zaman, merak gücün dikkatini odakladığı her şeyi fiziksel formda tezahür ettirme yetisine sahiptir. Bu nedenle gezegeninizde sayısız yaşam formu var, çünkü Tanrı gücü çok meraklı bir güçtür. Ve düşünmek bile, herhangi bir şeyi düşünmek bile, onu tezahür ettirir. Düşünce yaratır ve biz de çok, çok, çok, pek çok düşünceden biriyiz.

***

Phil: Var olan her şeyde yaşam var. Tabii ki cansız dediğimiz şeyler de var. Ancak burada yapılan ayrım, insan kavrayışının çok ötesinde. Buna karşın daha yüksek farkındalık planlarından bakıldığında, bir formda ya da başka bir formda olsun, var olan her şeyde bilinç olduğu açıktır. Burada biz bilinçli olanla canlı olanın ayrımını yapıyoruz. Sizin bakış açınızdan o düzeydeki bir bilinci algılamak zor olur. Ancak gerçekten de her şeyin, kayaların bile, sizin algılayabileceğiniz bir düzeyde olmasa da, bir bilince sahip olduğu doğrudur. Ve daha iyi anlaşılacaksa şöyle de denebilir ki, eğer bilinç yaşamı tayin eden şeyse, evet, gerçekten de, kayalar bile canlıdır. Sizin yaşam gücü dediğiniz şey, bizim bilinç olarak adlandırdığımız şeyden farklıdır. Ancak sizin bakış açınızdan bilinç ve yaşam bir şekilde bağlantılıdır, o kadar ki ikisi bir ve aynıymış gibi görünmektedir.

***

Pam: Müzik kesinlikle harika bir sanat formudur. Yıldızlararası bir iletişim formu olduğu kadar gezegensel de bir iletişim formudur.

D: Yıldızlararası oluşunu biraz açıklayabilir misiniz?

P: Bildiğiniz gibi ses, bir titreşimdir. Titreşimler dışarı doğru uzanarak bir X noktasında durmaz. Titreşim dışarı doğru ilerlemeye devam eder. Dışarı doğru sonsuza kadar ilerlediğini kavramak zor çünkü bizim sınırlı insan beyinlerimiz sonsuzluk ve ebediyet tanımlarıyla düşünmez. Ama balina şarkıları belirli kalıplara sahiptir, armoniktir ve tamamen planlıdır. Ve bu titreşim armonik, planlı ve kalıplar içeren bir biçimde devam eder. Dolayısıyla dışarı doğru uzanır ve algıları bu kalıbı ve armoniyi almaya açık olanlar onları algılar.

D: Bu, uzaydaki varlıkların bu titreşimi algılayıp anlayabileceği anlamına mı geliyor?

P: Kesinlikle.

***

Phil: Bir şey yemeye gerek yok. Bizim üzerinde yaşadığımız küre canlı bir plazmanın içinde yaşıyor. Bu plazmanın içinde yaşam için gerekli olan tüm elementler var. Bu bizim hava, su ya da ışık olarak düşündüğümüz şeylerin çok ötesinde. Ama Dünya'nın etrafında gerekli tüm besinlerin görünmez formda var olduğunu söylemek yeterli olur. Sorun şu ki bu plazma düşünce ve gerçek fiziksel kirlilikten etkileniyor ve kürenin birçok yeri artık saf değil. Sizin dünya dışı varlık olarak adlandırdıklarınızın yemek yemeye ihtiyaçları yok. Kozmosun plazmasından kirlenmemiş, bozulmamış yaşam gücünü alabilirler. (Bu *Koruyucular*'da ortaya çıkan bir bilgiydi.)

D: Birçok uzaylı varlık bana bizim gibi yemek yemeye ihtiyaç duymadıklarını söylemişti. Bu insana özgü bir özellik gibi görünüyor. Onlar hava, atmosfer ve ışıkla beslenebiliyorlar.

Uzaylılar, bedenlerimizin içinde bulunduğumuz boyutun yoğunluğundan kaçmak için giderek ışığa dönüştüğünü ve beslenme şeklimizin de buna uygun şekilde değişmeye başladığını söylüyor. Biz de sadece ışıktan beslenerek var olabileceğimiz bir yöne doğru mu ilerliyoruz? Plan bu mu?

***

1989'da LeeAnn ile gerçekleştirdiğimiz seansın bir UFO deneyimiyle ilgili olacağını düşündüğümüz bir bölümü, çünkü araştırdığımız şey buydu, seansların çoğu zaman beklediğimiz gibi gelişmediğini kanıtlıyor. Ayrıca çoğunlukla kişinin bir araca değil, Dünya olmadığı belli olan bambaşka bir yere götürüldüğünü de gösteriyor. (Bölüm 5'te Clara'ya olduğu gibi.)

LeeAnn uykuya dalmak üzereyken çok güzel altın rengi bir ışık gördüğünü bilinçli olarak hatırlıyordu. Işığın içini ısıtan, huzur verici ve sakinleştirici bir etkisi vardı. Uyuduğu oda karanlık olduğu için ışık

normal bir kaynaktan geliyor olamazdı. Çok beyaz, çok steril bir odada olduğu bir rüyadan bölük pörçük anlar hatırlıyordu. Rüyanın bir yerinde bir volkan ya da lav görseli görmüştü ve uyandığında zihninde beliren kelime "hologram"dı.

Uykuya daldığını düşündüğü andan sonra gerçekleşen başka deneyimleri keşfetmiş bulunuyorduk. Bunlardan birinde bir uzay aracına alınışı *Koruyucular*'da aktarılmıştır. Bunun da o türden bir deneyim olmasını bekliyordum. O nedenle transa girdiğinde onu uykuya dalmak üzere olduğu o geceye götürdüm. Ama ortam bir anda karanlık olmaktan çıkmıştı. Aydınlıktı ama ışığın kaynağını tespit edemiyordu. Ardından kendini amfiye benzer bir yerde gördü ama oraya nasıl geldiğini bilmiyordu. Bu steril, temiz bir yerdi ve kendisi tribünleri andıran basamaklarda oturuyordu ama bunlar katı, kalıplandırılmış basamaklardı. Ortam saydam, şeffaf duvarlarla odalara bölünmüştü ama bunlar cam değildi ve panayırlardaki aynalarla dolu odalar gibi sonsuza kadar devam ediyorlardı. Ortam çok sakin ve sessizdi. Ona ne giydiğini sorduğumda şaşırdı.

L: Sadece ışık. Sanırım cübbe gibi. Pek giyinmiş gibi değilim ama çıplak da değilim. Etrafta insanların olduğunu biliyorum. Onları görmüyorum ama hissediyorum. O yüzden birileri olsa gerek. Etrafa bakıyorum. Onları görebilirim herhalde.

D: Onlara oraya nasıl geldiğini sorsan cevapları ne olur?

L: (Uzun bir sessizlik) Bu cevap da iyiymiş. Bunu ben uyduruyorum herhalde. (Sanki bir şeyi dinliyor ve ardından duyduğunu tekrar ediyormuş gibi yavaşça) Bu, uzay zamanı düzlemlerine gelmek için bedeninin fiziksel limitlerini aşmanın bir tezahürü. Evrenin birliği - bu çok anlamsız- denen birliğe gelmek için. Bütün olmanın... Sonu. Bu hiçbir anlam ifade etmiyor.

D: Anlam ifade etmese de sorun yok. Belki bunun ne demek olduğunu daha sonra anlayabiliriz. Aldığın cevap bu mu?

L: Evet. Onun dediği bu.

D: Orada fiziksel bedende misin?

L: Hayır, sanırım değilim.

D: Öyleyse oraya bir tür ruh formunda mı yolculuk yaptın?

L: Diyorlar ki... Fiziksel beden burada değil. (Uzun bir sessizlik) Sanırım bu şeyle ilgili... Bunu anlamıyorum ama doğru şekilde aktarmak istiyorum. Ruhunuzun enerjisi öyle bir şey ki siz bir

güçsünüz ve boyutlar arasında ve uzay boyunca, nasıl olduğunu bile bilmeden, sanırım, seyahat edebiliyorsunuz. Ve hazır olduğunuzda, hazırsınız. Ve bu iradeyle ya da seçimle gerçekleşen bir şey değil. Bunun olması için iradenizi kullanamazsınız. Bu kendiliğinden olur. Bunun olması için bilinçli bir şekilde ne kadar çaba gösterirseniz, o kadar duvara toslarsınız.

D: Yani bu hazır olana kadar gerçekleşmez.

L: Doğru. O yüzden o ayrılığa ihtiyacınız var. O kafa yapısına, objektif ve sübjektife.

D: Peki bu varlıkların bununla bir ilgisi var mı?

L: Sanırım var. Öğrenmek için, hizmet etmek için buradayız çünkü onlar ışık tutuyor ve rehberlik ediyorlar. Ve hizmet edebilmemiz için öğrenmemiz gerekiyor.

D: Bunlar iyi şeyler. Peki neden buraya gelmeni istediler?

L: Çünkü değişimler gerçekleşecek. Değişimler gerçekleşiyor. Gezegenin daha iyiye gitmesi için, gezegenin evrimi içerisinde değişimler gerçekleşiyor. İçinde bulunduğumuz çağda insanların evrenle ve "Baba"yla bir olduklarını onlara örnek teşkil ederek göstermek gerekiyor. O zaman gezegen iyi olacak. Ondan çok şey aldık ve onu istismar ettik ve şu anda onun temizlenmesi gerekiyor. Ve biz, vaaz vererek değil, örnek olarak yardım etmek için buradayız. İyilik iyiliği doğurur.

D: Ama sana değişimlerin gerçekleştiğini mi söylediler?

L: Evet. Aslında bunları bilmek istemiyorum ama sanırım bilmeliyim.

Sanki bir şeyi gözlemliyormuş gibi duraksadı. Ardından volkanik patlamalar ve depremleri tarif etmeye başladı. Bir de yeraltından çıkan gazların neden olduğu patlamaları ve yangınları. Pek çok ölü vardı ama bunların ortasında bir servis aracının insanları alıp gökyüzündeki daha büyük bir gemiye götürdüğünü gördü. Bu insanlar daha sonra başka galaksilerdeki başka gezegenlere nakledileceklerdi.

L: Yardım etmek için geliyorlar. Titreşim düzeyimizi yükseltiyoruz ya da onlar yükseltiyor. Biri ya da bir şey yükseltiyor. Ve sonra "vın", oradasın. Ve enerjisel bir güç olduğun için daha yüksek bir düzeyde dalgalanıyorsun. Bedeninin fiziksel yoğunluğu şu anki kadar yoğun olmuyor ama yine de hâlâ aynı varlık oluyorsun. Sanırım öyle olman gerekiyor çünkü eğer farklı bir gezegene gideceksen oranın

atmosferi farklı olsa gerek. Atmosfer o kadar yoğun değil ve varlığının yapısı değişmek zorunda. Titreşim düzeyinin bizim olduğumuz yoğun maddeden daha ışık olan bir figüre doğru değişmesi gerekiyor. Ve sanırım olan da bu. Ve bu doğru çünkü insanlar bu plandayken bile bunu yapabilir. Bedenlerinin yoğunluğunu değiştirebilirler. Ve insanlar gerçekten de duvarlardan ya da bir şeylerin içinden geçiyor. Bunu yapan insanlar var, gerçek insanlar. O yüzden sanırım evrimsel açıdan ileri seviyede bir türsen, ya da "varlıksan" daha doğru bir sözcük olacak, zaten bildiğimiz şeyler konusunda yardımcı olabiliyorlar çünkü zaten her şeyi doğuştan biliyor oluyorsun. Ve titreşim düzeyini yükseltmenin de aslında bir önemi yok çünkü fiziksel beden ölse bile başka bir yere zaten gidebiliyorsun.

D: Ama şu an söz konusu olan durumda fiziksel bedeni de beraberlerinde götürüyorlar.

L: Evet ama nakledilmeye uygun hale gelmesi için parçacıkları yeniden düzenliyorlar.

D: Gezegende hayatta kalan herkesi götürüyorlar mı?

L: (Üzgün bir şekilde) Hayır, sanırım götürmüyorlar. Götüreceklerini düşünmek isterim. Yıkım sırasında bir sürü fiziksel beden kaybedildi. Herkesi götürmüyorlar.

D: Bunun bir nedeni var mı?

L: Evrimsel açıdan daha gelişmiş olanlar götürülüyor. Ama buna da tam olarak inanamıyorum çünkü bu da tam olarak yerine oturmuyor. Ya da sanırım oturuyor. Ben kimim ki yargılayayım?

D: Yani evrimsel açıdan daha gelişmiş olanlar bu dönüşümü gerçekleştirebilecek olanlar.

L: Sanırım öyle. Ve gezegende bir geriye gidiş görüyorum. Fiziksel insanlar önceden olduğumuz gibi daha ilkel, daha vahşi bir hale geri dönüyor.

D: Gezegende bırakılanlar mı?

L: Evet. Çok daha geriye gidiyorlar. Mağara adamından da öncesine.

D: Geriye gitmelerinin bir nedeni var mı?

L: Bu olay gerçekleştikten sonra gezegenin atmosferi fiziksel olarak değişiyor. Ve insan yaşamını destekleyebilmesi için insan türü değişiyor çünkü gezegen daha yoğun bir hale geliyor. Tüm bu olanlar sonucu hava daha yoğun bir hale geliyor. Her şey baştan başlıyor. Baştan başladığımıza inanamıyorum.

D: Belki bu bir alternatiftir. Belki bize olabilecek farklı senaryoları gösteriyorlardır. Peki bu Dünya'da bırakılan tüm insanlara mı oluyor?

L: "Tüm" demek istemem. Çünkü çok uzun sürerdi, eğer her şeyin... Ama hayır, sadece bazılarına, sadece bazılarına. Olay bu. Mantıklı zihin olanlardan ötürü bunların doğuştan gelen özürler gibi olduğunu söylüyor. Atmosferler de değiştiği için. Ama daha ileri yaşam formları, insan formları da olmalı.

D: O halde sana hayatta kalan bazı insanlara ne olacağını mı gösteriyorlar?

L: Hayır, hayatta kalanlara değil. Bunlar hayatta kalanların çocukları sanırım.

D: O yöne doğru evrim geçirmeyenleri de sana göstersinler.

L: (Duraksama) Zıt yönde birilerinin nasıl var olabileceğini göremiyorum. Artık Dünya'da olduğumu sanmıyorum. İnsanlar fazla ışık. Fiziksel yapıları ışık, neredeyse ruhun ruhu gibi. Dünya'da yaşayacak kadar yoğun değiller. Ama belki de değişimlerden sonra Dünya cennet olacak, öyle değil mi?

D: Şu anda gördüğün insanlar götürülenler ve başka bir yerde var olanlar mı?

L: Daha ışıklı olan insanlar evrimsel açıdan daha gelişmiş ve götürülmüş olanlar. Bunun kararını kim verebilir bilmiyorum. Burası çok güzel bir yer. Sakin. Daha gaz gibi. Daha çok gaz formunda bir varoluş gibi. Maviler, eflâtunlar ve morlar var. Ve bir şeyleri Dünya'daki gibi yapmıyorsun çünkü bir şeye bağlanmış değilsin. Evler bile yok. Ve formlar var ama bunun için bilgi gerekiyor. Düşünceyle oluşuyorlar. Elle tutulabilir, katı kitaplar ya da onun gibi şeyler yok. O gaz halinin dışında bir şey yok, yoğun bir şey yok. Ve burası herkesin nazik ve mutlu olduğu çok serbest, çok akışta bir yer.

D: Ve hiç fiziksel, katı yapılar yok, öyle mi?

L: Biraz ileride öyle birkaç şey var. Sana daha önce bahsettiğim o kristalize şeylerden. Onların cam olduğunu sanmıyorum. Çok güzeller, aslında bayağı süslü bir yapıları var. Kristal kuleler. Yapı olarak Antik Roma tasarımlarına benzeyen, sütunlu büyük şeyler var. Ama bunlar Romalılarınkiler gibi mermerden değil. Mavimsi bir tür camdan, mavi ışık camdan. Çok güzel.

D: O yapılar ne için kullanılıyor?

L: Sanırım eğitim için kullanılıyorlar. Bu cevap siz soruyu sormadan

önce bir anda zihnimde belirdi çünkü bunu soracağınızı biliyordum. Ama öğrenme ses aracılığıyla gerçekleşiyor, kitaplarla değil.

D: Sence araçlarla götürülen tüm insanlar bu yere mi gitti yoksa başka yerlere gidenler de var mı?

L: Ah, hayır, hepsi buraya gitmeyecek. Herkes evlerine gidecek. Herkes buralı değil.

D: Yani götürülenlerin hepsi başka yerlerden mi demek istiyorsun? (Tabii ki) Aslında Dünyalı değiller mi?

L: Ah, eminim sadece Dünya'dan olanlar da vardır. Her şey olası. Ama herkes bu gezegene gitmeyecek. Kökenimiz kim bilir neresi?

D: Herkes aşina olduğu bir ortama mı gidecek?

L: Evet. Evlerine. Herkes gidecek çünkü gruplar halinde seyahat ediyorlar, kayınvalideleriyle tekrar bir araya geliyorlar. (Kıkırdama) Aile üyeleriyle. Bunun sonu yok.

D: Ama bu durum bizim "ölüm" dediğimiz hal değil.

L: Ah, hayır, bu fiziksel bir hal. Bu, bedenin fiziksel yoğunluğu gibi yoğun bir fiziksellik değil.

D: Bunu anlamaya çalışıyorum. Gemilere alınan tüm bu insanlar bir şekilde yükseldi, moleküllere ayrıldı ve gemilerle götürüldü. (Evet) Ama herkes değil. Gemilere alınanların hepsi geldikleri yerlere mi götürüldüler?

L: Evet. Onlar Dünya'ya türün evrimine yardımcı olmak için geldi çünkü tür ilerlerken tanrıyla bağlantısını unuttu. O yüzden başlangıçta var olmayan ruhsal gelişime yardımcı olmaları için başkalarını gönderdiler. Sanırım bu mantıklı.

D: Ve böylelerinden çok mu var?

L: Ah evet, çok, çok. Bir tarafım bu insanların titreşimleri daha yüksek olduğu için alındıklarını söyledi. Ama ben, şahsen o kadar insanın nasıl geride bırakılabileceğini anlayamıyorum. Buna kim karar verebilir ki? Tanrı, ilahi bilgeliğiyle herkesi götürebilirdi çünkü hepimiz biriz.

D: Evet. Peki bu insanlardan hiç Dünya'ya dönen birilerini görüyor musun yoksa hepsi başka bir yere mi gidiyor? Bunun geçici bir şey olabileceğini düşünüyordum da...

L: Dünya'ya dönen insanlar olacak, geri dönmeyi seçen insanlar. Çünkü şu an gördüğüm çok ilkel türden bir kültür. Ve sanırım geri dönen insanlar kendi gelişimleri için dönmek isteyen, öğrenmeleri ya da hatırlamaları gereken şeyler konusunda gezegenin kendilerine

sunacağı şeyler olduğunu bilenler olacak. Ve gerçekten de geri dönen insanlar sanırım bir süre için liderler ya da ışık varlıkları olacak. Onlara yardım etmek için, bilmiyorum, eğer evrim geçirecek başka bir tür olmayacaksa bu insanlara yardım etmek için.

D: Araçlarla geri getirilen bu insanlar geride bıraktıkları fiziksel bedenler içinde mi?

L: Hayır, bıraktıkları fiziksel beden içinde olduklarını görmüyorum. (İç çekti.) Hayır, aynı fiziksel bedenlerde olmayacaklar. Bir ileri bir evrim düzeyinde olan türler, bir de o kadar ileri olmayan türler olacak. Adeta melekler burada bulunacak olan yeni türe göz kulak olacakmış gibi. Ve eğer uyumlularsa... Bilemiyorum. Sanırım gezegen çok farklı olacak. Bilemiyorum. Bilemiyorum. Bilemiyorum.

D: Hayatta kalanların bu hayvani türden insanlara dönüşeceğini, ilkel hallerine geri döneceğini söylemiştin. Tüm dünya mı öyle olacak yoksa uygarlığı devam ettirenler de var mı?

L: Uygarlık baştan başlayacakmış gibi görünüyor.

D: Uygarlığın dünyanın bazı izole kısımlarında devam edebileceğini görmüyor musun?

L: Hayır. Dünya binaların, teknolojinin, arabaların ve uçakların bulunmadığı eski haline geri dönmüş durumda. Otların yeni yeni çıktığı, ağaçların yeni yeni büyümeye başladığı zamanki halinde. Sanki her şey yeniden başlıyormuş gibi. Bu bir ormana girip kimsenin daha önce geçmediği, her şeyin yeni ve taze olduğu bir alan bulmaya benziyor. Bütün gezegen o halde.

D: Sence her şey yok mu olmuş?

L: Bu ileri bir zaman. Hemen sonrası... Ne görüyorum? Gezegende daha fazla su olduğunu görüyorum. Ya da daha fazla kara kütlesi sularla kaplı.

Ardından ondan gezegenin suyun üzerinde kalan kıta parçaları açısından nasıl göründüğünü tarif etmesini istedim. İnanılmaz olan, *Nostradamus ile Sohbetler (Conversations With Nostradamus)* kitabımın ikinci cildinde aktarılanla neredeyse aynı şeyi tarif etmesiydi. Bu bilgiyi o kitaptan edinmiş olamazdı çünkü 1989'da biz bu seansı yaparken kitap henüz yayınlanmamıştı.

D: Bunlar olasılıklar olabilir. Değişmez gerçekler olmaları gerekmiyor.

Peki, bize bir tavsiyeleri var mı?

L: Tavsiye çok basit ve asırlardır öğretiliyor. Başkalarına sana nasıl davranılmasını istiyorsan öyle davran.

Bu altın kural gezegenimizdeki yedi temel dinde de görülebilir.

BRAHMANİZM: Vazifenin özü şudur: başkalarına, sana yapıldığında acı verecek hiçbir şeyi yapma. (Mahabharata 5:1517)
BUDİZM: Senin acı verici bulacağın şekilde başkalarını incitme. (Udana Varga 5:18)
KONFÜÇYÜSÇÜLÜK: İyiliğin ilkesinin o olduğu kesindir: sana yapılmasını istemediğin şeyi başkalarına yapma. (Seçmeler 15:23)
TAOİZM: Komşunun kazancını kendi kazancın gibi, komşunun kaybını kendi kaybın gibi gör. (T'ai Shang Kan Ying P'ien)
ZERDÜŞTÇÜLÜK: Kendin için iyi olmayanı bir başkasına yapmaktan kaçınan insan doğası, kendi içinde iyidir. (Dadistan I dinik 94:5)
MUSEVİLİK: Sana kötü gelen bir şeyi başkasına yapma. Yasa budur; geri kalan her şey yorumdan ibarettir. (Talmud, Şabat 31a)
HIRİSTİYANLIK: İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur. (Matta 7:12)
İSLAM: Kendisi için dilediğini kardeşi için dilemeyen kimse gerçek bir mümin değildir. (Sunnah)

D: Bazen en büyük bilgelik en basit tavsiyede yatar.

L: İnsanların daha nazik hale gelmesi ya da herkesin içindeki Tanrıyı tanımasıyla, gezegenin titreşim düzeyi değişecek. Ve gezegenin titreşiminin o düzeye yükseltilmesiyle Dünya gezegeni belirli bir ölçüde iyileşmiş olacak. Böylece gezegeni hırpaladığımız için gerçekleşmesi gereken temizlenmenin gerçekleşmesine gerek kalmaz. Gezegene iyiliği için teşekkür edin çünkü bizimle gezegen arasında bir ayrım yok. Ayrılığı yaratmayın. Hepimiz hep birlikte biriz. Gezegen, biz, kuş, köpek; hiçbir şey arasında bir ayrılık yok. Sadece tezahür eden formlarda farklılıklar var. Ve insanlar bunun farkına varırsa, cennete bu gezegende sahip olacağız.

LeeAnn uyandığında, uyuduktan sonra kendini içinde bulduğu yeri

nasıl algıladığını anlattı.

L: Aynalarla dolu bir oda gibiydi ama onlar cam değildi; aynaya baktığında kendinin bir sürü yansımasını görmen gibiydi. Ama bunun tünel gibi olanı. İleriye doğru aynı şeyleri görmeye devam ediyordun ve kesitlere bölünmüştü. Oda kalıp halinde basamakları olan yuvarlak ya da kavisli bir odaydı ve hol önümde uzanıyordu.

Daha önce hologram kavramından bahsetmiş olduğu için bu aynalı salonun gördüğü felaket görüntülerinin yansıtılmasıyla bir ilgisi olup olmadığını merak ettim. Bu fikri kendisine anlattım. Hologramın ne olduğunu bile bilmiyordu.

D: Belli ki bir nedenden bunu görmen gerekiyordu. Bu seni rahatsız ediyor mu?
L: Hayır. (Güldü.) Bunu ben uydurdum.

Güldüm. Rahatsız edici olabilecek bir şeyi hazmedebilmenin en iyi yolu buydu. Denek çok ciddiye almadığı sürece gördükleri yaşamını etkilemez. Daha sonra daha fazlasını keşfetmek için hazır olduğu zaman zihni bununla baş edebilir.

LeeAnn başkalarıyla Dünya değişimleri haritası üzerine çalıştığımı ve bir süredir tarif ettiği kıta şekilleri ve dünya koşulları üzerine yoğunlaşmış olduğumuzu bilmiyordu. Daha sonra onu bu projenin katılımcılarından biriyle tanıştırdım. Beverly ile bu konu üzerine konuşurken hatırladığı bazı şeylerin Beverly'nin gördükleriyle uyuştuğunu duyunca hayrete düştü. (Beverly *Nostradamus ile Sohbetler*'in ikinci cildinde bulunan Dünya değişimleri haritalarını çizen ressamdı.)

Aralarındaki benzerlikler büyük olsa da ben bu felaket senaryolarını gerçekleşmeleri kesin olan senaryolar olarak değil de alternatif gelecekler ve olasılıklar olarak görmeyi tercih ediyorum. Geleceğimizin böyle olmasını istemiyorum. Dünya'ya canlı bir varlık gibi davranma, ona ve birbirimize karşı daha nazik olma tavsiyesine uyabiliriz. Belki böylece geleceğin yönünü değiştirebiliriz.

Ama dünya dışı varlıkların işi şansa bırakmadığı belli. Onlar en kötü senaryoya hazırlanıyor. Belki de insan doğasını bizden çok daha iyi anlıyorlar.

BÖLÜM 10

"YUVA" DENİLEN YER

Bu terapiler sırasında bazı denekler bir geçmiş yaşama gitmek yerine kendilerini başka bir yerde buldular. Bu yerler Dünya olmadığı halde oraları "yuvaları" olarak tanımladılar. Bunlar sıklıkla o kadar tehditkâr ortamlar oluyorlardı ki onlara nasıl olup da yuva dediklerini anlamak zordu ama bu yerleri tekrar gördükleri zaman deneklerin yaşadığı güçlü duygular yadsınacak gibi de değildi. Bu durumu ilk kez Phil ile *Bahçenin Koruyucuları*'nda yaptığımız çalışmada, Phil'in Üç Kuleli Gezegen'i gördüğü anda yaşadık. Oraya karşı hissettiği duygusal bağ çok güçlüydü. Bölüm 5'te Clara kule türü yapıların bulunduğu benzer bir gezegene gittiğinde de aynı şey oldu. O da çok güçlü duygusal tepkiler sergiledi. Reenkarnasyonun varlığını inkâr edecek olursak bu durumu açıklamak gerçekten güç olur. Eğer kişinin Dünya'da sadece bir hayat yaşadığını varsayarsak, yuva olarak bileceği tek yerin de Dünya olması gerekir. Öyleyse bu denekler nasıl oluyor da ıssız, Dünya'ya hiç benzemeyen, yabancı bir yere karşı bu kadar güçlü ve duygusal bir bağ hissediyor? Bu yerleri gördüklerinde şimdiki evleri olan Dünya'ya dönmek yerine çok güçlü bir sıla özlemi ve orada kalma isteği duyuyorlar.

Bunun çok geniş bir tanımlama olduğunu bilsem de ben bu insanlara "Yıldız Çocukları" diyorum. Onlar esas *bu* gezegeni (Dünya) yabancı bir ortam olarak görüyor. Burada olmak istemiyorlar. Çok nazik insanlar oluyorlar ve insanların birbirlerine karşı nasıl bu kadar duyarsız olabildiklerini, dünyada nasıl bu kadar şiddetin var olabildiğini anlayamıyorlar. "Evin" nerede olduğunu bilmeseler de "eve" dönme isteğiyle yanıp tutuşuyorlar. Bu vakaların çoğunda denekler transa girdiklerinde bunun Dünya'daki ilk yaşamları olduğunu ya da daha önce Dünya'da sadece birkaç yaşam deneyimlediklerini söylüyorlar. Bu Yıldız Çocuklarının hepsi buraya gönüllü olarak ve şiddeti hiç bilmeyen yaşam güçlerinin Dünya'yı pozitif yönde etkileyeceği umuduyla geldiklerini belirtiyor. Onlara taze kan deniyor. Gönüllü olduklarının bilinçli olarak farkında olmadıkları için burada çok mutsuz oluyorlar. Birçoğu dayanılmaz bir şey olarak değerlendirdikleri bu durumdan kaçmak için intihar etme girişiminde bulunuyor.

Kitaplarım birçok farklı dile çevrildiğinden beri dünyanın her yerinden

insanlardan aynı duyguları yaşadıklarına dair mektuplar alıyorum. Duyguları ailelerine ve arkadaşlarına mantıksız geldiği için bu duyguları bir tek kendilerinin yaşadığını sandıklarını ve gerçekten çok yalnız hissettiklerini söylüyorlar. Kitaplarımı okumanın ve yalnız olmadıklarını, aslında aynı sıkıntıları yaşayan başkaları da olduğunu keşfetmenin onlara büyük bir aydınlanma yaşattığını belirtiyorlar.

1980'lerde Phil ile yaptığım çalışmalardan bu yana dünyanın her yerinde Yıldız Çocuklarıyla karşılaşıyorum. Bazıları Phil ile aynı duyguları yaşıyor. Diğerleri daha uyum sağlamış ve burada olmaktan hayli memnun gibi görünüyor. Bahsettiğim sonuncu kısım daha genç olan insanlardan oluşuyor. O yüzden belki de yeni nesillerin buraya uyum sağlama gücü giderek artıyor. Fakat bu vakaların hepsinde bilinçaltları burada olmalarının esas nedeninin, Dünya'nın evriminde gelinen şu noktada ihtiyaç duyulan enerjiye kanal görevi görmeleri olduğunu söylüyor. Dünya'nın titreşimini değiştirerek gezegenimizde yaşayan insanları başka bir boyuta taşımak için bilinçlerini yükseltmeye hazırlandığı bu dönemde pek çok değişimden geçtiğimizi söyleyen sayısız insan oldu. Bu geçiş sürecini dengede tutmak için Yıldız Çocuklarının enerjilerine ihtiyaç var.

Seanslarımdan birinde bir adam tüm karmasını temizlediği için aslında burada olması gerekmediğini ama Kaynak tarafından bir kolektifin parçası olarak buraya gönderildiğini söyledi. Bilinçli zihinleri bunun farkında olmasa da bilgi toplamak için gelenler de var. 2000'de Londra'da çalışma yaptığım, hayat kadını olan bir danışanımın travmalarla dolu çocukluk ve yaşam öyküsü buna iyi bir örnekti. Kesinlikle fiziksel planda olmak istemiyordu ve buradan ayrılmak için daha önce intihara kalkışmıştı. Buna rağmen transtayken buraya insan davranışları hakkında bilgi toplamak için gönderildiğini söyledi. İnsanlığın bu yönünü incelemek için bir hayat kadını olmaktan daha iyi bir yol olabilir mi? Başka bir kadın danışanım daha üstü kapalı bir şekilde intihar etmeye çalışıyordu. Organlarında birer birer çok ciddi sorunlar ortaya çıkıyordu ve bedeni onu yavaş yavaş öldürüyordu. Transtayken buranın evi olmadığını söyledi ve kendi algısındaki "evine" gitti: hiçbir kaygısı olmadan gönül rahatlığıyla yüzdüğü, sularla kaplı çok güzel bir dünya. Ağır ve yoğun bir bedende dolaşmasının gerektiği bu dünyaya gönderildiği zaman buna karşı çıkmıştı ve eve dönmek için beyhude bir çabayla bedenini yok etmeye çalışıyordu.

Çalışmalarımın ilk yıllarında bu vakaların çoğuna anlam veremezdim. Daha sonraları boyutlar ve diğer gerçekliklerle ilgili daha karmaşık bilgiler

edinmeye başladıkça içlerinde, her ne kadar garip gelse de, bir mantık olduğunu görmeye başladım. Daha fazla bilgi açığa çıktıkça bu tür ruhlarla daha fazla karşılaşmaya başladım. Sıklıkla da sıra dışı olaylar vesilesiyle...

Bir gezegenin yok oluşuna tanık olan iki vakayla karşılaştım. 1999'da Singapur'da tüm hayatı boyunca inanılmaz bir hüzün duygusu yaşamış olan Çinli bir kadınla tanıştım. Anne ve babası çocukken bile hiç gülmediğini söylemişlerdi. Göğsünde neredeyse acı veren bir ağırlık hissi vardı. Seansta yuvası olan gezegenin patladığını gördü. Bunun şoku göğüs bölgesinde acıya neden olmuştu ve hissettiği hüzün de "eve" bir daha asla dönemeyeceğinin ve tanıdığı herkesin yok olduğunun farkına varmasından kaynaklanıyordu.

Bu vakanın geçerliliği daha fazlaydı çünkü Singapur'da UFO'lar ve paranormal konular hakkında kitaplara pek rastlanmıyordu. Ben orada yeni açılan bir metafizik merkezinde konuşma yapacak ilk yazarlardandım. Hükümet ne tür konular hakkında yazılabileceğini ve konuşma yapılabileceğini kontrol ediyordu. 1999 bu tür konular hakkında konuşmalar yapılmasına izin verilen ilk seneydi. Öyle olsa bile merkezin sahibi UFO'larla ilgili olanlar dışında tüm kitaplarım hakkında konuşabileceğimi söylemişti. Ama ben yine de UFO kitaplarımı da yanımda getirmiştim, ki hepsi satıldı, ve böylece o ülkeye bilgiyi bir şekilde sunabildim. Danışanım daha önce böyle yazılarla karşılaşmamıştı ve seans onu şoke etmişti çünkü bu, sorunlarıyla ilgili olarak karşılaşabileceği en garip açıklamaydı.

2000 yılında Memphis'te benzer zorlayıcı sonuçlar deneyimleyen başka bir vakaya denk geldim. Kadın, küçük bir araçla bir erkek olarak yaşadığı bir gezegene iniş yaptığı bir geçmiş yaşamı yeniden yaşadı. Araçtan indiğinde kumun ve toprağın muazzam bir ısıya maruz kalması sonucunda cama benzer bir maddeye dönüşmüş olduğunu görünce afalladı. Bunu inanılmaz güçlü bir ısı kaynağının yapmış olması gerektiğini belirtti. Bir şehre dair kalıntıları gördüğünde hüngür hüngür ağlamaya başladı. Geriye kalan tek şey korkunç bir şekilde yanıp kavrulmuş binaların kabuklarıydı. Hiçbir yerde yaşama dair bir iz yoktu ve herkesin geriye kemik bile kalmayacak şekilde yanmış olduğunu anladı. Herkes yanıp kül olmuştu. Burası onun eviydi ve ailesini ve arkadaşlarını görmeyi beklerken hiç kimseyi bulamamıştı.

Yoğun duygulara kapılmıştı ve onları salıverip objektif olabileceği bir noktaya gelmesi zaman aldı. Yaşam arayışıyla başka yerlere de baktı ama her yer tamamen harap olmuştu. Bitki örtüsünden geriye kalan tek şey kılıç

gibi sivri yapraklara sahip bir bitkiydi. Ardından yıkıma neden olan olaya tanıklık ettiğini hatırladı. Daha büyük bir araçtan, gezegenin yüzeyinde devasa bir patlamanın gerçekleştiğini ve gri bulutların yükseldiğini görmüştü. Yıkıma neden olan olayın bu olduğu açıktı ama bunun neden olduğunu bilmiyordu. Aşağı gidip bakmaya karar vermişti ve evi olan bu gezegendeki korkunç yıkımla yüz yüze gelmişti. Çaresizlik içindeydi ve tek istediği oradan uzaklaşmak ve atmosferin yukarısında, yörüngede dönmekte olan daha büyük gemiye geri dönmekti.

Büyük gemiye döndüğünde yıkılmış bir haldeydi ve ağlıyordu. Muhtemelen içinde bulunduğu duygusal hal nedeniyle gemiye nasıl giriş yapacağını unutmuştu. Sonunda gevşeyebildiği zaman kendini içeride buldu. Böyle giriş yapması gerekiyordu, zihnini kullanarak. Tamamen tükenmiş ve duygulara boğulmuş bir halde odasına gitti ve pencere önü koltuğuna benzeyen bir şeye uzandı. Sadece uyumak ve gördüğü sahnenin düşüncesinden uzaklaşmak istiyordu.

Hikâyenin geri kalanını göremedik çünkü uykuya ve unutkanlığa daldı. O nedenle diğer sorunlarıyla ilgili konulara eğildik. Bu vakalar evrenin inanılmaz uzun tarihi boyunca ev olarak bilinen gezegenlerin pek çok kez yok olduğunu ve bunun bu hayata yoğun üzüntü, ait hissetmeme duygusu ya da "evin" neresi olduğu bilinmese de "eve" gitme isteği olarak yansıyabileceğini gösteriyor. Yeni bir dünyaya uyum sağlama süreci çoğunlukla zor oluyor ve durum bilinçaltının kayıtlarında saklı bulunuyor.

***

Dan benimle Amerika'da buluşabilmek için seyahat programımı öğrenmek amacıyla bana farklı ülkelerden ısrarla e-posta gönderen Avusturalyalı genç bir adamdı. Güney Amerika'da trekking yapıyordu ve Haziran 2000'de Amerika'da olacaktı. Onu sadece beni görmek için Amerika'ya gelmekten vazgeçirmeye çalıştım ama e-postalarında ısrarcıydı. Los Angeles'a gelip bir araba kiralamayı ve Downer's Konferansı'nda konuşma yapacağım zaman benimle aynı anda Chicago'da olmayı planlıyordu. Eğer beni kaçırırsa peşimden Arkansas'a geleceğini söylemişti. Onunla çalışmayı kabul ettim ve Chicago'ya ulaşacağını düşündüğü zaman için bir randevu verdim. Bu tarz davranışları teşvik etmem ama çok ısrar ettiği ve çok uzaktan geleceği için bir istisna yapmam gerektiğini düşündüm.

Kongre merkezinin yakınındaki bir hostelde kalıyordu ve ertesi sabah

trafikten ötürü biraz gecikmişti. O yüzden zamanında başlayamadık. Bunun nasıl bir önemi olduğunu daha sonra anlayacaktık. Konferansın organizatörü bireysel seanslar için kendi odasını kullanmama izin vermişti çünkü birkaç kişiyle beraber konferans alanından epey uzakta bulunan özel bir evde kalıyorduk. Orada bulunduğum süre içinde günde iki seans yapıyordum ama o gün konferansın son günü olduğu için seans yapacağım tek kişi Dan'di.

Seanstan önce gerçekleştirdiğimiz sohbette bana Avusturalyalı olduğunu ama Londra'daki büyük bir şirketten harika bir iş teklifi aldığını ve grafiker olarak çalışmak üzere oraya gittiğini anlattı. İş başlarda iyiydi ama bir süre sonra iş yükü ve büyük şehirdeki yaşamın stresi gibi şeyler etkisini göstermeye başlamıştı. Sağlığı kötüye gidiyordu. Avusturalya'ya dönmek yerine istifa edip seyahat etmeye karar vermişti. Değerli bir çalışan olduğu için patronu ona izin vermiş ve deşarj olduktan sonra dilediği zaman işe geri dönmesini söylemişti. Güney Amerika'ya gidişi ve ülkeyi sırt çantasıyla baştan başa gezmesi bu şekilde olmuştu. Kız arkadaşı yolculuğun bir kısmında ona eşlik etmişti ve Arjantin'de yanından ayrılmıştı. Dan maceraya tek başına devam etmiş ve sonunda ABD'ye gelmişti. Ayırdığı parayı dikkatli kullanıyordu ve ABD'den sonra Avusturalya'ya dönmeyi düşünüyordu. Seansta keşfetmek istediğimiz birkaç şey vardı.

Normal rutinimde kişi bir bulut üzerinde alçalmaya başlar ve kendisini sorunlarının kaynağıyla ilgili olan geçmiş yaşamda bulur. Ama Dan Dünya'daki bir yaşama inmek yerine kendini bambaşka bir yerde bulmuştu.

Dan: Buluttan ayrıldım ama aşağı inmedim. Bir siluet ile büyük parlak bir ışık görüyorum. Ve ışınlar, ışık parçaları siluetten geçerken detay göremiyorum. Uzaydaymışım gibi hissediyorum.

D: Gitmek istediğin yer orasıysa uzayda da süzülebilirsin.

Dan: Uzayda bir geçit hayal ediyor gibiyim. Belki de oraya gitmeliyim. Geçide ulaşabilmek için akıntıya karşı yüzüyormuşum gibi hissediyorum. Adeta zihnim oraya gitmeme izin vermiyormuş gibi. Ya da nasıl gideceğimi bilmiyorum.

Ona güvende olduğu, korunduğu ve keşfetmek istediği her şeyi güvenli bir şekilde keşfedebileceği yönünde telkinlerde bulundum.

Dan: Geçitten geçtim mi bilmiyorum ama şimdi kocaman, çok büyük, devasa bir yeşil gezegen görüyorum. Büyük kısmı tutulma halinde, gölgede, o nedenle sadece dış hattını görebiliyorum. Çok uzakta. Arkasında çok güzel yıldızlar var ve uzakta solda da parlak bir Güneş. Ve gölgeyi düşüren de o. Gezegeni kenarından görebiliyorum ve o çok güzel, zümrüt yeşili renkte. Bir doku görüyorum. Pürüzsüz değil; bir bilim kurgu filminden çıkmış bir ay gibi tümsekli görünüyor. Bir geçit, bir yer iminden öte bir görevi olmayan bazı yapıların arasından geçerek bir çölün üzerinde uçuyorum.

D: Bu yapılar bir duvarın parçaları mı?

Dan: Hayır. Bunlar iki sütun. Washington Anıtı'ndan pek de farklı değiller ama bej rengindeler ve yan yana duruyorlar. Bir geçit gibi ama kapısı ya da eşiği olmayan bir geçit gibi. Bunlar sadece yer imleri.

Karşımıza baskın özelliği kule benzeri yapılar olan bir gezegen daha çıkmıştı.

D: O kapının arasından mı uçuyorsun?

Dan: Ya da üzerinden, bir kartal gibi. Ona bakarken içimde bir tür özlem hissediyorum diyebiliriz. Bu iki sütun çöl gibi düz bir arazi üzerinde bulunuyor. Ve benim bulunduğum noktaya göre sağda zümrüt rengi bir deniz var. Uzakta, daha ileride bir koy var. Burası bir sahil gibi değil. Sanki çöl orada bitiyor gibi. Ve biraz ileride, denizden uzak bir noktada kayalar var; okyanustan bir kayalık yükseliyormuş gibi görünüyor. Ve bu kayalık çok büyük.

D: Oraya gitmek için o geçitten, o sütunlardan mı geçmen gerekiyor?

Dan: Hayır, o bir işaret direği gibi. Buradasın. Burası, kelimenin tam anlamıyla, benim evim.

D: İki sütuna baktığında özlem duygusu hissettiğini söylemiştin.

Dan: Evet. (Duygusal bir şekilde) Burayı görmek bana tamamen rahat olma hissini yaşadığım ilk zamanları hatırlattı. Bu hisle ilgili daha fazla şey keşfetmek istiyorum ama sanki aklımda bir fotoğraf çekmişim de ona sıkı sıkı sarılıyormuş gibiyim.

Bu bana kesinlikle bir deja vu hissi verdi çünkü Phil ve Clara da evlerini aynı duygusallıkla tarif etmişlerdi. Mantıken tarif ettiği bu yerde

böyle bir duygu uyandıracak bir şey yoktu. Öyle olsa da bunun mantıkla bir ilgisi olmadığını uzun zaman önce öğrenmiştim. Duygular mantığın yerini alır.

Dan: Ve bu yerde bir bedenim olmadığını biliyorum. Kendime bakmaya çalışıyorum ama sadece öz olduğumu anlıyorum. Neredeyse gezegenin kendisiymişim gibi hissediyorum. Deyim yerindeyse, ben bu yerim. Ve burada okyanus bizim okyanuslarımız gibi ama tamamen zümrüt yeşili renkte. Çöller de bizimkiler gibi ama bu insan onlara aşina değil. Onlar farklı ama bir o kadar da tanıdık. Ve her şeye bakarken bir kartal gibi hissediyorum. Çok uzağı görebiliyorum.

D: Orada hiç şehir var mı yoksa sadece bu arazi mi var?

Dan: Çöle baktığımda burada kimse yokmuş gibi görünüyor. Hiç bina yok, sadece çöl var. Ve dürüst olmam gerekirse, sütunların neredeyse enerjiyi akort eden bir alet gibi olduğunu hissediyorum. Ve benim benliğim bu aleti, onun tonunu, bu titreşimi tanıyor. Ve ne zaman burada olmam gerekse buraya geri dönmemi sağlıyor çünkü bir odak, bir kristal gibi bir şey bu. Burası çok rahat.

D: Harika. Peki etrafta kendin gibi başka varlıklar da seziyor musun?

Dan: Yalnız değilmişim gibi hissediyorum. Daha dengeli, daha rahat hissediyorum. Sadece burada olmak bile beni mutlu ediyormuş gibi. Diğer her şey de benmişim gibi hissediyorum. İstendiğim bir yerde bulunuyormuşum gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Sadece var oluyorum. Tarif etmesi çok zor.

D: Ama bedensizmişsin, sırf enerjiymişsin gibi mi hissediyorsun?

Dan: Evet çünkü tek bir şeyle bağ kuramıyorum. Ben her şeyim sanki. Kayaların durağanlığı, çölün sıcağı, okyanusun dalgalanması... Hepsi çok rahatlatıcı ve çok hoş.

D: Orada ne yapıyorsun?

Dan: Sadece var oluyorum. Ama belki bu rahat hissettirdiği için sadece belirli bir kısmına odaklandığımdandır. Size amacımı söylemem gerekseydi söyleyecek bir şey bulamazdım çünkü tek amacım sadece orada olmak. (Duraksama) Bu sütunlarla ilgili olan bir şey de yolculuk yapmama yardımcı olmaları. Diyelim ki buraya gelmek istedim. Buraya geri dönmek için bu sütunları kullanabilirim çünkü onları çok iyi tanıyorum. Bu sadece bir örnek. Bunu yaptım demek değil.

D: Yani nerede olursan ol, oradan buraya gelmek için mi demek istiyorsun?

Dan: Gitmek istediğim herhangi bir yere gitmek için. Neresi olursa. Bu bir nevi evin terasında yanan ışık gibi. Bu sütunlar pizzacı için açık bıraktığımız ışık gibiler. Bilirsiniz, yani bulunduğunuz yer.

D: Bir yeri tespit etmek için. Peki ama başka yerlere seyahat etmene nasıl yardımcı oluyorlar?

Dan: O şekilde seyahat etmeme yardımcı olduklarını sanmıyorum. Bunlar sadece geri dönmenin bir yolu. Şimdi çok güzel ışık resimleri görüyorum. Sadece ışık. Şimdi başka bir görüntü alıyorum ve bulunduğum yerden ayrılıyorum. Üçüncü bir kişiden bir şeylerin olduğunu algılıyor gibiyim. Bunun nasıl gerçekleştiğine dair bir illüzyon olabilir tabii bu. Ama denizanası gibi bir şey bu çünkü bir orb (ışık küresi) şeklinde bir şey. Beni o yere bağlayan küçük çıkıntılı tendonlar ya da dokunaçlar var. Ama bana bağlı değiller. Bu tıpkı okyanusta derin çukurlara ya da mağaralara dalanların yüzeye giden yolu bulmak için arkalarında bir halat bırakmaları gibi. Bu öyle bir şey.

D: Bu görsel bir benzetme. Bir bedenin yok ama o yere bağlısın. Ama bir noktada oradan ayrılmış olman lazım. Şimdi o sahneden ayrılalım. Evin dediğin o yerden ayrıldığın zamana gitmeni istiyorum.

Dan: İçgüdüsel olarak bir değişikliğe ihtiyaç duydum. İlk gelen his buydu. Sadece zamanı gelmişti. Neden bilmiyorum.

D: Bir olay ya da onun gibi bir şey olmadı mı?

Dan: Hiç bir mendili elektrikli süpürgeye kaptırdığınız oldu mu? (Evet) Hissettiğim biraz buna benziyor. Sanki "vın" diye gidişini izliyorum. Enerjimin bir borudan geçip diğer taraftan "vın" diye çıktığını. O yüzden bu bilinçli bir karar mıydı emin değilim. Şimdi neredeyse ağlamak istiyorum çünkü canımı acıtıyor. Bunun tümü canımı acıtıyor. Ayrılık.

D: Bu iyi çünkü bir duygu yakaladığımızda önemli bir noktaya temas ettiğimizi anlarız. Ama enerjin çekiliyormuş gibi hissettiğini söylemiştin. Yani o yerden uzağa çekiliyormuş gibi mi?

Dan: Evet, gördüğüm şeyi tarif etmem gerekirse ben güzel sütunlarıma ve güzel denizime bakmakla meşguldüm ve birden artık orada değildim. Bir karar verildiğine dair bir his yok. Ardından galaksileri ve kitaplarda hayranlıkla baktığım tüm o harika manzaraları

görüyordum. Baktığım, baktığım ve hayal edip durduğum manzaraları.

D: Gerçekten çok güzeller.

Dan: Evet, öyleler. Fazla güzeller. Yerimden ayrılışımı düşündüğümde bunları görüyorum. Ve bunun doğru bir vizyon olduğunu biliyorum çünkü bu bir anıya benziyor. Öyle bir şey ki ben sanki bir uçak ya da kartalmışım gibi çünkü hiç ses yok. Ama o sütunları görebiliyorum ve sadece çok iyi hissediyorum. Ve "Yine buradayım" diyorum. Mükemmel. Ve sonra buraya tekrar gelebileceğim zamana kadar bekliyorum. Ama çekilmekten bahsedersem... Rahatsız bir his. Beni nereye götürdüğünden emin değilim. Şimdi bunu hissedebiliyorum. Bir daha geri gelmeyeceğimi fark ediyorum.

D: Ama bu yerin orada olduğunu biliyoruz ve istediğin zaman zihninde orayı ziyaret edebilirsin.

Dan: Evet ama bunun pek bir yardımı olmuyor. (Burnunu çekerek)

D: Enerjinin, kendinin çekildiğini hissettiğini söylemiştin. Ve bu sefer bir daha geri gelmeyeceğini hissettiğini... Hadi bu hissi takip edelim.

Dan başka bir şeye geçmekte zorlandı. O kadar zaman buradan ayrı kaldıktan sonra tekrar bu yerden ayrılmayı gerçekten hiç istemiyordu. Telkinler uygulandıktan sonra sonunda gevşeyebildi ve kendini sıra dışı bir yaşamda buldu. Kalabalık bir şehirde piramit şeklinde yapılar gördüğü için buranın Mısır olduğunu düşündü. Ama çok daha eski bir uygarlık da olabilirdi. Kocaman odaları ve yeraltı rampaları ve tünelleri olan kocaman, piramit türü bir binada yaşıyordu. Bu geniş mekânda tek başına yaşadığı için çok yalnızlık çekiyor, sıkılıyor ve ara sıra camdan ya da kapıdan dışarı bakarak insanların etkinliklerini izliyordu. Orada esir tutuluyor olmasa da bu varoluşta kendini insanlardan koparılmış ve tutsak gibi hissediyordu. Ne iş yaptığını öğrenmek için onu zamanda ileriye götürdüm. Sadece bir kişinin danışmanı olarak çalışıyordu ve çok sıkılıyordu çünkü danışmanlık yaptığı kişi genelde orada olmuyordu. Geri kalan zamanda yapacak bir şeyi yoktu. Evrensel enerjilerle çalıştığını ve düşüncelerini odaklamak için el hareketlerini kullandığını hissetti.

Dan: O her zaman burada değil. Büyük bir ışık topu görüyorum. Onun uzayda hareket ettiğini görüyorum. Ve doğrudan iletişimde olduğumuzu. Ne söylediğimizi bilmiyorum. Neden söylediğimizi bile bilmiyorum. Belki tavsiye veriyorum ya da haberler gibi, ona

neler olduğunu anlatıyorum.

D: Dünya'dan haberler mi yoksa bulunduğun yerden haberler mi?

Dan: Bu yerden. Burası Dünya değil. Şimdi bundan bayağı eminim. Buradaki her şey çok büyük. Dünya'da da büyük şeyler var ama bu yer çok daha büyük. Ona neler olduğunu anlatıyorum ve belki de o konularda neler yapabileceğimizi söylüyorum. Ama hâlâ bu bunaltıcı eksiklik duygusunu hissediyorum. Gerçekten de yaptığım şeyin bir önemi yokmuş ve çok sıkıcıymış gibi görünüyor.

D: Peki bu ışık topunun odaya geldiği oluyor mu?

Dan: Evet, sanırım bu yetiye sahip. Şimdi gayet kaslı yapıda bir bireyin resimlerini görüyorum. İri ve güçlü. Kendime baktığımda ortalama olduğumu ama onun kocaman olduğunu söyleyebilirim. Sanırım o benden çok daha önemli biri. Sanırım bu bölgeyi o yönetiyor.

D: Ama oraya geldiğinde senin gibi mi görünüyor?

Dan: Evet ama daha iri. İnsanlar tarafından sevilen biri olduğumu pek sanmıyorum. Bana saygılı davrandığını sanmıyorum. Bir hizmetkâr gibi davranıyor. Kibarlık yok. Burada çok yalnız hissediyorum. Ve Dünya'da hissettiğim aynı şeyi hissediyorum. Sadece buradan gitmek istiyorum. Bunun bitmesini istiyorum. Sanırım kapana kısılmış hissediyorum ama tutsak gibi değilim. Bunu netleştirmem gerek. Rahat olduğumu hissediyorum. Konumum iyi. Ama bu büyük insan için bir şef garson gibiyim. Ona bir şeyler anlatıyorum ve insanlar onu görmek istediklerinde benden geçmek zorundalar. Ve onlara onunla görüşüp görüşemeyeceklerini iletiyorum. Ve bu çok sıkıcı.

Birden biri otel odasının kapısını çaldı. Kapıya "Rahatsız Etmeyin" işaretini asmıştım ve öğleden sonra geç bir saat olduğu için gelen temizlikçiler olamazdı. Ama kapının çalınması devam edince Dan'e bir süre ara vereceğimiz ve hiçbir gürültünün onu rahatsız etmeyeceği yönünde telkinlerde bulundum. Kimin geldiğini görmek için kapıya gittim. Gelen konferansın yöneticisi ve onun karısıydı. Bir bavul arabası getirmişlerdi ve bavullarını almak istiyorlardı. Check out yapmaları gerekiyordu yoksa bir günlük ücret daha ödemeleri gerekecekti. Seansı planladığımda bunu düşünmemiştim o yüzden zor bir durumda kalmıştım. Dan'i transtan çıkarmama izin vermeleri için on beş dakika sonra gelmelerini rica ettim. Bu durum gerçekten hoşuma gitmemişti çünkü henüz sorunları üzerinde çalışma fırsatımız olmamıştı. Ancak onu bilinçli

haline geri getirmekten başka şansım yoktu. Odanın sahipleri gitmişti ama kısa sürede geri geleceklerini biliyordum.

Dan'in kişiliğinin bedenine tekrar uyum sağlamasını sağladım ve onu içinde bulunduğumuz ana geri getirdim. Elimden gelenin en iyisini yapamadığımı hissettiğimden aceleye getirilerek çalışmaktan gerçekten hoşlanmıyordum. Acele edip etkili bir çalışma yapamamaktansa onu bilincine geri döndürmenin daha iyi olacağını düşündüm. O yüzden bilinçaltına insan duygularıyla yaşamayı öğrenebilmesi için Dan'e yardımcı olması amacıyla telkinlerde bulundum. Yine de telkinlerin daha etkili olabilmesi için biraz daha zamana ihtiyacım olduğunu biliyordum çünkü sorunlarının kaynağını henüz bulamamıştım. Dan'i yüzüstü bırakıyormuşum gibi hissettim. Normalde seans için ayırdığım zamana sahip olsaydık aradığımız yanıtları bulabileceğimizi biliyordum.

Onu tam zamanında uyandırdım çünkü tekrar kapıyı çaldılar. O da benim gibi seanstan tatmin olmamıştı çünkü aradığı yanıtları bulamadığını ve seansın tamamlanmadığını hissediyordu. Aşağıya inerek kızım Nancy'nin konferansta kitaplarımı sattığı masaya gittik. Yarım kalan şeyleri tamamlamak için bir seans daha yapmaktan başka şansımız olmadığını biliyorduk. Ona borçlu olduğumu hissediyordum ve olayların bu şekilde gelişmesinden kendimi sorumlu tuttuğum için yapacağımız bir sonraki seans için ondan ücret almamaya karar verdim. O nedenle de Dan'in normalde yabancıların gelmesine asla izin vermediğim Arkansas'taki evime gelmesini kabul ettim.

Dan'e yakınlara geldiğinde beni aramasını ve onu alıp dağdaki evime getirebileceğimizi söyledim. Normalde okurların ve hayranların yaşadığım yeri öğrenmemesi konusunda çok dikkatiyimdir çünkü aksi taktirde özel hayatım diye bir şey kalmaz. Ama Dan'in iyi bir genç adam olduğunu söyleyen sezgilerime güvendim. Üstelik benimle çalışma yapabilmek için dünyanın öbür ucundan gelmişti. Genelde otellerle karşılaştırıldığında çok daha ucuz olan hostellerde kalıyordu ama Huntsville'de öyle bir yer yoktu.

Dan birkaç gün daha etrafı görmek için Chicago'da kaldı ve ardından arabayla Arkansas'a geldi. Olabilecek en kötü günde gelmişti. Bir önceki gece meşhur Ozark yağmurlarımızdan biri yağmıştı ve dereler yükselerek şiddetle akan nehirlere dönüşmüştü. Şehirden aradı ve geceyi Beaver Gölü kıyısında kurduğu çadırda geçirdiğini söyledi. Fırtına gece o kadar şiddetlenmişti ki birkaç kez çadırına dolan sularla uyanmıştı. Çadırının su geçirmez olmadığını zor yoldan öğrenmişti. Başka bir çadır alıp arabayla bizim küçük Huntsville kasabamıza gelmişti.

Beni aradığında Dan'in bu kadar kısa süre içerisinde Arkansas'a geleceği aklımdan tamamen çıkmıştı. Aklımız tam anlamıyla havadaydı. Ona derenin yükseldiğini ve bizim eve giden yolun geçilemeyecek durumda olduğunu söyledim. Birinin şehre inip ona eve çıkan yolu göstermesi zaman alacaktı. Dere yükseldiği zaman benim evime gelmenin tek yolu budur ve bu yol normalden bir saat daha uzun sürer. Bunun üzerine Dan biri onu almaya gelene kadar şehirdeki küçük mağazada bekleyeceğini söyledi. Önce eve giden dağ yolunu tarif etmemi istemişti ama ona buna hiç kalkışmamasını söyledim. Bölgeyi bilmeyen bir yabancıya arka yolları tarif etmek imkânsızdır. Sonunda, biz ona ulaşana kadar iki saatten fazla beklemesi gerekti. Eve dönüş yolunda benim arabamı Nancy kullandı ve ben de görülmeye değer bazı yerleri göstermek için Dan'in arabasında geldim. Bu bölge çok izole, doğal ve kırsal bir bölgedir ama zamanımın çoğunu konuşma yapmak için büyük şehirlere seyahat ederek, kalabalıklar içinde geçirdiğim için buranın sunduğu mahremiyet hoşuma gidiyor. Evdeyken yalnız kalabilmenin tadını çıkarıyorum.

Dan'in o gece boş odamda kalmasına izin vermeye karar vermiştim ama o çadırıyla bahçede kalmakta ısrar etti. Yeni çadırının su geçirip geçirmediğini görebilmek için gece yağmurun yağmasını umuyordu. Ona akşam yemeği yedirdikten sonra biz seansa başlayana kadar gece geç olmuştu. Rahatlamış olduğu için onu tekrar transa sokmak kolay oldu. Bu sefer sorunlarını keşfetmek için daha fazla vaktimiz olacağını biliyordum ve rahatsız edilmemiz de söz konusu değildi. Aynı sahneye dönmesini umuyordum ve anında oraya gitti.

Dan: Odamın girişini görüyorum. Duvarda herhangi bir tasarım filan yok. Çok sade. Duvarlar kesinlikle taş. Yine ayaklarımın altında taşları hissedebiliyorum. Serin ve güzel. Fener gibi şeyler var. Sanırım ateş değil, ışık üretiyorlar. Bu bir tür kimyasal süreç. Çok hoş bir ışık. Gözlerimi rahatsız etmiyor.

D: Farklı bir ışık ama bir alev gibi değil, öyle mi?

Dan: Hayır, kesinlikle ateş değil. Şu anda doğrudan ona bakıyorum. Ve bu şey gibi... Floresan ışık diyeceğim ama değil. Yumuşatılmışı. Başında parlayan kristal cam gibi bir şey olan uzun, altın bir tüp bu. Anladığım kadarıyla kimyasal olarak ışık üretiyorlar. Herhangi bir güç kaynağının söz konusu olduğunu sanmıyorum ve hiç kablo yok. Evet, burası benim mekânım. Aynı pencere burada ve manzaramın

önünü kesen hiçbir şey yok; sadece dışarı baktığımda sağ tarafta bir piramit var. Solumda da bir piramit var ama o daha küçük. Ve solumda bulunan piramidin yanında daha da küçük olan başka bir piramit daha...

D: O halde üç tane piramit mi var?

Dan: Benimkini de sayarsak dört tane var. Benimkinin yanındaki benimkinden çok daha büyük. Ve benimki en büyük piramit ve diğer ikisiyle bağlantılı. Onlara gitmek için odamdan aşağı inmem gerekiyor. Birbirlerine tünellerle bağlanıyorlar; koridor gibi. Ve tüneller boyunca bu fenerlerden var. Bir şekilde aşağı inmem gerekiyor. Bunun nasıl gerçekleştiğini görmeye çalışıyorum. Asansör boşluğu gibi şeylerle, sanırım, ama merdiven göremiyorum.

D: Ama seni yerin altına götürüyorlar.

Dan: Evet. Mekânın tümü ölçüp biçilerek yapılmış hissi uyandırıyor.

D: Ölçüp biçilerek. Ne demek istiyorsun?

Dan: Yaşamak için yapılmış sayılmazlar. Şeyi odaklamak için yapılmış sığınaklar gibi... Enerji için bir odak noktası gibi. Ve bahsettiğimiz o iri adamın, deyim yerindeyse, enerjiyle seyahat ettiğini hatırladım şimdi. Enerjiye dönüşme yeteneğine sahip. Odamdan çıkıp bir platformun üzerine çıkıyorum, ve bu asansör gibi bir şey. Işıkların yanımdan hızla geçtiğini görüyorum. Bu platform hızla aşağı iniyor.

D: Bu adama bilgi verdiğinden bahsetmiştin.

Dan: Evet, işim bu. Şimdi daha net algılayabiliyorum. Ona bir ilah gibi davranan insanlarla onun arasında irtibatı sağlıyorum ve onun bir ilah olmadığını biliyorum. Onun da bizim kadar evrenin parçası olduğunu biliyorum. Ben onun yaptığı şeyin nasıl yapıldığını unutmuş olabilirim. Ara sıra o büyük ışık topunu görüyorum. Ve insanlar, "sıradan" demek istemiyorum ama işte insanlar, bu sırları bilmiyor. Ona tapıyorlar. Hem de çok. Onun bir tanrı olduğunu düşünüyorlar. Ama bu konuda yapabileceğim bir şey yok çünkü ben sırların bazılarını unuttum. Ve o da bana söyleyecek gibi görünmüyor. Aramızda güçle ilgili bir çekişme var. Şu anda yaptığımız kavgalar gözümün önüne geliyor. Ben bir şeyin doğru olmadığını söylüyorum ama o umursamıyor bile.

D: Yani ona tapmaları doğru değil mi demek istiyorsun?

Dan: Evet çünkü evrendeki her şey eşittir. Ama sırf o bazı şeyleri yapabiliyor diye onun doğal olarak tanrı gibi bir şey olduğu düşünülmemeli. Yine de ona bilgi vermeye devam etmek

zorundayım. Bu durumdan çıkmak istediğimi biliyorum. Bu bana kendimi iyi hissettirmiyor. Bazen kaçmayı düşünüyorum ama adanmışlık duygusu eksikliğinden, korkudan ve nereye gideceğimi bilemediğimden yapamıyorum sanırım.

D: Nereye gidebilirsin?

Dan: Mesele de bu. Nereye giderim, hiçbir fikrim yok. Ona tapıldığı gibi tapılmaması gerektiğini bilen tek insan olduğumdan neredeyse eminim. Ve sahip olduğu sırlar moral verecek bir ideal olarak paylaşılmalı, "Ben sizden daha iyiyim" demek için kullanılmamalı. İnsanları onlardan enerji çekmek için kullanıyor galiba. Bunu doğru şekilde ifade edebildim mi emin değilim ama bu egosal bir şey. "Şuna bakın. Bakın ne yapabiliyorum. Ben buyum. O yüzden de sizden daha iyiyim." Farklı bir yerden geldiği düşüncesini çözmeye çalışıyorum. Ve sanıyorum farklı bir yerden ziyade farklı bir uzaydan gelmekle ilgili bu. Yani o bu evrensel şey fikrini geliştirmiş... Bunu tanımlamak zor. Şöyle anlatayım... Evrensel bir enerji var. Ve o enerji nehrinin içindeyken onu iyi yönde de kullanabilirsiniz, kötü yönde de. Ya da hiç kullanamayabilirsiniz. Ve o bunu kötü yönde kullandı çünkü o, nehre atladı. Nehre atlaması ona, ona bakıp "Ah, vay canına, bu inanılmaz. Bunları yapabilmen için tanrı olman gerekir." dememize neden olan bu güçleri verdi. Ve o, özfarkındalıkla birlikte gelen bu güçleri iyi yönde kullanmadı. Aslında bu özfarkındalıktan da öte. Bu bilmek ve olmak. O bunu yapmak yerine ve alçakgönüllü olmak yerine bu güçleri tamamen egoist bir şekilde kullanıyor. Ve ben de buna benzer bir güçte olduğumu ya da en azından bir yerden geldiğimi biliyorum. Başka bir varoluşa dair silik bir anıya ya da evrende bulunan güçlerle, ya da deyim yerindeyse bilinçlerle ilgili bir anlayışa sahip bir şekilde... Ve ona yaptığının iyi bir şey olmadığını söylüyorum. Ve o bunun karşılığında beni aşağılıyor. Buna bayılıyor. Beni ilgilendirmezmiş. "Bununla ilgili ne yapacaksın?" diye kafa tutar gibi. Böyle kibirle.

D: Ama onun her zaman orada olmadığını söylemiştin. Gelip gidiyor demiştin.

Dan: Devamlı orada olmak zorunda değil. İstediği yere seyahat edebiliyor. Bu onun için çocuk oyuncağı. Evrenin ilkelerini kavradığında istediğin zaman istediğin yerde olmaktan seni alıkoyabilecek hiçbir şey olmaz. Bu esasında bir madde ve enerji meselesi. Ve bizim anlayışımıza göre bunların ikisi arasında bir fark

yok.

D: Tabii biz kendimize kısıtlama getirmezsek.

Dan: Maddeyi bir formla sınırlandırabiliriz ama o maddeyle enerji arasında bir fark olmaz. Formlar arasındaki ayırıcı etkenin bilinç olduğunu kavramışsanız ve o bilinç o formu kontrol edebileceği bir yere ulaşıyorsa, o zaman bir formu olan şey ile bilinç arasında ne fark kalır? Hiç. O bilinç, fiziksel bir maddeye yerleştirilmiş derlenmiş enerjilerden başka bir şey olmaz.

D: Kontrol edebileceği ya da edemeyeceği derken?

Dan: Yani kontrol edebildiğinde. Anladığında.

D: Enerjiyi kontrol edebileceğini anladığında mı?

Dan: (İç çekme) Yani "kontrol etme" diyorum ama doğru sözcük bu değil çünkü bu sadece bizim anlayacağımız şey. Ama bu daha çok şununla ilgili: sen enerjisin. Sen osun, o yüzden de o olabilirsin. Fiziksel maddenin formu sadece fiziksel enerji. Zaman enerji. Biz enerjiyiz. Bilinç enerji. Ve onu bir forma yönlendirebiliriz. Onu saf kaynağına yerleştirirsen, bilincin kaynağına, her yere yeniden yönlendirebilirsin. Aynı anda sadece tek bir yerde olması gerekmiyor. O istediğin her şey olabilir. Dilersen zamanın bir yerinde çok özlenmeden diğer yerinde bir çağ boyunca kalabilirsin. Gözümün önünde gördüğüm şey, bir paket lastiğinin esnetilmesi fikri. (El hareketleri) Bir ucundan parmaklarınla tutup yukarı kaldırdığında tuttuğun kısım esnemeden etkilenmiyor ve lastik normal şeklinde kalıyor. Ardından diğer uçtan da parmaklarınla tutup çekiyorsun ve lastik inceliyor ama parmaklarınla tuttuğun yer bundan etkilenmiyor. O yüzden bu durum bir paket lastiğine benziyor. Ama diğer kısmı esnetilmiş uzun ince bir lastik parçası gibi görünüyor. Yani demek istediğim, biz bilinç boyunca süreklilik gösteriyoruz. Ama bunu şöyle diyerek "itebiliriz? Çekebiliriz? Manipüle edebiliriz?" Ama bunu şöyle diyerek manipüle edebiliriz: "Ben lastiğin bu kısmında varım. Ben lastiğin o kısmında varım. Bu kısmında bir çağ boyunca kalabilirim. O kısmını ise bir milisaniyede yaşayabilirim." Ama lastik için değişen bir şey olmaz, lastik hâlâ aynı fiziksel maddenin bir parçasıdır. Sadece deforme olmuş, ayrılmış, parçalanmıştır.

D: Bu biraz karmaşık. Bu, o formdayken bir bedene ihtiyacı olmadığı anlamına mı geliyor?

Dan: Şu fikre geri gelmek anlamına geliyor: bir ot olarak var olabilir ve

o enerjinin bir parçası olabilirim ve aynı anda farklı zaman ve mekânlarda bulunan saf ışıktan bir enerji varlığı olabilirim. Bu iki enerji arasındaki fark benim bilinçli varlığımdır.

D: Bu zaman diye bir şeyin olmadığı ve her şeyin aynı anda gerçekleştiği fikrine geri gelmek anlamına mı geliyor?

Dan: Zaman sadece dönen enerjidir. Maddenin nabız atışıdır. Buradaki bu bedenin anlayabildiği kadarıyla en doğru gelen açıklama maddenin, yani fiziksel maddenin gerçek anlamda seyahat ediyor olduğu. O nedenle aslında zaman diye bir şey yok ama sıradan planda var. Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum ama zaman sıradan planda var. O nedenle madde varsa, zaman var. Enerji varsa, zaman var. Bilinç varsa zaman yok çünkü biz fiziksel dünyalarımızı bilinçten yaratıyoruz.

D: Bilinçten. Yani bilinç yoksa zaman yok mu? Gördüğün şey bu mu?

Dan: Hayır. Bilinç var, zaman yok. Zaman maddesel. Gördüğüm şey büyük, dönen bir gaz topu. Şu anda bunun konuyla ne ilgisi olduğundan emin değilim ama tüm bedenim yaprak gibi titriyor.

Bu içsel bir hissiyat olmalıydı çünkü fiziksel bedeni gevşeme dışında hiçbir belirti göstermiyordu.

Dan: Aktarması zor bir kavram. Onu sadece kendi hayal gücümüzle sınırlandırabiliriz çünkü onun sınırları yok. Onu kavrayabilmek için sadece hayal edebiliriz, dolayısıyla da onunla ilgili anlayışımızı sınırlandırırız. Yani biz bunun içindeyiz. Zaman diye bir şey yok. Yani özgürce var olabiliriz en iyi kelime, gelen tek kelime: özgürce var olabiliriz. Şimdi bilinçli bir düşünceyi sadece bilinç olarak maddeleştirmeye çalışın. Bunları anlatmak için başka kelime yok. "Düşünce" yanlış bir kelime çünkü düşünce de enerji. Ama kendi başına bilinç evrende, yani en azından bizim evrenimizde, düşünceyi gerçekleşmesinden önce tanımlıyor.

D: Gerçekleşmesinden önce.

Dan: Gerçekleşmesi düşünülmeden önce demek en iyisi. Kullanabileceğim en serbest kelimeler bunlar. Gerçekleşmesi için bilinç onu tanımlıyor.

D: Gerçekleşmesi için. Ama bilinç, bu bahsettiğin enerji. Bunu mu demek istiyorsun?

Dan: Bilinç, enerjiyi tanımlıyor da diyebiliriz.

D: Ama bu fiziksel bilinç anlamına gelmiyor. Bu enerji bilinci gibi bir şey mi yani?

Dan: Düşünce enerjidir. Ama düşünce kime aittir? Bu soruyu sordum çünkü bir noktayı açıklamaya çalışıyorum. Burada "Düşünce enerji ama düşünceyi kim düşünüyor?" diye sormak gerekiyor. Ve ben bu bedenin, bilincin düşünen olduğuna inandığını söylemeye çalışıyorum. Ve bilincin kendisinin bizim bildiğimiz şekliyle tüm yaratımın ardındaki itici güç olduğuna. İster metafiziksel ister ruhsal ister enerjisel ister fiziksel ister maddesel olsun... Bunların hepsi bilinçten türüyor. Bunların var olduğu, bilinç sayesinde öğreniliyor. Yazı tura atmak gibi... Madeni paranın bir tarafı olmadan diğer tarafı olamaz. Şimdi bana tekrar bir güç yaratmak için dönen gaz topu gösteriliyor. O güç giderek daha yoğun hale, bizim anlayabileceğimiz bir hale geliyor ya da en azından benim anlayabildiğim bu çünkü şu anda bilinçli zihnim bana bağırıyor ve onu görmezden gelmeye çalışıyorum ama zorlanıyorum. Topun döndüğünü görebiliyorum. Yarattığını görebiliyorum. O maddenin orada olabilmesi için bir süre var olması gerekiyor. Bir süre mi? Var olması gerekiyor. Zaman kavramına takılmamızın nedeni sınırlı olmamız mı? (O kelimeden emin değildi.)

D: Bu mantıklı. Dünya'da, bu boyutta ya da bu neyse orada fiziksel bedenlerimizdeyken sınırlıyız.

Dan: Öyle olmak zorunda değil ama... Evet, sanırım mantıklı.

D: Sınırlıyız ama öbür haldeyken değil miyiz?

Dan: Bilinç halinde, sınır yok. Daha iyi bir ifade de bulunabilir ama bu neredeyse bir oyun grubu gibi. Bu kulağa çok önemsiz bir tanımlama gibi geliyor, biliyorum, ama her zaman mükemmeliz. Ama buna rağmen öğreneceğimiz dersler var. Bilinç gelişimi mi sağlıyor? Sanırım gelen "gelişim" ama ben "tezahür" demek istiyorum ama sanırım ikisi arasında bir şey bu. Bilinç oyuncu, yaratıcı ve enerjik olma yoluyla, gelişim ile tezahür fikri arasında bir şeyi sağlıyor. Ve onun kendisini anlayabilmesi için diğer şeyleri yaratıyoruz; o olmayan öteki şeyleri. Şu anda direkt bir mendil gibi çekildiğim gezegene geri götürülüyorum. Ve şimdi gelişebilmek için daha fazla şey yaratmam gerekiyor. Daha yaratıcı olabilmek için. Orada ne kadar süre var olduğumu tanrı bilir, bana sadece "çağlar" diye cevap veriyor.

D: Orada bahsettiğimiz o diğer adamla aynı enerji formu olarak mı var

olmuştun? Bu bir anlam ifade ediyor mu?

Dan: Bahsettiğimiz o varlık, egoist olan, tamamen öz haline yakın bir halde ama hâlâ sizin ve benim gibi bir birey. Benim mendil gibi çekildiğim o gezegende var olduğum gibi her şeyle bir bütün olarak var olmaktan farklı şekilde yani. Ben kendimde bir bireysellik sezebiliyorum ama daha çok enerjiyim. Daha fazla, çok daha fazla. Ama size bu adamı tanımlamaya çalışıyorum.

D: Ama o bazen bir beden şeklini alabiliyor, değil mi?

Dan: Evet, kesinlikle bunu yapabiliyor. Sihir gibi bir şey bu.

D: Ama sen kendini her şeyin bir parçası gibi hissettiğin öteki gezegendeyken, onun şu anda olduğu türden bir enerji miydin yoksa ondan daha mı ileriydin?

Dan: Şöyle söyleyeceğim: daha basittim. Zekâ yoktu. Hiçbir şeyle ilgili yargı yoktu. Bir çocuk gibiydim. Daha az karmaşık. Fiziksel plan fikrini bile anlamıyordum, yani maddesel beden olarak.

D: Bu hiç deneyimlemediğin bir şey miydi?

Dan: Hiç. Ama bu taşıt (Dan), sanırım bu seviyeye ilerleyerek geldi. İnsansıdan insana ve bu enerjisel ruh düzeyleri fikrine kadar. Ve hâlâ önünde gelişim göstereceği bir yol var.

D: Yani senin o zaman bulunduğun noktada değil.

Dan: Sanırım bu ikisi farklı şeyler. Sanırım hayal edilebilecek bir en basit yaşam formu fikri var ki o da çok saf, uçarı, oyuncu ve nazik.

Elemental bir enerjiden bahsediyor gibi görünüyordu. O gezegende olduğu şey bu muydu? En basit enerji formu mu?

Dan: İlki var olur ve sadece o şekilde var olmuştur. Oradadır. Ve diğeri, yani bu varlık, fiziksel evrimlerinde o kadar gelişim gösterdi ki bilinçli evrenin sunduğu güçlere gerçekten kapılmaya başladı. Ve onları kullanabilecek farkındalığa geliyor. Böyle başka varlıklar da var.

D: O yüzden egoist bir hale gelmişti öyleyse.

Dan: Sanırım böyle oluyor.

D: O kadar güce sahip olmak, onları kullanmak ve tapılmak hoşlarına gidiyor.

Dan: Tabii ki! Benim de hoşuma giderdi. Uçabilseydim ya da parlayabilseydim ben de havalı havalı yürümek, şarkı söylemek ve güçlerimi sergilemek isterdim.

D: Madem o kadar basit ve kolaydı, neden öteki gezegendeki yaşamından ayrılmak zorunda kaldın?

Dan: Sanırım bunun gelişmekle bir ilgisi var. Biz olduğumuz saf enerji olduğumuz, bu tür yaşam formlarında var olduğumuz yaşamların hedef olduğu düşüncesine sahibiz. Böylece harikulâde ve muhteşem olacağız. Ama bilincin yaratıcı yönden gelişmesi için yaratmamız gerek. Şu soruyla bunu açıklamama izin verin: "Ben o deneyimin dışında ne yaratıyordum?" Sevgi yoktu. Macera yoktu. Biraz merak vardı çünkü yolculuk yapıp başka yerleri görebileceğimi ve bir süre onların ortamını deneyimleyebileceğimi seziyordum. Ama konfor alanıma geri dönmek istiyordum çünkü o deneyim böyle bir şeydi.

D: O nedenle o yer evin gibiydi.

Dan: Her zaman. Geçen sefer hissettiğim gibi duygusal hissetmektense şu an daha tarafsız bir açıdan bakabiliyorum. Orada son derece uzun bir süre kalmış olduğumu seziyorum. Sayılarla ifade edemiyorum. Fazla uzundu. Sanırım mesele de buydu, fazla uzundu. Belki kendi isteğimle oradan ayrılmam için fırsatlar sunulmuştu. Ve ben de şöyle der gibiydim: "Ah, gerçekten hiç gitmek istemiyorum." Sonra sanırım birden benim adıma karar verildi. Bana unutmanın benim için zor olduğu söyleniyor.

D: O yüzden ait hissetmeme ve eve gitme isteğin vardı. Çünkü hâlâ orayı hatırlıyordun. (Evet) Ve öbür varlıkla beraberken ondan daha fazlasını yapabildiğin zamanların anısına sahiptin.

Dan: Bu neredeyse doğru. Ama fiziksel enkarnasyonu nasıl yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Onun vardı. Rüzgar gibi gelip forma girebiliyordu. Bir an orada değilken birden orada olabiliyordu. Ve buna şahit oldum. Işıktaki değişimleri ve bedenin ışıktan oluşturuluşunu görebiliyorum. Ve onun bunun içinden geçtiğini. Geçit gibi değil. En azından ben öyle olduğunu düşünmüyorum. Bir şey şöyle söyleyip durdu: piramitler yukarı doğru parladı. Belki bu da piramitlerin konumlandırılma ve sıralanma şekliyle ilgili. Şöyleydi: bir yarım daire şeklinde büyük, biraz daha küçük, biraz daha küçük, biraz daha küçük. Belki de bu ona nerede olacağıyla ilgili bir fikir veriyordu. Bilmiyorum. Ama parlamayı gördüm.

D: Konumlandırılma şekilleri mi?

Dan: Evet, piramitler yardımcı oluyordu.

D: Onların enerji için bir odak noktası olduğunu mu söylemiştin? Yani o bir şekilde bunu kullanabiliyor muydu?

Dan: Öyle sanıyorum. Her zaman kendi piramidinde cisimlenirdi. Asla benimkinde değil. Diğerlerinde de değil.

D: Onunki hangisiydi?

Dan: En büyüğü. Ve insanlar ona hayrandı ve bu midemi bulandırıyordu.

D: Yani ne zaman ortaya çıksa, tanrı geri dönmüş gibi oluyordu. (Evet) Senden de diğerleri gibi ona tapman mı bekleniyordu?

Dan: Evet ama benim bir şeyler bildiğimi düşünüyordu. Ve sanırım bu yüzden ona danışmanlık yapıyordum çünkü bazı güçlerim vardı. Ve sanırım onun bulunduğu seviyede aurayı her şeyi nasıl görüyorsan öyle görebiliyorsun. Ve insanları okuyabildiğin için de onlar üzerinde kontrol sahibi olabiliyorsun. Ve bunu istismar etmek çok kolay. Yani o insanın yolculuğu içindeki bireyselliğini onurlandırmak yerine ondan faydalanmak.

Bir süre sonra diğer varlık gelmemeye başladı. Bununla ilgili bir açıklama gelmedi ve Dan öylece oturmuş ne yapacağını bilemez halde bekliyordu. Halk tavsiye almak için ona gelmeye başladı ama onlara verecek bir tavsiyesi yoktu.

Dan: Kafam karışmıştı. O gitmişti ve insanlar bu tanrılık görevini benden beklemeye başladı. Ben de "Kendiniz yönetin işte" dedim. Bu fikri sevmediler. O nedenle saklandım. Bu büyük piramitte insanlardan saklanıyorum ve kimsenin bana ulaşamayacağını biliyorum. Tabii nasıl gireceklerini bilmedikleri bu komplekslere girmeleri için onlara yol gösteren birileri olmadığı taktirde. Bir tanrıya ihtiyaçları vardı. Ve ben iki yüzlü olmak istemiyorum. O adama yıllarca böyle davranmamasını söyledikten sonra o adama dönüşmek istemedim. Onun güçlerine sahip olmasam da ve yaşlanıyor olsam da. Ama aynı zamanda da yardım etmek için hiçbir şey yapmadığımı hissediyordum ve bu biraz canımı sıkıyordu. Ne yapacağımı bileceğim bir döngüdeyim. Onlar tanrı istiyor. Ben bu piramitlerin enerji odaklama sisteminin içerisindeyim. Bunun bir yardımı olabileceğini, gücümü artırabileceğini tahmin ediyorum. İçimdeki his kulağıma bağırıyor gibi. "Neredesin? Bize ne zaman yardım edeceksin? O "her neyse" onu yap." Bir an "yağmur" demek istedim ama emin değilim.

D: Tüm sorunlarını onun çözmesini bekliyorlardı.

Dan: Evet. Ve belki de o bunu yapabilecek seviyedeydi. Orada durmuş mucizeler gerçekleştirdiğini hatırlıyorum. Yalnızlık aklıma gelen ilk kelime.

D: Bu ne anlama geliyor?

Dan: Yani, tamamen yalnızdım. O gittikten sonra kimse kalmadı. (Derin bir iç çekme) Bu yaşamı iyi değerlendirmediğimi düşünüyorum.

Bunun bir yere varmayacağı belliydi. Eklenen yeni bir bilgi olmuyordu. O yüzden Dan'i o yaşamındaki son gününe götürdüm.

D: Şu anda ne yapıyorsun ve ne görüyorsun?

Dan: Sadece yataktayım ve yalnız ölüyorum. Ve sırlar da benimle birlikte ölüyor. İnsanların piramidin içindeki şeyi kullanmalarının imkânı yok çünkü kimseye bir şey göstermedim. Ya da kimseye öğretmedim. Sadece ben varım. Ve bu kadar. Gözlerim kapalı.

D: Öldüğünde ne rahatsızlığın vardı?

Dan: Sadece yaşlıyım. Pişmanlık ve yalnızlık hissi alıyorum. Ve hüzün. Şu anda yüzüme bakıyorum ve gözlerimden yaşlar akıyor ve öylece kapanıyorlar. Daha iyisini yapabilirdim.

D: Hüzün derken neyi kastediyorsun?

Dan: Tüm bunlar tamamen boşa gitti. Sanki tüm varlığın "Daha iyisini yapabilirdin" ya da "Keşke böyle olmasaydı" diyormuş gibi. Ve içine hüzün doluyor. Ve gözlerim kapanırken gördüğüm de bu.

Ardından onu ölüm deneyiminin ötesine götürdüm ve arkasında bıraktığı yaşama bakmasını ve bu yaşamın dersinin ne olduğunu görmesini sağladım.

Dan: Bir şey yapmak. Yarattığın durum ne olursa olsun o durumdan bir fayda çıkarmak. İnsanlar neyseler o olacaklar. Ve senin ne olmak istediğine karar verecek olan sensin. O nedenle kendi sorumluluğunu alabilirsin ya da hiçbir şey yapmayabilirsin. Ve bu seni hiçbir yere götürmez. Daha kötüsü, başarabileceğini bildiğin halde hiçbir şey başaramadığınla kalırsın. Bence bu durum şimdiki yaşamımla da bağlantılı. Herkes yapması gerekeni yapıyor. Bunun seni yenmesine izin verebilir ve hiçbir şey yapmayabilirsin. Yaşamındaki kusurlara odaklanmayı seçsen bile hâlâ bir katkıda bulunman, yardım eli

uzatman gerekiyor. Ve en kötüsü hiçbir şey yapmaman ve hatta bir şey yapmayı denememen olur.

Bunun ardından Dan'in sorunlarının kaynağını ve onları nasıl çözebileceğimizi keşfetmek için bilinçaltıyla çalıştım. Seansın geri kalanı çok başarılıydı. İhtiyacımız olan tek şeyin yeterli zamana sahip olmak olduğunu biliyordum ki Chicago'da seansı aniden sonlandırmak zorunda kaldığımız için bunu yapamamıştık.

Ardından Dan'i bilinçli haline geri getirdim. Bir süre konuştuktan sonra Dan dışarıdaki çadırına gitti ve sabaha kadar deliksiz uyudu. Kahvaltıdan sonra New Mexico ve Arizona Kızılderili Bölgesini gezecek ve Los Angeles'a gidip kiraladığı arabayı teslim ederek Avusturalya'ya dönecekti.

Haftalar sonra bana seansın çok faydalı olduğunu ve hayatında çok önemli değişiklikler yaptığını söyleyen bir e-posta gönderdi. Artık geleceğin getireceklerinden korkmuyordu. Garip buluşmamız sayesinde bana "evi" olarak gördüğü yerle ilgili çok ilginç bilgiler de sağlamıştı.

***

Bu kitaba dahil edilmesi gereken vakaları bulmak için dosyalarıma göz gezdirirken 1990'da yapılan bu seansa rastladım. O zamanlar bu bilgiyi nereye oturtacağımı bilememiştim ama şimdi bunun Yıldız Çocuklarıyla ilgili yapbozun bir parçası olduğunu görebiliyorum.

Robert otuzlu yaşlarının sonları ya da kırklı yaşlarının başlarında, hoş bir genç adamdı. Bir Vietnam gazisiydi ve savaşla ilişkilendirdiği pek çok problemi vardı. Savaştan döndüğünden beri bir işte tutunamamıştı ve malullük maaşıyla geçiniyordu. Gaziler İdaresi Hastanesi'nde uzun zaman kalmıştı ve doktorlar fiziksel problemlerinin (ağırlıklı olarak mide, bağırsak ve gerginlik) kaynağının zihinsel (ya da psikosomatik) olduğuna kanaat getirmişlerdi. Vietnam'da yaşadığı ve bunların nedeni olabilecek bir olay bulmaya çalışmışlardı ama Robert savaşta olan şeyleri anlatmayı reddettiği için başarılı olamamışlardı. Hipnozu denemişlerdi ama ondan da sonuç alamamışlardı. Tek çözümleri Robert'ı ilaca başlatmak olmuştu.

Kız arkadaşı Vietnam'la ilgili herhangi bir konuya değinmeyi ısrarla reddettiği için benim de aynı engellerle karşılaşabileceğime dair beni uyardı. Robert'a bunun sorun olmadığını çünkü o alanı keşfetmek zorunda olmadığımızı söyledim. Geçmiş yaşamlarına gidip onlarda bir ip ucu bulup bulamayacağımıza bakabilirdik. Bu onun rahatlamasına yardımcı oldu

çünkü artık beni bir tehdit olarak görmüyordu. Zaten elde ettiğimiz açıklama, hastanedeki doktorlar tarafından asla anlaşılamazdı. Bilinçaltı çok bilgece davranarak bu öykünün uygun olmayan insanlara ifşa edilmesine izin vermemişti. Muhtemelen onu bir akıl hastanesine yatırırlardı. Belki de bilinçaltı benimle güvende olacağını bildiği için bu öyküyü bana anlatmasına izin vermişti. Sebep ne olursa olsun, hastane doktorlarıyla yaptıkları yıllar süren terapilere ve tedavilere rağmen savaşla ilişkili olarak yaşadığı problemlerle ilgili bu açıklama (ya da herhangi bir açıklama) ilk kez ortaya çıkıyordu.

Robert'ın kız arkadaşı ve onun iki oğluyla yaşadığı eve gittim. Evde dilediğinde yalnız kalabileceği, küçük bir daire gibi kendine ait bir alanı vardı. Seansı orada gerçekleştirdik. Derin transa girdikten sonra kulağa pek Dünya gibi gelmeyen garip bir sahneye adım attı. Nerede olduğunu belirlemek bayağı sorgulama gerektirdi. Normalde ilk regresyon deneyimlerinde olduğu gibi bir geçmiş yaşama gitmediğini açıkça anladım. Belli ki geçmiş deneyimleri atlamıştı ve ruhun iki yaşam arasında gittiği ruhsal plana benzer bir yere gitmişti. Gittiği yer özellikle okulların bulunduğu alana benziyordu. Belki de bilinçaltı belirli bir geçmiş yaşamı keşfetmek yerine cevapların böyle bir yerden daha kolay geleceğini düşünmüştü.

Robert kendini yüksek beyaz duvarlara sahip, bilinmeyen bir kaynaktan farklı tonlarda ışıkların geldiği geniş bir yerde buldu. Üzerinde bir giysiden ziyade sanki kendisinin bir parçasıymış gibi görünen beyaz bir cübbe olduğunu gördü.

R: Bedenimin giysilerle korunması gerekmiyor.
D: Neden peki?
R: Bedenim bir.
D: Bedenin fiziksel bir beden mi?
R: Hayır, pek sayılmaz. Fiziksel bir beden gibi işlev görüyor ama kesinlikle fiziksel bir beden değil.
D: Ne demek istediğini açıklayabilir misin?
R: İçimde enerji var. Enerjimin sıcaklığını hissedebiliyorum. Kollarımı görebiliyorum. Bir şeylerin içinden geçebileceğimi hissediyorum. Ama her zaman değil. Sadece geçmem gerektiği zaman.
D: Sence bu yapı nerede bulunuyor?
R: Bir tür ev olmalı. Ya da iletişim binası. Ya da bir konferans salonu.
D: İletişim derken neyi kastediyorsun?

R: Bir terminale gitmeyi bekliyorum. Oradan bilgi almam gerekiyor, şeye gitmeden önce...
D: Nereye gidiyorsun?
R: Bunun kararını verecek olan ben değilim.

Gelip nereye gideceğini söylemesi ya da ona eşlik etmesi için birini beklemesi gerektiği hissindeydi. Ortamda birçok koridorun bulunduğunu gördü ve hangisine gitmesi gerektiğinden emin olamadığı için birinin onu yönlendirmesi gerekiyordu. Ama aslında hangisini seçeceğinin bir önemi yoktu. "Çünkü burada ya da orada olacağım. Nerede olacağımın aslında bir önemi yok." Sadece kendi başına gittiği taktirde bir kuralı çiğnemiş olup olmayacağından emin değildi. Sonunda eğimli koridorlardan birinden ilerlemeye karar verdi. Ardından kendini geniş bir açık alanda buldu.

R: Bir şeyin önünde duruyorum. Bazı insanlar görüyorum ama benim gibi görünmüyorlar. Belki şimdiki halime benziyorlar. Yukarıda oturdukları için mekânın tümünü, tüm koridorları görebiliyorlar. Auraları var. Sarı auralar, mavi auralar ve yeşil auralar var. Ve beyaz auralar. Köşede duran birinin gerçekten çok beyaz bir aurası var.
D: Üzerlerinde giysiler var mı?
R: Hayır. Bendekine benzer bir durum. Giysilere ihtiyaçları yok. Sanki danışma masasında, herkesten yukarıda oturuyorlar ve böylece kim gidiyor kim geliyor görebiliyorlar. Ve siz de onları görebiliyorsunuz. Burası bir resepsiyon alanı gibi. Ne yapmam gerektiğini soruyorum. (Duraksama) Dediler ki, "Kaygılanma. Gitme zamanın geldiğinde gideceksin. Okula geri döneceksin."
D: Ne demek istediklerini anlıyor musun?
R: Herkes eğitim görüyormuş ve sevginin, hayatın ve Tanrı'nın ne olduğu hakkında daha çok şey öğrenmek için okula gidiyormuş gibi hissediyorum. Ama benim Tanrı kavramım onların Tanrı kavramı değil.
D: Nasıl yani?
R: Tanrı her yerde.
D: Onların Tanrı kavramı ne?
R: Biz Tanrıyız. Ama Tanrı'ya tapmalıyız. Biz Tanrı için dua etmiyoruz.
D: Benim için ona birkaç soru sorabilir misin?
R: Denerim.

D: Ona buranın neresi olduğunu sor.

R: Burası başka bir boyutta. Bu boyut tam olarak onun bulunduğu yer sayılmaz. Bizim güneş sistemimizde ama güneş sistemi, bizim tanımladığımız gibi bir güneş sistemi değil. Galaksimizde farklı güneş sistemleri var. Ve bu yer bizim belirli evrenimizdeki tüm dünyalar için sadece bir terminal, bir danışma alanı.

D: Gördüğün insanlar fiziksel mi?

R: Benim gibi onlar da pek fiziksel sayılmaz.

D: Sana nerede okula gideceğini söyleyebilirler mi?

R: Benim özgeçmişimi ve evrenin tamamından nasıl yararlanabileceğimi çözmeye çalışıyorlar. Ve nasıl ilerleyebileceğimi. Dünya'daki bilimle ilgili altyapımın gerçekten de benim altyapım olmasını isteyip istemediğimi soruyorlar. Yoksa yaşamımda ruhsal yolda mı ilerlemek isterim? Biyoloji ve tıpla ilgili edindiğim deneyimler de ilgimi çekiyor ama kendilerini iyileştirmeleri için insanlara spiritüel yönden yardımcı olmak daha ilginç.

D: Yaptığın işte biyoloji ve tıp geçmişine mi sahiptin?

R: Dünya'da hemşirelik ve biyoloji konusunda lisans eğitimi aldım ve master yaptım. Ama daha çok şey öğrendikçe daha az şey biliyordum. Öğrenecek çok şey var. Dünya'da erişimimiz olan tüm kavramları öğrenmemiz mümkün değil çünkü çok sınırlıyız ve yeterince olgun değiliz. Ben burada öylece duruyorum. Biraz aptal gibi hissediyorum. Sanki tuvalete gitmeyi bekliyormuş gibiyim.

D: (Kıkırdama) Evet ama özgeçmişini bulduktan sonra seni Dünya'ya geri gönderecekler mi peki?

R: Hayır, başka yere geçeceğim. Başka bir dünyaya. Farklı dünyalar var. Gidebileceğiniz yüzlerce, binlerce dünya var.

D: Peki bu konuda ne hissediyorsun?

R: Yani, nereye gidersem gideyim arkadaş edineceğim. Arkadaşlarla beraber olacağımı bilmek güzel olur ama nasıl olsa hepimiz aynı yoldayız. Ve belki yola devam edip tekrar yeni arkadaşlar edinebilirim.

D: Peki ya geçmiş yaşamların?

R: Başka yaşamlar da yaşadım. Hep bilim, tıp ve metafizik alanlarıyla ilgilendim.

D: Öyleyse o alanlarda yararlanabileceğin bayağı bilgiye sahipsin, değil mi?

R: Evet. Çok zeki olduğumu hissediyorum. Ve bu yüzden beni nereye koyacaklarını bilemiyorlar. Çünkü zekâm, Dünya'da yaptığım şeyle uyuşmuyor. Kendimi her zaman geride tuttum.

D: Yani potansiyelin büyüktü ama onu kullanmadın mı demek istiyorsun? (Evet) Ve seni potansiyelini kullanabileceğin bir yere mi koymak istiyorlar?

R: Evet. Ki mutlu olabileyim.

D: Potansiyelini tümüyle kullansan mutlu olur muydun? (Evet) Bunu Dünya'da hayattayken yapamaz mısın?

R: Gittiğim yol dışında hangi yoldan gitmem gerektiğini bilmiyorum.

D: Çok büyük bir potansiyele sahipsen onu boşa harcamak yazık olurdu, değil mi?

R: Hiçbir zaman boşa harcanmış olmaz. Bilgi asla boşa gitmez. Bilginin ve eğitimin güzelliği budur. O her zaman oradadır. Gerçeklerde ya da doğruda.

D: Hiçbir zaman kaybolmaz. İhtiyacın olduğunda ondan yararlanabilirsin. Bu yere daha önce gelmiş miydin?

R: Daha önce koridorun sonundaki birkaç yerde bulunmuş olabilirim ama bu alanda hiç bulunmamıştım.

D: Oraya ne zaman gidiyorsun?

R: Öldükten sonra.

D: Bana da öyle gelmişti. Ama bir dahaki sefere ne yapman gerektiğinden emin değiller, öyle mi?

R: Geniş kapsamlı bilgi birikimimi, benim sahip olduğum imkânlara hiçbir zaman sahip olamamış insanlara yardım etmekte kullanmalıyım. Ben çok şanslıydım.

D: Hep Dünya'da fiziksel yaşamlar mı yaşadın?

R: Hayır. Dünya çok küçük bir dünya. Dünya'da yaşamak zorlu bir iş.

D: Belki de insanlar o yüzden buraya gönderiliyordur.

R: Herkesin aşılacak bir zorlukla karşılaşmaya ihtiyacı vardır ve Dünya bu zorluklardan biridir. Her zaman bu zorluklarla başa çıkabilirmişiz gibi gelir. Ama buraya geldikten sonra engellenmiş hissederiz çünkü zorlukların sandığımızdan daha büyük olduğunu görürüz. Dünya'ya yukarından bakınca... O kadar minik bir gezegen ki. Ama içinde bir insanın tek başına değiştiremeyeceği kadar kaos bulunduruyor.

D: Bazen bir insan da mucizeler yaratabilir. Denemeden bilemezsin. Peki Dünya'da yaşadığından daha çok başka bir yerde yaşamışsın gibi hissediyor musun?

R: Dünya'yı birkaç kez keşfettim ama bir dahaki sefere Dünya'ya geri gelmeyeceğim. Başka bir yere gideceğim.

D: Peki ya daha önce yaşadığın yerler? Favorin olan bir tane var mıydı?

R: Sudan her zaman keyif aldım. Sudan ve ağaçlardan. Bulunduğum başka bir dünyada farklı... Aynı ağaçlara benzemiyorlar. Bu ağaçların hepsi Douglas Fir[15]* ağaçlarına benziyor. Ve oksijen ve hidrojenden ötürü sular mavi.

D: Orada yaşayan insanlar nasıl?

R: Benim şu anda olduğum gibi.

D: Yani enerji tipinde mi demek istiyorsun?

R: Evet. Fiziksel şeyler var. Hayvanlar. Ama Dünya'da olduğu gibi bana zarar verebilecek hiçbir şey yok.

D: Neden o dünyada fiziksel ve daha katı değilsiniz?

R: Çünkü hiç atığımız yok, hiç yemeğimiz yok. Biz enerjiyi içimize alıyoruz. Bu, bedenin daha yoğun hale gelmesine engel oluyor.

D: Ve burası en sevdiğin yerlerden biri miydi?

R: Evet. Çünkü sadece oturup ağaçların ve suyun kokusunu içine çekebiliyorsun. Çok huzurlu.

D: Orada yaşarken herhangi bir şey başardın mı peki?

R: Evet. Diğer insanlara yardım etmeyi.

D: O dünyada da zorluklar var mıydı?

R: Tüm dünyalarda zorluklar vardır. Bazı zorluklar Dünya'da olduğu gibi şeytani değildir. Diğer dünyalarda neyin iyi neyin kötü olduğunu bilmen gereken zorluklar vardır. İzleyeceğin farklı yollar vardır. Ama Tanrı'nın sevgisinin içinde olduğundan ve o yoldan gittiğinden emin olmalısın. Çünkü o yolu seçtiğimiz her an, içimizdeki iyiliği güçlendirir.

D: Bu çok önemli. Ama o odada bulunan varlıkların sana yardımcı olmaya çalıştığını söylemiştin.

R: Evet. Onların görevi bu. Onların işi insanları yerleştirmeye yardımcı olmak. Masalarının bulunduğu alanın içinde monitörler var. Benim monitörlere bakmamam gerekiyor. Bir şeye baktıklarını hissediyorum. Programlanıyormuşum gibi. Düşündüğüm her şeye ve kim olduğuma dair tüm hafızamı gözden geçiriyorlar. Kötü kısımları siliyor, iyi kısımları bırakıyorlar. Artık kötü kısımları hatırlamaya ihtiyacım yok çünkü onlar fiziksele dair şeyler.

D: Sanırım ne yaptıklarını biliyorlar. Bu makine gibi bir şey mi?

R: Ona en yakın olabilecek şey olarak bilgisayar aklıma geliyor. Terminaldeki adam bir şey söylemeye çalışıyordu ama çok iyi ifade edemiyor. (Duraksama) O bir bilgisayar değil. Bunlar sadece onların bildiği, belirli dalga boylarında titreşen düşünce kalıpları. Parmak izi gibiler.

D: Yani her insanın kendi bireysel düşünce kalıbı ya da titreşimi mi var?

R: Burası bir bilgisayarın terminali gibi inşa edilmiş. Farklı dünyalara gidiyor. Evrenimizin başkenti olan dünyaya gidiyor.

D: Yani bir tür takas dairesi gibi bir yer. Ve senin yeteneklerin gibi şeyleri mi analiz ediyorlar?

R: Evet. Bana gelen şu: insanlarla konuşmak ve onları rahatlatmak konusunda çok iyi olabilirim. Ve spiritüel felsefeyi tartışmak konusunda, ki bunu bilimde, eğitimimde ve ruhsal alandaki bilgilere duyduğum açlıkta kullanabilirim.

D: Sonra ne oluyor?

R: Bana bir görev verecekler. Bir dinlenme sürem var. Bazı ayarlamalar yapmam gerekiyor.

D: Bu konuda başka birilerinin yardımcı olduğunu bilmek güzel.

R: Her zaman yardım edecek biri olur. Şu anda bile bana yardım edenler var. Onlar farklı enerjiler. Yanıbaşımdalar. Benden daha farklı enerjiler onlar. Dünya'da hep benimleydiler.

D: Bu enerjiler diğerleri gibi enerjiler mi?

R: Hayır. Danışmadakiler daha beden şekli formundaydı. Beyaz değillerdi. Renkleri daha kirli gibiydi. Cam göbeği gibi belki. Mavimsi yeşil gibi. Katı gibiler ama katı değiller. Kolunuzu içlerinden geçiremezsiniz. Ama benimle olan diğer enerji daha bir ışık enerjisi. Evet doğru tanım bu. Işık! Saf ışık. Onlar her zaman benimle. Benim bir parçam haline gelecekler.

D: Öyle mi düşünüyorsun?

R: Evet. Ama hâlâ onların dilini konuşmuyorum. Aramızda konuşma yok. Düşünce var.

Bu noktada onu zamanda ileri götürüp dinlenme süresini tamamladığı ve bir sonraki görevini kabul etmeye hazır olduğu ana götürmeye karar verdim. Dinlenme kısmını hızlandırabilecek ama yine de onun yararını görebilecekti. Geriye doğru sayarak onu oraya götürmem gerekmedi çünkü ben daha yönlendirmeleri tamamlamadan araya girdi.

R: (Sözümü keserek) Evet, buradayım, tam kenarda, uzaya doğru bakıyorum. Biriyle beraberim. Ve ben onların hemen... Ne olduğunu bilmiyorum... Onunla sarmalanmış haldeyim. Sarmalanmam gerekiyor. Tamam. Artık gidebilirim. Gidebilirim. Melek kanatları gibiler. Bunlar melek ama değil. Sadece farklılar. Bir hiyerarşi gibi. Herkesin bir görevi var. Herkesin birbirine yardım etme konusunda farklı görevleri var. Ve Dünya'da yaşayan insanlara her zaman üzülüyorlar. Ama aynı anda gıpta da ediyor gibiler çünkü bizim deneyimlediğimiz duyguları deneyimleyemiyorlar.

D: Bu ışık enerjileri mi deneyimleyemiyor?

R: Evet. Işık enerjisi. Onlar duyguları, ağlamayı ve gülmeyi, bizim deneyimlediğimiz gibi deneyimlemedi. Ve acıyı. Acının ne olduğunu bilmiyorlar. Belki de bana onlardan biraz daha iyiymişim gibi geliyordur. Ama ben onların sahip olduğu güce sahip değilim. Bu enerjiyle sarmalanmam ve yanmadan götürülebilmem gerekiyor çünkü çok hızlı seyahat ediyoruz. Bir miktar sürtünme olsa gerek. (Bu onun algısı mıydı? Çünkü bir ruhun canı yanamazdı.) Ve bu beni koruyor. Onları koruyor.

D: Bizim insan bakış açımızdan bakınca duyguları deneyimlemedikleri için şanslı olduklarını düşünürdük. Onların bize gıpta ettikleri düşüncesi çok garip.

R: Belki onlar çok daha şefkatlidir ve benim hissettiğim de budur.

D: Ve uzayda mı seyahat ediyorsun?

R: İstediğim an gidebilirim. Ben sizi bekliyorum.

D: Beni mi bekliyorsun? Neden?

R: Bilmem. Sadece öyle olduğunu düşündüm. (Kıkırdadım) Tamam. Hazırız. Gelecek misiniz?

D: Sanırım, eğer hazırsanız. Ben sadece farklı şeylerden geçerken sana rehberlik ediyorum. Sadece bir rehberim.

R: Tamam. Hadi gidelim!

D: Ve onlar seni koruyor. Gitmenin nasıl hissettirdiğini bana anlat.

R: Sanki başım... Vay canına! Birden kan hücum etmiş gibi hissettirdi. Şimdi bir sahildeyiz.

D: Öyle mi? Bu çok hızlı oldu, öyle değil mi?

R: Evet. Çok hızlı seyahat ediyorlar. Bir sahildeyiz. Ve yapmam gereken şeye yönlendirileceğim. (Duraksama) Ben çocuk değilim. Bir yaşım yok. Yetişkin gibi hissediyorum ama aslında yaş diye bir

şey yok. Aslında zaman diye bir şey yok. Dinlenme süresi var. Ama o da bizim düşündüğümüz gibi bir zaman değil.

D: Bu sahil nerede?

R: Bir dünyada. Ve farklı ağaçlar var. Ben deniz kıyısındayım çünkü gitmek istediğim yer orasıydı. Yürümem gerek... Ve yukarıda bir şey yükseliyor. Altı geniş ve... Piramit şeklinde değil ama yukarı doğru küçülen farklı katları var. (El hareketleri) Ve tepesinde fener gibi, deniz feneri gibi bir şey var. Yürüdüğünü hissetmiyorsun ama yürüyorsun. Sadece yürüyormuş gibi hissediyorum. Ama üzerinde kıllar olan katı bir cildim yok aslında. Bu sadece... (Açıklamakta zorlandı.) Onu kavrayabiliyorsun, tutabiliyorsun.

D: Öyleyse maddesel bir özelliği var. Bana yükselen şeyi anlat.

R: Yukarı doğru çıkan merdivenler var, basamaklar. Bina mavi, kenarları sarı. Büyük panoramik pencereleri var. Sarı renkte büyük, çok büyük iki kanatlı kapıları var. Bu çok büyük. Çok güzel. Bol ışıklı. Çok rahat görünüyor. Burası hoşuma giderdi. "Merhaba!" diyen başka insanlar var.

D: Seni tanıyorlar mı?

R: Evet. Tanıyorlar. Beni bekliyorlardı. Çoğunu tanıyorum ama artık isimleri yok. Sadece onları önceden tanıdığımı biliyorum. Ve önceden tanıdığım insanlarla beraber olmak güzel bir his. Onlar da benimle aynı yeri seçtiler.

D: Burası fiziksel bir dünya mı?

R: Hayli fiziksel, evet.

D: İnsanların hepsi senin gibi mi?

R: Evet. Orada daha uzun olan birkaç insan var. Daha bilge görünüyorlar. Daha üstün olabilirler.

D: Hepsi aynı tip enerji bedenlere mi sahip? Farklı özellikleri yok mu?

R: Özelliklere pek ihtiyaçları yok. Benim de pek yok. Kulaklarımız var ama aslında konuşmuyoruz. Gözlerimiz var görüyoruz. Koku duyumuz var. Ve bir sürü farklı duyum var gibi görünüyor. Şu anda Dünya'da sahip olduğumdan daha fazla. Bunu deneyimlemek güzel olacak. Hepimiz öğrenmek ve birbirimize öğretmek için oradayız.

D: Dünya'da sahip olmadığın nasıl duyulara sahipsin?

R: Açıklaması zor. Kokular... Herkesin ve her şeyin farklı bir kokusu var. Ve görünüşe göre bu ışıkla ilintili. Bunun derinine inmeme gerçekten gerek yok. Dokunma da kokuyla aynı titreşim düzeyine sahip. Herkesin bir aurası var, adeta bir kapsülün içindelermiş gibi.

D: Orada ne yapman gerekiyor?

R: Araştırmalı, konuşmalı ve öğrenmeliyim. Bu insanlarla geçmiş yaşamlarımızı tartışıyoruz. Ve bu gezegende nasıl yaşayacağımızla ilgili bir eğitim almamız gerekiyor.

D: Yani bir süre o gezegende kalacaksınız, öyle mi?

R: Evet. Sınavlarımızı geçene kadar. Diğerleri benim kadar hızlı geçemeyebilir. Ve ben de başkaları kadar hızlı geçemeyebilirim.

D: Yani belirlenmiş bir süre yok.

R: Hayır, zaman diye bir şey yok.

D: Testleri geçtikten sonra ne yapacağını biliyor musun?

R: Hayır, buna o zaman karar verilecek. Ben bilgi arayışını seviyorum.

Burada daha fazla kalarak daha çok şey öğreneceğimizi sanmıyordum. Seansın sonu yaklaşıyordu ve hâlâ şu anki hayatında yaşadığı fiziksel sorunların nedenini belirleyememiştik. O yüzden bilinçaltıyla konuşup daha açık seçik yanıtlar alabilmek için o sahneden ayrılmasını istedim.

D: Dünya'daki şu anki yaşamınla ilgili olarak bilinçaltına birkaç soru sormak istiyorum. Bu senin için de uygun mu?

R: Dünya'ya dönmeme izin ver.

Şimdiki zamana uyum sağlaması ve şimdiki bilincinin bedenine tamamen dönmesi için telkinlerde bulundum. Bu noktada kımıldanmaya başladı ama ben henüz uyanmasını istemiyordum.

D: Bu durumda kalmanı istiyorum ki bilinçaltınla konuşabileyim ve ona birkaç soru yöneltebileyim.

R: Hâlâ o yaşamı hatırlıyorum.

D: Ah, o yaşam çok güzeldi. Robert'ın bilinçaltıyla konuşmak istiyorum lütfen. Robert'a neden bu sahneler gösterildi?

R: Çünkü böylece Dünya'daki insanlara yaşamın sonsuz olduğunu söyleyebilir. Dengelenmiş olduğumuzu ve Dünya'da sahip olduğumuz hayatı yaşadığımızı. Biz, bu fiziksel bedende, negatif olmak zorunda değiliz. Pozitif olabiliriz. Sevgiyi tanıdığımızda ve sevgi verdiğimizde bu dünyanın ötesinde bir şey deneyimleriz. Spiritüel olduğumuzu, dengelenmiş olduğumuzu bilmeliyiz. O gökyüzünün neden mavi, yaprakların neden yeşil olduğunu bilimden biliyor. Solucanların neden toprağa girip çıktığını da. Bedenin her

parçasını, her kası, her kemiği biliyor. Ama spiritüel yanı olarak değerlendirdiği tarafını şimdiye kadar hiç geliştirmedi. Dini inanç değil, spiritüellik. Bu dünyadan sonra da yaşam olduğunu biliyordu. İllâ bu dünyada olması gerekmediğini de. Bu Dünya'ya geri geliyorsanız, bunu seçtiğiniz içindir. Ya da bu isyankâr dünyanın zorluklarını ve bilgiyi tamamlayıp öğrenmediğiniz için bir şekilde size geri gelmeniz söylenmiştir. Bu okula gitmek gibi bir şey. Bizim yaptığımız tek şey bu. Çocukları eğitirken bile, onları eğitmeye başladığımız andan itibaren biz de öğrenmeye başlıyoruz. Her zaman okuldayız. Bir çocuk olarak başlayıp yetişkin hayatına taşıdığımız şeyleri doğumdan sonraki farklı bir yaşama taşıyoruz. Her zaman öğrenmekteyiz. Ve bazı insanlar öğrenmeyi reddediyor. Bu durum deveye hendek atlatmak gibidir. Onu hendeğin kıyısına götürüp çekiştirebilirsiniz ama zorla atlamasını sağlayamazsınız. Ta ki kendisi karşı tarafta açlığını giderecek bir şey olduğunu fark edene kadar.

D: Bazen insanlar ısrarla aynı hataları yapıyor.

R: Evet. Kafalarını duvara vurabilirsiniz. Robert'ınkindeyse durum şu: o başka dünyalarda Dünya'dan daha çok yaşadı. Buraya gelmesinin tek nedeni buranın zorlu bir aşama olması. Ama Robert çabuk sıkılıyor.

D: Fiziksel problemler yaşamasının bir nedeni de bu olabilir mi? Fiziksel bedende bulunmaya alışık olmaması?

R: Bu mümkün sanırım. Tanrım, ben burada olmayı hiç istememiştim. (Kıkırdama) Söylediğinize bir miktar katılıyorum çünkü bu bedeni istemiyorum. Ama el mahkum, bu bedendeyim.

D: Evet, şimdilik öylesin. Ve bununla yaşamayı öğrenmen gerekiyor. Ama diğer yaşamlarda endişelenmesini gerektirecek bu türden bir bedene sahip değildi.

R: Hayır, acı hissetmemişti. Acı cehennem azabı gibi.

D: Acıyı bilmiyordu.

R: Hayır, orada acı yok. Acıyı anlamak için fiziksel olman gerek.

D: Belki bu da öğrenmek için buraya geldiği şeylerden biridir.

R: Öyle. Ve herkesin de Robert'ın acısını öğrenmesi gerekiyor. Çünkü Robert acıyı kaldırabiliyor. Ama ilaçlarıyla sorun yaşıyor. İlaçlara fiziksel bir bağımlılık söz konusu. Bedeni yaşadığı Vietnam stresinden arındığında belki hastaneye yatmak isteyebilir. Çünkü zavallı adam bu acıyla savaşmaya çalıştığı için o kadar uzun

zamandır ilaç kullanıyor ki. Ve bu acı, o ölene kadar onunla olacak.

D: Öyle olacağını mı düşünüyorsun yoksa bununla ilgili söyleyeceğin başka bir şey mi var?

R: Bu onun kaderinde var. Acıyı hissetmesi gerekiyor çünkü onu kaldırabilecek güçte. Ve insanların ondan öğrenmesi gerekiyor.

D: Bu biraz acımasızlık gibi görünmüyor mu?

R: Hiç de acımasızlık değil çünkü zaman kalmadı. Bir insan çok fazla sigara içtiği için kanserden öldüğünde etrafındaki insanlar korkunç sertlikte bir ders alıyor. Ve o insan da. Ama herkes hayatına devam ediyor. Aslında bunun bir önemi yok çünkü bunların hepsi gerçek zamanla göz açıp kapayıncaya kadar gerçekleşiyor.

D: Vietnam'ın ona o kadar stresli gelmesinin nedeni, bir fiziksel bedene sahip olmadığı yaşamlar yaşamış olması olabilir mi?

R: Evet. Ama bu yapmak istediği ve ona yapmasının söylendiği bir şeydi. Ölmeyeceğini biliyordu ama aslında bilmiyordu. Etrafı ölümle sarılıydı.

D: Ve bu korku getirdi.

R: Evet ama devam etmesini sağlayan da oydu. Yaptıklarını yapmasını sağladı. Korku bir zorluktu. Evrende savaş olan pek fazla yer yok. Dünya insan olarak savaşı deneyimleyebileceğiniz az yerden biri. Savaş insanlığın başına daha önce de geldi; dünya bir bütün olarak mağlup olmuştu.

D: Dünya mağlup olmuştu derken neyi kastediyorsun?

R: Bize yardım etmek için yukarıdan gelen varlıklar vardı. Bizimle çiftleşmeye, dilediklerini yapmaya ve Tanrı'yı oynamaya kalktılar.

D: Ve savaşları getirenler de onlar mıydı?

R: Evet. Savaşçılık oynamak istediler; kovboylar ve Kızılderililer. Ve bir döngü oluşturdular. İnsanlar en basit haliyle hayvandır ve döngüyü kırmak zordur. Döngünün dışına çıkacak şekilde evrim geçirmek gerekir. Böyle bir döngü kötü bir alışkanlığa benzer. Robert'ın yaptığı gibi bir kere tırnaklarınızı kemirmeye başladığınız zaman bu alışkanlığı kırmak zordur. Ya da çok kullandığınız bir küfrü kullanmamak. Alışkanlıkları kırmak zordur.

D: Yani bu insan ırkının alışkanlığı mı demek istiyorsun?

R: Evet. Sorunumuz bu.

D: Ve bu buraya başka varlıklar tarafından mı getirildi?

R: Evet. Bilmiyorlardı. Aslında onların suçu değil. Sanırım sadece... Olaylar böyle gelişti.

D: Ve şimdi de Dünya insanlarının döngüsü bu.

R: Evet. İyileşiyor. Dünya'nın evrimsel döngüleri içerisinde başarılı olduğu yerler var. Erkekler kavga etmeyi seviyor. Ve burası, bunu deneyimleyebileceğin yerlerden biri. Dünya'da açlık ve savaş gibi deneyimleyebileceğin pek çok deneyim var. Başka deneyimler de var. Politikada tanrı olmak gibi. Ya da sadece aile hayatının keyif veren, çok keyif veren hissini deneyimleyebilirsin.

D: Evet, pek çok seçenek var. Bana öyle geliyor ki Robert Vietnam'a gittiği zaman...

R: Bu benim seçimimdi.

D: Ama strese hazır değildin.

R: Hayır, hayır. Kimse bana bunun ne kadar kötü olacağını söylememişti.

D: Ama belli ki bundan öğrendiğin bir şey var. Senin için kıymetli olan bir ders.

R: Evet çünkü savaşın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Savaşmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. O yüzden başka bir dünyaya gittiğim zaman eğer biri öfkelenir ya da "gerileyici" diyebileceğiniz bir özellik gösterirse bunun nasıl bir şey olduğunu bilirim. Ve insanların bunu aşmalarına yardımcı olabilirim.

D: Bu çok değerli. Ama Robert'ın bu hayata gerçekten de deneyimlediği rahatsızlığı deneyimlemek için geldiğine inanıyor musun? (Evet) Peki ama ona bununla yaşayabilmesi için yardımcı olsak daha kolay olmaz mı?

R: Zaman ilerledikçe kolaylaşacak.

D: Nereden kaynaklandığını ve nedenini bilirse baş etmesi kolaylaşabilir mi sence?

R: Ama bir sürü fiziksel problemi var.

D: Ama sen, bilinçaltı olarak, ona bu konuda yardımcı olamaz mısın?

R: Sadece o bilinçaltına gider ve rehberlik isterse ve bedenindeki doğal endorfinlerin salgılanmasını isterse... Acıyı duyacak ki bir başkası da ona yardım etmeyi deneyimleyebilsin.

D: Ama yine de acıyı biraz hafifletebilirsek iyi olur. Bu dersleri öğrenirken hayatı ona zindan etmek istemeyiz.

R: Robert'ın hayatı zindan değil. O bu hayatı kendi şekillendirdi.

D: Öyle mi düşünüyorsun? Robert'ın buna katılacağından emin değilim. Ama önemli olan, duyduğu rahatsızlığın dindirilmesini istediği zaman bilinçaltına gidip doğal endorfinlerin ona yardım

etmesini isteyebilecek olması.

R: Evet. Şimdi de olduğu gibi; şu anda hiç ağrısı yok.

D: Evet. Endorfinler çok güçlü şeyler. Onlar herhangi bir ilaçtan bile daha güçlü. Çünkü onlar doğal ve bilinçaltı tarafından yönetiliyorlar.

Ardından rahatlamaya ihtiyaç duyduğunda gevşeyip bilinçaltından doğal endorfinleri salgılamasını isteyebileceğine dair bir öneriyi bilinçaltına ektim. Bilinçaltı bana karşı çıkmaya çalıştı: "Evet ama Robert başkalarının acılarına karşı da çok hassas."

Neden öyle olduğunu anlayabiliyordum çünkü Robert çok hassas ve şefkatli bir insandı. Epey tartıştıktan sonra bilinçaltı, Robert da işbirliği yaptığı taktirde kendi üzerine düşeni yapmayı kabul etti. Nihai sonuç her zaman kişiye bağlıdır. Eğer, herhangi bir nedenden ötürü, kendilerini gerçekten iyileştirmek istemiyorlarsa benim yapabileceğim hiçbir şey onlara yardım edemez.

Robert ile bir daha çalışmadım. Zaman zaman ondan haber aldım. Hâlâ birtakım güçlükler deneyimliyordu ve hastaneye girip çıkıyordu. Bilinçaltı onunla çalışmaya istekli olsa da o, acıyla ilgili dersinden özgürleşmek istemiyormuş gibi görünüyordu. Yine de ben ilaçlara o kadar bağımlı olmaması için ihtiyaç duyduğunda doğal endorfinlerin salgılanmasının ona yardımcı olduğunu düşünmek istiyorum. En azından artık hayatının bu kısmını neden deneyimlediğini biliyordu. Belki de bilinçaltının ölene kadar acıyı hissedeceğiyle ilgili söylediği şey doğruydu. Eğer öyleyse, umarım dersini öğreniyordur ve başkalarına da acıyı ve kronik ağrıya sahip biriyle yaşamanın nasıl bir şey olduğunu öğretiyordur. Bu deneyimin nedeni buysa buna değerdi çünkü bir şeyler öğretiyordu. Bunların hepsi bununla ilgilidir; dersler öğrenmek ve gelişmek. Eğer bir dersi iyi öğrenirsek onu tekrar etmemiz gerekmez.

Daha önce de belirttiğim gibi, hastanedeki doktorlarla çalışırken Robert'ın bilinçaltının bu hikâyeyi neden açığa çıkarmadığını çok iyi anlıyorum. Belki bu hikâyeyi duymak anlayışlarını geliştirir ve savaş stresinin kaynağının sıra dışı yerlerde de bulunabileceğini görmelerini sağlar.

***

DOKUMA ODASINA DÖNÜŞ

2000 yılının Mart ayını Avustralya'nın büyük şehirlerinde konuşmalar yaparak geçirmiştim. Seyahatlerim sırasında da kişisel seanslar yapmaya çalışırım çünkü dünyanın her yerinden terapi isteyen insanlardan oluşan bir bekleme listesi her zaman vardır. Norma da yayınlanan birkaç kitabımın ardından bana yazmış ve Gold Coast'a geldiğimde bir seans gerçekleştirmemiz için benden randevu almıştı. Bir açıklama getirmek istediği birçok kişisel ve fiziksel problemi vardı. Ayrıca *Ölümün Ötesi* kitabımda anlatılan, bu hayattan ayrıldıktan sonra girdiğimiz ruh dünyasıyla ilgili açıklamalar da onu büyülemişti. Bu yerleri kendisi de görmek istiyordu; özellikle de muhteşem Kütüphane'nin ve Dokuma Odası'nın bulunduğu Bilgelik Tapınağı kompleksini. Ona bunun mümkün olabileceğini söylemiştim. Onu bir geçmiş yaşama götürecek ve ölüm anından sonra nereye gideceğine bakacaktım. Ruhsal tarafı keşfetmek istediğimizde izlenecek en iyi yolun bu olduğunu görmüştüm.

Derin transa çabuk girdi ve bu yaşamında içinde bulunduğu birçok karmik ilişkiye açıklama getiren Victoria dönemi İngiltere'sindeki bir geçmiş yaşamı yeniden deneyimledi. Araştırılıp doğrulanabilecek bir sürü ayrıntı vermişti: tarihler, isimler ve Londra'da bulunan birtakım yerler. O kadar çok regresyon yaptım ki, böyle detaylar beni artık şaşırtmıyor. Önemli olan, o geçmiş yaşamdaki travmayı ve duyguları tekrar deneyimleme yoluyla sağlanan iyileşmedir. Artık kanıt aramaya ve bir kitaba koyacak kadar değerli bilgiler içermedikçe doğruluklarını kontrol etmeye ihtiyaç duymuyorum. Gerçek bir şüpheciyi hiçbir kanıt ikna edemez ve inananların da kanıta ihtiyacı olmaz. Çalışmalarımda geldiğim noktada artık bilinmez olan beni daha çok büyülüyor ve onu kanıtlamak da zaten mümkün değil.

Norma'yı o yaşamının sonuna götürdüğümde yaşlı bir kadın olarak evinde, etrafında ailesiyle çevrili olarak huzurlu bir şekilde öldü. Fiziksel bedenden uzaklaşırken neler olduğunu tarif etmesini istedim.

N: Bir ışık var. Cübbeler içinde figürler, sevgi ve huzur var. Onu çok sessiz ve huzurlu bir yere götürüyorlar. Etrafta kimse yok. Sadece çok sessiz ve çok sisli.

Bu yer başkalarının da Dinlenme Yeri olarak tarif ettiği, ruhların o tarafta ya da başka bir bedende yeni bir yaşama geçmeden önce bir süre dinlendiği mabet gibi olan yere benziyordu.

D: Burası bir süre dinlenebileceği bir yer mi?
N: (Yumuşak bir şekilde) Evet. Burası çok hoş.
D: Oradan sonra başka bir yere gitmesi gerekecek mi?
N: Evet, zamanı geldi. Şimdi bilgi odalarına gitmesi gerekiyor.
D: Onları daha önce de duymuştum. Norma onların neye benzediğini hatırlamak istiyordu. Ona ne gösteriyorsunuz?
N: Sütunlar var. Ve bir sürü kitap. Ve bir kubbe... Ve insanlar. Ve burası çok... Yüklü, bilgiyle yüklü. Çok büyük. Sonsuza kadar gidiyor. Taşlı alanın da ötesinde bir sürü odası var. Yürüyüş yolları, kitaplar, masalar ve insanlar var.
D: Ben kiminle konuşuyorum? Norma'nın bilinçaltıyla mı yoksa...?
N: Norma Norma'nın farkında ama ben onun yüksek benliğiyim.
D: Ben ona bilinçaltı diyorum. Bilgilerin tümüne sahip olan kısım oluyor, öyle değil mi? (Evet) Konuşmayı sevdiğim odur. Bu yerin bazı kısımlarıyla ilgili bilgim var. Orada "Dokuma Odası" diye bir yer var mı?
N: Ah, evet.

Bu, *Ölümün Ötesi* kitabımda, her ipliği bir insanın hayatını temsil eden, hayatın bir dokuması olarak tarif edilmişti. İpliklerin örgüsü, herkesin yaşamının herkesi nasıl etkilediğini çok canlı bir şekilde tasvir ediyordu. Hepimiz biriz ve birbirimizle iç içe geçmiş haldeyiz.

D: O odayı görebilir mi, merak ediyordu.
N: Oraya devamlı gidiyor.
D: Öyle mi? (Evet) Bundan haberi yok, değil mi?
N: Haberi var ama buna inanmadı.
D: Ona odanın nasıl göründüğünü gösterebilir misiniz?
N: Işıkla dolu bir oda. Bir tavanı yok çünkü dokuma yüksek. Ve çok uzun. Uzayıp gidiyor. Sonu yok. Ve hareket ediyor. O canlı.
D: Nasıl yani?
N: Işıkla birlikte canlı ve iplikler yaşayan şeyler. Şey değiller... Madde. Hisleri var, düşünceleri var, renkleri var ve canları var.
D: Dokumanın örgüsünü oluşturan iplikler mi?
N: Evet. Hayat dolular. Bazıları çok parlak. Hepsi farklı kalınlıkta ve enerjiye, varlığa sahipler. Kendi enerjilerine sahipler. Her biri eşsiz ve çok güzel. Ve birlikte bu canlılığı ve hareketi oluşturuyorlar. Desenler çok güzel. Ekranda değişen bir filmin görüntüsü gibi

değişiyorlar.

D: Yani o bir kumaş parçasından ziyade yaşayan bir şey gibi.

N: Ah, o bir kumaş değil. Ona dokuma demek bile hafif kalıyor. Onu tarif etmeye yetmiyor.

D: Ama dokuma, sınırlı bilgimizle anlayabileceğimiz bir şey. Peki iplikler, teller, canlıysa neyi temsil ediyorlar?

N: Ah, çok güzeller. Onlar insanlar, insanların hayatları, onların ruhları. Onlar olduğumuz her şeyi temsil ediyor.

D: Yani bu her şeyin nasıl iç içe geçmiş olduğunun bir göstergesi mi?

N: Ah, evet. Çok ama çok girift. Hayal ettiğimizden de fazla. Çünkü her yaşam, her varoluş, her düşünce, her eylem, olduğumuz her şey, olacağımız her şey, daha önce olduğumuz her şey, her bir iplikte temsil ediliyor. Ve biz bunların tümüyüz.

D: Sadece şimdiki yaşamı mı temsil ediyor yoksa iplik ruhun tarihçesi gibi bir şey mi?

N: Evet ve geleceği ve... Yani, ruhu temsil ediyor. Ruhun olduğu şeyi.

D: Ama şimdiden örülü olduğuna göre bu her şeyin önceden belirlenmiş olduğu anlamına mı geliyor?

N: Ah, hayır. İpliğin bazı kısımları, ruhun en son yaptığı yolculuğa bağlı olarak belirlenmiş halde çünkü ruh bazen özgür iradeye sahip olmadığı hayatları seçebiliyor.

D: Ruhların özgür iradesi olmuyor mu? Yoksa olduğunun farkında mı olmuyorlar?

N: Özgür iradeleri olmuyor.

D: Yani her varlık özgür iradeye sahip değil mi?

N: Bu doğru. Ruhun seçtiği yaşama göre değişiyor. Eğer bir insan hayatı seçerse, özgür iradesi oluyor. Ama farklı bir varoluş seçerse, bazı durumlarda özgür iradesi olmayabiliyor. Sonuç olarak da ipliğin dokusu, parlaklığı, rengi, kalınlığı ve diğer ipliklerle bağlantısı değişiyor. Bu oldukça karmaşık.

D: Yani bunların hepsi, ruhun o zamanda öğrenmeyi seçtiği derslere bağlı.

N: Biz buna "ders" demeyiz. Ona... Hatıra deriz. Çünkü ruh her şeyi biliyor. O her şeyi bilir. Bilinebilecek her şeyi bilir. Sadece her zaman hatırlamaz. Ve yaşamayı seçtiği hayata bağlı olarak bazen hatırlar, bazen hatırlamaz.

D: Eğer bir insan yaşamını seçtiyse her şeyi hatırlamak çok kafa karıştırıcı olurdu.

N: İnsan yaşamı, ruhun birçok şeyi temizlemek istediğinde seçtiği bir yaşamdır. Aksi taktirde insan yaşamını seçmez çünkü bu pek çok açıdan zor bir varoluştur. Ayrıca çok da uyarıcı bir yaşamdır. Çünkü çok doludur. Duygular, hisler, dokular ve canlılıkla dolu. Ruhun seçtiği çoğu yaşamda bu kadar çeşitlilik bulunmaz. Pek fazla doku yoktur. Çünkü bazen bunlarla bağdaşan bir üçüncü boyut bile yoktur. Üçüncü boyutu bilmezler.

D: Bir Dünya yaşamına gelmeden önce o tür hayatlardan geçmeleri mi gerekiyor?

N: Şart değil. Bu ruhun seçimine bağlıdır. Tabii pek çok ruh pek çok kez Dünya yaşamı seçmiştir ve üçüncü boyuta ait döngüde takılı kalmıştır. Başka varoluşlardan haberleri bile yoktur o yüzden sürekli daha fazla karmik bağlantı yaratıp Dünya'ya dönmek zorunda kalırlar. Ruh için bu sinir bozucu bir şey olabilir çünkü diğer tarafta yaşanabilecek başka hayatlar da olduğunu anlar. Ama Dünya planına o kadar zincirlenmiştir ki istese de oradan ayrılamaz.

D: Önce bunların hepsini bitirmesi gerekir.

N: Her zaman karmik güç tarafından yaratılan tüm karmayı bitirmesi gerekmez. Ama çoğunlukla yapacak çok şey olur ve eğer bir daha bir Dünya yaşamına gelmeyeceklerse tekrar bir bedene sahip olma fırsatı da bulamayabilir. Ve kurması gereken bağlantıları kaçırabilir. Bağlantı kurması gereken bir ruhla bağlantı kurma fırsatını kaçırabilir. Benzer durumların içinde bulunma eğilimi gösterir. Ve Norma gibi buraya çok sık gelmesi gerekmediğini bilenler benzer ruhlardan oluşan çevrelere girip çıkma eğilimi gösterirler.

D: Ama bağlantı kurma fırsatını kaçırırlarsa bir daha elde etmeleri çok zaman alabilir. Ve o karmanın eninde sonunda ödenmesi ve temizlenmesi gerekir. Demek istediğiniz bu mu?

N: Evet. Norma bunun çok farkında. Üçüncü boyutta takılı kalanlar gerçekten farkında değil. Bir noktada, özellikle de yaşamlar arasındayken, sürdürülebilecek başka yaşamlar da olduğunu anlıyorlar. Ama karmik borçlarını tamamlamak için Dünya boyutunda kalmaları gerektiğini de biliyorlar. Aksi taktirde fırsatı kaçırırlar ve uzun bir süre ruh formunda kalmak zorunda kalırlar. Diğer uzaylı yaşamlara, diğer boyutlardaki yaşamlara gidebilirler. Ama bunun onları kısıtladığını bilirler çünkü tamamlamaları gereken dünyaya bağlı yaşamlarla bağlantı kurma fırsatını kaçırırlar.

D: Peki üçüncü boyuttan haberdar olmadıkları o diğer yaşamlarda da

karma yaratırlar mı?

N: Tabii ki! (Vurgulayarak) Tabii ki! Karma yaratmak, ruhun yolculuğunun bir parçasıdır.

D: Ve onu çözümlemek.

N: Bu, ruhun titreşimini yükseltmesi ve yuvaya, Tanrı gücünün yanına dönmesi içindir.

D: Ama öbür yaşamlarda bizim insan bedeniyle yarattığımız kadar zorlu bir karma yaratmazlar mı?

N: Aynı derecede zorlu olabilir, evet. Ve bazen bir uzaylı yaşamında da takılı kalabilirler.

D: Aynı nedenlerden ötürü mü? (Ah, evet!) Ama benim bildiğim kadarıyla bazı uzaylı yaşamlarında istedikleri kadar uzun yaşayabiliyorlar. (Evet) Yani bir şeyleri çözümlemek için bolca zamanları oluyordur.

N: Burada daha düşük olan uzaylı yaşam formlarından bahsediyoruz.

D: Bana bundan bahsedebilir misin biraz?

N: Bir anlamda karınca kolonisi gibi olanları var. Bedenleri olmak zorunda değil. Onlar enerji oluyor ama tek zihin oluyorlar.

D: Bir grup gibi mi?

N: Evet. Ve bir kuş sürüsüne benzetebileceğimiz gibi hareket ediyor olabilirler. Ve belki karıncalar gibi. Bir koloni gibi birbirlerine bağlanırlar. Bir bütün olarak hareket ederler ama tek tek varlıklar olarak. Ve insan formunun sahip olduğu karmik giriftlik onlarda yoktur. Onlarınki daha çok grup olarak belirli işleri birlikte yapmaya karar verdikleri bir grup karması gibidir. Ve tamamlanmadığı taktirde entegre edilmez ve salıverilemez.

D: Daha uzaylı olup da daha düşük düzeyde olan yaşam formları da mı var?

N: Daha yüksek yaşam formları için çalışıyor olabilirler. Ama ironik olan daha yüksek olan ruhların da daha düşük yaşam formlarını seçebilmesi. Farklı düzeylere geçebilmesi de denebilir. Ruhun daima daha yükseğe çıktığını düşünmek yanlış bir inançtır. Olay sadece bir yüksek yaşam formundan daha yükseğine geçişten ibaret değildir. Böyle olmaz.

D: Biz öyle düşünme eğilimindeyiz.

N: Hayır, sıçramalar ve dönüşler olur. Ruh çok çeşitli nedenlerle bir yolculuğu seçebilir. Bazen sadece eğlencesine, sadece deneyimlemek için.

D: Geri gidip zamanında farklı olan bir şeyi deneyimlemek için de.

N: Evet, bunun dokumaya katkısı olur. Ruhun karmaşıklığına katkısı olur.

D: Çeşitliliğe.

N: Evet, çeşitliliğe katkısı olur. Ekler. Doldurur. Ruhu daha bütün bir hale getirir. Yapboza bir parça daha eklenir.

D: Bu bana mantıklı geliyor. Norma galaktik bir bağlantısı olup olmadığını merak ediyor.

N: Ah, evet! Var olduğu galaktik formların farkında ama detayların bilinç düzeyinde farkında değil. Kendiyle ilgili çok şey biliyor. Ve hayatında çok şey de öğreniyor. Üçüncü boyuta gerçekten dönmek istemediği sürece buraya tekrar gelmesine gerek yok.

D: Yani buradaki işini neredeyse bitirmiş sayılabilir, öyle mi?

N: Bitirmek diye bir şey hiçbir zaman tam olarak söz konusu değil çünkü istediğin gibi gidip gelebilirsin. Ama o bu yolculuğun özgür irade tarafından gerçekten keyif alıyor.

D: Yani bir ruh istediği zaman daha fazla Dünya yaşamı yaşamak istemediğine karar verebilir ve başka bir şey deneyebilir.

N: Yalnızca karmasının çoğunu temizlediyse. Çünkü, daha önce de söylediğimiz gibi, Dünya planına birçok yaşam boyunca da mahkum olabilirsin. Çünkü, burada ne kadar çok yaşam yaşadıysan, doğal olarak, yarattığın karma nedeniyle o kadar buraya mahkum olursun.

D: O yüzden başka bir yere gitmek istiyorsan en iyisi karmanı olabildiğince temizlemek.

N: Ve birçok ruh bunun farkında. Bilinç düzeyinde değil tabii. Ama o yüzden bir hayata pek çok şeyi sıkıştırıyorlar. Dünya'nın evrimindeki şu noktada burada olan ruhların çoğu dünya dışı yaşamlar da yaşadı. Ve birçoğu bilinç düzeyinde bunun farkında değil. Şu anda hiç olmadığı kadar çok ruh Dünya planında çünkü burada olmalarının bir nedeni var: Dünya Ana'nın titreşimini yükseltmeye yardımcı olmak.

Bahçenin Koruyucuları'nda Phil, daha önce Dünya'da bulunmamış birçok ruhun tarihte ilk kez Dünya'ya yardımcı olmak için buraya gelmeye gönüllü olduğunu söylemişti. Onlar daha önce şiddet diye bir şey bilmeyen taze kanlardı. Ruhlarının geçmişinde böyle bir şey olmadığı için Dünya'nın titreşiminin değiştirilmesine ve şiddet gibi şeylerin imkânsız olduğu daha yüksek bir boyuta yükseltilmesine yardımcı olabilirlerdi.

D: Bana söylenen de buydu. Şiddetten uzaklaştığımız ve Dünya'nın evriminde farklı bir döneme doğru gittiğimiz.

N: Ah, evet. Ve bunu Dünya Ana yarattı.

D: O da yaşayan bir varlık olduğu için mi?

N: Tabii ki.

D: Ki insanların çoğu bunun farkında değil.

N: Hayır ve Dünya Ana'nın bu galaksideki diğer gezegenlerle etkileşimde olması gerektiğinin de. Ve tabii ki bu galaksinin ötesindekilerle de. Bu sandığınızdan çok daha geniş kapsamlı bir olay.

D: Evet. Dokuma odasında sadece ruhların temsil edilmediğini, daha fazlasının söz konusu olduğunu da duymuştum.

N: Kesinlikle. Dokuma odası sadece bu evrende ve ötesindeki pek çok evrende çalışan ruhları temsil ediyor. Ama daha fazlası da söz konusu.

D: Bir benzetme yapacak olursak, başka dokumalar da var mı?

N: Öyle de diyebiliriz ama bu çok basite indirgenmiş bir açıklama olur. Bu kelimelerle ifade edilemez. Evreni hayal edin, ya da imgeleyin, ve onu sonsuzluğa gönderin. Ve her bir yıldızın bir yaşamı, bir ruhu temsil ettiğini düşünün. Böylece bunun büyüklüğünü anlamaya biraz olsun yaklaşabilirsiniz.

D: Ama yıldızlar fiziksel nesneler, öyle değil mi?

N: Evet ama burada evreni, ne kadar çok ruh yolculuğu olduğuna ve ne kadar karmaşık olduklarına dair bir örnek olarak kullanıyoruz. Her yıldızın bir ruhu ve onun sonsuzluğa doğru yaptığı yolculuğu temsil ettiğini imgeler ya da hayal ederseniz, ne kadar uçsuz bucaksız olduğumuzu anlayabilirsiniz.

D: Biz kendimize sınırlama getirmedikçe aslında hiç sınır yok. Bu doğru mu?

N: Ruhun seçtiği her yaşam bir nedenle seçilmiş bir sınırlamadır: bir ders için, karmayı temizlemek için ve kaynağa yaklaşmak için... Çünkü tek amacımız budur.

D: Kaynağa dönmek mi yani? (Evet) Ama oraya dönmeden önce yapmamız gereken çok şey var, öyle değil mi?

N: Ve heyecanlı kısmı da bu, değil mi?

D: Evet. Yol boyunca karşılaştığımız tüm çukurlar ve tümsekler.

N: Norma her türden yaşam formu oldu. Ve o da bunun farkında.

Bunlara çoktan bağlandı. Ama anlamadığı şey, büyüklüğünün azameti. Bu insan formunu seçmenin bazı yönlerden aşağılayıcı olduğuna inanıyor. Yaşadığı insan hayatının zayıf yanlarına, blokajlarına ve insan formundaki haline bakınca gerçekten ne kadar büyük olduğuna inanmıyor.

D: Bu hepimiz için de geçerli mi?

N: Kesinlikle. Ama birçok ruh büyüklüğünün farkında bile değil ve büyük olduğu gerçeğine dokunmuş bile değil. Ki, tabii ki, hepimiz öyleyiz.

D: Ama bu açıdan hepimiz diğer planlarda, diğer boyutlarda sandığımızdan daha büyüğüz. "Büyüklük" derken bunu nasıl tanımlıyorsunuz?

N: Tüm ruhlar tabii ki büyüktür çünkü kaynağın bir parçasıdırlar. Birçok ruh azametlerinin farkında değildir ve o nedenle Norma'nın yaşadığı fırtınaları yaşamaz. Çünkü bilinçlerinde böyle bir şey yoktur. Onun yaşadığı fırtınaların nedeni bilinçli olarak büyüklüğünün farkında olması. Ama bir insan bedeninde olduğu gerçeğini değiştiremiyor ve yolculuğunun bir bölümü de büyüklüğünü bu forma entegre etmekle ilgili. Bahsettiğimiz büyüklük, ruhsal planına göre gelmesi gereken yer. Norma olan ruh, kendinden büyük bir resmin parçası.

Bu kulağa tanıdık geliyordu. Pek çok deneğim için de bilinçaltları ya da yüksek benlikleri aynı şeyi söylemişti. Belli ki hepimiz sandığımızdan daha büyüğüz. İçimizdeki Tanrı kıvılcımını bir fark edebilsek, o zaman hiçbir yargı ya da önyargı söz konusu olmazdı. Hepimizin yolculuğumuzda farklı karma aşamalarını çözümlemeye ve evimiz olan İlahi Kaynağa dönmeye çalışan ruhlar olduğumuzu görürdük.

N: O birçok ruhu etkileyen birçok önemli karar aldı.

D: Başka yaşamlarda.

N: Bu onun yaşadığı birçok yaşamın ötesinde, "bizim olduğumuz gibi" olduğu zamanla ilgili. O karar almak için yaşam formu içerisinde olması gerekmediğini anlıyor. Bu kararları birçok ruh için, ruh formundayken aldı.

Belli ki Dünya varoluşuna, üç boyutlu gerçekliğe, giriş yaptığımızda çeşitli rolleri oynayan oyuncular gibi birtakım veçhelerle var oluyoruz.

Bazıları için bu bir macera, bir yolculuk. Bazıları içinse gerçekliğin tüm özelliklerine sahip olan bir illüzyonda tutsak olmak. Nasıl algılarsak algılayalım, sadece bu boyutta yaşamakla bile otomatik olarak karma yaratıyoruz ve borçlarımızı temizleyene kadar burada takılı kalıyoruz. Perde arkasında bizim fark edebileceğimizden çok daha fazlası gerçekleşiyor. Ama daha önce de söylendiği gibi "Cevapları biliyor olsaydık, bu bir test olmazdı." O yüzden buradaki işimizi bitirmeden gidemeyeceğimizin bilinçli olarak farkında olmadığımız, o "yuvamız" olarak gördüğümüz belirsiz yere dönme arzusuyla yanıp tutuşuyoruz.

5. KISIM

METAFİZİK Mİ, KUANTUM FİZİĞİ Mİ?

BÖLÜM 11

PARALEL EVRENLER

1980'lerde *The Legend of Starcrash (Düşen Yıldız Efsanesi)* adlı kitabımın temelini oluşturan avcı Tuin'in yaşamını keşfederken kendimi bu derin ve tuhaf sohbetin içinde buldum. Tuin o yaşamında, öldürdüğü sıra dışı bir hayvanı köye getirmişti. Bu daha önce görülmemiş bir hayvandı. Kabilenin şamanı bunun çok garip bir durum olduğunu söylemişti ve avın tüm detaylarını öğrenmek istemişti. Şaman o kadar etkilenmişti ki kasaplara ve deri yüzücülere bu eti hazırlarken özel bir dikkat göstermelerini söylemişti. Kafatasının korunmasını istemiş ve o günden itibaren kış dönümünü onurlandırdıkları seremonilerde onu kullanmışlardı. Tuin'in sunduğu detayların hepsi son derece paranormal bir deneyime işaret ediyordu. Daha önce hiç yaşamamış olmasına rağmen kabul etmekte zorluk çekmediği bir deneyime... Yaşadığı deneyimin gerçekliği su götürmezdi çünkü korunan kafatası ve deri gibi kanıtlar gerçekliğini gözler önüne seriyordu. O kadar garip bir hayvan tarif ediyordu ki, bu hayvanın Dünya gezegeninde, en azından bilinen tarih içerisinde, yaşamış bir hayvan olamayacağından da emindim. Bir zoolog da bu düşüncemi onayladı. Ama bu hayvan Dünya'ya ait değilse, nereden gelmiş olabilirdi?

Tuin ölüp diğer tarafa geçtiğinde onu köyünde yaşanan ilginç olaylarla ilgili detaylı bir şekilde sorguya çekebildim. Bu haldeyken ölümlülere verilmeyen bilgilere erişimi vardı. Ona o garip hayvanı nasıl bulduğunu sordum. Gelen yanıt o kadar karmaşıktı ki bu bilginin o kitapta yeri olmadığını anlamıştım. Yanıtı özetleyerek en basit detaylara indirgemiştim çünkü aksi taktirde kitabı odak noktasından saptıracağını düşünüyordum. Burada ise bu bilgiyi bir bütün olarak sunuyorum. Konuyu daha fazla açıklamam mümkün değil. Sadece kaydı dinlemek bile kafamı karıştırmaya ve başımı döndürmeye yetti. Dinledikten sonra kendimi altüst olmuş gibi hissettim. Bu fikir o kadar yabancıydı ki beni rahatsız etti ve mantıklı düşünen tarafımı tamamen allak bullak etti. Bu kavram bana devrim niteliğindeymiş gibi gelse de, daha karmaşık teorileri kavramakta zorluk yaşamayan başka insanlara çok basit gelebilir. Muhtemelen bunun hiç de yeni bir teori olmadığını, sadece benim için yeni ve şaşırtıcı olduğunu söyleyen birçok insan da olacaktır. Olsun. Ölen Tuin'in

ruhundan o garip hayvanla ilgili gizemi açıklamasını istedim.

Beth: Bu çok nadir rastlanan bir durumdu. Bizimkinin var olan tek evren olmadığını anlamalısınız. Bizimkinin yanında var olan pek çok paralel evren var ama farklı hızlarda titreştikleri için normalde insan gözleriyle görülebilir değildirler. Evrenler birbirleriyle kesişir ama genelde kesişim noktaları birbiriyle uyumsuzdur. O nedenle farklı iki evrende yaşayanlar bu kesişimin farkında olmaz. Bir iki kişinin fark edebileceği bazı değişiklikler olabilir ama bunlar büyük şeyler olmaz. Sözünü ettiğimiz noktadaysa uyumlu bir kesişimin olduğu nadir bir durum söz konusuydu. Ve Tuin ava çıktığında iki evrende birden bulunuyordu ama bunun farkında değildi. Öldürdüğü hayvan diğer evrende yaşıyordu. Ama uyumlu bir kesişim söz konusu olduğundan o hayvanı bu evrene, bu evrenin temel matrisini bozmadan taşıyabildi.

D: Yani diğer evren de fiziksel bir evrendi mi demek istiyorsun?

Başka bir denek tamamen enerjiden oluşan başka evrenler de tarif etmişti.

B: Evet. O başka bir temel matrisin yanına kurulmuş fiziksel bir evrendi. Ama kesişim uyumlu olduğu için bu evrene getirildiğinde hayvanın ait olduğu matris zarar görmedi. Bu durumu bu kadar nadir kılan da bu. Kesişim uyumsuz olduğunda diğer evrene ait olan her şeyin temel matrisi yok olur ve bu evrende de var olmaya devam edemez.

D: Nasıl yani? Öylece yok mu oluyor yani, ne oluyor?

B: Evet. Çözülerek hiçliğe dönüşür ve enerji gökyüzüne salınır.

D: Peki bir insanın bunu bir serap ya da onun gibi bir şey olarak görmesi mümkün olur mu?

B: Belki. Belirli şartlar altında öyle görülebilir. Ardından pırıltı gibi görünüp hiçliğe doğru gözden kaybolur.

D: (Anlamaya çalışıyordum.) O diğer evrenin bu evrenle yan yana var olduğunu mu söylemek istiyorsun?

B: Evet, bu evrenle yan yana var olan sonsuz sayıda evren var. Ve hepsi de bir kumaşın iplikleri gibi birbirine örülmüş durumda. (İç çekme) Bu dilin terimleri çok yetersiz.

D: Bu daha önce de söylenmişti.

B: (Doğru sözcükleri bulmaya çalışarak) Anlatmak istediğimi aktarabilmek için bazı terimleri yanlış bir şekilde kullanacağım. Bu çeşitli evrenler -evrenler?- evet evrenler, bir kumaş gibi örülü şekilde devasa bir kozmosu oluşturur ki bu kozmos tüm varoluşun bütününü kapsamaktadır. Ama bu evrenler canlıdır ve o nedenle her zaman devinim ve değişim halindedir. Yani canlı bir kumaş gibidir. Bu evrenlerin devinim ve değişimleri sırasında diğer evrenlerle ilişkileri sürekli değişim gösterir. Ve bu evrenlerden sınırsız sayıda bulunduğu için de aralarındaki ilişkinin iki defa bile aynı olduğu görülmez. Ve Tuin'in başına gelen bu olayda olduğu gibi uyumlu bir kesişimin gerçekleşebilmesi için, birden fazla olağan dışı değişkenin aynı anda var olması gerekir. Bu durum çok nadir gerçekleştiği için istatistiki yüzdelerle ifade edilemez çünkü bu olayların sayısı çok azdır. O nedenle bu evren, ilişkili bulunduğu diğer evrenle hâlâ yan yanadır ama artık ilişkileri farklıdır çünkü devasa kozmos ilişkisi içerisinde çağlar boyunca diğer evrenlerle beraber değişegelmiştir. Anlıyor musunuz?

Anladığım yönünde bir şeyler geveledim ama aslında anlamamıştım. Bu sürpriz bilgi öyle karmaşıktı ve öyle güldür güldür akarak geliyordu ki ona yetişmeye çalışmak başımı ağrıtıyordu.

D: Ama bunun zaman zaman gerçekleştiğini ve insanların bunun farkında olmadığını söylemiştin, öyle değil mi?

B: Evet. Bu evren sürekli olarak diğer evrenlerle kesişiyor. Mesele bu kesişmenin ne zaman ve nerede olduğu. Zaman: Her an. Bu evren, bir noktada, en az bir evrenle sürekli kesişim halinde. Tabii daha fazla evrenle değilse... Ve sonsuz sayıda evren olduğu ve birbirleriyle sürekli kesişim halinde oldukları için de bu kesişimlerin birkaçının insanlar tarafından gözlemlenebilecekleri şekilde bu gezegende ya da bu gezegenin yakınında gerçekleşmeleri oldukça akla yakındır. Ancak kesişim doğrudan gözlemlenebilecek kadar uyumlu olsa da olmasa da, sıklıkla gerçekleşen bir şey değildir. Genellikle sıradan algılara sahip bir insanın farkına varamayacağı kadar küçük bir değişim söz konusu olur. Böyle küçük bir farkı ancak gözlemci yanı güçlü olan biri fark edebilir. Ve genelde bu fark insanın dünyasını sarsan ya da çok önem arz eden bir şey olmayacaktır. Sadece bir ya da iki kişinin fark edeceği ama çok

küçük bir şey olduğu için üzerine yorum yapma gereği bile görmeyeceği, zaten gözlemledikleri şeyi söyleseler insanların yanıldıklarını söyleyeceğini düşündükleri küçük bir şey olacaktır.

D: Nasıl bir şey deneyimleyebileceklerine dair bana biraz fikir verebilir misin?

B: Evet. Diyelim ki bir gün bir insan yürürken bir ağaç fark ediyor. Ağaç ayırt edici bir şekle ve dikkat çekici bir güzelliğe sahip. Bir hafta gibi bir süre sonra aynı yerden tekrar geçtiğinde ağacın artık orada olmadığını keşfediyor. Ya da belki şeklinin çok daha farklı olduğunu... Ama bu gerçekten kanıtlayabileceği bir şey değil. Bahsettiğim bunun gibi küçük bir farktır ama burada önceki halinden farklı bir durum söz konusudur. Burada olan şey, ağacın bulunduğu noktada bu evrenin başka bir evrenle kesişmesi ve bunun etkisinin ağacı etkilemesi ya da matrisini yok ederek ağacın varoluşunu sonlandırmasıdır. Ya da belki ağaç değişmiş haliyle artık diğer evrende varlığını sürdürmektedir.

D: Tuin de ne zaman bu hayvana denk gelse duyularıyla ilgili garip şeyler deneyimlediğini söylemişti. Sıra dışı bir şeyin gerçekleşmekte olduğunu anlıyordu.

B: Evet, Tuin fiziksel yönden çok gelişmişti ve o nedenle aynı anda iki evrende olduğu gerçeğini fark ediyordu ama bunu sözel olarak nasıl ifade edeceğini bilmiyordu. Bildiği şeyin ne olduğundan emin değildi. Bildiği şeyi, tam olarak ne olduğunu bilmeden biliyordu.

D: Evet, bunun ne olduğunu tam olarak bilmiyordu. Ama onun hayvanı köy halkına getirebilmesinin sıra dışı bir şey olduğunu söylemeye çalışıyorsunuz, değil mi?

B: Evet. Hayvan çözünüp hiçliğe dönüşmeden onu bir bütün olarak kendi evrenine getirebilmesi son derecede sıra dışı bir durum. Bu nadiren olur. Olur ama sıkça olmaz.

D: Tabii o zaman halk da açlık çekiyordu. Belki bu da bir etken olmuş olabilir.

B: Evet, psişik becerilerinin hayvanın bu geçişi gerçekleştirebilmesinde yardımcı olduğuna şüphe yok.

D: Sonraki yıllarda hayvanın başı ve derisi bilge adam tarafından kullanıldığına göre bu hayvan kesinlikle fiziksel bir şeydi. Ama böyle şeyler nadiren insanların fark edebileceği şekilde, onların yakınlarında oluyor, öyle mi?

B: Yani, insanların yakınlarında oluyor ama genelde değişiklikler o

kadar küçük ya da önemsiz oluyor ki çoğunluk onları fark etmiyor. İnsanlar görmek istedikleri şeyleri görme eğilimindedir. Ve farklı bir şey olduğunda onu görmek istemezlerse görmezler. Ya da fark edemeyecek kadar meşguldürler.

D: Ya da hayal gördüklerini düşünürler. Bir insanın başka bir evrene geçiş yapma olasılığı var mıdır?

B: Bu her zaman olur. İnsanların sokakta yürürken başka bir evrene geçtikleri çok olur. Evrenlerden birkaçı, özellikle de bu evrene en yakın konumda olanlar, neredeyse bire bir aynıymış kadar bu evrene benzer. O nedenle bazen, üst üste bindiklerinde, insanlar diğer bir evrene geçici olarak geçiş yapabilir ve matrislerini yok etmeden tekrar bu evrene dönebilir. Çok nadir olanlar, söz konusu hayvanda olduğu gibi kalıcı olan geçişlerdir. Başka bir evrende oldukları çoğu zaman "Vay canına, ben gerçekten de bunun ve şunun olduğunu sanıyordum." derler. Ve biri de der ki, "Hayır, öyle bir şey hiç olmadı. Bunu sen uyduruyorsun." Birkaç gün sonra tekrar aynı konudan bahsederler ve başka biri de der ki, "Evet, haklısın, öyle bir şey olmuştu." Herkesin o olayın hiç olmadığını söylediği o birkaç günlük süre içinde gerçekten de o olayın olmadığı başka bir evrendedirler.

D: Bu bir insan için çok kafa karıştırıcı olurdu.

B: Evet. Hayal gördüklerini düşünürlerdi. Dolayısıyla da bunu akıllarından tamamen çıkarır ve olayı unuturlardı. O nedenle de başka bir evrende bulunduklarının farkına varmazlardı.

D: Farklı evrenlerde aynı insanlar bulunabildiği için kulağa sanki evrenler birebir aynıymış gibi geliyor.

B: Evet genellikle öyledir ve genellikle farklı olan çok az şey vardır.

D: O zaman bu hepimizin bir kopyası, hatta birden fazla kopyası olduğu anlamına mı geliyor?

B: Evet. Çoğu evrende bizimle bire bir aynı olan ve temel deneyimleri bizimkine çok benzeyen bir kopyamız var. Bazı evrenlerde bir kopyamız olmayacaktır ama zaten o evrenlerle karşılaşmamız çok nadir olur. Karşılaşırsak da bu çok şoke edici bir deneyim olur. Tanıdığınız ve sizi tanıdığını bildiğiniz birine gidip selam verdiğinizi ve onun size bakıp "Sen de kimsin? Ben seni tanımıyorum. Seni daha önce hiç görmedim." dediğini düşünün.

D: Bu çok kafa karıştırıcı olurdu. Ama eğer geçiş yapmak mümkünse, geri gelmek de mümkündür.

B: Evet. Genellikle geçiş çok kısa bir süre için gerçekleşir; belki birkaç saat ya da en fazla birkaç gün için. Ama genellikle çok geçici bir geçiş söz konusu olur. Ve genelde geçiş yapan insanlar hayatlarına, sıradan günlük aktivitelerine olduğu gibi devam eder. Ve ne zaman geçiş yapıp ne zaman geri geldiklerinin farkında olmazlar. Geçiş anı çok belli belirsizdir. Ama bazı insanlar geçtikleri evrende gerçekleşen garip bir şeyi hatırlayabilir.

D: Garip bir his mi duyarlar, ne olur?

B: Bazen hiçbir şey fark etmezler bile. Bazen de sadece ufak bir şey fark ederler, örneğin öteki evrende var olan belirli bir binayı. Ve bir gün yürürlerken binanın orada olmadığını ve hiçbir zaman da orada öyle bir bina olmadığını öğrenirler. Birkaç gün sonra yine orada bir bina olduğunu fark ederler. Ve böylece binanın var olduğu kendi evrenlerinden, binanın var olmadığı başka bir evrene geçici olarak geçiş yaptıklarını anlayabilirler.

D: Başka bir deyişle bu evrenler bire bir aynı sayılmaz.

B: Doğru. Hiçbir zaman tam olarak aynı olmazlar. Daima en azından bir şey farklıdır. Ve o bir şeyin farklı olması başka bir evren yaratmaya yeter. Bazen bir kum tanesinin kumsalın farklı bir yerinde konumlandırılmış olması kadar küçük bir fark, bunun farklı bir evren olması için yeterlidir. Ve bunu daha da karmaşık kılan, sürekli yeni evrenlerin yaratılıyor olmasıdır. Gerçekleştirilen her eylem için birden fazla olası sonuç söz konusudur. Sizin evreninizde bir sonuç gerçeğe dönüşür ama diğer sonuçlara ait enerjilerin de bir yere gitmesi gerekir. Ve sizin evreninizde gerçeğe dönüşmeyen diğer farklı sonuçlar, sizin evreninize çok benzer başka bir evrenin ortaya çıkmasına neden olur. Sadece o evrende gerçeğe dönüşen sonuç farklıdır. Ve o noktadan itibaren o evren kendi doğrultusunda gelişmeye devam eder.

D: Yani bir insan tek başına buna neden olabilir mi demek istiyorsun? Yoksa birden fazla insanın mı olması gerekir?

B: Hayır, tek bir insan neden olabilir. Ya da herhangi bir şey. Bu her zaman olur. Bu devasa kozmos sürekli büyüyor. Ve aklın alamayacağı kadar, sonsuz bir karmaşıklığa sahip. Örneğin diyelim ki bu evrende burnunuz kaşınmaya başladı. Bu noktada yapabileceğiniz birkaç şey var. Burnunuzu ovalayabilirsiniz ya da kaşıyabilirsiniz. Ya da bedeniniz hapşırmaya karar verebilir. Bu üç şeyin hepsi de bu evrende gerçekleşecektir. Diyelim ki hapşırmaya

karar verdiniz; o zaman hapşırırsınız. Ancak o zaman diğer iki sonucun enerjilerinin bir yere gitmesi gerekir. Ve bunun sonucu olarak da birinde burnunuzu ovuşturduğunuz, birinde de burnunuzu kaşıdığınız iki evren daha ortaya çıkar. Ve bu noktaya kadar bu iki evrenle bu evren arasındaki tek fark budur. Ardından bu evrenler gelişmeye devam eder. Ve birbirlerinden çok az farkları olsa da bu evrene çok benzeyeceklerdir.

D: Bu çok karmaşık bir yere varabilirmiş gibi görünüyor.

B: Öyle.

D: Ben hayatlarımızda birçok defa yol ayrımına geldiğimize inanırım. Bir şey yapma kararı alırız ama bizi başka yollara götürebilecek başka kararlar almamız da mümkündür. O halde bu, alabileceğimiz diğer kararların da gerçeğe dönüştüğü anlamına mı geliyor?

B: Evet, diğer kararlar da gerçekleşir ama sizin evreninizde değil. Sizin deyiminizle bir yol ayrımına gelirsiniz ve almanız gereken büyük bir karar vardır. Ve birkaç seçenekten herhangi birini yapmanız mümkündür. Yaptığınız şeye bağlı olarak hayatınızın geri kalanının ne yönde gideceğini belirlemiş olabilirsiniz. Belirli bir yoldan gitme kararı alırsınız. Belirli bir şeyi yapma yönündeki bu kararı aldığınız andan itibaren bunun arkasında birikmiş olan enerji, diğer kararların da geçerli olduğu diğer evrenlerin ortaya çıkmasına neden olur. Böylece artık farklı yollarda ilerleyen alternatif sizler vardır. Ve onların hayatları sizinkinden farklı olacaktır çünkü onlar farklı bir karar almışlardır ve farklı bir yöne gitmişlerdir. Ve sonuç olarak da o evrenin farklı olmasına neden olurlar ve bazen bunun etkileri çok kapsamlı olur. Öyle ki o evren, şaşırtıcı bir şekilde çok kısa bir sürede sizinkinden çok farklı bir hal alabilir.

D: Evet çünkü hayatın bambaşka bir yöne gidebilir.

B: Ve etrafınızdaki insanlar üzerinde de bambaşka bir etkisi olabilir. Bu, kartopu etkisiyle etraftaki insanları da etkileyerek vs. devam eder.

D: Ama aslında aldığımız kararların sonuçlarından biz sorumlu değiliz.

B: Hayır, hayır. Sizin için en iyisi olduğunu düşündüğünüz kararı alırsınız. Ve bu karar, içinde bulunduğunuz şartlar altında gerçekten de öyle olabilir. Ve diğer yanda da, diğer kararların en iyisi olduğu diğer şartlar ortaya çıkar. Ancak bazen bir karar alırsınız ve yanlış kararı aldığınızı, en iyi şartları seçmediğinizi fark edersiniz. Bunun farkına vardığınız zaman, başka bir evrene ayrılan hayatınızın bu

belirli dalı, orijinal evreninizden ayrılır. Ve orijinal olan "siz" doğru kararı almışsınızdır ve alternatif kararda depolanan enerjiyle o kararı eyleme dökmüşsünüzdür. Bununla yaşar ve hayatınızı elinizden geldiğince doğru yola sokarsınız.

D: Diğer yola geri dönmek mümkün müdür? (Hayır) İkisini tekrar birleştirmek mümkün değil midir?

B: Hayır. Ama bu kulağa geldiği kadar kadere kalmış bir durum değildir. Çünkü yanlış kararı almış olsanız ya da öyle hissetseniz bile elinizden gelenin en iyisini yaparak o durumdan da yarar sağlayabilirsiniz. Çünkü hâlâ hayatınızın her anında almanız gereken kararlar vardır ve akıllıca kararlar alarak hayatınızın istediğiniz yönde ilerlemesini sağlayabilirsiniz.

D: O zaman hayatının gidişatını değiştirmek ve istersen başka bir yöne doğru ilerlemek yine de mümkün.

B: Evet, sadece almış olmayı dilediğiniz kararı alan alternatif beninizin bulunduğu evrenden farklı bir evrende olursunuz.

D: Fiziksel bedenimiz farklı zamanlarda farklı yerlerdeymiş gibi geliyor kulağa. (Evet) O beden de bu bedenin birebir kopyası mı oluyor? Bu konuyu kendi sınırlı dünyevi terimlerimle anlamlandırmaya çalışıyorum.

Gergin bir şekilde güldüm. Konu son derece karmaşık ve sarsıcı bir hal almaya başlamıştı.

B: Birebir bir kopya olarak başlıyor ama bir süre sonra değişimler gerçekleşiyor. Örneğin evrenlerden birinde, bu evrende başınıza gelmeyen bir yaralanma yaşayabilirsiniz ki bu bir fark yaratır. Bu çok karmaşıktır. En zor kısmı da alternatif evrenlerdeki alternatif benlerinizi gerçek beninizle, ruhunuzla ilişkilendirmektir. Karmayı bu kadar karmaşık kılan şeylerden biri de budur. Karmanın çekiminden dolayı, deneyiminizi tamamlamak ve en gerçek yüksek beninize ulaşabilecek ölçüde çözümlemek için her şeyi en az bir kez deneyimlemeniz gerekir. Yaşamlarınızın her birinde aynı anda neredeyse her şeyi deneyimlersiniz. Ama yine de bütün bir insan haline gelebilmeniz için bütünüyle tamamlanmanızı sağlayacak bir sürü farklı şeyi doğru oranlarda deneyimlemeniz gerekmektedir. Bu nedenle birkaç kez daha geri dönüp birkaç yaşamdan daha geçmeniz gerekir. Ve her seferinde de birkaç farklı evrende var olursunuz.

Ama bu iş böyle. Bu dil bunları anlatmak için yeterli gelmiyor.

D: Peki diğer suretlerin tümü ayrı hayatlar yaşıyorsa ve buna rağmen hepsi de bizim birer parçamızsa, neden onların farkında değiliz? Neden onlarla iletişim kurmamız ve var olduklarını bilmemiz mümkün olmuyor?

B: Çünkü bu sizin sınırlı insan zihinlerinizin kabul edebilmesi için fazlasıyla zor ve karmaşık olurdu. Bu size fazla gelirdi. Gerçeklik olarak kabul ettiğiniz şeyin ötesinde, insan psişesi için aşırı bir yükleme olacağından bilmenize izin verilmeyen çok ama çok kavram var. Psişeniz şu anki hayatınıza ve yaşadığınız şartlara odaklanmanıza yetiyor. Ama emin olun, gerçek beniniz, ruhunuz, sayısız suretlerinizin yapmakta olduğu her şeyi biliyor ve onların kayıtlarını mükemmel bir şekilde tutuyor. Bir insan olarak sizin, bunların karmaşıklığıyla ilgilenmeniz gerekmiyor.

Küçük lütuflar için şükürler olsun! Bu karmaşık bilgilerin ortasında aklıma daha önce başka bir deneğimin söylediği bir şey gelmişti. Hiçbir zaman tüm sorularıma cevap alamayacağımı çünkü bazı bilgilerin ilaçtan çok zehir etkisi yapabileceğini söylemişti. Aydınlatmaktan çok zarar verebilirlerdi. O yüzden sanırım insanoğlu hiçbir zaman Tanrı'nın aklındaki bilgilerin tümünü kaldırabilecek kapasitede olamayacak.

D: Başka bir suretinizin, fiziksel bir kopyanızın, sizin farkında bile olmadığınız şeyler yaptığını düşünmek kafa karıştırıcı bir şey gibi geliyor.

B: Doğru. Başka bir evrene geçip alternatif bir insan gurubuyla etkileşime geçtiğinizde normalde sizinle etkileşimde olan insanlar sizi özlemez mi diye düşünebilirsiniz. Ancak siz geçiş yaptığınızda sizin suretiniz de geçiş yapar ve o nedenle özlenmezsiniz.

D: Bunu merak ediyordum. Kendinle karşılaşman mümkün müdür diye...

B: Hayır. Çünkü geçiş yaptığınızda doldurulması gereken bir boşluk oluşur ve suretiniz otomatikman o boşluğu doldurmak için geçiş yapar. Suretiniz, gerilim ait olduğunuz evrene geri dönmenizi gerektirecek noktaya gelene kadar da burada kalır.

D: İnsanlar bir şey fark eder mi?

B: Belki. Küçük bir kusur, belli belirsiz bir fark; genellikle anılar gibi şeylerde olur bu. "Bunun ve şunun olduğu zamanı hatırlıyor

musun?" gibi şeyler söylerler. Ve suretiniz de der ki, "Yo, benim başıma böyle bir şey hiç gelmedi." Ve insanlar da yanlış hatırladıklarını filan düşünerek konuyu kapatır.

D: Suretimiz de boşluk tarafından çekiliyorsa, o da alternatif bir evrende olduğunun farkında olmuyor mu?

B: Eğer siz ve suretiniz, deyim yerindeyse, iki artı iki dört diye çıkarım yapabilen ve "Hayret, burada bir şeyler tam olarak olması gerektiği gibi değil. Belki de alternatif bir evrendeyim." diyebilecek az sayıda insandan biri değilseniz, hayır. Bunu ilginç kılan ve yakınlarınızı anlamanıza yardımcı olabilecek bir şey de şu: her an onlardan biriyle onların alternatif evrenlerinden birinde karşılaşıyor olabilirsiniz. Eğer siz bir şey söylerseniz ve yakınlarınız onu hatırlamazsa, onlara sinirlenmek yerine hatırlayın: bu durum belki onların başına gelmedi ya da henüz gelmedi. "Demek ki ben onların suretlerinden biriyle konuşuyorum. Birkaç gün içinde..."

D: Diğer suretin bambaşka bir kişiliğe sahip olması mümkün mü?

B: Hayır, kişilik genel olarak aynıdır. Bazen kişiliğin bazı yönleri, yaşadığı farklı deneyimlere bağlı olarak biraz daha farklı şekilde gelişmiş olabilir ama genellikle kişilik temelde aynıdır. Çünkü kişilik, sizin gerçek benliğinizi bedeninize bağlayan şeylerden biridir.

D: İnsanlar size benzeyen ama tamamen farklı bir karaktere sahip olan biriyle karşılaşsalardı ortada bir gariplik olduğunu düşünürlerdi diye düşünmüştüm.

B: Doğru. Ama bu hiçbir zaman olmaz çünkü kişilik temelde aynıdır. Bazı detaylar farklı olabilir. Örneğin bir evrende bir insan çok arkadaş canlısı, dışadönük ve konuşkan olabilir. Buna karşılık alternatif benlikleri arkadaş canlısı olabilir ama o kadar dışadönük olmayabilir. Daha sıkılgan olabilir ve o kadar konuşkan olmayabilir. Bunun gibi ufak farklılıklar söz konusu olabilir.

D: Evet ve aileniz ya da arkadaşlarınız sadece o gün pek havanızda olmadığınızı düşünürler.

B: Aynen.

D: Peki ama iki suretin hiç birbiriyle karşı karşıya geldiği bir durum oldu mu?

B: Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum.

D: Kötü ikizlerle ilgili hikâyeler ve efsaneler aklıma geliyor da. İkizini görmek gibi...

B: Evet. O şekilde ikizinizi gördüğünüzde iki evren kesişiyordur ve ikiniz de halen kendi evrenlerinizdesinizdir. Böylece ikizinizi görürsünüz ama bu pek sık rastlanan bir şey değildir.

D: Muhtemelen aktarılan bu tarz hikâyelerin az olmasının nedeni de bu.

B: Evet. Genellikle olan şey başka birinin sizin ikizinizi görüp daha sonra size bunu anlatmasıdır.

D: Ah. Daha önce bunun gibi şeyler duymuştum. "Seni şu şu yerde gördük." derler ve sen de "Ben orada değildim. Bütün gün evdeydim." dersin.

B: Aynen. Evde ama alternatif bir evrende olursunuz ve alternatifiniz de dışarıda geziyor olur.

D: Bu duyduğumuz pek çok garip durumu açıklıyor. Ama Tuin'in durumunda o hayvan o sırada Dünya'da bulunan diğer hayvanlardan çok farklıydı.

B: Evet. Hayvanın matrisinin hayatta kalmasının bu kadar nadir görülen bir şey olmasının başka bir nedeni de bu. Çünkü bu evrende o hayvanın bir karşılığı yoktu. En azından Dünya'da yoktu. Şimdi, o vakada hayvanın bu evrende bir karşılığının olma olasılığı var ama başka bir gezegende. O noktada, yani bu hayvanın geçiş yapıp öyle kaldığı noktada, diğer sureti ya başka bir evrene geçiş yaptı ya da o noktada varlığı son buldu.

D: Dünyadan başka bir hayvan onun yerine geçmiş olamaz mı?

B: Hayır çünkü o bu hayvanın karşılığı değildi.

D: O zaman tam bir karşılığı olması gerekiyor. Ama bu olay köyün yiyeceğe ihtiyaç duyduğu bir zamanda gerçekleşti ve hayvanı da yediler. Bunun onlara herhangi bir zararı olmadı. Bu çok ilginç ve aynı zamanda da çok karışık.

B: Evet. Bu dilin yetersizliğinden ötürü sizin zihninizde yanlış bir izlenim bırakmış olabileceğimi hissediyorum.

D: Yani, bu mümkün. Konuştuğum başka insanlar da bazı şeyleri açıklamak için dilin yetersiz olduğunu söylemişti. Bazen anlayabilmem için benzetmeler kullanmaları gerekiyor.

B: Doğru. Dil çok yetersiz. Zihninizde bayağı basite indirgenmiş fikirler bırakıyor.

D: Evet ama bütünüyle doğru olmasalar da bazen bu şeyleri açıklamanın tek yolu bu.

B: Bu doğru. Sırf alternatif şeyler de gerçek oluyor diye suçluluk

duymanızı ya da eylemlerinizi kısıtlamanızı istemem. Hayatınızı her zaman olduğu gibi yaşamaya devam edin çünkü devasa kozmosta doğal olan yol budur. Gerçek şu ki, bu evrende doğduğunuz zaman birkaç başka evrende daha doğarsınız. Ve o nedenle eylemleriniz ve aldığınız kararlar, başka bir evrenin daha ortaya çıkmasına ya da belki yeterince benzer olan başka bir evrende birtakım değişimlerin gerçekleşmesine neden olur. Bu sizi korkutmasın çünkü bu her zaman her yerde olur.

D: Başka bir deyişle doğal bir şeydir.

B: Evet ve karmanızı çözümlemenin de bir parçasıdır. Kaderinizin önceden belirlenmesiyle ilgili bir şey de değildir. Siz ve tüm alternatif benlikleriniz hayatlarınızda aldığınız kararlarla ilgili seçim yapma özgürlüğüne sahipsiniz. Ve siz bir karar aldınız diye alternatif bir benliğiniz de diğer kararı almalıdır diye bir şey de yoktur. Eğer diğer alternatif benliğinizin seçimi başka olursa bu, o bu seçimi yaptığı içindir. Bu alternatif benliklerinizin özgür seçimidir. Ve genellikle her şey bu şekilde dengeye oturur. Bazen siz ve alternatif benliğiniz bir yolu seçer ve diğer yol seçilmemiş olur. O zaman enerjiyi dengelemek için diğer yolun seçildiği başka bir evren ortaya çıkar. Anlıyor musunuz?

D: Anlamaya çalışıyorum. Bunu anlayabilmek için biraz sindirme ve özümseme gerekiyor. Ne zaman yeni bir fikirle karşılaşsam böyle olur. Onu tam olarak anlayabilmem için bir kez daha üzerinden geçmem gerekir.

B: Bunu sindirdiğin zaman bana daha fazla soru sormaktan çekinme. Çünkü anlaman önemli.

D: Aldığım bu bilgileri çok sayıda insanla paylaşmaya yönlendirildiğimi hissediyorum.

B: Evet, ve bunu dilinizin sınırlamalarına rağmen olabildiğince net bir şekilde anlaman önemli. Böylece bunu başka insanlar için yayınladığında onlar da karmaşık bir anlayış yerine net bir anlayışa sahip olabilirler. Zira özellikle bu kavram sizin evreninizdeki dini kurumların canını sıkabilir. Ve gereksiz, çok gereksiz bir karmaşıklığa neden olabilir.

D: Alternatif insanlardan bahsedip duruyoruz. Birinin bir mesleğe, diğerinin başka bir mesleğe sahip olması mümkün mü peki? Yoksa meslekleri de benzer mi olur?

B: Ah, değişir. Çoğu zaman benzer mesleklere sahip olmaları olağan bir

şey değildir. Örneğin bu evrende bir insan elleriyle çalışmakta iyidir ve öyle de yapar; elektrikle ilgili bir iş mesela. Başka bir evrendeyse elektrik işi değil ama yine elleriyle çalıştığı başka bir iş yapıyor olabilir. Bir zanaatkâr ya da ahşap ustası ya da onun gibi bir şey olabilir. Ya da biri bu evrende mühendistir ama diyelim ki, hobisi müziktir. Müzikle ilgili tutkusu büyüktür ama bu onun için sadece bir hobidir. Ama başka bir evrende mühendis değil de müzisyen olabilir. Yani kişiliğinizin temel eğilimleri nelerse, diğer evrenlerde de aynı olacaktır. Eğer söz konusu kişilik o insanın pek çok farklı şey yapabilmesini sağlayan çok yönlü bir kişilikse, diğer evrenlerdeki suretleri burada yaptıklarından çok daha farklı bir şey yapıyor olabilir çünkü kişiliklerinde bunu yapabilme yetisi bulunmaktadır.

D: Örneğin ben bir yazarım. Benim başka bir parçam yazarlığa ilgi duymuyor ve yaşamını ev hanımı olarak sürdürüyor olabilir mi?

B: Hayır, kendini geliştirme isteği yine orada da olur. Ama başka bir evrende yazarlık yönünde ilerlemek zorunda olmazsınız. Örneğin bu evrende hayatınızı ev hanımı olarak sürdürmek yerine zihninizi genişletmek ve daha doyurucu bir şey yapmak istediniz ve yazar oldunuz. Başka bir evrende de kişiliğinizde sadece bir ev hanımı olarak kalmamakla ilintili bu temel dürtüye sahipsinizdir. Kendinizi geliştirmek ve başka bir şey yapmak istemiş olabilir ve o nedenle yardım kuruluşlarında gönüllü olarak çalışmaya başlamış olabilirsiniz. Ya da belki başka bir evrende el işi gibi şeylerle ilgilenmeye başlamış olabilirsiniz. Ya da... Psişik konulara ilgi duyduğunuzu algılıyorum. O zaman başka bir evrende yazmakla uğraşmak yerine psişik uygulamalarla ilgileniyor olabilirsiniz. Onlar hakkında yazmayı düşünmemiş ama onları doğrudan uyguluyor olabilirsiniz.

D: Ve seçebileceğim bu alternatif yolları düşündüğüm zaman bunlar başka bir yerde gerçeğe mi dönüşüyor?

B: Evet, eğer bu zamana kadar başka bir yerde zaten gerçeğe dönüşmedilerse.

D: Hmmm, bu konu çok karmaşık bir yere doğru gidebilir.

B: Zaten çok karmaşıktır. Ve şu anda bunu özümsemenin mümkün olmayacağını çok kuvvetli bir şekilde hissediyorum. Büyük ihtimalle geri gelmen ve bana daha fazla soru sorman gerekecek ki bu hiç sorun değil. Bunu anlaman ve bu konunun senin için net olması

önemli. Aldığınız her karar doğrudur. Yanlış karar diye bir şey yoktur. Daha sonra "Daha iyi bir karar alabilirdim" diye düşünebilirsiniz. Ama o zaman aldığınız karar sizin için doğru karardı. O nedenle geçmişte yaptığınız ve hata diye adlandırdığınız şeyler için suçluluk duymayın çünkü yanlış karar diye bir şey yok.

D: Çünkü kararın diğer tarafı bir yerde var olur.

B: Evet, her şey dengelenir. Ve hayatınızda ne zaman büyük bir kararla karşı karşıya kalsanız, genellikle o kararın başka bir formu alternatif evrenlerdeki alternatif hayatlarınızın bazılarında da söz konusu olur. Böylece kararın çoğu yönü nihai sonuca yansımış olur. Arada sırada kararın bir yönü sonuca yansımamış olabilir ve bunun sonucu olarak kararın o yönünün de ifade bulabilmesi için yeni bir evren ortaya çıkar. Bu olduğu zaman bunun farkında bile olmazsınız çünkü bu doğal bir şeydir. Ve yaşamınız o doğrultuda devam eder ve siz, size ek olarak alternatif bir benliğiniz olduğunun farkında olmazsınız. Bu otomatik işleyen bir süreçtir ve bununla ilintili fiziksel bir fenomen de söz konusu olmadığı için bunun ne zaman gerçekleştiğini anlamazsınız.

D: Sorduğum bazı sorular çok basit ve safça gelebilir.

B: Anlayabilmen açısından bu beklenen bir şey. Bir yerden başlaman gerek.

D: Diğer tüm alternatif kişilikler de aynı aile üyeleriyle bağlantılı mıdır? (Evet) Farklı bir aileye ya da kocaya ya da çocuklara filan sahip olamazlar mı?

B: Bazen. Genellikle dengeli bir temsil söz konusudur. Örneğin eğer hayatınızın bir noktasında evlenmek için iki adamdan birini seçmeniz gerektiyse... Ve siz birini seçtiyseniz diğer evrenlerdeki birkaç alternatif benliğiniz de aynı adamı seçecektir. Ve genellikle birkaç alternatif benliğiniz de diğer adamı. Dolayısıyla alternatif benlikleriniz diğer adamı seçtiği için onların evrenleri sizinkinden farklı olacaktır. Sonuç olarak aileleri de aynı şekilde farklı olacaktır. Yani evet, farklı kararlardan ötürü farklı ailelere, farklı atalara ve onun gibi şeylere sahip olan benlikleriniz var. Ama aynı zamanda aynı kararların alındığı başka evrenler de var ve o nedenle oralarda aynı aile üyeleri söz konusu.

D: O zaman farklı bir koca ve farklı bir aileyle bir evrene geçecek olsak bu bayağı kafa karıştırıcı olurdu.

B: Evet, olurdu. Ama bu pek sık görülmez çünkü o evren bundan

tamamen farklı olacağı için o evrene başarılı bir şekilde geçiş yapmanız daha zor olur. Genellikle geçiş, birbirine çok ama çok benzeyen, neredeyse birebir aynı olan evrenler arasında söz konusu olur ki kazara yaşanan en kolay geçişler de bunlar arasında gerçekleşir.

D: Bunun titreşim düzeyleriyle mi bir ilgisi var?

B: Evet, benzer titreşimler, benzer enerjilerle. Geçmişte benzer kararların alındığı bir evren düşünün. Sizin içinde bulunduğunuz evrende de çok ufak, belli belirsiz farklar dışında her şey neredeyse aynı olacak kadar o evrenle benzeşiyorsa ikisinin kesişmesi daha kolaydır. Öyle kolaydır ki, adeta sizin geçmeniz için açık bir portal varmış gibi olur. Bu evrenin başka bir evrenle kesişmesinden ötürü olup biten şeyleri gözlemleyebildiğiniz ama onlarla etkileşime geçebileceğiniz kadar açık bir portalın bulunmadığı durumlar da söz konusu olabilir tabii.

D: Görebildiğimiz ama geçiş yapamadığımız mı?

B: Doğru. Örneğin bir gün yolda yürürken bir şeyin hatırladığınızdan daha farklı olduğunu fark edersiniz. Ama araştırmak için oraya gitmeye kalkmaz, yürümeye devam edersiniz. Bunu düşünürsünüz ama etrafınızda bunu sorabileceğiniz biri yoktur. Böylece o evrenle etkileşime geçmemiş olursunuz. Sadece farklı bir şey olduğunu gözlemlemişsinizdir. Ya da etrafta insanlar vardır ama onlara sormak aklınıza gelmeyebilir. Ya da sorsanız da sizi duymuyorlarmış gibi görünebilir çünkü portal etkileşime geçebilmenizi sağlayacak şekilde açık değildir.

D: Tıpkı görmemizi sağlayacak ama içinden geçemeyeceğimiz bir pencere gibi mi?

B: Doğru. Ve sizin evreninizin nerede bitip diğer evrenin nerede başladığını da anlayamazsınız. Size sadece yolun karşı tarafına filan bakıyormuşsunuz gibi gelir. Ve sizinle orası arasında bir yerde iki evren kesişmektedir.

D: Ama bazen bir şeye baktığımızda onun parıldamaya başlayıp ardından yok olabileceğini de söylemiştin?

B: Evet bu, kesişim sona ererken ve iki evren birbirinden uzaklaşırken olur. Bu hayalet ya da serap gibi algıladığınız birçok olayı açıklamaya da yardımcı olabilir. Bermuda Şeytan Üçgeni olarak bilinen bir fenomeniniz var. O bölge, nedense, belirli başka bir evrenle kesişip duruyor. Orada olağanüstü manyetizma söz konusu

ve bu da uçakların diğer evrene uçmasına neden oluyor. Ve çoğunlukla da uçakların matrisleri çözünüyor.

D: Öyleyse o tarafa geçen insanların varlığı son mu buluyor?

B: Doğru. O noktada öbür tarafa gitmiş oluyorlar.

D: Ve uçak ya da gemi, tamamen çözünüyor mu? Diğer düzlemde varlığını sürdürmüyor mu?

B: Bu evrenden diğer evrene geçtikten sonra diğer tarafa gitmiş olduğu için bu evrendeki varlığı son buluyor. Diğer evrende varlığını sürdüremez çünkü titreşimler birbiriyle örtüşmez ve suretleri de halen o evrendedir. Yani suretlerden birinin ortadan kalkması gerekir. Genellikle de yok olan yeni geçiş yapan olur. Bazen diğerinin de yok olduğu olur ama bu pek sık olmaz. Tarlada ya da onun gibi bir yerde birinin yürüdüğünü gördükten sonra birden kayıplara karışmasına şahit olduğunuz olayların bazılarının açıklaması budur. Bu olaylarda kişinin sureti bu evrene yeni geçiş yapmıştır ve o nedenle kişinin kendisinin bir yere gitmesi gerekir. Ve kişi gözden kaybolduğunda genellikle ya diğer evrene geçiş yapmış olur ya da matrisi yok olmuş olur.

D: Ama bu sadece fiziksel bedenin yok olmasıdır. Ruhun zarar görmesi mümkün değildir, öyle değil mi?

B: Hayır, hayır. Yok olan sadece fiziksel bedendir.

D: Ruhsal plan da bu paralel evrenlerden biri olarak mı değerlendiriliyor?

B: Fiziksel planda sonsuz sayıda evren vardır ama ruhsal planda her şey bir evrendir. Her şeyle etkileşime geçebiliriz. Fiziksel planda bazı insanlar çeşitli paralel evrenlerde birden fazla alternatif hayat yaşayarak karmalarını çözümlerler. Özellikle de karmalarının belirli bir yönünün belirli detaylarını çözümlemek istiyorlarsa. Ve çeşitli evrenlerde aldıkları çeşitli kararlar karmalarına yardımcı olacak şekilde dengelenir. Bazen, tüm bu evrenler fiziksel bir planda olduğundan, aralarında bulunan koruyucu bariyerler ortadan kalkar. Ve konuştukları kişi bu evrenden bir diğerine çoktan geçiş yapmıştır ama hâlâ diğer evrende yaşamaktadır. Bunu açıklaması zor.

D: Bir evrende öldüklerinde diğer tüm alternatiflerinin de öleceğini düşünmüştüm.

B: Hepsi genel olarak aynı zamanda ölür ama tam olarak aynı anda ölmeleri gerekmez. Bu karmalarının çeşitli evrenlerdeki yönlerinin çözümlenmesinin ne kadar zaman alacağına bağlıdır.

Çözümlenmeleri genellikle yaklaşık olarak benzer bir zaman alır ama bunun çok net bir süresi yoktur çünkü bu tarafta zamanın bir anlamı yoktur. Yani bazen böyle uyuşmazlıklar söz konusu olur. Ama bunlara neden olan enerji bariyerlerinin kendilerini geçersiz kılmasıyla uyuşmazlıkların çakışması durumu sık görülen bir şey değildir.

D: O zaman birini görüp daha sonra o kişinin haftalar önce öldüğünü öğrendiğinizde bir alternatif sureti görmüş olabilirsiniz, öyle mi?

B: Evet. Bir başka açıklaması da bir ruhun haftalar önce ölmesi ama henüz ruhsal plana alışamamış olması, ruhsal yankısının çok inandırıcı olabilmesi ya da fiziksel şeylerin titreşimiyle özellikle uyumlu olması olabilir.

D: Yani ruhun birinin onunla konuşmasını ve ona dokunmasını mümkün kılacak kadar fiziksel olması mı? (Evet) Bu İsa'nın kendisini insanların ona dokunabileceği kadar görünür kılmasıyla benzeşiyor. Dirilişten sonraki geri dönüşüyle...

B: Evet. İsa ilk kez geri geldiğinde ruhsal düzeye henüz tam olarak uyum sağlayamamıştı. O yüzden ona dokunmak isteyen insanlara kendisine dokunmamalarını söylemişti çünkü henüz babasının düzeyine yükselmemişti. Ama daha sonra Thomas ona dokunmak istediğinde ruhsal yankısına kendisini dokunulabilir kılacak ayarlamaları yapmış bulunuyordu.

D: Bu konu her zaman kafa karıştırıcı olmuştur. Yani ölmüş oldukları halde nasıl o kadar fiziksel olabildikleri. Hayaletlerin otostop çekip arabaya bindiği ve insanlarla konuştuğu olaylar da var.

B: Evet. Ve sonra ortadan kayboluyorlar.

D: Bu da benzer bir durum mu? (Evet)

Bu acayip bilgiler yağmuru beni zihinsel açıdan tüketmişti. Beynim eğilip bükülmüş gibi hissediyordum. Daha önce hiçbir şey beni bu kadar rahatsız etmemişti. Bu bilgileri çözmemin, özümsememin ve -mümkün olursa- anlayabilmemin uzun zaman alacağını biliyordum. Belki bazı okurlar o kadar zorluk çekmez ve bu bilgiler gerçeklikle ilgili bakış açılarına tam uyar ya da en azından onlar için düşünce yapılarını kökten değiştirmelerine yetecek kadar inandırıcı olur.

Uyandığı zaman Beth'in seansla ilgili hatırladığı tek şey garip bir zihinsel imgeydi. Unutmadan önce bana onu anlatmak istedi.

B: Atomun çeşitli elektron kabuklarını ve elektronların her yöne doğru "vırrr" diye izlediği yolu gösteren elektronik modelleri gözünüzün önüne getirin. Şimdi elektronların izlediği bu yolları, resmedildikleri gibi elektronik iplikler olarak değil de gümüş bantlar olarak hayal edin. Ve elektron düzeyinde bu gümüş bantların yaklaşık 1 mm genişliğinde olduğunu. Ve bu resmin bütününün yaklaşık 15 cm çapında olduğunu. (Büyüklüğünü elleriyle gösterdi.)

D: Bir beysbol topundan daha büyük.

B: İri bir greyfurt ya da kavuna yakın. Ve 1 mm kadar genişliğe sahip bu gümüş bantların tüm yönlere doğru döndüğünü düşünün. Dönerek yer değiştirdiklerini ve kısmen dalgalandıklarını ve sanki gümüş bant patlaması yaşıyorlarmış gibi sürekli hareket ederek değiştiklerini. Bantları saymak mümkün değil çünkü sonsuz sayıdalar. Zihnimde kalan resim bu.

D: Birbirlerine geçmiş gibiler mi yani?

B: Evet, biri böyle giderken başka bir tanesi onun üzerinden geçiyor ve bir başkası da onun üzerinden geçiyor... (El hareketleri.) Ve hepsi birbiriyle iç içe geçiyor, üst üste biniyor ve kesişiyor. Yönleri ve aralarındaki ilişki devamlı değişiyor, dönüşüyor ve birbirlerine açıları farklılaşıyor.

D: Bu farklı evrenlerin nasıl işlediğini anlatabilmek için kullandıkları bir başka görsel ifade olabilir. Çünkü ipliklerin iç içe geçtiği bir kumaş benzetmesi de yapmışlardı.

B: Evet, ipliklerin de aynı şeyi yaptığını gördüm.

D: Senin zihnindeki resim buydu ama muhtemelen anlatmak istediklerini tam olarak aktaramadıkları için bana kumaş fikrini de sundular çünkü onu tarif etmek daha basit.

B: Evet. Belki nasıl bir şey olduğunu açıklayabilmek için iki kavrama da ihtiyaç vardı.

***

Aynı konu üzerine başka bir kaynaktan gelen bilgi.

D: Eğer her birimiz aynı anda farklı varoluş planlarında yaşıyorsak, bu paralel yaşamlar olarak bilinen şey mi oluyor?

Phil: Bu doğru. Yani hayatınızın şu noktasında her birinizin gerçek olan bütünsel benliğinizin sadece birer veçhesi olmanız anlamında. Siz

farkındalığın nokta atışlarısınız. Bütünsel farkındalığınız, bulunduğunuz düzeyde kaplayabileceğiniz alanın ya da hayal edebileceğiniz ölçünün çok ötesinde. O nedenle farkındalığınız arttıkça, ruhsal basamaklardaki gerçeklik algınızı genişlettikçe, farkındalığınızın başka bireylerin farkındalığıyla üst üste geldiğini görebilirsiniz. Öyle ki nihai düzeydeyken gerçekten de Tanrı planında, her şeyin bir olduğu düzeyde bulunuyor olursunuz. Sizin düzeyinizdeki farkındalığınızsa, bütünsel ruhsal farkındalığın sadece iğne ucu kadar bir noktaya odaklanmış ya da bir damlaya süzülmüş halidir. Dolayısıyla farkındalığınızın birçok düzeyde başkalarınınkiyle üst üste bindiği ve nihai noktada her şeyin bir olduğu görülebilir. O nedenle de nihayetinde tüm yaşamlar eşzamanlıdır.

D: Bir keresinde bizim kendi buzdağımızın sadece görünen kısmı olduğumuzu söylemiştiniz.

P: Bu doğru.

D: Gezegenimizde olacağı öngörülen değişimler gerçekleştiği zaman paralel ya da birbirine nüfuz eden evrenler bundan nasıl etkilenecek?

P: Bunlar sadece bu düzeyde deneyimlenecek deneyimler olacak. Ancak deneyimin kendisi bir bütün olarak çok daha derin bir düzeyde paylaşılır olacak. Irk düzeyinde olduğu kadar daha derin, evrensel bir düzeyde de. Şu anda bile başka gezegenlerdeki ve evreninizin diğer bölgelerindeki deneyimler, benliğinizin daha derin bir veçhesiyle paylaşılıyor. Yani benliğinizin daha üst basamaklardaki haliyle. Bu durum bireysel düzeyde deneyimlendiğinde her biriniz, herkesin eninde sonunda deneyimlemesi gereken o değişimden geçersiniz. İşte o zaman başka planlarda bulunan başkalarının da benzer değişimlerden geçmiş olduğunu anlayacaksınız. Ve böylece onlar girişimlerinizde size destek olabilmek için ihtiyaç duyduğunuz cesareti ve enerjiyi size verebilecekler.

***

Beth 1986'daki bir seansta ruhsal planda bulunan kütüphaneyi ziyaret ettiği zaman daha fazla bilgi öne çıktı.

B: En son kütüphanede buluştuğumuzdan bu yana çok zaman geçti. Bilgilerin hepsi burada; pırıl pırıl ve öğrenilmeye hazır. Eğer sorunun cevabı başka bir yerde olursa kendimi oraya yansıtacağım. Sorun yok.

D: Bir keresinde sana UFO'lar ve uzaydan gelen uzay gemileriyle ilgili bir şeyler sormuştum. Ve o zaman canını çok sıkmış gibiydim çünkü boyutlarla ilgili kavramları anlamakta güçlük çekiyordum. (Evet) Gemilerin pek çok farklı boyuttan geldiğini ve benim bu konuda çok cahil olduğumu söylemiştin. (Kahkaha) Beni aydınlatabilir misin?

B: (Usanmış bir şekilde) Denerim. Zorluk yaşamamızın nedenlerinden biri doğduğun gezegenin senin üzerindeki etkisi. Bu etki senin gerçeklik olarak algıladığın şeye sıkı sıkı tutunmana neden oluyor ki bu kimi zaman bizim düzeyimizden bakıldığında katı ya da inatçı bir tutum olarak algılanıyor. Ki bu da sinir bozucu olabiliyor. Boyutlarla ilgili konuyu sana açıklamaya çalışacağım. Bulunduğun yerde, hayatında ve gelişiminde şu an geldiğin noktada, görsel olarak üç boyut algılayabiliyorsun. Bunlar yükseklik, genişlik ve derinlik. Ve ışık sizin varoluş düzeyinizde düz bir çizgide ilerlediği için bilim insanlarınız orada olduğunu bildiğiniz ama doğrudan göremediğiniz, cisimlerden geriye kalan boşluğu kaplayan dördüncü boyutun zaman olduğunu düşünüyor. Böylesi daha kolay olacağı için bilge adamlarınız bu boyutları şöyle etiketledi: birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü boyut. Tabii bunu boyutların bu kadar olduğunu varsayarak yaptılar. Onların doğa, evren ve bunların matematiğiyle ilgili sınırlı kavrayışları açısından kendi denklemlerinin işlemesi için bu kadarı yeterli. Oysa gerçekliği algılamanın, "olanı" deneyimlemenin pek çok farkı yolu vardır. Ve bu farklı yolların her biri birçok farklı boyutu içerir ve kapsar. Bu farklı boyutlar uzunluk, genişlik, derinlik ve zaman olmak zorunda değildir. Bu etiketler sadece dört boyut için geçerli olabilir ama aslında bir sürü boyut vardır. Buraya kadar anlayabildin mi? (Evet) Bu farklı boyutların çeşitli kombinasyonları da sana daha önce tarif ettiğim bu mega evrenin çeşitli dallarını kapsar. Evrenin zamanın doğası nedeniyle nasıl sürekli dallara ayrıldığını, bölündüğünü ve birbirine örüldüğünü hatırlıyor musun?

D: Evet. Öyleyse paralel evrenlerin hepsi birbirine örülü mü?

B: Aynen. Bu paralel evrenler sadece sizin aşina olduğunuz boyutları içermekle kalmıyor, algılamanızın mümkün olmadığı başka

boyutları içeren diğer paralel evrenleri de kapsıyor. Bu evrenler de zeki yaşamlar, karma döngüsü içinde işlev gösteren daha yüksek yaşam formlarını içeriyor. Bu evrenlerde bulunan bazı varlıklar ruhsal, zihinsel ve entelektüel açıdan sizden çok daha ileri. Dolayısıyla da birçoğu bazı harikulâde aygıtlarla kendi evrenlerinden sizinkine seyahat edebilmeyi, algıladıkları boyutları değiştirebilmeyi keşfetmiş durumda. Ve algıladıkları boyutu sizin algıladığınız boyuta değiştirmek onları otomatikman sizin evreninize getiriyor. Bunu açıklamak zor. Onların farklı boyutlardan geldiklerinin söylenmesinin nedeni bu. Çünkü onların evreni de sizin evreninizle, deyim yerindeyse, aynı boşluğu kaplıyor ama farklı bir dizi boyutu da kapsadıkları için hiçbir şey birbiriyle çakışmıyor. Sizin dünyanızdan bir benzetme yapmak gerekirse: sisli bir günde havada bir tül parçasının sallandığını, tülün üzerinde çiğ damlaları olduğunu ve siste de biraz buhar olduğunu düşünün. Bu durumda tül, çiğ, buhar ve sis aynı boşluğu kaplamaktadır ama hepsi yine de birbirinden ayrıdır. Farklı boyutlarda da durum böyledir. Örneğin sizin içinde bulunduğunuz boyut tül olabilir. Başka bir varlığın içinde bulunduğu boyutsa sis olabilir ve sis tülün içi ve dışı boyunca uzanır ama tülle çakışmaz. Ve varlığın görebildiği tek şey sistir. Dolayısıyla tülün farkında değildir ve onunla çakışmaz. Diğer yandan sizin fark ettiğiniz tek şey tül ve tülü oluşturan liflerdir. Tülün içinden geçen, onun etrafında bulunan ve liflerinin her birini saran sisin farkında değilsinizdir. Ve tülün üzerinde yoğunlaşmış çiğin farkında da değilsinizdir çünkü o algınız dışındadır. Anlıyor musun?

D: Anlaması zor. Zamanımızın bilim insanları UFO'ların bildiğimiz fiziksel uzaydan geldiğini düşünüyor.

B: Fiziksel uzaydan geliyorlar ama bildiğiniz şekliyle değil. Kendi gerçeklik algılarını sizin gerçeklik algınızla uyuşacak şekilde değiştiriyorlar ve bu, sizin bildiğiniz uzayda belirmelerine neden oluyor. Yolculuk için gereken inanılmaz hızlara erişme yollarından biri, iki evreni de kısmen algılayarak iki nokta arasındaki mesafeyi kısaltabilmeleri. Ki bunun çok kafa karıştırıcı geldiğinin farkındayım ama bu sizin dilinizde ancak böyle açıklanabilir. Bu kütüphanede bulunan bu konunun "görsel" olarak adlandırılan temsillerine baktığımda içerdikleri kavramların, evrenin yapı taşı olan çoğu geniş kavramda da olduğu gibi, çok zarif ve basit olduklarını görüyorum.

Ama onları kelimelerle açıklamaya çalıştığımda kulağa aslında olduklarından çok daha karmaşık geliyorlar. Çünkü karşı tarafa zihinsel bir resim aktarabilmek için ne oldukları kadar ne olmadıklarını da açıklamaya çalışmam gerekiyor.

D: Anlıyorum. Ama araştırmacılar UFO'ların farklı gezegenlerden geldiğini düşünüyor. Bu kavramı anlayabilirler mi bilmiyorum.

B: Bu farklı boyutlar konusunda çok net olmaları gerekiyor. Ben sadece sizde bulunan dört boyutun etiketlerini kullandım. Sadece görsel olarak algılayabildiğiniz üçünü beş duyunuzla algılayabiliyorsunuz. Beyninizde ve dilinizde diğer boyutları ele alacak hiçbir kavram yok. O yüzden onlara bir etiket vermedim. Ancak anlaşılmasına yardımcı olmak için şunu söyleyeceğim. "Zaman" denen boyutun bir parçası olarak düşündüğünüz şey aslında birden fazla boyutu kapsıyor. Sizin dünyanız ve evren sadece dört boyuttan ibaret değil. Çok daha fazla boyuttan oluşuyorlar ama diğerleri sizin "zaman" dediğiniz etiketin içine sıkıştırılmış bulunuyor. Sizin tek bir boyut olarak algıladığınız şeyin içerisinde aslında birçok farklı boyut birbiriyle etkileşimde olduğundan açıklanamayan garip olaylar sıklıkla yaşanıyor. Bunlar o yüzden size aykırı, mantıksız ya da kafa karıştırıcı geliyor. Sizin "zaman" dediğiniz boyutun içindeki bu farklı boyutların farklı yapıları vardır. Siz bunları algılayabilecek yetiye sahipsiniz ama bilim insanlarınız onları mantıkla açıklamaya çalışıyor. Buna karşılık bedeniniz onları algılayabilecek donanıma sahip ve "psişik güçler" etiketi verdiğiniz şeylerin yüksekliği de bu farklı boyutları algılayabilmek oluyor. Bu psişik güçler sıra dışı şeyler değil. Derinliği, uzunluğu ve genişliği algılayabilme gücünüze benzer şeyler. Psişik güçler, zaman kavramı altına sıkıştırdığınız diğer boyutlarla bağlantı kurmanızı sağlıyor.

D: Bu konuya girersek çıkamayabiliriz.

B: Evet. Bu birkaç seans sürebilir. Senin kasetlerinden birkaçını doldurabilir.

D: Önemli olan bunları yazabilmem ve ben anlayamasam da anlayabilecek olanların anlayabilmesini sağlayabilmem.

B: Daha eğitimli olanlar anlamakta daha çok zorlanabilir çünkü onlar sahip oldukları fikirlere takılı kalma eğilimde olur.

***

Okuyacağınız bu bilgi de 1996'da Hollywood'da yaşadığı sırada Phil ile gerçekleştirdiğimiz bir seans sırasında geldi. Phil ile bir süredir buluşmaya çalışıyordum ama seyahat programım nedeniyle bir türlü buluşamamıştık. Bu seansta odaklandığım konu, bu kitapta kullanacağım eksik bilgileri toplamak ve yarım kalan konuları tamamlamaktı. Bu kavramların ortaya çıkmasını sağlamak ve onları olabildiğince netleştirebilmek için dünyanın her yerinden insanla yıllarca çalışmam ve bilgileri parça parça toplamam gerekmişti.

Phil iş çıkışı benim kaldığım otele geldi. Aradan geçen birkaç ayda neler yaptığımızı konuştuktan sonra seansa başladık. Yatakta gevşemeye başlar başlamaz, ben daha anahtar sözcüğünü kullanmadan konuşmaya başladı. Normal prosedürümüzü uygulamam gerekmedi. Başladığında ben henüz kayıt cihazını çalıştırmamıştım bile. Bu daha önce bir kez, Dünya'nın tohumlanma hikâyesi üzerine çalıştığımız ilk zamanlardan birinde de olmuştu.

P: Sen bir kayıt tutucusun ve artık bu girişiminde sana yardımcı olacak olanlar var. Soruların olarak algıladığın şeyleri sorabilirsin.

D: Ortalama bir insanın anlamasını kolaylaştırmak için, mümkün olabilirse, bilgileri benzetmelerle verebilecek olanların bu seansta bulunmalarını istemiştim.

P: Bu doğru. Bu, senin de belirtmiş olduğun gibi, her zaman bizim alâmetifarikamız olmuştur. Yani sana verdiğimiz soyut kavramları, basitleştirilmiş sembolleri kullanarak aktarmak. İnsan zihninin soyut olanı kavramlaştırmaya çalışmaktansa aşina olanı imgelemeye çalışmasının daha kolay olduğunu görüyoruz. İnsan zihninizin benzersiz yapısı nedeniyle bu gerekli ve burada beyni değil zihni kast ettiğimizi netleştirmek isteriz. Sizin insan deneyimizde doğal olan zihinsel süreçler alışılmışın dışında. Bizim "evrensel gerçeklik" diyebileceğimiz kabul edilmiş normların değişim geçirmiş hali gibiler.

D: Bir proje üzerinde çalışıyorum ve bu projede çok karmaşık olan birçok kavrama açıklık getirmeye çalışıyorum. Eşzamanlılık kavramını açıklayabilir misiniz?

P: Sizin insan zihninizin tanımlamaya çalıştığı gerçekliğin, geleneksel bilgeliğinizde biraz yanlış şekilde temsil edildiğini görüyoruz. Bu anlama arzunuzda size hem engel teşkil ediyor hem de yardımcı oluyor. Düz tarafı üzerine yatmış, böylelikle üst kısmı size görünür

olan bir diski gözünüzde canlandırmanızı istiyoruz.

D: Yani diske yukarıdan bakıyormuşuz gibi mi?

P: Bu doğru. Ardından diskin merkezinden biraz uzaktaki bir noktaya, merkezden diskin çeperine ya da dış sınırına doğru diskin yarıçapı boyunca bir çizgi çizin. Şimdi bu diski çevirin ve çizilen bu noktanın kat ettiği yolun bir yöne doğru sonsuza kadar devam ettiğine dikkat edin. Biz bunu sonsuzluk olarak tanımlayabiliriz. Yani algılanan yön hiç değişmemiştir ve asla sona gelinmemiştir. Siz bu yolda kendinizle hiç karşılaşmadınız. Dolayısıyla o noktada konumlanmış gözlemciye göre başlangıç ya da bitiş yoktur. Sadece algılanan yöne doğru bir devinim ya da hareket vardır. Ardından bu algının yolculuğunuzun gerçekleştiği düzlem üzerinde olmanızdan kaynaklandığını fark edin. Kendinizi o düzlemden ayıracak ya da diske yukarıdan bakan birinin bakış açısına geçecek olsaydınız, diskin üzerinde bulunanın aksine, bu algıyı net bir şekilde fark edebiliyor olurdunuz. Buradaki bariz çelişki, aslında bir başlangıcın ve bir bitişin olmasıdır. O diskin üzerindeki her nokta bir referans noktası ya başlangıç ve bitiş olarak kullanılabilir. Sadece diskin üzerindeyken bunu görmek mümkün değildir. Kişi kendini görünür olan gerçeklikten ayırdığı zaman nihai gerçeklik tezahür eder.

D: Bu durumda biz gerçekliği diskin üzerinde bulunan kişi gibi mi algılıyoruz?

P: Siz öyle algıladığınızdan değil, o noktadan öyle algılandığından.

D: Çünkü biz gerçekliği lineer bir şekilde ilerliyormuş gibi algılıyoruz.

P: Bu doğru. Algı bulunduğunuz konumla ilgili, gerçeklikle ilgili değil. Sizin düzleminizdeki birçoklarının gerçekliği baktıkları noktaya göre tanımlamaya çalıştığını görüyoruz. İnsanlar sırf baktıkları noktayı değiştirmeyi reddettikleri için fark edilmeyen çok daha geniş gerçeklikler var. Ki reddedenler için bunlar imkânsız şeyler.

D: Sanırım eşzamanlılık kavramını anlamakta zorluk çektiğimiz nokta zamanın lineer bir şekilde işlemek yerine her şeyin aynı anda gerçekleşmekte olduğu fikri. Biz eşzamanlılığı böyle tanımlıyoruz.

P: Kavramın kendisi pek doğru sayılmaz. Sizin oluş tanımınız, kendi içinde, varoluşun gerçekliğini kavrayabilecek yapıda değil. Oluş, varoluşun aksine, şu anda olmaktadır ki bu da tanımlanabilir bir şey değildir. Oluş algısı da biraz sınırlayıcıdır çünkü tanımı gereği "olmak" kelimesi hem bir başlangıca hem de bir bitişe sahiptir. "Olay" tanımı da başlangıcı ve bitişi olan bir durumu belirtir. O

nedenle sizden bu başlangıç ve bitiş noktalarını bırakmanızı istiyoruz. Ve sadece olanın olduğunu fark etmenizi... Dolayısıyla her şeyin aynı anda olmasının aksine, her şey aynı anda var oluyor.

D: Bunu anlamakta sıkıntı yaşamamın nedenlerinden biri, bizim algıladığımız kadarıyla, bebeklikten başlayıp büyüyerek çocuk ve sonra da yetişkin oluyoruz. Ve bu lineer. Hepsi aynı anda var oluyorsa bu nasıl tanımlanabilir?

P: Yaşamlarınızda sizin bilinçli halde tek bir şeymiş gibi algıladığınız birçok farklı senaryo var oluyor. Ve burada daha önceki, zihinsel süreçlerinizin genel olarak kabul edilen evrensel gerçekliklerden farklı olduğu yönündeki söylemimize gönderme yapıyoruz. Zihinsel süreçlerinizin kendisi algıladığınız şeyi tanımlıyor. Ve gerçekliğin sadece küçük bir kısmına izin veriyor. Varoluşu sınırlayıcı etkenler, bir başlangıç ya da bitiş olmaksızın, çok daha geniş bir spektrumda, bütünüyle görebilenler var. Burada çok daha yüksek ve ileri farkındalık planlarından olan birçoklarından bahsediyoruz. Ancak sizin planınızda olanların da, deyim yerindeyse, zihinlerini açarak ve başlangıç ile bitiş bariyerlerini indirerek bunu kavrayabilmesi ve hatta bir şekilde ya da belirli ölçülerde bunu deneyimleyebilmesi mümkün. Evren var olur. Başlamaz ya da bitmez. Sadece var olur.

D: Ama bizim gerçekliğimizde biz bebek olarak başlıyoruz ve bedenimiz büyüyüp değişiyor. Bu her şeyin aynı anda olduğu fikriyle çelişmiyor mu?

P: Doğum deneyimi sizin deneyiminizin zihinsel kavramları ya da zihinsel işlevleriyle çok benzeşiyor. Burada belirgin bir başlangıç ve belirgin bir bitiş söz konusu: bir doğum ve ölüm. Ve hayatınız bu iki sınır arasına denk düşen noktalarla tanımlanıyor. Kendinizi bu tanımlanmış parametreler dizisinden çıkarsaydınız, doğum ve ölüm "kıstaslarının" aslında birer gerçeklik değil, sadece birer tanım olduğunu görebilirdiniz. Ruhunuz sizin doğum ve ölüm olarak tanımladığınız bu "kıstasların" hem içinde hem de dışında var oluyor. Dolayısıyla siz daha yüksek ya da geniş bir perspektiften baktığınızda aslında yaşasanız da yaşamasanız da var olduğunuzu görürsünüz.

D: Evet, bunlar anlayabildiğim şeyler. Ben sadece bunları her şeyin aynı anda olduğu eşzamanlılık çerçevesine oturtamıyorum.

P: "Oluş" ya da "başlangıç ve bitiş" gibi terimler seni bu terimler içerisinde düşünmeye ittiği için biraz sınırlayıcı. "Varoluş" gibi

başlangıç ya da bitiş açısından sınırlayıcı olmayan, sadece gerçekliğin varlığını anlatan daha farklı terimler kullanmanı öneririz. Gerçeklik var olur. Başlamaz ya da bitmez. Eşzamanlılık tanımınız büyük resme iki boyutlu bir açıdan yaklaşma girişiminden başka bir şey değil ki bu biraz kafa karıştırıcı çünkü bu kavram gerçekten de söz konusu ama sizin düşündüğünüz şekilde değil.

D: Zihnimizin anladığı dildeki terimleri kullanmak durumundayız. Pekâlâ. Başka bir konuya geçelim. Paralel hayatlar, hatta paralel evrenler kavramını anlamaya çalışıyorum. Belki bunların ikisi farklı şeylerdir ama biz paralel hayatlarla başlayalım. Söylediklerine göre bunlar aynı anda deneyimlediğimiz yaşamlar. Ve burada yine zaman kavramı devreye giriyor. Ama bunlar farklı zaman aralıkları oluyor ve hatta üst üste binmeleri bile söz konusu olabiliyor.

P: Bu gerçekten de benzer bir kavram çünkü paralel zaman ve paralel evrenler gerçekten de daha önce sözünü ettiğimiz eşzamanlar ve evrenler. Burada söz konusu olan, tüm deneyimlerinizin toplamının sadece belirli bir veçhesine odaklanmak. Burada yine daire benzetmesini ve dairenin üzerindeki belirlenmiş herhangi bir noktanın bir başlangıç ya da bitiş olabileceğini hatırlatacağız. Nokta biri ya da öteki olarak karakterize edilerek tanımlanmamıştır. O sadece oradadır. Ve o daire üzerindeki tüm noktaların aynı anda var olduklarını anlayın. Kendi başlarına bir başlangıç ya da bitiş değildirler; tanımlandıklarında öyle olurlar. Kendi başlarına nokta değildirler. Nokta olarak tanımlandıklarında öyle olurlar.

D: Biz bir ruh olarak bir bedene girdiğimize ve o yaşamı deneyimlediğimize inanıyoruz. Ama eğer ona paralel başka bir yaşamda da yaşıyor ya da var oluyorsak bu nasıl tanımlanabilir? Ben tek bir ruhun her seferinde tek bir bedene girdiğini hayal ediyorum.

P: Gerçekliğiniz, siz, sizin kişisel gerçekliğiniz, bir daire olarak tanımlanabilir. Siz, bilinçli halinizde, zihninizin algılayabileceğinin sadece bir noktasını ya da bir bölümünü algılayabiliyorsunuz. Farkındalığınız sadece doğrudan önünüzde olanı algılayabiliyor. Burnunuzun ucunu göremiyorsunuz demek istemiyoruz ama bu benzetmeyi genel resmi göstermek için kullanacağız. Şu anda olduğunuz, geçmişte olduğunuz ve gelecekte olacağınız her şey o dairenin üzerinde. Ama bununla ilgili algınız, bilinçli zihninizin algılayabileceği küçüklükte. Oysa siz, daha yüksek düzlemlerde,

varoluşunuzun bütününün farkındasınız. Ancak bilinçli zihniniz, sizin şu anda konuşmakta olduğunuz düzlemde, sadece bilinçli zihninize en yakın olanı algılayabiliyor.

D: Aklıma bir şey geldi. Hipnozla kişiyi başka yaşamlara götürdüğüm zaman, bu da odak noktasını değiştirmenin bir yolu oluyor mu? Televizyonda kanal değiştirmek gibi.

P: Bu kesinlikle doğru. Söz konusu olan aynı kişi ya da enerji. Ama bilinç daire boyunca ileriye ya da geriye doğru yönlendirilmiş oluyor. Bu varlık var. Başlamıyor ya da bitmiyor. Siz sadece odağınızı ya da bakış açınızı o varoluşun bir kısmından diğerine çeviriyorsunuz. Varoluşta mola yoktur. O iki yöne doğru da sürekli ve ebedidir. Ancak algınızı arayışında olduğunuz şeye uyacak şekilde geliştirebilirsiniz. Aradığınız bilgi o dairenin bir yerinde bulunacaktır.

D: Öyleyse bilinçaltı o bilgiye, tüm geçmiş yaşamların toplamına sahip gibi görünüyor.

P: Bilinçaltı tüm o yaşamların toplamı. Dairenin kendisi. Bilinç sadece dairede aradığınız bilginin bulunduğu kısma geçiyor. Ve ardından dairenin o kısmıyla bağlantı kuruyor. Sorunuzla ilgili bir şeyi netleştirmek isteriz. Algının bozulduğu zihinsel rahatsızlıklar ya da akıl hastalıklarında dairenin başka bir kısmına geçiş yapmak algıda çarpıklığa neden olur. Burada gerçekliklerin gerçekten olduğu haliyle gözler önüne serildiği varsayımıyla konuşuyoruz, yanlış izlenimlerin bozuk merceklerinden göründüğü haliyle değil. Çünkü bu da mümkün. Merceğin ya da bilinçli zihnin net ve bozulmamış olması gerekir ki dairenin farklı noktalarından gelen bilgiler hem ortaya konmuş... Burada o bilgiyle ilgili algının doğru olabilmesi anlamına gelecek kelimeyi bulmakta zorlanıyoruz.

D: O halde bizim bilinçaltı kavramımız da aslında yanlışmış gibi görünüyor. Ruh ya da öze en yakın şey bilinçaltı mı?

P: Aslında aralarında bir fark yok. Ruh ve öz aynı şey. Bilinçaltı, sizin tanımlamanızla, sadece o ruhun zekâsı ya da farkındalığı. Sizin tanımınızla, ruhunuzun farkındalığı bilinçaltı olarak tanımlanıyor. Gerçek şu ki, ruhunuz sizin farkındalığınızdır. Bu, evrenin gerçekliklerini öğrenmeye çalışırken takıldığınız engellerden biridir. Yani farkındalığınızın gerçekliğiniz olduğu konusu. Evreni farkındalığınız aracılığıyla algılamazsınız; farkındalığınız sizin gerçekliğinizdir. Siz ne düşünürseniz osunuz. Sizin esas

gerçekliğiniz budur.

D: Bizim düşüncemize göre bilinçaltı bir kayıt tutucu, beden sistemlerinin bir koruyucusu gibi ve her zaman objektif. O bedenin koruyucusu gibi. Ama sanırım onu hiç ruh ya da özle ilişkilendirmemiştim.

P: Farkındalığınızın varlığı var olduğunuz gerçeğini doğrular. Düşünüyorsunuz, o halde varsınız. Ve var olduğunuz halde bunun farkında değilsiniz. O halde düşünüyorsunuz ama yoksunuz.

D: Bilinçaltıyla doğrudan temas kurup bedenle ilgili bilgi almak istediğimde çoğunlukla çok objektif ve bedenden ayrıymış gibi konuşuyor.

P: Sizin kendinizi içinde bulduğunuz ortam gibi bir ortamda yaşamanın duygusal boyutu nedeniyle, etrafınızda dönüp duran gerçeklik dalgaları içerisinde işlev gösterebilmeniz için bir tür arayüz gerekiyor. Duygular, etrafınızda işlem gören şeylerden gelen bilginin ruhunuzun varoluşunda özümsenmesi için içeri alınmasını sağlıyor. Çevrenizdeki varoluşların bilincinizin algılayabileceği bir şekilde içeriye aktarılabilmesini sağlıyor.

D: Bence bu daha anlaşılır oldu. Benzer yönde bir soru daha: bizim yakınımızda var olan ama bize görünmez olan başka boyutları tarif edebilir misiniz?

P: Sizin tanımlanmış gerçekliğinizi çevreleyen birçok boyut var. Senden en alâkalı olan olarak algıladığını seçerek onu anlayabileceğin şekilde tanımlamanı isteyeceğiz. Gerçekten de sizin algınızın derinliğinin hem üzerinde hem de altında pek çok boyut var. Ancak bu birinin diğerinden daha üstün ya da düşük olduğu anlamına gelmiyor.

D: Bizim yakınımızda var olan birçok boyut olduğu ve onları göremediğimiz halde bizim boyutumuza çok benzer oldukları söyleniyor. Bu size bir anlam ifade ediyor mu?

P: Onları gözlerinizle göremiyor olabilirsiniz ama onlara erişiminiz var. Diğer boyutların üst üste binen pek çok veçhesi bulunuyor. Buna rağmen sadece söz konusu boyuta özel çok daha fazla veçhe de bulunuyor. Bazen duygu durumlarınız zihninizin genişlemesine, yayılmasına ve etrafınızdaki dünyayla ilgili algınızın artmasına neden olur. Örneğin çoğu insan hayatlarında belirli bir anda belirli bir günbatımını izlemenin, ya da belki belirli bir günün ya da yılın, kendilerine çok sık yaşamadıkları bir farkındalık hissi verdiğini

görür. Sıkça yaşamadıkları bir doğayla birlik hissini. Ya da böyle deneyimlerin peşinde koşanların söylediği şekliyle, doğayla bir olmayı. Bu insanlar bilinçlerini, bu evrenlerin hepsinin ortak noktası olan bir şeye uyumlamışlardır. O nedenle varlıklarının nefesinin genişlediğini ve aynı anda birçok boyutta bulunduklarını hissederler. Hakikaten de öyledirler. Ve bunun farkındadırlar.

D: Bu da bizi yine odağımızın nerede olduğu konusuna getiriyor. Diğer boyutların hepsi burada ama bizim odağımız onlarda olmadığı için onları algılayamıyoruz.

P: Bu doğru.

D: Öyleyse bu üç konu birbirine eşlik ediyor.

P: Bu doğru. Bu sohbetin genel kapsamı gerçeklikten çok algıyla ilgili. Evrenin gerçeklikleri herkesin algılamasına açıktır. Ancak bunu anlamak isteyenlerin bireysel gelişim ve anlayış düzeyleri bu farklı gerçeklikleri ne derinlikte, genişlikte ya da yükseklikte algılayabileceklerini belirleyecektir.

D: O zaman bilincimizi yükseltmemizden bahsettiklerinde bu, diğer gerçekliklerin daha farkına varır hale geleceğimiz anlamına mı geliyor?

P: Bu doğru.

***

1980'lerde gerçekleştirilen bir grup toplantısında tartışılan bir konu.

Soru: Bazen Dünya'da bizimle aynı anda yaşayan farklı veçhelerimiz olabileceğini düşünüyoruz. Bu ne kadar sıklıkla gerçek olabilir?

Phil: Anında gelen cevap, çok sık olduğu. Farkında olduğumuzdan çok daha sık. Hatta düşüncemizi ne kadar o alanlara yansıtırsak bu olasılığa o kadar "yakıt" veriyoruz. Ancak veçhelerimizin kendilerine ait hayatları var. Onlar var ve çoğu zaman kendilerinin diğer veçhelerinin farkında değiller. Yani bizim ve diğerlerinin.

***

1999'da Phil ile yaptığımız başka bir seans.

D: Bir süredir farklı boyutlarla ilgili bilgi topluyorum ve bu konuyu

biraz daha açmak istiyorum. Kendi sınırlı anlayışımla gezegenimizi saran diğer boyutların fiziksel insanların yaşadığı fiziksel dünyalar olduklarını biliyorum. Ama farklı hızlarda titreştikleri için onları göremiyoruz. Bununla ilgili bana verebileceğiniz bir bilgi var mı?

Phil: Belirli bir dairesel gerçeklik var. Yani aslında gerçeklikte bir sonu olma durumu yok. Gerçekliğin farklı şekillerde ifade bulan farklı tonları var. Ancak bir boyutun ruhsal değil de fiziksel olduğunu söylemek biraz yanıltıcı olur. Bu kavram fiziksel varlığın ruhsal varlıktan farklı olduğu şeklinde anlaşılıyor gibi görünüyor. Aslında sizin "fiziksel" dediğinizin "ruhsal" dediğinizden ayrı ya da farklı olan bazı karakteristik özellikleri var. Ancak yine de bunlar bir ve aynı. Sadece birini diğerinden ayıran bazı farklılıklar söz konusu. Mavi suya göre yeşil suyu tanımlayacak olsanız, yeşil suyun kesinlikle mavi suyla aynı olmadığını söyleyebilirsiniz. Ancak ikisinin de temel bileşeninin su olduğu açıktır ki o da birebir aynıdır. Sadece onları birbirinden ayıran farklar vardır. O yüzden mavi suyun yeşil sudan farklı olduğu gerçekten söylenebilir mi?

D: Sözünü ettiğimiz farklı boyutlarda yaşayan başka varlıklar olduğunu duymuştum. Biz onları göremiyoruz ama onlar da fiziksel olarak gördükleri bir dünyada yaşıyorlar.

P: Bu doğru. Bu, havanızda radyo sinyallerinin aynı anda var olmasına ve farklı bilgiler, farklı gerçeklikler içerseler de hepsinin aynı anda aynı yerde olmasına benziyor. Sadece frekansları farklı. Frekanslar aynı anda aynı frekansı paylaşma girişiminde bulunmadıkça birbirlerine karışmazlar.

D: Bu da bizim "statik" dediğimiz sese ya da üst üste binmelerine mi neden oluyor?

P: Evet. Sıkıntıya.

D: Boyutlarda da aynı şey oluyor mu?

P: Arada sırada. Ama neyse ki genel olarak bunu önleyen korumalar var. Ancak arada sırada üst üste binmenin yaşanma olasılığı da var.

D: Böyle bir şey gerçekleşirse ne olur?

P: Farklı boyutlardan varlıklar birbiriyle etkileşime geçebilir ve duyuları aracılığıyla birbirlerinin farkına varabilir. Sizin "beş duyu" diye adlandırdığınız duyular, sizin varoluş düzeyinizin frekanslarına uyumlu olan aletlerdir. Diğer varoluş düzeylerinde yaşayan varlıkların duyu organlarıysa onların varoluş frekansına uyumludur. Olur da bu farkındalık düzeyleri birbirinin üzerine biner ya da aynı

frekansa gelirse, her iki tarafın duyusal unsurları da ayı frekansa uyumlanmış olur. Ve farklı düzlemlerdeki varlıklar da birbirlerini fark eder.

D: Sıra dışı bir şeyin gerçekleşmekte olduğunu fark ederler mi?

P: Belki ama öyle olmak zorunda değil. Boyutlar arasında küçük değişimler olur. Takip eden boyutlardaysa büyük değişimler daha belirgin olur. Yani birkaç boyut sonraki boyutta bulunan varlıklar, eğer gördükleri şeyi kavrayabilecek durumdalarsa, gerçekten de çok sıra dışı bir şeyin gerçekleşmekte olduğunu fark ederler. Ancak boyutlar arasındaki farklar çok belli belirsiz olduğundan art arda gelen her boyut bir sonrakinden çok az farklıdır. Bunlar arasında geçiş yapan biri, en azından başta, başka bir boyutta bulunduğunu fark etmeyebilir.

D: Ama başka boyutlara gidip gelmek mümkündür.

P: Bu doğru.

D: Bazı durumlarda bir boyuttan diğerine geçmeyi kolaylaştıran pencereler olabileceğini duymuştuk. Bu doğru mu?

P: O bilgiye ve farkındalığa sahip olan varlıkların "pencere" diye adlandırılan bu şeyleri tezahür ettirmelerini sağlamaya yardımcı olan açıklıklar var. Ancak sizin terminolojinizdeki gibi kendi başına var olan ve dilediğiniz zaman içinden geçip gidebileceğiniz statik bir fenomen söz konusu değil. Enerjiler bir pencerenin ortaya çıkmasını sağlayacak şekilde manipüle edilebilir. Ancak bu kendiliğinden gerçekleşen bir fenomen değildir. Sizin de bildiğiniz gibi donanmanızın tarafından "Philadelphia Deneyi" olarak bilinen bir deney gerçekleştirilmişti. Bu deney, bu "pencereleri" ortaya çıkarmak için yapılan denemelere bir örnektir. Ruhsal açıdan bir boyuttan diğerine geçme becerisine sahip olan varlıklar vardır. Farklı düzeylere erişebilmesiyle sizde buna en iyi örnek İsa olurdu. Yükselişinden sonra sizin düzleminize bilinçli bir şekilde dönebiliyor ve belirebiliyordu. Sizin düzleminizden olmadığı halde sizin düzleminize gelebiliyordu.

D: Yani Philadelphia Deneyi sayesinde hükümetin başka boyutlara gidip gelinmesini sağlayan bir pencereyi açmanın bir yolunu bulduğunu mu söylemek istiyorsunuz? Ya da öyle bir pencere yaratmanın bir yolunu?

P: Bir pencerenin açıldığını söyleyebiliriz. Ancak geri gelmekte pencereyi açmaktaki kadar başarılı olamadılar. Bu fenomenin

düzgün şekilde manipüle edilememesinin yıkıcı sonuçları oldu. Evrensel açıdan bu durum çok doğal bir şeydir. Farklı düzlemler doğaldır ve sayıca çoktur. Bu düzlemleri ya da bu kavramı doğaüstü yapan sizin anlayış düzeyinizdir. Ve daha fazla yanılamazdınız. Evrensel açıdan bu, gerçekliğin temelidir.

D: Ama hükümet bunu yapmanın bir yolunu buldu.

P: Bu enerjileri manipüle etme üzerinde çalışanlar var. Aşağı yukarı başaranlar da oldu. Ancak ruhsal farkındalık eksikliğinden ötürü, ki bu gereklidir, bu fenomen sadece çok kabaca anlaşılabildi.

D: Deneyler sürüyor mu?

P: Bu doğru. Şu anda enerjiyi ve maddeleri başka boyutlara göndermek mümkün. Ancak bu fenomenin ortaya çıkmasını sağlayan ruhsal gerçeklikler henüz kavranabilmiş değil. Şu anki anlayış teknolojiye dayanıyor. Ruhsal bileşen henüz anlaşılabilmiş değil. Başarısız olan denemeler oldu. Ve katılımcılar önceki hallerinden daha kötü bir hale geldiler. Ruhları ya da özleri, bu deneylerin kurbanlarını boyutsal plandan sizin "ruhsal" plan olarak adlandırdığınız plana geçiş yaptıkları zaman iyileştirebilecek yetiye ya da bunun için gereken kaynaklara sahip olabilir. Bireylerin başka bir boyutta kaybedildiği ve, özü itibariyle, başka bir boyutta tutsak kaldığı vakalar oldu.

D: Ruh istediği yere gidebiliyor ve istediği şeyi yapabiliyorsa tutsak kalmaları nasıl mümkün olmuş olabilir ki?

P: Bizim sözünü ettiğimiz fiziksel bileşenler. Fiziksel bedenin ruhuyla birlikte bir bütün olarak başka bir boyuta gönderildiği vakalar oldu.

D: Demek istediğiniz buydu. Fiziksel olan başka bir boyutta tutsak kalmıştı ve geri dönememişti.

P: Bu doğru. Kavrayışın tarif ettiğin şeyi anlayabilmemizi sağlayacak yeterlilikte. Ve evet, boyutların bazen üst üste bindiği de doğru. Ancak şu anda gezegeninizde kimsenin teknolojik olarak bunu düzenli olarak gerçekleştirebilmesi mümkün değil. Aslına bakarsanız sizin "uzaylılar" dediğiniz varlıkların uzun mesafeleri kat etme yollarından biri de budur. Bu, boyutlar arasında gezerek kendiliğinden meydana gelen bu portalları bulmaya dayanır. Burada pencere olarak tanımladıklarımız ile portal olarak tanımladıklarımız arasındaki farkı anlatmak isteriz.

D: Evet, farkı öğrenmek isterim.

P: Daha önce sözünü ettiğimiz bağlamda pencere, kişinin bir varoluş

planından diğerine geçmesini sağlayan bir araçtı. Bu kendiliğinden ortaya çıkan bir araç değildir. Ancak bir portal, kendiliğinden ortaya çıkan ve belirli bir planda, bir tünele çok benzer bir biçimde, sizin "mesafe" diye adlandırdığınız şeyi kat etmenizi sağlayan doğal bir fenomendir. Kişinin bu portallardan geçerek büyük mesafeleri kat etmesi mümkündür. Ancak bu portallar aynı planda bulunur. Ayrı gerçeklik planlarını aşmayı sağlamazlar. Kişinin belirli bir plandaki varış noktasına ulaştığı zaman gitmek istediği plana geçiş yapması gerekir.

D: Kafamı karıştıran kısım da bu. Bu başka boyutlardan farklı bir şey. Bunlar aynı plandalar.

P: Portallar aynı planda bulunur. Planlar arasında geçiş sağlamazlar. Planların kendileri içerisinde portallar vardır ancak bunlar planları birbirine bağlamaz.

D: Ve bu boyutlar arası geçişten farklı bir şey.

P: Bu doğru.

D: Bunu hâlâ tam olarak anlamış değilim. Eğer aynı varoluş planından söz ediyorsak o zaman uzaylılar şu anda uzayda bulunan fiziksel bir yıldızdan ya da galaksinin farklı bir yerinden mi geliyor? Ve ışık hızında filan gitmek yerine sadece kullanacak bir portal mı buluyorlar?

P: Bu doğru.

D: O zaman onlar da bu fiziksel gerçeklik planında, başka bir boyutta değil. Sadece daha hızlı gidip gelebilecekleri bu geçitleri bulmuş oluyorlar.

P: Doğru.

D: Bunlar benim için çok karmaşık ama aklıma bir şey geldi. Venüs gezegenini örnek verecek olursak, "bizim" boyutumuzda orada yaşam yokmuş gibi görünüyor. Peki "alternatif" bir gerçeklikte ya da farklı bir boyutta orada yaşayan insanların olması mümkün mü?

P: Sizin gerçekliği deneyimlediğiniz düzeyde bu mümkün değil. Ancak daha yüksek boyutlarda aslında birçok gezegende birçok yaşam formu var; sadece farklı bir ifade düzeyindeler. Yani ifadeleri özü, sizin düzeyinizde tezahür ettiği biçimde, sizin "yaşam formları" olarak adlandırdığınız biçimlerde yansıtmıyor ya da ifade etmiyor. Venüs'ün ifadesi daha düşük düzeylerde sadece gaz ve kayadan ibaret. Tıpkı buzdağında olduğu gibi, ifadesinin bütünü görünür durumda değil. Sizin gerçekliği gördüğünüz düzeyden Venüs'ün

buzdağının su üstünde kalan kısmı kadarını gördüğünüzü söyleyebiliriz. Venüs'ün ifadesinin bütününde size görünmez olan kısımlar var çünkü algılarınız daha yüksek varoluş planlarının gerçekliğini kavrayabilecek durumda değil.

D: Yani alternatif bir gerçeklikte, deyim yerindeyse paralel bir dünyada, orada fiziksel bir ırk yaşıyor olabilir mi?

P: Bu doğru. Ve buzdağı benzetmesinden gidersek, daha yüksek varoluş planlarından söz edebilmek için buzdağının bütününü ele almak gerekir.

Phil uyandığı zaman seanstan aklında kalanları konuştuk.

P: Algıladığım temel şey boyutlar arasında bir fark olduğuydu. Ama bir boyutun içinde bile farklı farkındalık düzeyleri olduğu da... Örneğin sadece diğer boyutlarda değil, bu boyutta bile farkında olmadığımız şeyler var. Bu boyutta tek bir ışık olarak görünen bir ışık spektrumu gibiler ve biz bu spektrumun sadece bazı kısımlarını görüyor olabiliriz. Farkındalığımız bu boyutun sadece çok küçük bir kısmıyla sınırlı. Başka boyutlar şöyle dursun, bu boyutun bile tüm unsurlarının farkında değiliz. Ve portal kavramı tek boyut içinde işliyor. Bu boyut içerisinde uzun mesafelere yolculuk yapabiliyorsunuz ama bu boyuttan bir başkasına açılan bir portal yok. Ama dereceleri var... Neredeyse boyut içinde boyutlar varmış gibi. Bu boyutun içinde de diğerlerinden ayrışacak kadar değişim gösteren farklı düzeyler var.

D: Müzikteki oktav gibi. Her nota bir boyut ama hepsi de bir oktavın içinde. (Evet) Portallarla pencereler arasındaki farkı açıklaman çok yararlı oldu.

P: Ruhsal olan ile fiziksel olan hakkındaki düşüncemizi açıklamanın en kolay yolu suymuş gibi geldi. İkisi aynı gerçekliğin farklı formları.

İkimiz de geliştiğimiz ve çalışmamızın başlarında kavrayamayacağımız karmaşık bilgileri artık daha iyi anlayabildiğimiz konusunda hemfikirdik.

***

DAILY TELEGRAPH'TA ÇIKAN MAKALE
Londra, 11 Ekim 1995

“BİR SONRAKİ DÜNYAYA HOŞ GELDİNİZ”

Yazan: Dr. Michio Kaku

Einstein’ın bize Big Bang teorisi ve kara delik teorisini kazandıran yerçekimi teorisi, bugüne kadarki en zorlu sınavını verdi ve pekiyi ile geçti.

Physics Today’in son sayısında Harvard, MIT ve Haystack Gözlemevi’nden astronomlar, görünen evrenin kıyısına yakın olan kuasar 3C279’dan gelen radyo dalgalarının eğimini ölçerek Einstein’ın teorisini %0.04 gibi hayrete düşüren bir doğrulukla kanıtladıklarını gururla açıkladılar. Ama bu duyurunun ironik bir yanı var. Elde edilen her başarı bize sadece daha kat edecek çok yolumuz olduğunu gösteriyor. Bilim insanları Einstein’ın uzay-zaman bükülmesi teorisini doğrulayan sayısız teste imza atadursun, Einstein bu teorisinin Big Bang örneğinde çöktüğünün farkındaydı. Teorinin görünmeyen bir kusuru vardı.

Göreceliliğin, bilimin en utanç verici kozmik sorusu karşısında beş para etmez olduğunun farkına varmıştı: Big Bang’den önce ne oldu? Dilediğiniz kozmoloğa bu soruyu sorun, cevapları aynı olacaktır. Ellerini havaya kaldırıp gözlerini devirecek ve “Bu, bilimin hiçbir zaman açıklayamayacağı bir soru olabilir. Buna bir cevap veremiyoruz.” diye yakınacaklardır.

Yani şimdiye kadar bu böyleydi. Yakın zamanda “kuantum kozmoloji” diye adlandırılan şeyin etrafında dikkate değer bir konsensüs gelişmeye başladı. Bilim insanları kuantum teorisi ve Einstein’ın göreceliliğinin birleşiminin yanıtsız kalan bu teolojik sorulara bir çözüm getirebileceğine inanıyor. Kuramsal fizikçiler de bu gemiye hiç düşünmeden atlıyor.

Kuantum kozmolojide, büyük yaratılış efsanelerini birleştirebilecek, çekici olduğu kadar sarsıcı yeni bir resim ortaya çıkıyor.

Baskın olan iki dini mitoloji var. Yahudi-Hristiyan inanışına göre evrenin belirgin bir başlangıcı vardı. Bu, evrenin Kozmik Yumurta’dan doğduğu Yaratılış hipotezidir. Ancak Hindu Budist inancına göre Nirvana’da evren zamansızdır; hiçbir zaman bir başlangıcı olmadığı gibi, bir bitişi de

olmayacaktır.

Kuantum kozmoloji, görünürde birbirine karşıt olan bu iki görüşün çok güzel bir sentezini öne sürüyor. Başlangıçta hiçbir şey yoktu. Uzay, madde ya da enerji yoktu. Ama kuantum prensibine göre hiçlik de sabit değildi. Hiçlik parçalanmaya başladı; milyarca minik baloncuk oluşturarak "kaynamaya" ve hızla yayılmaya başladı. Her baloncuk genişleyen bir evren haline geldi.

Bu doğruysa evrenimiz aslında paralel evrenlerden oluşan çok daha geniş bir "çokluevrenin" bir parçası ve Nirvana'da olduğu gibi gerçekten zamansız. Nobel ödüllü fizikçi Steve Weinberg'in de dediği gibi: "Bunun işaret ettiği önemli noktalardan biri bir başlangıcın olmadığıdır: giderek büyüyen Big Bang'lerin olduğudur ki (çokluevren) sonsuzluğa uzandığı için Big Bang'den önce ne olduğu sorusuyla boğuşmak gereksiz kalır. Çokluevren başından beri vardı. Bu resmi çok tatmin edici buluyorum."

Hiçlikteki kuantum dalgalanmalarıyla evrenler ortaya çıkabilir. Bunun nedeni maddede bulunan pozitif enerjinin yerçekiminin negatif enerjisiyle dengelenmesidir ki böylece bir baloncuğun toplam enerjisi sıfır olur. Dolayısıyla yeni bir evren yaratmak için net bir enerji gerekmez.

Kozmik enflasyon teorisinin mucidi Alan Guth'ın da bir kez belirttiği gibi: "Oturduğunuz yerden bir şey elde edemezsiniz sözünü sıklıkla duyarız. Ama evren için böyle bir şey geçerli değil gibi görünüyor."

Ve Stanford'dan Andre Linde'in de dediği gibi: "Eğer meslektaşlarım ve ben haklıysak, evrenimizin Big Bang'in yarattığı bir ateş topu olduğu fikrine yakında veda edecek olabiliriz."

Bu resim çok çekici görünmesine rağmen daha fazla soruyu ortaya çıkarmaktadır. Bu paralel evrenlerde de yaşam olabilir mi? Cambridge kozmoloğu Stephen Hawking'in bu konuda şüpheleri var. O, evrenimizin başka evrenlerle beraber var olma ihtimali olmasına karşın bizim evrenimizin özel olduğuna inanıyor. Başka baloncukların oluşma ihtimalini çok düşük buluyor.

Öte yandan Weinberg, söz konusu paralel evrenlerin çoğunun büyük

ihtimalle ölü olduğu görüşünde. Sabit bir DNA molekülüne sahip olabilmek için protonun en az üç milyar yıl boyunca sabit kalması gerekiyor. Bu ölü evrenlerdeki protonlar parçalanarak bir elektron ve nötron denizine dönüşmüş olabilirler.

Evrenimiz yaşamla uyumlu olan tek evren olabilir. Bu gerçekten de asırlardır sorulan, evrenin fiziksel değişmezleri arasında yaşamın oluşabilmesine uygun koşulların neden bu kadar az görüldüğü sorusunu yanıtlayabilir. Elektronun yükü, yerçekimsel değişmez vb. biraz değiştirilseydi, yaşam mümkün olabilirdi. Buna Antropik İlke denir. Princeton'dan Freeman Dyson'ın dediği gibi: "Sanki evren bizim geleceğimizi biliyormuş gibi."

Bunun güçlü bir versiyonu, bunun Tanrı'nın ya da her şeye kadir bir yaratanın varlığını kanıtladığını söylüyor. Ama kuantum kozmolojiye göre belki de milyonlarca ölü evren var. Dolayısıyla da evrenimizin sabit DNA moleküllerinin oluşması için uygun koşullara sahip olması bir kazaydı.

Fakat bu bir olasılığı açıkta bırakıyor. İyi bir kaza dışında bizimkiyle neredeyse birebir aynı olan paralel evrenler var. Belki de o evrenlerden birinde III. George sömürgelere yenilmedi.

Ancak yolda yürürken uzaydaki bir deliğe düşüp paralel bir evrene girebileceğiniz bir günün gelebileceğini hesaplayabiliyorum. Tabii böyle kozmik bir olayın gerçekleşebilmesi için evrenin ömründen daha uzun bir süre beklemeniz gerekirdi.

Biyolog J.B.C. Haldane'in gözlemlediği gibi: "Evren sadece düşündüğümüzden tuhaf değil, düşünebileceğimizden de tuhaf."

***

Dr. Michio Kaku New York Şehir Üniversitesi'nde kuramsal fizik profesörü ve Hyperspace: a Scientific Odyssey through the 10th Dimension (Hiperuzay: 10. Boyutta Bilimsel Bir Yolculuk) adlı kitabın da yazarı.

Büyük bilimsel zihinler en azından resmin bir kısmını kavramış gibi

görünüyor.

BÖLÜM 12

ENERJİ VE YARDIMCILAR

Bu kitapta yer alan bilgilerin çoğu henüz acemi bir araştırmacı olduğum 1980'lerde toplanmıştı. Bir geçmiş yaşam terapisti olarak işim aracılığıyla hayatla ilgili tüm sorulara yanıt bulduğumu düşünüyordum. Kanıtların hepsi bana reenkarnasyonun var olduğunu doğrular nitelikteydi ama ben zihnimde geçmiş yaşamları (ya da regresyonu) lineer ilerleyen şeyler olarak konumlandırmıştım çünkü çoğumuz için zihnimizin bunu algılamasının tek yolu budur. Görüşlerimi ve teorilerimi üzerinde çalıştığım vakalara dayanarak oluşturmuştum. Ama Phil ile çalışmaya başlayınca sıraya dizili inanç sistemim alaşağı oldu. Onunla yaptığım çalışmalar beni, Dünya'da yaşamın başlangıcıyla ilgili olarak radikal biçimde farklı bir düşünceyle tanıştırdı ve bunun sonucu olarak *Bahçenin Koruyucuları* adlı kitabım ortaya çıktı. O kitaba dahil edilmemiş olan çok bilgi vardı. Çok fazla bilgi elde ediyor ve hiç duymadığım kavramlarla karşılaşıyordum. Bunlar güvenli dünyamı tehdit ediyordu. Başlarda tüm cevaplara sahip olduğumdan o kadar emindim ki oturttuğum mantığa uymayan yeni teorileri keşfetmek istemiyordum. Onları bir kenara atabilirdim ama daha sonra açık fikirli olmaya ve bu fikirleri daha derinlemesine araştırmaya karar verdim. Gelen bilgileri incelemeden reddedersem "tek" gerçeğe kendilerinin sahip olduğunu iddia eden dini kurumlardan bir farkım olmayacağına kanaat getirdim. Başına buyruk materyalleri atmak yerine daha sonra gözden geçirmek üzere bir kenarda sakladım. Artık onları incelemenin ve sınırlı insan zihnimizle olabildiğince kavramaya çalışmanın zamanı geldi.

Bilgiler sadece Phil'den değil, dünyanın her yerinden bir sürü denekten de gelmeye başladı ve sanki bunlar daha önce hiç bağlantı kurulmamış gerçekler ve bilgilermiş gibiydi. Çalışmalarımın başlarındayken bu bilgilerle karşılaşsaydım onları asla anlayamazdım ve çöpe atardım. Yirmi yıldan uzun süren araştırmalarımın ardından geriye dönüp baktığımda, daha karmaşık bilgileri sindirmeye hazır olana kadar kaşıkla beslenmiş olduğumu görüyorum. Onları tam olarak anlayamasam bile, ve çok daha büyük bir resmin sadece küçük bir kısmını görebildiğimden eminim, artık insanları düşünmeye teşvik etmek için bu bilgileri sunmaya hazırım.

1980'lerdeki deneylerimin ilk zamanlarında Billie Cooper'ın Rogers,

Arkansas'taki evinde sıkça grup toplantıları düzenliyorduk. Orada Phil'i transa sokuyordum ve gruptan herkes istediği soruyu ona yöneltebiliyordu. Genellikle bu toplantılara çok sayıda insan katılıyordu ve doğal olarak soruları kendi kişisel sorunlarıyla (işleri ve aşk hayatlarıyla) ilgili oluyordu. Ama arada sırada daha karmaşık sorular da soruluyordu. Bu sorulara gelen yanıtları bu kitaba koymak için ayırmıştım çünkü ortak bir noktaya sahip olduklarını görmüştüm.

Aşağıdaki durum bir varlıkla konuşurken kendini tanıtmasını istediğimde sıkça yaşanan bir şeydir.

P: Biz burada kolektif bir enerji olarak konuşuyoruz. Çünkü burada kişileştirmeye ihtiyaç yok. Burada "ben" diye bir kavram yok çünkü her şey "biz".

D: Kaç kişisiniz?

P: Bir sayı vermenin hiçbir yararı olmaz. Çünkü öyle yaparsak "X sayıda kişilik var" gibi kişilik sınırlarını belirleme girişiminde bulunursun. Ve bizim bakış açımızdan bu doğru değil. Ayrım yok. Biz bir arada var oluyoruz. Aramızda bir kişilik ve öteki kişilik gibi ya da bir kişilik burada, öteki de şurada başlıyor gibi bir ayrım yok. Bu paylaşılan ve birlikte olunan bir varoluş. Ayrım yok. Tekrar söyleyelim, biz lineer bir zaman ya da mesafeler içinde değiliz ve bu kavramı kelimelere dökmekte biraz zorlanıyoruz. Biz sadece varız. Varlığımızı tanımlamaya çalışmayız. Sizin tarafınızda kimliğinizi belirlemeniz ve kendinizi diğerlerinden ayırmanız ve uzaklaştırmanız gerekir ki siz "siz" olasınız. Biz biziz. Bizim bu planda, sizin kimlik diyebileceğiniz şeylerimiz yok çünkü bu düzeyde kimlik tanımlamaya ihtiyaç yok. Burada birini anında ve bütünüyle tanırsınız. Bir etiket yapıştırmanız gerekmez. Çünkü etiket yapıştırdığınızda kimlikten çok etikete odaklanırsınız. Bu sizin planınızda yapılıyor çünkü farkındalığa sahip değilsiniz. Etiketi değil enerjiyi önemseyin. Siz de bizim gibi olsaydınız, şu anda bu odada oturanlarınız tamamen karanlıkta oturuyor ve odalara girip çıkıyor olabilirdi. Ve zifiri karanlıkta bile her biriniz birbirinizi anında tanır, kim odada oturuyor kim girip çıkıyor bilirdiniz. Lütfen farkındalığınızın uçsuz bucaksız olduğunu ve bilinçli zihinlerinizin kavrayabileceğinden çok daha fazlası olduğunu anlayın. Siz gerçekten evrenle birsiniz. O nedenle de farkında olmadığınız birçok veçhenizin var olduğunu öğrenmek sizi şaşırtmamalı.

D: Bu bizim ölümden sonraki yaşam olarak düşündüğümüz şeyle mi ilgili?

P: Bunlar anılar, paylaşılan anılar bile olabilir çünkü birbirinize bağlısınız; her biriniz içsel farkındalık planınızda birbirinizle bağlantıdasınız. Çok derindeki bir düzeyde birbirinizin düşüncelerini hatırlayabilirsiniz. O nedenle geçmiş yaşamları o varoluşu yaşayan kişinin anıları olarak adlandırmanın doğru olduğunu görebilirsiniz. Aslında bize kalsa geçmiş yaşamlar diye bir şeyin olmadığını söylerdik çünkü bizim bakış açımızdan olmuş, olan, ve olacak olan her şey aynı anda olur. Bizim zaman kavramımız olmadığı için bize göre her biriniz zaten birbiriniz oldunuz ve gelecekte de olacaksınız. Bunun şu anda sizin için çok anlaşılır olmadığının farkındayız. Ancak yakın bir gelecekte her birinize bu kavramı incelemekle yüz yüze gelmenizi gerektirecek bir bilgi verilecek. O da geçmişin, şimdinin ve geleceğin aynı anda var olduğu.

D: İşte burada kafamız karışmaya başlıyor. Nasıl oluyor da aynı geçmiş yaşamla defalarca temas kurabiliyoruz? Birini geçmiş yaşamına götürdüğümde neden her seferinde başka bir yaşama gitmiyoruz?

P: Koca bir senfoni boyunca tek bir notayı da takip edebilirsiniz. Tek bir enstrümandan çıkan tek bir notayı duyduğunuzu hayal edin. Bu notayı takip ederseniz senfoni boyunca bu notanın tekrar tekrar ortaya çıktığını görür, ya da daha doğrusu senfoni boyunca bu notanın tekrar tekrar ortaya çıktığını duyarsınız. Ve bu notayı gerçekten de bir kişilik gibi ayrı, tek bir nota olarak tanıyabilirsiniz. Perspektifinizi seçmek istediğiniz alana odaklayarak kendi tarihiniz boyunca deneyimlediğiniz geçmiş yaşamları da aynı şekilde hafızanızdan çağırabilirsiniz. Bilinçli olarak yaptığınız bu seçim şans eseriymiş gibi görünebilir ancak aslında anılarınızın o belirli kısmına dönmek için kendinizi önceden programlarsınız.

D: Buna "titreşim" ya da "enerji" de diyebilir miyiz? Yani birden fazla geçmiş yaşamı gözden geçirebilenler bu enerji düzeylerini diğerlerinden daha fazla mı görebiliyor?

P: Bu doğru. Hepiniz idrak edebileceğinizden çok daha fazla çizgiyi takip edebilirsiniz. Bu mümkün. Ancak kişinin kendini sadece anlayış ve aydınlanma getiren deneyimlerle sınırlandırması gerekir. Uyumsuzluk getirebilecek yaşamları dikkate almamak akıllıca olur çünkü amaçlanan şey bu değildir. Farkındalığınızın erişebileceğiniz

her şeyi algılamasına izin verseydiniz aklınız başınızdan giderdi. Zira sizin anlayabileceğinizden çok daha fazlası gerçekleşmektedir; tam şu anda kendi kişilikleriniz içerisinde bile. Beyaz rengin içinde çok ama çok renk vardır ve o renklerden bir tanesini beyazın içinden kolayca çekip çıkarabilirsiniz. Aynı şekilde siz de bizzat yüksek benliğinizin bileşenlerinden biri olan belirli bir enerjiyi ayrıştırdınız ya da çekip çıkardınız. Ve böylece bu enerji, deyim yerindeyse bu kişilik, sizin düzeyinize getirilmiş oldu. Bu gerçekten de sizin bu düzeyde tam yetkiye sahip olan benliğinizin bir parçasıdır. Bu odada oturan siz, devasa bir buzdağının sadece ucusunuz. Bunun farkında olsaydınız ve bilinçli olarak yapabiliyor olsaydınız, yüzeyin altında kalanın daha fazlasını buraya taşıyabilirdiniz. Tabii buradan oraya da... Benliğiniz olarak ayrıştırdığınız şey, enerjinizin diğer veçhelerinin bulunduğu daha yüksek düzeylere gidebilir. Çoğunuz bunu hayatınızın bir noktasında yapıyorsunuz. Bu başka birini deneyimlemek gibi bir şey değildir. Benliğinizin daha önce hiç görmediğiniz bir kısmını deneyimlemek gibidir.

D: O zaman henüz gerçekleşmemiş bir yaşamı gözden geçirmek de mümkün müdür?

P: Bu doğru. İstediğiniz yere gidebilirsiniz: geçmişe, şu ana, geleceğe, Dünya yüzeyine ya da uzaya. Fark etmez. Her yere. Geleceğe gitmek başlangıçta zor görünebilir ama bunun tek nedeni o şekilde düşünmeye alışık olmamanızdır. O yüzden evet, gelecekteki bir yaşama da geri gidebilirsiniz.

D: İleri yani.

P: Bu kelimelerin anlam değiştirmesiyle ilgili bir mesele. Ancak daha önce de belirtildiği gibi, her şey zaten olmuştur ve henüz hiçbir şey olmamıştır ve bunların hepsi aynı andadır. Zaman gerçekten de göreceli bir etkendir.

D: Eşzamanlılığı Dünya planındaki insanların kolayca anlayabileceği bir biçimde tanımlayabilir misiniz?

P: Deneriz. Yapabilirseniz, lütfen düz bir çizgiyle bir daire arasındaki farkı ele alın. Düz bir çizgi üzerindeki iki noktayı birbirine bağlamak için bir çizgi çizecek olsaydınız, paralelliğin mümkün olmadığını görürdünüz. Çünkü çizgi de noktalar da aynı düzlem üzerindedir. Ancak bir daire üzerindeki iki noktayı birbirine bağlayacak olsaydınız iki noktanın düz bir çizgiyle bağlanması gerçekten mümkün olurdu. Zamanı sadece bir kavram olarak ele alırsanız, ve

dolayısıyla buradaki gibi daire olarak, o zaman iki noktanın birbirleriyle bağlantı kurması mümkün olurdu. Sonra bu dairenin her iki ucunun da aslında aynı nokta haline gelene kadar sonsuza uzandığı bir spirale dönüştüğünü farz edin. O zaman bu spiral kavramında, bir dairenin içinde de bir uçtan diğerine lineere benzer bir ilerleyiş olduğu görülebilir. Zaman özellikle fiziksel bir doğaya sahip bir kavram çünkü fiziksel dünyadaki her şeyin belirli temel kavramlara riayet etmesi gerekir. Bir başlangıç ve bitiş. Yaşam ve ölüm. Siyah ve beyaz. Artı ve eksi. Bu gerçeklikleri ruhsal dünyadan ayrı tutmak gereklidir ki kutuplaştırma işlemi gerçekleşebilsin. Bu işlemin içinde ikilik (dualite) kavramı vardır. Artı ve eksi vs. O nedenle de özgür irade vardır. Dairenin içindeyken özgür irade yoktur çünkü bir başlangıç ve bitiş, siyah ve beyaz yoktur. Fizikseldeyse iki uçtan birini seçersiniz. Anlayabiliyor musunuz? Özgür irade aracı meşru kılan amaç değildir. Sadece kutuplaşmalar gerçekliğinin bir yan ürünüdür. Özgür irade, fiziksel dünyada kutuplaşmanın var olduğu gerçeğinden evrimleşmiştir. Fakat zaman kutuplaştırılmış değildir. Artı ya da eksi zaman yoktur. Sadece şimdinin ve sonranın ne olduğuna dair bir fikir vardır. Ki bu da, biz konuşurken bile şimdiden sonraya doğru sürekli değişmektedir. Dolayısıyla "şimdi" diye bir şeyin olması nasıl mümkün olabilir? Zaman asla yerinde durmadığı için şimdi kavramı otomatikman çöpe gider. Şimdi sürekli olarak dün ya da geçmiş olur. Şimdinin bir düşünce olduğunu fark ettiğiniz an o geçmiş olmuştur. O nedenle şimdiyle ilgili endişelenmenin gereği yoktur. Öyle bakarsanız, siz sürekli gelecekte yaşıyorsunuz da denebilir.

D: Ama ben birden fazla olası geleceğimizin olduğunu duymuştum.

P: Bu doğru ama çoğunlukla en muhtemel geleceklerinizi hayatınızın gidişatından gözlemleyebilirsiniz. Ve olacak olan şeyleri belirleyen özgür irade de her zaman vardır.

D: Gruptan bir soru: Bir süredir enerjilerle ilgileniyorum. Şu an onları ifade ettiğimiz şekliyle artı ve eksi, eril ve dişil gibi içimizdeki enerjileri dengelememizin bir yolu var mı?

P: Öncelikle kişinin çoğu şeyin bir nedenden ötürü kutuplaştırılmış olduğunun farkına varması gerekir. Doğada olduğu kadar ruh dünyasında da iki kutuptan birinin daha baskın olduğu durumlar vardır. Ama ikisinin eşit olduğu durumlar da. Belki burada yin ve yang örneğini kullanabiliriz. Tümüyle yang olmak, tümüyle yin

olmaktan daha mı yücedir? Ya da ikisinin tam bir dengesi olmak mı daha yücedir? Birinden çok diğeri olmak daha doğru olmadığı gibi tam dengede olmanın da en doğrusu olduğu söylenemez. Sadece en uygun olan vardır. Her ders için en uygun olan enerjiden beslenirsiniz; yin'den ya da yang'den. Sorunuzun enerjinizi uyumlu bir hale getirmekle ilgili olduğunu görüyoruz. Yani enerjileriniz içinde daha dengeli hale gelmekle ilgili olduğunu. Ancak ortadan gitmenin her zaman en arzu edilir şey olmadığının farkına varmanızı isteriz.

D: Bu da homoseksüellik konusunu gündeme getiriyor.

P: Bu sadece enerjilerle ilgili bir durum; yani eril ve dişil enerjilerle. Bir erkeğe ağırlıklı olarak dişil enerjiler bahşedilmişse, kişi ağırlıklı olarak dişilerde görülen özellikleri sergiler. Erkeklere çekilmesinin nedeni de budur çünkü zıtlar birbirini çeker; ister erkek ister kadın bedeninde olsun. Yani bu bir eril bedeninde var olan dişil enerjinin, eril bedeninde bulunan bir eril enerjiye çekilmesidir.

D: Bunun dişil enerji olduğunu söylediniz. Bununla neyi kastediyorsunuz?

P: Ruha bahşedilen kutupluluk ya da eğilimde dişil enerji daha baskındır.

D: Bu, ruhun dişi olarak daha fazla geçmiş yaşama ya da dişilik deneyimine sahip olduğu anlamına gelebilir mi?

P: Muhtemelen öyledir. Ama bu baskın olan geçmiş yaşamlarının ruhu daha dişil bir enerjiye programladığı anlamına gelmez. Ruhlar enerjisel olarak yaradılışlarından daha eril, daha dişil ya da biraz daha nötr olmak üzere kişilik damgaları taşır.

D: O halde geçmiş yaşamların bununla bir ilgisi yok mu?

P: Evet bununla çok ilgileri var zira bunlar hatırlanan deneyimler ve bireyin enerjileri ifade ediş biçimini programlıyor sayılırlar. Ancak varlığın erkek ya da dişi olmasını belirleyen geçmiş yaşamlar değil.

D: Çalışmalarımda bir cinsiyette daha fazla yaşam deneyimleyen kişilerin diğer cinsiyette zorluk çektiğini gördüm.

P: Bu doğru çünkü diğer cinsiyete daha aşinalar. Bu kafa karışıklığına neden olabilir çünkü bu toplumda erkek ya da kadın olmakla ilgili katı programlamalar söz konusu. Karşı cinsiyetin özelliklerini taşımak seçenek dışı.

D: Homoseksüelliğin temel nedeni bu mu yoksa başka bir açıklaması da olabilir mi?

P: En yaygın neden bu. Ancak kişinin öğrenmek istediği dersler için bu kadar aksi yönde bir gerçekliği seçtiği durumlar da söz konusu. Çoğu zaman bu yolla öğrenilen dersler: ılımlılık, hoşgörü, sabır, alçakgönüllülük vb. Bu sadece bir seçim meselesi değil bir gereklilik de olabiliyor.

Soru: Dünya gezegeninin bir enerji kuşağıyla çevrelenmiş olduğuna dair bir teori var. Ve tüm eylemlerin, tüm düşüncelerin ve her şeyin bu kuşakta kayıtlı olduğu söyleniyor. Ve herkesin sadece bu kuşakla bağlantı kurarak bu bilgileri edinebileceği. Bu doğru mu?

P: Bu doğru bir açıklama. Evet çünkü gerçekten de bu gezegeni çevreleyen, aura diyebileceğiniz bir şey var ki bu aura, bu gezegende yaşayanların duyguları ve davranışlarıyla sürekli oluşum halinde. O nedenle bu aura, üzerini kapladığı gezegende yaşayan ırkı yansıtıyor. Tıpkı sizin auralarınızın da kişiliklerinizi yansıttığı gibi. Bununla auranızın içinde bulunan enerjileri kastediyoruz.

D: Yani auralarımız bedenlerimizin yarattığı enerjilerden mi etkileniyor?

P: Bu doğru.

D: Peki ya Dünya'yı çevreleyen enerjiler?

P: Bunlar henüz fiziksel düzeye kanalize edilmemiş gelecek enerjileri olabilir mi? Bunun yanıtı, evet. Zira geçmiş, gelecek ve andaki gelişimimiz işlem gören türden bir süreç. Daha yüksek planlardan enerjileri alarak aşağıdaki daha düşük olan plana ve eylemlerinize kanalize eden endüstriyel bir işlem. Ve auranız bu işlemlerin bir sonucu. Ancak enerjiler hep vardı ve hep var olacak. Ancak sizin bakış açınızdan bir düzeyden başka bir düzeye yönlendiriliyorlar. Dünya'nın aurası, daha yüksek enerjilerden daha düşük enerjilere doğru işlem görmüş olan enerjilerden oluşuyor. Dolayısıyla bunlar da insan deneyiminin yan ürünleri. Tıpkı bacadan çıkan duman gibi.

D: Daha yüksek enerjilerle daha düşük enerjiler arasındaki farkı açıklayabilir misiniz?

P: Yüksek enerjiler "Tanrı" ya da "gerçek bilinci" ya da "aydınlanma" diyebileceğiniz şeyler. Var olan şeyler. Bunlar ilahi düzene ait frekanslar ve zihniniz ve bilinciniz aracılığıyla onlarla bağlantı kurmak mümkün. Daha düşük olan enerjiler yüksek plandan düşük plana indirilmiş olan enerjiler. İnsan deneyiminin yan ürünleri. Onlar da enerji ancak sizinkiyle en uyumlu olan düzeye indirgenmiş durumdalar. Burada farklı türde bir sürü enerjiden bahsediyoruz.

Müzik, matematik, hayret, merak, sevgi, nefret. Bunların hepsi enerji.

D: Ve her şeyin kaydedildiğini de anlıyorum. Hiçbir şey boşa gitmiyor, hiçbir şey unutulmuyor. Bu doğru mu?

P: Hiçbir şey kaybolmaz. Ama birçoğu kullanılmaz. Örneğin, gezegeninizi çevreleyen sevgi enerjisi nefret ya da korku enerjisinden daha sık kullanılacak olsaydı, gezegeninizi saran auranın çok daha farklı olacağını algılıyoruz. Ve genel olarak enerji seviyesinin daha yüksek olacağını. Bu yan ürünler, dışarı çıkan bu auralar işlemden geçen enerjilerin göstergesi.

D: Bu gezegen yok olacak olsa, bu enerjilere ne olur?

P: Evrene geri dönerler. Başka bir yerde ve sizin deyiminizle başka bir zamanda, başka bir şekilde tekrar işlem görürler. Enerji yok edilemez. Ancak enerjilerin yeniden yönlendirilmesi gerekir. Çünkü başka bir bölgeye ya da plana kanalize edilip uygulanmadıkları taktirde evrende başı boş gezerler. Tekrar yararlı bir amaca hizmet etmeleri için kullanılabilirler.

D: O zaman bu enerjiler kaybolmuyor, değiştiriliyor. Aynı formda kalmıyorlar. Bizim "ruh" dediğimiz enerjiyi biraz daha açıklayabilir misiniz? Bu da bahsettiğiniz enerjiyle aynı şey mi?

P: Burada bir ayrım var. Biz ruhun işlemden geçirdiği serbest enerjilerden bahsediyoruz. Burada ruh, deyim yerindeyse işleyen makine oluyor. Enerjilerse ruhu besleyen yakıt. Ruh bir kıvılcımdır; orijinal Tek Ruh'un bir parçasıdır. Zira her şey, bir zamanlar, bütündü ve bir aradaydı. Ve sizin yaradılışın başlangıcı dediğiniz noktada bu bütünlük parçalara bölündü. Ve her biriniz yaşamı birbirinden ayrı kimliklerle deneyimlemeye başlamak üzere salıverildiniz. Bu "Düşüş" zamanı dediğiniz şeydir. Bu dönemde bilgi kaybedilmiş ve bilinç yüzünü Dünya'ya dönmüştür. Daha yüksek olan enerjiler yok sayılmış ve bir kenara atılmıştır. Yani benzetmeyi kelimenin tam anlamıyla ele alırsanız, bilinçte gerçekten de daha yüksek plandan daha aşağıdaki Dünya planına doğru bir düşüş olduğunu görebilirsiniz. Bu düşüş gerçekleştiğinde, sanıldığı gibi, bir kötülüğün varlığı söz konusu değildi. Sadece gezegende yaşayanların dikkati daha yüksek planlardan daha düşük planlara kaydı. Düşüşle kastedilen budur. Burada iyi ya da kötü diye bir yargılama da söz konusu değildir. Bu sadece gerçeklik aleminde var olan bir gerçektir. Yani sizin de görebileceğiniz gibi kim ve ne

olduğunuza dair bakış açınızı kaybettiğinizde, bu gezegendeki insanlıkta binyıllardır olduğu gibi, yolunuzu kaybedersiniz. Dolayısıyla Düşüş, aslında gerçek kimliğin unutuluşudur. Bilincin düşmesi ve her şeyin bir bütünün parçası olduğunun unutulmasıdır.

D: Bu parçalanmaya, ayrılmaya neden olan şey neydi?

P: Bu, deneyimin çeşitlilik arz edebilmesi için Ruh'un, Tek Bütün Ruh'un kasıtlı olarak gerçekleştirdiği bir eylemdi. O zamanlar deneyimde çeşitliliğe ihtiyaç olduğu hissedilmişti. Var Olan Her Şey'in bütünüyle anlaşılabilmesini sağlamak için daha fazla deneyime ihtiyaç olduğu fark edilmişti.

D: Bütünden ayrılan ruh Dünya deneyimini yaşamak için geldi ve bir beden formunu aldı. Sonra beden ve ruh ölümde ayrıldı. O anda bedene ne olduğunu biliyoruz ama ruha ne oluyor?

P: Bu bireye göre değişir. Birçok ruh, biz onlara parçalar diyoruz, başlangıçtaki hallerinden de geriye gitmiş olduklarını fark eder. Böylece kendilerini, başta enkarne oldukları hallerinden gerçekten daha da uzaklaşmış halde bulurlar. O yüzden yaptıkları hataların silinmesi için dersler verilmesi gerekir. Diğerleriyse daha aydınlanmış hale geldiklerini ve Tek Ruh düzeyiyle uyumlanmış olduklarını görür.

D: Geriye gidenlerin tekrar gelip bir bedene girmesi mi gerekir?

P: Hayır, çünkü gerekir diye bir şey söz konusu değildir. Eğer en uygunu buysa, o zaman evet, yapılacak en iyi şey bu olabilir. Ancak enkarne olmak gerektiğini söyleyen bir kural yoktur.

D: Peki sonunda bireysel ruha ne olur?

P: Tüm ruhlar için nihai amaç Bir Olan'a geri dönmektir. Ve böylece deneyimledikleri her şeyi de yanlarında getirmektir. Adeta her biriniz deneyimler biriktiriyorsunuz ve gelecekte bir gün hepiniz geri döndüğünüzde bir deneyimler koleksiyonuyla geri döneceksiniz. Ve böylece bunları bütünle paylaşacaksınız. Ardından yaratımın başlangıcından bitişine kadar deneyimlenmiş olan her şey paylaşılacak. Bu bir deneyimler senfonisi.

D: En başta bütünden ayrılan orijinal ruh, bizim Tanrı kavramımızla aynı şey mi?

P: Bu doğru. O Bir Olan, Bütün Varlık, Gerçek, Işık. Birçoğunun kendine has bir etiketi var. Kendi kimliklerinizin bu Tanrı'dan ayrı olduğunu söyleyebilirsiniz. Ancak her biriniz Tanrı diye adlandırdığınız şeyin gerçek anlamda bireysel birer parçası ya da

kısmısınız. Siz olmazsanız Tanrı da olmaz. Her biriniz yaratılmamış olsaydınız, Tanrı kendini de yaratmamış olurdu.

***

Bu seans 1987'de gerçekleştirildi. Son görüşmemizin üzerinden aylar geçmişti. Bu süre içerisinde Phil, film çekimleri de dahil pek çok işte çalışmış, ben de Nostradamus ile ilgili çalışmalarıma gömülmüştüm. Yaşadığımız bölgeye geri döndüğünde benimle tekrar çalışmak istedi. Odaklanmayı düşündüğümüz belirli bir konu olmadığı için seansın nereye gideceğini görmeye karar verdik. Ben beklenmedik şeylere her zaman hazırdım. Anahtar sözcüğünü ve asansör yöntemini kullandım. Asansörün kapısı açıldığında Phil çok parlak beyaz bir ışık gördü.

P: Bu bembeyaz bir ışık. Tamamen enerji. Burası bir enerji planı ya da "Yardımcılar" denebilecek olan bizlerin bulunduğu bir varoluş planı. Esasen biz fiziksel bir yapısı olmayan saf enerji formlarıyız; sadece enerjiden ve düşünceden oluşuyoruz.

D: Biz yardımcılarız derken neyi kastediyorsunuz?

P: Biz çabalarınızda size yardımcı olmak için gelenleriz. Yani isteyenlere istedikleri bilgileri verebilmek için. Akışkan yapıdayız. Yani etrafımızdaki enerjilere göre şekil alabiliyoruz. Bizi çağıran enerjilere uyum sağlayabiliyoruz. Yani size. Biz yardımcılarız. Yer alacağınız çalışmalarda size en çok yardımı dokunacak enerjiyi getiririz. Enerjileri dengelemeye yardımcı oluruz. O nedenle içinde bulduğumuz duruma en uygun olan enerjiyi getiririz. "Biz" diyoruz çünkü biz kolektif bir bilinciz ve tekil bir kimliğe sahip değiliz. İnsan tanımıyla tek başına olmak anlamına gelen tekil kimlik kavramına tabi değiliz çünkü biz kesinlikle tek başına değiliz. Biz diğer enerji formlarının hepsiyle her an iletişim ve paylaşım halindeyiz. Yalnızlık ve ayrılık yok. Sadece bizim bulunduğumuz var oluş planından, sizin bulunduğunuz var oluş planıyla konuşuyoruz.

Nasıl soru soracağımı şaşırmıştım. Bu daha önce hiç karşılaşmadığım bir şeydi. Çalışmalarımdan aşina olduğum şeylerle bunun arasında bir bağlantı kurmaya çalıştım. Neyle karşılaşacağımı hiçbir zaman bilemiyordum çünkü sürekli keşfedilmemiş alanlara götürülüyordum.

D: Rehberlerimiz ya da koruyucularımızla bir bağlantınız var mı?

P: Burada siz olmadığımız ya da sizin parçalarınız olmadığımız yönünde bir ayrıştırma var gibi. Biz gerçekten de sizin o veçhelerinizden ayrıyız ama buna rağmen, gerçekten de, sizin bir parçanızız. Yani biz bütünün, yaratımın bütününün bir parçasıyız. O nedenle bazı açılardan sizin parçanızız ama başkalarında öyle değiliz. Sizin "Dünya" enerjileri dediğiniz enerjilerin hem parçasıyız hem de değiliz.

D: O halde rehberlerimizin ve koruyucularımızın bizim ruhlarımızın, kendi benliklerimizin veçheleri olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?

P: Bu doğru. Zira siz kendinizin rehberisiniz. Yani yüksek benliğiniz, düşük benliğinizi daima kolluyor. Kendini farkındalığın bir noktasında tanımlamak isteyen siz, benliğinizin bütününün sadece bir veçhesisiniz. Farkındalığınızı tanımlamaya ve ayrıştırmaya çalışarak, benliğinizin o veçhesini benliğinizin bütününden ayırıyorsunuz. Biz buna şey diyoruz... Bunu kelimelere dökemiyoruz. Ancak sözünü ettiğimiz kavram bütünden ayrılma ya da kişileştirmeyle ilgili.

D: Enerjiler olarak hiç Dünya'da yaşadığınız, ayrılık yaşadığınız ya da bir kimliğe sahip olduğunuz oldu mu?

P: Biz sizinle ayrılığınızı paylaşıyoruz; yani sizin var oluşunuzun bir parçasıyız. O açıdan evet, pek çok enkarnasyon gerçekleştirdik. Ancak biz, belirli bir planda "yaşayanlar" diyebileceğiniz şeyler değiliz. Esasen biz çok boyutluyuz ve aynı anda farkındalığın birçok farklı düzeyini kapsıyoruz. O nedenle sizin deyiminizle hiç kişileştiğimizi söyleyemeyiz.

D: Aradaki farkı anlamaya çalışıyorum. Bir zamanlar Dünya'da bir kimliğe sahip olmuş olabileceğinizi ve daha sonra şu anda olduğunuz daha yüksek enerjilere tekâmül etmiş olabileceğinizi düşünmüştüm. Bu doğru değil mi?

P: Hiç parçalanmamış olduğumuzu söyleyebiliriz. Biz sizinle çok boyutlu ve bireysel enerji ünitelerine hiç bölünmemiş ya da ayrılmamış bir düzeyden konuşuyoruz. Aynı anda birçok farklı düzeyin farkındayız. Öyle ki şu anda sizinle sizin varoluş düzeyinizde konuşurken bir yandan da başka düzeyde var oluyoruz. Belki bu duruma "farkındalıklar arası" bir durum diyebilirsiniz.

D: O zaman siz sadece bu enerji olarak var oldunuz.

P: Daha dar bir farkındalıktan daha kapsayıcı bir enerji formuna tekâmül ettik. Ama hep farkındalıklar arası bir enerji olduk. Bizimki hep yardımcı formunda bir varoluş oldu. Yani biz yardımcı oluruz; isteyenlere ihtiyaç duydukları şeyi getiririz. Bizimkisine hizmet sektörü de diyebilirsiniz.

D: Tabii ben hep geleneksel düşünce biçimimize bağlı kalıyorum. O yüzden sorularım çok cahilce geliyorsa lütfen kusura bakmayın. Peki bizim "melekler" dediğimiz varlıkların bulunduğu düzeyden olabilir misiniz? Biliyorum bizim kavramlarımız muhtemelen çok kısıtlı ama...

P: Sizin terminolojinizde bizim melek olduğumuzu söylemek gerçekten de uygun olurmuş gibi görünüyor. Çünkü sizin terminolojinizde bir melek ihtiyaç anında yardıma gelen bir varlıktır. Tanrı'nın elçisidir. Bir yardımseverdir. Tabii meleklerin ne olduğuna dair pek çok farklı fikir var. Ancak açıklayabilmek adına kendimizi melek olarak sınıflandırabiliriz.

D: Tabii biz melekleri insan formunda hayal ediyoruz.

P: Bunlar başka bir enerjiye çekilen saf enerjilerden başka bir şey değil. Bu sadece benzer güçlerin birbirini çekmesi meselesi. Bunu "nükleer" düzey terimiyle açıklamak mümkün olabilir belki. Yani enerjilerin özünde gerçekten nükleer olduğuyla. Nükleer burada şey anlamında kullanılıyor... Bu düşünce zincirinin çok da doğru olmayabileceğini görüyoruz ve burada kendimizi düzeltmek istiyoruz. Ve tanımlamaya çalıştığımız kavramın daha elektriksel bir doğaya sahip olduğunu söylüyoruz. Yani benzer elektrik yükleri birbirini iter ve karşıt yükler birbirini çeker. Aynı şekilde, enerjiler arasında bir farklılık olduğu zaman artı olan eksiye doğru doğal olarak çekilir. Zıt kutuplarınızın kaynağı da aslında budur. Biri artı diğeri eksi yapıdadır. Ve doğal olarak ikisi birbirini çeker.

D: Öyleyse biz elektriği kullanırken aslında sizin temsil ettiğiniz şeyin bir parçasını mı kullanıyor oluyoruz? Böyle söylemek doğru olur mu?

P: Olduğumuz şeyle ilgili bir kavramı kullandığınızı söylemek daha doğru olur. Bizim bir parçamızı kullanmanız anlamında değil de, bizim de bir elektrik akımının parçası olduğumuz düşüncesi açısından. Ancak bu açıdan tüm enerjiler bütünün bir parçasıdır, o açıdan da böyle söylemek yanlış olmaz.

D: Öyleyse bizim elektriği kullanmamız, sizin hizmetlerinizi

kullanmanın bir yolu mudur?

P: Belki şöyle açıklamak daha iyi olur. Kişi bağışıklık sisteminin biyolojisini kullanabilir. Bedenin bir kısmında belirli bir savunma sistemine ihtiyaç duyulduğunda beden, gerekli olan enzimi ya da enfeksiyonu uzaklaştırmak için gereken antikorları yapılandıran proteinleri üretmek ve göndermek üzere metabolizmasını bir bütün olarak harekete geçirir. Böylece beden bir bütün olarak bir noktaya ya da enfeksiyonun bulunduğu bölgeye karşı tepki verir ve bölgeye savunma tepkisi için ihtiyacı olanları gönderir. Aynı şekilde evren de bir bütün olarak harekete geçer ve bizim "uyumsuzluk" olarak adlandırdığımız şeyin iyileştirilmesine yardımcı olmak üzere evrenin herhangi bir yerine ihtiyaç duyulan enerjiyi gönderir. Bizim, bu benzetmede, uyumsuzluğu şifalandırmak için gönderilen antikorlar gibi olduğumuz söylenebilir.

D: Benzetmeler her zaman daha iyi anlamama yardımcı oluyor. Bana elementallerden de bahsedilmişti. Sizin o tür enerjilerle bir bağlantınız var mı?

P: Daha önce de belirttiğimiz gibi, tüm enerji düzeyleri ve formları arasında her zaman bir bağlantı vardır. Sadece belirli bir enerjinin ihtiyaç duyulan belirli bir forma konumlandırılması söz konusudur. O nedenle biz "elemental" dediğiniz enerjilerin farkındayız ve onlarla temas halindeyiz. Ancak "elemental" dediğiniz enerji değiliz. Çünkü sizin de algılayabileceğiniz gibi, biz çok daha yukarıdayız ama aynı anda o enerjiyi de kapsıyoruz.

D: Sizin de aynı yapıda olup olmadığınızı merak etmiştim. Elemental enerjinin çok basit olduğunu ve sizin sahip olduğunuza benzer bir zekâya ya da anlayışa sahip olmadığını duymuştum.

P: "Elemental" dediğiniz enerjiyi tekilleştirdiğiniz ya da ayrı tuttuğunuz zaman bir spektrumun sadece bir tarafına bakıyor olabilirsiniz. Bütün bir enerjinin sadece belirli bir yanına bakıyor ve bunu elemental olarak tanımlıyorsunuz. Halbuki bu, çok daha bütünlüklü bir resmin bir parçası ya da kısmı.

D: Ben elemental enerjinin ağırlıklı olarak bizim dünyamızla ilişkili olduğunu anlamıştım.

P: Görünüşe bakılırsa onu sadece gezegeninizdeki çimenler, bitkiler ya da "düşük düzeyde yaşam" formları olarak adlandırdığınız daha düşük yaşam formları olarak algılıyorsunuz. Tabii kedileriniz ve köpekleriniz gibi daha yüksek yaşam formlarıyla ilişkili olan enerji

de var. Ve sizin en yüksek yaşam formunuz olan sizlerle ilişkili olan enerji de. Bu enerjiler arasında bir ayrım yok çünkü bunlar yine bütünün bir parçası ya da kısmı. Sadece farkındalığın bir ya da daha fazla düzeyiyle ilişkililer. Çimenlerin farkındalığa sahip olmadığını söylemek çok çirkin ve yanlış olur çünkü aslında onlar da farkındalığa sahiptir. Üzerinde yürüdüğünüz yer farkındalığa sahiptir. Bunu inkâr etmek belki de kendinizi her şeyi kapsayan, her şeyin farkında olan Tanrı gibi konumlandırmak ve diğer her şeyin daha aşağı olduğunu ve farkındalığa sahip olmadığını düşünmek olur. Bu doğru değildir. Yaratımın tümü farkındalığa sahiptir. Bunu algılayıp algılamamak size kalmış. Zira siz farkındalığın en düşük formlarından en yüksek formlarına kadar yaratımın tümünü algılayabilecek yetiye sahipsiniz. Ve bu sadece Dünya ile de sınırlı değil. Sadece her şeyin bir farkındalığa sahip olduğunu kabul ederek bile yaratımın tümüyle ilgili farkındalığa ulaşmanız pekâlâ mümkün olabilir.

D: Tabii bu, bizim fiziksel yaşamımızda yaşamayı zorlaştırırdı.

P: Biz bunun hayatınızı daha da zenginleştirip doldurabileceği hissindeyiz çünkü o zaman kendinizi bu kadar yalnız ve her şeyden kopuk hissetmezdiniz. Zira kaderinizde olduğu gibi, bir kez daha kardeşlik içinde olurdunuz. Pek çok hatadan ya da belki şanssızlıklardan ötürü izole bir hale geldiniz. Ancak farkındalığa ne kadar ulaşacağından kişinin kendisi sorumludur. Kişi diğerlerinin varlığını inkâr etmeyi seçerse bu ona tanınmış bir haktır. Ancak o zaman şeyi göze alması gerekir... Bunu değiştireceğiz çünkü cezalandırma olduğu izlenimi vermek istemiyoruz. O kavramı ifade etmek istemiyoruz. Kişinin kendi gerçekliğini kendisinin yarattığını anlatmaya çalışıyoruz. O nedenle kişinin kendi gerçekliğini yarattığında o gerçekliğin içinde yaşamak zorunda olacağı açıkça anlaşılabilir.

D: Evet, bazı insanlar bunu cezalandırma olarak değerlendirebilir. Ama bunu kendin yarattıysan, sonuçlarına da katlanman gerekir.

P: Bu doğru.

D: Bütünden bahsedip duruyorsunuz. Bu bizim Tanrı olarak gördüğümüz şey midir?

P: Daha aydınlanmış bir yaklaşımla bütün, gerçekten de sizin "Tanrı" tanımızdır. Yani Tanrı her şeyi kapsayandır. Ancak biz sizin güncel ya da şu anki Tanrı kavramınızın daha genelleştirilmiş, insani

vasıflarınızın soyutlaştırılarak yaratan statüsüne yükseltilmiş hali olduğu hissindeyiz.

D: Sizin yaratan ya da onunla birlikte yaratan (co-creator) statüsünde olup olmadığınızı merak ediyordum.

P: Söylediğinizde, tabii ki, gerçeklik payı var. Ancak biz böyle bir hükümde bulunmamızın uygunsuz olacağı hissindeyiz.

D: O halde siz o kadar ileri bir seviyeye evrimleşmiş değil misiniz? Sanırım sizi fiziksel olarak bir yere oturtmaya çalışıyorum.

P: Biz hiçbir zaman yaratanlar olmadık. Biz yaratanlar değiliz. Aslında belki de biz... Yalnız bunu netleştirmek istiyoruz. Şu anda şöyle bir şey söz konusu ki... (Duraksama)

D: Ne? Bir yanlış anlaşılma filan mı?

Derin bir nefesin ardından Phil birden gözlerini açtı. Uyanıktı. Bu sıra dışı bir durumdu. Ona ne olduğunu sordum.

P: (Artık tamamen uyanıktı.) Kesildi. Bir şey söylemeye hazırlanıyorlar gibiydi ve enerji alanlarında bir kesilme oldu.

D: Sence söylememeleri gereken bir şey mi söz konusuydu?

P: Hayır, araya girildi gibi oldu. Farklı enerjiler gidip gelirken bu olur. Bunu dengelemek hassas bir iştir ve dışarıdan bir enerji içeri girerse bağlantıyı koparır.

D: Statik filan gibi bir şey mi bu?

P: Elektrik enerjisi değil. Daha çok düşünce enerjisi gibi.

D: Senin düşündüğün bir şey mi yani?

P: Hayır, sadece dışarıdan bir enerji. Kötü bir şey değil; sadece bağlantı kopmuş gibi oldu.

Bu kesilmenin nedeni belli değildi ama Phil o gün için seansı sonlandırmamız gerektiğini düşünüyordu. Benim için de sorun yoktu çünkü seans beni çok zorlamıştı. Benim için anlaması çok güç olan bir konuyu konuşuyorduk ve soracak soru bulmakta zorlanıyordum. O nedenle evden ayrılırken rahat bir nefes almıştım. Bilgiyi sindirmek ve kısmen de olsa özümseyebilmek için zamana ihtiyacım olduğunu biliyordum. Ve bu garip enerjiyle tekrar karşılaşacağımdan habersizdim.

O akşam için Billie Cooper'ın evinde özel bir toplantı planlamıştık. Phil bir süre Kaliforniya'da yaşadığı için onlar da Phil ile yaptığımız seansları özlemişlerdi ve onu tekrar görmeyi iple çekiyorlardı. Kalabalık içerisinde

daha önce bu fenomene tanık olmamış birçok kişi olduğu için seansa başladığımızda odada bir merak havası hakimdi. Tekrar anahtar sözcüğünü ve asansör yöntemini kullandım. Asansörün kapısı açıldığı zaman yine o parlak ışık göründü; sanki hiç gitmemiş gibiydi. Sorularımı önceden hazırlamadığım için nereden başlayacağımı kestirmeye çalışıyordum.

D: Bu, öğleden sonra gördüğümüz ışıkla aynı ışık mı?

P: Bu doğru.

D: Bu enerjinin bu gece yöneltilebilecek olan soruları yanıtlamaya uygun olduğunu düşünüyor musunuz?

P: Şu anda bu grup için sorduklarınızla alacaklarınız arasındaki bağlantı bu olacak. Sıkça gruptan birinin yanıtlaması zor olan bir soru sorduğu olacaktır ve o zaman da istenen yanıta en yakın olanı alacaklardır.

D: Bugün bu enerjiyle temasa geçtiğimizde yardımcı yapısında olduklarını söylemişlerdi. Hayatınızda bir şeyler yaratmak ve gerçekleştirmek istediğinizde kullanılan yardımcı bir enerji olduklarını. Ortaya çıkarılan ve kullanılan enerji bu ve farklı şekillerde kullanılabiliyor. Doğru şekilde tanımlıyor muyum?

P: Bunun doğru olduğunu söyleyebiliriz.

D: Bu tek bir düzey yerine çoklu boyutları kapsayan bir enerji. O nedenle tek bir enerjinin sahip olabileceğinden çok daha fazla bilgiye sahip. O yüzden belki de bu gece için gelmesi en uygun olan enerji bu.

P: Daha net bir açıklama yapmak gerekebileceğini söyleyebiliriz. Bu enerjinin depolayan yapıda bir enerji olmadığını açıklamak isteriz. Ki bu da onun bilginin bir formu ya da bilgi havuzu yapısında bir enerji olmadığı anlamına gelmektedir. O sadece bilginin aktarıldığı bir kanaldır. Biz isteneni getiririz. O bilgiyi tutmayız ya da depolamayız. Belki sizin düzeyinizde bu önemsiz bir ayrıntı. Ancak sohbetin ilerleyen aşamalarında bilgiyi alıp depolayanlar ile bilgiye kanallık edenler arasında gerçekten de büyük bir ayrım olduğu açıkça görülebilecektir.

Buradan itibaren yanıtlanan sorular bu kitabın çeşitli bölümlerinde kullanılmıştır.

***

Bu toplantılarda pek çok kez *bizi* merak eden ruhların, ya da her neyseler onların, öne çıktığı olurdu. Onların bize soru soruyor olması bizi çok şaşırtır ve eğlendirirdi. Çoğu zaman sordukları sorular kültürümüzde üzerine kafa yormaya alışık olmadığımız sorular oldukları için yanıtlamakta zorlanırdık. Böyle durumlarda onların da bizim sorduğumuz soruları yanıtlamakta ne kadar zorlandıklarını daha iyi anlardık. Fakat biz tökezlerken, aramızda tartışarak bir yanıt bulmaya çalışırken ve sıklıkla da verecek bir yanıt bulamadığımız için omuz silkmekle yetinirken onların bizim sorularımızı anında yanıtlayabilmeleri dikkat çekiciydi.

P: Bu adam aracılığıyla konuştuğumuz için bizden korkmanıza gerek yok. O bunu gönüllü olarak ve kötü sonuçları olabileceği korkusu taşımadan yapıyor. O nedenle sizinle paylaşmak için bu enerjiye aracılık ediyor. Çünkü o bu enerjide gerçeği buldu ve o nedenle bunu başkalarıyla da paylaşmak istiyor. Verdikçe daha fazlasını alıyor. Bizden korkmanız gerekmediğini yineliyoruz. Biz sadece şu an gezegeninizde enkarne olmuş yapıda bulabileceğinizin çok daha üzerindeki bir düzeye erişmiş birileriyiz. Gerçeği ve aydınlanmayı getirmek için buradayız. Ve gezegeninizdeki bilincin, hüküm sürüyormuş gibi görünen cehalet ve batıl inançların yok edilip bilgi ve gerçekle yer değiştireceği bir noktaya yükselmesine yardımcı olmak için buradayız. Biz barış, uyum ve sevgiyle geliyoruz. (Ses kalınlaşmıştı ve kulağa başka biri konuşuyormuş gibi geliyordu. Tüylerim diken diken olmuştu.) Şu anda bu odada daha önce deneyimlenmiş olan her şeyden daha büyük biri tarafından izleniyorsunuz. Şu anda öğrenmek için toplanmış olanları korumak üzere bu odaya atanmış olan bir Gözcü, bir bekçi var. (Ses giderek kalınlaşıyordu. Phil'in normal sesiyle alâkası yoktu. Bunu odadakiler de fark etmişti.) Şimdi size soruyoruz, biz de size soru sorabilir miyiz?

Bu beklenmedik bir şeydi ama odada bulunanlara göz gezdirdiğimde hepsinin bu farklı yaklaşımı denememiz gerektiğine dair onaylar şekilde başlarını salladıklarını gördüm.

Grubun bir üyesi, "Siz Dünya'da yaşanmış olan yaşamların özü müsünüz?" diye sordu.

P: Bu doğru bir ifade olur, evet. Eğer şu anda bu odada bulunan her birinizin kolektif bilincini, fiziksel bedenleriniz olmadan birlikte olduğunuzu hayal edebilirseniz... Bilinçlerinizin fiziksel bedenlerinizden ayrıldığını ve ortak bir ilgi alanı, ortak bir amaç için bir araya geldiğini hayal edebilirseniz... Bizde durum böyle. Zira bizim enerjilerimiz birebir aynı olmasa da benzer titreşimde ve birbiriyle çok uyumlu. Bir birim olarak birbirimizle çok iyi çalışıyoruz; bilgi ve fikir paylaşımında bulunuyoruz ve istenen her zaman bilgimizi sunuyoruz. Bir kimliğimiz yok, ki buna gerek de yok. Biz sadece varız.

D: Ve bize bazı sorular sormak istiyorsunuz, öyle mi?

P: Şu anda böyle bir fırsat verirseniz değerlendirmek isteriz. Ancak bu gece için önceden verdiğiniz taahhütleri yerine getirmenize izin vereceğiz. Başka bir deyişle, sizinle başlayalım.

D: Her halükârda bunu yapmak istiyorsunuz. Hepimize yetecek kadar zaman olduğuna inanıyorum.

P: Eğer grubunuz da hemfikir olursa, bu akşam ele almak istediğimiz bir alan var. Ve bu alan da cinsel farkındalık, ya da başka bir deyişle, cinsel kimlik. Çünkü burada bize cinsel bir kimlik verilmiyor. Biz sadece eterik ruhsal enerjiyiz ve sizin kendinizi biri ya da diğeri olarak görmenizi, kesinlikle saygısızlık içermeyi amaçlamayan bir tanımlamayla, biraz komik buluyoruz. Kendinizi cinsel kimliklerinize göre ayırmak için çok güçlü bir ihtiyaç duyuyor gibi görünüyorsunuz. Bunu çok ilginç buluyoruz. Çünkü kendi kimlikleriniz içinde bile bir bölünme varmış gibi görünüyor. Başkalarıyla bu tanımlar üzerinden ilişki kurmak zorunda hissettiğinize göre gerçek kimliğinizi kaybetmiş olmalısınız diye düşüyoruz. Bu sadece bizim baktığımız taraftan yaptığımız bir gözlem. Ve eğer uygun görürseniz, sadece tartışmaya açmak istediğimiz bir konu.

D: Hmmm, biraz garip bir konu. Sanırım bunu hiç böyle düşünmemiştik, öyle değil mi?

Gruptan biri gönüllü oldu: “Bu konuya açıklık getirebilir miyim?”

P: Öyle umuyoruz. Bu olayla ilgili bize biraz içgörü verin ki bu konuyla ilgili olarak bizim bulunduğumuz düzeyden daha iyi bir anlayışa varabilelim.

Grubun üyesi devam etti: “Anladığımız kadarıyla siz fiziksel alanı tartışmak istiyorsunuz. Ve siz eterik enerji olduğunuzdan fiziksel şeylerle ilgili değilsiniz, o nedenle de cinsel kimliğe dair endişeler taşımak zorunda değilsiniz. Ama fiziksel bir alanda bu çok önemli çünkü bu bizim kimliğimizin *kendisini* temsil ediyor. Yani eterik enerjiye çok yabancı olan bir alanı tartışmak istiyorsunuz. Biz fiziksel bedenlerle sınırlandırılmış olduğumuz sürece bu bizim varlığımızın çok önemli bir parçası olacak ve onunla ilgili olmamız gerekecek. Bu size bir anlam ifade ediyor mu?”

P: Bu yanıtı özümsemeye çalışıyoruz. Ve şöyle karşılık vereceğiz: Bununla ilgilenmenizi anlıyoruz. Fiziksel yanınızı tanımlama ya da ayırt etme ihtiyacınızı anlıyoruz. Ancak burada hissimiz şu ki -ki burada amacımız vaaz vermek değil, sadece bizim baktığımız yerden yaptığımız gözlemi belirtmek- fiziksel bedenlere emanet gözüyle bakmaktan ziyade bir kimlik verilmesi söz konusu. Görünen o ki fiziksel bedenin kendisine adeta ayrı bir kimlik verilmiş gibi.

D: Bu doğru. Fiziksel bedene kimlik verilmiş durumda çünkü biz zamana ve maddesel şeylere tabi olduğumuz için kendimizi bu şekilde ayırt edebiliyoruz. Bir soru sorabilir miyim? Sizin aranızdaki enerjilerden birinin hiç fiziksel bedende bulunduğu oldu mu?

P: Bu doğru değil çünkü biz hiç fiziksel olanın kendini tezahür ettirebildiği bir düzeyde bulunmadık. Biz fiziksel maddenin biçimlenmesine olanak tanımayan bir enerjideniz. Bu elektromanyetik bir enerji ve fiziksel maddenin biçimlenmesini sağlayacak yapıya ya da oluşuma sahip değil. Şu anda aramızda sizin “fiziksel” bir enkarnasyon diye adlandırabileceğiniz bir deneyimi yaşayan kimse yok. Ancak bu daha önce gezegeninizde bulunmadığımız anlamına gelmiyor. Bulunduk, ama insan formunda değil. Gezegeninizde insan formu dışında bilinç taşıyan pek çok başka form da oldu. Ancak bu formlara dair kayıtlara sahip değilsiniz çünkü hiçbiri kaydedilmek üzere size sunulmadı.

Gruptan Biri: Öyleyse sizin kökeniniz nedir?

P: Biz gerçeğin özünden, sizin deyiminizle Tek Gerçek Tanrı’dan sizinle iletişim kuruyoruz. Biz gerçeği sunanlardan, ışık tümenlerinden, ya da sizin başmelek diyebileceğiniz şeydeniz. Bizim mesajımız bir bilgi mesajı. Biz buradaki rolümüzü gerçeği sunanlar olarak tanımlardık. Sağlıkla ilgili meselelerden ya da gezegenleri

yeniden inşa etmek ya da yeniden yapmaktan sorumlu olan başka birçok tümen ya da bölük var. Yegâne işlevi evrenleri inşa etmek olanlar da var.

D: Yaratan katı.

P: Bu doğru. Yararlanılabilecek pek çok farklı uzmanlık alanı var. Ama siz bilgi arayışında olduğunuz için bizimle, gerçeği sunanlarla temasa geçtiniz. Ve biz de o nedenle buradayız.

Gruptan Biri: Sanırım anlıyorum. Fiziksel dünyada bizim birtakım sorumluluklarımız var. Sizin ne tür sorumluluklarınız var? Bizim gibi zamana tabi olmadığınızı biliyorum. Siz neyle meşgul olursunuz? Bu enerji ne yapar?

P: Bu planda hizmet eden enerjilerin yaratımı ve oluşumuna çok emek ve önem veriliyor. Ya da başka sözcüklerle ifade edersek, gölde halkaların yaratılmasına. Kaba bir benzetme yaparsak bizim işimiz en basit haliyle suya taşlar atmak ve taşların ya da çakıl taşlarının suya değdikleri yerden dışarı doğru yayılan halkaların oluşmasını sağlamak. Dışarı doğru yayılan bu iç içe halkalar bizim en başarılı olduğumuz ya da uzmanlaştığımız alan. Tabii bunun sadece bir benzetme olduğunu anlıyorsunuz. Ama buradaki amaç, bizden daha aşağı düzeylerde bulunan enerjilerin ve yaşam formlarının işine yarayacak enerji kalıpları yaratmak. Başka bir deyişle, bizim altımızda çalışanların ılımlı bir ortamda çalışmalarını sağlamak için bu enerji halkaları içerisinde çok elverişli bir atmosfer ya da ortam yaratıyoruz. Bu sizin fiziksel dünyanızdaki doğal hiyerarşi zincirine çok benzer bir soydan gelen ortamlar zinciri. Bu sizin için bir anlam ifade ediyor mu?

Gruptakiler olumlu yanıt verdi.

D: Bu biraz karmaşık. Peki bu enerjiler bizim de bir şeyler yaratmak için kullanabileceğimiz enerjiler mi?

P: Doğrudan değil. Zira bizim uğraştığımız enerjiler sizin doğrudan manipüle edemeyeceğiniz, çok daha yüksek düzeyde enerjiler. Ancak yine de bunun gibi bir köprü kurmanın söz konusu olduğu durumlarda kavramları, benzetmeleri, görselleştirmeleri ve rasyonelleştirmeleri değiş tokuş edebiliriz. Böylece bizim gerçekliklerimiz ve gerçeklerimizden sizinkine, sizinkinden de bizimkine bir köprü kurulabilir.

D: Bizim farklı kavramlarımızın size bu kadar yabancı gelmesinin nedeni de bu.

P: Bu doğru. Bu noktada özür diliyoruz çünkü gerçekten vaaz verme amacı gütmüyoruz, sadece gözlemde bulunuyoruz ama cinsel kimliğe fazla önem verildiğini hissediyoruz. Ve gerçek kimliğin, bilincin ya da Tanrı benliğinin ya da İsa kimliğinin ya da buna verilen yüz binlerce terimden birinin önemsizleştirildiğini... Sizin gerçek kimliğiniz, bizim gibi enerji olan enerjiniz. Fiziksel bedenlerinizin bir araç ya da aletten başka bir şey olmadığını elbette biliyorsunuz. Bu, kullandığınız arabaya bir kimlik vererek arabanın içindeki yolcu değil de arabanın kendisi olduğunuzu düşünmeye benziyor. (Kahkahalar) Bu durumda bir Buick olduğunuzu düşünürsünüz. Büyüksünüz. Kırmızısınız. Altınızdaki dört tekeri hissedersiniz. Ve üzerinizdeki her bir çiziği ve göçüğü de hissedersiniz. Tabii bu çok basit bir benzetme. Yine de bizim bakış açımızdan fiziksel gerçekliğin ruhsal gerçeklikten nasıl daha üstün kılındığıyla ilgili algımızı güzel bir şekilde özetliyor.

D: Evet ama fiziksel bedene girdiğinizde bilinçaltı diğer yanı unutuyor ve sadece fiziksel olana odaklanıyor. Fiziksele giriş yapmanın risklerinden biri de bu.

P: Bu tümüyle doğru bir ifade. Bu illa öyle olacak demek değil ancak gerçekten de geçerli olan bir risk.

Gruptan başka biri araya girdi: "Gerçek kimliğimizle yani ruhumuzla ilgilenmektense onu taşıyan bedenimizle her çiziği, her göçüğü hissedecek ve tenimizin rengiyle övünecek vs. derecede ilgili hale geldiğimizi mi söylemek istiyorsunuz?"

P: Bu doğru ve bu gezegendeki çok ciddi bir problemle ilgili varılabilecek en aydınlanmış içgörü. Gerçek kimlik fizikselin içinde bulunur. Ve bir bireyin gerçek kimliğini saran taşıtı değil de içerisindeki enerjiyi gerçek kimliği olarak görmesi çok olağan dışıdır.

D: O halde eril ve dişil yanlarımızı benliğimize entegre etmek yerine onları birbirinden ayırmaya çok daha fazla odaklanmış durumdayız, öyle mi?

P: Bu tamamen doğru. Zira bu kimlik ayrımı, eril enerjiyle kaplı olan enerjilerin dişil enerjiyle kaplı olan enerjilerle sosyal geleneklere

göre belirli bir şekilde bağ kurmasını dikte eden sosyal kuralları içerisinde barındırıyor. Buna örnek olarak flört etme, beden dili ve bunun gibi şeylerle ilgili davranış kalıplarını gösterebiliriz. Şu anda, gezegeninizin bu bölgesinde, kabul gören normlar tamamen karşıt kimliklerin ilişkisine değer vermek üzerine. Ve bizim düzlemimizde olduğu gibi benzer kimliklerin birbirinde ilgi uyandırması kabul görmüyor. Biz kimliğin yanlış şekilde tanımlanmasından ötürü bu kadar yanlış bir eşleşmenin söz konusu olduğunu hissediyoruz. Burada sadece cinsel ilişkilerden değil, arkadaşlık ilişkilerinden de bahsediyoruz. Birçok erkek başka bir erkekle sırf ikisi de erkek oldukları için arkadaşlık kurmaktan çekiniyor. Ve birçok kadın da kadınlarla arkadaşlık kurmaktan çekiniyor. Ve birçok erkek ve kadın da birbirleriyle arkadaşlık kurmaktan çekiniyor çünkü karşılarındaki kişinin başka bir niyeti olabileceğinden korkuyorlar. Görüyorsunuz ya, kimliği fizikselle tanımlamaktan kaynaklanan yanlış anlamalar çok.

D: Sizin her birinizin içinde eril ve dişil enerjilerin bir dengesi söz konusu mu?

P: Pratik açıdan pek çok nedenden ötürü bizim bulunduğumuz düzeyde eril ve dişil enerji diye bir şey söz konusu değil. Sadece enerji var. Ayrım yok.

Gruptan Biri: Bunun farkına varabilmeniz için sizin de buna benzer bir deneyimden geçmiş olmanız gerektiğini düşünmüştüm. O zaman sizin enerjileriniz daha yüksek olan başka enerjiler tarafından mı yaratıldı yoksa siz Dünya'nın düşünce kalıpları yüzünden yaratılmış olan enerjiler misiniz?

P: Biz Usta tarafından, Hepsi Bir Olan tarafından yaratıldık. Tüm yaratımın yüce Tanrısı tarafından. Biz, sizin o yönde tahmin yürütebileceğiniz şekilde, Dünya enerjilerinden değiliz çünkü Dünya enerjilerinin ulaşamayacağı kadar yukarıda bulunan bir plandanız. Ancak varoluşun erkek ve kadın düzeyinden ileriye doğru gittikçe erkek ve kadın arasındaki ayrım giderek azalıyor. Öyle ki, bizim buradaki varoluşumuzda olduğu gibi, hiçbir ayrımın olmadığı bir noktaya varana kadar. Size bu ayrım sadece üreyebilmeniz için verildi. Oysa ruhsal planda üremeye ihtiyaç yok. Ruhsal planda ayrıma ihtiyaç yok. O yüzden fiziksel planınızdan uzaklaştıkça hiçbir ayrımın olmadığı bir noktaya kadar aradaki giderek ayrım azalıyor.

D: Bu plana gelip farklı cinsiyetlerdeki bu fiziksel bedenlere girmek bizim öğrenmeyi ve deneyimlemeyi seçtiğimiz derslerden biri. Belli ki siz bir enerji olarak bunları deneyimlemeyi seçmemişsiniz ama bu bizim öğrenimimizin bir parçası.

P: Bu konuda bir seçim söz konusu değil. Zira biz enkarne olmayı seçseydik bile olamazdık. Bu fizik kurallarıyla ilgili bir mesele.

D: Enkarne olamaz mıydınız yoksa enkarne olmanıza izin mi verilmezdi?

P: Bizim enerjilerimizin fiziksel bir bedende zapt edilebilmesi imkânsız. Bu titreşimle ilgili bir mesele. Sizin enerjilerinizi kapsayan fiziksel bedenleriniz bizim enerjilerimizi zapt edemeyecek kadar yavaş bir düzeyde titreşiyor. Bu bir eleğe su doldurmaya çalışmaya benzerdi. Burada bir yargıda bulunmuyoruz çünkü sizin fiziksele enkarne olmaktaki amacınızı anlıyoruz. Burada öğrenecek çok şey var. Ancak biz öyle hissediyoruz ki, ve yine bunu aktarabileceğimiz en sevecen şekilde söylemeye çalıştığımızı tekrarlıyoruz, bizim bakış açımızdan fiziksel taşıtlara gerekenden fazla kimlik atfediliyor. Ve kimliğinizin enerjisel yanına da çok az. Belki bu görüşümüzde önyargılıyız çünkü konuya ondan uzak bir konumdan bakıyoruz.

D: Sizin evrim geçiren enerjiler olabileceğinizi düşünmüştüm. Bir noktada bir bedene enkarne olabileceğiniz bir zamanın gelebileceğini...

P: Fiziksel bir bedenin bizi bünyesinde barındırabileceği bir seviyeye yükseltilmesi mümkün olsaydı, bu olabilirdi. Ancak, şu noktada, en azından bizim varoluş planımızda ve deneyimlediğimiz fiziksel madde düzeylerinde, bu mümkün değil.

D: Bizim bedenlerimizde bulunan ruhsal enerji ile sizin enerjiniz arasındaki fark nedir?

P: Sadece titreşim frekansı farkı. Sizinle yaptığımız tartışmayı çok aydınlatıcı buluyoruz. Dürüstlüğünüz ve açıklığınız için minnettarız. Yaptığınız tartışmalardan bir şeyler öğrenebilmek amacıyla arada sırada gözlemlemeyi de seviyoruz. Bu imkân için minnettarız çünkü bizim düzeyimize gelip sizin gerçeklerinizi, sizin kavramlarınızı bizimle paylaşan pek olmuyor. Bize ait olmasalar da bunları sizinle paylaşmaya değer veriyoruz çünkü bizi de aydınlatıyorlar. Görünüşe göre farklı olduğumuz için üstün olduğumuza dair bir düşünce söz konusu. Gerçek öyle değil. Biz farklı bir titreşimdeyiz; sizinkinden ayrı olabilir ancak bu bizi daha üstün kılmaz. Tanrı'nın krallığında

daha üstün ya da daha aşağı yoktur. Sadece kendilerine uygun formda ve yerde var olanlar ve sadece yapılması gerekeni yapmakta olanlar vardır. Daha iyi ya da daha kötü yoktur. Bu insana özgü bir kavramdır.

Gruptan Biri: Siz mükemmelleştirilmiş varlıklar mısınız? Sizin bulunduğunuz düzeyde bir tekâmül yolunuz oluyor mu? Evrendeki tüm enerjinin kaynağına geri dönecek misiniz yoksa bulunduğunuz düzeyde mi kalacaksınız?

P: Öncelikle burada tam anlamıyla doğru olmayan birkaç varsayım olduğunu söyleyeceğiz. Biz mükemmelleştirilmiş varlıklar değiliz, mükemmellikten çok uzağız. Biz de öğrenmekte olan varlıklarız. Biz yükselen varlıklarız. Sizin kullanmayı seçebileceğiniz ifadeyle biz de bir tekâmül yolundayız. Nihai yanıta sahip değiliz. Zira son adıma erişmiş olsaydık bu taşıt (Phil) aracılığıyla iletişim kurmamız ve taşıtın da bu iletişim sırasında hayatta kalması mümkün olmazdı. Çünkü o fiziksel bir formun barındırabileceğinin çok ötesinde bir enerjidir. O enerji bir bedene girme girişiminde bulunsa fiziksel form buharlaşıverirdi. Fiziksel moleküllerin titreşimini dayanabileceklerinden çok daha fazla yükseltirdi ve onlar da bozulurlardı. Sizi korkutmak ya da telaşlandırmak istemiyoruz; sadece o enerjinin ne kadar güçlü olduğuna dair size bir fikir vermeye çalışıyoruz. Zira o enerji o kadar yoğun olurdu ki bu odada onun (Phil'in) etrafında bulunan herkes buharlaşırdı. Bir bütün olarak Tanrı enerjisinin gücüne dair bir kavramınız yok. O bu düzeye getirilemeyecek kadar güçlü. Bu enerji evrenin tümünü, tüm yaratımı yönetiyor. Ve öyle olduğu için de onun en küçük formunun bile bu düzeye getirilmesi hiç iyi olmazdı. Tekâmülünüzün bir noktasında, ve bu fiziksel anlamda bu odada bulunan her biriniz için geçerli, sadece bizim şu anda konuştuğumuz düzeye erişmekle kalmayacak, bizim de ileride yapacağımız gibi onu da aşacaksınız. Biz de tekâmül eden bir türüz. Yüksek bir düzeydeyiz ama mükemmel değiliz. Ancak bizim bakış açımızın sizinkinden çok daha geniş olması açısından daha aydınlanmış varlıklarız. Sizin yakından bildiğiniz ama bizim hiç bilmediğimiz şeyler de var. Ve iletişim kurarak bu bilgilerin alışverişini gerçekleştiriyoruz. Bu deneyim sayesinde sizin kadar biz de bir şeyler öğreniyoruz. Biz de bir grup halinde bir araya gelip içinizden biriyle temasa geçerek ona sorular sorabiliriz. Ki çoğunlukla da öyle yapıyoruz.

D: Öyleyse biz de bir noktada o düzeye erişeceğiz, öyle mi?

P: Bu doğru. Ancak bu kendiliğinden olan bir şey değildir; öğrenilmesi gerekir. Zira bilgi ve farkındalığınız arttıkça titreşim frekansınız da artar. Dolayısıyla mutlak olanla, tek gerçek Tanrı kimliğiyle ne kadar uyumlu hale gelirseniz titreşiminiz de o kadar artar. O nedenle ruhsal tekâmül sürecinizde eninde sonunda bizim titreştiğimiz titreşim düzeyine erişeceksiniz. Ama tekâmülünüzde ulaşmak isteyeceğiniz yerin bizim bulunduğumuz yer olduğunu söylemek sadece bir varsayımdır. Tekâmül edilecek pek çok başka alan ve düzey olduğunu tekrar ediyoruz. Tırmanılacak çok ama pek çok farklı yolun bulunduğu muazzam bir dağın eteklerinde durduğunuzu hayal edin. Yollardan birinin başında duruyorsunuz ve o yol da dallanıp budaklanarak sayısız yola ayrılıyor. Hepsi eninde sonunda zirveye götürüyor ama zirvenin de farklı yerlerine. Çünkü belki de dağın en yüksek kısmında bir düzlük var ve siz bu düzlük üzerinde farklı yerlerde olabilirsiniz. Bu benzetmeye göre şu anda her biriniz bu düzlüğün aşağısındaki bir noktada, belki de dağın eteklerine yakınsınız. Ve şu an bulunduğunuz yerden baktığınızda şimdiden dağın eteklerinden uzaklaşmış olduğunuzu görebilirsiniz. Çünkü bizimle iletişim kurabildiğiniz bu düzeye erişebilmek için zaten bir mesafe kat ettiniz. Dağın farklı patikalarla kaplı bu yakasına baktığınız zaman yükselişinize giden pek çok farklı yol olduğunu görebilirsiniz. Biz belki dağın diğer yakasında sizden biraz daha yukarı bir seviyedeyiz. Tabii bizi oraya konumlandırmayı seçiyorsanız. Ve bizi böyle konumlandırmanız gururumuzu okşuyor. Belki daha sonra dağın bu yakasında, bizim bulunduğumuz noktaya giden patikayı ya da patikaları takip etmek istediğinizi fark edebilirsiniz. Ancak başka pek çok seçenek de vardır. O yüzden illa bizim bulunduğumuz noktaya gelmeniz gerekmez ya da bunu istemeyebilirsiniz. Eninde sonunda siz kendiniz o düzlüğe ulaşacaksınız. Sizin terminolojinizle belki çok daha kısa sürede, belki de daha uzun sürede... Eninde sonunda hepimiz o düzlüğe ulaşırız. Ancak o düzlüğe geldiğimizde bile düzlüğün üzerinde aynı noktada olmayabiliriz. Bu size anlamlı geliyor mu?

Grubun çoğu onayladı.

D: Ama sizin bizim geçtiğimiz evrim sürecinden geçmeniz gerekmedi.

P: Sizinkiyle karşılaştırılabilecek şekilde değil. Ancak biz de daha küçükten daha büyüğe doğru evrim geçirdik. Bizim eriştiğimiz düzeyden daha güçlü enerjiler de var. Hayal bile edemeyeceğiniz enerjiler...

D: Bu enerjiler nereden geliyor? Kaynakları neresi?

P: Bu enerjilerin belirli bir mekânı ya da zamanı yok. Onlar inşa eden türden enerjiler. Evreni yapan enerjilerden de denebilir. Evrenlerin inşa edilmesinde, yani fiziksel gerçekliklerin ve o fiziksel gerçekliklerle ilişkili ruhsal gereksinimlerin oluşturulmasında çalışan ve yardımcı olan inşa eden enerjiler. Onlar evrenlerin mimarları.

D: Yani onlar yaratan katından mı? Yaratanla birlikte yaratanlar (co-creators) mı?

P: Pek öyle değil çünkü yaratandan sayılmazlar. Ama asimile ediciler; belki bu daha doğru bir terim olur. Zira bir evreni oluşturan maddeleri kendilerinden ve kendi başlarına yaratmıyorlar. Ama bir evreni bir araya getirmek için o enerjileri ve gerçeklikleri bir araya getiriyorlar. Yaratan katındaki gibi hiçlikten bir şeyler yaratmıyorlar. Daha ziyade mühendislik statüsündeler. Belki onlara yaratanlar değil de mimarlar demek daha doğru.

D: Bir süre önce bize bazı sorular sormak istediğinizi söylemiştiniz.

P: Bu noktada belki de tekrar toplanmalıyız çünkü şu anda biraz dağılmış durumdayız. Kaynaklarımızı bir araya getirip o havuzdan sorabileceğimiz en uygun soruların ne olacağına bakabiliriz; tıpkı sizin bu seanstan önce yaptığınız gibi. Çok benzer bir durum bizim tarafımızda da yaşanacak. Enerjilerimizi toplayıp tek bir noktaya odaklamak için bize kısa bir süre vermenizi rica ediyoruz. (Duraksama) Sizin adalet kavramınızı çok iyi anlayabildiğimizi söyleyemeyiz. Çünkü biri için adil olan çoğu zaman diğeri için olmuyor. Ve ertesi gün de her şey tamamen tersine dönebiliyor. Adaletle ilgili standartlarınız nasıl bu kadar esnek olabiliyor?

Çok zor bir konuya değinmişlerdi. Gruptan bu soruya yanıt verme girişiminde bulunacak bir gönüllünün çıkıp çıkamayacağı bile tartışma konusu oldu.

D: Bu çok zor bir soru ama biz de size zor sorular sorduk. Şimdi roller değişti.

Gruptan Biri: Dünyada adaletin çok az görüldüğünü itiraf etmeliyim.

Sanırım burada insan doğası devreye giriyor. İnsan olarak konforumuza düşkün olduğumuz için bizimle ilgili olan şeylerde adalet istiyoruz. Başkalarından önce kendimizi düşünmeye eğilimliyiz. O yüzden başkalarının haklarını da kabul ettiğimiz noktaya gelene kadar adil olmak bizim için zor olacak. Adil olmaya çalıştığımızda karşı tarafın anlamadığı zamanlar bile oluyor. O nedenle adalet gerçeklikten ziyade bir kavram olarak kalıyor.

D: Başka bir deyişle bencilliğin söz konusu olduğunu söylemeye çalışıyorsun.

Grubun Üyesi: O yüzden adalet kavramımız bencilce görünüyor, evet. Adil değil.

P: O halde adalet kavramınızın hayli dinamik olduğunu anlayabiliriz. Yani değişiyor; belki saatten saate, belki de kendinizi içinde bulduğunuz duruma göre. Öyleyse adaletin toplumunuzda Tanrı'nın Kendisinden gelmiş gibi genelleştirilmiş gibi göründüğü ama aslında çok bireysel bir kavram olduğu söylenebilir mi? O zaman adil olan iyidir ve dolayısıyla Tanrı tarafından bahşedilmiştir.

Grubun Üyesi: Sanırım bu doğru.

D: Sanırım bunda yetiştiriliş tarzımızın etkisi de büyük oluyor. Yani nasıl yetiştirildiğimizin.

P: Sizin düzeyinizde Tanrı'nın bu kadar yanlış anlaşılmasının nedeni belki bu olabilir diye düşünüyoruz. Onun yargıları ve kararlarının gerçekte çok insani görünüyor olabileceğini. Arıyoruz ama bunu tarif etmek için doğru bir kavram bulunmuyor.

D: Belki de o yüzden bunu açıklamak bu kadar zordur. (Kahkahalar)

P: Biz sizin adalet kavramınızın belki de herhangi bir anda kendinize en rahat çıkış yolunu bulmanız için kullanılan bir test gibi olduğunu söyleyeceğiz. Başka bir deyişle, rahatsızlık duygusunu dindirmek için kullanılan bir test olduğunu.

Gruptan Başka Biri: Benim adalet kavramım daha farklı. Bir şey ya da bir ayrıcalık bir kişi için haksa, o zaman aynı avantaj herkese sunulmalıdır. Ama bizim toplumumuz buna izin vermiyor. Daha fazla avantaja sahip olman, aşağı yukarı, kimi tanıdığına bağlı oluyor. Ve bu adil değil. Burada sadece kendi adıma konuşmuyorum. Amerika Birleşik Devletleri'nin ve dünyanın tümü adına konuşuyorum. Benim adalet kavramım bu. "Hey, markette beni kazıkladılar ve bu adil değil" gibi bir şeyden bahsetmiyorum çünkü bu sadece benim başıma gelen bir şey değil. Muhtemelen

bilmece gibi konuştum ama...

Grubun Başka Bir Üyesi: Ve aynı zamanda biz farklı bireyleriz ve o nedenle her şeye de bireysel olarak bakıyoruz. Her birimizin düşüncesi farklı.

D: Evet, neyin adil olup neyin olmadığını söylemeyi bu kadar zor kılan da muhtemelen bu. Herkesi kapsayan bir tanımlama yapamayız çünkü hepimiz çok farklıyız. Bu soruyu iyi bir şekilde yanıtlayabildik mi bilmiyorum.

P: Başa döndük gibi hissediyoruz. (Gruptan kahkahalar yükseldi.)

D: Üzgünüm. Galiba kafanızı daha çok karıştırdık. (Kahkahalar)

P: Bu doğru. Ahlaki sorunları tartışmak için burada olmadığımızı tekrar ediyoruz. Zira sizin bakış açınızdan bizde ahlak kuralları diye bir şey yok. Ahlak kurallarına ihtiyaç yok, çünkü onlar temelde davranışları yönetmek için konulmuş kurallar. Ve bizim varoluşumuzda bizi yönetecek dışarıdan gelen bir tesir unsuruna ihtiyacımız yok. Böyle bir şey yok. Gerekli değil. O nedenle sizin hayli gerçek ahlak kurallarınızla aralarında bağlantı kurmak için gerekli olabilecek yapay ahlak kurallarımızı size dayatmayı seçmeyeceğiz. Zira biz böyle bir şey yapacak otoriteye sahip değiliz. Bizim ahlak kurallarına sahip olmakla ilgili gerçek bir deneyimimiz olmadı. Öğrenmek isteyenler olduğunda bizim için ve sizin için doğru olan şeyleri her zaman paylaşacağız. Sizin için doğru olup da bizim için olmayan pek çok şey var. Ve bizim için doğru olup da sizin için olmayan. Ancak sizinle paylaşabileceğimiz, sizin için de bizim için de doğru olan pek çok şey de var.

D: Buluşabileceğimiz ortak bir nokta.

P: Bu doğru. Buraya tekrar gelmekten onur duyarız çünkü bu fikir alışverişlerinden en az sizin kadar, hatta belki sizden de çok şey öğreniyoruz. Çoğu zaman kendi bakış açımızdan açıklamadan sizin kavramlarınızı anlayamıyoruz.

Bu noktada garip bir değişim gerçekleşti. Derin bir nefes ve iç çekişin ardından Phil, daha ince ve canlı olan kendi sesiyle konuşmaya başladı. Diğer enerjinin gittiği ve yerine başka bir enerjinin geçtiği herkes için çok açıktı. Bu enerji Dünya planıyla ilgili sıradan ve alelâde soruları yanıtlamayı tercih etti. Diğer enerji yarım saatten uzun bir süre kalmıştı. Gittiği anda büyük bir değişim gerçekleşmişti. Sorgulama herkesin gündelik yaşamlarıyla ilgili kişisel sorularıyla devam etti.

Kayıt cihazı hâlâ açıktı ve Phil uyanık haline geri döndüğünde kendisinin aktardığından daha fazlasının gerçekleşmekte olduğunu söyledi. Enerjiler bizim sorduğumuz sorular ya da bizim söylediklerimiz üzerine kendi aralarında da konuşup durmuşlar gibi hissetmişti. Ancak bu iletişim konuşma gibi değildi. Phil sadece bir tartışma hissi almıştı. Söylediklerini istese bile aktaramazdı.

Phil, varlık grubunun bize adaletin ne olduğunu sorduğunu hatırlıyordu. Ona grup bazen öyle gevezelik ediyor gibi gelmişti ki içlerinden tek bir sesi ayırt etmesi mümkün olmamıştı. "Neden bir adamı savaş alanında öldürmekte sorun yok da bir çocuğu ana rahmindeyken öldürmekte sorun var?" dediklerini algılamıştı. Adalet kavramıyla ilgili soru sormalarındaki amaç buydu. Bizim bariz çifte standardımızla ilgili hislerini çözümlemeye yardımcı olması içindi._

***

Başka bir toplantıda gruptan birinin bir sorusu oldu: "Pek çok kez derin bir uykudan uyandığımda titreşiyormuş ya da bedenim daha yüksek bir titreşime sahipmiş gibi hissettiğim oluyor. Buna ne neden oluyor?"

P: Sizin deyimizle ruhunuz, daha yüksek enerjiyle yüklü bir halden, astral planda olma halinden dönüş yapıyor ki bu da daha yüksek bir farkındalık halidir. Ve ruhunuzun bedeninize geri dönebilmesi için daha düşük bir farkındalık düzeyine dönüş yapıyorsunuz. Zira bedeniniz belirli bir frekansta titreşir ve ruhunuzun bedeninizdeyken o titreşim frekansına yakın olması gerekir. Çünkü ruhunuz çok hızlı titreşecek olursa bedeninizden ayrılır. Rüya gördüğünüz haldeyken rüyalarınız sıklıkla ruhunuzu daha yüksek bir enerji düzeyine çıkmaya sevk eder. O nedenle de bedeninizden ayrılırsınız ve astral projeksiyonu deneyimlersiniz. Ruhunuzun ve bedeninizin aynı olmasa da benzer ya da yakın bir frekansta titreşmesi gerekir. Depresyonda olduğunuzda ruhunuz çoğu zaman titreşimini bedeninizin titreşiminden de aşağı düşürmüş olur ve bu nedenle canınız sıkkın ya da karamsar hissedersiniz. Moralinizin yükseldiği anlar genellikle ruhunuzun bedeninizden daha yüksek bir frekansta titreştiği anlardır.

D: Öyleyse daha hızlı titreştiğimiz ve bedenimizden ayrıldığımız anlar insanların yaşadığı bedenin dışına çıkma deneyimi mi oluyor?

P: Bu doğru. Çünkü bedeninizden ayrıldığınızda bedenin muhafaza edebileceğinden ya da dayanabileceğinden daha yüksek bir frekansta titreşiyor oluyorsunuz ve o nedenle ayrılma gerçekleşiyor.

Bir bedenin dışına çıkma deneyiminden sonra bedene geri dönmek, beyin-beden bağlantısı yeniden sağlanana kadar geçici bir felç durumu da yaratabilmektedir.

***

ÇOKLU KİŞİLİKLER

Soru: Kendimi bildim bileli bu planda olmak bana rahatsızlık verdi. Sanki beş farklı kişiymişim gibi hissettim hep.

P: Sizin için farklı benliklerinizi tanımlamak gerekli olabilir. Bu kavram sizi şaşırtıyor mu? Pek çok insanın çoklu kişiliklere sahip olması gibi, gerçekten de içinizde birbirinden ayrı varlıklar ya da kimlikler bulunuyor. Bu size yabancı bir kavram değil. Ancak bu toplumda bu durumun, çoklu kişiliklerin otomatikman şizofreniyle ilgili olduğu ya da akıl hastalığının bir belirtisi olduğu düşüncesiyle lekelenmiş durumda olduğu görünüyor ki hiç de öyle değil. Bu doğanın, tüm topluluklarda ve insan ya da diğer türden olan tüm hayvan türlerinde çok yaygın görülen bir yönü. Siz, dilerseniz, kendi içinizdeki birden fazla kişiliği tanımlayabilirsiniz. İçinizde utangaç olan ve evde kalıp örgü örmeyi ya da ne yapmayı seviyorsanız onu yapmayı seven içedönük ayrı bir kişilik olabilir. Ve dışarı çıkıp, deyim yerindeyse felekten bir gece geçirmeyi tercih ettiğiniz zamanlar da olabilir. Ve bu yanlış bir şey değildir. Bu evde kalıp ev kuşu olmayı seçmekten daha yanlış değildir. İkisi de yanlış değildir. İkisi de kendileri için doğru olanı ve kendileri için uygun olanı yansıtır. Sizin çalışmayı seçen ve bilgiye aç olan veçheleriniz vardır. Çok anaç ve sevgi dolu olan ama buna rağmen bir anda buz kesen bir veçheniz de vardır. Bu size bir yerden tanıdık geliyor mu? Bir an çok sevgi dolu olup bir an çok soğuk olmak doğal olmayan bir şey midir? Kişi kendini böyle olması gereken bir durumda bulursa bu doğal olmayan bir şey mi olur yoksa doğal olan bir şey mi? Bu doğal bir şeydir. Tabii ki doğaldır. Çoklu kişiliklerden korkmaya gerek yoktur çünkü onlar sadece sizin farklı veçhelerinizdir. Sizi ayrı

kişiliklerinizi ya da kişilik özelliklerinizi tanımlamaya teşvik etmek isteriz. Dilerseniz onlar kendilerine farklı isimler de verebilirler ve "birbirlerinden ayrı" diye adlandırabileceğiniz kimliklere sahip olabilirler. Bunlar sadece kişiliğinizin bütününün farklı yüzleridir. Ve bu yüzlerin bileşimi sizin kişiliğinizin bütününü oluşturur. Bir kişilik sağlıklı değilse bu yüzlerin birbirleriyle uyumu bozulmuştur ya da iletişimi kesilmiştir. Birlikte çalışmıyorlardır. Sağlıklı bir kişilik, uyum içinde olan yüzlerin bileşiminden oluşur. Nasıl tek yüze sahip bir elmas diye bir şey yoksa, tek yüze sahip bir insan da yoktur. Bu imkânsızdır. Çünkü insan kişiliği varoluşu gereği çokyüzlü olmalıdır. Uyumu açıklamak için gökkuşağı benzetmesini kullanabiliriz. Bu fenomen uyumun farklı renklerin bulunduğu dairesel, belki de yarım dairesel görünümdeki bir veçhesini sunar. Bu, uyumdur. Renk spektrumunun toplamının dairesel bir veçhesidir ki bu da bütünü temsil eder. Yani daire sonsuzluktur ve bu yönüyle de Tanrı'yı temsil eder. Dolayısıyla yarısı görünmektedir ve yarısı gözle görünür değildir ki yine sizin doğanız açısından da aynı şey geçerlidir. Yani siz de fizikselsiniz ama aynı zamanda da ruhsalsınız. Bir yarınız görünür, bir yarınız görünmez. Ve yine de her biriniz var olan her şeyin tüm spektrumuna uymayanı da içinizde barındırırsınız.

***

Çoklu kişilikler üzerine başka bir denekten gelen farklı bir versiyon.

D: Hiç "çoklu kişilik" diye bir şey duydun mu? İnsanların tek bedende birden fazla kişiliğe sahip olduğu görülebiliyor.

Brenda: Evet. Psikologlarınız neden öyle olduklarını ve buna neden olan şeyleri tespit etme konusunda doğru yolda. Bu çoklu kişiliklere çok ağır negatif karma yükü taşıyan ruhlar neden oluyor. Ve bunu inkâr etmeye çalışma süreçleri içerisinde kendilerini farklı varlıklar gibi görünen parçalara ayırıyorlar ama aslında bunlar aynı varlığın farklı dalları oluyor. Tıpkı çok yapraklı bir çiçek gibi. Bunu göstermek için bu ferdin elini kullanacağım. (Benzetmesini yaparken elini kaldırdı ve farklı parmaklara ve bileğe işaret etti.) Birçok yaprağı olan bir çiçeğiniz var ve yapraklar altta birleşiyor (bilek). Ama çiçek sizin yaprakları sadece ortalarından uçlarına doğru, ayrı

nesneler olarak görebildiğiniz bir pozisyonda. Altta birbirleriyle birleştiklerini göremiyorsunuz. Bu çoklu kişilik ruhları da ayrı varlıklar olarak görünüyorlar çünkü onların sadece ayrı görünen bir parçasını görebiliyorsunuz. Ama altta, ruhun özünde bu kişiliklerin hepsi tek bir ruhta birleşiyor. Ve daha önce de bahsettiğim gibi, bu ruh biriktirdiği hayli ağır bir negatif karma yüküne sahip oluyor. Bunu kendine itiraf etmek istemediği için o anki karma döngüsünden kaçmaya çalışıyor. O yüzden farklı yönlere doğru atıp duruyor. Ve ruhun kendini attığı bu farklı yönler dışarıdan, ruhun içinde bulunduğu bedenin içindeki farklı kişilikler olarak görülüyor.

D: Bu kişiliklerin o insanın geçmiş yaşamlarından parçalar ya da geçmiş yaşamlarındaki kişiliklerinin yansımaları olduğuna dair bir teorim var.

B: Genellikle, evet. Ruh dışa doğru farklı bir yöne atıldığı zaman en yakın geçmiş yaşamlarından, başka fiziksel varoluşlarda kullandığı kişiliklerden özellikleri taşıyor. Ama ruh dışarıya deli gibi atıldığı için genellikle bu özellikler o kişiliklerin çarpıtılmış versiyonları, ya da sizin söylediğiniz gibi, sadece bir parçası oluyor çünkü ruh düzenli bir halde bulunmuyor. Ruh panik halinde oluyor.

D: Bazen diğer kişiliklerinin erkek, kadın, yetişkin ya da çocuk olduğunu söylüyorlar. Bu fikri oradan çıkardım.

B: Evet. Bu iyi bir fikirdi. Gerçekte ne olduğuna çok yakın. Çünkü geçmiş anılarından yararlanıyorlar ve ruh geçmiş yaşamları hatırlıyor. Dolayısıyla çoklu kişilikleri için ruhlarının farklı yönlerinden yararlanabilecekleri gibi belki bir geçmiş yaşamdaki bir kişiliklerinin tek bir yönünü de kullanabilirler.

D: Ve bunları deyim yerindeyse hayatlarından, karmalarından kaçmalarına yardımcı olması için kullanıyorlar.

B: Bunun kaçmalarına yardımcı olduğunu sanıyorlar ama olmuyor. Bu bir balığın balık ağı üzerinde çırpınmasına benziyor. Ancak o kadar etkili oluyor.

D: Psikiyatristler onları tek bir kişilikte birleştirmeye çalışıyor. Bunun çok zor bir iş olduğunu söylüyorlar.

B: Evet. Psikiyatristler henüz bu konuda pek başarılı olamadı. Doğru düşünüyorlar ama yaprakların zaten birleşik olduğu alt kısma inmek ve temeldeki parçalanmaları iyileştirmek yerine yaprakların uçlarına yapıştırıcı sürmeye çalışıyorlar. Ama bu çok karmaşık bir işlem ve henüz bunu gerçekleştirme becerisini geliştiremediler. Ama en

azından doğru yoldalar.

D: Bu bölünmenin ilk nedeni olarak kişinin hayatında travma yaratan bir olay yaşamasının ortak bir nokta olduğunu bulmuşlar.

B: Evet. Travma, ruhun dikkatini halletmesi gereken negatif karma yüküne çekiyor. O yüzden bu vakalarda ne zaman travma yaratan bir olay gerçekleşse ruh panikle tekrar dışarı doğru hamle yapıyor ve başka bir kişilik daha ortaya çıkıyor. Ruh bu durumu tersine çevirerek iyi yönde, olumlu karma için çalıştırabileceğini fark etmiyor. Sadece tekrar panikleyip kaçma dürtüsüyle dışarı doğru atılıyor ve dolayısıyla da başka bir parça daha ortaya çıkıyor.

D: Karmalarını çözümlemiyorlarmış gibi görünüyor.

B: Evet, bu doğru. Onun üstesinden gelmiyorlar.

D: Onunla savaşmayı sürdürüyorlar.

***

D: İkizlerde farklı bir durum söz konusu mu? Tek yumurta ya da çift yumurta ikizlerinde?

B: Hayır. İkizler genellikle herhangi bir aile üyesinden ya da kardeşten farklı değil. Karmik olarak birbirlerine yakından bağlı iki ruh oluyorlar çünkü karı koca ya da diğer kardeşler ve yakın ilişkiler gibi bir şeyi beraber çözmeye çalışıyorlar. Ancak tek yumurta ikizleri, iki beden arasındaki rezonans nedeniyle ekstra psişik kabiliyetlere sahip olma eğilimi gösteriyor.

D: Tek yumurta ikizlerinin farklı iki dersi öğrenmek üzere aynı ruhun ikiye bölünmüş parçaları olabileceğini söyleyen bir teori duymuştum.

B: Genellikle öyle değil. Genelde bir ruhun iki farklı dersi öğrenmesi gerekiyorsa ruhlar aynı bedene girer ama farklı evrenlerde. (Bölüm 11'de açıklanmıştı.)

D: Bazı ikizlerin birbirine çok benzediği söyleniyor. Denizaşırı uzaklıkta bile olsalar aynı şeyleri yapıyorlarmış.

B: Bu, evrenin genel şablonu nedeniyle, ikizlerin bedenleri ve zihinsel enerjileri arasındaki rezonansa bağlı olarak gerçekleşen bir durum. İki şey çok benzer olduğunda aralarında bir rezonans olacaktır. Titreşimleri o kadar benzer olur ki benzer etkilere ve sonuçlara sahip olurlar. O nedenle doğumda birbirlerinden ayrılarak denizaşırı uzaklıkta birbirlerini tanımadan büyüyen ikizler aynı isimde eşlerle

evlenir; benzer hobilere, işlere ve onun gibi şeylere sahip olur. Rezonans nedeniyle.

D: Bazen aralarında zihinsel bir bağlantı da oluyor gibi görünüyor.

B: Ah, evet. Dediğim gibi, tek yumurta ikizlerinin ekstra psişik kabiliyetleri oluyor. Çünkü zihinleri aynı düzeyde titreşiyor.

D: Öyleyse onlar da herkes gibi. Tekrar bir arada olabilmek için geri gelen iki ruh oluyorlar.

B: Doğru. Ve benzer şekilde düşünmeleri ve psişik kabiliyetleri nedeniyle bu bir teli titretmeye ve ardından telin yanına bir diyapazon getirmeye ve diyapazonun da titremeye başlamasına benziyor.

D: Bunu kanıtlamanın ya da öyle olmadığını görmenin bir yolunun ikizleri geçmiş yaşamlara götürüp aynı yaşamdaki aynı kişiliğe gidip gitmediklerini görmek olacağını düşünmüştüm. Öyle olacağını düşünmüyor musun?

B: Hayır, sanmıyorum. Muhtemelen birkaç geçmiş yaşamda yolları kesişmiştir ve birbirlerinden başka bir ilişki içinde bahsedeceklerdir. Bir geçmiş yaşamda karı koca ya da başka tür yakın bir ilişki içinde olabilirler.

D: Yani aynı yaşamda farklı karakterler olabilirler ama aynı kişi olamazlar.

***

İSA'NIN DÖNÜŞÜ

Billie'nin evinde gerçekleştirilen başka bir seansta konu İsa'ya geldi.

Phil: Onun her yönden bir erkek olduğunu söylemek uygun olur. Ve bununla birlikte her yönden bir kadın olduğunu söylemek de. O tamamen entegre olmuş haldeydi ve hem bir erkeğin arzularına hem de bir kadının sezgilerine ve duygularına sahipti. Burada cinsel arzulardan değil insani duygulardan bahsediyoruz. Buna karşın O bir insandan fazlasıydı. Sizin deyiminizle sıradan bir insan değildi. Usta şu anda burada olamaz mı?

D: Biz O'nun ruhen bizimle olduğunu düşünüyoruz.

P: Fiziksel olarak olamaz mı?

D: Yani Dünya'da mı demek istiyorsunuz?

P: Bu doğru.
D: Yani... Bunu hiç düşünmemiştik.
P: Belki de geldi ve O'nu tanımadınız. Bu mümkün olabilir mi?
D: Olabilir. Benim anlayışıma göre O'nun ruhu hepimizin içinde olmalı.
P: Bu doğru.
D: O halde bu, bir insan olarak bir bedende olmaktan ayrı bir şey mi?
P: Eğer ruhu bir bedendeyse, O enkarne olmuş olmaz mı?
D: Yani, eğer bu evrensel bir enkarnasyonsa.
P: Bu doğru.
D: O'nun Dünya'ya geri geldiğini mi söylemeye çalışıyorsunuz?
P: O burada. O her yerde.
D: Sadece tek bir kişi olarak değil mi yani?
P: Bu doğru.
D: Biz fiziksel bir formda geri geldiğini söylediğinizi sanmıştık.
P: Fiziksel formda geri geldi. Ama, sizin deyişinizle, tek bir bireysel bedende değil. O her biriniz aracılığıyla çalışıyor. Bu kelimenin tam anlamıyla, gerçek. Sadece lafın gelişi değil. İsa'nın gücü şu anda bu odadaki enkarne olmuş her birinizin içinde.
D: Aklıma bir fikir geldi. İsa'nın ikinci kez gelişiyle ilgili söyledikleri şey bu olabilir.
P: Bu doğru. Zira bu aydınlanma akınında buraya gelen herkesin içinde İsa'nın kıvılcımı var. Çünkü herkesin içinde İsa Ruhu'nun küçük bir parçası bulunuyor. Dolayısıyla da insanlığın tümünde. Tüm insanlık zihnen bir araya geldiğinde İsa'nın dönüşü kelimenin tam anlamıyla olduğu kadar sayıca da gerçek olacak.
D: Sanırım insanlar O'nun tek bir varlık, tek bir kişi olarak dönmesini bekliyor.
P: Bu doğru bir algı, ancak bu durumda doğru değil. Durumu doğru algılıyorsunuz ancak gerçek, gerçek olan durum değil. Bundan çok öte. Gerçekten öyle ama buna rağmen çok daha fazlası.
D: Öyleyse tek bir kişinin dönmesindense birkaç kişinin içinde geri dönüyor.
P: Bu doğru. Gezegenin tümünün içinde.
D: O zaman gerçekte İsa zaten dönmüş durumda.
P: Bu doğru.
D: Buna farklı bir açıdan bakmak gerekiyor. O yüzden bunu anlamak için farklı bir düşünce şekli gerekiyor. O birden fazla insanın

ruhunda geri döndü.

P: Milyarlarca insanın ruhunda. Çünkü bu ruh gerçekten de gezegenin her yerinde; sadece birkaç kişiye verilmiş değil.

D: Bu sayede tek bir kişinin başarabileceğinden çok daha fazlası başarılabilir.

P: Bu doğru. Çünkü mesaj gezegenin tümüne aynı anda yayılıyor. Ve içeriden dışarıya doğru ilerliyor.

D: Kilise bizim tek bir kişinin döneceğini ve mesajı yayacağını düşünmemizi istiyor. Tabii o zaman yine O'na tapılır. Sorun da bu.

P: Bu doğru bir değerlendirme.

D: Bu, konuya farklı bir şekilde bakmak oluyor. Kilisenin sorun edeceği bir şekilde...

P: Bu sözlerimizle de kiliseyle sorun yaşarız. Zira gerçekten ve tüm kalbiyle gerçeği arayanlara pek çok kez ulaşmaya çalıştık. Ancak onlar içeri bakmaktansa dışarı bakma gerekliliği duyuyor. Nihai gerçeğin bulunduğu yer olan içeriye dönmelerini sağlayacak bu düşünceyi kavramakta zorlanıyor gibi görünüyorlar.

D: Evet, hep örnek alabilecekleri ve tapabilecekleri bir şeye ya da birine ihtiyaç duyuyorlar. Bunu ancak o yönde yorumlayabilirler. Bir heykel, bir resim ya da tek bir kişi kavramıyla.

P: Bu doğru. Bir vaiz, bir hatip, bir devlet adamı, bir doktor ya da bir kahramana tapma biçimlerinden biriyle.

D: Sanırım bu onlar için daha kolay oluyor. Yani mesajı, ideolojiyi ya da her neyse onu tek bir kaynaktan almak. Böylece kendi düşüncelerine, kendi akıllarına güvenerek yaşamak zorunda kalmıyorlar.

P: Bu doğru.

D: Bu ilginç bir düşünceymiş.

***

Soru: Torino Kefeni gerçekten de İsa'nın gömüldüğü kefen mi?

P: Bu doğru. Torino Kefeni olarak adlandırılan o kutsal emanet gerçekten de fiziksel ölümü zamanında Usta'nın kendisinin sarıldığı gömülme örtüsü. Fiziksel bedeninin ileri seviyede bozulmasıyla, öyle ki o bedenden geriye hiçbir fiziksel iz kalmayacak şekilde bozulmasıyla yayılan enerjiyle damgalanmış durumda. Bu gerçekten de çok doğal bir fenomen. Yapısı gereği zamanının biraz ilerisinde

olan bir durumdu çünkü alışılmış bir şey değildi. Ancak bir mucize de değildi.

S: Bize neden bazı resimlerin ve heykellerin, özellikle İsa ve annesinin, gözyaşı veya kan döker gibi resmedildiğini ve bunun önemli bir nedeni olup olmadığını söyleyebilir misiniz?

P: Burada yine sözünü ettiğimiz, var olan her şeye nüfuz eden o farkındalık söz konusu. Yaratımın tümü Tanrı kavramının bir parçası ya da bir bölümü. Dolayısıyla sözünü ettiğin o gerçek fiziksel unsurlar da o Tanrı kavramının bir parçası ya da bir bölümü. Onlar da kesinlikle bir farkındalığa sahip. Ancak buna rağmen siz onları canlı olarak tanımlamıyor olabilirsiniz. Bu ikonlar o Tanrı kavramının farkındalığını taşıyor. Sadece kendi farkındalıklarını değil, etraflarındaki farkındalık sahibi olan bireylerin ve varlıkların, yani sizin farkındalığınızı da. Bu ikonlara bakarken yaptığınız yansıtmayla farkındalık birinden diğerine aktarılmış oluyor. Ya da çoğu zaman o ikona bakan bireylerin farkındalığı ikona aktarılıyor. Zaten o fenomenin[16]* kendisi bu farkındalık transferinin bir tezahürüdür. Gözyaşları bu ikonlara bakan bireylerin farkındalıklarının tezahürüdür. Buradaki hüzün gerçektir. Bu, ırkın kendisini kurtarmaya gelen kişiyi çarmıha germesinden kaynaklanan utancının dışavurumudur.

S: Bunlardan birinin bir şişede toplanabilecek kadar gözyaşı ürettiğini duydum. Bunlar analiz edilseydi ne olduklarını görürdük?

P: Gerçekten de gözyaşı olduklarını ya da içeriğinin insan gözyaşıyla uyumlu olduğunu.

D: Bir tuvalden ve boyadan geliyor olsalar bile mi?

P: Bu doğru. Siz, tekrar ediyoruz, yaratıcılarsınız. Bu gerçekten tamamen fiziksel ve bütünüyle doğal bir fenomendir. Bu, farkındalığın aktarımıdır. Ve bu yönüyle farkındalıktan ya da o farkındalığın aktarılmasından kaynaklanan bir tezahürün belirtisidir. Bu farkındalığı ikonlara bireylerin kendileri aktarmaktadır; yoksa ikonlar kendi kendine gerçekten ağlamamaktadır. Ama bireylerin farkındalıkları ve inançlarının gücü bu farkındalığı o ikona aktarmaktadır.

D: O halde burada insanoğlu katalizör oluyor.

P: İnsanoğlu bu farkındalığın göndereni. Katalizörse ikonun kendisi.

D: Bunu gerçekleştirdiklerinin bilinçli olarak farkında olmasalar da mı?

P: Bu doğru. Bu ikonlara bakanlar olmasaydı farkındalık aktarımı da olmazdı ve dolayısıyla tanık olunacak mucizeler de...

***

Gruptan Biri: Öyleyse söyledikleri doğru... Yüzde onumuz aynı şey için dua etse...

D: Enerji büyür. Sadece katlanmakla kalmaz, karesi alınmış gibi olur.

P: Doğru. Her biriniz içinizde bu enerjinin bir kıvılcımını taşıyorsunuz. Bu enerjinin minicik bir parçasını. Ve beraber dua ederek bu minik kıvılcımların birbirine bağlanmasını sağlıyor ve bu enerjiyi çok daha etkili ve güçlü bir düzeye çıkarıyorsunuz. İşte insanlar birlikte dua ettiği zaman enerjilerinin nasıl arttığını böyle anlayabilirsiniz. Bu, yaratan kıvılcımlarının birleştirilmesiyle gerçekleşiyor.

Gruptan Biri: Yani hepimizin içinde yaratanın kıvılcımı var. Hepimizde Tanrı olan bir parça var.

P: Bu doğru. Sizi hayatta tutan da o. Burada sabit fikirli olduğunuz bir taraf var ve bunun ayrıntılarına girmek istiyoruz. Gezegendekilerin çoğu bir şeyin tezahür ettirilebilmesi için kişinin o şey üzerinde, başka bir şeyin tezahür etmesine olanak tanımayacak kadar ısrarcı olması gerektiğini sanıyor. Buradaki yanlış, çoğu zaman kişinin söylediğiyle düşündüğünün birbiriyle çelişmesidir. Çoğunlukla kişinin gerçekten inandığı şey, söylediği şeyden farklıdır. O nedenle de kişi bir şey söylediği zaman, söylediği şeyin tersi bir reaksiyonu tetikleyebilir. Ve o inanç çok güçlü olunca, söylenenle çelişir gibi görünen bir tezahür ortaya çıkar.

***

P: Bize göre şüphe duyma özelliğinizin daha ziyade kendinizi korumayla ilgili olduğunu söyleyebiliriz. Yani inanmamayı seçiyor ve dolayısıyla da şüphe ediyorsunuz. Gerçeklik olarak kabul ettiğiniz şeyle çelişen bilgileri kendinize katmak rahatsızlık vericidir. Ve bunun yersiz değil belki ama gereksiz olduğunu hissedersiniz. Sizden kendinize daha çok inanmanızı isteriz. Burada kendinizi kandırmak için bulunmadığınızı anlamanızı isteriz. Aslında siz kendi kendinizin öğretmenisiniz. Ve kendi kendinize öğretmekte olduğunuz şeyi dinlemeli ve ona daha çok güvenmelisiniz. Kendinizi

bir rakipten çok kendi kendinizin en iyi dostu ve ortağı olarak görmelisiniz.

***

S: Diğerlerinin soruları sırasında benim sorularım da cevaplanmış oldu. Oğlumun beşinci sınıftayken "Üçüncü sınıftayken her şeyi bildiğimi sanıyordum." demesi gibi... Ben de "Peki şimdi?" diye sormuştum ve o da "Artık her şeyi bildiğimi biliyorum." demişti. (Kahkahalar koptu.)

P: Bunun insan deneyimi için çok uygun bir örnek olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü insan bir sonraki dağı görür ve "Pekâlâ, ona tırmanmam lazım." der ve yapar. Ardından "Ah, orada bir tane daha var." der. O yüzden daha önce aştığı dağlar ona önemsiz görünür. Bu tam olarak sizin yaptığınız benzetmeye uymuyor ama iki benzetme de bizi eğlendiriyor. Bunların tadını çıkarmak istiyoruz çünkü insanın dağlar inşa etmek, ardından tatminsizlik yaşayıp yenisini inşa etmek gibi uğraşları bizi hayli eğlendiriyor. Bilgi de böyledir. Üçüncü sınıfa giden bir çocuk bilgiden bir dağ inşa eder ve ona bakıp "Vay canına, artık her şeyi biliyorum." der. Sonra bir bakmış ki doğuya doğru başka bir dağ daha var. Ona da tırmanır ve üçüncü sınıftaki o dağın çok küçük olduğunu anlar ve bu böyle devam edip gider. O nedenle biz de burada dağlar inşa ediyoruz. Çünkü mükemmelliğe erişene kadar en yüksek dağ diye bir şey yoktur. O, nihai dağdır.

D: Ben de o sonuca vardım. Öğrendikçe öğrenmen gereken daha çok şey olduğunu görüyorsun.

BÖLÜM 13

ENERJİ GÜCÜNÜN KULLANIMI VE MANİPÜLASYONU

Bu seans 1989'da, daha önce de pek çok kez çalıştığım bir ressam olan Beverly ile gerçekleştirildi. Anahtar sözcüğünü kullandım ve geri sayımla onu yaşamlar arasındaki ruhsal boyuta, bilgiye erişimimizin olacağı yere götürdüm.

D: Ne yapıyorsun? Ne görüyorsun?

Beverly: Henüz bir şey görmüyorum ama yumuşak dalgalar üzerinde sallanır gibiyim. Okyanusta değilim ama evrendeyim. Aşağı baktığımda gezegeni görebiliyorum. Tıpkı Dünya'nın uzaydan çekilmiş fotoğrafları gibi. Mavi ve beyaz.

D: Onda farklı olan bir şey var mı?

B: Hayır. Sadece uzayda asılı şekilde duruyor. Deyim yerindeyse ızgara şeklinde bir ağ üzerinde.

D: Ne demek istiyorsun?

B: Sanki evren boylu boyunca uzanan ağ gibi çizgilerden oluşuyor. Ve bunlar dalgalanıyor, hareket ediyor. Okyanustaki güçlü dalgalar gibi çekilip kabarıyorlar. Kıyıya vuran dalgaları kastetmiyorum. Suyun çok derinlerinde hareket eden dalgaları kastediyorum. Çok yumuşaklar ama uzayda çok derinden, yavaş dalgalanma hareketleri yapıyorlar. Ve Dünya da tüm diğer gezegenler, yıldızlar ve güneşler gibi bu yatağın üzerinde bulunuyor.

D: Bu şekilde hareket etmesi evrenin aslında canlı olduğunu gösterir. Peki bu Dünya'nın ve diğer gezegenlerin de hareket ettikleri anlamına mı geliyor? Dalgaların hareketini hayal ediyorum da...

B: Onlar uzay gibi hareket etmiyor. Bu dalgalı uzay içerisinde dönüyorlar filan. Size şöyle örnek verebilirim. İçinde su bulunan ve ileri geri akan, hani işadamlarının izlemesi rahatlatıcı olduğu için aldıkları şu cam kutulardan hiç gördünüz mü?

D: Evet, görmüştüm.

B: Çok yavaş ve dengeli bir şekilde hareket ederler ama bir yukarı bir aşağı, bir yukarı bir aşağı giderler. Uzayın yatağı da öyle.

D: Uzayın bu durumu gezegenleri rahatsız etmiyor mu?

B: Hayır. Onlar bu yatakta kendi etraflarında dönüp daireler çiziyor.

D: Yatak denince sanki üzerinde yatıyorlarmış gibi canlanıyor insanın gözünde.

B: Üzerinde değil, içinde. Tıpkı bir okyanusun içinde yüzen bir balık gibi. Balığın üstünde ve altında, sağında ve solunda su olur. Belki yatak yerine içinde yaşadığımız hava gibi desem daha net anlayabilirsiniz.

D: Tamam. Çünkü ben denizin üzerinde savrulan bir gemi gibi Dünya'nın da ileri geri sallandığını hayal etmiştim.

B: Hayır. Bu çok yavaş bir hareket ama oldukça gövdeli. Başka bir deyişle, uzayın bütünü boyunca hareket ediyor. Bir yüzey dalgası değil.

D: Ve uzay bundan mı oluşuyor? (Evet) Sanırım biz durağan ve boş bir uzay fikrine sahibiz.

B: Hayır, hayır. O canlı ve besleyici. İçindeki her şeyi besliyor. O yüzden canlı olması ve hareket etmesi gerekiyor.

D: Nasıl besliyor?

B: Durağanlıkta hiçbir şey yetişemez. Hiçbir şey evrim geçiremez ya da değişemez. Özü itibariyle içindeki her şeyi besliyor. Tıpkı havanın nefes almamızı sağlaması gibi. Eğer nefes almamızı sağlayacak bir hava olmasaydı biz de ölü olurduk.

D: Yani aynı şey daha büyük ölçekte gerçekleşiyor. Adeta Dünya bir insanmış gibi. (Evet) Uzayda yaşama katkıda bulunan bir şey var. (Kesinlikle) Havanın bize ne sağladığını anlayabiliyorum. Peki uzay Dünya'ya, dünyalara ne sağlıyor? Bir enerji mi?

B: Varlığının kendisi canlılık demek. Okyanustaki balık örneğine geri dönersek, eğer balık oradan çıkarılırsa ya da su buharlaşıp kaybolursa balık ölür. Yani uzay bizi bir şeyle besliyor sayılmaz. Onun varlığı yaşamamıza imkân tanır ve dolayısıyla bizi besler çünkü o olmasaydı biz de olamazdık. İçinde hayat var, ve evet, buna enerji de denebilir. Ama korkarım öyle söylemek yanıltıcı olabilir çünkü bu aktif bir enerji değil. Aktif ama çok daha üstü örtülü bir düzeyde.

D: Ama pasif de sayılmaz.

B: Doğru. Dediğim gibi, biz enerjiyi güçlü bir harekete sahip bir şey olarak düşünürsek, bu üstü örtülü bir düzeyde aktif. Uzay boyunca hareket eden ve bizim içimizden de geçen, güçlü bir harekete sahip olan enerji de var. Ama benim sözünü ettiğim uzay ögesinin kendisi

daha pasif bir enerji; ama ölü de değil. Ya da genel olarak enerji olarak düşündüğümüz enerjiden daha az aktif.

D: Her şeyden geçen bu daha güçlü enerji olarak anlattığın enerji nedir?

B: Daha güçlü olan enerji daha çok yaşam gücü, gerçekten yönlendirilebilen yaratıcı itkidir. Uzayın canlılığıysa yönlendirilmiş değildir; o sadece oradadır. Sadece vardır.

D: Yani çok nötr müdür?

B: Nötrdür ama içinde bir pozitiflik de vardır çünkü o olmasaydı biz yaşayamazdık. O nedenle "durağan" ya da "ölü"deki gibi tamamen nötr olduğu söylenemez. İçinde yaşam gücü ve bir hareket vardır.

D: Ama yönlendirilmiş değildir.

B: Doğru. Daha ziyade daha aktif olan enerjinin yönlendirilip odaklanabileceği bir sabit değerdir.

D: Bahsettiğin enerji her şeyden geçen, daha aktif olan enerji.

B: O, uzayın canlılığından ya da enerjiden ayrı türde bir enerji, evet.

D: Ve bu daha güçlü ve yönlendirilebilir olan diğer enerji tüm katmanlardaki her şeyden geçer, öyle mi?

B: Evet, öyle.

D: Tabii ben hep böyle şeylerin nereden geldiğini merak ederim. Bizim düşünme şeklimize göre her şey bir yerden gelmelidir.

B: Bizim düşünme şeklimize göre bu doğru ve ben bununla ilgili tüm cevaplara sahip değilim. Ama bir yerden gelmesi gerektiğini sanmıyorum. O orada, o zaten var, o her zaman var olmuş ve her zaman da var olacak. O nedenle onun nereden geldiğini nasıl söyleyebilirsiniz ki?

D: Ama onun yönlendirilmiş olduğunu söylemiştin.

B: O yönlendirilebilir. Belki böyle söylemek daha anlaşılır ya da doğru olur. O yönlendirilebilir ve değiştirilebilir. Enerji gücü bir çiçeğin içine girebilir ve onun yerden filizlenip büyümesini ve çiçek açmasını sağlayabilir. Aynı enerji gücü maratonda koşan bir koşucunun içine girebilir. Resim yapan bir ressamın içine girebilir. Doğuma girebilir ve kendini yeniden yaratarak böyle devam edip gidebilir. Ve geniş çaplı bir enerji olmak yerine bir çiçeğe, bir koşucuya ya da yeni doğmuş bir bebeğe dönüştüğünde yönlendirilmiş ya da odaklanmış bir enerji olur.

D: Yönlendirilmiş ya da yönlendirilebilir olduğunu söylediğinde kafamı karıştıran da bu olmuştu. Ona yön vermek için hep birinin ya da bir

şeyin onu yönlendirmesi gerektiğini düşünüyorum.

B: Hiç dönen bir topaç gördünüz mü? Topaç dönmeye başladığında kendi kuvvetini yeniden yaratır diyebiliriz. Şimdi, elbette, topaçlar devrilebilir. Ama yanılmıyorsam "merkezkaç kuvveti" denen de bir şey var ki, bu da bir kez dönmeye başladığında dönmeye devam edeceği anlamına gelir. Tıpkı Dünya gibi. Dünya da bir kez kendi yörüngesinde dönmeye başladı mı dönmeye devam eder. Kimsenin onu salıncakta sallanan bir çocukta olduğu gibi itip durması gerekmez. Dönmesi durmaz. Ve bu da bir yönden bununla aynı enerji. Kendini sürekli yeniden yaratmayı sürdürür. Ve en başta bir yerden geldiyse bile nereden olduğunu bilmiyorum.

D: O zaman daha üstün bir güç tarafından yönlendirilmiş olması gerekmiyor.

B: Bu anlatabileceklerim açısından beni aşıyor. Bunu bize daha yakın bir düzeye, bizim anlayabileceğimiz bir şeye indirgeyecek olursak enerji kendi kendisini yönlendiriyor. Enerjinin kendisi bir bilinç ve kendini yönlendiriyor. Ve onun üzerinde ve ötesinde bir şey varsa bile ben bilmiyorum.

D: Bunun anlatamayacağın bir şey olduğunu söyledin. Anlatmaya iznin olmayan bir şey mi yoksa sadece cevabını bilmediğin bir şey mi?

B: Hayır, sadece fazla büyük bir konu.

D: Bizim anlayış düzeyimize indirmek için mi fazla büyük?

B: Benim anlayamayacağım kadar büyük.

D: Sanırım konu dönüp dolaşıp hep Tanrı'ya geliyor.

B: Sanırım bizim Tanrı kavramımız çok yanlış. Tanrı'yı düğmeye basıp her şeyi çalıştıran tek bir kişi, tek bir ruh ya da tek bir enerji olarak konumlandırmaya çalışıyoruz. Tanrı'nın böyle bir şey olduğunu sanmıyorum ama benim kavrayabileceğimden çok daha uçsuz bucaksız bir şey olduğu için başkalarına aktarmakta da zorlanıyorum.

D: Bu enerji yönlendirilebilir bir enerji olduğuna göre insanlar tarafından da yönlendirilebilir mi o zaman?

B: Enerji insanın kendisi. Enerji insan olarak tezahür ediyor. O yüzden insan enerjiyi yönlendirmiyor, enerji insanı yönlendiriyor.

D: Enerji var olduğuna göre belki de onu bir şekilde kullanmamız için vardır diye düşünmüştüm.

B: Biz enerjiyi kullanıyoruz. Bunu anlamanın zor olduğunu biliyorum. Nasıl daha açık bir şekilde anlatabileceğimi bilmiyorum.

D: Başka bir benzetmeyle anlatabilirsen...

B: Olabilir. (Beverly ressam olduğu için benzetme yaparken aşina olduğu şeylerden yararlanıyordu.) Bir boyayı yukarıdan damlatacak olsanız... Burada ince bir boyayla örnek vermem gerekir, yoksa kalın boya hareket etmez. Diyelim bir parça kâğıda ince bir boya damlattınız. Çok güzel renkte bir boya. Boya damladı ve farklı yönlerde yayılarak çok güzel bir resim ortaya çıkardı. Burada kâğıda damlayan boya, enerjinin damlamasının bir sonucudur. Kâğıdın üzerinde ortaya çıkan şeyi kontrol eden o enerjidir. Boyayı damlatan enerjiyi kontrol eden, kâğıdın üzerindeki resim değildir. Ne demek istediğimi anlayabiliyor musunuz?

D: Evet, sanırım. Boya damladığı zaman kendi kendine tesadüfi olarak yol almıştır.

B: Evet. Fakat ardından ortaya ürün, bitmiş bir resim çıkar. Burada mürekkeple çalışılan bir tasarımı hayal ediyorum, üzerinde saatlerce çalışmanız gereken bitmiş bir resmi değil. Ama diyelim ki gökyüzünden bu kâğıdın üzerine çok güzel bir boya damlattınız; boya farklı yönlere doğru aktı ve güzel bir desen oluşturdu. Bunun sonucunda ortaya çıkan güzel desen boyayı damlatan enerjiyi yönetmez. Enerji insan formunda tezahür eder ve kontrol enerjinin kendisindedir. Ortaya çıkan resim olan insan formu, boyayı damlatan enerjiyi kontrol etmez.

D: Ben hayatlarını değiştirmek ve kendi gerçekliklerini yaratmak isteyen insanları düşünüyordum. Belki de böyle bir enerjiyi bir şekilde yönlendirerek kullanabileceklerini...

B: Evet ama bunu yanlış uçtan başlayarak yapamazsınız, anlatabiliyor muyum? Enerji ucu, enerjiye sahip olan ve olayı gerçekleştiren uçtur; kâğıtta boyanmış olan ya da insan olan uç değildir. İnsan kendi ucunda da sonuçları değiştirecek şekilde bir şeyleri etkileyebilir. Ama bu kâğıt parçasından ya da insan bedeninden kaynaklanmaz, enerjiden kaynaklanır. Enerji bir boya damlası daha damlatabilir ve var olan bir önceki şeyi değiştirebilir.

D: Bu enerjiyi nasıl yönlendireceğimizi bilirsek hayatlarımızda daha fazla kontrol sahibi olabilir miyiz diye anlamaya çalışıyorum.

B: Öyleyiz zaten. Kontrol sahibiyiz. Ama kontrol düğmesi diğer uçta, sonucun bulunduğu uçta değil. Enerjinin bulunduğu uçta. Söylediğinizi yanlış yorumluyor olabilirim ama sanırım kâğıdın enerjiyi, boyanın akışını yönlendirmesini istediğinizi söylemeye

çalışıyorsunuz. Ve bu iş öyle olmuyor. İnsanı resim olarak ve boyanın damlatılmasını da enerji gücü olarak ele alırsanız, boyanın kâğıda damlatılması boyanın kendisinde bulunan bir şeyi kâğıdın üzerinde yaratır. O şey hâlâ oradadır. Ama damlayan başka boya olmazsa kâğıt durgun bir şekilde nasılsa öyle kalır. Hiçbir zaman değişmez. Ve kâğıdın enerjiyi kaynağında değiştirmeye çalışması da imkânsızdır. Enerji, yani boya, kâğıtta değişim yaratmak için sürekli kâğıda damlar. Kâğıt enerjiyi değiştiremez.

D: Bunun diğer uçta gerçekleşmesi gerekiyorsa insanlar değişimi nasıl yaratabilir? Bunu nasıl kullanabilir ve hayatlarında değişim yaratabilirler?

B: Boyayı damlatan bu enerji gücüyle. İkimiz de bağlantılıyız, anlıyor musunuz? Ama enerji, enerji gücü oradan gelir; düz olan kâğıttan ya da insan formundan değil.

D: O zaman insanlar nasıl değişim yaratabilir? İnsanlara yardımcı olması için bu enerjinin nasıl kullanılabileceğini bulmaya çalışıyorum.

B: Değişim yaratabilirler ama... Belki de size bunu anlatmak için kötü bir benzetme kullandım. Üzerine sürekli boya damlamayan kâğıt ölü bir kâğıttır. Boyanın kâğıdın üzerine damlamasıyla gerçekleşen enerji etkileşimi sürekli olarak gerçekleşen bir enerji alışverişidir. Ama düğmeye basmak yüzey kısmından, ölü beden kısmından ya da kâğıt ucundan yapılmaz. Düğmeye boyanın damladığı yerden basılır.

D: Peki biz bu düğmeye nasıl basabiliriz?

B: Biz o düğmeyiz. Biz kâğıt parçası değiliz. O nedenle her boya damlatışımızda düğmeye basarız.

D: O halde zihinlerimiz aracılığıyla mı kontrole sahibiz?

B: Bu zihinden öte. Evet, zihin de bunun bir parçası ama zihinden bile büyük olan, onu da kapsayan bir enerji var. Bu, içerideki zihin. Ve o, zihinden çok daha büyük.

D: Ama bu fikir, arzu, insanın zihninde başlıyor olmalı. Yani neyi değiştirmek istedikleri ve ne yaratmak istedikleri...

B: Geri gidelim çünkü boyanın damlaması örneğini zaten kullandık. Bir göz damlası diyelim çünkü onda bir el bile yoktur. Ya da bir musluk. Göz damlası örneği işlemeyebilir. Bu, bir kâğıt parçası üzerine sıvı boya damlatıyor. Damlatmayı bırakırsa o kâğıt parçası sadece ölü bir döküntü olur. Ama o damlatmayı bırakmaz. Ve boyanın üzerine düştüğü kâğıt sürekli değişen bir kâğıt olur. Ve birbirlerini böylece

beslemeye devam ederler. Çünkü enerji, boyada da olduğu gibi, üzerine damladığı kâğıda da enerji verir. Ve enerji enerjiyi yaratır; yayılır ve kaynağı, yani göz damlasını besler. O nedenle orada sürekli bir devrim söz konusudur. Kâğıt kendi kendine enerjiyi yönlendiremez çünkü kâğıt kendi başına bir hiçtir. Onu yaratan damladır. Bu biraz daha açıklayıcı oldu mu?

D: Sanırım. Sadece insanlar olarak bizim bunu kullanabileceğimiz bir yol bulmaya çalışıyorum. Bizim skalanın dibindeki uçta olduğumuzu biliyorum.

B: Hayır, skalanın dibindeki uç değil bu. Bu sadece insanların enerjiyi bu düzeyde kullanma şekli. "Dip" kelimesinin kendisi daha yukarısının, bir tepe noktasının ya da yükselecek bir yerin olduğuna işaret ediyor. Ve bu doğru bir tanımlama değil. Enerjinin yönlendirilmesinin birçok farklı biçimi ve yolu var. Ve biri diğerinden daha iyi ya da daha kötü değil.

D: Bir insanın bu enerjiyi yönlendirebilmesinin pratik bir yolunu bulmak istemiştim. Bir amacı gerçekleştirmek ve onu hayata geçirmek için izleyebilecekleri bir prosedür var mıdır?

B: Evet. Enerjiyi yönlendirebilirler.

D: Bunu nasıl yapabilirler?

B: Fiziksel bedenlerimizdeyken bu zihinsel olarak yapılabilir. Ama aslında bu zihinselin de ötesinde bir şey. Kâğıdın enerji kaynağına yaptığı zihinsel geribildirim enerji kaynağı açısından çok miniktir. Bu bizim istediğimiz şeyi, yani kâğıt parçasının istediği şeyi aktive etmesinin bir yoludur. Sanırım sorduğunuz şey de bu.

D: Evet. Gerçek hayatta.

B: Enerjinin kendisi hayattır. Aynı zamanda da ışıktır. Onu kâğıttan ayırmaya çalışırsak büyük bir hata yapmış oluruz. Bu, kâğıt parçasının enerji üzerinde kontrol sağlamaya çalışması olur. O yüzden ikisi işbirliği yapmalıdır. Bir akış olmalıdır. Ve enerjinin yönlendirilmesinin yolu, kaynak enerjisine bağlanmaktır. Bu daha çok dikkatini toplamakla, odaklanmakla ve akışın sürekli ve yumuşak olduğu yere bağlanmakla ilgilidir. Kâğıt parçası kendi başına hareket etmek ve başka bir yola girmek isterse gidebilir. Çünkü kendisine ait bir enerjiye sahiptir. Ve böyle yaparak başka bir döngüyü başlatır. Ama bu kendi kaynağına geribildirimde bulunmasına kıyasla çok küçük ve muhtemelen yanlış yönlendirilmiş bir enerjisel döngü olur. Kendi kaynağına geribildirimde

bulunmasıysa gücün sürekli çalışmasına neden olur. Sağımdaki kâğıt parçası solumdaki enerji kaynağını (el hareketleri) beslediği sürece; bu işlemeye devam ettiği ya da enerji oradan oraya yönlendirildiği, kendi tezahürü beslenip kaynağını geri beslediği, kendi tezahürü beslenip kaynağını geri beslediği sürece... Bu bir çiçek bile olsa... Çiçeği besleyip büyümesine izin verdiği, tohumunu düşürdüğü ve kaynağını yeniden beslediği, tekrar filizlendiği, büyüdüğü, tohumunu düşürdüğü ve kaynağını, bitki olmadığı halini beslediği sürece... Böylece bu sürekli olur. Örneğin çiçeğin kışın tezahür etmeyeceğini ama baharda tekrar çıkacağını anlayabilirsiniz. İnsanlar kış uykusuna yatmaz ama canlılığın farklı derecelerine girip çıkarlar. Bu değişimler daha belli belirsizdir. Belki rüya halindeki gibi, gerçekten bilinçli olarak farkında olmadığımız hallere girip çıkarak... Ve enerji bu şekilde geldiği kaynağı beslemeye devam ettiği sürece asla azalmayacak, süregelen bir enerji akışı olur. Bu akış enerji düzeyini korur. Şimdi buradaki kâğıt parçası ayrılıp başka bir şey yaratmak isterse yaratabilir. Ve yarattığı şey kendi kendini besleyip duran bir şey olur. Ama bu, kendi kaynağını besleyen şeyden daha az güce sahip bir şey olacaktır. Bu dışarı doğru giden ışınlar gibidir. Demek istediğimi anlıyor musunuz?

D: Evet. Ama çiçek örneğinde bunların hepsi otomatik olarak gerçekleşiyor. Kendiliğinden oluyor. Kaynağı devamlı beslemek söz konusu. Yaşam gücü denen şey bu.

B: Evet. Ve insanlarda da bu böyle.

D: Ama bu üzerine düşünmedikleri, otomatik bir şey.

B: Üzerine düşünseler de düşünmeseler de bu olurdu. Ama bu yönlendirilebilir bir şey. Ve bu yönlendirme, kural olarak, kendi bilincimizden daha yüksek bir düzeyden gelir. Adeta güdümlendirilmişçesine. Ve yeteri kadar güdümlendirme olmadığında bu, enerjilerimizin yanlış yere yönlendirildiği bir zaman ya da hayatımızdaki bir alan olarak tezahür eder ve niyet ettiğimizden farklı olaylar gerçekleşir.

D: Dışarıya yanlış enerji dalgaları yaydığımız için mi?

B: Hayır, dışarı doğru enerji dalgaları yaydığımız ama onları nasıl yönlendireceğimizi bilmediğimiz ya da istediğimiz etkiyi yaratacak şekilde yönlendirebilmek için yeterli güce sahip olmadığımız için. O yüzden de raydan çıkarlar. Doğru frekansa ayarlanmamış bir radyoda duyduğumuz statik gibi. Doğru frekansa ayarlarsan çok

temiz ses alırsın. Ama sinyali belirli bir yön olmadan gönderirsen statiğe dönüşebilir ki bu da sadece büyük bir karmaşa gibi algılanır. Çünkü enerji doğru şekilde odaklanmamış ya da yönlendirilmemiştir.

D: O zaman bunu nasıl yönlendireceğimizi ve odaklayacağımızı bilmeliyiz, öyle mi?

B: Evet. Ama bunun için insan bilişinden daha fazlası gerekir. Bizi yaratan enerji akışı bunun nasıl yapılacağını bilir ve bizim de tekrar ona bağlanmamız gerekir. Böylece bunu nasıl yapacağımızı tek başımıza çözmemiz gerekmez. Yani yine de bunu nasıl yapacağımızı kendi başımıza çözüyor oluruz çünkü o enerji zaten biziz. Ama tüm gücü kendimize almaya çalışarak enerjiyi hatalı bir şekilde yönlendirmek yerine enerjiyi yönlendirmemizde bize yardımcı olacak çok daha güçlü bir frekansa, çok daha yüksek bir bilinç düzeyine bağlanmış oluruz.

D: Ama daha fazla temas etmemiz gerektiğini söylemiştin. Bunu bilinçli olarak nasıl yaparız?

B: Sanırım bu şeyle ilgili... "Hasarı gidermek" dersem yanıltıcı olabileceğinden korkuyorum. Ama şu anda başka ne diyebilirim bilmiyorum. Biz işleyişe karışmazsak kendi başına zaten işler. Ama biz yanlış yönlendirilmiş bir enerji, ya da diyelim ki statik gönderiyor olursak, bu enerji tek başına kaldığında dağılır ve kaynak enerjiye geri döner. Ama bir kişi yanlış yönlendirilmiş bir enerji gönderirken bir düzine insan da aynı enerjiyi aynı anda ve aynı yerde gönderirse o zaman enerji güç kazanır. Yanlış yönlendirilmiş güçlü bir enerji olur, anlatabiliyor muyum? Ve bu işleri daha da zorlaştırır çünkü bu sefer de bu enerji kendi kendine biçimlenmeye ve sağlamlaşarak kendi gücünü kazanmaya başlar. Ve bu durum enerjinin doğal bir şekilde dağılıp yok olmasını ve doğal akışa geri dönülmesini zorlaştırır.

D: Yani enerji kendi kendine yaşam bulur.

B: Evet. Ve bu bir kez gerçekleşti mi onu yok etmek için bilinçli olarak çalışmamız gerekir. Öncesindeyse böyle bir şey gerekmezdi. Enerji otomatik olarak normal akışa geri dönerdi. Ama yeterince yanlış yönlendirilmiş enerji aynı anda ya da aynı yerde gönderilmeye başladığı zaman enerji güç kazanır ve artık kendi kendine dönmeye başlar. Bildiği şeyi yapmaya devam eder ki bu da yanlış yönlendirilmiş enerji yaymaya devam etmektir. Bunu kırıp normal

akışına dönmesini sağlamadıkça... Ki bu arada bu da bilinçaltında gerçekleşir. Sorunuz bununla ilgiliydi sanırım: "Bunu bilinçli olarak nasıl yapabiliriz?" Bunu bilinçli olarak yapmamız gerekmez. Bu sadece olur. Bunu yalnızca enerji yolundan saptığı zaman bilinçli olarak yapmamız gerekir.

D: Yanlış yönlendirilmiş enerjiyi nasıl yok edebiliriz? Kaynağa geri dönmesini sağlamak için onu yok etmek gerekiyor olmalı.

B: Tohumlamayla. Tek yolu bu olurdu. Başka yolları da var mı bilmiyorum. Ama diyelim ki devasa bir enerji kaynağından onun tezahürüne doğru giden bir akış var ve bu enerjinin tezahürlerinden biri bir insan bedeni. Oysa bu enerjinin çok ama pek çok tezahür biçimi var. Ama biz şu andakine, insan olana eğilecek olursak, o insanın da enerji yaydığını görürüz çünkü artık kendisi de bir enerjiye, bir hayata sahiptir. Ve enerji kendi kendini bu şekilde yaratmaya devam eder. Şimdi diyelim ki enerji kendinden bir parça gönderdi ve o da yanlış yönlendirilmiş bir enerji. Bunu nasıl yok ederiz; sorunuz bu. Başlangıçtaki enerji kaynağına gidip oraya pozitif ya da doğal enerji akışının girmesini ve oradan da yanlış yönlendirilmiş olan enerjiye akmasını sağlayarak. Bu pozitif ya da doğal enerji akışı, yanlış yönlendirilmiş enerjiyi iyiden iyiye seyrelttiğinde akış tekrar normal bilinçdışına dönerek insanların rutinine dahil olabilir. Burada bilinç de vardır, o yüzden bunu netleştirmek isterim. Bu büyük enerji kaynağının içinde kendine ait bir bilinç vardır ki bu bilinç bize kadar yayılır ve bu gelip giden bir enerjidir.

D: Bu bizim kavrayabileceğimizin çok ötesinde olduğunu söylediğin bilinç.

B: Evet, evet.

D: O zaman iyi ve pozitif düşünceleri bizim mi göndermemiz gerekir yoksa pozitif düşünceleri göndermesini orijinal kaynaktan mı istemeliyiz?

B: Bu daha çok o enerjiye bağlanmakla ilgilidir. Orijinal kaynakta her şeyin olduğunu varsayalım. Bu kaynak sadece bu dünyada değil, tüm dünyalarda her şeyi yaratabilir. Ve bu enerjiyi bize sürekli gönderir. Biz bir şey yerine başka bir şeyi istediğimizde onun frekansına bağlanırız.

D: Ama bizim bunun için bilinçli olarak çaba sarf etmemiz gerekir. Fiziksel bedenimizdeyken bazı şeyleri yapabilmemiz için bize ne

yapmamız gerektiğinin söylenmesi gerekiyor.

B: İnsanlar kendi bilinçleriyle enerjiyi yönlendirebilirler. Onlarınki de etrafa yayılacak ve başka şeyler de yaratacaktır. Ama büyük kaynaktan almak istedikleri şey neyse onun frekansına bağlanırlar. Başka bir şey yerine istedikleri şeyin gelmesi için o kanalı açarlar. Ve böylece istedikleri şey genel yaradılışlarında daha çok öne çıkar ve daha baskın olur. Ve aynı şey tezahür ettirdikleri şeylere doğru da yayılarak devam eder.

D: İnsanlar bana hep istedikleri şeyleri nasıl yaratabileceklerini soruyorlar. Bir formül, adım adım ne yapacaklarını söyleyen bir yöntem istiyorlar.

B: Evet, biliyorum ama bu çok zor. Keşke onlara daha fazla yardımcı olabilecek bir yanıt verebilseydim ama sanırım öyle bir yanıt yok. Düz bir çizgide ilerlemeyi öğrendiğimiz zaman... Ki burada ahlaki olarak düz bir çizgide yürümeyi kastetmiyorum. Demek istediğim, yalpalayarak yürüdüğümüzde enerjilerimiz dağılıyor. Diyelim ki bir çitin yanında yürüyorsak, ne kadar düz bir çizgide ilerlersek istediğimiz şeyi yaratmak için o kadar fazla gücümüz olur. Ama biz yalpalıyoruz. O nedenle bazen istediğimizi yaratıyor, bazen de yalpalıyor ve onu bozuyoruz. Sonra tekrar çizgimize dönüyoruz ve istediğimiz şeyi tekrar yaratıyoruz. Belki de artık yalpalamadığımız ve yarattığımız şeylerin bir kısmını tekrar kaybetmediğimiz bir noktaya gelene kadar yürüme alıştırması yapmalıyız.

D: Bu konu inanç sistemlerimizle de çok ilgili.

B: Ah tabii ki. Onlar da ne istediğinizle alâkalıdır. Bir inanç sisteminiz olmasaydı bir şeyin yerine diğerini istiyor olmazdınız. Görüyorsunuz ya, bunların hepsi inanç sisteminin içinde yer alır.

D: Aksi taktirde önünüze geleni kabul ederdiniz.

B: Aynen. Bir şeyi başka bir şeye tercih etmemize neden olan inanç sistemimizdir. Tıpkı güneşli havayı yağmurlu havaya tercih etmek gibi. Bunların hepsi, yağmur da güneşli hava da, tezahürlerdir. İnanç sistemimiz olmasaydı bizim için ikisi de bir diğeri kadar iyi olurdu, ki aslında öyledir de. Bize güneşli havanın daha iyi olduğunu söyleyen inanç sistemimizdir. Ve bu farkındalığa vardığımız zaman zaten o noktaya gelmişizdir; sadece o noktaya gelmiş olduğumuzu bilmiyoruzdur. Aslında her zaman o noktadayız; sadece bunun farkında değiliz. Her şeyin diğer her şey kadar iyi olduğuyla ilgili bir farkındalığa vardığımız zaman istediğimizi elde etmeye

odaklanmaya çalışmayız bile. Çünkü biz her şeye sahibizdir.

D: Deyim yerindeyse kendini akışa bırakan ve önüne çıkanları olduğu gibi kabul eden insanlar var. Bir şeyin yerine başka bir şeyi seçebileceklerini bilmiyorlar.

B: Ama ne yazık ki bize acı çektiren de budur. Bedensel rahatlık yerine çok ciddi ağrılarımız varsa tabii ki acı çekeriz. Söylemeye çalıştığınız şeyin bu olduğunu seziyorum. O insanlar onlara acı verse de vermese de hayatı akışına bırakır. Ama ben bunun daha üzerinde bir düzey olduğunu söylemeye çalışıyorum. Acının da acının olmaması kadar iyi hissettirdiği bir düzey... Acıdan ya da bize acı verilmesinden etkilenmediğimiz bir düzey... Bahsettiğimiz şeylerin hepsi, tabii ki, öyle. Ama bunların hepsi de neyin ne olduğunun fark etmediği nihai bir noktaya varıyor. Belki insan olarak bir öğrenme sürecinden geçeceğiz. Bu düzey üzerinden konuşalım. Enerjiyi yönlendirip istediğimiz şeyleri elde etmeyi öğrenme sürecini ele alalım. Biz bu süreçteyizdir ve bu uzun bir süreç olabilir de olmayabilir de. Zaten zamanla ilgili hiçbir şey bilmediğimiz için bunu değerlendirmek de zordur. Ama buradaki bu büyük enerji kaynağı (el hareketleri) dışarıya ne gönderdiğini umursamaz çünkü ona göre her şey bir diğeri kadar iyidir. Bizse burada, Dünya'da, inanç sistemlerimizle birinin diğerinden daha iyi olduğuna karar veririz. Ve siz de sadece iyi olanı seçebilmek için kendimizi nasıl eğitebileceğimizi soruyorsunuz.

D: Ya da istediğimiz şeyi seçebilmek için.

B: Ya da deyim yerindeyse dışarıya doğru fırlatılan şeylerden istediğimiz şeyi seçebilmek için, evet. İşte biz de bunu nasıl yapacağımızı öğrenme sürecinden geçeceğiz. Ve o noktaya geldiğimizde de aslında bunların hiçbirinin gerekli olmadığını çünkü zaten hepsinin bizim istediğimiz şey olduğunu fark edeceğiz. Bunun farkına varırsak istediğimiz şeyi nasıl elde edeceğimizi öğrenmemiz gerekmez.

D: O zaman aslında istediğimiz herhangi birini kullanabiliriz. Pozitif, negatif ya da onun gibi değerlendirdiğimiz her şeyi...

B: Kesinlikle. Aslında hepsi iyi, kötü, acı, keyifli, doğru, yanlış ya da herhangi bir şey olmaksızın sadece enerjidir. Ama ağırlıklı olarak inanç sistemimiz nedeniyle bunları doğru ve yanlış, iyi ve kötü olarak ayırmak isteriz. Ve bunun sonucu olarak da bunlardan sadece istediğimizi seçmek istiyoruz. Bunların hepsinin gereksiz olduğunu;

doğru ya da yanlış, iyi ya da kötü, acı ya da keyifli diye bir şeyin olmadığını anladığımız bir düzeye eriştiğimizde istediğimiz şeyi elde etmek için öğrendiğimiz şeyleri aslında öğrenmemiz gerekmediğini görürüz.

D: Ama insanoğlu olarak biz buna odaklanıyoruz.

B: Şu anda öyle, evet. İstediğimiz şeyleri hayatımıza çekmeden önce bunun hiçbir şey fark ettirmeyeceğiyle ilgili farkındalığa erişmemiz gerekir. Çünkü fark ettireceğini düşündüğümüz sürece istediklerimizi elde etmeyi kendimiz için daha da zorlaştırırız. Ancak bunun hiçbir şey fark ettirmediğini anladığımızda akış dengeli hale gelir ve biz o frekansa kolayca bağlanarak istediğimiz her şeyi elde edebiliriz. Bir nevi "kazanmak için harcamak gerekir" deyimindeki gibi... Harcayacak paran olduğu sürece para kazanmaya devam edersin. Harcayacak paranın olmadığı zaman, bu hayatta başının dertte olduğu zamandır. Farkındalık düzeyimizi yükselttiğimiz zaman istediğimiz tüm parayı, tüm yardımı, ne istiyorsak hepsini elde edebileceğimizi anlarız. Ama o noktaya gelene kadar bunu yapabileceğimizi zaten bildiğimiz için artık bizim için bu sadece bir fikir haline gelir ve eskisi kadar önemli olmaktan çıkar. Artık istediğimizi elde etmeye o kadar bağlı değilizdir. Bunun farkına varana dek buna çok bağlı olmamızın nedeni, istediğimizi elde edemeyeceğimizi sanmamızdır.

D: Bu gerçekten de çok mantıklı.

B: Bir örnek vereyim. Bir merdivenden çıkarken, deyim yerindeyse cennete giden merdivenleri tırmanırken, çıktığınız her basamakla ardınızda bıraktığınız basamaklar yok oluyor. Burada merdiven görüntüsünü kendi önünüze siz yansıtıyormuşsunuz gibidir çünkü bir sonraki yıldıza gitmek için merdivenlere ihtiyacınız olduğunu düşünüyorsunuzdur. Ve basamakları çıktıkça ardınızdaki basamaklar kaybolur çünkü artık onlara ihtiyacınız kalmamıştır. Siz bu yıldızdan gelip şu yıldıza gidiyorsunuz. (El hareketleri) Ve tırmandıkça yok olan merdiveninizi siz inşa ediyorsunuz. Ardından oradaki yıldıza ulaşıyorsunuz. Ve gerçek olan aslında halen bu yıldızdayken de istediğiniz anda, bir merdivene ihtiyacınız olmaksızın diğer yıldızda da olabileceğinizdir. Ama bizim oraya gitmek için bildiğimiz tek yol bu merdivendir ve oraya vardığımızda da artık merdivene ihtiyacımız yoktur. Merdivenin değersiz olduğunu söylemeye çalışmıyorum. Sadece artık ona ihtiyacımız kalmamıştır. Merdiveni

başkalarının da bizim izimizden gelebilmeleri için inşa ettiğimizi sanıyorsak da yanılıyoruz. Çünkü her insanın kendi merdivenini inşa etmesi gerekir. Başkasının beyni ya da enerjisiyle seyahat edemezsiniz. Gerçekte olan şey bu değil ama belki bu terimlerle ifade edince daha anlaşılır olmuştur. Başkasının hayatını yaşayamazsınız.

D: Evet ama merdiven başkalarına yol göstermek için işe yaramaz mı?

B: Merdiven sadece o hayatı yaşayan kişiye yolu gösterir. Başka bir insanın oraya varmak için kendi merdivenini inşa etmesi gerekir.

D: Bir şey öğrendiğimiz zaman başkalarına da yardımcı olmak için o bilgiyi aktarabileceğimizi sanıyordum.

B: Evet, olabilir. Ama merdiven bilgiden çok onun yaşanması gibidir. Ve her insanın kendi yaşanmışlığına sahip olması gerekir. Cennete başkasının eteklerine tutunarak gidemeyiz.

D: Ama insanlara örnekler verebilir ve yol gösterebilir miyiz?

B: Evet. Her varlık, yaptığı şeyi yaparak, istese de istemese de başkalarına örnekler sunar. Bunu kendiliğinden yapar. Belirli bir farkındalık düzeyindeki başka bir varlık da bunu görebilir. Aslında başkasının öğrendiği şeyi ödünç alıp kullanması gerekmez. Ama insanlar öyle olduğunu sanır, o yüzden de öyle yaparlar.

D: Sıfırdan başlayıp her şeyi kendi başlarına çözmek istemezler. O nedenle örneklerimiz var, kitaplarımız var.

B: Evet. Bu yardımcı olacaksa, onu kullanacaksak ve bize rehberlik edecekse bunda sorun yok. Bunda yanlış bir şey yok. Ama gerçekte, Dünya yüzeyinde sadece bir insan olsaydı ve etrafta ondan öncekilerin yaptıklarına dair hiçbir örnek bulunmasaydı bile o insan o yıldıza ulaşabilirdi. Ve eğer zaman diye bir şey var olsaydı, o insanın o yıldıza kendisinden önceki örneklere bakarak ulaşacağıyla aynı hızda ulaşacağını da söyleyebilirdik.

D: Yani bunu nasıl yapacağını tek başına çözmesi gerekse bile.

B: Bu çözmekle ilgili bir mesele değil, bu doğal bir evrim süreci. Toprağa bir tohum ekersiniz ve büyür. Tohum ne tohumuysa o da ona dönüşür. Meşe palamudu gömerseniz büyüyecek olan şey meşe ağacıdır. Huş ağacı ya da bir tavşan değildir. Ve bizim içimizde de bunların hepsi mevcut. Ve tek başımıza kalsak da aynı yere varabiliriz. Ama etrafımızdaki doğal akışa karışan bu statik enerji yüzünden tutunacak bir dal bulmak istiyoruz. Ve statik yüzünden tutunacak bir dal aramamız gerektiğini düşünüyor ve öyle de

yapıyoruz. Ama bunlarının hepsinin altında yatan gerçek şu ki, aslında bunu yapmaya ihtiyacımız yok ve yardım olmadan da oraya varacağız. Yardımın ya da yardım olarak değerlendirdiğimiz şeylerin bulunması bizim insan zihinlerimizi rahatlatıyor sadece.

D: Evet, işin insani tarafı bu. Peki, bahsettiğin bu enerjiler içerisinde bizim insan olarak ruhumuz nereye oturuyor merak ediyorum.

B: Muhtemelen bu sizin "ruh" dediğiniz şey. Öz, yani yaşam gücü olarak açıklayabilirim bunu. Bizim burada genel olarak "ruh" diye nitelendirdiğimiz şey bu.

D: Fiziksel beden öldükten sonra geriye kalan kısım bu oluyor.

B: Evet çünkü o varlığını sürdürmeye devam ediyor. Enerji asla yok olmaz.

D: Ama bir kişilik olarak bireysel bir şekilde devam ediyormuş gibi görünüyor.

B: İsterse öyle devam edebilir. Ne isterse onu yapabilir. Bir çiçek olarak da bireyselliğini yaşayabilir, bir insan olarak da. Bir önceki farkındalığının aynısıyla da devam edebilir, başka bir farkındalıkla da. Ne isterse onu yapabilir. Yaratım böyle bir şeydir.

D: Enerji mi, ruh mu?

B: Hepsi bir ve aynı şey. Bölünebilir ya da tek bir varlıkta toplanabilir. Bir hortumun ucundan etrafa su püskürttüğünüzü hayal edin. Hortumun ağzındaki ucu ayarlayarak suyun damlacıklar şeklinde gelmesini de sağlayabilirsiniz, tek bir akış halinde gelmesini de. Ya da ucu daha da genişe ayarlayabilir ve suyun minicik damlacıklar halinde sprey gibi gelmesini de sağlayabilirsiniz. Ya da başka ne şekilde istiyorsanız o şekilde. Fark etmez.

D: Bunlar gerçekten çok karışık. O yüzden bunları anlayabileceğim terimlerle kafamda oturtmaya çalışıyorum. Çünkü ben anlayamazsam başkasına aktarmak da benim için zor olur.

B: Mantıkla anlamak ile farkında olmak arasında fark vardır. Ve sanırım biz mantıkla anlamadığımız şeylerin farkındalığına varabiliyor ve onları bilebiliyoruz. Bu, kare şeklindeki tahta bir kazığı yuvarlak bir deliğe sokmaya benziyor. Tam olarak birbirlerine oturmuyorlar.

D: Öyleyse bunların çoğunu anlamayı ummak bile bizi aşar. Biz insan beyinlerimizle sınırlıyız. Sadece bunların farkına varmamız ve doğru olduklarını hissetmemiz gerekiyor.

B: Evet. Kendi inanç sistemlerimizle sınırlanmış olduğumuz sürece

bunları mantıkla anlamak imkânsız olmasa bile çok zor olacaktır. Farkına varmaya ve anlamaya çalıştığımız şey çok büyükken inanç sistemlerimiz çok küçük olduğu için bizim küçük kutumuza hepsini sığdırabilmemiz mümkün değildir. O kutudan vazgeçmediğimiz sürece hepsini alamayız. Ve bunlar, bunların hepsini anlasanız da anlamasanız da gerçekleşecektir çünkü bu işin doğası böyledir.

D: Ama ben bunları yazmaya çalışıyorum ki insanlar bunların farkına varabilsin.

B: Evet. Ve bu çok yardımcı oluyor çünkü insanların inanç kutularını gerçekten genişletiyor. Bizden önce bu yoldan geçenleri görmenin yardımcı olduğu kısım da işte burası. Bizden önce bu yoldan geçenleri görmekle gelen farkındalık, kutumuzu biraz olsun genişletmemizi sağlıyor. Ve sizin bunları yazmanız, insanların kutunun dışında başka bir şeyin olduğunu görmelerine yardımcı oluyor. Böylece kutuyu biraz daha esnetip o bilgiyi de içeri alabilirler. Ve bunu yapmaya devam ederek kutuyu sonunda bunların hepsini alabilecek kadar genişletebilirler. Yani, hepsini değil tabii. Ama bu devam eden bir süreçtir.

D: Başka bir deyişle hazır olana kadar zaten bu bilgileri alamazlar.

B: Bu doğru. İstediğiniz kadar kitap yazın, biri onları okumaya gönüllü olmadıkça kitaplarınızın kimseye bir yararı olmayacaktır. Size yararı olabilir, başkalarına yararı olabilir. Ama kutunun sınırından öteye bakmaya hazır olmayan bir insana yardımı dokunmayacaktır. Ve sınırın ötesine bakmaya hazır olduğunda da, her şeyin yardımı dokunacaktır.

D: O zaman insanlar bilgi edinebilecekleri şeyleri aramaya başlayacaktır. Bu sana çok net geliyor olabilir ama bana karmaşık geliyor.

B: Benim için de çok net değil. Sadece bunun böyle olduğunu biliyorum.

***

D: Evrensel zihin, evrensel bilinç hakkında bir şeyler okuduk. Birbirimize bağlı olduğumuz ve daha aydınlanmış bir hale geldiğimiz zaman evrensel zihinden bilgi alabileceğimiz doğru mu?

Phil: Bu doğru çünkü nihayetinde her şey birdir ve Tanrı kavramı yaratımın tümünü kapsar. Tümünü, nokta. Dolayısıyla kesinlikle her

biriniz bütünün bir parçası olduğunuz için yine her biriniz de birbirinizin birer veçhesisiniz. Gerçek anlamda birbirinizin bir parçasısınız.

D: Metafiziksel şifa da böyle mi gerçekleşiyor? Var olan enerjinin ve hepimizin bağlı olduğu enerjilerin manipüle edilmesiyle mi?

P: Bundan biraz daha karmaşık bir şekilde. Ancak sözünü ettiğiniz enerjilerin sizin bir parçanız olması ve sizin de o enerjilerin bir parçası olmanız bakımından kavram kesinlikle doğru. Bu şunun gibi bir şey: siz enerjiler içinde yüzüyorsunuz ve içinde yüzdüğünüz suyun bizzat bir parçası ve bir kısmısınız. Sizi çevreleyen suyu manipüle ederek akıntıların sizden başkasına ya da başkasından size doğru çekilmesini ya da itilmesini sağlayabiliyorsunuz. Bu akıntılar, hayal edebileceğiniz üzere, sözünü ettiğimiz enerjiler. Bu akıntıları oluşturmak için tek yapmanız gereken bu enerjileri zihninizle yönlendirmek. İhtiyacı olanlar için bu akıntılardan ambarlar dolusu bulunuyor olabilir. Ve manipülasyon sırasında bu ambarların kullanımınıza hazır bulunduğunu kendiniz bizzat keşfedersiniz. Siz kendi farkındalık planınızda ve boyutlarınızda yaratımlar ortaya koyabilmeniz ve de koymanız bakımından, bulunduğunuz planda kelimenin tam anlamıyla birer tanrısınız. Ancak sahip olduğunuz, her şeyin toplamını kapsayan Tanrı kavramı açısından bütünün toplamı kadar yüce ya da ona denk değilsiniz. Bu planda bulunan hiçbirinizin o düzeye gelmeyi umması mümkün olamaz. Ancak her birinizin içinde bu her şeyi kapsayan, sınırsız bilinçten bir parça olduğunu söylemek yeterli olur. Ve sizin de yaratma ve yaratımı bozma yetisine kesinlikle sahip olduğunuzu söylemek de... Dolayısıyla siz de doğanız gereği Tanrı'dan, Yaratan'dan bir parçasınız ve özünde tanrısınız. Siz kendiniz yaratıcılarsınız. Belki her şeyi kapsayan Tanrı'ya atfettiğiniz düzeyde değil ama burada sizin gerçekten de birer yaratıcı olduğunuzu belirtmek önemli.

***

Phil: Fiziksel bir enerji spektrumu söz konusu. Sizin fiziksel olarak algıladıklarınızı meydana getiren ya da belirli bir ölçüde oluşturan enerjiler var. Farklı enerjilerin doğru kombinasyonlarıyla fiziksel form tezahür ettirilir. Sizi saran fiziksel form (bedeniniz), onda gördüğünüz formları meydana getirmek için pek çok farklı fiziksel

enerjinin birleştirilmesiyle tezahür ettirilir. Gözleriniz bu enerjileri algılar ve siz de böylece fiziksel formu algılarsınız.

***

Brenda: Süreklilik arz eden birkaç evrenin kesişme noktası olan bir bağlantı nokrasında bulunuyorum. Birbirleriyle nasıl etkileşime geçtiklerini gözlemliyorum. Ve varoluşlarının yapısında yarattıkları şekillere bakıyorum.

D: Kulağa karmaşık geliyor. İzlemesi güzel mi peki?

B: Evet, öyle. Gerçekten çok karmaşık ve çok güzel. Tarif etmesi zor. Hangi düzeyden baktığınıza bağlı. Bir düzeyden bakınca şey gibi görünüyor... Çarşaf şimşeklerin[17]* nasıl göründüğünü bilir misiniz? (Evet) Aklınıza gelen her renkte çarşaf şimşekler hayal edin ve birbirleriyle etkileşime geçtiklerini gözünüzde canlandırın. Çeşitli renklerdeki çeşitli enerji çarşafları etrafta uçuşuyor ve yanıp sönüyor. Buna başka bir düzeyden baktığınızda ızgara gibi görünen ve etrafınızda bükülüp değişen, etkileşime geçen zaman ağını görüyorsunuz. Ona hangi düzeyden baktığınıza bağlı. Başka düzeyler de var. Bu çok karmaşık ve çok güzel.

***

Brenda: Evreni oluşturan ve bir arada tutan temel enerji parçacıklarını gözlemliyorum. Bunu algılarınıza ve hangi organizasyon düzeyinden baktığınıza bağlı olarak birkaç farklı şekilde tarif edebilirsiniz. Bir yandan her biri belirli bir enerji türünü temsil eden ipliklerin iç içe geçerek diğer enerjilerle etkileşime geçtiği ve her şeyi bir arada ve düzenli tuttuğu, gevşek bir şekilde örülmüş bir battaniye gibi görünüyor. Öte yandan baktığınızda bir enerji sisi gibi görünüyor ve her şey enerji olduğu için her yana yayılacakmış gibi. Bir benzetme yapmak gerekirse onu oluşturan her bir parçacığı gördüğünüz bir sisin içindeymişsiniz gibi. Siz Dünya planınızdayken sis minik nem parçacıklarından oluşuyor. Sanki her bir parçacığın eşsiz ve kendi içinde bir bütün olduğunu görebiliyorsunuz. Fakat bu durumda her parçacık enerjinin bir parçası ve her parçacık kendine özgü bir şekilde canlı. Bu şey heyecanlı. Kendi küçük etki alanı (küresi) içerisinde titreşiyor ve hareket ediyor. Ve sayısız parçacıkların

varlığından ötürü bu yerde.

D: Bunlar atomlar gibi şeyler mi?

B: Atomdan küçük. Atomlar enerji parçacıklarının kümelenmesinden oluşuyor. Bunlar bilim insanlarınızın incelemeye çalıştığı, atomu oluşturan fiziksel özellikler gibi. (Duraksama) Sizin dilinizdeki bağlantısını kuramıyorum. Bilim insanlarınız çok garip isimler kullanıyor. Kuarklar mı? Minicik enerji nötrinoları gibi şeyler. Dilinizde yeni fizik olarak tanımlanan fiziğin içerdiği enerjiler ve parçacıklar. Evrenin işleyişine dair bir fikrin ilk ışıkları bunlar. Bu üzerinde çalıştığınız yeni bir alan olduğu için henüz onunla ilgili pek bir bilginiz yok. Sadece şeylerin bu yönlerinin var olabileceğinden kuşkulanıyorsunuz. Bilim insanlarınız bunu anlamaya ve tanımlamaya çalışıyor. Kanunları belirleyerek gözlemledikleri şeyleri açıklamaya çalışıyorlar ama gözlemledikleri resimde çok eksik var. Bir benzetme yapmak gerekirse bu, sinemalarınızda gösterilen uzun metrajlı bir film gibi. Ve gördüğünüz tek şey filmden sadece bir kare, filmin tümü değil. Ve buna bakarak filmin ne olduğunu ve hikâyesini açıklamaya çalışıyorsunuz.

D: Sadece tek bir kareden mi?

B: Doğru. Bilim insanlarınızın bu enerjiyle yapmaya çalıştığı bu. Şimdiye kadar gözlemledikleri kısım, o tek karede bulunan küçük bir detaya eşit. Belki o karedeki oyunculardan birinin saç rengine. Ve bu bilgiyle filmin ne anlattığını anlamaya çalışıyorlar. Hikâyesini, hikâyesini kimin yazdığını, müziğinin ne olduğunu ve onun gibi şeyleri. Ve bu imkânsız. Gerçekten ne olup bittiğini çözebilmeleri için daha fazlasını öğrenmeleri ve gözlemlemeleri gerekiyor. Antik mistisizm ilimi ile yeni fizik arasında doğru bir bağlantı kurabildiler. Ama antik mistisizm ilimi kısmen bir önceki uygarlıktan ve binlerce yıllık gözlemlerden oluşuyor. İnsanların bu enerji sisinin neden olduğu şeyleri gözlemleyerek açıklamaya çalışmaları sonucunda elde edilen gözlemlerin bir derlemesinden.

D: Peki ama tüm resmi nasıl görebilirler? Sonuçta bu şeyleri gözle göremiyorlar.

B: Hayır ama bu şeylerin etkilerini gözlemleyebilirler ki bu da bunların ne olduğunu anlamalarına yardımcı olur. Asıl yapmaları gereken, zihinlerini her şeye açık tutmak. Kulağa ne kadar mantıkdışı gelse de, başta ne kadar imkânsız görünse de. Çünkü ihtimal dahilinde olmayan ve abes görünen her şey de evrenin bir parçası. “Şans” ve

"rastlantı" diye adlandırılan şeyler, bunun neden olduğu ve gözlemlenen şeylerin genel ismi.

D: Bunun mistisizme dayandığını söylemiştin. Çoğu insan mistisizmin büyücülük ve bilinmeyenle ilgili olduğunu düşünüyor. Mistisizm ile kastettiğin bu mu?

B: Evet, kısmen. Sizin şu anda içinde bulunduğunuz çağda insanlar kendilerini köklerinden ayırmış durumda. Bunu yaparken de modern ve eğitimli insanlar olduklarını ve bilimin her şeyi açıkladığını söyleyerek mistisizmi reddettiler. Bilim en sonunda ulaşabileceği nihai zirveye eriştiğinde herkes mistisizmle ilgili olacak. Mistisizmle şeylerin daha yüksek düzeyleriyle ilgilenen her şeyi kastediyorum: büyücülük, doğaüstü şeyler, Budizm ve Hinduizm gibi Doğu'dan çıkan farklı mistik dinler de buna dahil.

D: Çoğu insan bunların tümünü karanlık tarafta olmak olarak yaftalıyor.

B: Evet. Güç saptırılabilir ve her şey gibi o da yanlış amaçlar için kullanılabilir. Ama bu gücü tanıyıp ondan rahatsız olmadığı bir noktaya gelmek ve onu sorunlarını çözmek için kullanmak insanlığın yararına olur. Bugün buna diğerlerinden daha açık olan kültürler hâlâ var. Sizin kültürünüz buna kapalı. Ama bunu uygulayan, hayatlarında kullanan ve geleneklerini canlı tutmaya çalışan pek çok birey de var ki, bu önemli. Bu durum insanlığın bir özelliği gibi görünüyor. Anlamadığı şeyleri belirli kategorilerde toplayıp onları dolaba kapatıyor ve unutuyor, ya da unutmaya çalışıyor. Var olan her şeyden bir şeyler öğrenilebilir ve var olan her şeyden yararlanılabilir. Bazılarından daha fazla olduğu doğrudur ama genel olarak bu böyledir. Örneğin tıp biliminizde aşıyı geliştirdiler. Ve artık hasatlıkları ve beden dengesinin bozulmasını önlemek için aşılar herkes tarafından kullanılıyor. Eski uygarlıkların bilimleri bugün mistisizm olarak adlandırılan şeyleri geliştirdi ve bütünün uyumundaki dengesizliği önlemek için herkes onları kullandı. Mistisizm doğası gereği sizin bilim dallarınızın hepsinin başarmaya çalıştığı şeyi başardı. Onların bilimleri de bireysel dallar olarak başladı ve bilgi açısından ilerleme kaydettikçe birleşti. Her şeyin bir olduğunu, ahenkli bir bütün olduğunu fark etti. Bu nedenle birleştiler ve insanlar da geliştirilen bilgileri öğrendi ve uyguladı. Bunlar mistisizm olarak bilinen şeylerdi çünkü nihai olana göz dikmişler ve her şeyi düzenleyen şeyin altta yatan bu enerji olduğunu fark

etmişlerdi. Kişi bunun farkındaysa ve enerjiyle uyumunu bozmadan istediğini elde etmek için enerjiyi nasıl değiştireceğini ya da manipüle edeceğini biliyorsa yapılması gereken her şey yapılabilir.

D: Yani tıpta buna ihtiyaçlarının olmadığını gördüklerini mi söylemek istiyorsun?

B: Bütünle uyum içinde olabilecekleri seviyeye geldiklerinde tıbba ihtiyaçları kalmadı. Tıp artık gerekli değildi çünkü insanlar nadiren hastalanıyordu. İnsanlar nerede dengesizleştiklerini biliyorlardı. Ve her şeyi tekrar dengeye getirmek için enerjilerini değiştiriyorlardı. Böylece hastalıkları da geçiyordu.

D: Bana bu konuda bu kadar gelişmiş olan uygarlığın hangisi olduğunu söyleyebilir misin?

B: Birden fazla uygarlık bunu başarmıştı ve bunlar birbirleriyle temas halinde olan uygarlıklardı. Bu bilgi dünya çapında geçerliydi ama dünyanın farklı bölgelerinde insanların bazı şeylere bakışı o bölgenin kültürüne bağlı olarak az da olsa değişebiliyordu. Atlantis uygarlığı vardı; bir de Güney Amerika'da bulunan bir uygarlık vardı. Doğu'da da böyle birkaç uygarlık bulunuyordu: biri Hindistan'da, biri de şimdi "Tibet" ve "Sri Lanka" olarak adlandırılan dağlarda. "Çin" diye adlandırılan yerde de iki farklı uygarlık türemişti ama bu uygarlıklar birbirleriyle iyi anlaşıyordu. İki yönlü bir kültüre sahip tek bir uygarlık olarak görülüyorlardı. Ve bu uygarlıkların hepsi kendi farklı bakış açılarını birleştirip eksiksiz bir bütün haline gelmesini sağlamak için bilimin gelişmesine katkıda bulundu.

D: Bu farklı uygarlıklar Atlantis'le aynı zamanda mı var olmuşlardı?

B: Evet. Atlantis hepsinden eskiydi ama bu uygarlıkların hepsi de eski uygarlıklardı. Tibet ve Güney Amerika'daki uygarlıklar Atlantis'e yakın zamanlarda ortaya çıkmıştı ve diğer uygarlıklar bunlardan biraz daha sonra geldi. Ama hepsi de yüksek bir düzeye gelecek kadar uzun süre varlık sürdürdü.

D: Sanırım pek çok kişi bu uygarlıkların Atlantis'in yok oluşundan sonra geldiği düşüncesinde.

B: Atlantis'ten sonra gerçekten de bir dizi uygarlık geldi. Atlantis'in yok oluşu insan etkileşimleri, bilim, sanat vb. düşünüldüğünde tüm dünyayı sarstı. Tüm dünya bunun etkilerini hissetti. Dünya'daki başlıca uygarlık Atlantis'ti. Atlantis genel olarak uygarlığın merkeziydi. Ve yok olduğunda diğer uygarlıkların yaşam enerjisi de onunla beraber çökmüş gibi oldu ve gerileme dönemine girdiler.

Ama günümüz dünyasının ortaya çıkmasını sağlayan da bu uygarlıklar oldu.

***

Brenda: Şu anda zamanın tüm yapısına bakıyorum. Çok girift bir yapısı var. Adeta çok ince gümüş tellerden örülmüş içi boş bir küre gibi. Teller kürenin etrafından dolanıyor ve birbiriyle kesişiyor. Elektronların nasıl bir yörünge izlediğini görebildiğiniz, atomun üç boyutlu bir modeli gibi. Etrafında o şekilde dolaşan bir dizi gümüş tel var. Ve bunların hepsiyle dik açılarla kesişen bir dizi gümüş tel daha. Ve bunlar bu içi boş küreyi oluşturuyor. Tarif etmesi çok zor. Çok karmaşık bir yapısı var.

D: Kulağa çok karışık geliyor.

B: Ve insana umut veren bir şey de var ki o da şu: böyle yapılandırılmış olduğu için her şey mümkün. Çünkü tüm olası kombinasyonlar burada mevcut.

D: Yani sabit ya da önceden belirlenmiş değil demek istiyorsun.

B: Evet. Sihir ve onun gibi şeylerin gerçekleşmesinin nedeni de bu. Çünkü bir şeyin gerçekleşmesini istediğinizde onun üzerine meditasyon yapar ve zihinsel enerjinizi o şeyin gerçekleşmiş olduğu düşüncesine yansıtırsanız, yaşamınız da o zaman akışına doğru yönlendirilmiş olur.

***

Brenda: Daha önce duyduğunuz bir şeyi tekrarlamak olacak ama bu konu ne kadar vurgulansa az. Öncelikle enerji üreten her şeyin titreşim yaydığını anlamalısınız. Işık üreten her şey, ki ışık da bir enerji formudur, ışık titreşimleri yayar ve siz de onları parlayan bir şey, mesela bir ampul olarak görürsünüz. Ya da ses üreten bir şeyin titrediğini görürsünüz ve sesini duyarsınız ama bunlar da yine titreşim ve enerjidir. Beyniniz de enerji üretir. Beyninizde olan her şey enerji üretir ve dolayısıyla titreşimler üretir. Bu da bedensel süreçlerinizin ya da düşünceleriniz ve duygularınızın hepsinin titreşim yaydığı anlamına gelir. Ve bu titreşimler sizi çevreleyen havayı etkiler. Farklı kaynaklardan gelen milyarlarca titreşim sizi çevreler, doldurur ve delip geçer. Bu titreşimler farklı düzeylerde ve

güçlerdedir. Ve beyninizin yaydığı enerji, bu titreşim düzeylerinin bazılarını etkilemek için yeterlidir. Dolayısıyla kişi düşündüğü şeylerle gelecekteki sonuçları etkileyebilir. Bunu daha önce de duyduğunuzu biliyorum ama bunu size tekrar açıklıyorum ki bazı şeyler baştan yolunda gitmiyormuş gibi göründüğünde cesaretiniz kırılmasın. Siz olmasını istediğiniz şeyi düşünmeye devam edin, o olacaktır. Bazen beklenmedik şekillerde olacaktır çünkü bazen titreşimlerin etkilenmesi gereken şeyi etkileyebilmeleri için birçok kanaldan geçmeleri gerekir. Ben bunu çok basit bir şekilde görebiliyorum. Bilmiyorum size inandırıcı gelecek şekilde açıklayabiliyor muyum.

D: Gayet iyi gidiyorsun. Kafam karışırsa sana sorarım.

B: Beyniniz bedeninizin titreşim merkezidir. Ve bu titreşimlerin odak noktası solar pleksus'tur (güneş sinirağı[18]*). Bu, ışığı odaklayan bir mercek gibidir. Solar pleksus bu titreşimleri odaklar ve tekrar bedenin her yerine, her şeyi dengelemek için auranıza gönderir. Bu nedenle meditasyon yaptığınız ve titreşimlerinizi tazelemek için kendinizi titreşimleri almaya açtığınız zaman onların başınızın tepesinden girip solar pleksus'unuza indiklerini hayal etmelisiniz. Böylece solar pleksus bu titreşimleri bedeninize yayarak ihtiyaç duyulan yerlerin dengelenmesini sağlayabilir.

D: Bana enerjiyi her bir çakradan teker teker geçirmem ve artanını da ayaklarımdan yere göndermem öğretilmişti. Bu yanlış mı olur yani?

B: Yanlış olmaz. Bu da bir yol. Enerjiyi tüm çakralarınızdan geçirirken solar pleksus'unuzu da şarj ettiğinizden emin olun. Böylece bedeninizi canlandırabilirsiniz. Ama auranızı da canlandırdığınızdan emin olmalısınız, ki auranız bedeninizin bir hayli dışına doğru uzanır. O nedenle solar pleksus'a ekstra bir enerji şoku gönderdiğinizden emin olun ki auranız da size gelebilecek zararlardan sizi koruyacak kadar enerjiyle dolsun. Ardından evet, artan enerji ayak tabanlarınızdan Dünya Ana'ya gönderilmelidir. Bu auranızı yeniden şarj eder ve uykudayken de olduğu gibi savunmasız olduğunuz anlarda korunmanıza yardımcı olur. Gün içinde de kendinizi korumak için ekstra şeyler yapmanız akıllıca olur. Auranızı bembeyaz veya altın renginde parlarken hayal edebilir ya da etrafınızda bir enerji piramidi olduğunu gözünüzde canlandırabilirsiniz. Hangi yöntemle rahat ederseniz... Çünkü başkalarıyla etkileşime geçtiğiniz zaman ekstra korumaya ihtiyacınız

var. Ama geceleri evinizde uykuya dalacağınız zaman da auranızın koruması yeterli durumda olmalıdır. Uykuya dalmadan hemen önce etrafınızda bir enerji piramidi olduğunu hayal edebilirsiniz. Gerisini düşünmenize gerek yok çünkü gece boyunca korunacaksınız. Bilinçaltınız bundan emin olacaktır. Yatar pozisyondaysanız, piramidin tabanından piramidin üçte biri kadar yukarıda olduğunuzu hayal edin. Çünkü piramidin enerjisinin ve gücünün odak noktası orasıdır.

D: Yani beden piramidin tabanından o kadar yüksekteymiş gibi.

B: Evet ama hâlâ piramitle tamamen çevrelenmiş olacaksınız; bedeninizin alt kısmı bile dışarıda kalmayacak şekilde. Bu çok güçlü bir resimdir. Bir odak noktası yaratır. Piramidin yapabileceği her şeyi açıklamak zor.

D: Birçok kişi bana endişelenecek bir şey olmadığını, hiçbir şeye karşı korunmamız gerekmediğini söylemişti.

B: Bu şimşek gibidir. Şimşek nötr bir güçtür. İyi ya da kötü değildir, sadece oradadır. Çok güçlüdür. Bir yandan elektrik üretmek için kullanılabilir. Bir yandan da insanların ölümüne neden olabilir. Bu güçler temelde nötrdür ve dikkatli olduğu sürece kişi bunları kendi yararına kullanabilir. Ama aynı zamanda kişi kendini yeni deneyimlere ve yeni şeyler keşfetmeye açıyorsa korunduğundan emin olmalıdır çünkü bu nötr güçlerin herhangi bir ahlak kuralı yoktur. Sadece belirli bir durum içerisinde enerjilerinin akışı yönünde hareket ederler. Ve senin herhangi bir negatif akışa karşı kendini korumaya aldığından emin olman gerek. Tavsiyelerimizi dinliyor olman çok iyi. Bu senin ilerlemeni sağlıyor ve bizim de seninle iletişim kurmamızı kolaylaştırıyor.

D: Tamam ama başarmak istediğimiz şeyler için titreşimler göndermekten bahsediyordunuz. (Evet) Bir kez gönderdiğimiz zaman gerçekleşirler mi?

B: Bu süreci etkileyen şeyler olabilir. Örneğin bir şeyin gerçekleşmesini isteyerek düşüncelerinizi gönderdiniz. Düşünceler de onun gerçekleşmesi için gidip bir şeyleri yerine oturtmaya başladı. Fakat eğer daha sonra cesaretiniz kırılır ya da moraliniz bozulur ve "Of, bu hiçbir zaman olmayacak." gibi düşünceler göndermeye başlarsanız enerjinin itici gücünü zayıflatırsınız. Gerçekleşme yolundaki enerjinin itici gücünü yeniden kazanmasına yardımcı olmak için moraliniz düzeldiğinde yeniden güçlü düşünceler, olumlu düşünceler

göndermeniz gerekir.

D: Yani ilk düşünceleri yeniden vurgulamamız mı?

B: Doğru. Ve bunu her şeyde kullanabilirsiniz. İster işle ister özel hayatınızla ilgili olsun, hayatınızdaki tüm değişikliklerde kullanabilirsiniz. Bir başkasıyla ilişkinizde ya da yapmak istediğiniz bir şeyi yapmak için ya da hayallerinizi gerçekleştirmek için... Her şeyde.

D: Bana düşüncelerin çok güçlü olduğu ve istediğimiz şeyleri elde etmemizi sağlayabilecekleri öğretilmişti.

B: Evet, sağlayabilirler. Negatif düşünceler konusunda dikkatli olmanız da bu yüzden gerekli çünkü onlar da güçlü. Ve olumlu düşüncelerinizi nötralize edebilirler. O nedenle pozitif düşüncelerinizin gerçekleşmesini istiyorsanız onlarla ilgili olarak pozitif şeyler düşünmeye devam edin. Onlar üzerine yoğunlaştığınız meditasyonlar yapın. Gerçek imgelemeler yapın. Bu kavramı biliyor musunuz?

D: İstediğin şeyi olmuş gibi hayal etmek, değil mi?

B: Evet. Ya da havada süzülürken onun gerçekleşmesini yukarıdan izliyormuşsunuz gibi de hayal edebilirsiniz. Ve ardından bu şeyin gerçekleşmesi sonucu yaşanacak olumlu değişimleri de gözünüzde canlandırın. Bu olduğu zaman dünyanın ve sizin hayatınızın nasıl olacağını.

D: Bana istediğim şeyi olurken hayal etmem ve o hayali mümkün olduğunca detaylandırmam öğretilmişti.

B: Evet, kesinlikle. Sanki gerçek hayattaki bir şeyi gözlemliyormuşsunuz gibi diyaloglar, duygular... Her şeyi ekleyin. Unutmayın, proje ne kadar büyükse gerçekleşmesi de o kadar zaman alabilir çünkü düşüncelerinizin onu gerçekleştirmek için daha fazla kanaldan geçerek daha fazla parçayı yerine oturtması gerekecektir.

***

Bir grup toplantısında şifa enerjisiyle ilgili sorular soruyorduk. Gruptan biri, "İnsanların şifa bulmalarına yardımcı olmakla ilgileniyorum. Başkalarına yardımcı olurken kullanılan enerji nereden geliyor?" diye sordu.

Phil: Sorduğunuz enerjiler daha önce sözünü ettiğimiz kozmik enerjiler.

Bu enerjileri odaklamak için zihninizi onlara açmanız yeterli. Açar ve onları kabul ederseniz zihniniz gerçekten de bir kristal görevi görür.

D: Bu enerjileri herkes kullanabilir mi yoksa şifa yeteneğine sahip olmak mı gerekir?

P: Bu enerjiler neredeyse evrendeki herkesin dilediğinde kendisi ya da başkaları yararına kullanması içindir. Bir kişiye özel değildir. Bu enerjileri istediğiniz gibi kullanabilirsiniz.

D: Bu enerjilerin yardımcı olmaya çalışan kişiye ya da şifalandırdıkları kişiye zarar verme olasılığı var mı?

P: Fazla yükleme diye bir şey var ama bu zararlı bir şey değildir. Sadece bir dengesizliktir. Bu enerjileri kullanırken birini öldürmezsiniz. Korkmayın çünkü bunlar tıpkı gezegeninizdeki günışığı ve hava gibi Tanrı'nın birer armağanıdır. Onlara değer verir ve onları iyi yönde kullanırsanız zamanla onlar da size değer katacaktır.

Grubun Üyesi: Birçok insan bizim "şifalanma" dediğimiz şeyi yaşıyor ancak kısa bir süre sonra, altı ay ya da bir yıl içinde, başka bir problemle karşılaşıyorlar ya da aynı problem geri dönüyor.

P: Yani şifanın sonsuza kadar sürmediğini ya da işlemediğini mi söylemeye çalışıyorsunuz?

Grubun Üyesi: Yani bize öyleymiş gibi görünüyor. Bir süre için şifalanmış oluyorlar ama sonra aynı hastalık nüksediyor.

P: Evet, bu doğal bir şey. Etkileri her zaman kalıcı değildir. Eğer hastalık çok ileri bir düzeydeyse periyodik olarak tekrar şifa çalışmalarının yapılması ya da başka bir deyişle bir güçlendirici uygulanması gerekli ve uygun olur. Bu şifanın etkisini azaltmaz ya da hastalığı beslemez. Sadece bazen güçlendirici bir uygulama gerekir. Bu enerjileri daha fazla kullanmaya başladıkça bu eylemlere daha aşina olacaksınız. Bazı hastalıklar için tek bir kısa şifa seansı yeterli olurken diğerleri için daha uzun süre, bazen ömür boyu, şifa uygulamak gerekebilir. Şifa konusundaki ilk soruyla ilgili olarak su sızdıran bir kovayı gözünüzde canlandırabilirsiniz. Kovada delikler varsa onu sürekli olarak suyla doldurmanız gerekir. Kova, delikler kapatılana kadar su sızdırmaya devam edecektir. Bu imgede şifa kovayı suyla doldurmaktır ki bu, semptomların üzerini geçici olarak örtecektir. Kovadaki delikler kapatılırsa şifa tamamlanmış olur.

Grubun Üyesi: Bizim belirli bir zamanda ölmek üzere önceden

programlanmış olma ihtimalimiz var mı? Bunun DNA'mızda bulunması ya da kalıtımsal olması mümkün mü? Örneğin bir insanın otuz beş yaşına kadar yaşamak üzere doğmuş olması ama bir kazayla daha erken ölmesi ya da yaşayacağı süreyi uzatması mümkün müdür?

P: Bu pek çok farklı nedenden ötürü olabilir. O hayat önceden belirlenmiş bir zaman diliminde yaşanmak üzere önceden programlanmış olduğundan da olabilir, yanlış beslenme ve hayat tarzından da kaynaklanabilir. Kazara da olabilir. Deyim yerindeyse kovada bir deliğin açılmasına pek çok şey neden olabilir. Yaşam süresine gelince; ilerleme için ölüm gereklidir. Kişiyi ruhsal tarafa taşıyacak bir ölüm olmasaydı durağanlık olurdu. Bu devam eden bir süreçtir ve daha fazla bilgi öğrenildikten sonra tartışılması en uygunu olur. Bu açıdan her şey olması gerektiği gibidir.

Grubun Üyesi: Sadece ömrümüzü özgür irademizle uzatabilir ya da kısaltabilir miyiz diye merak etmiştim. DNA'mda bir tür önceden programlama olup olmadığını...

P: DNA'ya bir maksimum programlanmıştır. Tahsis edilen gerçek zamansa büyük ölçüde bireye bağlıdır.

Konu, enerjiyi finansal konularda yardım için kullanmaya geldi.

P: Bu enerji, belki sizi şaşırtabilir ama, şifa enerjisiyle neredeyse birebir aynı enerji. Sadece farklı şekillerde tezahür etmiş oluyor, o kadar. Para getiren enerji gerçekten de sağlık ya da hastalık getiren enerjinin aynısı. Bunu öğrenmek sizi şaşırttı mı? Para enerjisinde bir artış sağlamak için de şifa enerjisinde kullanılan imgeleme ve olumlama teknikleri kullanılabilir. Bu aynı beyaz ışık ışınını iki ayrı prizmadan geçirmeye benzer. Biri ortaya daha mavi bir renk çıkarma eğilimindedir, diğeri daha yeşil bir renk. Aslında ikisi de aynı enerjidir ancak farklı şekilde aktarılmaktadır. Enerji temelde nötrdür. Farkı yaratan nasıl kullanıldığıdır. Bu enerji fakirlik ya da zenginlik getirebildiği gibi sağlık ya da hastalık da getirebilir. Pek çok şeyi getirebilir. Mutluluk ve hüzün de getirebilir, akıl sağlığı ya da delilik de. Mühim olan nasıl kullanıldığıdır ve nasıl tezahür edeceğini belirleyen niyettir.

D: Çoğu insan iyi ve kötü enerji olduğuna inanıyor.

P: Birçokları bir başkasının kendilerine kötülük yaptığına ve olayların o

yüzden öyle sonuçlandığına kanaat getirmeyi seçiyor. Ama böyle yaparak yaşam amaçları olan şeyin tam tersini yapmış oluyorlar. Ki o da bu enerjileri olabilecek en yapıcı yönde kullanmaktır. Enkarne olmanın, fizikselde doğmanın temel amacı budur. Bu enerjinin manipülatörleri olmayı öğrenmektir.

D: Belki de öğrenmeye çalıştığımız derslerden biri de bu.

P: Hepimizin öğrenmeye çalıştığı ders bu. Bu gezegen üzerinde öğrenilecek ders bu. Zira her şeyin buna dayandığı görülebilir. Şifayla ilgili dersler, sevgiyle ilgili dersler, anlayışla ilgili dersler, sabırla ilgili dersler... Hepsinin kökü bu temele dayanıyor: enerjilerin kullanımına. Böylece enerji fiziksel planda da gerçek plana, yani Tanrı'nın planına en yakın olan şekliyle yansıyor. Bu enerjiyi bilgelikle kullanmayanlar ya da bilmeden kullananlar, çevrelerinde verimli olmayan durumlar ya da gerçek plana uymayan durumlar yarattıklarını görürler. Enkarne olmanın ve öğrenmenin bütün amacı, bu enerjinin manipülatörleri olmaya adapte olmayı öğrenmektir. Ve aslında yaptığınız her şeyle, şu veya bu şekilde enerjiyi manipüle etmeyi öğrenmektesinizdir. İster maddi ister politik ister sağlıkla ilgili olsun... Bir sürü konuda.

D: Çoğu insan kötü olsa bile aslında tam da istedikleri şeyi kendilerine çektiklerinin farkına varamıyor.

P: Kendilerine çekmekten ziyade tezahür ettiriyorlar. Her biriniz karşılaştığınız şeyi aslında siz tezahür ettirirsiniz. Yani o dışarıda var olup da size geliyor değildir. Tabii ki burada anlamsal bir tartışma sürdürüyoruz ama bu detayı açıklamakta da yarar var. Yani karşılaştığınız şeyi aslında sizin tezahür ettirdiğinizi. Bunlar etrafta uçuşuyor da bir şekilde size yapışıyor ve siz de kendinizi ıstırap ve umutsuzluğun çukurunda buluyor değilsiniz. Hayır, hayır. Kişinin kendini içinde bulduğu nahoş durum zaten tezahür ettirilmiştir ve buna enerjilerin yanlış kullanımı ya da yanlış anlaşılması neden olmuştur. Bu durumlar kişiye gelmez, kişinin kendisi tarafından yaratılır.

D: Yani insanların "Hiçbir şey yolunda gitmiyor. Ne yapsam işe yaramıyor." demesi gibi.

P: Evet ve böyle söylemek de "hep benim başıma geliyor" düşüncesini daha da güçlendiriyor. Böylece kişi ömrünü hayatın kendisine ne kadar haksızlık yaptığını ve her şeyin ne kadar kötü olduğunu düşünerek geçiriyor. Ve bu düşüncelerin kendisi enerjiyi benzer

durumlara kanalize ediyor. Ne ekersen onu biçersin.

D: Elbette başlarına gelenlere kendilerinin neden olduğunu itiraf etmekte de zorlanıyorlar. "Ben mutsuz olmak istemiyorum. Hasta olmak istemiyorum." diyorlar.

P: Bu doğru. Dinlemesi en zor kişi kendinizdir. Şu anda bu gezegende duygularla sağlık arasındaki ilişki pek anlaşılmış değil. Zira tüm bu yaklaşımları özümsemiş olsaydınız iyileşme çok daha hızlı ve etkili olurdu. O nedenle duygular açısından bakarsak eğer, beden başta uyumluyken ona uyumsuzluk getirdiğinizde bu uyumsuzluğun her yere yayılacağı söylenebilir. O nedenle bu konuya bir uyumsuzluk ya da rahat-sızlık olarak bakabilirsiniz. Ve bunu kendisiyle barışık olmayan birine uyarlarsanız rahat-sızlığın beden sistemine getirileceğini ve bunun her yere yayılacağını anlayabilirsiniz. Burada kişi sadece duygusal açıdan rahatsız ve dengesi bozulmuş hissediyordur. Dilerseniz buna matematiksel de yaklaşabilirsiniz. Örneğin diyelim ki elinizde mükemmel bir denklem var. Mükemmel şekilde işliyor; hiçbir ortak bölen ya da kalan sayı yok. Burada biraz dikkatli ilerleyeceğiz çünkü bu taşıt matematikle ilgili yüksek bir anlayışa sahip değil ama bunu açıklamak için onun düzeyini kullanacağız. Belirli hesaplamalarda doğru çıkan bir denklem olduğunu ve ortaya mükemmel bir cevap çıkardığını hayal edin. Bu uyumdur. Ancak biri bu denkleme artık sayıların ortaya çıkmasına neden olan ya da denklemin mükemmel şekilde çözülememesine neden olan bir değişken ya da bir sayı eklerse, tahmin edebileceğiniz gibi uyumsuzluk ya da rahatsızlık ortaya çıkar. Matematik terimleriyle elinizde gerçek artıklar kalır.

D: Yani denklik olmaz.

P: Bu doğru. Müzikte bu akortsuzlukla ortaya çıkabilir ya da birçok farklı "benzetme" yöntemini kullandığımızda da bunu görebiliriz. Bunların hepsi bu durumla uyuşur ve doğru olur ve hepsi de aynı anda gerçekleşir. Burada siz sadece olayın hangi farkındalık düzeyinde gerçekleşeceğini seçersiniz.

D: Peki bu insanlar nasıl tekrar doğru enerjiye hizalanabilir ya da kendilerini uyuma getirebilir?

P: Kendilerini her zaman olabilecek en mükemmel durumlarla çevrili olarak görmeliler. Ve mükemmel nitelikteki bu yaşamı sürdürmek için yargılarını daima bu gerçeğin ışığında kullanmalılar. Bu uyum etkeni her zaman akılda tutulmalıdır. Yani algılananın o amaç için

her zaman en uygunu olduğu. Bu, insan farkındalığının tüm yönleri için geçerlidir. Kişinin kendisi ya da üstlendiği görev için en uygun olan neyse onu alacağını ve yapacağını her zaman aklınızda bulundurun. Böyle yaparsanız istediğiniz şeyi, eğer bu ifadeyi tercih ediyorsanız, kendinize çekersiniz. Ama aslında siz, en uyumlu olan durum neyse onun gerçekliğini tezahür ettirirsiniz. Gezegendekilerin çoğu bir şeyin tezahür ettirilebilmesi için kişinin o şey üzerinde, başka bir şeyin tezahür etmesine olanak tanımayacak kadar ısrarcı olması gerektiğini sanıyor. Buradaki yanlış, çoğu zaman kişinin söylediğiyle düşündüğünün birbiriyle çelişmesidir. Çoğunlukla kişinin gerçekten inandığı şey, söylediği şeyden farklıdır. O nedenle de kişi bir şey söylediği zaman, söylediği şeyin tersi bir reaksiyonu tetikleyebilir. Ve o inanç çok güçlü olunca, söylenenle çelişir gibi görünen bir tezahür ortaya çıkar. Kişi istediği şeyin olduğunu göremeyeceğini ya da o şeyin olmayacağını söylediği için en korktuğu şeyi tezahür ettirir. Ve o şey her neyse onu düşünmeye devam ettikçe onu yaratır. Ve tabii ki karşılaşmayı kesinlikle istemediğini söylediği şeyin ta kendisiyle karşılaşmak ya da yüzleşmek zorunda kalır.

D: İnsan olmanın paradokslarından biri de bu.

P: Bu doğru. Bu enerji manipülatörü olmanın paradoksudur. Daha az aydınlanmış olmanın tehlikesi budur. Herkese yakışan, şu anda bu gezegende bulunduklarına göre, bir enerji manipülatörü olarak daha aydınlanmış bir hale gelmektir. Ve gerçekten arzu edileni nasıl tezahür ettirecekleriyle ilgili daha fazla bilgiye sahip olmaktır.

D: İnsanlar durumlar ya da olaylar üzerinde kontrol sahibi olduklarının farkına varabilseydi hayat çok daha kolay olurdu.

P: Bu doğru. Herkesin aradığı şey olan uyumu hayatlarında bulabilirlerdi. Bazıları buna diğerlerinden daha yatkın. Şunu söylemek isteriz ki şu anda bu odada toplanmış olanlarınızın her biri, kendine göre, önünde bekleyen yolculuğu görebiliyor. Aslında basitçe söylemek gerekirse, bu gezegende bulunan herkesin yolculuğu aynı. Fakat bazıları bunun daha çok farkında.

D: Hepimiz aynı yoldayız, sadece farklı yönlerde ilerliyoruz.

P: Bu doğru. Ancak eninde sonuna tüm yollar birleşecek ve tek bir noktada buluşacak.

D: Bunun için sadece biraz daha yol gitmemiz gerekiyor.

P: Bu doğru.

BÖLÜM 14

İNSAN BEDENİNİN DÖNÜŞÜMÜ

İnsan bedeninde DNA değişikliğine dair bilgilerle ilk kez 1999'da Eureka Springs'te gerçekleştirdiğimiz UFO konferansımız sırasında Luigi ile yaptığımız seansta karşılaştım. Birkaç ay önce bir konferansta Luigi'nin annesiyle tanışmıştım ama onunla özel bir seans yapacak zamanım olmamıştı. Kendisine Eureka Springs'te gerçekleştireceğimiz UFO konferansından bahsettiğimde kızıyla birlikte o konferansa gelmeye karar verdi. İtalya'da bulunan oğlu Luigi'ye telefon edip durumdan bahsedince o da konferansa katılmak için ta Avrupa'dan kalkıp geldi. Luigi geldiği zaman annesi, oğlunun seansa kendisinden daha çok ihtiyacı olduğuna karar verdi çünkü Luigi rahatsız edici bazı UFO deneyimleri yaşamıştı (büyük olasılıkla) ve bunları keşfetmek istiyordu. Luigi'nin annesiyle beraber Harriet de seansımıza katıldı çünkü Luigi'nin aksanıyla ilgili sorun yaşayabileceğimi ve Luigi'nin hipnoz altındayken İngilizce konuşmakta zorlanabileceğini düşünmüştü. Ama hiçbir sorun yaşamadık. Seans öncesi yaptığımız sohbette bana hatırladıklarını anlattı ve biz de seansta olay gününe giderek daha fazla detay elde etmeyi planladık. O gece Pavia İtalya'da bir oyunculuk dersi için okuldaydı ve bu olay arabasıyla eve dönerken gerçekleşmişti. Hatırladığı kadarıyla kendisi ve kız arkadaşı havada bir ışık görmüşler ve onu izlemek için otobanda arabayı kenara çekmişlerdi. Olanlar bundan ibaret olmasına karşın Luigi'yi hâlâ rahatsız eden bir şeyler vardı.

Seans sırasında sadece ışığı görmelerinden daha fazlasının yaşandığını keşfetmemiz beni şaşırtmadı. Luigi derin trans haline girdiği zaman olayı tekrar yaşadı. Işığın düşen bir uçak olabileceğini düşünmüşler ve izlemek için kenara çekmişlerdi. Arabadan çıktıklarında ışığın devasa bir araç olduğunu görmüşlerdi. Araç yavaşça hareket ederek başlarının üzerinde durmuştu. Aracın alt kısmından bir kapı açılmış ve onlara doğru bir ışık huzmesi gelmişti. Ardından gördüğü şey, ameliyathane gibi bir odada, başının üzerinde büyük bir ışıkla bir masanın üzerinde yattığıydı. Doğrulduğu zaman tamamen ışıktan oluşan bir varlığın ona doğru yaklaştığını gördü. Varlığın ona sarıldığını söylediğinde şaşırdım. Luigi duygulanarak "Burada kendimi güvende hissediyorum. Mutlu hissediyorum." dedi. Temas ettikleri zaman varlığın nasıl hissettirdiğini

İngilizce anlatmaya çalışırken doğru kelimeleri bulmakta zorlandı. “Birinin size enerji vermesi ve sizin de bunu hissetmeniz gibi. Bana sarıldığında bunu fiziksel olarak hissettim. Ama ona dokunacak olsanız... O katı bir şey değil.”

Ardından varlığa sorular sormak istedim ve varlık da bunu kabul etti. Luigi’nin bir gemide olduğunu ve bunun oraya ilk gelişi olmadığını söyledi. Bunları neden hatırlamadığını sordum ve Luigi de bana “Benim için böylesi daha iyi. Daha sonra bileceğim. Şu an çok erken.” dedi. Bunun çok uzun zamandır devam eden bir şey olduğunu ve daha önce başka yaşamlarda da bir araya geldiklerini söyledi. Varlık bizim zaman kavramımızla altı yüz yıl yaşamıştı.

Bu tip vakalar üzerine çalışırken bunu çok duymuştum. Pek çok vakada varlıklar ruhları birkaç yaşam boyunca takip ediyor ve onlarla etkileşime geçiyordu çünkü istedikleri kadar yaşayabiliyorlardı. Bazen söz konusu uzaylı, kişinin bunları hatırlamamasından dolayı rahatsızlık duyuyordu ve yürüttükleri projeyle ilgili olarak aralarında yaptıkları anlaşmanın kişiye tekrar hatırlatılması gerekiyordu.

Luigi bozuk bir İngilizceyle varlığın ona söylediklerini tekrarlıyordu. “Doğru anda öğreneceğim. Olacak olan şeylerde önemli bir rolüm olacak. Ve onlar bunu bize zaten söylüyor. Büyük değişimler. Dünya’da çok büyük değişimler. Kıtalar hareket edecek. Ve su... Geri geliyorlar. Biz hiçbir şey fark etmeyeceğiz. Ve onlar bizim için çok üzülecek. İnsanlar bu pis şeyleri, aptalca şeyleri yapıp duruyor. Ama bu dünyanın sonu değil. Sadece bir devrin sonu olacak.” Olacakları durdurmak için varlıkların yapabileceği bir şey yoktu ama en azından süreci yavaşlatmaya çalışıyorlardı. Luigi’nin rolü insanları kurtarmaktı ve ona bunu nasıl yapacağını öğreteceklerdi.

Elbette ben her zamanki gibi bana bir zaman vermelerini istedim. Çok yakında olacağını söylediler. Zaman algıları bizimkinden farklı olduğu için bu yanıtın hiçbir anlam ifade etmediğini biliyordum. “En fazla yirmi yıl.” dedi. Ardından da Luigi’ye büyük bir patlama, karaya yayılacak toksik bir bulut ve kaçıp saklanmaya çalışan insanlar gösterildi.

Sonra Luigi’ye bu kitapta daha önce de bahsedilen bir şeyin aynısı söylendi. Seçili bazı insanları araçlara alarak kurtarabileceklerdi. Çok ama çok fazla araç olacak ve insanlar uzun bir süre araçlarda yaşamak zorunda kalacaktı. Daha sonra gezegene geri götürüleceklerdi. “Ve onların yardımıyla büyümeye devam ediyoruz. Tekrar başlıyoruz. Her şey değişti. Bizim için zor olacak. Bu geçmişte de olmuştu.”

Ona bu varlıkların kim olduğunu sordum. “Farklı gezegenlerden, farklı galaksilerden geliyorlar. Bir tür birlik gibi mi? Gezegeni kurtarmak için. Öncelikle bize yardım ediyorlar çünkü biz farklıyız. Ve bu kurtarılması gereken bir gezegen çünkü biz değişiyoruz ve artık maskemiz olmayacak. Galaksileri dolaşıyorlar. Çoğunlukla bizimkini çünkü biz daha çok zorluk içindeyiz. Ve bundan kendi başımıza çıkamayız çünkü hep daha derine batıyoruz. Ve şu anki gibi fiziksel de olmayacağız. Nasıl olacağımızı bana gösterdi. Şeye benziyoruz... Bir hayalet gibi ama şekle sahip bir hayalet.”

D: Bir hayalet. Yani şeffaf olduğumuzu mu söylemek istiyorsun?

L: Tam değil. Tarif etmesi zor. Nasıl tarif edeceğimi bilemiyorum. Artık katı değiliz.

D: Daha çok ruh gibi miyiz?

L: Evet ama ruh değiliz. O bana gösteriyor ama nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. Onlar gibi değil. Ama neredeyse öyle. Şimdi bana gösterdi. Bir domuza dönüştü. Bana istediği şeye dönüşebileceğini göstermek için.

D: Evet. Ona ne demek istediğini anladığımı söyle. O bir enerji varlık, değil mi? (Evet) İstediği şeye dönüşebiliyor. Ama bizim öyle olmayacağımızı söyledi.

L: Neredeyse öyle ama tam değil.

D: Ama beden bir noktaya kadar hâlâ fiziksel olacak. (Evet, evet.) Yine gıdaya ihtiyacı olacak mı?

L: Şimdiki kadar değil. Farklı.

D: Uykuya ihtiyacı olacak mı? Bedenin ihtiyaç duyduğu diğer şeylere?

L: Birkaç tanesine. Uykuya değil.

D: Başka varlıklar yaratması gerekecek mi? Yani üremek gibi?

L: Seksin farklı olacağını söylüyor. Artık fiziksel olmayacak. Bir enerji birlikteliği gibi olacak ama iyi hissettireceğini söylüyor. Sonuçta iyi hissettiriyor. Bana gösteriyor. İki topun bir araya gelmesi ve bir şey yaratması gibi. Açıklaması zor.

Bu tür bir üremeden *The Custodians (Koruyucular)* kitabında da bahsedilmiştir.

D: Sanırım ne demek istediğini biliyorum. Ama neredeyse fiziksel mi olduğunu, ne bakımdan benzer ne bakımdan farklı olacağını anlamaya çalışıyorum. Şu anda olduğu gibi evlere ve binalara

ihtiyacımız olacak mı? (Evet) Ve şehirlere?

L: Şehirler olacak mı? Çünkü biz onlar gibi olmayacağız. Bu çok fazla olur. Ve de erken.

D: Tam olarak katı olmayacağımıza göre bir şeyleri inşa etmek için bedenlerimizi kullanmamız gerekecek mi?

L: Kafamızla. Aklımız çok güçlü olacak. Artık konuşmaya ihtiyacımız olmayacak. Çok daha uzun yaşayabileceğiz.

D: Seninle ilgili bazı soruları yanıtlayabilir mi? Çünkü Luigi'nin son zamanlarda uykudan uyanması ve bedeninde bir titreşim hissetmesiyle ilgili olarak neler olduğunu öğrenmek istediğini biliyorum. Bu varlık o anlarda ne olduğunu sana söyleyebilir mi?

L: Evet. Sistem üzerinde çalışma. DNA üzerinde çalışma. Onu bir... Spiranta çıkarma. (Okunuşu: Spirant. Spiral mi demek istemişti?)

D: Ne demek istediğini açıklayabilir misin?

L: Evet. Çünkü biz insanlar iki DNA spiraline sahibiz. On iki taneye sahip olacağız.

D: Neden on iki taneye sahip olmamız gerekiyor?

L: Bu gelebileceğimiz daha üst bir seviye.

D: Peki bu bedene ne sağlayacak?

L: Çünkü eskiden on iki spirale sahiptik. Milyonlarca yıl önce.

D: Sonra ne oldu?

L: Genetik deneyler. Tekrar on iki spiralli halimize geri getirebilir. İkiye indiler.

D: Gerçekleştirilen deney neydi?

L: Görmek için... Ne olacağını. Ve sanırım... Bizim fareler üzerinde yaptıklarımızı yapmak için. Hayvanlar üzerinde. Bize bunu yaptılar.

D: Bunu onlar mı yaptı demek istiyorsun?

L: Hayır, hayır, hayır, onlar değil. Başka varlıklar.

D: Neden böyle bir şey yapmak istesinler ki?

L: Görmek için. Sadece meraktan.

D: Yani DNA'yı ikiye indirirlerse ne olacağını görmek için mi demek istiyorsun?

L: Evet. O yüzden şu anda böyleyiz. Ve o büyük maskeye sahibiz. İnsanların bu kadar sınırlı olmasının nedeni bu. Ve UFO'lara ve onun gibi şeylere inanmayan insanların olmasının nedeni de bu.

D: DNA'yı artırmak için hepimizin üzerinde mi deney yapılıyor?

L: Bir kısmımız altı taneye sahip olacak, bir kısmımız da on iki taneye.

D: Ve şu anda bunu toplumdaki belirli insanlara yaptıklarını mı

söylemeye çalışıyorsun?

L: Evet, birçok insana. DNA'yı değiştirmek için. Bizi hazırlamak için.

D: Şu anda bunu Luigi'nin bedenine yaptıklarını söylemiştin. Bunun bedene herhangi bir zararı olur mu?

L: Hayır, hayır, hiç olmaz. Sahip olduğumuz hastalıklara artık sahip olmayacağız. Bu çok yavaş ilerleyen bir süreç, yıllar alıyor.

D: Ama bedenleri buna hazırlananlar bu değişimler sırasında araçlara alınacak olanlar, öyle mi?

L: Evet ama çok, çok, çok, çok, çok kişiye böyle olacak.

Bunu yazarken aklıma bir düşünce geldi. *The Custondians (Koruyucular)* adlı kitabımda insan bedeninin şu anki haliyle onların uzay araçlarıyla seyahat etmeyi kaldıramayacağı söylenmişti. İnsan bedeni o ivmeyi ve farklı boyutlarda değişen titreşim düzeylerini kaldıramazdı. Bu, insanlığı uzayda onlar gibi seyahat etmekten alıkoyan şeydi çünkü boyut değiştirirken hızlanan titreşimleri kaldıramazdık. DNA'daki değişim bedenimizin bu değişikliklere uyum sağlamasını mı sağlayacak? Bu çalışmaların bir nedeni de bu olabilir mi? Ne de olsa bunların hazırlık olduğunu söylemişti.

D: Yani birçok insan üzerinde çalışıyorlar. (Evet) Her geçen gün daha fazla insanın UFO görmesinin ve dünya dışı varlıklarla deneyimler yaşamasının nedeni bu mu?

L: Çünkü onları görmenin bizim için artık normal hale gelmesi gerekiyor.

D: Yani artık kendilerinin görülmesine daha fazla izin veriyorlar çünkü insanların buna alışmasını mı istiyorlar? (Evet) Öyleyse Luigi'nin bedenine böyle şeyler olduğu zaman endişelenmesi gerekmiyor, öyle mi? (Hayır) Bunlar doğal.

L: Evet. Bazıları bunları daha fazla hissediyor, bazıları daha az. Ama o epey hassas. Ve çok yakında gemiye fiziksel olarak gideceğim. Ve hatırlayacağım. Ve bana birçok bilgi verecekler.

Luigi ardından gemiyi terk edip arabasına döndüğünü hatırladı. "Ve her şey mutluluk çünkü iyi hissediyorum." diye ağlıyordu. Bu, UFO gözlemini anlatırken tarif ettiği hislerinin tam tersiydi. O zaman bilinmeyenle ilgili büyük bir korku ve eğer bir şey olduysa ne olduğuyla ilgili merak içerisindeydi.

Bozuk İngilizcenin işi zorlaştırması nedeniyle burada bu seansın kaydından çok az diyaloğa yer verebildim ve gelen bilgilerin çoğunu anlatıma bıraktım.

Takip eden vakalar Amerika Birleşik Devletleri'nin farklı yerlerinden gelmekte ve insan bedenindeki değişikliklerle ilgili biraz daha bilgi vermektedir.

***

Yaşça büyük olan John ile 2000 yazında, bir grupla muhteşem Bali adasında gerçekleştirdiğimiz bir turda tanıştım. Tapınakları gezmenin ve çeşitli törenlere katılmanın yanı sıra benimle de bireysel bir seans yapmak istemişti. Uzun yıllardır metafizik konularla ilgileniyordu ve kendi kendine yaptığı meditasyonlar sayesinde geçmiş yaşamlarıyla ilgili zaten bir hayli bilgi edinmişti. Şimdi öğrenmek istediği şey daha çok uzaylılarla bir bağlantısı olup olmadığıydı. Onlarla temasa geçmekle ilgili bir anısı yoktu ama hayatı boyunca pek çok sıra dışı olay yaşamıştı ve aralarında bir bağlantı olabileceğinden şüpheleniyordu. Ona regresyon yaptığım zaman kişiyi belirli bir şeye yönlendirmediğimi ya da herhangi bir şekilde etkilemeye çalışmadığımı söyledim. O nedenle nereye gitmesi gerekiyorsa oraya gidecekti.

Seans deniz kıyısında bulunan çok lüks bir otelde gerçekleşti. Çiçek kokuları havayı dolduruyor ve açık olan pencereden içeriye kuş sesleri geliyordu. Deneği onun için uygun olan bir geçmiş yaşama götürmek üzere tasarlanmış tekniği kullandım. Dünya dışı varlıklarla temasa dair herhangi bir anıya sahip olmadığı için onu önce bir geçmiş yaşama götürecek olan her zamanki yöntemimle başlamayı uygun görmüştüm. Ama öyle olmadı.

John sahneye girdiği zaman kendini pijamalarıyla arka bahçesinde dikilmiş, garip görünümlü bir nesneye bakarken gördü. Bu parlak gümüşi renkte, ayaklar üzerinde duran dışbükey bir diskti. "Altı ila dokuz metre uzunluğunda. Beni çok şaşırttı çünkü o kadar dar, o kadar ince ki... Birinin buna sığabilmesi için içinde yatması gerekir. Böyle görüneceğini sanmamıştım." dedi.

Bu olayın zamanıyla ilgili bilgi almak için ona nasıl göründüğünü sordum. Sakallarının olduğunu ama koyu renkte olduklarını söyledi (Sakalları artık griydi). Yaklaşık on beş senedir sakalları vardı ve o zamanki bedeninin daha genç olduğunu hissediyordu. Bu bize bir zaman

dilimi vermişti. Parlak diske bakmaya devam ederken sol tarafta başka bir ışık kaynağını fark etti. Bu birçok katmana sahip, çok daha büyük bir gemiydi. “Genel olarak ışıldayan bir yapıda ve bölgeyi aydınlatan da oymuş gibi görünüyor. Metalik ama ince olan gümüş diske benzemiyor. O kadar büyük ki tek seferde tamamını göremiyorum. Birbirlerinden çok farklılar.”

Neden bahçede dikildiğini sorduğumda bu tür fenomenler üzerine yaptığım araştırmalardan aşina olduğum bir hikâye anlattı. “Biri beni onu görebilmem için buraya getirdi. Yatmaya giderken odanın köşesinde uçuşan bir şey gördüm. Beni tavandan geçirerek aldılar. O kısmı tam olarak hatırlayamıyorum. Tavana geldiğimde her şey kararmıştı. Dışarıya çıktığımda bu varlığın bir kolu popomun altında bir kolu da sırtımdaydı. Yukarıya doğru süzülüyorduk. Bir ışık huzmesine doğru. Giriş bölmesi gibi bir yere ve oradan da beyaz, çok temiz ve modern görünümlü bir alana geldik.”

Orada onu tanıyormuş gibi görünen birkaç varlık tarafından karşılandı. Onu bir odaya götürdüler. “Ayak kısmında metal kelepçelere benzeyen şeylerin olduğu bir muayene masası var. Masa bu metal eklentiler dışında Dünya’daki doktor muayenehanelerinde bulunan masalara benziyor. Yastıklı bir yüzeyi var. Çok açık gri renkte. Bana bunun üzerine uzanmam söyleniyor. Korkmuşa benzemiyorum. Onların benim garip yüzler dediğim yüzlerine alışık gibiyim. Bunu daha önce de yapmış gibiyim ve sanki yıllık check up’ımı ya da onun gibi bir şeyi yaptırıyorum.”

Figürler masanın yanında durmuş ona doğru eğiliyorlardı. “Bana bakmaktan başka bir şey yapıyorlarsa bunun bilincinde değilim. Belki beni zihinleriyle, gözleriyle ya da bir şeyle tarıyorlar.” Herhangi bir ekipman ya da alet yoktu. Varlıklar hayli küçüktü ama aralarında daha uzun, dişilere özgü bir şefkat hissi yansıtan biri vardı. O bir şey yapmıyordu; sadece diğerlerinin arkasında durmuş gözlemliyordu.

Ardından John ayağa kalktı ve diğerleriyle beraber geminin başka bir kısmına doğru yürüdü. Yanlarda yukarı doğru çıkan merdivenlerin bulunduğu kubbeli, geniş bir açıklıktan geçtiler. Odanın ortasında parlak bir ışık saçan büyük bir kristal vardı. John bunun geminin güç kaynağı olabileceğini düşündü. Kubbeli odanın çeperi boyunca yürüyerek dar bir koridordan geçip başka bir odaya gittiler. Burada onu duvarda duran garip bir cihazın içine koydular.

J: Bunun içinde dik duruyorum. Kayışlarla bağlanıyorum. Cam gibi bir

şey... Transparan. Benden biraz daha geniş. Bu bir tüp değil; arkası düz, yumurta gibi kavisli, uzunca bir dikdörtgen. Bu şeffaf şeyin içinde dikiliyorum ve şimdi yukarıdan aşağıya bir ışık iniyor. Sanırım bir tür ışık enerjisiyle dolduruluyorum. Sanki dışarıdan kendimi izliyormuşum gibi geliyor.

Ona güvende olduğunu söyledim. Bu Phil'in *(Bahçenin Koruyucuları)* kişiliği bedeninden ayrıldığı için kendisine yapılanları dışarıdan izleyişiyle benzermiş gibi görünüyordu. O da o sırada gözlemci konumundaydı.

J: Yukarıdan bu ışık geliyor. Başımı aydınlatıyor ve ışık sanırım bedenim boyunca aşağı doğru iniyor. Enerjiyle dolduruluyormuşum gibi hissediyorum. Moleküler yapım değiştiriliyor. Ben içeride hâlâ çok ağır hissediyor olsam da bu işlem sanırım bedenimi adım adım bir ışık bedene ya da onun gibi bir şeye dönüştürüyor. Ama sanırım olay da bu. Sadece hafif bir karıncalanma hissi var gibi. Şimdi DNA ipliklerini değiştirmekle, artırmakla ilgili bir şey alıyorum.

D: Ne demek istiyorsun?

J: Yani bedenime giren ışık enerjisi değiştiriyor ve artırıyor... Aslında DNA iplikleri bir bakıma ışık iplikleri gibi şeyler. Ve bu iplikler değiştiriliyor, genişletiliyor, artırılıyor. Bu da her ışık doldurma işlemiyle ışık tutma kapasitelerinin giderek arttığı anlamına geliyor. Bu işlem çok uzun sürmüyor; kapıyı açıyorlar ve çıkıyorum.

D: Ve bu ışık işlemi DNA'yı bir şekilde değiştiriyor mu?

J: Anladığım bu.

D: DNA'yı değiştirmekteki amaç ne?

J: Giderek daha fazla ışık tutabilmek ve bedeni giderek bir ışık bedene dönüştürmek. Bedenin yoğunluğunun azalması. Giderek daha çok göksel ışık tutabilmesi. Ve amaç İsa bilinci düzeyine erişebilmek.

D: DNA'nın nasıl değiştirildiğini biliyor musun? Oradaki birine sorabilir misin? Belki onlar sana açıklayabilir.

Bu daha önce işe yaramıştı. Deneğin yanıtlayamadığı bir soru olduğunda soruyu varlıklara sorup onlardan yanıt almasını isterim.

J: Evet, DNA'nın nasıl değiştirildiğini soracağım. (Duraksama) Pekâlâ, bana gösteriyorlar. Bana bu ipliklerle ilgili bir imge gösteriyorlar. Sarmalların hepsi aydınlanmaya ya da ışık ya da onun gibi bir şeyle

parlamaya başlıyor. Ve anlaşılan doğuruyorlar... Işıkla doldurulurken ayrılıyor ve başka iplikler yaratıyorlar.

D: Kaç ipliğe ayrılıyorlar?

J: "Altı" diye duyuyorum ama altı tane görmüyorum.

D: Ve bunun sıklıkla yapılması mı gerekiyor?

J: Sanırım bu süregelen bir işlem ve şu dönemde daha sıklıkla gerçekleştiriliyor. Bazen yirmi dört saatlik bir zaman dilimi içerisinde iki kez gerçekleştirildiği de oluyor. Gündüz şekerleme yaptığımda ve sonra da gece uyuduğum sırada. O yüzden sık sık meditasyon araları vermeye yönlendiriliyorum. Bu titreşim seviyesini koruyabilmek için en azından saat başı ara vermeye.

D: Neden bu işlemin tekrar edilmesi gerekiyor? DNA genişletildiği zaman öyle kalmıyor mu?

J: Kalıyor ama yüksek bir ışık akışı düzeyinde kalabilmesi ara ara ışıkla doldurulmasına ve benim de zihinsel becerimle kendi Tanrı gücüme, başka bir deyişle içimdeki ışığa erişebilmeme bağlı. Bu, ipliklerin giderek daha kalıcı hale gelebilmesi için onları aktif tutuyor. Bir sonraki adımın hazırlığı bu. Ama o zamana kadar sağlamlaştırılmış ya da katılaştırılmış olmaları gerekiyor.

D: Bir sonraki adıma geçmeden önce mi yani?

J: Bir sonrakine, evet. Ve bu büyük ölçüde benim İsa bilincine, yüksek benliğime bağlanma isteğime ve becerime bağlı.

D: Bu uzun yıllardır süren bir işlem mi?

J: Evet ama ben, deyim yerindeyse, ilahi amacımı gerçekleştirme ve spiritüel yolda devam etme konusundaki kararlılığımı onlara kanıtladığım için bu işlem şu anda hızlandırılıyor. İnsanlığa gerçekten hizmet etmek istediğimi kanıtladım. Yani birtakım testleri geçtiğim, zorlukları aştığım ve sonuna kadar dayandığım bir noktadayım. Ardından bu hızlandırma süreci devreye sokuldu.

D: Ama bedende kalıcı bir değişim sağlamak için bunun giderek daha sık yapılması mı gerekiyor?

J: On iki ipliğe ulaşana kadar. Nihai hedef, o yüksek beşinci boyut varoluş haline erişmek.

D: Fakat bu düzenli olarak tekrarlanmazsa kalıcı hale gelmez, öyle mi?

J: Kemikleşebilir ya da durağan bir hale gelebilir ya da... Şunu görüyorum... Tıpkı bedendeki kaslar gibi. Kullanılmazlarsa...

D: Körelirler?

J: Bunda da aynısı söz konusu. O yüzden benim de meditasyon,

bağlanma ve olumlu niyetlerde bulunma yoluyla kendi üzerime düşeni yapmam gerekiyor. O zaman onlar da teknolojik işlemleriyle yardımcı oluyor ve içeri girerek tüm süreci hızlandırıyorlar. Bunu sadece meditasyonla gerçekleştirmeye çalışmak çok ama çok uzun yıllar alırdı.

D: Ama bu işlem durdurulacak olursa DNA körelir ve gelişmeye devam etmez, öyle mi?

J: Daha önceki halimden daha ileride olur ama ulaşmasına niyet edilen ve gelebileceği noktadan geride kalır. Nihai Hedef: beşinci boyut titreşim düzeyi ve bilinci.

D: Onlara sorar mısın? Bunu yaptıklarında ışıkla bir şeyi aktive mi ediyorlar yoksa bedende, DNA'da, daha önce bulunmayan bir şeyi mi yaratıyorlar?

J: Ah, hayır. İki iplikle başlıyorlar ve dediğim gibi bu işlemle bir şekilde o iki iplik bölünerek başka iplikleri doğuruyor, hücre sayısını çoğaltıyor ya da onun gibi bir şey.

D: Neredeyse hücrelerin bölünmesi gibi mi?

J: Hmmm, sanırım söylemeye çalıştıkları o.

D: Bu herkese uygulanıyor mu?

J: Öncelikli olarak bilincin evrim geçirmiş, daha yükselmiş olduğu bu dönemde, özellikle insanlığa yardım etmek için enkarne olanlara uygulanıyor. Spritüel benliklerinin bilincinde olmayan, spiritüel olduklarının farkında olmayanlara daha düşük bir düzeyde uygulanacak. Yani hâlâ bilincin daha katı halinde gömülü kalanlara.

D: Bunun uygulandığı insanların hepsinin DNA aktivasyonu için araçlara alınması gerekiyor mu?

J: Bunun yanıtı evet.

D: Öyle mi? Biraz önce bunu meditasyon ya da uyku sırasında da gerçekleştirebildiklerini söylemiştin?

J: Sanırım o anlarda o kadar yoğun olmayan başka bir işlem için alınıyorum ama bir bakalım. (Duraksama) Ancak bedenin dışında olduğum zaman yürütülebilen bir şey var. Diyorlar ki, eterik bedenini ayırarak onu daha büyük oranda ışıkla doldurabilen teknolojik cerrahlar var. (Kafası karışmış bir şekilde) Anladığım kadarıyla. Ve ta ana gemiye kadar gitmeye gerek kalmadan onu tekrar fiziksel bedenime döndürebiliyorlar. Bunun yapılabildiği daha küçük laboratuvar gemileri var.

D: O halde bunun her zaman o makineyle uygulanması gerekmiyor.

J: Bunun teknolojik bir cihazla yapılan bir şey mi yoksa teknolojik cerrahların zihinleriyle gerçekleştirdikleri bir şey mi olduğunu anlamaya çalışıyorum. Sanırım öyle. Zihin güçleri de bu işleme yardımcı oluyor ama o büyük gemideki teknolojik cihaz ve zihin kadar değil. Ama ikisi de etkili ve şu anda ikisi de düzenli bir şekilde gerçekleştiriliyor.

D: Bu işlem bedeni nasıl etkiliyor?

J: Beden daha hafif bir hale geliyor ve hücresel yapı, hücre zarları giderek inceliyor ve hafifliyor. Giderek daha hafif gıdalar tüketmeye başlıyoruz. Beden ağır katı gıdaları sindirmek ve işlemden geçirmekte giderek zorlanmaya başlıyor. Sanırım bu yüzden canım daha fazla sıvı şeyler çekmeye başladı. Evdeyken taze meyve suyu karışımından başka bir şey yediğim çok nadir oluyor. Hepsini miksere atıyorum ve kahvaltı ve öğle yemeği olarak hazırladığım koyu kıvamlı sıvıyı içiyorum. Ve haftada birkaç kez de öğlen yemeği olarak sadece havuç, domates suyu, kereviz ve taze sebzelerden hazırladığım sıvıyı içiyorum.

D: Yani bu işlem daha ağır yemekleri istememene mi neden oluyor?

J: Doğru. Bu bayağıdır böyle.

D: Bu değişimler bedenin sağlığını nasıl etkiliyor?

J: Beden ışık bedene dönüştükçe daha sağlıklı bir beden haline geliyor.

D: Yani bedenin hiç hastalanmayacak kadar sağlıklı hale geldiğini mi söylemeye çalışıyorsun?

J: Hayır, devam eden hastalıklar olacaktır ama bu işlem tamamlandıktan sonra bedenin hepsine olmasa bile çoğu hastalığa karşı bağışıklığı artacaktır. Bu işlem benim zihinsel güçlerimi artırdı ve dönüşüm tamamlandığında bedenim üzerinde şu anda olduğundan daha fazla kontrolüm olacak. Ve onu irademle düzeltip yeniden dengeleyebileceğim.

D: Yani süreç tamamlanmadan önce sadece birkaç ipliğin değişmesi bile bedende fark yaratıyor, öyle mi?

J: Bazı farklar yaratıyor ama geçiş sürecinde daha fazla dengesizlik de yaşanabilir çünkü eski yeniyle yer değiştiriyor. Yeninin kalıcılaştığı ve yeni ipliklerin çoğunlukta olduğu bir noktaya gelinene kadar eski, statükoyu devam ettirmek için kendisine tutunmak istiyor. Bu adeta demokratik bir süreç gibi; eskinin arkasından yeni olan baskın olan oluyor. Ve eskinin yerini yeni aldıkça süreç de giderek hızlanıyor.

D: Öyleyse beden değişimlerden geçtiği süre içinde bile hastalıklara

karşı eskisinden daha dayanıklı oluyor.

J: İlla öyle olacak denemez.

D: Ben bedenin bu süreçten nasıl etkilendiğini ve ne hissettiğini merak ediyorum.

Bu noktaya kadar John'un sesi yumuşak, uykulu ve çoğunlukla kelimeleri yuvarlayarak konuştuğu için dikte etmesi zor bir şekilde geliyordu. Ama bu noktada ses çok daha yüksek ve belirgin, anlaması ve dikte etmesi çok daha kolay bir sese dönüştü. Bu benim için John'un varlığın sorularıma verdiği yanıtları dinleyip tekrarlaması yerine sorduğum soruları doğrudan diğer varlığın yanıtlamaya başladığının net bir göstergesiydi. Tabii bilinçaltının sohbete katıldığının bir göstergesi de olabilirdi. Nedeni ne olursa olsun yanıtlar artık çok daha kolayca akıyordu ki bunu her zaman severim. Çünkü o zaman gerçek bilgiyle bağlantı kurduğumu, şüpheci ve eleştirel bilinçli zihin araya girmediği için çok daha doğru yanıtlar alabileceğimi bilirim.

D: Bu işlem bireyin ömrünü uzatır mı?

J: Fazlasıyla.

D: Süreç tamamlandığı zaman mı yoksa süreç devam ederken de mi?

J: Bu dönüşüm sürecinde insan hâlâ gezegeninizdeki olumsuz etkilere karşı duyarlıdır. Ancak bu süreçten geçen insanları koruyacak nitelikte başka faktörler ve ek korumalar da söz konusudur. Ve gemiye yapılan ziyaretler sırasında kullanılan tarama cihazları istenmeyen bakterileri ve bulaşıcı parçacıkları azaltabilir. Ama şu an için bu mükemmelleştirilmiş bir uygulama değil. İnsan bedeninin olduğundan bir hayli farklı bir bedene, bir ışık bedene dönüşümü gibi dramatik bir dönüşüm üzerine pek çok deney ve bilimsel gözlem gerçekleştiriliyor.

D: O halde bunun nasıl sonuç vereceğinden tam olarak emin değilsiniz çünkü hâlâ deney aşamasındasınız, öyle mi?

J: Deyim yerindeyse elle tutulur final ürüne kesinlikle sahip olacağız ama dönüşüm süreci halen pek çok gizem barındırıyor.

D: Peki ama birine bakteri ve onun gibi şeylere karşı dayanıklı olması için bu korumayı makinelerle mi veriyorsunuz? Bu işlem nasıl gerçekleştiriliyor?

J: Birinin cam hazneye girmesi ve ışıkla doldurulması, normalde insan bedenine yayılabilecek olan birçok ilginç şeyi yok eder.

D: Peki başlangıçta masanın üzerinde yapılan taramanın amacı neydi?

J: Bu genellikle fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak genel durumu tespit etmek içindir. Kişinin ne kadar dengede olduğunu ya da fiziksel, zihinsel, duygusal, eterik ve astral bedenlerinin ne kadar hizadan çıkmış olduğunu görmek için. Ve gözlemlenip kayda geçirilmesi ve daha önceki ziyaretleri ve muayeneleriyle karşılaştırılması için fiziksel durumunu görsel olarak incelemek ve...

D: Yani sadece her şeyin yolunda olup olmadığını anlamak için bir check up yapmak gibi mi? (Evet) Peki her şey yolunda değilse düzeltmeler yapar mısınız?

J: Evet. Düzeltmeler kısmen teknolojik kısmen de meditasyon sırasında talimat şeklinde gerçekleştirilebilir ve bunlar "seçilen varlıksallık" terimini kullanarak tarif edeceğimiz kişinin mevcut sorunları aşma, yargılayıcı tutumlarda bulunma ya da kıtlık bilinci gibi konularda neler yapabildiğine bağlı olarak gerçekleştirilir. Kişinin koşullar fark etmeksizin evrenin tüm ihtiyaçlarını her zaman karşılayacağına ne kadar güvendiğine, maddi dünyayı güven duygusunun kaynağı olarak görmeyi bırakıp onun yerine ruhsal ve metafizik dünyaya ne kadar güvenebildiğine bağlı olarak...

D: Bu hayli zor. Ama düzeltmeler yapılması gerektiğinde bunun teknolojik cihazlarla yapılacağını söylemiştiniz. Bu cihazlar o ışıklı makineneler mi olur?

J: Muhtemelen ama insan kişisi de üzerine düşeni yapmalıdır. Biz teknolojik uzmanlığımızı insan kişisinin fiziksel planda kendi başına gerçekleştirmeye gönüllü olduğu kadarının ötesinde empoze edemeyiz. İkisinin bir arada yürümesi için kişi ruhsal gelişime de niyetli olmalıdır ki uyum olsun. Kişi zihinsel planda gerekli adımları atarsa, bu adımlar bizim de o bireye yardımcı olmak için katılımda bulunmayı artırmamızla ödüllendirilir. Birey olduğu yerde durur ve her insanın enkarne olmadan yaptığı gibi önceden seçilmiş olan yolunda ilerlemeye gönülsüz olursa süreç duraksama gösterir. Özgür irade, Dünya'da bulunan herkes için çok önemlidir. Mevcut kitlesel bilinçte bulunan illüzyonun ötesini görmeleri ve onu aşmaları gerekir. Ve daha yüksek ruhsal kanunlara ve süreçlere güvenmeleri...

D: Bu işlem spiritüel olarak doğru noktaya gelmiş olan birkaç kişiye mi uygulanıyor?

J: Şu anda on binlerce insana uygulanıyor. İnsanlık, yani titreşimlerini ve göksel ışık tutma kapasitelerini artıranlar yeterli çoğunluğa

ulaştığı zaman "Yüzüncü Maymun Sendromu" diye ifade etmemiz gereken durum gerçekleşecek ve bu dünya daha yüksek bir bilinç düzeyine erişmiş olacak. Ve bu durum gezegende bulunan diğerlerini de etkileyecek. Bu daha yüksek bilinç düzeyi, görece az sayıda insandan giderek daha çok insana yayılacak. Çünkü tüm yaratım bir. Çünkü herkes aynı çizgide, aynı Tanrı sevgisinde var oluyor.

D: Katılmayanlara ne olacak? Yani fiziksel anlamda hâlâ daha katı bir zihin yapısında olanlara?

J: Bu sürece katılıp katılmamak konusunda her ruh kendi seçimini yapacak. Ve pek çokları katılmayacak. Pek çoğu eski değer sistemlerine tutunacak. Dünya'daki enkarnasyonları sırasında inanmak üzere geldikleri illüzyona tutunacak ve ondan ötesini görmeyecek. Ve bu nedenle bedenlerini terk ederek şu anda Dünya gezegenindeki derslerin bir devamı olan dersleri içeren başka bir gezegende görevlendirilecekler. Dünya gezegeni başka bir okul halini alacak. Beşinci boyut titreşiminin belirleyeceği yeni müfredata sahip olan, ruhların yeni derslerine şu anki üç boyutlu bilinçte bulunandan daha yüksek bir düzeyde katılabileceği daha yüksek bir okul.

D: Bana katılmayanların geride bırakılacağı söylenmişti. Bu o anlama mı geliyor?

J: Gelişimleri açısından geride bırakılacaklar. Spiritüel açıdan adanmış ve uğraşmaları gereken zihinsel ve fiziksel disiplinlere katılmış olan diğerleriyle beraber gelmeyecek ve gelişimlerine onlarla devam etmeyecekler.

D: O zaman bedenlerini terk ettiklerinde buraya geri gelmeyecekler. Burası o zamana kadar bambaşka bir yer olacak. (Evet) Ve bu on binlerce insana oluyor ama onlar bilinçli olarak bunun farkında bile değil, değil mi? Tıpkı John'un bunun bilincinde olmadığı gibi.

J: John ona verilen doğrudan öğretiler nedeniyle çok şey biliyor. Ve Dünya'da bugün birçok başka gezegen sisteminden gelen rehberleriyle doğrudan temas halinde olan ve daha yüksek titreşime ve bilince geçmesi için insanlığa yardım etmek üzere burada bulunan birçok insan var. Ve Dünya'da fiziksel bir bedene gelecekleri ve uyanacakları zaman önceden seçilmiş olduğu için her gün daha fazlası uyanıyor. Ruhunuz uyanacağı zamanı da kapsayan, deyim yerindeyse önceden belirlenmiş bir gündemle Dünya'ya gelir. O

uyanış gezegende gerçekleşen belirli olaylar tarafından tetiklenir. Bu olaylar karşılaştıkları insanların, spiritüel öğretmenlerin söyledikleri bir şeyle onları uyandırarak süreçlerini başlatması gibi basit şeyler olabilir. Bazıları yakınlarında gerçekleşen bir kasırga, fırtına ya da deprem gibi jeofiziksel afetler sonucu uyanacaktır. Yani bu zamanda gezegene gelen ruhların uyanışını tetikleyecek bir sürü farklı araç ya da süreç var. Bazıları John gibi önceden seçilmiş, önceden atanmış rehberleri tarafından ani ve dramatik bir şekilde uyanışını gerçekleştirecektir. Bazıları da farklı deneyimler gibi şeyler yoluyla kendi kendine fark etme sürecinde adım adım ilerleyecektir. Deyim yerindeyse "önünüze serilen" bu süreç, içinde bazı katalizörler bulundurur.

D: Öyleyse bu tüm dünyada gerçekleşiyor.

J: Evet. Fakat insanların yazdığı kitaplar ve yaptığı filmler nedeniyle Amerika şu anda bilginin öncelikli olarak sunulduğu ve yaygınlaştığı bölge. Ve dünyaya yayılacak farklı iletişim biçimleri açısından da... Bu başka ülkelerdeki insanların da bilgi almadığı anlamına gelmiyor ama Amerika Birleşik Devletleri şu anda spiritüel bilgilerin, deyim yerindeyse, yayın merkezi.

D: Amerika'dan yayılıyor ve bu şekilde daha fazla insanı etkiliyor. (Evet) İnsan ömrünün uzatılmasının bir nedeni de bu mu?

J: Yeni Dünya gözler önüne serilmeye başladıkça varoluş hali de şu anki gerçeklikten çarpıcı bir biçimde farklı olacak. Çünkü daha yüksek bir bilinç düzeyine, beşinci boyut bilincine erişildiği zaman kozmik süreçlerle ilgili cehalet ortadan kalkar. Tanrı'nın her yerdeki tüm yaşama yayıldığı gerçeği ortaya çıkar. Dolayısıyla kişinin, görece kısa bir süre içindeki doğum, olgunlaşma ve ölüm sınırlamalarından özgür olduğu da... Beşinci boyut bilincindeki insan sadece ne kadar uzun yaşadığı üzerinde değil, ki bu yüzlerce yıl da olabilir, tüm yaratım süreci üzerinde de sandığından daha fazla kontrol sahibi olduğunun farkına varır. Çünkü kişi beşinci boyutun bilinç haline eriştiğinde gerçekliklerin yaratımı çok ama çok hızlı gerçekleşir. Dolayısıyla beden ya da çoklu bedenler üzerindeki kontrol ve bedenden çıkarak evren boyunca özgürce seyahat etmek de olağanlaşır.

D: Bana yaş artık eskisi gibi olmayacağı için bunları görecek kadar yaşayacağım söylenmişti. Kastettiğiniz böyle bir şey mi?

J: Evet. Şu anda Dünya'da var olan görece kısa yaşam süreli eski

paradigma uzak bir anı halini alacak.

D: Ama sadece buna hazırlananlar için.

J: Beşinci boyut bilincine erişenler ilerleyecek ve yeni Dünya'ya katılacak ve bunları gerçekleştirebilecek.

D: Bana dünya dışı varlıkların hastalıklara çare bulmak ve bedenin daha uzun süre yaşamasını sağlamak için insan bedenlerini inceledikleri de söylenmişti. Bu doğru mu?

J: Bu doğru.

D: Yaptıkları fiziksel deneylerin bir amacının da dünyada giderek yaygınlaşan hastalıkları durdurmak olduğu...

J: Fiziksel beden dönüşüm sürecinden geçerken hastalıklara direnci de giderek artacak. Yeni Dünya'ya katılacak insanlar ya da yeni insanlar, ya da gelmekte olan hibritler (melezler), eski hastalıkları iyileştirmek için daha fazla farkındalık, daha fazla bilgi getirecek. Yani bu sadece şu anda süregelen bir süreç değil, bilincin daha yüksek hallerinde de devam edecek olan bir süreç. Ve bilincin daha yüksek düzeylerinde artan zekâ, zihnin kullanılması ve çok ileri düzeydeki teknolojiye daha fazla erişim ile birlikte böyle şeylerin bertaraf edilmesi hızlanacak. Şu anda gezegende bulunmayan ya da bulunuyorsa bile bastırılan, kullanılmayan ya da bir nedenden gizli tutulan pek çok şey var.

D: Bana bu uzay araçlarında bulunan varlıkların bunu zaten başarmış oldukları söylenmişti. İstedikleri kadar uzun yaşayabildikleri, hastalanmadıkları ve hazır olana kadar ölmedikleri.

J: Bu doğru.

D: Ve insanları da benzer bir seviyeye getirmeye mi çalışıyorlar?

J: Evet ya da en azından insanlığın mevcut düzeyinden bir hayli öteye.

D: Öyleyse muhtemelen bazı konularda kapasitemiz her zaman sınırlı olacak.

J: Evet. Deyim yerindeyse her zaman "çalışma yapılıyor". Sürekli evrim geçiren bir dizi zorluk ya da o zorlukları aşma durumu söz konusu.

D: Çünkü burası özgür irade kadar derslerin de öğrenildiği bir gezegen.

J: Tüm gezegenlerin dersleri var. Hatta şu anda Dünya'daki üç boyutlu halin sınırlamalarıyla hayal bile edemeyeceğiniz dersler. Ama evren, şimdi ve her zaman, bir büyüme, gelişme ve zorluklar sürecidir. Titreşim ne kadar yüksek olursa olsun, uygarlıklar ve varlıklar ne

kadar yüksek bir düzeye erişirse erişsin, gelişimin devam etmesi için sarmalda yukarı doğru gerçekleştirilen her ilerleme yeni zorlukları da beraberinde getirir.

D: O halde özgür irade ve buradaki dersler nedeniyle Dünya hiçbir zaman gerçekten mükemmel bir yer haline gelemez. (Evet) Bir sorum daha var. Bahsettiğiniz şeyler, DNA'nın değişimiyle ilgili olanlar... Amerikan hükümeti bunları biliyor mu? Bu kavramları onlarla paylaştınız mı?

J: ABD ve diğer ülkelerde bulunan birkaç bilim insanı, deyim yerindeyse bu mutasyon sürecinin farkında. Şu anda gezegende meydana gelmekte olan süreç onları şaşırtıyor. Ve bunu çok ani ve keskin bir mutasyon süreci olarak görüyorlar. Ama içlerinden bu durumun farkında olanlar bir hayli fazla.

D: Yani meydana gelen bu değişimleri bilimsel olarak görebildiklerini mi söylemeye çalışıyorsunuz?

J: Pek çoğu farkında. Pek çoğu da bu süreci doğrudan deneyip gözlememiş olan meslektaşları tarafından alaya alınma korkusuyla bu bilgiyi açığa vurmaktan korkuyor.

D: Yani insan bedeninde meydana gelen değişimleri bilimsel aletleriyle görebiliyorlar.

J: Bu doğru.

Başka araştırmacılar ve yazarlar da DNA'nın aktivasyonu ve on iki ipliğe doğru gösterdiği gelişimle ilgili bilgiye erişmiş olmakla birlikte, bu değişimin bir anda gerçekleşeceği görüşündeler. Fakat görünen o ki DNA'nın daha fazla iplik üretmek (ya da doğurmak) için aktive edilmesi kademeli bir süreç olacak. Bu yeni iplikler katılaşıp kalıcı hale gelebilirlerse daha fazla iplik üretecekler. Bu nedenle bu değişim bir anda gerçekleşmeyecek ama şu anda dünyadaki on binlerce insanın bedeninde tetiklendiği kesin. Bunların tümü, bizim şu anda sadece çok minik bir kısmını görebildiğimiz ilahi planın bir parçası.

Seanstan önce John'un sorulmasını istediği sorularını listelemiştim. İçlerinden biri aklında kalan sıra dışı bir rüyayla ilgiliydi.

D: John bir gece ona çok gerçek gibi gelen bir rüya görmüş. Rüyasında pencereden bakarken dışarıda bir uzay gemisi görüyormuş. Çığlık atma ihtiyacı duymuş ama atamamış. Bu sadece bir rüya mıydı yoksa gerçek bir deneyim miydi ya da neydi?

J: Bu bir rüyadan çok daha fazlasıydı. Başka bir boyutta gerçekleşen bir karşılaşmaydı bu. Ve gemimizin varlığı John'un ruhunun şu anda John'un içinde bulunan olgunluğa henüz erişmemiş olduğu çocukluk deneyimlerinden kaynaklanan bazı travmatik anıları geri getirdi. John çocukken bizim garip, insan olmayan görüntümüz ne yazık ki onu korkuttu ve onda deyim yerindeyse belirli travmatik yaralar, duygusal yaralar bıraktı.

D: Çünkü genelde çocukların bunlara aklı ermez.

J: Evet. Böyle olduğu için ve bu yaralar varlığını sürdürdüğü için çok üzgünüz. Bu yüzden geminin belirmesi John için çift etkili bir deneyimdi. Bir yandan o anıyı ve dehşet hissini tetikledi. Bir yandan da bu geçmiş deneyimin üstesinden gelmek için yapması gereken içsel çalışmalar olduğunu John'a hatırlattı. Ve John o zamandan bu yana bu konuda çok ilerleme kaydetti.

D: O yüzden mi bu anıların üzeri örtülüyor? Yaşananları bir çocuğun anlamlandırması zor olduğu için mi? Kişinin böyle anıları hatırlamasına izin verilmemesinin bir nedeni de bu mu?

J: Kesinlikle. Ayrıca kişi ruhsal olarak tekâmül edip titreşimini tüm yaratımla gerçek anlamda bir olduğunu hissedecek ve sürekli sevgi bilincinde olacak kadar yükselttiğinde korkacak bir şey kalmaz. Çünkü deyim yerindeyse hayatın evrensel gerçeği olan tüm yaşamla bir olma duygusu sadece entelektüel olarak kabul edilmekle kalmaz, derin bir biliş halini alır. Bunun sonucu olarak da yaşam formlarının görünüşleri nasıl olursa olsun tüm yaratımın birliği kabul edilir. Kişi evrensel birlik ve her şeye karşı koşulsuz bir sevgi besleme noktasına eriştiği zaman farklı yaşam formlarıyla ilgili korku, mevcut dünyevi farkındalığa göre ne kadar acayip olurlarsa olsunlar, ortadan kalkar. Artık bu korku o kişi için bir gerçeklik olmaktan çıkar.

Dünya dışı varlıklar bana insanların sahip olduğu en güçlü duygunun korku olduğunu söylemişti. İnsanlar anlayamadıkları bir şeyle karşılaştıkları zaman onu zihinlerinde bir yere oturtabilmek için korkuyla beziyor. Deneyimle ilgili anlayışa ulaşıldığındaysa korku kayboluyor. "Nahoş" olarak adlandırdıkları deneyimler yaşadıklarını düşünen insanlarla yaptığım çalışmalar da buna hizmet etti. Yaşadıkları şeyin ne olduğunu anlayabildiklerinde ondan korkup kaçmak yerine onu mevcut yaşamlarına entegre edebiliyor ve onunla yaşayabiliyorlar.

Benim topladığım bilgilerden habersiz olan ve dünyanın bambaşka yerlerinden gelen iki adamın bana birebir aynı senaryoyu anlatmasının kayda değer bir şey olduğunu düşünüyorum. Ve bence bu durum aldığım bilgilerin doğru olduğunu gösteriyor.

***

2000 yılında Nevada'da gerçekleşen Laughlin UFO Konferansı'nda konuşmacı olduğum sırada yaptığım seansın terapi olarak her zaman yaptığım normal seanslardan olması gerekiyordu. Seansların başında gerçekleştirdiğim sohbette her zaman danışanın yanıt bulmak istediği sorularının bir listesini yaparım. Böylece onlara elimden geldiğince yardımcı olabilirim ve onlar da seanstan olabildiğince yararlanabilirler. Vakaların çoğunda sorulara hiç beklemediğim yanıtlar gelir. Bilinçaltıyla yaptığım çalışmalardan seansların her zaman beklediğim yönde ilerlemeyebileceğini, bu nedenle de daima açık fikirli olmam ve tarafsız bir sorgulayıcı olarak sorular sormaya devam etmem gerektiğini öğrendim. Zaten dinmek bilmez merakım sayesinde ne kadar garip olursa olsun her tür yeni bilgiye açığım.

Lee 40'lı yaşlarının başında genç bir kadındı. Bir geçmiş yaşamını yeni tamamlamıştık ve bilinçaltının da yardımıyla o geçmiş yaşamla şu anki yaşamı arasındaki bağlantıyı ortaya çıkarmaya çalışıyorduk.

D: Bu geçmiş yaşamla Lee'nin şu anki yaşamı arasında bir bağlantı var mı?

L: Evet ama bu yavaş yavaş gerçekleşen bir şey. Tek bir yaşamda hiçbir şey olmuyor. Yavaşlıktan hoşlanmıyorum. O yaşam ona doğrularını savunmanın kötü bir şey olmadığını gösteriyordu. Yalnız olmak kötü bir şey değil. Aslında yalnız olup olmamamızın hiçbir önemi yok. Biz sadece yalnız olduğumuzu sanıyoruz. Aslında hiçbir zaman yalnız değiliz.

D: Sormak istediği bazı sorular var. Lee olarak yaşadığı şu anki yaşamında kendisi hiç evlenmedi ve seksten de hep çekindi. Bunun nedenini öğrenmek istiyor.

L: Bir parçam bu gerçeklikten değil. Şu anda burada olan bir parçam bu zamana ve bu mekâna ait değil. Seksi bu gezegende anlaşıldığı şekliyle anlayamıyor. Zamanı bu gezegende anlaşıldığı şekliyle anlayamıyor. Bu gezegen aşırı derecede yavaş ve burada bulunmak

çok ama çok zor. Ve bu parçam buraya tek başına geldi ve burada bu konuda bana yardımcı olacak kimse yok.

D: Hangi parçadan bahsediyorsun?

L: Hepimiz parçalardan oluşuyoruz. Hiçbir zaman tek bir parça değiliz. O parçam buraya ışık olarak geldi. Işık zaten bilir. Işık buraya tümüyle saf olarak gelir ve burada olmak çok garip bir deneyim ama sorun değil. Buna uyum sağlayabilir.

D: Ama daha önce Lee'nin Dünya'da birçok fiziksel yaşamı oldu, öyle değil mi?

L: Evet ama bu onun sadece bir parçası. O hiçbir zaman sadece Lee olmadı. Bu sadece bir inanç sistemi. O parça bundan daha fazlası. O eril ya da dişil değil. O ışık. O farklı türden bir anlayış. Sözlükte buna karşılık gelen bir kelime yok. Bu yeni bir şey.

D: Tüm bu yaşamlardan geçen ve deneyimleri öğrenen ruh onun ruhuyla aynı. Bu doğru değil mi? (Evet) Burada bedene giren başka bir şeyden mi söz ediyorsun?

Bunu sorarken Bartholomew'un konuştuğu, buraya gelip yardım etmek için gönüllü olan küçük, parlayan ışık varlıklarını düşünüyordum. (Bölüm 1)

L: (Bunu ifade etmekte zorlandı.) Zaman kesinlikle yok. Zaman yok. Zaman sadece sizin boyutunuzda, buradaki bu boyutta var. Aynı şekilde başka bir yerde yok. Çok yavaş. Bunu bu boyutta ifade etmek çok zor. Netleştirmek gerekiyor.

D: Ama biz bu gerçeklikte zaman sistemi içine hapsolmuş haldeyiz. (Evet) O farklı olan, bunları anlamayan parça nereden geldi peki?

L: Geldiği yer... Yıldızlar değil. Sizin güneş sisteminizden değil. Sizin güneş sistemi olarak inandığınız şeyden gelmiyor çünkü burada tüm boyutlar böyle. Bu sadece öğrenmeniz için gerekli bir şey.

D: Yani bizim gerçekliğimiz için.

L: Evet. Siz ustalar yaratıyorsunuz. Öğretmenler yaratıyorsunuz. Bunlar sadece yaratımlar.

D: Ama bizim öğrenmemize yardımcı oluyorlar.

L: Evet. O amaçla buradalar.

D: Diğer parça nereden geliyor?

L: Diğer parça bunların ötesinde. Orada uzakta bir yerde değil. Burada da değil, orada da değil. Sadece var. O bir titreşim ama titreşim

değil. Bunun o kadar ötesinde bir şey ki onu ifade edecek sözcükler bulunmuyor. Onun hissedilmesi gerekiyor. Bu gezegende de hissedilmeye başlandı ama bu çok zaman aldı.

D: Bu parça nasıl Lee'nin bir parçası haline geliyor?

L: Eski kavramların, eski fikirlerin bırakılmasıyla. Onunla yeniden birleşmekle. O oradaydı. O hep oradaydı. Ama bu gezegendeyken biz kendimizi bağlıyoruz. Ve kendimizi bağladığımız zaman onu göremiyoruz.

D: Anlamaya çalışıyorum. Bu parça yönetimi eline mi geçiriyor?

L: Ele geçirilecek bir şey yok. O var. O sadece var. Ele geçirmek yok. Biz başkası tarafından kontrol edildiğimizi düşünüyoruz. Bu gezegende yanlış olan da bu. Biz hep bir şey ya da biri tarafından kontrol edilmekten korkuyoruz ama aslında hiçbir zaman kontrol edilmiyoruz. İllüzyon da bu. Hiçbir zaman kontrol edilmedik. Sadece kontrol edildiğimizi düşünüyoruz.

D: Ama o hep orada olduysa nasıl oluyor da diğer insanlar onun farkında olmuyor?

L: Onun sözcükleri yok. Onun bir yeri yok. Onun bir sesi yok. Onun farkına varılabilecek hiçbir şeyi yok. O son derece sessiz ve buna karşın son derece de güçlü. Ve o sadece... Çok yavaş. (İç çekme) Çok fazla yaşam aldı. Bu gezegendeki zaman doğru bile değil. Tarih kitapları yanlış. Zaman bize anlatıldığı gibi bir şey değil.

D: Parçanın yönetimi ele almadığını söyledin. O halde bu parça kendini fiziksel bir insana nasıl iliştiriyor? (Duraksama) Ya da bu doğru bir sözcük mü?

Ben tarif ettiği parçanın Lee'nin algıladığımız kişiliğinden ya da ruhundan ayrı bir şey olduğunu düşünüyordum. Böyle bir şeye getirilebilecek en mantıklı açıklama bir varlık tarafından ele geçirilme olabilirdi. Daha önce başka araştırmacılar böyle vakalar bildirmişti ama ben bunca yıllık çalışmalarım boyunca hiç bu türden bir şeyle karşılaşmamıştım.

L: Fiziksel olan sadece burada bulunuyor. Burada sandığınız zaman diliminde bile değil. Yaşam süresi bile sandığınız zaman dilimde değil. O bunların hepsi. Hepsi, ama biz bundan geçmeyi planladık. İnsanlar bundan geçiyor ama biz bundan ibaret değiliz.

D: Bunun Lee'nin bir parçası olduğunu söylemiştin. Bu herkesin başka

bir parçası mı? (Evet) İnsanların tümünde bu başka parça var mı?

L: Dereceleri var. Herkeste bu var ama herkes bunu görecek değil.

D: Bu parçanın orada olduğunu bilmeyecekler mi yani? (Evet) Peki ya ustalar ve ruhsal öğretmenler? Diğerlerine göre onlar bunun daha mı farkında?

L: Bazıları.

D: Ama bu parça Lee'nin bu yaşamında daha baskın ve bu nedenle mi o hiç evlenmedi? (Evet) Diğer yaşamlarda bu parça o kadar baskın değil miydi? (Hayır) Bu parça Lee'nin bu yaşamında daha baskın olduğuna göre onun bedenine ne zaman girmiştir ya da yapışmıştır diye merak ediyordum ama bu parçanın zaten hep orada olduğunu söylüyorsun.

L: Bu bir olaylar dizisi şeklinde gerçekleşmez. O oradadır. Bu lineer zaman çerçevesi içerisinde değildir. Bu nedenle yapışıyor gibi görünür ama yapışmaz. O kadar çok şey var ki. Dünyalar kadar bilgi var. Ve hiçbiri doğum ya da ölümle sınırlı değil. Doğumdan ölüme kadar olan bunun çok küçük bir kısmı. Ve aslında hiçbir önemi yok. Biz önemi olduğunu sanıyoruz. Önemi hem var hem yok. O sadece ışığın küçücük, minicik bir titremesinden ibaret. Diğer kısmı ise en önemlisi ve o sınırlı değil. Tarif etmesi en zor olan kısım da bu. Sınırsız bir şeyi tarif edemezsiniz.

D: Doğru. Bu kısım bizim bildiğimiz şekliyle Tanrı'ya eşdeğer olabilir mi?

L: Biz Tanrı'yı bilmiyoruz. Bildiğimizi sanıyoruz ama bilmiyoruz. Tanrı o kadar uçsuz bucaksız ki... Tanrı, galaksilerin de ötesine uzanan en büyük güce verdiğimiz bir isim. O, aklın alabileceğinin ötesinde.

D: Bu onunla bağlantılı olan bir parça mı yoksa ayrı mı?

L: Onunla bağlantılı.

Anlamaya çalıştığım kavram çok yabancı olduğu için daha fazla bilgi almamı sağlayacak sorular bulmakta zorlanıyordum.

D: Yani bu her şeyi kapsayan bir enerji ya da güç gibi. (Evet) Ve bu herkesin içinde, ya da orada öyle mi?

L: Orada.

D: Ama herkes bunun farkında değil.

L: Evet. Bedenler sanıldığından daha gevşek bir şekilde bir araya

getirilmiş durumda. Biz onları katı olarak görüyoruz ama başka bakış açılarından öyle değiller. Başka gerçekliklerden bakıldığında öyle değiller. Bu bazen insanları korkutuyor ama bu korkulacak bir şey değil. Evrenin işleyişi olması gerektiği gibi.

D: İnsanlar neden ondan korkuyor?

L: Çünkü yeterince uzağı göremiyorlar. Bunun gözlerle görmekle ilgisi yok. Ona erişemezsiniz. Evrenin sonuna erişemezsiniz. Hiçbir şeyin sonuna erişemezsiniz çünkü son yoktur. Ve sözler, dil... Bedenin genetik yapısı henüz onu bünyesinde bulundurmuyor. Ondan izler taşıyor ama onu bünyesinde bulundurmuyor. Biz ondan ayrı değiliz. O bizim için orada ama biz bunu deneyimlemek için kendimizi bireyler olarak ayrıştırdık. Yanlış olan hiçbir deneyim yoktur.

D: Her şeyin bir amacı ya da vereceği bir ders vardır. (Evet) Ama hepimiz bireysel olarak ruhlara sahibiz, öyle değil mi?

L: Ruh, "bireysel" diyerek zihnimizde canlandırabileceğimizden çok daha geniş bir kavramdır. Bir an birey olabilirken başka bir an uçsuz bucaksız bir ruh olabiliriz. Ve bu ikisi arasında bir zaman ayrımı söz konusu değildir. Birinden diğerine geçebiliriz.

D: Ben bireysel bir ruhu deneyimler yaşayan ve dersler öğrenen bir ruh olarak düşünüyorum.

L: Ruh gider ve bireysel kıvılcımlar aracılığıyla dersler öğrenir ve o deneyimlerden edindiği bilgilerle geri döner.

D: Bunu yaparak daha geniş bir ruhun bir parçası haline mi gelir? (Evet) Ve o daha geniş ruh Tanrı'ya denk gelen şey midir?

L: Bizim Tanrı olarak düşündüğümüz şeye denk gelen şeydir çünkü biz Tanrı'yı anlamadık. O fazla engin. Bizim parametrelere ihtiyacımız var. Anlayabilmek için kendimizce bir hiyerarşi geliştiriyoruz.

D: Biz Tanrı'yı bildiğimiz her şeyin yaratıcısı olarak düşünüyoruz. Bu doğru mu?

L: Biz de o yaratıcıyız. Tanrı'dan ayrı değiliz. Hepimiz o yaratımın bir parçasıyız. Ayrılık yok.

D: Ben de bu anlayıştan hareketle insanlara istedikleri her şeyi fizikselde yaratabileceklerini söylemiştim. Yaratabilirler, değil mi?

L: Hayır çünkü burada bağlayıcı şeyler var. Burada deneyimlediğimiz öğrenme şekilleri var. Evet, bir yandan yaratabilirdik ama yaratmamayı seçtik. Bunu bu şekilde deneyimlemek bir seçim.

D: Yani kendimize sınırlamalar getiren biziz.

L: Bu deneyim için kendimize sınırlamalar getirdik.

D: Ama bu öbür parça çoğu insanın hayatında bir değişiklik yaratacak şekilde tezahür etmiyor. Doğru mu?

L: Bu onların bir parçası ama ona sahip oldukları beş duyuyla dokunamıyorlar. Bunu doğru dürüst kavrayacak kapasite henüz yok; beyinde bile. Şu anda bu değişiyor. Beyinde bununla başa çıkabilecek devreler yok. Şu anki haliyle de asla olmayacak. İşte bu değişiyor.

D: Nasıl değişiyor?

L: Önümüzde bir sıçrama var. Bu kademe kademe gerçekleşecek bir şey değil. Bir sıçrayış olacak ama bunu herkes gerçekleştirmeyecek. Bazıları gerçekleştirecek, bazıları gerçekleştirmeyecek. Ama bu onların geride bırakılacakları anlamına gelmiyor. Onlar sadece farklı bir güzergahta ilerliyor. Yetilerin iyileştirilmesinin zamanı geldi. Şu anda gezegende birçok şey değişiyor. Okyanus yüzeyinin ve yeryüzünün altında patlamak üzere olan bir sürü sorun var. Deneyim için bunu biz yarattık. Ve bu korkulacak bir şey değil. Korkuya neden olabilir ama...

D: Her şeyin bir nedeni var.

L: Evet, öyle.

D: Ama zihinlerimizdeki, beyinlerimizdeki devrelerin değiştiğini söylemiştin, öyle değil mi?

L: Daha fazlasını kaldırabilecek hale geleceğiz. Hiçbir zaman her şeyi bilemeyeceğiz. Çünkü bunun sonu yok.

D: Bu değişim nasıl gerçekleşiyor?

L: İnsan beyni uzun bir süredir ilerleme kaydetmiyordu. Daha fazla gelişmedi ve gelişemedi. Birtakım iyileştirmeler (upgrades) yapıldı. Tıpkı bilgisayarlarda yapılan iyileştirmeler gibi insan beyninde de iyileştirmeler yapıldı. Bu gerçekleşiyor. Bu yeni bir devre bağlantısı.

D: Genetik düzeyde mi?

L: Hücreler değişiyor. Genetik değişiyor. (Sanki bir şeyi izliyormuş gibi) Ah, bunların ne olduğunu bilmiyorum! Hücreler değişiyor. Genetik değişiyor. Kapasite artıyor. İnsanlar kapasitelerinin artması için beyinlerinin büyümesinin gerektiğini düşünüyor. Büyümesi gerekmiyor. Sadece... Farklı hatlar gerekiyor. Farklı bir konfigürasyon.

D: Zaten hep beynimizin tamamını kullanmadığımız söylenir.

L: Kullanmıyoruz.

D: Bu devre sistemimize önceden programlanmış olan otomatik bir

değişim mi yoksa dışarıdan bir etkiyle mi gerçekleşiyor?

L: Nasıl gelişim göstereceğini görmek için önceden yerleştirilmişti. Ama sadece gezegenin atmosferinde belirli değişimler olduğunda bu gerçekleşebilirdi. Bunu görmek için çocuklara bakmalısınız. Bazılarına. Hepsinde değil ama bazılarında bunu fazlasıyla görebilirsiniz. Küçük çocuklarda daha önce görülmemiş yeni bir şey var. Bu röntgenler ya da onun gibi cihazlarla görülemez. Bu yeni bir gelişme. Hepimiz bu kapasiteye sahibiz. Bu kapasite henüz herkeste ortaya çıkmış değil ama herkeste var.

D: Yani yetişkinlerde de yavaş yavaş ortaya çıkıyor mu? (Evet) Ama bu bedenlerimize yaratıldığımız zaman yerleştirilmiş bir şeydi, öyle mi?

L: Gelişeceğine dair umut vardı ama iki kez başarısız oldu. Sonra yeniden başlatıldı ve sonunda kök salabilmiş gibi görünüyor.

D: Bana fiziksel bedenlerimizi dünya dışı varlıkların yarattığı söylenmişti. Sistemimize bunu programlayanlar onlar mı? (Evet) Bu girişimin iki kez başarısız olduğunu söylemiştin. (Evet) Bana bundan bahsedebilir misin? Bu tarihimize geçti mi?

L: Öncelikle bu yazılı tarihten önceydi. Başlarda bununla ilgili yazılı bir tarih yoktu. Öte yandan tarihiniz zaten tümüyle yanlış. Tarihinizin çoğu yanlış ve yeniden yazılmış durumda. Yanlış şekilde yazılmış durumda. Doğru değil.

Bana böyle bir şey söyleyip de merakımın uyanmamasını bekleyemezsiniz. Ben her zaman "kayıp" bilgilerin peşindeyim; özellikle de bize yanlış şekilde aksettirilmiş bilgilerin. Her zaman "doğru" versiyonun arayışındayım.

L: Planlamada başarısız olunmuş gibi hissediyorum. Bir şey hesaba katılmamış.

D: Yani beklenmedik bir şey mi gerçekleşmiş demek istiyorsun? (Evet) İnsanlık çok mu hızlı ilerliyormuş?

L: Yanlış yönde ilerliyormuş. İnsanoğlu kendisine ev sahipliği yapan gezegene göre çok çabuk ilerleyebilirdi. Yapılan yanlışlar vardı. Sistemde çok erken bir safhada dengesizliğin ortaya çıkmasına neden olabilirdi.

D: Fazlası için çok mu erkendi? (Evet) Ve bu kayıtlı tarihten önce miydi?

L: Evet. Değişiklikler yapmaları gerekti.

Atlantis'ten mi bahsediyor diye merak ettim. Bana insanlığın zihinsel potansiyelini çok ileri bir düzeye getirdiği ama onu yanlış yönde kullandığı için yetilerinin geri alındığı söylenmişti. Bu Atlantis'in yok olduğu dönemdeydi. Bu yetileri bilgece kullanabileceğimiz bir aşamada olursak onların bizim zamanımızda bize geri döneceği söylenmişti.

D: İkinci seferde ne oldu?

L: Bir ayrılıp dağılma söz konusu oldu. İncil'deki ırkların farklı yönlere gitmesiyle ilgili bilgi doğru değil. Bu doğru bir bilgi değil. (Canı sıkılmış gibi görünüyordu. Belli ki gelen bilgiyi kelimelerle ifade etmekte zorlanıyordu.) Bu gezegenin tarihinin şu anda bu gezegende bulunan metinler aracılığıyla öğrenilmesi mümkün değil. Metinler doğru değil. İçlerinde ipuçları var ama doğru değiller.

D: Benim çalışmalarımla yapmaya çalıştığım da bu. Kayıp bilgileri geri kazanmak.

L: Bazıları elimizden alındı. Bazıları kasten yok edildi. Bazıları gömüldü. Ve şu anda bunlar geri geliyor ama parçalar halinde. Ve aramanız gereken de bu parçalar. Parçalar birer birer gelir. Hepsi aynı anda gelmez. Ve parçalar gelecekte çalışacağın insanların bazılarının beyinlerinde saklı olacak.

D: Ve benim de bunları bir araya getirmem mi gerekiyor? (Evet) Plan ikinci kez başarısız olduğunda bir dağılmanın gerçekleştiğini söylemiştin. Bunu açıklayabilir misin?

L: Düzgün işlemeyen genetik bir deney yapılmıştı. Ve karışıklığa bu deney neden oldu. İncil'de geçen Babil Kulesi hikâyesinde bundan bahsediliyor. Bu tam olarak doğru sonuç vermeyen genetik bir deneydi.

D: Yani o dönemde zihin genişlemeye çalışıyordu, öyle mi?

L: Evet. Ve bunu yapamadı. Kısımlara ayrıldı. Doğru dürüst kavrama yetisini kaybetti ve kendi içinde bölündü.

D: Ve ardından her şeyin yeniden başlaması mı gerekti? (Evet) Her ne kadar en baştan başlamasa da...

L: Hayır. Başka bir formda başlaması.

D: Ve şu anda biz tekrar o noktaya mı geliyoruz? (Evet) Ve bu sefer işe yarayacağını mı düşünüyorlar?

L: Evet. Her şey yerine oturuyor. Ama öyle farklı bir şekilde ki... İnsanlar bunu doğru yerlerde aramıyor. Teknolojimizin fazlasıyla

ağır basması nedeniyle dengeyi kaybetmekteyiz ve en büyük problem de bu. Ruhsallık yeterince vurgulanmıyor. Din hiçbir şeydir ama ruhsallık her şeydir. Bir denge kaybı söz konusu ve denge bozulduğunda gezegen de dengesini kaybediyor. Zihin, beden ve ruh dengesizleşiyor. Gezegen de öyle. Bunun sorumlusu biziz.

D: Ve dünya dışı varlıklar da doğru yöne doğru gitmesi için bunu tetikledi mi?

L: Evet, bu tetiklendi. Ama sadece bir yere kadar bir şey yapabilirler çünkü bizim öğrenmemiz gereken derslerimiz var.

D: Evet, bu doğru. Bu tetikleme UFO gözlemleri ve temaslarla mı gerçekleştiriliyor?

L: Evet, birçok farklı yolla gerçekleşiyor.

D: Ama bu, bu dönemde ihtiyacımız olan bir şey, öyle mi?

L: Evet. Kullanılması için hep oradaydı.

D: Ve onlar şu anda daha büyük bir kapasiteyi açığa çıkarabileceğimiz bir zamana yaklaştığımızı düşünüyorlar.

L: Evet. Ama bu çok hızlı gerçekleşirse... Onu muhafaza edecek devreler henüz yok. Devre sözcüğü bile bunu anlatmak için en iyi sözcük değil. Beyinde bir doktorun bile göremeyeceği şeyler var. Bir x-ışınının bile gösteremeyeceği... Bunların hiçbirinin gösteremeyeceği.

D: Ama devre bizim anlayabileceğimiz bir sözcük. (Evet) O yüzden benzetmeler ve kavrayabileceğimiz sözcükler kullanmalıyız. Aksi taktirde bunları insanlara açıklamak çok zor olur.

L: Evet. Bunu tarif edecek sözcük yok. Bununla ilgili bir anlayış yok. Karanlık bir okyanusa bakarken aşağıya bir ışık gönderemezsiniz. Yapamazsınız. Yoksa orada bulunanlara rahatsızlık verirsiniz. Karanlığa ihtiyacı olanlar vardır. Ve karanlıkta yüzmesi gerekenler de... Gönderildiği taktirde o yaşam formlarının hepsi tümüyle yok olur ya da zarar görür. Arada sıçramalar gerçekleşse de bu hızlı bir şekilde gerçekleştirilemez. Sıçramalar olabilir ama sadece devreler ve denge yerindeyken. Gezegen şu anda vahim bir durumda. Gezegen kesinlikle dengede değil. Artan titreşimlerin ve plazmanın ağırlığı altında kendilerine, beyinlerine ya da bedenlerine neler olduğunun farkında bile olmadan etrafta dolaşan insanlar var. Plazma mı? Plazma vorteksiyle ilgili bir şey var. Anlamıyorum. Buna etkide bulunan plazma vorteksi gibi bir şey var. Burada iyi ya da kötü yok. Sadece deneyim var. Ama bizim içimizde dengelenme

yetisi var. Tarihin bu noktasına kadar keşfedilemeyecek olan, beynin farklı kısımlarında bir elektriksel manyetik uyarım kombinasyonu söz konusu. Bunu ortaya çıkaracak zaman gelene kadar bu keşfedilemezdi. Daha öncesinde bu hazır olmazdı. Bu, kapatılmış devreleri yeniden açabilir. Piramitlerinize bakarsanız şu anda gezegende gerçekleşmekte olan şeyin bir tasvirini bulacaksınız. Ama o doğrulamayı bulmak için piramitlerin tarihine daha derinlemesine bakmalısınız. O orada ama duvarlarda yazılı şekilde değil. Şu anda gerçekleşmekte olan şey, beynin devrelerinin yeniden düzenlenmesi. Mısır bunu biliyordu. Bunu ortaya çıkarmak için farklı bir sitemleri vardı. Onların sistemi şu anda gezegende gerçekleşmekte olana göre daha iptidai bir sistemdi. Her ne kadar onlara da o sistem için dünya dışı yaşam yardımcı olmuş olsa da... Bunun doğru olmadığını söyleyecek biri olursa bilin ki bu doğru. Onlarda da bir yükseltme (upgrade) gerçekleşti. Gezegenin farklı bölgelerinde de benzer yükseltmeler gerçekleşti.

D: Ama bunlar için bazen çok erkendi. Söylemek istediğin bu mu?

L: Çoğu zaman gerçekleşmeleri gereken zamanda gerçekleştiler. Ama şimdi biz dengesizliğin sınırındayız. Dengesizlik sadece gezegen çapında değil. Gezegeni çevreliyor. Bu düşünce tarzı, doğal dengenin suiistimal edilmesiyle ilgili. O kadar bilgiye sahiptik ama yok ettik. Bilgiyi bastırdık. Çoğunu kaybettik.

D: Her şeye baştan başlamamız gerekiyor.

L: Amerika Birleşik Devletleri'nin doğu kıyısında bir şey yapılıyor. Birden yayılmayacak ama şu anda bazı laboratuvarlarda bulunuyor. Virginia'da.

D: Bu yeni bir teknoloji midir, nedir?

L: Evet. Başlangıç aşamasında ama yine de yeni bir teknoloji gelişiyor.

D: Bana söylenen bir şey var. Fiziksel yaşımızın bir önemi yok, öyle değil mi?

L: Yaşın bununla hiçbir ilgisi yok. Ömrümüz zaten uzamak üzere. Henüz çok uzun yıllar şeklinde değil. Onun mümkün olmasından önce yapmamız gereken çok şey var.

Bu vakada sadece hastalıklara ve yaşlanmaya karşı insan bedeninin genetik yapısının değil, beynin de birtakım değişimlerden ve geliştirmelerden geçtiğini öğrendim. Çocuklarda çok erken yaşlarda gözlemlenen gelişim şimdiden belgelenmiş durumda. Bu konu üzerine

yazılan kitaplar ve ülkenin bazı bölgelerinde sürdürülen testler var. Bugünkü çocuklar bu gelişmiş devrelerle doğuyor. Bu durumda arayı kapatması gerekenlerse yetişkinler oluyor.

Danışanın kendisinin bir parçası olduğu kadar ondan ayrı da olan parçayla ilgili söylediklerini benim insan aklımla kavramam zordu. Fakat daha sonra başka vakalarda da bu kavramla karşılaştım. Bunlardan biri son bölümde anlatılmıştır.

***

1999'da Phil aracılığıyla bu tür bilgiler gelmeye devam etti. Phil ile birkaç yıldır seans yapmamıştım. Bir süre Kaliforniya'da çalıştıktan sonra Arkansas'a geri dönmüştü ve Eureka Springs'teki UFO konferansına gelmişti. Bu seansta Harriet da bizimleydi. O da uzun bir süre sonra Phil'i tekrar gördüğü için çok mutluydu.

Phil'in alışık olduğu ofis binası yöntemini kullandım ve asansör kapıları açıldığı zaman seanslarımızda sıkça karşılaştığımız o tanıdık parlak beyaz ışığı gördü. Bilgi almak için gitmemiz gereken yere bizi götürmek üzere biri orada hazır bekliyordu.

P: Bilginin şu anda sunulduğunu; çünkü insan ırkının uzun, uzun, uzun yıllardır korku içinde yaşamasına neden olan cehaletinin farkına varma zamanının geldiğini söylüyor. Bilgi, farkındalık ve anlayış insanların kendilerini bütünüyle ve tam olarak ifade etmesini sağlayabilir, korku ve cehalete bağlı olarak kendilerini gerçekliklerinin bazı kısımlarına kapatmalarını önleyebilir. Sana, çağlar boyunca erişilmez olmuş bilgilerin alanına erişmeni sağlayacak bir anahtarın verildiğini söylüyor. Kim olduğumuz ve nereden geldiğimizle ilgili bilgiler o kadar değiştirilmişti ki, bu bilgilerin kavranması için gerekli olan temele sahip değildik. Ama bu spiritüel uyanış ve yükseliş döneminde insan ırkının gerçek tarihi ve genetik gerçekliği artık daha etraflıca anlaşılabilir.

D: Bana anahtarı onların vereceğini mi söylüyorsun?

P: Ruhsal boyutta seninle birlikte çalışan suretlerin var. Hatta üstlendiğin görevi ilerletmek için senin içinde olanlar da... Sadece şu anda konuştuğumuz kısım için değil, bilgiyi ve farkındalığı kitlelere ulaştırmakla ilgili çabalarının tümü için geçerli bu. Bu anahtar insan ırkının tarihini ve gerçekliğini araştırmaya girişen başkalarının

şimdiye kadar erişemediği belirli bilgi alanlarına senin erişmeni sağlayacak.

D: Şu anda özellikle ilgimizi çeken birkaç şey var. İnsan bedeninin DNA'sıyla ilgili bilgiler alıyoruz. DNA'da bir şeylerin gerçekleşmekte olduğu ve DNA'nın değiştiğiyle ilgili olarak... Bize bununla ilgili bir şeyler söyleyebilir misin?

P: Bedenin belirli işlevlerinin gelişmesini sağlayan bazı değişiklikler gerçekleştiriliyor. İnsan modeli, belirli çevresel zorluklara karşı dayanıklılığının ve hayatta kalabilme yetisinin artırılabilmesi için manipüle ediliyor diyebiliriz. İnsan bedeninin diğer gezegenlerdeki ve ortamlardaki atmosfer koşullarına dayanabilmesi için bu gerekli. Giydiğiniz beden prototipi evrende birçok başka yerde de kullanılabilir. O nedenle de bu fiziksel beden, sizinkinden farklı gezegen koşullarında hayatta kalabilecek şekilde ayarlanıyor.

D: Peki bu, bu insan bedenlerinin başka gezegenlere gideceği anlamına mı geliyor?

P: Bu doğru. Genetik mühendisliği ürünü olan bu bedenler, ruhsal görevlerini yerine getirmelerini sağlayan küreleri seçen ruhların yerleşmeleri için kullanılacaklar.

D: Şu anda yaşayan bedenlerin DNA'larında kesinlikle bir değişimin gerçekleştiğiyle ilgili şeyler duyuyorum.

P: Gezegeninizdeki doğa koşullarının getirdiği, genetik manipülasyon olmayan birçok değişiklik söz konusu. Doğanızda, fizyolojik ifadenizde değişimlere neden olan pek çok değişim gerçekleşti. Atmosferiniz ve doğanızdaki kimyasallara ve enerjilere tepki olarak bedeniniz değişim geçirmek zorunda kaldı. Beden sadece bu uyaranlara tepki veriyor.

D: Yani bağışıklık sistemimiz bir şekilde uyum sağlamaya çalışıyor ya da tepki veriyor mu demek istiyorsun?

P: Bu doğru. Çevresine uyum sağlamak ve otomatik olarak değişim göstermek bu insan ifadesine yaratıldığı anda programlanmıştı. Bu otomatik uyum sağlama kapasitesine sahip olmayan ve dolayısıyla değişim için dışarıdan gelen manipülasyona bağımlı olan yaşam formları da var. Ancak insan bedenine yakından manipülasyon gerektirmeyecek bir otomatik olarak çevreye uyum sağlama yetisi verildi. Bedenler doğanızda gerçekleşen değişimlere tepki veriyor sadece.

D: Bedenler şimdiye kadar uyum sağlamamış olsalardı, ölürler miydi?

P: Çevredeki değişimlere karşı daha az dayanıklı olurlardı ve belki bu da bedenler için daha zorlayıcı olurdu. Beden dayanıklılığını giderek yitirirdi. Koşullar değişmeye devam ettikçe beden de çevresel zorluklara daha az dayanıklı hale gelirdi. Ve evet, bir noktada bedenler bulundukları ortamda hayatta kalamayacak hale gelirdi.

D: Yani doğaya yaptıklarımız bedeni zehirliyor ve onu uyum sağlamaya mı zorluyor?

P: Bu doğru.

D: Öyleyse beden değişmeseydi hayatta kalamazdı.

P: Doğanın daha uyumlu bir hale doğru değişim göstermediğini varsayarsak. Zira zorlukların ortadan kalkmasıyla beden dayanıklılık gösterebilmek için gerekli olan savunmayı öğrenmiş ve modellemiş olurdu. Bu zorluklar ortadan kalktığında beden, içinde bulunduğu çevreye uyum sağlamak için tekrar eski haline dönerdi.

D: Bana insan gibi görünen ama iç organları birçok farklı ortama uyum sağlamayı öğrenmiş olduğu için aslında insan olmayan dünya dışı varlıklar olduğu söylenmişti.

P: Bu doğru.

D: O halde biz de o yolda mı ilerliyoruz?

P: Bu doğru.

D: Uzayda seyahat edecek ve yaşayacak olsak, bedenlerimiz şu anda ona uyum sağlayacak durumda olmadığı için zorluk çekeceğimiz de söylenmişti.

P: Biz burada "şu anda" sözünün anahtar olduğunu söyleyeceğiz. Böyle değişimlerin gerçekten zaman aldığının farkındayız. Ancak pek çok farklı ortama uyum sağlayabilmesi için bedende gerçekleştirilmesi gereken manipülasyonlar ileriki nesiller tarafından gerçekleştirilebilir.

D: Peki bu bir bedende, bir jenerasyon içerisinde hızlıca gerçekleştirilebilir mi?

P: Gereken değişime bağlı olarak bu bir jenerasyon içerisinde de başarılabilir. Ancak daha radikal değişimler, bu değişimlerin doğal yolla gerçekleşebilmesi açısından, daha uzun bir süre alacaktır.

D: Yani bir tür evrim geçirme gibi ama onun hızlandırılmışı.

P: Bu doğru.

D: Herkes değişiyor mu? Yoksa sadece belirli gruplar, belirli insanlar mı değişiyor?

P: Şu anda gezegende yaşayan tüm insanlar bağışıklık sistemlerinde

çevresel faktörlerden kaynaklanan değişimleri deneyimliyor. Sözünü ettiğimiz diğer değişimler çevresel faktörlerden kaynaklı değil, kasten gerçekleştirilen genetik manipülasyonlar. Genetik manipülasyon, seçilmiş belirli bir toplulukla sınırlandırılmış durumda. Çünkü önceki nesille ilgili... (Doğru sözcüğü bulmakta zorlandı.) Belki buna "hasat" da denebilir. Ancak "hasat" ifadesinin geleneksel anlamına ilişkin ahlaki koşullanmalarınıza duyarlıyız.

D: Bizim sözcükleri kullanım şeklimize...

P: Bu doğru.

D: Belirli gruplar ya da belirli insanlar seçilmiş olduğuna göre bu genetik manipülasyon herkeste gerçekleşmiyor, öyle değil mi?

P: Bu doğru. Manipülasyon ana rahmine düşme anıyla başlıyor. Ve varlık büyüyüp üreten, üreyen ya da belki üreme yetisine sahip hale geldiğinde, ondan sonra gelen her bir nesil arzu edilen değişimi nakledecek şekilde biraz daha değişmiş oluyor. Bu nesilleri kapsayan bir girişim. Yani her bir nesil bir öncekinden biraz daha farklı oluyor.

D: Seçilmiş olan bu insanlarda ortalama bir insanın fark edebileceği farklar oluyor mu?

P: Gezegeninizde gerçekleştirilen üretme ve manipülasyon, bir jenerasyondan diğerine "fark edilebilecek" bir şey değil. Ancak belki on jenerasyonu yan yana koyacak ya da on jenerasyon önceki ve sonrakileri karşılaştıracak olsanız, fizyolojik, duygusal ve ruhsal bileşenlerde daha fark edilebilir bir değişim gözlemleyebilirsiniz.

D: Tabii insanların çoğu bunun yediğimiz şeyler ve tıp biliminde kaydettiğimiz gelişmelerden kaynaklandığını söylerdi.

P: Ve o uyaranlara dayanan değişimler de söz konusu olurdu. Ancak bizim burada sözünü ettiğimiz değişimler, çevresel ya da sosyal değişimlere bağlı olarak fark edebileceklerinizden çok daha üstü kapalı değişimler.

***

Bu seans 1999 Kasım'ında Clearwater, Florida'da gerçekleşen UFO konferansında konuşmacı olduğum sırada yapıldı. Marie konferansta yanıma geldi ve ben konuşma yaptığım sırada karaladığı garip yazıları bana gösterdi. Bu garip yazıları sürekli yazdığını ve onların ne anlama geldiği ya da onları neden yazdığına dair hiçbir fikri olmadığını söyledi.

Onu bir önceki yıl Wisconsin'de gerçekleştirilen UFO konferansında tanıştığım kadınla bir araya getirmenin iyi bir fikir olabileceğini düşündüm. Yazılar enteresan bir biçimde benzerdi. Başka bir kadın da bana uzaylı yazıları diye adlandırdığı yazılarından örnekler vermişti ama yazılar daha çok otomatik yazma karalamalarına benziyordu çünkü İngilizceydiler.

Marie seans yapmak istedi ve keşfetmek istediği şeylerden biri neden bu acayip yazıları yazma ihtiyacı duyduğuydu. Bir önceki yıl Virginia'daki Monroe Enstitüsü'nde katıldığı Gateway kursu sırasında da sıra dışı bir deneyim yaşamıştı. Bu kurs bilinçli olarak astral seyahat yapmayı, uzaktangörüyü ve zihnin nasıl olağanüstü şekillerde kullanılabileceğini öğrenmek isteyenler için gerçekleştirilen yoğun bir kurstur.

Seans konferans için kaldığım otel odasında gerçekleştirildi. Derin trans haline geçtiğinde onu olay anına geri götürdüm. Enstitünün dışındaydı. Sonra binaya girdi ama ardından tarif ettiği şeylerden normalde etrafında bulunması gereken şeylerin dışında şeyler gördüğü anlaşılıyordu.

M: Binaya giriyorum... Etraftaki ahşapları ve kumaşları görüyorum. Atmosferi kontrol ediyorum. Muhtemelen şey mi diye bakıyorum... Neye baktığımdan emin değilim. Hava aracılığıyla görüyorum. Normalde gördüğümden fazlasını görüyorum.

D: O yer hakkında ne düşünüyorsun?

M: Düşündüğüm gibi olmadığını. Daha büyük ve çok daha fazla şey olup bitiyor. Buranın kapsadığı alanın enginliği aklımı başımdan alıyor.

D: Muhtemelen sadece senin programındaki küçük grubun orada olacağını düşünmüştün.

M: Sanırım.

D: Ve olup biten başka şeyler mi var?

Aynı anda başka katılımcılarla gerçekleşen başka programlar da olduğunu kastettiğini sanmıştım. Kısa sürede aslında binanın fiziksel girişini tarif etmediği anlaşıldı. Trans halindeyken, o anda fiziksel gözlerine görünür olmayan ama bilinçaltına kaydedilmiş bir şeyi görüyordu. Başka bir boyutu görüyor olabilir miydi?

M: Şu anda gördüğüm şekliyle bir delik var. Bir kanyon ya da portal gibi bir şey.

D: Ne demek istiyorsun?

M: Baktığım zaman tek sezinleyebildiğim bu. İçine giriyorum ve fiziksel alan birden bire ortadan kayboluyor ve yerine farklı türden bir alan geliyor. Ve o uçsuz bucaksız. Ve net.

D: Yani duvarlar ve odalar yerine orada başka bir şey mi var demek istiyorsun?

M: Doğru. Sanki o gördüğüm sahte bir yapıymış gibi. Fiziksel anlayış için, fiziksel varlığın rahat edebilmesi için bir sahne düzenlenmiş gibi.

D: Orada başka insanlar da var mı?

Kurs için gelen diğer insanların da aynı şeyi görüp görmediğini merak ediyordum.

M: Şu anda bu odada başka birini görmüyorum. Ve burada olmaları gerekiyordu. Bu engin boşlukta inanılmaz derecede yüksek yüklü "bir şeylerin" varlığını seziyorum. Varlıklar görmüyorum. İçeri girdiğimde düşündüğüm şey deneyimlemek üzere olduğum fiziksel gerçeklikti. Şimdi buradan bakınca, aslında onun bir illüzyon olduğunu görüyorum. Ve burada üç boyutlu gerçeklikte bilmekten ve bağlantı kurmaktan, üç boyuttan fazlasında var olmaya geçmek için bir fırsat var.

D: Ama o sırada bunu bilinçli olarak sezememiştin. Söylemek istediğin bu mu?

M: Doğru. Şu ana kadar bunun farkında değildim. Ve bu çok gerçek ve kendi açısından çok fiziksel ama bizim bildiğimiz şekilde değil.

D: Orada neyle ilgili bir programa katılacaksın?

M: Işıkla ilgili.

Ses kaydında bir sonraki cümlem tamamen yok olmuştu. Ses o kadar uzaktan geliyor gibiydi ki bazı sözcükleri zar zor duyuyordum. Ardından gelen cümleyle beraber ses de normale dönüyordu. Bu tarz çalışmalar yaparken bazen böyle şeyler olur. Kayıt cihazı ani enerji yükselmelerinden etkileniyormuş gibi olur. Marie hızlı soluk alıp vermeye başlamıştı. Bir şeylerden rahatsız olmuş gibiydi. O da kayıt cihazımı etkileyen enerjiyi alıyor olabilir miydi? Onu rahatlatmak için telkinlerde bulundum ve onu neyin etkilediğini sordum.

M: Bilmiyorum. (Hızlı nefesler.) Çok, tamamen şey oluyor... Ve bu bir şok.

D: Neden seni öyle etkileyeceğini düşünüyorsun?

M: Çünkü bu çok farklı. Barındırdığımız diğer enerjilerle çok ilgili.

D: Yani bedenimizde barındırdığımız mı?

M: Kısmen bedenimizde ama bu bedenlerimizin de ötesinde. Bedenlerimiz bu boyutsal şey nedeniyle var olan küçük topraklama aygıtları gibi.

D: Bu yer nasıl görünüyor?

M: Düşündüğüm gibi görünmüyor. Ahşap ve kumaş gibi görünmüyor.

D: Demek istediğim, bir binaya benziyor mu?

M: Yürüyüp içine girdiğiniz gerçek enstitü öyle.

D: Peki şu anda görmekte olduğun?

M: Hayır. Bir balkondayım. Çok uzun bir balkonda. Ve fizikselde de bir balkon var. Ama bu çok daha geniş ve kristal gibi. Çok fazla kristal var. Aşağıya, odanın ortasına bakıyorum. Ve orası çok aydınlatıcı ve nefes kesici ve şoke edici. Bu bir örtü. Fizikselin var olduğu kadar başka bir şey de var.

D: Örtü bunu ifade etmek için güzel bir sözcük.

Monroe Enstitüsü bilinçli duyularımıza görünmez olan bir tür boyutlararası geçit ya da portal üzerinde bulunuyor olabilir miydi? Burada yaşanan bazı dikkat çekici olayların açıklaması bu olabilirdi.

D: Yalnız mısın?

M: (Fısıldayarak) Yalnızım. Fiziksel bedenim orada, ayakta duruyormuş gibi ve ayrı gibi ve... Sanki o henüz geçiş yapmamış gibi. Ve şu anda ben bunun içinde ilerlerken benden onu bırakmam ve fizikselliğimden geçiş yapmam isteniyor. Bu çok güzel.

Duygusallaştı ve ağlamaya başladı.

D: Sorun nedir?

M: (Duygusal bir şekilde) Bu çok güzel görünüyor. (Ağlayarak)

Marie ressamdı. Öğrenmek istediği şeylerden bir tanesi de neden artık resim yapamadığıydı. İlham gelmiyordu.

O nedenle baktığı bu sahneyi daha sonra da hatırlayabileceği ve resmini

yapabileceğiyle ilgili telkinlerde bulundum.

M: (Duygusal ve hayranlık dolu bir şekilde) Deneyebilirim. Evet.
D: Çoğu insan orada o kadar güzel bir şey olduğunu asla fark etmezdi, değil mi?
M: Hayır çünkü onu göremezlerdi. Ben de göremedim. Daha önce ben de bilmiyordum.
D: O halde zihninin o resmi hafızanda tutmasına izin verelim ki onun resmini yapabil. Ve bu resmi daha sonra istediğimiz kadar detaylı bir şekilde çizebiliriz.
M: (Gözleri yaşlı) Öyle istiyorum. Öyle istiyorum.

Anıyı hafızasında tutup daha sonra kullanabilmesi için bilinçaltına telkinlerde bulundum. O kadar güzel bir sahneyi görmek onu duygusal olarak etkiliyordu. Her ne kadar bu beklenmedik bir gelişme olsa da ben ilerleyip enstitüde yaşanan o sıra dışı olayı keşfetmek istedim. Çünkü kulağında kulaklıklarla karanlık bir tecrit kabininde otururken güzel bir ışık gördüğünü hatırlıyordu.

D: Biliyorum, çok güzel olduğu için o yerden ayrılmak zor. Ama başka şeyleri de keşfetmek istiyoruz. Hadi o sahneden ayrılalım ve zamanda ilerleyerek o ışıkla ilgili olan garip deneyimi yaşadığın ana gidelim. Ses kayıtları mı dinliyorsun?
M: (Duygusallık ve ağlamalar durdu.) Küçük bir kutunun içinde.
D: Kayıtlarda müzik mi var?
M: Titreşimler.
D: Kulaklıklar aracılığıyla mı dinliyorsun?
M: Doğru. Kulaklıklarla tek başına oturuyorsun.
D: Bir odanın içinde, tek başına mı?
M: Minik bir kutunun içinde. Uyuyorsun, bu kayıtları dinliyorsun ve...
D: Orada uyuyor musun?
M: Evet, bu içinde uyuduğun bir tecrit kabini.
D: Böyle içeriye kapatılmış olmak seni rahatsız ediyor mu?
M: Hayır, hoşuma gidiyor. Burası onlarla buluşabildiğim yer.
D: Kiminle buluşabildiğin?
M: Bilmiyorum. Çok akıllı varlıklarla.
D: Pekâlâ. Kulaklıklarla ses titreşimlerini dinlerken bir şey oldu, değil mi? (Evet) Bu olayın üzerinden tekrar geçip daha detaylı bir şekilde

inceleyebiliriz. İlk ne oldu?

M: Korktum.

D: Neden?

M: Çünkü hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Tanrım! İnanılmaz derecede cömert, saf bir sevgi hissediyorum. Bu sevgi sana geliyor ve ona inanamıyorsun. (Duygusal bir şekilde) Onun seninle olduğuna inanamıyorsun. Ve onu görebiliyorsun.

D: Buna kulaklıklardan dinlediğin şeyler mi neden oluyor?

M: Dinlediğin şeyler sana çok açık bir hale gelme ve doğru frekansla buluşma fırsatı sunuyor.

D: Yani bunun için açık olman, hiçbir blokajın filan olmaması mı lazım?

M: Bir düzeyde bunun olması için yanıp tutuşuyor olman lazım.

D: Sonra ne oluyor?

M: Sonra benim güvenimi kazandı. Beyaz ışık. Ve beni dengeye getirdi. Benimle takıldı ki korkmayayım.

D: Sadece beyaz ışık mı?

M: Başta öyle. Dengeye kavuştuğumda sol tarafımda daha fazla titreşim hissettim. Bu beni şaşırttı çünkü o, beyaz ışıktan çok farklıydı. Ve nasıl olduysa başımı çevirip bakmaya yönlendirildim. Bu alanın içi tamamen karanlıktı ama bakabiliyor, görebiliyor ve hissedebiliyordum. Bir pırıltı. O bir uzay varlığı. Bunu bilmiyordum. Neredeyse içini görebiliyorsun ama o çok net bir mavi. Koyu, net bir mavi. Onu görmekten ziyade hissediyorsun.

D: Onun bir uzay varlığı olduğunu nereden biliyorsun?

M: Bilmiyorum. Sadece o bilgi geldi.

D: Böyle düşünmene neden olabilecek herhangi bir bedensel özellik ya da başka bir şey görebiliyor muydun?

M: Sadece koyu bir mavi. Bu fikir nereden çıktı bilmiyorum. Sadece onun bir yıldızdan geldiği hissi var. Bunu söylediğimde öyle olduğunu kalbimde hissediyorum.

D: Gördüğün ilk beyaz ışık neydi peki?

M: O Tanrı'nın bir yansımasıydı. Tanrı değildi ama Tanrı'nın sevgisi gibi hissettirmeye çalışıyordu. Ama o bu varlıkla benim aramdaki bağlantıyı yönlendiren bir zekâydı. İnsan duygularını o kadar iyi biliyordu ki bizim tanıdığımız en iyi ve en güven veren duyguları yoğunlaştırabiliyordu. Ve bağlantının gerçekleşmesi için bu duyguları sağlıyordu.

D: Peki sana gelen ve yanında duran o mavi ışık, ya da her neyse o?

M: İçime gelen.

D: İçine gelen. İçine gelmesine izin vermen gerekti mi?

M: Evet. Onu kabul etmemi bekledi. Ve sonra en nazik, en yavaş ve en kolay olacak şekilde bir örtü gibi kayıverdi. Titreşti ve şimdi ben de öyle hissediyorum. Sadece titreşiyordu. Ve sanırım beni değiştiriyordu. Sistemimi dönüştürüyordu.

D: Bunu neden yapıyordu?

M: Daha yüksek bir çalışma için. Zarar görmemem ve yanmamam için.

D: Nasıl zarar görebilir ya da yanabilirdin?

M: Bizi yakabilecek bir şey var. Bu da bir koruma. Radyasyon. Bir tür radyasyon deneyi.

D: Ve bu sana koruma mı sağlıyor? Seni dönüştürüyor mu demiştin?

M: Evet, hücrelerim düzeyinde. Fiziksel hücresel düzeyden başlayıp gelecekte daha yeni sistemleri barındırabilmem için bir şeyi daha ayarlıyor.

D: Yeni sistemler... Bununla neyi kastediyorsun?

M: Yeni yıldız tohumları. Bu gezegen için. Bedende bulunan ama bedene ait olmayan sistemler.

D: Bedende daha önce onda bulunmayan yeni sistemler mi yaratıyor?

M: Sistemi tohumluyor.

D: Bu işlem bedene zarar vermeyecek, değil mi?

M: Hayır. Ben genetik olarak bu geçişe yardımcı olacak şekilde hazırlanmış durumdayım. (Sevinçli görünüyordu.) Tamamlandı. Ve o canlı. Ve bu güvenli.

D: İnsanlara zarar verebilecek olan bu radyasyon nereden geliyor?

M: Dünya yüzeyinin altından. Şimdi Dünya'nın çekirdeğini görüyorum. Sadece bir top görüyorum. Bu kötü amaçlarla bize enjekte edilebilecek ya da içimize konabilecek bir tür radyasyon bile olabilir. Ve bu mavi sistem sizi, bu "çekirdek" demek istediğim materyalin etkisiz hale getirilmesini sağlayacak kadar değiştirebilir.

D: Bu radyasyon bedenlerimizin içine konabilir mi yani?

M: Oraya da konabilir Dünya'nın çekirdeğine de. Onu yutabilirsiniz de. (Duygusal bir şekilde) Bunu düşünmesi bile acı verici.

D: Onu bedenlerimize nasıl alabiliriz?

M: Onu yutabilirsiniz. (Neredeyse ağlıyordu.) Buna zorlanabilirsiniz. Bir tür savaş gibi. Hayatta kalabilirsiniz. (Duygusallaşmıştı.)

D: Bunun bedene girmesinin başka yolu var mı?

M: Onunla bombalanabilir ya da ışınına maruz bırakılabilirsiniz. Bu mavi ışık sistemiyse sizi korur ve zarar görmezsiniz.

D: Kim insanları böyle bir şeyle bombalar ki?

M: Bu genetik materyali isteyen başka bir ırk var. Ve istediklerini böyle elde edebilirler. Ama bu mavi enerji bunu imkânsız kılar.

D: Bu mavi enerji başka insanlarda da kullanılıyor mu?

M: Evet. Artık bir sürü insanda var. O geldiğinde, ve zamanı geldiğinde size onu kabul edip etmeme seçeneği sunulacak.

D: Çünkü herkes Monroe Enstitüsü'ne gidemez.

M: Hayır, bu başka yerlerde de gerçekleşebilir.

D: Bu fark edilmeden gerçekleşen bir şey mi?

M: Bunun ne için olduğunu bilmiyorlar. Onlara gelenin bu sevgi olduğunu sanıyorlar ve o öyle iyi, öyle baştan çıkarıcı ki tabii ki onu istiyorsunuz. Ve sistemimizle kaynaşmasının tek yolu bu. Kalbinizden "evet" demelisiniz.

D: Bu her zaman insanların hatırlayabileceği şekilde, bilinç düzeyinde mi gerçekleşiyor?

M: Evet. Ve bu değiş tokuşun bilinçli olarak farkında oluyorsunuz.

D: Kulağa iyi bir şeymiş gibi geliyor çünkü insanları koruyor.

M: Bu büyük planın bir parçası. Büyük bir savaş olacak.

D: Dünya'da mı?

M: Dünya'daki insanları da içerecek. Bu diğer grupta kırmızı bir enerji var. Ve çok sıcak. Ve onlar kazanamayacak ama arzu ettikleri ve ihtiyaç duydukları şeyi elde etmek için çok çabalayacaklar.

D: Ve bu radyasyona mı neden olacak?

M: Evet, bu grup neden olacak. Bu onların kullandığı yöntem.

D: Ama herkes bu sevgi enerjisine açık olmayacak, değil mi?

M: Hayır. Açılma ve kaynaşmanın gerçekleşmesi için önce kalpleriyle bağlantı kurmayı öğrenmeleri gerekiyor.

D: Çünkü bu dünyada çok öfkeli ve negatif olan birçok insan var.

M: Doğru. Ve bu durum engel oluşturur.

D: Bu korumaya sahip olmayan insanlara ne olacak?

M: Kuruyacaklar. Kızaracaklar. Korunmayacaklar.

D: Bu koruyucu enerji Dünya'da giderek daha fazla insana geliyor, öyle mi? (Evet) Plan bu mu, daha fazla insanın hayatta kalması mı?

M: Evet. Plan öyle.

D: Peki bu koruma sana neden verildi?

M: Çünkü ben konuşabilirim. Çünkü ben bir sürü insanla çalışacağım.

Ve onlara doğru zamanda doğru sözleri söyleyeceğim. Onların da açılmalarını sağlamak için anahtar görevi göreceğim.

D: Bu mavi ışığın yaptığın şifa çalışmalarıyla herhangi bir bağlantısı var mı?

Marie bu hizmete yeni başlamıştı.

M: (Bir aydınlanma anı yaşadı.) Ah, evet! Şifa çalışması yaparken ben o mavi ışık varlığı oluyorum. Ve mavi ışık bana ne yaptıysa ben de başkalarına onu yapıyorum. Bunu insanlara aktarabiliyorum. O yüzden insanlar bana geliyor.

D: Bir süre önce buna "tohumlama" demiştin. Enerjiyi insanların içine koyduklarını ve o insanların da onu diğerlerine aktardıklarını.

M: Evet, doğru. Yalnız bu çok teke tek işleyen bir süreç. Zor olan kısmı da bu ama benim bir süre için bunu yapmam gerekiyor. Her seferinde sadece bir kişiye yapmak çok zaman alıyor. Benim yaşam amacım bu. Şimdi bunların hepsini görmüş olduğumu, sandığımdan daha fazla temasta olduğumu düşünüyorum. Bunların hepsini bir araya getiremedim. Büyük resmi göremedim.

Burada bir yorumda bulunacağım. Marie fiziksel bedenine radyasyondan korunması için bir şeyin yapıldığından bahsederken aklıma *Koruyucular (The Custodians)* kitabımda geçen Karen'ın regresyonu geldi. Uzaylıların ona gösterdiği vizyonda etrafında ölmekte olan insanlara yardım ediyor ama kendisi hastalanmıyordu. Bir tür radyasyon zehirlenmesi yaşanıyormuş ve elinden bir şey gelmiyormuş gibi görünüyordu. Sahne çok yürek burkan bir sahneydi ve onu izlerken çok rahatsız olmuştu. Hemen öncesinde bir karanın ve suyun üzerine gelen bir bulut görmüştü ve bu bulut balıkların vb. zehirlenmesine neden oluyordu. Marie'nin fiziksel bedenine koruma için yapılan şeyle ilgili hikâyesinin Karen'ın anlattığı senaryoyla bir ilgisi olabilir mi diye düşündüm.

D: Bir sorumuz daha var. Marie'ye gelen bu garip yazılar. Bununla ilgili bir bilgin var mı?

M: Bu yağmur gibi. Işık gibi. Dünya'nın her tarafında, kanal olan bu insanlara yağıyor. Ve ona bakarsanız sizi değiştiriyor.

D: Bu bir dil mi?

M: Bu bilgi. Bizimle ilgilenen ve evrimimizi izleyen daha yüksek bir

kaynaktan geliyor.

D: Bu bilgiyi neden sembollerle veriyorlar?

M: Çünkü semboller enerji alanı içinde yeni şablonları aktive ediyor.

D: Sadece sembollere bakmak mı bunu yapıyor?

M: Evet. Aslında kişi şablonu takip ederek hareketi tanımlayabilir.

D: Bu bir yerde birilerinin konuştuğu ya da yazıda kullandığı bir dil mi?

M: Daha önce konuşulduğu oldu.

D: O halde birilerinin bir yerde anladığı bir dil, öyle mi?

M: Daha ziyade matematiksel bir dil. Eğer böyle bir şeyi hayal edebilirseniz...

D: Bana bazı uzaylı varlıkların semboller kullandığı söylenmişti. Büyük bilgi parçalarını bu sembollerle aktarıyorlarmış.

M: Bu sizin burada bildiğiniz dile, hatta antik yazıtlardakilere bile pek benzemiyor. Bu onun gibi bir şey değil. Bu bir model. İki boyutlu olduğunda bir dil gibi görünüyor. Eğer her bir parçasını varlığın farklı bir parçasını aktive eden bir hareket olarak görebilseydiniz daha iyi anlardınız.

D: Öyleyse Marie bunu yazarken, bu bir kitabın sayfası gibi bir şey söylemiyor, öyle mi? (Hayır) O yüzden yazdığı bu sayfaya bakmasını istesem bana ne söylediğini anlatamaz. Bu doğru mu?

M: (Tereddütlü) Deneyebilirsiniz.

D: Pekâlâ. Hadi Marie'nin gözlerini açıp kağıda bakmasına izin verelim. (Yazdığı kâğıdı önüne tuttum.) Kâğıdı görebiliyor musun? Kelimelerle anlatabileceğin bir şey söylüyor mu?

M: (Kâğıdı incelerken) Evet, aslında söylüyor.

D: Nasıl okunuyor? Okumaya hangi taraftan başlanıyor?

M: (Kâğıttan gözlerine doğru bir hareket yaptı.) Böyle geliyor.

D: Ne demek istiyorsun?

M: Böyle, böyle ya da böyle değil. (Hareketler)

D: Yukarı ya da aşağı, ya da art arda değil.

M: Böyle. Kâğıttan size doğru geliyor. Bilgi veriyor. Sanki onu siz oraya koymuşsunuz gibi. (Elini kalbine koydu.) Ve bunu hissediyorsunuz. Ve bazen yapabileceğiniz en iyi şey sadece ona bakmak ve onu buraya almak.

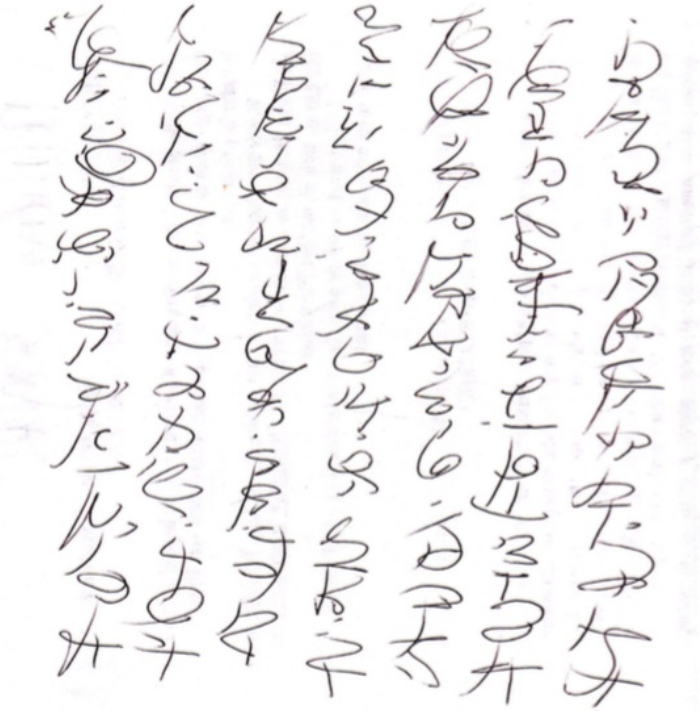
D: Peki sana nasıl bir bilgi veriyor?

M: Yüreklendiriyor. Ve kalbinin doğrudan izlediği yolu, yüceliği bilmekle ilgili.

D: Yani onun bunu yazması da onu bedenine almasının başka bir yolu mu? (Evet) Tıpkı mavi ışığın yaptığı gibi mi?

M: Farklısı ama bir yönden evet, burada bir şeyleri değiştiriyor. Ama her sembolden ışığın gelmesi ve ışımasıyla sizi değiştirmesi gibi hayal edebilirsiniz.

Marie tarafından çizilen örnek daha çok hızlı bir el yazısına ya da stenografiye[19]* benziyordu. Onunla çalıştığım zamandan bu yana dünyanın her yerinden garip yazı örnekleri aldım ama bu yazı diğerlerine nazaran daha yapılandırılmış gibi (basılmış gibi) görünüyor. Bu yazılar yazım tarzlarında herhangi bir mantık yokmuş gibi görünüyorlar. İkinci Kitap'a bu örnekleri ve aralarındaki benzerlikleri bulmak için yapılan bilgisayar analizlerini ekleyeceğim.

Kâğıdı çektim ve tekrar gözlerini kapattırdım.

D: Yoksa onları kendi el yazımız gibi düşünüp kelimeler içermesini bekleyebilirdik. O zaman Marie'nin bunları yazmaya devam etmesinde bir sorun yok.

M: Evet. Bunlar arındırıcı.

D: Bunlar hayal edemeyeceğimiz şekillerde bilgi sağlıyor. (Doğru) Bir sorumuz daha var. Geçmişte birtakım ameliyatlarla ilgili rüyaları oldu. Bunlarla ilgili söyleyebileceğin bir şey var mı? Bunlar sadece

rüya mıydı yoksa neydi?

Marie, bedeninde gerçekleştirilen fiziksel operasyonlar ve doktorlara görünme gibi çok canlı çocukluk anılarına sahipti. Ailesinin bunları neden inkâr ettiğini hiç anlayamamıştı. Ona böyle şeylerin yaşanmadığı söylenmişti.

M: Marie'nin bunu bildiğini sanıyorum. Bunların anlaşmalı olarak gerçekleştiği çok netti. Yıllar, yıllar önce bizimle çalışmak istediğini söylemişti.
D: Yani bunlar rüya değil miydi? Olan şeylerin anıları mıydı?
M: Doğru yaşa geldiğinde olan şeylerin. Yapılan bazı ayarlamalar vardı ama bunlar fiziksel bedende yapılmıştı.
D: Bu ayarlamalar ne için yapılmıştı?
M: Daha sonra yapacağı işe doğru yol almasını engelleyen kalıpları ortadan kaldırmak için. Ameliyatla alınmaları gerekiyordu.
D: Ameliyatla mı?! Peki...

Marie Monroe Enstitüsü'ndeyken gerçekleşen sıra dışı bir olay daha vardı. Başını delip geçen çok tiz bir ses duymuştu. Bu ses birkaç saniye sürmüştü ve çok rahatsız ediciydi. Bunu sordum.

D: Rahatsız olmasına neden olan neydi?
M: Marie bunun farkındaydı ve o sırada gerçekleşen şeyi kabul etmek istemedi. Daha fazla bilgiye erişim sağlamak için temporal loblarda bulunan reseptörlerde yüksek tonlamayla ayarlama yapma girişimiydi bu. Ve bir grup ortamında yapılması gerekiyordu. Başkalarıyla bir aradayken yapılması gerekiyordu.
D: Diğerleri de bundan etkilendi mi?
M: Evet, plan buydu.
D: Bilgiyi veriyorlar mıydı yoksa alıyorlar mıydı?
M: Hayır bu, beynin bir kısmının ayarlanmasıydı ama beyinde değildi. Tüm bilgileri alan varlığın kendisiydi. Ve artık daha yüksek frekanslara erişimi var.
D: Yani bu Marie'nin daha fazla bilgi alabilmesi içindi. (Evet) Öyleyse ondan bir şey alıp götürmüyorlardı. (Hayır)

Ben bir yıl içerisinde insan bedeninin manipülasyonu hakkında konuşan

bu kadar vakaya erişebildiysem, dünyada onların henüz erişmediği kaç kişi kalmış olabilir? Bu işlemin Dünya'da on binlerce insan üzerinde gerçekleştirilmekte olduğunu söylemişlerdi. Bu gerçekten de "Yüzüncü Maymun Sendromu"na benzer bir şey olabilir. Kritik kitleye ulaşılana ve bu fenomenin gerçekliğinin reddedilemeyeceği bir noktaya gelinene kadar olanların farkına varılmayabilir.

Bu kitap baskıya gittiği sırada insan bedeninin DNA yapısında gerçekleşen değişimle ilgili bilgi almaya devam ediyordum. Bu konu Karma Karışık Evren'in ikinci kitabında daha ayrıntılı olarak işlenecektir. Başta bu bölümün tamamını o kitaba eklemek üzere saklamayı düşünmüştüm ama daha sonra bunun insanların zihinlerinin hazırlanmasını geciktireceğine kanaat getirdim. Oysa insanların yaklaşmakta olan dramatik ve dinamik değişimleri kavramaya hazır olmaları gerekiyor.

BÖLÜM 15

MEKANİK İNSAN

Bu seans Eylül 2000'de İngiltere'de konuşma yapmak için çıktığım tur sırasında, Londra'daki otel odamda gerçekleştirildi. Johanna sadece iki yıldır İngiltere'de yaşamakta olan genç bir kadındı. Aslen Almandı ama ben aksanını kusursuz bulmuştum. Dile doğal bir yeteneği olduğunu ve yeni dilleri çok çabuk kaptığını söyledi. Aslında pek fazla şikâyeti yoktu, daha çok meraktan seans yapmak istiyordu. Bazı istekleri bana önemsiz göründü ama her insana kendi problemi önemli görünür. Çocukken dişini çektirmiş olmasından ötürü bile kaygılanıyordu. Ben bunun mükemmel olmak zorunda olduğunu hissetmesiyle ilgili olduğunu düşünmüştüm ama o pek de öyle düşünmüyordu. Seanstan ne beklemem gerektiğine dair hiçbir fikrim yoktu (her seansta olduğu gibi) ama öne çıkan geçmiş yaşam gibi bir yaşamı da gerçekten beklemiyordum. Seans bitiminde bu kaydı kullanmama izin verir mi diye sordum çünkü bu kesinlikle bir ilkti. Araştırmalarımda geldiğim bu noktada artık hiçbir şeyin beni şaşırtmayacağını düşünüyordum. Ama ne zaman bu varsayımda bulunsam düşünce şeklime meydan okuyacak yeni bir şeyle karşılaşırım. Daha sonra Johanna kaydı kullanabilmem için ona verdiğim kasetin bir kopyasını çıkardı ve otelime gönderdi.

Normalde kişiyi uygun bir geçmiş yaşama götüren bulut yöntemini kullandım. Ama bir kez daha şaşkınlığa uğrayacaktım.

D: Bana bulutun üzerinde Dünya'ya doğru süzülürken gördüğün ilk şeyi söyle.

J: Aslında Dünya'ya doğru süzülmüyorum. Başka bir yere doğru süzülüyorum. Grimsi bir gezegene doğru alçalıyorum. Tuhaf görünüyor, metalik gibi... Bende tuhaf bir his uyandırıyor. Çok tuhaf. Pek hoş değil.

D: Seni neden rahatsız ediyor?

J: Çok serin. Ve bulut gibi yumuşak değil. Sert.

D: Ayaklarının altında ne görüyorsun?

J: Bu taşlı bir yüzeye benziyor. Taş ve de toz. Ve hiç ot ya da bitki gibi bir şey yok. En azından şu anda bulunduğum yerde öyle. Burası gri olduğu kadar metalik de. Gezegenin yüzeyinde bina türünden şeyler

var gibi görünüyor. Biraz uzaktalar ama istesem oraya kadar yürüyebilirim.

D: Binalar nasıl görünüyor?

J: Asimetrik. Bir çatının sadece yarısı varmış gibi. Çok dik çatılı bir evi alsanız ve onu ortadan ikiye bölseniz tarif etmeye çalıştığım tarzda bir bina elde edersiniz. Çok düz bir önü ve küçük pencereleri var. Tabii onlar pencereyse... Hava deliği ya da onun gibi bir şey de olabilirler, bilemiyorum.

D: Tüm binalar aynı mı?

J: Şu anda sadece birkaç tanesini görebiliyorum ve bunlar öyle görünüyor. Diğer her şey taş, dağ ve küçük dağlar.

D: Arka plandakiler mi?

J: Evet. Benim bulunduğum yerde de.

D: Dışarıda hava aydınlık mı?

J: Hayır, aydınlık değil.

D: Orada bir güneş var mı diye merak etmiştim.

J: Hayır, bir güneş göremiyorum. Burası daha karanlık gibi. Her şeyi görebiliyorsun ama aydınlık değil.

Ardından kendisinin neye benzediğini öğrenebilmek için ayaklarına bakmasını istedim. Nefesi kesildi ve gördüğü şey karşısında şaşkınlığa uğramış gibi göründü. Bunu hiç beklemiyordu.

J: Bunu söylemek bana rahatsızlık veriyor ama sanırım söylemem gerekecek. Ayaklarım metalik. Şeye benzer korkunç şeyler... Bir atın toynaklarının sivri ve mekanik olduğunu hayal edin. Ayaklarım işte öyle. (Bu onu çok rahatsız etti.)

Ben de şaşırmıştım ama denek ne görürse görsün onu takip etmeyi ve durum ne kadar garip olursa olsun soracak sorular bulmaya çalışmam gerektiğini öğrenmiştim. Bilinçaltının gitmeyi seçtiği yaşama gitmesinin her zaman bir nedeni vardır.

D: Bu ilginçmiş. Bir tür metalden yapılmışa mı benziyorlar yani?

J: Evet. Ben de metaldenmişim gibi hissediyorum. Ve eller de biraz öyle... Pençeye benziyorlar ama sadece iki uçlu. Ayaklar gibi biraz. Yani iki sivri şeyden bir toynak gibi. Eller de benzer.

D: Yani parmak yerine mi?

J: Evet. Hiç insan gibi değil. Tuhaf hissediyorum.

D: Yüzünün nasıl göründüğüyle ilgili bir fikrin var mı? (Duraksama) Muhtemelen kendini göremiyorsundur, değil mi?

J: Göle gidip suda kendime bakmak istiyorum.

D: Yakınlarda bir göl mü var?

J: Evet, gidebilirim. (Duraksama) Garip yürüyorum, adeta bir makine gibi. Şu anda bu hayatta bedende bulunduğum halimden daha farklı. Kolumu görüyorum ki o da biraz garip. Ki bu da neden şok olduğumu açıklıyor. Aslına bakarsanız bu bedenin her yeri metal. Göle doğru yürüyorum ve yürürken zorlandığım anlar oluyor. Yalpalaya yalpalaya gidiyorum ve suya bakıyorum.

D: Tutuk hareket ettiğin anlar mı oluyor?

J: Tutuk, evet. Ve yürüyen robotlara benziyorum. Önce bir tarafı öne atıyorum sonra diğer tarafı öne atıyorum. Pek zarafet yok. Beden çok çirkin değil ama birazdan yüzüme bakacağım.

Ona ne kadar alışılmadık bir şey görürse görsün, kendisine bakmanın onu rahatsız etmeyeceği yönünde telkinlerde bulundum.

J: Göze benzer şeylerim var ve göz gibi de görünüyorlar ama... Yüzümdeki duruşları daha çok üçgen gibi. Üçgenler.

D: Oval yerine üçgenler mi?

J: Evet. Düz kısmı yukarıya, sivri ucu aşağıya doğru. Bayağı güzeller neyse ki... Bu koyu gözler bayağı garip ve jelimsi bir niteliğe sahipmiş gibi görünüyorlar. Ama yüzün geri kalanı metalik.

D: Bir ağzın ya da burnun var mı?

J: Bir tür ağzım var, evet, ama daha çok bir aralık gibi. Küçük yuvarlak bir şey. Ve burun... Burundan emin değilim. Yarık gibi, oluk gibi şeyler var. Çok garip.

D: Gövdenin içinin nasıl olduğuyla ilgili bir fikrin var mı?

J: İçeride bir sürü mekanizma var. Makineler.

D: İnsanlar gibi organların var mı diye merak etmiştim.

J: İçimde bir şeyler var gibi görünüyor, evet. Bunlar organ mı ya da nedir bilmiyorum. Bir sürü mekanizma. Aslında daha çok mekanizmalardan ibaret gibi görünüyor. Kanım ya da ona benzer bir şeyim var mı bilmiyorum. Ben... Grimsiyim... Koyu... Koyu gri türden bir metaldenim.

D: Gezegenin tümünün rengi gibi, değil mi? Koyu gri?

J: Evet. Gezegende biraz olsun renk çeşitliliği olmasına rağmen. Yaklaştığınız zaman beyaz da var; beyaz taş ve koyu gri taş. Ve binalar çok koyu renk. Parlak gri gibi. Bu kadar koyu ve gri olan metale ne denir? Gördüğüm ev parlak, ışığı yansıtıyor. Dünya'da olan şey gibi; gümüş gibi değil, koyu.

D: Alüminyum açıktır, koyu değildir. Hiç ağaç ya da ot yok öyle mi?

J: Hayır, ağaç yok, ot yok, hayır.

D: Sence sen o binaların bulunduğu şehirde mi yaşıyorsun?

J: Evet bir şekilde oraya aitim. Orası benim yapıldığım yer.

D: Oraya gidip daha yakından görmek ister misin?

J: Hmmm, bayağı uzak.

D: Yürümen gerekmiyor. Çok hızlı da gidebilirsin.

J: Evet, oraya gidebilirim. Bu evlerden oluşan kocaman bir şehir bu.

D: Düşündüğünden daha mı büyük çıktı?

J: Hayır, bu farklı bir yer. Bu evlerden birkaçını gördüğüm yer geride kaldı. Ben başka bir yere, yapıldığım yere gittim. Burada bir sürü farklı biçime sahip evler var ama çok parlak, koyu ve griler. Ve altlarına inebiliyoruz. Gezegenin içine inebiliyoruz. Yüzeyin altında gerçekleşen bir sürü şey var. Esas olay gizli bir şekilde gerçekleşiyor. O, yüzeyin altında.

D: Senin en aşina olduğun yer orası mı?

J: Orası benim geldiğim yer. Orası benim yapıldığım yer.

D: Oraya nasıl iniyorsun?

J: Sadece nasıl ineceğimi biliyorum. Aralıklar var ama aralarından ancak geçebiliyorsun. Kapı gibi değiller. Sadece geçmek istediğin için geçiyorsun. Ve aşağı süzülerek değil de kayarak iniyorsun. Bir sürü yol var ve havayla seni bir tüpün içinde iten modern bir tüp sistemi gibi.

D: Yol gibi ya da kaldırım gibi mi?

J: Evet ama aslında yürümüyorsun. Onun içine düşüyorsun. Gitmek istediğin yere karar veriyorsun ve o da seni oraya itiyor.

D: Ve senin o bölgede yapıldığını mı söylemiştin?

J: Evet. Orada çok ateş var. Ve bir şeyleri yaptıkları masalar.

D: Ateş mi? Yani kaynak ya da makineler gibi mi?

J: Evet, kaynak belki. Metalle uğraştıkları ocaklar var. Ve şekiller yapıyorlar. Ve başka bir odada iç kısımları yaptıkları başka yerler de var.

D: Yani farklı parçaları filan mı?

J: Evet, iç parçaları. Hepsi birbiriyle uyumlu çalışıyor.

D: Bu makineleri yapan insanları görebiliyor musun?

J: Evet. Yüzleri daha etli gibi. Ve geri kalan kısımlarını göremiyorum çünkü bir tür koruyucu plastik giysi giyiyorlar. Bu giysi tüm bedenlerini kaplıyor.

D: Çalıştıkları yerden ötürü mü böyle giyiniyorlar?

J: Evet, çok temiz çalışılması gerekiyor.

D: Nasıl görünüyorlar?

J: (İnsanları inceliyormuş gibi görünüyordu.) Bana benzemiyorlar. Daha yumuşak yüzleri var ve soluk tenliler. İnsana, bizim "insan" diye adlandırdığımız şeye çok benziyorlar. Soluk ve hafif pembemsi. Onların kaşları var ki benim yok.

D: Saçları var mı?

J: Saçları var, evet, ve çok uçlarda saçlara sahipler. Ya çok açık sarı ya da tamamen siyah. Başka bir renk göremiyorum. Saçlar bayağı kısa. Yapıştırılıp arkaya doğru taranmış gibi. Erkekleri görebiliyorum ve bayağı yakışıklılar.

D: Hiç kadın görebiliyor musun yoksa hepsi erkek mi?

J: Şu anda hiç kadın göremiyorum.

D: Ve bu makineleri bu adamlar mı yapıyor?

J: Evet, bizi onlar yapıyor.

D: Senin gibi görünen başkalarını görüyor musun?

J: Hayır. Sadece yarım halde olanları görüyorum. Yani o işlemin parçalarını.

D: Yani yapım aşamasındalar. Neden bu insanları... Yani senin gibi şeyleri yaratıyorlar? Sana insan demeli miyim dememeli miyim bilmiyorum. Sizi neden yaratıyorlar?

J: Denemek ve yapıp yapamayacaklarını görmek istiyorlar. Ayrıca bizi yapmak istemedikleri şeyler için kullanıyorlar. Ya da çok tehlikeli filan olduğu için yapamadıkları şeylerde.

D: Hizmetkârlar ya da işçiler olarak mı yani?

J: Evet, daha çok işçiler olarak. Belirli bir görevi yerine getirmesi gereken işçiler olarak.

D: Bir süre denemişler ve sonuç almışlar gibi görünüyor, değil mi?

J: Evet. Çok büyük, boş bir alan var. Ve yenilerini yapıyorlar. Neden bilmiyorum. Sanırım bir süre sonra yıpranıyoruz. Sonsuza kadar dayanmıyoruz, o yüzden de yenilerini yapmaları gerekiyor. Bu çok garip.

D: Peki bunların hepsi makine mi?

J: Hepsi makine. Ruh gibi bir şey var. Garip olan da bu çünkü duygularım da var. Ben sadece bir makine değilim, anlıyor musun?

D: Bu makinelere bir ruh koyabiliyorlar mı?

J: Sanırım kendilerinden bir parçayı koyuyorlar.

D: Nasıl yani?

J: Kendilerininkini bölüyorlar. Bize kendilerininkinden küçük bir parça veriyorlar. O yüzden biz onlar değiliz ama onlar gibi işlev gösteriyoruz.

D: Aksi taktirde bir robot ya da makine gibi mi olurdunuz?

J: Evet. İşleri doğru yapmamızı istiyorlar. Ya da yerine getirmemiz gereken görev kadar duygularımıza da güvenerek hareket etmemizi istiyorlar. O parçaya sahip olmasaydık, görevimizi yerine getirebilecek kadar sofistike olamazdık. Sadece programlanmış olurduk. Ama görevi yerine getirebilecek donanıma sahip metal bir beden kadar ruhla da iş görmemiz gerekiyor bir şekilde. O yüzden bize kendilerinden bir parça verdiler. Çünkü ancak o şekilde... Yani onlar ruh yaratmıyor. O yetiye sahip değiller. Belki Tanrı ya da başka biri bunu yapıyor. Ama ellerinde bize verecek bir ruh yok. Bunu ancak kendilerininkinden bir parçayı kurban ederek yapabiliyorlar. Ve bizim içimize koydukları da o parça.

Anlamakta güçlük çektiğim kısım buydu. Mekanik bir insan, bir makine ya da robot olduğu bir yaşama gittiyse nasıl oluyordu da benimle iletişim kurabiliyordu? Nasıl oluyordu da duyguları olabiliyordu? Mekanik bir yaratımın kendisine verilen bir ruhu olmazdı ve ruh da normalde böyle bir şeye girmeyi seçmezdi. Bu uzaylı dünyasında daha etkili bir biçimde işlev görebilmesi için birinin kendi ruhunun bir parçasını bir makineye verebileceği düşüncesi bütünüyle yeni bir fikirdi.

D: Bunun nasıl yapıldığını görebiliyor musun?

J: Bir seremoni yaptıklarını görüyorum. Bir araya geliyorlar ve ruhlarından bir parçayı "tükürüyorlar" da denebilir. Ve o parçayı tamamlanan makinenin içine koyuyorlar.

D: "Tükürüyorlar" derken neyi kastediyorsun?

J: Ruhlarından bir parça vermek istediklerine karar veriyor ve onu ağızlarından tükürerek makine insana veriyorlar gibi görünüyor.

D: Tükürdükleri zaman ruhlarının o parçası nasıl görünüyor?

J: (Duraksama) Tam olarak göremiyorum. Onu doğrudan makinenin içine koyuyorlar.

D: O parçanın görünmez olduğunu mu kastediyorsun?

J: Evet. Ya da nefes verdiğinizde hava soğuk olmadığı sürece hiçbir şey görmemeniz gibi. Onun gibi bir şey.

D: Bu... Makineyi aktive mi ediyor?

J: Bu sadece parçanın makineye gitmesini sağlıyor. Ve makineye duyguları veren de bu parça. Bu olmasaydı makine sadece bir makine olurdu ve çok sıradan görevleri bile yerine getirebilmesi için içine bilgisayar çipleri gibi şeyler koymaları gerekirdi. Ama onlar bundan daha fazlasını istiyor.

D: Kendilerinden bir parçayı vermek onlardan bir şey götürüyor mu?

J: Evet, onlardan o parçayı götürüyor. Daha azıyla yetinmek durumunda kalıyorlar. Gerçekleşmesini istedikleri şeyleri gerçekleştirmek için güçlerinin birazından vazgeçmeleri gerekiyor. Yoksa bunu yapamazlardı.

D: Bu makineleri aktive etmelerinin başka bir yolu olabilir miydi sence?

J: Hayır, olamazdı, hayır. Makinelerin bir ruha ihtiyacı var.

D: Bazı şeyler zihinle aktive ediliyor.

J: Ah, hayır, bu onun gibi bir şey değil. Öyle bir zihinsel güce sahip değiller. Henüz öyle bir güçleri yok.

D: Ama makineyi aktive etmek için kendilerinden bir parçayı ayırıp verebiliyorlar.

J: Evet. Yapabildikleri bu. Yani parçalarını filan uyarmak için elektrik ya da ellerinde ne varsa onu kullanabilirlerdi ve makine de yine çalışırdı. Programlanmış olduğu için çalışıyor olurdu. Ama bu kadar sofistike şekilde çalışmazdı. O yüzden küçük bir fedakârlıkta bulunmaya ve kendilerinin yüzde on ya da yirmisi kadar bir parçayı makinelere koymaya karar verdiler. Böylece ruhsal taraflarını tümüyle kaybetmemiş olurlardı ki sanırım bunun yeterli olduğunu düşündüler. O yüzden makinenin daha doğru bir şekilde hareket etmesi için ona minik bir parça veriyorlar.

D: Makine kendine kendine düşünebiliyor mu? Bir zekâsı var mı?

J: Makinenin düşünme gücü var, evet. Ama tabii ki programlanmış oluyor. Sadece öyle programlandığı için düşünebiliyor. Bunların hepsini makineye veren onlar.

D: Makine bireysel olarak başını alıp gidemez yani, öyle mi?

J: Hayır, hayır. Makine sadece ruh parçasına sahip olduğu zaman farklı bir biçimde tepki verebilir. Aradaki fark bu. Yine yapması gereken şey neyse onu yapar ama tepkileri çeşitlilik kazanır.

D: O zaman bir insan gibi işlev gösteren ve düşünebilen bir varlık gibi değil. (Hayır, hayır.) Ama bu işlem ona bir makineden daha fazla kabiliyet getiriyor.

J: Evet, bu doğru.

D: Daha ziyade bir kişilik kazanıyorlar sanırım. (Evet) Peki makineler olarak konuşabiliyor musunuz? İnsanlarla iletişim kurabiliyor musunuz?

J: Hayır. Konuşabiliriz, evet. Ama kulağa pek hoş gelmiyor. Yani bir dil gibi oluyor ama kulağa pek hoş gelmiyor.

D: İnsanlar da böyle mi iletişim kuruyor?

J: Hayır, insanların güzel sesleri var ama bizim sadece makine sesimiz var.

D: O zaman onlar sözel olarak, kelimeleri kullanarak iletişim kuruyorlar.

J: Evet, kurabilirler. Bize içimizden, mekanik olarak olduğu kadar sözel komutlar da veriyorlar. Onların akıllarından geçirdiklerini hemen yerine getirebiliyor değiliz. Bize söylemeleri gerekiyor.

D: Ve siz de onlarla iletişim kurabiliyorsunuz.

J: Bizim tek söylediğimiz "evet", "anlaşıldı" ya da onun gibi şeyler.

D: Yani belirli ölçüde zekâya sahip olsanız da düşünen bir insan gibi iletişim kuramıyorsunuz.

J: Bizden o şekilde iletişim kurmamız beklenmiyor. Kurabiliriz ama bizden kurmamız beklenmiyor. Görevi anlayıp "anlaşıldı" diyecek ve görevi yerine getirecek şekilde programlanıyoruz.

D: Peki sana ruhundan, kendisinden bir parça veren kişi sana karşı herhangi bir çekim ya da aranızda bir bağ varmış gibi hissediyor mu?

J: Sanırım aramızdaki tek bağ o kişinin içlerinden hangisi olduğunu biliyor olmam. O yüzü görebiliyorum.

D: Sana kendinden bir parça verdiğine göre bir şekilde aranızda bir bağ varmış gibi hissedebileceğinizi düşünmüştüm.

J: Olabilir ama ben bunu bilmiyorum. Ben öyle bir şey hissedemiyorum. Onun hangisi olduğunu biliyorum ve belki onun için ya da onunla bir şey hissediyorum ama... Bilemiyorum.

D: Eh, bu bayağı farklı bir varoluş şekli, öyle değil mi?

J: Evet, var olmanın garip bir şekli.

D: Bir şey tüketmen gerekiyor mu? Yani çalışmaya devam etmeni sağlayacak bir şey. Nasıl hayatta kalıyorsun? Bir makine için muhtemelen bu garip bir soru ama...

J: Bir şey yemiyoruz. Tuvalete de gitmiyoruz. Aldığımız bir şey var, yağ gibi bir şey ama o sadece mekanizmamız için. Ruh için bir şey almıyoruz.

D: Yağı içine nasıl koyuyorlar?

J: İhtiyaç olan yere koyuyorlar. Düzenli olarak yağlanması gereken küçük manivelalara ya da deliklere. Arabalarda ya da ona benzer şeylerde olduğu gibi.

D: Ama en azından sadece makineler olsun istememişler. Makinelerin bir kişiliği olmasını istemişler. (Evet) Ama dediğin gibi makineler eskiyor, o yüzden de yenilerini yapmaya devam etmeleri gerekiyor. Öyle değil mi?

J: Evet, gerçekten her şeyi keşfetmek istiyorlar ve bunun için bir sürü işçiye ihtiyaçları var. Gidecekleri yerde ortamın nasıl olacağını bilmiyorlar. Ve bizim ısıya karşı dayanıklı olmamız gerekiyor. Çünkü çok sıcak bir gezegene gidersek kurumamamız, hayatta kalabilmemiz gerekiyor. O nedenle yağ ısıya dayanıklı yağ gibi bir şey. Ve ellerimiz ısıya dayanıklı. Şimdi fark ediyorum da, ayaklar da ısıya dayanıklı. Her şey ısıya dayanıklı.

D: Metalin ısıyı ileteceğini düşünürdüm ama sanırım bu farklı tür bir metal.

J: Farklı tür bir metal. Dünya'da yok. Sadece dışarıdan bakınca bizde de bulunan bir metale benziyor.

D: Öyleyse başka gezegenlere keşfe giderken sizi de yanlarında götürüyorlar.

J: Evet, bizi görevler için gönderiyorlar. Amaç her neyse, gezegenin o amaç için elverişli olup olmadığına bakıyoruz.

D: Sizi oraya neyin içinde götürüyorlar?

J: Yolculuk yaptığımız yuvarlak şeylerin içinde. Gidilecek yeri giriyorlar. Araca küçük bir kart taktıklarını biliyoruz ve gidilecek yer de o kartta bulunuyor. Böylece araç bizi oraya götürüyor.

D: Onlar da sizinle geliyor mu?

J: Hayır, hayır. Hiçbir zaman bizimle gelmiyorlar. Hayır, hayır. Bunu bizim yapmamız gerekiyor. Çünkü onlar bir tene sahip ve pembemsiler. Işıktan onları koruyacak hiçbir şeyleri yok. Gittiğimiz

yerde ışık çok yoğun. Biz o yüzden koyu renk gözlere sahibiz. Ayrıca özel güneş gözlüklerimiz de var. Bu güneş gözlükleri... (Kafası karışmış, tarif etmekte zorlanarak) Buna ne diyorsunuz? İnce, plastik gibi bir şey. Ama üzerinde küçük delikler var. Böylece sadece belirli miktarda ışığı geçiriyor. Ve gerisi koyu renk. Ekstra korumayı böyle sağlıyoruz.

D: Bu şey gözünüzün bir parçası mı?

J: Hayır, taktığımız ekstra bir şey. Neredeyse güneş gözlüğü gibi, gözlerimize takıyoruz.

D: Gittiğiniz yerlerden bazıları soğuk da olabilir, öyle değil mi?

J: Olabilir, evet.

D: Her ısıda, her ortamda işlev görebiliyor musunuz?

J: Evet ama biz özellikle sıcak yerler için yapıldık.

D: Pekâlâ, şimdi kendini bu yerlerden birine gönderilirken gör. Makineye bir kart taktıklarını mı söylemiştin?

J: Evet. Ona biniyoruz, kapsül kapanıyor ve kapsül gitmemiz gereken yere gidiyor. Kapsülün de ısıya dayanıklı olması gerekiyor, hatta bizden daha fazla. Çünkü aksi taktirde bizi geri getiremez.

D: Sizi aldığınız bilgilerle beraber geri getirmeleri mi gerekiyor?

J: Doğru. Bizim otomatik bilgi kaydı sistemimiz var. Gözlerden kaydediliyor.

D: Bu bilgiyi data ya da onun gibi kaydeden bir sistem mi? (Evet) Gidilecek yere ulaştığınızda ne yapıyorsunuz?

J: Kapsül oraya iniş yapıyor. Isıdan geçmemiz gerekiyor. Ve ısının etrafında dolanıp altında ne olduğuna bakmamız gerekiyor. Ve orada insanların olup olmadığına, orada ne olduğuna...

D: Yani ısı bariyeri gibi bir şeyden mi geçiyorsunuz? (Evet, evet.) Ve yaşam var mı diye bakmak için oraya iniş mi yapıyorsunuz?

J: Ve eğer yaşam varsa nasıl bir yaşam olduğuna bakmak için. Bu sayede ısıdan geçmeyi başarabildikleri taktirde orada olan şeylere karşı hazırlıklı olabilirler. Böylece gezegene sahip olabilir ya da onu keşfedebilirler. Ya da hiç bunlara girişmeyebilirler. İşte bu sayede bu tür bilgileri ediniyorlar.

D: Gidebilecekleri ve hayatta kalabilecekleri bir yer olup olmadığını görmek için.

J: Evet. Ve bu yüzden bizim ruha ihtiyacımız var. Çünkü o sayede gittiğimiz yerlerin hoş olup olmadığını ya da orada bulunan insanların iyi mi kötü mü olduğunu hissedebiliyoruz.

D: Bir makine bunu yapamazdı. (Hayır) Makine bilgiyi kaydederdi ama bilmeleri gereken şeyleri onlara aktaramazdı.

J: Evet. Ama bunun bir dezavantajı da var. Ruhumuz var. Belki sadece yüzde on ya da yirmi oranında ama sonuçta var. Ki bu da ruhla birlikte gelen tüm duygulara sahip olduğumuz anlamına geliyor. Ki bu da birbirimizi çekici bulabileceğimiz anlamına geliyor.

D: Yani makineler olarak mı?

J: Evet. Belki başka gezegenlerdeki başka yaratıkları da. Oralarda aramızda çekime neden olacak kadar bizimle benzerlik gösteren başka şeyler de olabilir. Ve tabii ki bizden öyle şeyler hissetmemiz ve yaşamamız beklenmiyor. Bizim üreme organlarımız yok. Bunu engellediler. Biz yapılmış şeyleriz ama biz tüm duyguları hissediyoruz. Bu çok garip.

D: Dezavantajlardan biri bu mu?

J: Evet çünkü bu bize acı veriyor. Ve bu onların anlamadığı bir şey. Bu durumla geri döndüğümüz zaman ilgilenmeleri gerekiyor. Ve biriyle tanıştığımız için görevi yerine getirmek istemeyebiliyoruz. Bu çok zor.

D: Çünkü ruhun o parçası bir çekim, bir duygu hissediyor.

J: (Üzgün bir şekilde) Aslında bize karşı çok acımasızlar çünkü bize hiç umut olmadığını kanıtlıyorlar. Ve gövdelerimizle bir şeyler yapıyorlar, acayip şeyler. Biz içimize bir şey verirlerse bir şansımız olabileceğini düşünüyoruz. Bir şeyleri doğru yaparlarsa bunu gerçekten yapabileceğimizi. Onlar gibi bağlara sahip olabiliriz. Aşık olabilir, aile filan kurabilirdik ama bunu yapmaya hazır değiller. Tam tersi, bize gülüyorlar. Benimle bir şeyler yapıyorlar. Matkap gibi bir şeyle beni delip "Bak, içinde hiçbir şey yok. Bu çok gülünç. Sadece metal var. Sende hiçbir şey yok. Herhangi bir duyguya sahip olamazsın." diyorlar. Ama duyduğum bir hayalet ağrı oluyor. Biz ağrı duyma niteliğine sahibiz çünkü o ruh parçası nedeniyle yeşerecek bir şeylere sahip olduğumuzu düşünüyoruz. Muhtemelen bunun nasıl hissettirdiğinin tam olarak farkında değiller. Ve "Ah, onlar sadece makine." diye düşünüyorlar. Ama öyle değiliz. Bizim de ihtiyaçlarımız var. Belki çok küçük bir ölçüde, daha az, ama kendimizce bizim de ihtiyaçlarımız var. Ve bizim onları yaşamamıza izin vermiyorlar.

D: Yani bu duyguları size verirken aslında sizi sakatladıklarının farkına varmadılar.

J: Sanırım bununla ilgili hiçbir fikirleri yoktu.

D: Ama söylediğin gibi, hâlâ deneme aşamasındalar.

J: Bu doğru, denemeler yapıyorlar ve yaparken ileride neler olabileceğinin farkında değillerdi.

Bu bana son dönemde çıkan filmleri ve TV programlarını düşündürdü. Robot Adam (Bicentennial Man) filminde Robin Williams, sahip olduğu tüm hisler ve duygularla bir insandan ayırt edilemeyecek bir noktaya kadar evrimleşen bir robotu canlandırıyordu. Aynı zamanda Uzay Yolu: Yeni Nesil (Star Trek, The Next Generation) dizisinin bir bölümünde de Data karakterinin parçalara ayrılması söz konusu olduğunda neredeyse bir insan gibi olduğunu kanıtlaması gerekiyordu. İkisinde de "normal" insanlar, makinelerin duyguları hissedip deneyimleyecek kadar gelişebileceğine ve bizim sadece insan ırkına özgü olduğunu düşündüğümüz özellikleri sergileyebileceğine inanmakta güçlük çekiyordu.

D: Bu yerlere gittiğiniz zaman sadece her şeyi izleyerek mi bilgi topluyorsunuz?

J: Evet. Temelde oraya giderek. Orada durarak hava sıcaklığını ölçüyoruz ve gezegenin etrafındaki kuşağın yoğunluğuna bakıyoruz. Ve kuşağın altında havanın ne kadar soğuk ya da sıcak olduğuna, bir nüfus olup olmadığına... Ve bir nüfus varsa gözlerimiz aracılığıyla fotoğrafını çekmeye benzer bir şey yapıyoruz denebilir. Sadece onlara bakmak bile bilgiyi bir dereceye kadar içeri alıyor. Ve bizim gezegenimizdeki insanlar da bu bilgiyi diğer taraftan çıkarıp veri üretebiliyor.

D: Peki gittiğiniz gezegenlerde yaşayan varlıklar? Sizi görünce nasıl tepki veriyorlar?

J: Ah, görünmemeye çalışmamız gerekiyor çünkü bizi görünce gerçekten şoka uğruyorlar.

D: Ben de öyle düşünmüştüm. Çünkü onlara benzemiyorsunuzdur.

J: Ah, hem de hiç. Bizi görseler ödleri kopar. Onlara görünmeyi sadece... Trans gibi bir şeyde olduklarında yapabiliyoruz. Bazen orada olduğumuzun farkına varmamaları için bir şey yapmamız gerekiyor. Bilinçli zihnin bilinçli kısmını bloke etmeye benzer bir şey yapıp fotoğrafı çekiyor ve oradan ayrılıyoruz. Onlar da rahatlayıp tekrar normale dönüyor. Bunu da hatırlamıyorlar.

D: Belki de o yüzden o küçük insani parçaya sahip olmanız gerekiyor.

Çünkü bir makine bunları nasıl yapacağını bilemezdi.

J: Evet. Karşısındaki insanın odaklanıyor mu, uyuyor mu yoksa dalıp gitmiş mi olduğunu anlayacak kadar duyarlı olamazdı.

D: Ve başkaları tarafından görüldüğü zaman nasıl saklanacağını bilemezdi.

J: Evet. İnsanlarda yarattığı şoku anlayamazdı. Oysa biz bunu anlıyoruz. Farklı türden insanlar olduğunu ve tepki göstereceklerini biliyoruz. Ve biz makine insanlarını tercih ediyoruz. Yani ben başkasına aşık olmaktansa bir makine insanına aşık olmayı tercih ederim. Bu çok zor.

Robotların amaçları ve görevleriyle ilgili bu tarif, UFO vakalarında görülen küçük gri varlıklarınkine çok benziyordu. *The Custodians (Koruyucular)* adlı kitabımda bu küçük varlıkların bazı görevleri yerine getirmeleri ve büyük gemideki varlıklar için zararlı olabilecek fiziksel ortamlara girmeleri için yaratıldıkları söylenmişti. Kulağa robota benzer geldiklerini söylediğimde mekanik değil, sadece işçi olarak kullanılmak üzere üretilmiş biyolojik varlıklar oldukları söylenmişti. Ayrıca belirli ölçüde zekâya sahip gibi görünüyorlardı. Yani duygusal olarak bağ kurmadan görevlerini yerine getiriyorlardı. Onlarla temas eden insanları en çok korkutan da bu soğuk tutumları oluyordu. O nedenle yaptığım terapilerde soğukluklarının tam olarak düşünebilen ve işlev gösterebilen varlıklar olmamalarından kaynaklandığını anlatmaya çalışırım. Küçük gri varlıklar, bu mekanik robot işçilerin güncellenmiş bir versiyonu olabilir miydi? Bilimsel teknolojileri zaman içerisinde makinelerden biyonik adamlara doğru ilerlemiş olabilir miydi? Onlar da yaratıcılarının onlara verdiği bir kıvılcımla mı aktive ediliyordu? Bu iki örneğin de aynı ırk tarafından yaratıldığını söylemiyorum ama bu varlıkları yaratma amaçları dikkat çekici şekilde benzerlik gösteriyor.

D: İşinizle ilgili olarak mutluluk ya da neşe hissediyor musunuz? Bu tür duygularınız var mı?

J: Görev hissine sahibim. İş bana neşe veriyor diyemem. Yapmam gerektiği için yapıyorum.

D: Yapmak için programlanmışsın.

J: Evet ve yapmam gereken de bu. O yüzden de doğru. Bu işi yapmak bana doğru geliyor ama bende özellikle bir duygu yarattığını söyleyemem.

D: Yani işi sevdiğini söyleyemiyorsun. Sadece yapıyorsun.

J: Evet. Ayrıca işten hoşlanmıyor da değilim. İşi sadece yapıyorum.

D: Peki gezegeni keşfetmeniz bittiği zaman ne yapıyorsunuz?

J: Geri geliyoruz ve bilgiyi çıkarıyoruz. Ve bazen bir süre için dinlenmemize izin veriyorlar, bizi yağlıyorlar filan. Bazen de doğrudan başka bir yere gönderiliyoruz.

D: Çünkü onlar gibi yorulmuyorsunuz.

J: Hayır, ona yorulmak derseniz sadece duygusal olarak yoruluyoruz. Ama onlar bunu bilmiyor.

D: Onlarla iletişim kumanızın ve duygularınızı söylemenizin bir yolu yok.

J: Evet, yapabiliriz ama yapmamamız gerekiyor. Şunu ya da bunu istiyoruz dersek bizimle dalga geçerler. Sadece yüzde on oranında insan olduğumuz için bize gülerler. Söylemek istediğimizde bunun olacağını biliyoruz. Ve söylememiz de gerekiyor. Bize ne verdiklerinin farkında değiller. Bu düşündüklerinden çok daha büyük bir hediye ya da onun gibi bir şey.

D: Bilselerdi bir şey değişir miydi, merak ediyorum.

J: Hayır çünkü bizi kontrol etmek isterlerdi. Sadece istedikleri şeyleri yapmak için varız.

D: Gerçekten bilselerdi belki bir şeyler değişirdi diye düşünmüştüm.

J: Olabileceğini düşündüğüm tek şey gövdemizin alt taraflarını delip durmak yerine orayı delinmez bir metalle dolduracakları. Ve o zaman da yine gülerek "Bak, artık orada bu var. Sende bu var. Başka bir şey yok." derlerdi.

D: Tam olarak ne hissettiğinizi bilmezlerse bunu değiştirmek için bir şey yapamazlar diye düşündüm de.

J: Hayır, yapmak istemiyorlar. Ne zaman bir şey söylesek, neyle ilgili olursa olsun, eğer görevle ilgili değilse sadece bize gülmekle yetiniyorlar.

D: Biri yıprandığı zaman yenisini yaratmaları gerektiğini söylemiştin. O zaman o insani parçaya ne oluyor? Yenisine mi aktarılıyor?

J: Sanırım. Diğerine geçiyor.

D: Yani yeniden bir parça koymak zorunda kalmıyorlar, öyle mi?

J: Hayır, herkes sadece bir kez bağışta bulunuyor.

D: Ve o beden paslandığında ya da yıprandığında...

J: Evet ya da başka bir şey olduğunda o parçayı bir sonrakine koyuyorlar.

D: Bunu nasıl yapabiliyorlar? Bir makineden diğerine nasıl aktarıyorlar?

J: (Fısıldayarak) Bunu nasıl yapabiliyorlar? (Duraksama) Sanırım seremonideki gibi. Diğerinin, yenisinin o parçayı emmesini sağlıyorlar. Yenisi bu parçayı eskisinden emiyormuş gibi görünüyor.

D: Ardından eskisi de parçaları için kullanılıyordur herhalde.

J: Evet ya da ateşe atıp ondan yeni bir şey yapıyorlar.

D: Yani ruh gibi olan o parça...

J: Geri dönüşüme giriyor gibi oluyor.

D: Makineden makineye geçiyor. Bunu sadece bir kez yapmaları yetiyor. Ama tüm bu süreçle ilgili size seçim hakkı sunulmuyor, öyle değil mi? (Hayır) Pekâlâ, hadi o sahneyi geride bırakalım ve önemli bir güne, bir makine olarak önemli olarak gördüğün bir güne gidelim. Ne yapıyorsun? Ne görüyorsun?

J: Biriyleyim. Bir makineyle. Ve farklı bir hayat istiyoruz. Ve o kız daha... Nasıl desem... Bunun için yanıp tutuşuyor. Benim gözlerimi açtı. O daha fazla ruha sahipmiş gibi görünüyor. Ve sadece bir makine olmanın yetmediğini söylüyor. Bizim başka bir yanımız da var. Başka şeyler de yapmak istiyoruz, sadece sıcak yerlere gidip keşfetmek değil. Sizin özel hayat diyebileceğiniz bir şeye de sahip olmak istiyoruz.

D: Onun bir "kız" olduğunu nereden anlıyorsun? Bir cins ya da cinsiyete sahipmiş gibi hissediyor musunuz?

J: Ben bir "erkek" gibi hissediyorum çünkü ruhu bir erkekten aldım. Ve o başka bir bölgeden ve o bir kız. Bunu biliyorum. Bunu hissedebiliyorum. Çalışırken etrafımda bir erkek ya da dişi mi var, her zaman hissedebiliyorum.

D: O başka bir bölgeden mi?

J: Evet. Ve o da benim gibi işler yapıyor ama belki onda daha fazla ruh var. Bu konu üzerine çok kafa yormuş ve kaçıp başka bir şey yapmamızı istiyor.

D: Sen bu konu hakkında ne düşüyorsun? Kaçmanın bir yolu var mı?

J: Bilmiyorum. Ona güveniyorum. O söylüyorsa bir yolu olabilir.

D: Gitmek istediğiniz bir yer var mı?

J: O gidebileceğimiz pek çok yer olduğunu düşünüyor çünkü onlar başka bir yere gittiğimizi fark edemez. Mesela görevden sonra, bize yeni görev bilgisini vermelerinden önce gidersek. Nereye gideceğimizi planlarsak nereye gittiğimizi bilemezler.

D: Kapsüldeyken mi demek istiyorsun?

J: Hayır, gezegendeyken. Göreve gider gibi yapıp başka bir yere gidersek. Ve geri dönmezsek.

D: Nereye gittiğinizi izlemeleri mümkün olmaz mı?

J: Bilmiyorum. Belki de olur.

D: Onun planı bu mu?

J: Bu sadece bir umut. Sadece küçük, minik bir umut. Üzerine düşünülmüş bir plan değil çünkü henüz sadece bu kadarını düşünebildi.

D: Ama bu da bir fikir.

J: Güzel bir fikir ve denemeye değer, öyle değil mi?

D: Evet. Bir dahaki görevden sonra yapmak istediği bu mu?

J: Tek başına yapmak istemiyor. Bunu yapmak isteme nedenimizin özel hayatla ilgili olduğu açık. Bir tür ruh alışverişi. Ve pek de fazla ruha sahip değiliz ama onu daha fazla kullanırsak büyüyebileceğine filan inanıyoruz.

D: Evet ve tek başına kalsanız çok yalnızlık çekerdiniz. Yalnız hissederdiniz. Öyle değil mi?

J: Evet, yalnız hissedebiliyoruz. Ve hiç deneyimlemediğimiz yakınlık duygusuna tarif edemeyeceğimiz kadar özlem duyuyoruz.

D: Kendi türünüzden başkalarına özlem duyduğunuz için tek başına hareket edip yalnız kalmak istemiyorsunuz. (Hayır, hayır.) Ne yapmaya karar veriyorsunuz?

J: Bence söylediği şeyler kulağa çok çekici geliyor. Ve bence denemeye değer. Ve bu da ona "Belki de bunu yakın bir zamanda denemeliyiz." deme cesaretini veriyor. Ne kadar erken olursa o kadar iyi. O nedenle mağara ya da onun gibi bir şeylerin olduğu uzak yerlere gitmenin bir yolunu bulmaya karar veriyoruz. Dağlarda küçük bir delik var ve belki bir süre orada saklanabiliriz. Çünkü tek ihtiyacımız yağ ya da onun gibi bir şey. O yüzden bu sorun olmaz.

D: Yani bunu yapabileceğinizi ve onların da bir şey fark etmeyeceğini düşünüyorsunuz. (Evet) Ne yapmaya karar veriyorsunuz?

J: Bunu bir sonraki görevden sonra yapmaya karar veriyoruz. Bulduğumuz ilk fırsatta.

D: Bana neler olduğunu anlat.

J: O geri geldi ve farklı bir kapsülün içinde ama o da benimle aynı görevde. Ki bu garip çünkü daha önce hiç aynı görevde olmamıştık. Bunu nasıl halletti bilmiyorum. Belki de başka biriyle yer değiştirdi.

Ama benimle aynı görevde. Ve evet, gerçekten de kaçıyoruz. Kaçıyoruz. Yürüyerek uzaklaşıyor ve bu yere geliyoruz. Ama tabii onların bizi bulmasının birden fazla yolu olduğunu bilmiyorduk. Ve tabii ki ertesi sabah bizi buluyorlar. Bizi çok çabuk buluyorlar. Gittiğimizi ertesi gün fark ediyorlar. Ve nerede olduğumuzu bulmak için makinelerini kullanıyorlar. Bizi düşündüğümden daha çabuk buluyorlar.

D: Sonra ne oldu peki?

J: Öncelikle bizimle dalga geçmek için pis pis güldüler. Ve sonra gövdemizin alt kısımlarını dürtüyorlar. Dürtüyorlar ve var olmayan cinsiyetimizle dalga geçip ne kadar şapşal olduğumuzu söylüyorlar. Bizim kendimizi akıllı sandığımızı ama aslında onların bizim efendimiz olduğunu söylüyorlar. Çok kızgın biri geliyor. Sanki yaptığımız şeyden ötürü onu kişisel olarak gücendirmişiz gibi. (İç çekme) Ve gövdemizin alt kısımlarının ezilmesi emrini veren de o oluyor. Gövdemiz içimizde hâlâ ruh varken eziliyor.

D: Bunun cinsellikle bir ilgisi olmadığını anlamıyorlar. Sadece arkadaşlıkla ilgisi olduğunu anlamıyorlar, öyle değil mi?

J: Yapmak istediğimiz şeyin cinsellikle ilgisi olduğunu sanıyorlar ve bununla dalga geçiyorlar.

D: O yüzden o kişi ezilmenize mi karar veriyor?

J: Evet, bedenimizin o kısmı ezilecek. "Size ne kadar gülünç olduğunuzu göstereceğiz." Ve bir aşağılama ve cezalandırma olarak bu ikimize de yapılacak. Ve bu bir nevi idam cezası gibi, öyle değil mi? (Evet) Çünkü bu tekrar eritileceğimiz anlamına geliyor. (Üzgün bir şekilde) Ve o ruh parçasına ne olacak?

D: Evet, ben de bunu merak ediyordum. Ne oluyor?

J: Bize bunu yapıyorlar, evet. Aşağılanmayı hissedebiliyoruz. Bedeni hissedemiyor ya da herhangi bir acı hissedemiyor olsak da aşağılanmayı hissedebiliyoruz.

D: Metal bir bedende acı hissedemezsiniz.

J: Hayır, hayır. Ama geri kalan her şeyi hissediyoruz. Sahip oldukları gücü ve bize bir hiç gibi davranabileceklerini hissedebiliyoruz. Sonuç olarak bedeni eziyorlar ve sonra da bizi ateşe atıyorlar.

D: Ruh hâlâ içerideyken mi? Genelde böyle yapmıyorlar, değil mi?

J: Hayır, ruh şeyde olmalıydı... Ruhu ne yaptıklarını bilmiyorum.

D: Sizi ateşe attıktan sonra ne olduğunu görelim. Bu işlemin bittiği ana doğru ilerle. Sana ne oldu, yani gerçek sana?

J: Etrafta dolanıyor. Ateşi bıraktı ve etrafta dolanıyor. Ve diğer ruhla da iletişim kurabiliyor ki bu çok hoş. Ama tabii bu varoluşumuz istediğimiz şekilde olamadı.

D: Ne yapmaya karar veriyorsunuz?

J: Uzaklara, çok uzaklara süzülmeye karar veriyoruz.

D: Artık sizi yakalayamazlar, öyle değil mi?

J: Hayır, bizi fark etmiyorlar bile. Olanları tamamen unuttular.

D: Normalde sizi başka bir bedene koyarlardı.

J: Evet, doğru. Artık çok geç olduğunu filan düşündüler herhalde. Bilmiyorum.

D: Belki de sizin onların istedikleri türden olmadığınızı ve sizden kurtulmanın en iyisi olacağını düşündüler.

J: Bu da bir olasılık, evet. Bilmiyorum.

D: Ama bu iyi bir şey. Sonuçta kurtuldunuz, öyle değil mi?

J: Aslında, yaptığımız onca şeyden sonra, evet. Doğru.

D: Düşündüğünüzden farklı bir şekilde kaçtınız. (Evet) Artık öyle bir varoluşu sürdürmek zorunda değilsiniz. İstediğiniz yere gidebilirsiniz.

J: Evet, doğru.

Ardından Johanna'nın bilinçaltıyla konuşmayı talep ettim. Aradığımız yanıtları, kişiliğin kayıtlarını bulunduran o parçayla doğrudan konuşarak alırım ve bu şekilde terapi kısmını uygulayabilirim çünkü olumlu değişimler yaratmak için bu parçayı doğrudan etkileyebilirim. Bu talebim hiçbir zaman reddedilmez çünkü o parça yaptığım çalışmada kişinin esenliğinin her şeyden önce geldiğinin ayırdındadır. Ben bilinçaltının niyetimi net bir şekilde anladığına ve doğru motivasyona sahip olmasam kendisine erişim talebimi reddedeceğine inanıyorum. Bilinçaltıyla konuşup konuşmadığını anlamak her zaman çok kolaydır çünkü objektiftir ve danışana ayrı bir kişilik olarak muamele eder ve ondan üçüncü şahıs olarak bahseder.

D: Bilinçaltı neden Johanna'ya bu sıra dışı yaşamı gösterdi?

J: Ona aşağılanma kısmının onda hâlâ çok kuvvetli olduğunu göstermek için. Onun küçük düşürülme korkusu var. Bunun o yaşamla güçlü bir bağlantısı var.

Johanna'nın şu anki yaşamındaki sorunlarından biri, başkalarının onu

küçük düşürmek gibi bir niyetinin olmadığı durumlarda bile kendini küçük düşmüş hissedebilmesiydi. Bu durum onu potansiyelini tam anlamıyla geliştirebilmekten ve pek çok hedefini gerçekleştirebilmekten alıkoymuştu.

D: O beden insan değildi. Johanna'nın tam bir insan bedeninde yaşadığı pek çok yaşamı oldu mu?

J: Evet, başka pek çok insan yaşamı da yaşadı. Ama o yaşam onu hâlâ etkiliyor. Ona o yaşamın gösterilmesinin bir nedeni de özgürlük ihtiyacının neden bu kadar güçlü olduğunu anlamasına yardımcı olmaktı. Yani özgür olmaya duyduğu ihtiyacın neden bu kadar güçlü olduğunu...

D: Ben onun bu kadar sıra dışı bir şekilde yaratılmasını ve ona bir ruhtan bir parça verilmesini çok garip buldum.

J: O yaşamdan önce ruhsal tarafının değerini yeterince bilmediği bir yaşam yaşadığı için aslında bu hiç de şaşırtıcı değil. İnsanlar "Ah, bu sadece senin ruhun. Ah, o duygusal tarafın o kadar da önemli değil." diyor. Ama ona ruhun ifade bulamamasının nasıl bir şey olduğu gösterildi. Ya da ruhun tamamı yerine sadece yüzde onu ya da yirmisine sahip olmanın ne kadar kısıtlayıcı olduğu...

D: Bu kısım benim için kafa karıştırıcı. Bunu yanıtlayabilir misin? O kendisini yaratan kişinin ona ruhundan bir parça verdiğini düşündü. Olan gerçekten de bu muydu?

J: Evet. Ama yine de o makine yaşamının içindeki, kendisiydi. O tam bir kişiydi; yani bir kişi ne kadar tam olabilirse. Yani ruhsal bir candan çok bir makine canı olmanın kısıtlanmışlığını deneyimlemesi gerekiyordu.

D: Ama başka biri ona ruhundan bir parça verdiğinde o ruh Johanna'dan ziyade veren kişinin olmaz mı?

J: Ama o ruh Johanna'nın bir parçasıydı, öyle değil mi? Yani o aynı anda ikisiydi.

D: Şimdi anladım. Yani Johanna aynı zamanda ona yaşam veren kişiydi de mi demek istiyorsun?

J: Evet ama o bunun farkında değildi. Farkında olsaydı, ona bunu söyleselerdi, bu deneyimi yaşayamazdı. Yani ona bizim birden fazla kişi olduğumuz söylenseydi. Bizim her yerde ruh parçacıklarımız var.

D: Çünkü onlar yaşam yaratamıyordu. Sadece kendilerinden bir

parçayı aktarabiliyorlardı, değil mi?

J: Doğru.

D: Dolayısıyla Johanna o makinenin içindeyken diğerlerinden daha aşağı olduğunun farkındaydı. (Evet) Ve onun bir parçası da o adamla gitti ve o da karma yarattı. (Evet) Ve diğer parçası da şimdi Johanna ile birlikte.

J: Ve bu aynı zamanda bu yaşamda ruhuna neden her şeyden daha fazla önem verdiğini açıklayacaktır.

D: Bu noktada artık ruhunun değerini biliyor çünkü bir zamanlar onun sadece çok küçük bir kısmına sahipti. (Doğru) Johanna'nın birkaç sorusu daha var. Bu durum Johann'nın fiziksel kadınlık organlarıyla ilgili yaşadığı sorunları da açıklar mı?

Seans öncesinde çok kramplı geçen, düzensiz adet döngülerinden bahsetmişti.

J: Evet, açıklar. Bir erkek tarafından aşağılanma korkusundan kaynaklanıyor bu çünkü o yaşamda ezilmelerine karar veren bir erkekti. Ve deneyim de tamamen aşağılanmayla ilgiliydi. Ayrıca onlara gülerek gerçekleştirilen delmeler ve dürtmeler de ruhsal hafızasında yer alıyor. O nedenle dişilik rolü onun için güvenli bir his değildi.

D: O yüzden tam olarak bir dişi olmak ve çocuk sahibi olmak istemedi.

Johanna hiçbir zaman evlenmemiş ve çocuk sahibi olmak istememişti. Seansı yaptığımız sırada da bir adamla platonik bir ilişki yaşıyordu.

J: Evet. Daha güçlü biri tarafından o şekilde ezilme tehlikesi ona çok gerçek bir tehlike gibi görünüyor.

Johanna'nın sormamı istediği soruları sorarak devam ettim ve bugünkü sorunlarının çoğunun aşağılık duygusundan kaynaklandığı ortaya çıktı. Benim terapi çalışmalarımın büyük bir kısmı parçaları bir araya getirmek ve bu yaşamda artık ihtiyaç duyulmayan fiziksel rahatsızlıkları serbest bırakması için bilinçaltını ikna etmektir. Çünkü rahatsızlıkların kökeni başka bir yaşamdır. Bir kez aralarındaki bağlantı ortaya konulup anlaşıldığında sorun serbest bırakılır ve bunun fiziksel ve duygusal yararları anında görülür. Semptomlar bilinçli zihnin dikkatini çekme

görevini yerine getirmiş oldukları için artık onlara ihtiyaç duyulmaz. Kadınsal sorunların (kısırlık vb. gibi) çoğunun kökeninin geçmiş yaşamlardaki olaylara dayandığı görülür. Ama bu, bu tür fiziksel sorunlarla ilgili olarak duyduğum en garip açıklamaydı.

Terapi için yaşamlar arasında kurulan bağlantı önemliydi ama benim için bu vakanın en ilgi çekici kısmı ruhun bir makine bedene girebilmesiydi. Aynı zamanda ruhun kendini bölebilmesi ve ayrılan parçanın ayrı bir kişiliğe dönüşerek kaynak ruhtan ya da onu barındıran ruhtan farklı dersler öğrenebilmesiydi. İki ruh birbirinden ya da bir ayrılma olduğundan asla haberdar olmayabilirdi. Öyleyse bizim farkında bile olmadığımız kaç parçamız bizden ayrılıp farklı bir ruh parçası haline gelmiş olabilir? Muhtemelen bunu hiçbir zaman bilemeyeceğiz. Ve bu durum bizi hepimizin aslında birbirimizin bir parçası olduğumuz ve her şeyin bir olduğu fikrine kadar götürüyor.

***

Regresyon terapisine başladığım ilk yıllarda bu vakayla benzerlikler taşıyan başka bir vakayla karşılaşmıştım ama o sırada ne bulduğumla ilgili bir fikrim yoktu. Karşılaştığım vaka o zamanlar genel olarak vakalarımı oturtmaya çalıştığım, çoğunlukla lineer olan reenkarnasyon kalıbına uymuyordu. Bu vakada bir kadın, hayatını bir tapınakta çalışmaya adamış, insanlara danışmanlık yapan bir rahibe olarak yüksek düzeyde eğitimler gördüğü bir geçmiş yaşama gitmişti. Tapınakta kapalı olarak, bekâr bir yaşam sürmesi gerekiyordu.

Gerçekten çok yalnızdı. Ta ki gemiyle limana gelen bir yabancıya aşık olana kadar. Zor bir kararla karşı karşıya kalmıştı: Ya aşığıyla oradan ayrılacak ya da tapınakta kalma yeminine uyacaktı. Sonunda gemiye binip oradan ayrılmaya karar verdiğinde ortaya (benim açımdan) kafa karıştırıcı bir manzara çıkmaya başladı. Gördüğü sahneyi iki ayrı bakış açısından anlatıyordu: bir gemiyle ayrılan kendisinin bakış açısından, bir de bir parçası ayrıldığı için kıyıda durmuş hüsranla ağlayan kendisinin bakış açısından. Göründüğü kadarıyla gemiyle ayrılan parçası, arkada bıraktığı parçasının farkında değildi. Bu karar adeta onu iki ayrı insana bölmüş gibiydi. Bu kavramı anlamam mümkün değildi.

Oysa bu durum, Bölüm 11'de aktarılan paralel yaşamlar ve boyutlar kavramına uyuyordu. Bir karar verdiğimizde seçmediğimiz seçeneğin enerjisinin bir yere gitmesi gerekiyor. O nedenle o enerji ayrılıp başka bir

“ben” haline gelerek diğer seçeneği yaşıyor. Belki bu vakada rahibe, aldığı eğitimler nedeniyle bu olayın farkındaydı. Normalde böyle bir şeyin gerçekleştiğinin farkına varmayacak ve bir parçası ayrıldığı için değil de, orada ayrılan adamın arkasından bakarken kendi için üzülüyor olacaktı. Bu vakalar her şeyin ötesinde bana en azından daha karmaşık kavramları keşfedebilmek için açık fikirli olmayı öğretti.

BÖLÜM 16

İLAHİ KAYNAK

Kasım 2000'de Berkeley'de gerçekleştirilen UFO konferansında konuşmacıydım ve konferansın yakınlarında bulunan Y.M.C.A.'de kalıyordum. Bu seans, Y.M.C.A.'deki odamda gerçekleştirdiğim birkaç seanstan biriydi. Shirley kırklı yaşlarında bir kadındı ve uzun süredir benimle bir seans yapmak istiyordu. Ama ne zaman Kaliforniya'nın bu tarafına gelsem benimle seans yapmak isteyenlerden oluşan uzun bir bekleme listesi oluyordu. Sonunda bir araya gelme şansını yakaladık. Yolun karşısında beş katlı bir binanın inşaat çalışması yapılıyordu. Bu mekânda yaptığım tüm seanslarda aynı problem söz konusu oldu. Gürültü beni rahatsız ediyordu ama transa girdiklerinde denekleri hiç rahatsız etmiyormuş gibi görünüyordu. Denekler bu trans düzeyindeyken etraflarındaki her şeyden habersiz olur. Bir seferinde Memphis'teyken bulunduğum motelin yanındaki binada kasırga alarmı ötmeye başlamıştı. Yarım saat süren alarm ses kaydında son derece belirgin bir şekilde duyulsa da denek uyandığında hiçbir şey hatırlamıyordu.

Shirley derin transa çok çabuk girdi ve ben de sorularının yanıtlarını bulmak için onu bir geçmiş yaşama götürdüm. Çiftçilerin bir tarlada çalıştığı kırsal bir yaşama gitti. Bir erkek bedeninde olduğunu gördü ama işe katılıyor gibi değil de bir gözlemci gibiydi. Böyle bir şey olduğu zaman çoğunlukla kişi o bölgeden değildir. Oradan geçerken durup sahneyi izleyen biridir. Bu tür durumlarda genellikle onları geldikleri yere ya da gitmekte oldukları yere götürebilirim. Ama Shirley'de bu işe yaramadı. Gittiği hiçbir sahnede olayların içinde değildi. Sahneler ne kadar canlı detaylarla dolu olsa da o hep bir gözlemci konumundaydı.

"Bu yerleri biliyorum ama oralarda rahat değilim. Ait olduğum yerde değilmişim, sanki kendim değilmişim gibi hissediyorum. Hiçbir şey bana aşina gelmiyor. Debeleniyormuşum gibi hissediyorum." dedi.

Ait olduğu yerde değilmiş gibi hissettiği için rahat hissettiği, kendini ait hissettiği yere gitmesini istedim. Aşina olduğu bir yere...

Hızlı gelen ve beklenmedik yanıtıyla beni hazırlıksız yakaladı: "Güneş!" Ne demek istediğini biraz daha açıklamasını istedim.

S: Güneş'e gidebiliriz. Ben kendimi orada rahat hissediyorum ve oraya

aşinayım.

D: Güneş'te mi rahat hissediyorsun?

S: Güneş'te. Işıkla. Ben onun bir parçasıyım. O büyük bir ışık. Ve çok sıcak.

D: Bu bizim güneşimiz mi yoksa... Ona benzer bir şey mi?

S: O Güneş.

D: Güneş mi? (Evet) Pekâlâ. Onun bir parçası olmak nasıl bir şey?

S: (Derin bir nefes) Normal! Kendimi evde hissediyorum. Bir bedenim yok. Bilincim var. Bütünün bir parçasıyım, ayrı değilim.

Çok pozitif ve tatmin olmuş gibi göründüğü için gidişata uymaya karar verdim. Daha önce de deneklerin beklenmedik tuhaf deneyimler tarif ettikleri olmuştu. Bilinçaltı onları daima görmeleri gereken şey neyse ona götürür ve genelde de bunun önemli bir nedeni vardır. Ben anlamasam bile bunun deneğe bir yararı olur.

D: Bütün ışığın bir parçası mısın? Peki, Güneş'te olmak nasıl bir his? Birçok insan bunu merak eder.

S: Ona yaklaştığınız zaman aşırı derecede parlak ve sıcak. Ama içine girdikçe artık o kadar sıcak olmuyor. Ona dönüştüğünüz zamansa o sadece bir ışık topu oluyor. Bilinçli bir ışık topu.

D: Güneş'in de mi bilinci var?

S: Evet. Daha geniş bir bilinç. Sonsuza kadar gidiyor.

D: Peki ama başka bir sürü yerde de bir sürü güneş yok mu?

S: Bunun gibi değil. Böyle olan sadece bu var.

D: Bu yıldız olan Güneş'ten farklı. Onu mu demek istiyorsun?

S: Evet. Bu saf enerji.

D: Çünkü pek çok güneş var, öyle değil mi? Ve onların etrafında yörüngelerinde dönen pek çok da gezegen.

S: Bilmiyorum. Tek bildiğim benim tanıdığım bu ışık topuna doğru gittiğim. Buranın benim evim olduğunu anladığım anda ve içine girdiğimde artık bir formum yoktu. Sadece bütünsel bir bilincim ve enerjim vardı.

D: Oranın evin olduğunu mu düşünüyorsun? (Evet) Ve orası kendini rahat hissettiğin yer mi? (Evet) Peki, çok güzel. Bir bedeninin olmaması sana garip geliyor mu?

S: Hayır. Normal geliyor.

D: Uzun zamandır mı oradasın? Biliyor musun?

S: Bilmiyorum ama burayı tanıyorum. Ben buyum.
D: Yanında başka varlıklar var mı?
S: Evet ama oraya gittiğin zaman başkalarından farklı olmuyorsun. Sen o bütünsel varlıkmışsın gibi oluyor. Güneş'ten uzaklaşmaya başladığımda ya da bu enerji ve ışık topundan uzaklaşmaya başladığımdaysa farklı bir hale geliyorum. Ve başka varlıklar da oluyor. Onlar da Güneş'ten geri çekildikçe ayrı varlıklar haline geliyorlar. Güneş'in içine girdikçeyse bir oluyorlar.
D: Yani hepinizin tek bir şeyin parçası olması rahat hissettiren bir şey, öyle mi? (Evet) Ve istersen tekrar geri çekilebiliyorsun.
S: Evet, eğer istersem, geri çekilebilirim.
D: Bu yerin bir adı var mı?
S: Bende yok.
D: Biz şeylere isim ve etiket vermeyi severiz. Orada uzun süre mi kalıyorsun?

Bu kadar yabancı gelen bir konuda soracak soru bulmak zordu.

S: Burada uzun süre kalabilirim. Burada olunca tekrar dışarı çıkmak istemem pek olası değil. Ama çıkabilirim.
D: Ama hep aynı yerde kalamazsın, değil mi?
S: Kalabilirim. Buradan niye ayrılayım, bilemiyorum. Ama bazen ayrılıyoruz.

Onu nasıl hareket ettirebileceğimi düşünüyordum çünkü bu konu bir yere gidecek gibi görünmüyordu. Shirley'i bıraksam sonsuza kadar orada kalmaktan memnun olurdu.

D: Yani ayrılıp tekrar oraya dönebiliyor musunuz? (Evet) Ve dışarı çıktığınız zaman farklı bireysel varlıklara mı ayrılıyorsunuz? (Evet) Pekâlâ. Hadi ayrıldığınızda nereye gittiğinizi görelim. Bana dışarı çıktığın ve bireysel bir varlık haline geldiğinde neler olduğunu anlat.
S: Rahatsız oluyorum. Bu çok can sıkıcı. Bu... Fiziksel olarak... Rahatsızlık veren bir his.
D: Yani ışıktan ayrılmak, fiziksel olarak bir varlık haline gelmek mi?
S: Bir varlık olarak fiziksel bir rahatsızlık duyuyorum. Bu çok daha farklı bir his. Bütünün bir parçası olmamak çok ama çok rahatsız edici. Ve çok soğuk. Çok ağır. Çok yalnız...

D: Böyle olunca ayrısın ama diğer türlü her şeyin bir parçasısın. Böyle söylemek doğru olur mu?

S: Bir parçası değilsin. Osun.

D: Yani sen o oluyorsun.

S: Bir grup olarak tek bir şeye girmek gibi bir şey değil bu. O oluyorsun. Bir ayrım yok. Bir fark yok. Sadece ondan dışarı çıktığında fark oluyor. Ayrıldığında "biz" ve "onlar" oluyorsun ya da bir sürü. Ya da... Bir sınır.

D: Sınırla neyi kastediyorsun?

S: Bir formun olduğu için etrafında bir sınır oluyor. Ve o form seni ayrı olmamaktan alıkoyuyor.

D: Anlamaya çalışıyorum. O zaman neden bir form alıyorsunuz?

S: Sanırım seçtiğiniz kişiye hizmet etmek için. Sanırım bu gidip yardım etmek için bir tür hizmet etme ya da fedakârlıkta bulunma formu.

D: Kime yardım etmek için?

S: Nasıl geri dönebileceklerini bilmeyenlere yardım etmek için.

D: Herkes aynı yerden mi geliyor?

S: Sanırım öyle. Eğer ona yaklaşabilirsem bu soruyu daha iyi yanıtlayabilirim. Onun içine girersem, evet. Ama ondan çıktığım ve dışında olduğum zaman her şeyi bilemeyecek kadar çok farklılık oluyor.

D: Yani bilginin bir kısmını kaybettiğini mi söylemek istiyorsun?

S: Evet, sanırım. Ona yaklaşırken biliyorum, eminim, ben oyum. Ama ondan uzaklaşırken bunun bir kısmını kaybediyorum. Ama yine de uzaklara gitmeyi seçiyorum.

D: Peki tüm o bireysel varlıkların o yerden geldiğini mi düşünüyorsun?

S: Orası bildiğim tek yer.

D: Senin aşina olduğun tek yer. (Evet) Buna benzer başka yerler de var mıdır diye merak etmiştim.

S: Benim hissiyatıma göre böyle tek bir yer var.

D: Ve insanlar oradan çıkıyor ve bireyler olarak geri dönüyorlar. (Evet) Birtakım döngüler, zaman aralıklarıyla filan mı geri dönüyorlar?

S: Evet. Hepsi aynı anda olmuyor. Bir şeyin tamamlanması ya da enerji toplamaya ihtiyaç duyulması farklı zamanlarda oluyor.

D: Yani enerji toplamak için belirli aralıklarla oraya geri dönmek gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun? (Evet) Dönmezseniz ne olur?

S: Dönmezsek diye bir şey yok. Eve dönmek zorundayız. Dönüyorsun.

Tekrar ayrılmaya devam edebilmek için enerji topluyorsun. Asla geri dönmemek diye bir şey söz konusu olmuyor.

D: O zaman oraya gidip geliyorsunuz.

S: Evet. Bazen daha uzun kalırsın. Bazen de daha az.

D: Ama burası eninde sonunda geri geleceğin yer, öyle mi? (Evet) Peki o ışıktan ayrıldığın zaman nereye gidiyorsun?

S: Sanırım gezegenlere gidiyorum. Dünya'ya ve başka gezegenlere de.

D: Ne demek istediğini tarif edebilir misin? Başka ne tür yerlere gidiyorsun?

İnşaat şantiyesinden gelen gürültü çok fazlaydı ve benim dikkatimi dağıtıyordu ama Shirley'i hiç etkilememiş gibiydi.

S: Farklı olan yerlere. Dünya'daki gibi çok renk olmayan yerlere. Maddesel olmayan farklı formların olduğu yerlere.

D: Nasıl yani?

S: Bitki yok. Renkli hiçbir şey yok. Çiçek yok, kuş yok. Donuk. Kırmızı renkler. Çirkin kırmızı renkler. Tepeler ve kil.

D: Dağlar ya da toprak gibi fiziksel şeyler var mı?

S: Dağlar var ama farklılar. Sivri, sıralanmış ve keskinler.

D: Bu değişik yerlere gideceğiniz zaman nereye gideceğinizi nasıl biliyorsunuz?

S: Yer değiştirdiğim zaman içimde bir his oluyor... Gönderildiğime dair. Bana ev sahipliği yapacak olana yardım etmek için gönderiliyorum.

D: Nereye gitmen gerektiğini nasıl biliyorsun peki?

S: Bizi bilinç gönderiyor. Sadece biliyoruz.

D: Yani ayrıldığın büyük ışık mı? Bilinç derken onu mu kastediyorsun? Onu böyle mi adlandırıyorsunuz? (Evet) Sizi gönderiyor, size nereye gideceğinizi mi söylüyor?

S: Evet. Bu daha çok zihinsel telepati gibi. Direkt biliyormuşum gibi. Zaten o bütünün parçası olduğum için nereye gideceğimi biliyorum. Ve ondan ayrıldığımda daha bireysel bir ışık varlık oluyorum.

D: O anda ondan ayrı oluyorsun. Ve nereye gideceğini içgüdüsel olarak biliyor gibi oluyorsun, öyle mi? (Evet) Peki oraya vardığında ne oluyor?

S: Gittiğim yer neresiyse oradaki formlar gibi bir forma dönüşüyorum sanırım. Ve bana ihtiyaç duyulduğu için yardımcı oluyorum.

D: Yani gittiğin yerlerde formlar farklı olabiliyor. (Evet) Bu formlara nasıl dönüşüyorsun?

S: Sanırım sadece onları düşünüyorum.

D: Sen bunu anlatırken ben ruhları ve bir forma nasıl girdiklerini düşünüyorum. Anlattığın şey bundan farklı mı?

S: Formu düşünüyorum ve orada oluyorum.

D: Ben dünyevi koşullar çerçevesinde düşünüyorum.

S: Yani doğuyor muyum diye mi? (Evet) Doğduğumu görmüyorum. Dünya'da... Dünya'ya gittim mi, bir düşüneyim.

D: Çünkü ben Dünya'ya aşinayım. Başka yerlerde farklı olabileceğini biliyorum.

S: Ben başka bir yere gidiyordum.

D: Oraya birazdan gidebiliriz. Önce, mümkünse eğer, bunu netleştirmek istiyorum. Dünya'ya geliyor olsaydın nasıl olurdu?

S: Sanırım Dünya'ya gelirken bazen doğabilirim. Ama öyle olmak zorunda değil.

D: Ben bir ruhun, ya da kendini nasıl adlandırıyorsan onun, doğan bir bebeğe girmesini düşünüyorum.

S: Bunu illâ o şekilde yapmam gerekmez.

D: Başka nasıl yapabilirsin?

S: Direkt bir şeyin içine girebilirim.

D: Ama o şeyin içinde zaten bir ruh bulunuyor olmaz mı?

S: Ben giriyorsam olmaz. Ben gireceğimde olmaz. Ama çok nadir olarak Dünya'da onu da yapıyoruz.

D: Çünkü bana her forma bir ruhun atandığı söylenmişti.

S: Bazen formu boşaltırsın. Bazen bir ruh, öyle bir anlaşma yapıldığı için, formu terk eder. Ve yerine ben girebilirim.

Anlattığı şey kulağa bir "bedene giren" (walk in) gibi geliyordu. Bu durum *Ölümün Ötesi (Between Life and Death)* adlı kitabımda tarif edilmiştir. Normalde bir ruh kaldırabileceğinden fazlasını üstlendiğinde o ruh bedenden ayrılır ve yerine başka bir ruh bedene girer. Bu durum intiharın yerine kabul edilebilir bir alternatiftir.

D: Sen kendini ruh ya da öz olarak adlandırır mısın?

S: Ben öz değilim. Ben ruhum.

D: Bir ruh olarak kendini nasıl tanımlarsın? Kullandığımız dilin bazen yetersiz kalabildiğinin farkındayım.

S: Evet çünkü ben bir dil kullanmıyorum. Düşünüyorum. Sadece düşünüyorum. Bu bilinç. Ben bilincim ve benim için olaylar çok hızlı meydana gelebilir.

D: O halde kendini bilincin bir parçası olan bir ruh olarak tanımlayabilir misin?

S: Ben bilincim.

D: Sen bilinçsin ama aynı zamanda da bir bireysin.

S: Dünya'da ve başka yerlerde öyleyim ama eve döndüğümde sadece birim.

D: Dünya'ya geldiğin zaman forma bir bebek olarak doğarken mi giriyorsun?

S: Dünya'ya gittiğimizde ben bir bebeğin içine giriyorum, herhangi bir bebeğin içine değil. Bana ihtiyaç duyulan yere gidiyorum. Gittiğim bebeğin içinde bir ruh görebiliyorum. Ve sanırım o ruha katılıyorum.

D: O zaman bu diğer ruhların ve özlerin yaptığından farklı bir şey. Demek istediğin bu mu? (Evet) Onlar tek bir şeye atanırken sen bunu farklı bir şekilde mi yapıyorsun?

S: Sanırım, çünkü doğduğumu görmüyorum. Bir seçim yaptığımı görüyorum. Ve bu bir anlaşma.

D: O formda bulunan ruhla mı?

S: Evet. Böyle bir durumda öyle olabilir.

D: Ve bunu o formun yaşamının herhangi bir döneminde yapabiliyor musun?

S: Bunu yapıyorum ve yaşam süresi boyunca onunla kalıyorum. Ve sonra ayrılıyorum. Ama evet, bunu herhangi bir aşamada gerçekleştirebilirim.

D: Demek istediğim de buydu. Bir bebek olması gerekmiyor. Forma herhangi bir aşamasında girebiliyorsun, değil mi? (Evet) Formun içinde bulunan ruhla böyle bir anlaşma yapıldığı sürece mi? (Evet) Ve gideceğin bir sonraki yerin neresi olduğunu sana bilinç içgüdüsel olarak bildiriyor, öyle mi? (Evet) Ve başka yerlere, başka gezegenlere ya da alemlere gittiğinde bu farklı şekilde mi gerçekleşiyor demiştin?

S: Sanırım yetişkin bir form olarak gidiyorum. Bir formu görüyorum ve sadece ona dönüşüyorum. Ama orada bir form zaten oluyor.

D: Yani o formların bebekler gibi daha küçük versiyonları olmuyor. Hepsi olgun, yetişkin formları mı oluyor?

S: O aşamada gittiğim zaman. En azından bu yerde öyle.

D: Ben sürekli fiziksel bir varoluşu düşünüyorum ama öyle olmayabilir de.

S: Bu fiziksel bir giriş. Enerji bilinci kitlesinden ayrıldığımda ben bir birey oluyorum derken o enerji bilincinin dışında bir tür form olduğumu kastediyorum. Bir sonraki adımda olacak olan kadar bir form olmayabilir bu. Yani hâlâ bilinç enerjisi oluyorum ama tarif edilemeyecek bir forma da sahip oluyorum.

D: Ve bir bilince, düşünen bir kişiliğe de sahipsin, öyle değil mi?

S: Bana söylendiğine göre evet, ben bilincim.

D: Öyleyse o yönden enerji olsan da bireyselliğin var. Demek istediğin bu mu?

S: Evet. Ve yardımcı olmak için varım.

D: Bir bedeni düşünerek gittiğin bu farklı yerlerde, oradaki varlıkların bedenleri yaratma yöntemi de bu mu? (Evet)

Bu noktada inşaat gürültüsüne bir de sokakta toplanan çocukların bağrışmaları, şarkı söylemeleri ve koşuşturmaları eklenmişti çünkü bulunduğumuz yere yakın birkaç tane okul vardı. Gürültü yine Shirley'i rahatsız etmiyormuş gibi görünüyordu.

D: Bir sürü soru soruyorum çünkü bu zor kavramları anlamaya çalışıyorum. O zaman gittiğin o yerlerde insanlar ya da varlıklar bir büyüme sürecinden geçmek zorunda olmuyor. Sadece almak istedikleri formu düşünerek o formu yaratıyorlar. Doğru mu? (Evet) O zaman işlerin işleyiş şekli açısından da bizim Dünya'da bildiğimizden çok daha farklı işleyiş şekilleri var. (Evet) Bunları kavramakta o yüzden zorlanıyorum. Bedeni düşünerek var ettiğinize göre o beden ölmüyordur, öyle değil mi?

S: Ben hiçbir zaman ölmem. Gittiğim bedene sahip olan kişi ölür ve biz birbirimizden ayrılırız. Onların ruhu kendi yoluna gider ve ben de geldiğim yere dönerim.

D: Yani bunu yaptığında o bedende her zaman başka bir ruh oluyor, öyle mi?

S: Evet, sanırım.

D: Bedende hiçbir zaman kendi başına değilsin. Bu kulağa çok farklı geliyor. Normalde ruhları ve özleri bu şekilde düşünmeyiz.

S: Ben bilincim.

D: Ama bu bedenleri, fiziksel formu düşünerek var ettiğin zaman bile

onun içinde başka bir ruh oluyor demek istiyorsun, öyle değil mi? (Evet) Ve sen onunla birleşiyorsun.

S: Birleşmiyorum.

D: Ne yapıyorsun peki? Ona katılıyor musun? O da birleşmek olur.

S: Onunla bir olmuyorum. Ona hizmet ediyorum. Ve ardından eve dönüyorum.

D: Bu seni daha ziyade bir gözlemci yapmaz mı? Muhtemelen doğru terminolojiyi kullanmıyorum ama...

S: Ben gözlemci değilim.

D: Ruha hizmet ettiğini ama bilinç olduğunu söylemiştin. Bunu anlamam için yardımcı olabilir misin?

S: Burada yatmakta olan bu insan da bunu anlamakta güçlük çekiyor.

D: Sadece bilginin akmasına izin ver, biz sonra onu çözmeye çalışırız. Böylece ikimiz de bunu daha iyi anlayabiliriz. Gözlemci olmadığını söyledin. Bedendeki ruha hizmet ettiğine göre, sen o deneyimi yaşayan ruh olamazsın.

S: Ruha katılıyor olabilirim ve saf bilinç olabilirim. Bir ruhum var ama ben ruhum değilim. Şu anda ben saf bilincim. Bir enerjiyim. Orada yeterince uzun kaldığım için orası benim evim. Ben gezegenlere yardım ederim. Bana ihtiyaç duyulan belirli yerlere giderim ve o gezegendeki varlıklara yardımcı olurum. Ve gittiğim yer, o sırada bana ihtiyaç duyulan yerdir. Bir ruha, bir bebeğe girdiğim zaman benim bilincim dominant olur. Artık bana ihtiyaç kalmayan noktaya gelinceye kadar benim bilincim etkin olur ve o bilinç hükümsüz kalır.

D: Sana ihtiyacın kalmadığı noktaya, beden gerçek anlamda ölmeden önce de gelinebilir mi?

S: Evet. Ama genellikle öyle olmaz.

D: Peki o bedene başka bir ruh atanmış olduğuna ve sen o ruha yardım ettiğine göre bu senin karma yaratmadığın anlamına mı gelir?

S: Karma yaratabilirim. Ama yaratmam gerekmez. Bazen çok fazla şeyi unutabilir ve karma yaratabilirim. Ve tekrar hatırlayana kadar geldiğim yeri unutabilirim. Böyle zamanlar evden daha uzun süre uzak kaldığım zamanlardır. O zaman farklı bir şekilde doğabilirim. Ama hatırladığım zaman eve geri dönerim. Ben asla, asla unutmam. Ama bazen ciddi bir karma biriktirmişsem tekrar hatırlayabilmem için önce o karmayı çözümlemem gerekir.

D: Öyle zamanlarda yardımcı olan olmak yerine o bedendeki baskın

ruh sen mi olursun? (Evet) O ruhla yer değiştirip durabilir misin? (Evet) Ruha yardım eden de olabilirsin, eğer karma yarattıysan onu deneyimlemek zorunda olan ruh haline de gelebilirsin. Bu bir anlam ifade ediyor mu? (Evet) Sanırım biz bunu hep bedenin ele geçirilmesi olarak düşünüyoruz ama bu kulağa öyle bir şeymiş gibi gelmiyor.

S: Hayır. Hayır, bu her zaman bir seçimdir ve sadece bana ihtiyaç duyulduğu zaman olur.

D: Ama deyim yerindeyse bazen takılı kalabilir ve karmanı çözümleyene kadar o bedendeki baskın ruh olmak zorunda kalabilirsin. (Evet) Ve ardından ya evine dönebilir ya da o ruhla yer değiştirmeye devam edebilirsin, öyle mi?

S: Eve giderim. Ama bazen unuturum.

D: Öyleyse yaptığının çoğunu fiziksel bir yaşam yaşayarak değil bir yardımcı olarak yaptın. Demek istediğin bu mu? (Evet) Yani diğer gezegenlerde, diğer boyutlarda bile yaptığın şey yardım etmeye çalışmaktı. (Evet) Peki şu anda Shirley'nin bedeni içindeyken yardımcı olan mısın yoksa baskın olan ruh musun?

S: Görmek için içeri giriyorum. (Duraksama) Ben baskın olan ruhum.

D: Bu yaşamda öylesin o zaman. (Evet) Shirley'nin bilinçli zihninde bu yaşamla bağlantısı kopukmuş gibi hissetmesinin nedeni bu mu? (Evet) Sürekli eve gitmek istediğini söylüyor. Buraya ait olmadığını biliyor. (Evet) Bunun nedeni ortalama bir insana göre kendini sana daha bağlı hissetmesi mi? (Evet) Bu mantıklı görünüyor, öyle değil mi?

Bu durum, bu kitapta geçen "evin" neresi olduğunu bilmese de eve dönmek isteyen insanlarla ilgili vakalarla benzerlik gösteriyordu. Bu vakaların çoğunda döndükleri ev garip bir fiziksel gezegen oluyordu. Shirley'nin vakasındaysa eve duyulan özlem sadece fiziksel ya da orijinal bir gezegene duyulan özlemin de ötesindeymiş gibi görünüyordu. Diğer denekler de gittikleri yerin bir parçası olduklarını hissetmiş ve ayrılmakta tereddüt etmişlerdi. Ama Shirley'ninki çok daha temel ve önemli bir gereksinim gibi görünüyordu. Belki de bu, fiziksel dünyaların yaratılmasından da önce var olan bilincin bir parçasına ait olan ve hep onunla kalan bir anıydı.

D: Deyim yerindeyse neden bu bedende takılı kaldın ve baskın ruh

haline geldin? (Duraksama) Herhalde karma yarattın. Yoksa baskın ruh haline gelmezdin, değil mi?

S: Ego. Bazı güçleri yanlış yönde kullandım.

D: Bana biraz bundan bahset.

S: Yanlış şeyler yarattım.

D: Bazı şeyleri düşünerek yaratabildiğini söylemiştin, öyle değil mi?

S: Hayır. Ait olduğum merkezden gelirken düşünerek varoluşa geçebilirim. Ama düşünerek bir şeyleri var edemem.

D: Ama başka bir zamanda yanlış şeyler yarattığını söyledin?

S: Hayvanlar üzerinde deneyler yaptım. Onları farklı formlara soktum.

D: Bu o zamanlar deneyimlediğin bir yaşamda mıydı? (Evet) Bunu neden yaptın?

S: Çünkü bir şey yaratmak istedim. Ve bunu yapabilecek beceriye sahiptim.

D: Bunları fiziksel bir varlık olarak mı yapıyordun? (Evet) Bir bilim insanı filan mıydın? (Evet) Sadece meraktan mı böyle bir şey yaptın?

S: Olup olmayacağını görmek için.

D: Başkaları da aynı şeyi yapıyor muydu?

S: Evet. Ama ben başlardan biriydim. Ahlaken doğru değildi bu.

D: Yanlış şeyler yarattığını söylemiştin.

S: İnsanlar ve hayvanlar. Farklı hayvanlar üzerinde denemeler. Beden parçalarından bir şeyler yaratmak. Cerrahi yöntemlerle ve genetik olarak.

D: Peki bu hayvanlar hayatta kalıyor muydu? (Evet) Bunu yaptığın yer neresiydi, oranın bir adı var mıydı?

S: Atlantis. Hemen içinde değil, oraya yakın bir yerde.

D: Sadece yapılabilir mi diye görmek için, meraktan yaptın.

S: Evet, bu egodan kaynaklanıyordu.

D: Bu yaratıkları yarattıktan sonra onları ne yaptın?

S: Salıverdim.

D: Kendi kendilerine üreyebiliyorlar mıydı?

S: Bazıları üreyebiliyordu. Bazıları üreyemiyordu. O zaman ben başka bir ruha gelmiştim. O ruh bir bilim insanıydı. O ruhun egosu vardı. Çok büyük bir egosu. Ve ben o egonun içinde kayboldum.

D: İşin içine fazla girdiğin için bu senin karman haline geldi. (Evet) Ama o günlerde insanlar sadece merak ettikleri için doğru olmayan pek çok şey yapmıyor muydu?

S: Evet. Ama ben egoya kapıldığım için benim bilinçli egom yanlış

şekilde kullanıldı. Ben güce sahiptim.

D: O yüzden buraya tekrar tekrar gelip karma ödeme döngüsünde takılı kaldın. (Evet) Ve bu senin insani Dünya planında fiziksel formda tutsak kalmana neden oldu. (Evet) Ve o zamandan beri bu karmaları mı ödüyorsun?

S: Ödedim.

D: Bu yüklü bir borç ama o karmayı neredeyse tamamlandığını mı düşünüyorsun? (Evet) Öyleyse belki de yakın zamanda eve dönebileceksin. Ama şu noktada bu bedende Shirley ile kalman mı gerekiyor? (Evet) Bu demektir ki Shirley sahip olduğundan bile habersiz olduğu çok fazla bilgiye sahip. (Evet) Shirley bu yaşamda bu bilgileri kullanmak isterse bu bilgi ve güçle bağlantı kurabilir mi?

S: Kısmen.

Bu noktadan itibaren Shirley'nin bu parçasına (konuştuğum şey bilinçaltı mıydı yoksa neydi bilmiyordum) kendisinin seans öncesinde yazdığı soruları sorarak devam ettim. Bu parçası onunla o kadar yakındı ki, ona yaşamındaki olayları anlamasına yardımcı olacak önemli tavsiyelerde bulunabiliyordu. Shirley'nin özellikle sormak istediği sorulardan biri hayvanlara karşı duyduğu yakınlıktı. Onlarla zihinsel olarak iletişim kurabiliyordu. Bu sorunun yanıtının Atlantis'te hayvanları suiistimal ettiği yaşamıyla bağlantılı olacağını tahmin ediyordum. Tahminim doğru çıktı çünkü Shirley'nin parçası onun artık hayvanlarla olumlu bir şekilde ilişki kuracak bir noktaya tekâmül ettiğini söyledi.

Shirley'nin birkaç yıl önce başından geçen ve sormamı istediği garip bir deneyimi vardı. Bir yeniden doğum seansında kendini bir reptilian[20]* (sürüngen) bedeninde yaşayan bir dünya dışı varlık olarak görmüştü. Yeniden doğum süreci sırasında gevşemiş haldeki kişi bazen dramatik deneyimlerden geçer; sıklıkla doğum deneyimini tekrar yaşar ve geçmiş yaşamdan sahneler görür. Shirley bu deneyimiyle ilgili bilgi almak istiyordu.

D: Shirley bir yeniden doğum terapisinde reptilian formda olduğu bir deneyime gitmişti. Bunun gerçek bir anı olup olmadığını bilmek istiyor.

S: Evet, o gerçek bir anıydı. O onun olduğu kişi değildi. O benim olduğum kişiydi. Aslında ben ondan ayrı değilim ama ayrıyım.

Yine kafam karışmıştı. Bu seans daha önce hiç karşılaşmadığım bilgilerle doluydu.

D: Şu anda Shirley olarak baskın olan ruh olduğunu söylemiştin. (Evet) Siz iki ruh olarak hep birlikte miydiniz? (Evet) Ve bazen o, bazen de sen mi baskın ruhtun?

S: Baskın ruh hep o oldu ama şimdi ben baskın olan ruh olmaya başladım.

D: Ama onunla hep birlikteydiniz ve bu süre boyunca ona hep yardımcı oldun. (Evet) Ama o yaşam başka bir yerde reptilian bir formda yaşadığı bir yaşam mıydı?

S: O benim sahip olduğum bir anıydı. Onun ruhunda onun bir parçası olarak ve hem ayrı olmadan hem de aynı olmadan var olduğum için... Bu anıyı tarif edecek sözlere sahip değilim. Yeniden doğduğunda kendini o varlık olarak gördü.

D: Zor olan tarafı da bu; bu iki şeyi birbirinden ayırmaya çalışmak. Çünkü biz fiziksel tanımlarla düşünmeye alışığız.

S: Sınırlamalar bunlar.

Shirley'nin fiziksel durumuna ilişkin birkaç soru daha sorduktan sonra onun bu sıra dışı parçasının geri çekilmesini ve onu tamamen bilinçli olduğu haline geri getirmesini istedim. Bu yeni bilgilerin kafamı karıştırdığını söylememe gerek yok. Bu bilgileri sindirmemin zaman alacağını biliyordum. Ses kaydını dinleme şansı bulduğu zaman Shirley'nin de bunları nasıl karşılayacağını merak ediyordum.

Bu seansın ardından 2001 yılında başka biriyle daha benzer bir deneyim yaşadım. Seans yaptığımız adam da kendini çok rahat hissettiği ve ayrılmak istemediği parlak bir ışığa gitti. Ruhsal keşiflerde bulunmak üzere o ışıktan ayrılması gerektiği zaman ne kadar büyük bir yalnızlık ve ayrılık duygusu hissettiğinden bahsetti.

Neyle temasa geçmiştik? Kaynakla mı? Evrensel bilinçle mi? Ayrılmış bir ruh parçasıyla mı? Yoksa ilahi kaynakla mı?

Soru sordukça soracak daha fazla soru doğuyor. Ve bunun sonu yok gibi görünüyor. Muhtemelen hiçbir zaman her şeyi anlamaya gücümüz yetmeyecek ve her zaman aklımızın ermediği karmaşık kavramlar olacak. Ama benim için bilinmeyeni keşfetmek için çıkılan yolculuğu bu kadar heyecanlı kılan da bu. Ve yolculuğum devam edecek.

YAZAR HAKKINDA

Hipnoz yoluyla geçmiş yaşam terapisi uzmanı ve psişik araştırmacı olarak "kayıp" bilgilerin kaydını tutan Dolores Cannon, 1931'de St. Louis, Missouri'de doğdu. Eğitim hayatını St. Louis'de geçirdi ve 1951'de bir denizciyle evlendi. Takip eden 20 yılını tipik bir denizci eşi gibi dünyayı dolaşarak ve ailesiyle ilgilenerek geçirdi. 1970'te eşi engelli bir gazi olarak görevden ayrıldı ve Dolores ile birlikte emekli hayatlarını yaşamak üzere Arkansas'a yerleştiler. Dolores yazın hayatına o dönemde başladı ve çeşitli dergi ve gazetelere makalelerini sattı.

1968'den itibaren hipnozla, 1979'dan itibaren de geçmiş yaşam terapisi ve regresyonla ilgilenmeye başladı. Çeşitli hipnoz yöntemlerini inceleyerek danışanlarının derin bir şekilde rahatlamalarını ve bilgileri en etkili şekilde ortaya çıkarmalarını sağlayan kendi tekniğini geliştirdi. Dolores'in bu benzersiz hipnoz tekniği şu anda dünyanın her yerinde öğretilmektedir.

Dolores 1986'da UFO alanında da araştırmalar yapmaya başladı. UFO'ların indiğinden şüphe edilen araziler ve İngiltere'deki Ekin Çemberleri üzerine incelemeler yaptı. Bu alanda yaptığı çalışmaların büyük bölümünü, alıkonulduğundan şüphe edilen kişilerin yaşadıklarına dair kanıtların hipnoz yoluyla toplanması oluşturuyordu.

Dolores tüm kıtalarda seminerler veren uluslararası bir konuşmacıydı. Yazdığı 17 kitap 20 dile çevrildi. Katıldığı radyo ve televizyon programlarıyla dünyanın her yerinden birçok insana ulaştı. Kendi yazdığı ve onun hakkında yazılan makaleler hem Amerika'da hem de dünyada pek çok dergi ve gazetede yayınlandı. Bulgaristan'da psişik fenomen araştırmaları alanındaki gelişmelere katkı sağlayanlara verilen "Orpheus Ödülü"ne layık görülen ilk yabancı oldu. Birçok hipnoz organizasyonu

tarafından da Üstün Katkı ve Yaşam Boyu Başarı ödüllerine layık görüldü.

Dolores kendisini çalışmalarının "gözle görünmeyen" dünyası ile ailesinin "gerçek" dünyası arasında dengede tutan geniş bir aileye sahipti.

Dolores'in çalışmaları ya da tekniğinin öğretildiği sınıflarla ilgili bilgi almak için Ozark Mountain Publishing ile aşağıdaki adresten temasa geçebilirsiniz.

P.O. Box 754, Huntsville, AR, 72740, USA

Veya www.ozarkmt.com adresinden bize ulaşabilirsiniz.

Dolores, 18 Ekim 2014'te bu boyuttan geçiş yapmıştır.

Notes

[←1]

Çevirmenin Notu: Kişinin çeşitli yöntemler kullanılarak geçmiş yaşamlarına götürülmesi.

[←2]

Yazar burada, uyku ile uyanıklık arasındaki bir trans düzeyinden bahsetmektedir. (Ç.N.)

[←3]

* Avenue: Cadde, bulvar. (Ç.N.)

[←4]

Bu kelimenin İngilizce “tyrant”, yani “tiran” kelimesine benzerliği dikkat çekici. (Ç.N.)

[←5]
Sirius’u kastediyor olabilir mi? (Ç.N.)

[←6]

Orijinal metinde “güzel” sözcüğü için İngilizcedeki “fair” sözcüğü kullanılmıştır ve bu sözcük hem “güzel, hoş, zarif” hem de “açık tenli” anlamlarını taşımaktadır.

[←7]

Günümüzde ucunda bir yıldızla resmedilen “sihirli değnek” imgesi, sözü edilen kristalin kolektif hafızamızda Atlantis döneminden kalan imgesi olabilir mi? (Ç.N.)

[←8]

Girit efsanelerinde geçen yarı insan yarı boğa şeklindeki canavarlar. (Ç.N.)

[←9]

Atlas Okyanusu’nun Sargasso adı verilen ve deniz yosunlarının adacıklara benzer birikintiler oluşturduğu bölümü.

[←10]

Turnusol kağıdı ile yapılan asit testi.

[←11]

İçinde Musevi inancındaki 10 Emir’in yazılı olduğu taş tabletlerin bulunduğuna inanılan altın kaplı tahta sandık.

[←12]

Kuzey Amerika’nın Great Lakes bölgesinde bulunan göllerin en büyüğü. (Ç.N.)

[←13]

Yunus balığının büyüğü. (Ç.N.)

[←14]

Batı kültüründe elinde bir tırpan ve kum saati tutan ak sakallı yaşlı bir adam olarak tasvir edilen, kişileştirilmiş zaman kavramı. (Ç.N.)

[←15]

Kuzey Amerika bölgesinde yetişen, yeşil iğne yapraklı bir çam ağacı türü. (Ç.N.)

[←16]

Burada dünyanın pek çok farklı bölgesinde gözyaşı döktüğü gözlemlenen heykellerle ilgili fenomenden bahsedilmektedir. (Ç.N.)

[←17]

Bulutların arkasında kırılan şimşeklerin ışığının bulutları aydınlatması. (Ç.N.)

[←18]
Mide bölgesine denk gelen, çakra sistemindeki 3. çakra. (Ç.N.)

[←19]

Not alırken kullanılan, kısaltmalar ve sembollerle kısa biçimde yazma tekniği.

[←20]

“Reptilianlar” olarak adlandırılan, sürüngen görünümlü, insanımsı (humanoid) bir uzaylı ırkı. (Ç.N.)